

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی رۆشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووهر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

ژ فولکلوری کوردی

ژ فولکلوری کوردی

خرقه کرن و ب سهر و بهر کرنا

صادق بهاء الدین نامیدی

ناوی کتیب: ژ فولکلوری کوردی
خرقه کرن و ب سهر و بهر کرنا: صادق بهاء الدین نامیدی
بلاوکراوهی ناراس- ژماره: ۱۴۹
دهرهینانی هونه ری: بهدران ئه حمهد حه بیب
دهرهینانی بهرگ: شکار شیخ عه فان نه قشبه ندی
خۆشنووسی بهرگ: هونه رمه ند محه مه د زاده
پیت لیدان: نسا عه بدوللا
هه له گری: فه یسه ل مسته فا حاجی
سهر بهر شتی چاپ: تاو ره حمان مه حمود
چاپی به که م - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیر - ۲۰۰۲
له کتیبخانه ی بهر پیوه به راهه تی گشتی پۆشنبیری و هونه ره له هه ولیر ژماره (۲۰۵) ی سالی
۲۰۰۲ ی دراوه تی

پیش گوتن

فولکلور ب راستی شه‌هرستانیا راستا مله‌تیه. فولکلور وه‌کی خو بینک‌تیه، ژینا به‌چاڤا مله‌تی تیدا بهر روی دکه‌ت، هه‌ر وه‌کی شانویه‌کییه ژینا مله‌تی ژ هه‌می لاقه ل به‌چاڤان دادنیت؛ یان ژی وه‌کی نقشه‌کا خومالییه هه‌می زانستیت مللی تیدا تینه خویندن، کوژئ تینه هزرکن، ژ گرفتاری و سخنتییا، ژ هه‌ستکرنا سپه‌هیاتی، که‌له‌شی و رندیین؛ دگه‌ل تیگه‌هشتنا ر‌امان (مه‌عنا) و په‌ژنا، هه‌ری تۆری و هۆزانی و دلخۆشییا موسیقایی و گوڤه‌ند و دیلان و سه‌مایی هتد.

ژبه‌ر فنی یه‌کی فولکلور بریتیه ژ هه‌می لایین هه‌ری و گیتره ژئ چیکرنا مله‌تی، هه‌ر ژ سه‌ری ژ ریتقه یی دوبرۆکا وی ژ لایین باوه‌ریین، ر‌وشه‌نبیری، تۆری، هه‌ری، ئاقه‌دانی، ئاقاهی و پیشسازیین.

فولکلور نه وه‌کی تۆری نقیسییه کو ب ناڤی مرۆڤه‌کییه، ژ هزر و بیرا و بییه، فولکلور به‌ره‌مین مله‌تییه ب جاره‌کی؛ نه‌گه‌ر چی ژ ریتقه دیاره یه‌کی گوتی ب کریاره‌کی ب قه‌ومینه‌کی یا ب رویدانه‌کی و به‌لاف بویه و بویه سه‌مایی مله‌تی.

فولکلور دناڤ مله‌تی دا به‌لاقه، نه وه‌کی تۆری نقیسییه ب ئویه‌کی یان ده‌سته‌که‌کا ر‌وشه‌نبیر و زانادا به‌نده، زانا و نه‌زان، پیر و لاو دزان، دگیتن و یی دلشاد دین.

فولکلور بی گومان مه‌زنتیرین که‌رستی مللییه ژ بو هه‌لشکافتن یا ژین و ژبار، دوبرۆک، ریتز و سه‌روه‌ریت مله‌تی یی تینه زانین و ده‌ست نیشان‌کرن. هه‌ر ژبه‌ر هندئ ژی، تۆرقانیت جیهان، زانا و ر‌وشه‌نبیران پویه‌کی مه‌زن ژ فولکلور خارییه، خرقه‌کرییه، چاپکرییه یا تویمار (ریکورد) کریه دا کو بیته پاراستن و بیته فه‌خویندن. ب گوڤئی کو جیر نشیفسکی دبیژیت: هۆزانی مللی، ستران و لاقژه، ژین، دوبرۆک و چیقانۆک، ریتز و سه‌روه‌ریت مله‌تی پاراستییه. تۆرقانی مه‌زن گورکی ژی دبیژیت: بنگه‌هی تۆری ژ تۆری فولکلورییه. فولکلور که‌رستی خاڤی مه‌زنه، سه‌روکانی و کانه بو هه‌می نقیسه‌قان و تۆرقانان. رۆژه‌لاتزانی ب ناڤ و ده‌نگی ئه‌رمه‌نی «ئه‌بوڤیان» دبیژیت:

هه‌می کورد ب جاره‌کی نه‌مازه ئه‌ختیار و پیره‌میر و نه‌خوینده‌قان ژی، هه‌می ب جاره‌کی ستران و لاقژان بیته ژ دلئ کویر و هناقان تینه‌ده‌ر ب به‌ره‌نیت چیان، ب مل و سوپار و سه‌ران، ب دۆل و نهالان، ب سوپلاف و روپیاران، ب گول و بریمان، ب چه‌ک و هه‌سپان، ب جامیر و خورتان، ب نازایی و زراف سستوریی، ب کچیت سپه‌هی و جوان هه‌لده‌دن. ئه‌و ستران و لاقژه ژدل و هناقان ب ئاواز تینه‌ده‌ر.

دوبرۆکفانی ده‌سته‌اتی د دوبرۆکا کوردی دا دگۆتاره‌کی خودا سالا (۱۹۱۱) ئی فنی راستییه به‌ر روی دکه‌ت دبیژیت: «فولکلوری کوردی نه‌هه‌ر دناڤ کوردا دا به‌لاقه، به‌لکی دناڤ مله‌تی رۆژه‌لاتی دا، وه‌کی، عه‌ره‌ب و فارس و نازربینجانی و ئه‌رمه‌نیان دا دیسا ناقداره.

مینورسکی ژی دبیژیت: فولکلوری کوردی خول نک ناسوریان بیته خه‌لکی چیان ستران و لاقژه ب ده‌نگ و ئاواز گوتن و چیرۆک گوتن بویه ریتز و سه‌ر و به‌ره‌کی گشکی.

فاسیلی نیکیتین ژی دبیژیت، تۆری کوردی دقۆناغا یه‌کی دا، فولکلوری کوردییه. د وی فولکلوری دا نه‌تنی شوینه‌وار و پاشماندئ باب و باپیران دیار و خویا دییت، به‌لکو ئه‌قرو ژی ئه‌و فولکلور گوڤه بو ژین و به‌ر و بریاریت و ان بیته کو رۆژ بو رۆژئ، ب به‌ر و بریاریت نوی زه‌نگینتر و نویتر دین.

توما بووا دبیژیت: مله‌تی کورد گه‌له‌کی زه‌نگین و ده‌وله‌مه‌نده د تۆری فولکلوری دا، ئه‌و زه‌نگینی ژی د هژمارا مه‌زن یا داستان یا چیرۆک داستانان، چیرۆکان، چیقانۆکان، سه‌ره‌اتی، مالی منی ستران و لاقژیت مللی دیاره. ئه‌فه چند داستان و داستان چیرۆک ب من فه‌هات ئه‌ز خرقه بکه‌م، ئه‌زئ ب هیشی مه‌ جهی دلخۆشی و په‌سه‌ندکرنا مله‌تی کورد بن و زاناییت کورد بزاقی بکه‌ن لایینت مایی بیته فولکلوری کوردی خرقه‌که‌ن و چاپ بکه‌ن.

241	_____	نهخزړهک
243	_____	«چيرؤکا شيخی زيفگرا»
249	_____	پاشايی خونخور
254	_____	چيرؤکا سولتان ئيبراهيم
265	_____	ميرئ ههکاری
266	_____	چيرؤکا ميرئ ههکاریا و مزگينيا تهيرئ بهارئ
268	_____	حکايه تا شيخ سليمان پئ ب زهنگل
270	_____	حکايه تا رزگينیی رڼگر لاوئ نامهرد کالئ مهرد
271	_____	چيرؤکا عهبدولرهحمان ئاغايين زوباشی
286	_____	چيرؤکا ميرزا محئ و دوتا عهجه م
289	_____	چيرؤکا محئ لاوين
299	_____	ئوسمان چاوش و هه مزه چاوش
305	_____	گول پهری

پيرستا بابهتيت فولکلورئ کوردی دقئ نشتيدا

9	_____	داستانا مه می ئالان (مه م و زين)
39	_____	چيرؤکا ستی و فهرخی
63	_____	به يتا دمدمی
90	_____	که لا دمدمن
96	_____	به يتا دمدمی
104	_____	لهیل و مه جرويم (ليلی و مجنون)
106	_____	سيسه بان
127	_____	به يتا سيسه بانئ
156	_____	زه ميبيل فروش دهنگئ: هه سه ن رشيد ئاميدی
165	_____	زه ميبيل فروش دهنگئ: مه لا يوسف محه مه د
171	_____	به يته کا ب شه رئ کوردا گوتی
173	_____	سه رها تيبيا سئ بران و کورئ حاکمی
181	_____	سه رها تيبيا کورئ و بابئ
188	_____	چيرؤکا ميرزا ئاغئ ږندکی
200	_____	شيخ موسا علی ئاغا
204	_____	به درخان پاشا مؤسو مه لکا
207	_____	سئ گا و شيرهک
208	_____	چيرؤکا مه حمودئ هه وهه و
211	_____	چيرؤکا حوسين ئاغا ده رباس
222	_____	ته حته بيش
223	_____	چيرؤکا روڤئ و کوسئ (روڤئ و کوسه لهی)
224	_____	چيرؤکا که له بابا غای
226	_____	هه تا عه قل ناسکر مال خلاسکر
228	_____	گورين سئوی
230	_____	چيرؤکا عه لؤين قه هوه چئ
233	_____	چيرؤکا قوچه به قچه غاس

داستانا مہمی ئالان (مہم و زین)

دیبین و دختہ کی میری جنا دینا دیوان، دیوانا وی موکھ مہل بوی، بہ حسرت سہر دنیا بے ژئی دکھن یہ یعنی ئینسانا کوچ لسہر دنیا بے ہبہ، گوت ولا یانی، مہ لسہر دنیا بے دیتا ژیتھان ژ میرا پستی یا مہمی ئالا دکورئ دنیا بے دا حرام بن. ئوژنا ژی من نہ دیتا د کورئ دنیا بے دا ژ خاتوین زینا کچا میر نافدہل حرام بن دداری دنیا بے دا. گوت: حہی نہ؟ گوت: بہ لئی. گو: ئہ فہ چاوانن کو ئہ بہد نہ وی شوی کریبہ نہ وی ژن ئینایہ؟

گوت: پانی ما دہم ہوہ و دکر، وہ مہرہق بو من ژئی چیکر، من دقتید ہوبن فان ہہر دو مروفا مادہم لائق و بابہ تی ئیکن ہوبن ب گہہین دہف ئیک فہ بہ لکی رہبو لعالمینی مہراقا وان حاصل بکہت. گہلی خہلکی عالہمی، دئی ہوبن خو گوہی خو بدہن حکایہ تا زین و مہمی، دئی ہوبن و دہلی من ہیچ نہ لئی ئہمر کریبہ، گو: نئی من دقتین تہختی خاتوین زینی بگرن بہت رہختی مہمی ئالان نیفاشہ قیبہ. ہہی لئی لئی ہہمی ئہ جنا تہختی خاتوین زینی ہہلگریبہ دہستی نیفا شقیبہ، ہہلگرت دہینایہ مہنا بہ دینانو دا مہنیبہ.

وہی بابو دہمی، دہمی خودیبہ

مہمی ئالا جہنقی ل خہویبہ

دایا خودتی تہختہ کی ل مقابلا تہختی وی دہینادیبہ

گو: ئہری خولامکی مالا بابی من و بہنگینہ

تو چما نئی بی روخسہ تا من میتانان ل ئودا من نقیبہ؟!

گو: وللا ئہز خولامکی مالا بابی تہ مہ و بہنگینم

ب سہری مہمی کم عولم ناگہی من ل میتھانان نین.

و دختی و گوتیبی، چار بہرئی خو ہو بہری خو ددہ تی. مرؤفہ کی ل سہر تہختیبہ پانی فندا شہ مالا وان تہ مراندنہ، نزانن ئہو ژنہ یان ئہو میتہ، نزانن کانئ چاوانہ. دیبژن گوتی: تو چی کہس تو ہاتی ئودا من، ئہوی گوتی: پا تو چی کہس ہاتی ئودا من، گوتی: ہہر دوکا دہعوال ئیک و دو کر، گوت: پا تہ خدام ہنہ یان خولام؟ گوت: من خدام ہہیہ، خاتوین زینی گوتی: ہہ چوہ کو گوت: من خدام ہہیہ، گوتی: پا دئی گازیکہ خداما خو.

گو: ہہری خدامکا مالا بابی منی دا ئو عیشی

دئی تو دہستہ کا فندان و فان و شہ مالا ہہلگرہ بینہ حہوشی

دایہ تو دہستہ کا فندان و فان زان و شہ مالا ہہلگرہ بینہ عیشی.

دیبژن سئ نہ قالا گازی کر جواب نہدا. گو: مانہ دورا منہ؟

گو: بہ لئی. گو: ہہری خولامکی مالا بابی من و بہنگینہ،

تو دہستہ کا فندان و فان و زان و شہ مالا ہہلگرہ لو دہ تو بینہ.

ئوی لئی مالا تہ خرابو دئی تو و دہرہ ب چاقی سہری خو تو بینہ.

خولامی شہ مالکی خو بہردانی ئو دہرگہہ فہکر، ہات ژورفہ بہری خودانی، سوبحان اللہ، نوبکانی تہنکا ئافر موشی ب سہر سہری خو ئینا د خوارئ. گوتی: و اللہ ئہز ژنم ئہ فہ شولکہ ژ تہرہ فی خودی فہیہ، ما ئہ فہ کی درہ؟ ئہ فہ (یہ مہنا) بہ ہدینانہ، گوتی: ئہ فہیہ (یہ مہنا) بہ ہدینا؟ گوت: ہہی نہ، گوت بہ لئی: گوت: ما تو خہلکی کی دہریبی؟ گوت: وللا ئہز خہلکی جزیرا بۆتانم، کچا میر نافدہلم، خوشکا میر زہیدینی مہ. گوت: ہہی نہ؟ گوت: بہ لئی. گوت: ئہ بہد من گول جزیرا بۆتا نہ بیہ، ئہوی ژی گوت من گول ناقی یہ مہنا بہ ہدینا فہ نہ بیہ، گوت: ہہی نہ؟ گوت: بہ لئی.

گو: واللہ ئہز خولامکی مالا بابی تہ مہ بہنگینم

ئہزی چاقی سہری خو عہ جیبی خو دئی لولو دبینم

ئہیہ و قہسہ راستہ درہو تی نین.

نئی گوتیبی: پاقیبجا توچ دیبژی

گوتی: رب العالمین دیارہ وہ دیارہ خودی تہعالا ئہزی کریمہ نصیبی تہ، گوت: ہہی نہ؟ گوت: بہ لئی. گوتی: دئی باشہ. بہنگین. گوتی: بہ لئی: گوت: تول جزورا خودی و پیغہ مہرا شاہدی، سوبہی ئیک بیژت نہ وہیہ ئان ئہ فہ خہونہک وہ دیتہ، ئہ فہ تو د جزویرا خودی ئو پیغہ مہرا شاہدی ل نابہینا مہدا. گوتی: بہ لئی. رابی دہستمال و گوستیری خوہ دانئ، مہمی دانئ. وی ہنگوستیری خوکر تلیسا وی، خاتوین زینی ژی یا وی کر تلیسا خوہ، ہہر دوکا پیک بہ دلکرن دہستمال و گوستیری خوہ. دیبژن: ہندی مہم بو، ئہوی پالدا سہر تہختی خوہ، شیر دانا ل نابہینا خو و وی دا، ئہو ژی پندا ئافر موشی ب سہر سہری خو داکیشا خو دریزکر خہوہ کی کر تہما، خہوہ کی خو ناقیت سہر و چاقیت وان ہہردو کہتن، شیر دانا نابہینا خودا، بہزی چو سہر جہی خوہ د خہو چۆن. دیبژن رب العالمین و ہسا ئیرادہت ہات قہلبی میری جنادا گوہا ئاها، ئہف مرؤفی وہ برنہ دہفیکفہ ہوبن جارہک دی وی ژنی ژ وی درئ راکن بہنہ جہی وی بی و نیفا شہقی ژئی بریبہ. ہا ئاها وہ راکن، گوت: بہ لئی ئہمری تہ بہ. جارئ عاتبی ئہ جنا راکن تہختی خاتوین زینی برن دہینان و جہی ئہو ئودا شہف تیدا نقستہ عہینہ برن دہینان د وی دہری فہ، ئیہ: دیبژن دہم، دہمی خودیبہ سحاری بانگ گپرابی، نمیزکا خوکر، مہم نہ رابی ئہہ.

بۆچی مہم نہ رابی بابو؟! تہقتہق. گوتی: تو کی؟ گوتی: رابہ ئہز بہنی نمیزا تہ چو. و دختی سہر خو فہ ہات بہری خودای، نہ ئہو تاس و نہ ئہو حہمام، چو تہخت لوی دہری نین، چوژن ل وی دہری نین، ہما ہہر تہختی وی بتنیبہ. یا رب العالمین مہندہ ہوش بوی، یہ عنی گہلہک عہجب مایی بوی. یا رہبی پا بہر خہونہ، نہ بہر خہونہ، من بہر خہونہ نہ دیتیبہ. نہ وللا من بہر خہونہ نہ دیتیبہ. بہنگین. گوتی: بہ لئی. گوتی: کا جا و دہرہ. ہات ہہردو دہستت خو دہینان سہریک بہر سہکنی گوتی: ئہمرکہ. گوتی: کانئ ئہو ژنکا شہقیدی دہف مہفہ، مانئ تو حازر بوی بو ئیکا خودی د جزویرا خودی پیغہ مہرا دا پا بیژتی بہر خہونہ نہ بہر خہونہ؟ گوت: نہ خیر نہ بہر خہونہ. پانی ئہز شاہدم د جزویرا خودی پیغہ مہرا دا وہ دہسمال و ہنگوستیری خو پیگ گوہورینہ. گوتی: بہ لئی، پانی تو حازر بوی. گوتی: دئی

باشه، مه سنی دهمت نمیتزی بینه، مه سین ئینا دهمت نمیتزا خو گرت، دو روکعت سونه تی خو کرن، پالدا سهرجین خود سهر وا خهم و خیالا: بین هه تا رۆژ هاتیه لهندانا. خولامی وای بی بهرمالی هات گوتیی: وهره که ره مکه دهمت تیشتییه تیشتا خوه بخون. ئه و بان گیترا بوی. چۆن جهی تیشت خوارنی رۆنن خوارنی تیشتا خو خوارن. بابی وی هات بهرئ خودایی وی تیشتی دخون. هه ما نه بکه یفا خو حهمدی مه می گه له که نه خو شه فه و تیبیه بی غه مگین، بی مه عده گه له ک بی مه عده. گوت: مه مو. گوت: بابو. گوت: بابو تو بوچینی فی سحرای ما له شی ته تیشت؟ گوت: نه وللا. گوت: پاکن چ ل ته که ره؟ ته تشته ک گولئ بوییه؟ گوت نه وللا من نه چ گولئ بویه نه که سی چو گوتیبیه من. حهمدی کبیه دهر منرا قه سا بیژت من؟ گوت: پانی ههر ته هه ژوکانی له و مانی یعنی فی سحرای مه عدی ته نه قه کرییه تو گه له ک خه مگینی، مه عدی ته نه قه کرییه تو عاجزی. گوتی: بابو راستی بیژم؟ گوت: بیژه راستی کوړئ من. گوت: من شقییدی عه جیه ک وادینه عه جیه خودی. گوتی: بیژه کوړئ من. گوت: نه بیژه نانی بهر خه ونه، نه بهر خه ونه من شاهدی هه نه حوزویرا خودی ئو پیغه مبه را نه قه به نگیان حازره شاهدی مه. گوت: به نگیان راست بیت؟ گوت: نه ز شاهدم بو ئیکا خودی وهختی شه فی گازی کر من به نگیان. گوت: من گوتی: هه ی له بی. گوت: فند و شه مالا خوشکه ئو که ره مکه وهره. گو: من فند و شه مال خوشکر من سهردا دژورقه وی ژنکی عه ینه ن ژ نوبکا په نکا ئافر موبشی دسهر سهرئ خودا ئینا رابی سهر جهی خوه. وهختی رابوی سهر جهی خوه، من بهرئ خودایی سبخانه للا پا ئه و مه م کا چاوا مه م ژئ هاتیبیه تو هوسا بیینی لائقه ئه و ژی یانی ل هه مبه را مه می هند لائقه، لائق و بابه ت ئیکه ئه ما ههر دونه، پساره ک ژئ کر گوتی ما نه قه کی دهره؟ گوتی: نه قه یه مه نا به هدینا نه. گوت: هه ی نه؟ گوت: به لی. گوتی: ما تو خه لکی کی ری بی؟ گوت: نه ز خه لکی جزیرا بو تانم کچا میر ئافده لم. گوت: هه ی نه؟ گوت: به لی. گوت: پانی مه گول ئا فی یه مه نا به هدینا نه بوییه گوتی شولکه ژ ته ره فی خودی قه، خودی نه ز کریمه نه سیبی (نه سیبی) ته. به نگیانی بروه دبیژن ئیه گوتی ئیه گوت پستی هنگی چ کر بو، پستی هنگی ده سمال و هنگوستیری خو پینک گوهورین. خاتوین زبنی یا خودایی هه که تو باوهر نه کی که ره مکه بیینه. مه می دهمت ئا قیبتی ته سلیمی بابی خو کرن بهرئ خودایی عه ینه ن راسته. گوتی پا تو چ دبیژی؟ کوړئ من قابل نینه تو من بیینی، تو بو من نه ئینی نه ز بخو چم. گو: ههرئ مه مو مال خراب ریز سه د جار به من ب ریز. وهزی یه مه نا به هدینا ل بهر ته کم ریزه یا ب میرت و یا بی میرت دی ژ خوه را بیژه. گوت: قابل نینه دریژ نه که نه ز دی ههر چم.

گو حه یفه براکی مه می را سهرئ قه سیلی

گو ههرئ مه مو مال خراب وی راییکی تکبیری

مه می ده لال دی چه سه فه رئ ل بانکی جزیری

گوتی نه چه. گوتی چیناب نه ز دی ههر چم قابل نینه.

گو ههرئ خولامکی مالا بابی منو به نگیانه.

دی تو له ز بکه ب له زینه

هه سیی ره ش ژ ئا خوری بکیشینه

زینی زهر ل سهر پستی بشدینه

ریکا مه دویره ئی مه قه دهم تی نینه

به نگیان رابوی سهر خو بهزی نه خته خانئ ده وار کیشان دهرئ ئیک بو خو ئیک بو وی شدانن پینک ئینان حازرکرن، ده یایی وان لئ بوین کو برین ئه هلی باژیری لئ قه حه وان گوتی: نه قه چیبیه، گوتی: ئاه شولکه ژ ته ره فی خودی قه هه ما ل دوی نه چن. کو دارنژیان دبیژن چار سه د سو بیار دگه ل سو بیار بون ده یکا وی گوت: -

وللا جانیکا مه م منو د بۆزه

رکیب و ره شمالکی وی دل تۆزه

ئیشه لا دای گوری وه گهر تو بی ئیزنا من بچی وه ف سه فه ره ل ته نه پیروزه. گو: ههر به ییکا بیژه وه ز دی ههر چم.

دبیژن که فت ئا قوچی سیارا (سه یارا) به ردلی وی قه هاتن چۆن، گوت: قابل نینه، سه کنا من نینه نه به د.

دا ژ درا لئ ههر تو بیژی ژ ههر چار سه دا تو بیژی قوینا خا سی سه عه تا چول سهر ملی خو زقیری ب دیریینی د پشت خو قه بهرئ خو دایی ته بقا قه سرئ ملی سهری دایه ب ئه یوانئ قه چ تو دبیینی که فیکا بهر چاقی وای ب دیریینی بهرئ خودایی. گو: به نگیان.

گو: چیبیه؟ هیژ ده یکا من وادگرییت. گوتی: وه سا تو ژ گونه هیت ویدا خیری نایینی نه و دوعا ل ته کره، دا بزقینه قه، نه ف خه تا ته کری نه م دی کوبقه چین؟ گوت: قابل نینه بخودی دی چم هه که نه ز روحا خو دانم سهر. گوتی: دی که یفا ته به یا نه لاه و چۆن ته وایی دنیا بی بوین. هه ی ماشه لا ئیرادا رپ العالمین وه سا هات دبیژن هه فت سالا هندی بیژن ل دنیا بی چه رخین ژ بهر نفرینا ده یکا وی لئ کره ل دنیا بی گه ران دا نیزیکی جزیرا بو تان بن دبیژن سالا هه قتی ته مام بون ل چوله مهرگی نفسان. وهختی ل چوله مهرگی نفسان نه وی دی میری جنا گازی کر عاتیکه خان. گوت: کو لوی هات نه و مه سه لا هنده سالا؟ گوت: نه و مروف گه هشتن جهی مه راقی ئان نه؟

گوت: نه خیر نه گه هشتنه جهی مه راقی. فی گافی ل چوله مهرگی نفسانه وی لئ دگه رییت بگه هته سهرئ ریکه کی، چو سهر ا ژئ نابت دهر هه می بی دوعایا ده یبابانه لئ کره له و شه پرزه بویه. گوت: هه ینه: -

گوت: به لی. گوت: من دقیت کولیحال هوین وان د خه لکی دنالینه شه ره ته هوین وان بیهن ده یان پینش مقابلی وی باژیری، نه و باژیری ئیه تا وی ل سهر مه ره قا وی لسهر. گوتی: به لی: ئاپیتی نه جنا رابوین چون وی چونا رابوین ل کی وه لاتی. راکرن برن ده یان مقابل پینش باژیری جزیری. دبین بهرئ سپیدی (تافی) نه بی ل نه سمانی دا به نگیان رابوی هشیار بوی قیر قیرا دیکلانه. ده ست نقیژا خو شویشت، نقیژا خو کر، چو ده ستی خول مه می دا گو: مه مو. گوتی: به لی. گوتی: هلو رابه هه ی مالا ته خودی ئا فا

کری بو نهغه گونده باژیره ژنات پيدا دهنگي ديكلانه وي تين دهنگي سان نو حه يوانا وي تين نم دوی چولي دا نغستين. گوتی: مالاته خودی ناکار. هه ما نم نغستينه خو نه شهغه که!
 هزار شهفا نم هو نغستينه بلا نهغه زی شهغه ک بت، نم می رابوین چین بو خو کا دی بهری مه کویشه دیتن؟!

پانی ئیرادا خودیسه. گوتی (گوتی): بهلی. نهو زی رابو نغیژکا خو کر، دهواری خو شه شداندن سو بیار بوین هیدی هیدی دبیتن د بهرخانیدا چۆن بهری خودای سو باره کی ژیلهل تی هه سویحانه الله چ سو بیار به کی نه جسه بهرکی تاژی وی ل گهل وی دچن راف و نیچیرا. نه سلام عه لیکم. عه لیکم السلام و په حمهت الله و بهر هکات سهر چاشا نافی ته بخیر؟ گو: نافی من به کر. گوتی: به کره. نهغه چ توف باژیره؟ گوتی: نهغه جزیره. گوت: جزیره؟ گوتی: چ توف جزیره؟ گوت: جزیره بوتا. نهغه به جزیره بوتا!

گوت: بهلی. وهسا که یفا مەمی هات پانی هه چوه کو پانی حه ديقه کا گولا نهو چەند موده هه تینی بیت نافی بهر ده نه سهر وهسا بشکور ی یانی وهسا زی مەم بشکور ی. هند که یفا وی هات نه سه حی جزیره! گوت: بهلی. گوت: نافی جزیر کی ژفان نیشا مه بده، نه غه ربین، نه م ری فنی نایخن؟ گو: نیشا ته بدم؟ گوت: بهلی. هه تانی ته حکومهت بقیت، بی حکوم د ده ستدا. حکومهت ته بقیت هه ره مالا میر زبندین. هه که ته نامویس و میرانی بقیت هه ره مالا قه ره تاج دین. هه که ته شه بیتانی و نهوانی (عهوانی) بقیت و ده مالا دهسته براین خو به کری عهوان نه زم، گوت: هه نه؟ گوت: بهلی. گوتی: یا به کر (به کرۆ) والله هه که مه حکومهت زی بقیت دیسا مه هه ره هه بوی ل مالا بابی خو به بوم. هه ما نامویس و میرانی ژیک مه کر دی ل مالا بابی خو کم. حاشا هه که مه شه بیتانی و نه یانی زی کر دی ل مالا بابی خو کین نهو شولا مه نینه. شولا مه یا نامویسی و میرانی مه دقیت بتازیهی مروقاتی شرباتی مه وهسا دقیت. ئیه گوتی باشه. گوتی نه م مرۆف نه غه ربین تو نیشا مه بده کا جا مالا قه ره تاج دین ل کی ژ وانه. نهو قه ره تاج دینی تو به حسنی وی دکی. گوت: نهو سه حرا هه یه ل ملی نافی ل بورجا به لهک، نهو یا میر زهیدینییه گوتی هه ری.

گوتی: نهفا هه دبتری سهری باژیری، رهخی وی فه یا قه ره تاج دینییه. گوت: یا بنی باژیری یا دهسته براین ته به کری عه یانه. گه لهک باشه تو ب خیرهاتی. وه غه ری ته یی خیری (وه غه راته یا خیری راسته). گوتی تو ب خیرهاتی نهو سهر نه قراز هات، نهز سهر نشیف ب ناخانج دا چۆن، قه ستا باژیری جزیری کرن، دبیتن بنیری یا خودانی قویت چۆن ده ری قه سری به یان بون. سه لام عه لیکم. عه لیکم سه لام و رحمه الله و برکاته. خولام به زین سهری دهوارین وان گرتن، چاوا چافی قه ره تاج دین د په نجه رتیرا فی کت، هندی وهسا بهزی کتهک شه کالی ب سهر پی وی فه چۆ، ئیک ب سهر فه نه چۆ، سهر کۆل چۆ، نو گه هشتی خو نافی تی، چۆ دهستی وی ماچی کر و دهستی وی و چه کوی و عه فوی، هه ری ئیکی مله کی وی گرت نهو بوی نه شیا هه لگرن، هه که هه ما دا راکن ئین هه تا دانن سهر ته ختی رو نیشته خاری. دبیتن، هه ی ماشه لالا، هه چینی هات کا چاوا ناهه کی نیری رابتن دا نیری کا وان تینیته بقه فینتن، هه چ که سهی هاتن دیوانخانی، ئیدی نه شینه ژوی ده ری بچن. یانی مەم هند ژیهاتی بوی، حوسن و جه ماله ک

هه بوی، که سه نه شیا ژ دهف رابتن. رب العالمین هند خوینا وی شرین چیکر بوی ب وی بهنی ناده می. هه ی ما شه لالا، ژ قه وه تا خودی ر دبیتن، سی شهف و سی رۆژا کۆچکا وی هات گرتن. چو که سی نزانی یا مال هه یه شۆل هه یه، که د هه یه. که سهی چو تشت ژ فانا نه دیت. دبیتن که ت رۆژا چاری ئینانا مەمی ب خو، به ری خودای، گوت: بابۆ نهف ته نا هه نی، هه می فه قیر و ژارن، خودان شولن، هه چی تیت هه ره ئیدی نارابتن، گوت: یا براین من هه ری ک هه ره سه ر که دا (کاری) خو نو که سپا خو بکن، بو عه یالی خو ئیشار دیسا وهرن، نه م بو خو سو حه تی کین. هوین سه سه ری من ئی بابی من تین پی پی... گاف گاف. هه ره بو عه یالی خو شول بکن. ژنوبکانی وان مرۆفا، یه عنی هه ری ئیکی خودان کولفهت شۆل و کار بوی، ژنوبکا بیروان بوی هات و ژ نوی هات بیری رابوین قه ستا شۆل و کاری خو کرن، دازوی شولی خو کن ئیشاری دیسا داهین د مه جلسا وی دا روین خاری، گو هی خو بدن قراعت و ناخفتنا وی. هه ما هه ره حه زکرنا عاله می مەم بو پی باخفن و به ری خو بدنی. رب العالمین هند ژیهاتی چیکر به. دبیتن: هه ی ماشه لالا هه که هه فتییه کی هه که ژ حه فتییه کی زیده قه ره تاج دین ب نالی زهیدینی فه نه چۆ، میر زبندین زی ب نالی وا فا نه چۆ که س ب نالی که سی دی فه نه چۆ. دبیتن: سحره کی رابوین زوی تیشتا خو خوار. گوتی: مەمۆ. گوتی: به لی. گوتی: نه زی رابم چم راف و نیچیرا به لکی نه زی گوتی کویسیا بینم گوتی کویسیا گه له کی خوشه. خه زاله کی کینفرویشکه کی بکوژم، بو خو بیریژین بخوین، گوتی کویسیا گه له ک خوشه. نه م ب گوتی حه یوانیت دی فه عاجز بوین.

گوتی: به لی. نهو رابوی دهوارا خو چیکر، قه ره تاج دین چۆ راف و نیچیرا؛ قه ستا راف و نیچیرا کر. نه قیت دی زی هه ری ئیک چۆ سهر شۆلی خو. چه کۆ نو عه فۆ، چۆن سهر شۆلی خو. ما مەم و به نگی د دیوانی دا پانی که وزه ری گو ه لی بوی. که وزه ره خوشکا خاتوین زینی بو. گه له ک ژیهاته (ژیهاتی) بوی، عه ینه دبیتی سیقه ک وی وی ژی که رکه، (ته خو دگوت هه ردو سیقه کن که رکه، هه ری ئیک که ره که) ره نگی وی زی عه ینه و هکی پی وی (زینی) بوی. گو ه لی بوی نهف میه فانه ژی هاته، هاتیه مالا وان. پاته ب ناف ته نگیت په نجه رتیرا ئینان ده ری، به ری خودان مەمی و به نگی، هه ره دو ته نی مانه. به ری خو دایی کا چه وا ژیهاتی، عاله م وهسا وه سفیت وان دتن. به ری خو دایی چافی مەمی ل سهر بالیفکی فی کت. چاوا چافی وی فی کت گوت: هه ما نهغه یه خاتوین زین. هه ما نهغه نهو ب خو به. گوتی: به نگی. گوتی: چه؟ گوت: ته ماشه که فی ژنکی نهغه هنده ساله نه می ل دوی دگه ره یین. به ری خو بدی واهه د په نجه رتیرا، به ری خودت مه. هو چافی به نگی فی کت، گوت: باوه رکه تاها نهز دبیم عه ینه. تو راست دبیتی. ما من نه گوت ته؛ به ختی ژنا؟ ژن بی به ختن، بی سوزن. به ری خو بدی (بدی). چاوا وی ژنکی گولی بوی وی به حسنی هند دکن. ژنکی خو فه کیشا، جاره ک دی چۆ فه ژ په نجه ری ده ره کن. دل مەمی وهسا قورمچی وهسا قورمچی، یانی هه چ وه کو ته حه وده ک گولا نافی ل سهر بگری، فیجا چلی هافینی ب قورمچین. وهسا دل مەمی قورمچی، مه لویل بوی و زه لویل بوی گوتی: دی هلو رابه زویکا دهوارا پیک بینه - بهر ده ست که قه ره تاج دین نه ل ماله ئید رب العالمین نه هه می سه ری خلاس کرن. گوتی: هلو هه ره به را پیک بینه نه می چین. خودی ته عالا هه ما نهف زه حمه ته، نهف ئیزایه

ٽيخسته بهر مه، ٿو ٿممي رابين چين. سهد جارا پيروز و مبارهڪي بؤ قهره تاجدين. ٿممي رابين چين. ٿو ٿي رابو چؤ ٿهخته خانتي دهوار ٿينان، زين و رهشمال لئ شدانن نه ب دلهڪي بهلئ ب هزار دلان سهري دهوارا دهست نان بهنگيني و گوتئ: ههر بيٿه ٿنڪا ب خاتري (ب خاترا) وه. بهنگين چؤ بهر دهري ٿوڊهيا ههر ٿيما گوت: گهلي خوشڪا ب خاتري وه. وان گوتئ: ههر ب خير و سلامت. ياني ب ٿهدهب دڪن بيٿئي ٿم دي چن. وه غهري وه (وهغراوه) يا خير بت. رٿيا خوگرتن و چؤن. ٿ باٿيري دهركهتن و سويار بوين، ل ملا خانيدا چون. بهنگيني نڪلي خوگرتن د سهري مه ميڊا ٿي نه ٿينان دهري، گوتئ: ته ٿم هنده ري و وهلات، هنده سال و زه مانا، ٿم ب دويٿ ٿي ٿنڪي ٿه! من نهگوت ته سهر خاترا گهلهڪ ٿنا، هنده وهلات ٿي بڪه ٿين دوير؟! ٿن بي بهختن. بهختي خو نينن. ته دهيا بيت خو، حوڪم و حاڪميا خو، ته هيتا تو ب دويٿ ٿي ٿنڪي كه تي، ٿاهي د کوپرا دهركهت؟

ملا ته ما من زانبا بهختي وي چاوا دهركهت، د کوپرا چي بوي، د کوپرايه با هئي!

مه دهست دا دا د ملي خانتي دا چن ناخفن بؤ خواه. قهره تاجدين ٿ راث و نيچيرا ههگر خهزالهڪ و کيترويشڪهڪ گوشتن ٿ بهر خاترا مه مي ٿو خواه ناگرتن بهر سوحبهت و قهرهتا وي هندی سهري وي هند پي تيت. سفڪ سفڪ زوي زفري قهستا مال گر. وهختي چو قهستا مال گري، وا کا خهزالهڪ، کيترويشڪهڪ گوشته (کوشتيهه) دا ٿنڪا. خدامي گوت: ههره بؤ مهچيڪه و قهستا ديواني گر، چؤ بهري خودايي کوچڪ ٿالايه، كهس تيدا نينه. زفري چو ٿالي ههر ٿيما. گوتئ: كه وهري گوتئ: چييه؟ گو: کاني ميٿهشائي من؟ گوتئ: وللا قهره تاجدين چؤ. گوتئ: کيشه چو؟ گوت: وللا خاترا خو خاست، گوت ٿممي دچوين.

گوت. ٿميٿه؟ ٿڪي ري چؤن؟ گوت: وللا رٿيا ملا خانيدا چؤنه، تي ههيه نيٿ سهعت. گوت: خلامؤ. گوتئ: بهلئ. گوتئ: تنهڪ و باري من باش بهسته، وه ياني ٿهري خو کوٿم، چاوا ٿهٿ ميٿهشائي هنده ٿي هاته (هاتي) بي مراد و مهقسود ٿ ملا من چؤنه؟ من چو ٿي نزاني؟!

سياريولي سهريشتا رفشني بهلهڪ يا الله قهستا ملا خانتي گرتن. د ويڌا شدا وهڪي بهري خودايي ب دويربويني وهڪي قرهڪي رهش هات پيش چاڦيٿ وي. جاري ههر تهٿرڪر و كهت دوي، دي دي نيزيڪ بوي گازيڪر مه موم مه موم. مه موم هول سهر ملي خو زفري بهنگين گوتئ: مه موم. گوت: چييه؟ مه مي هاڙ دنيا بي نينه. ٿ هزر و تهخه مينني خواهدا. بهنگين زفري بهري خواه دايي گوتئ: مه موم راهسته. ٿهٿه قهره تاجدين هات. مال نه خراب، مه سهعت گر، ما كه سهڪ وه دڪهتن؟! بي خاتر خازي و مال ٿاڦايي ٿم هاتين. قهره تاجدين: نايبت هه خودي ملا ته ٿاڦاڪرؤ تو چاوا هاتي ٿ بيي من نه خاتر خازتن نه چو. بي مراد و مهقسود تو ٿنڪ من هاتي، خونئ ٿهري خو کوٿم. دي وهه برٿقري ٿه. گوتئ: دهسته برا، هه ما هه وهجي دريٿ گرتي نينن (نينه)، ٿو ٿنيهتا ٿم بي هاتينه سهد جارا پيروز و مبارهڪي بيت بؤ ته.

گوتئ: وهه برا وهه چو خه مي نه خو، ٿو خوشڪا وي كه وهزهه يا ديٿري:

خاتوين خاتوين زينه چاڦ و كه ٿي فهرخينه

كه چا مير ٿاڦدهله خوشڪا مير زيدينه

گوتئ: وهه ٿو نه شو بڪرهيه مالا ته، تو راست ديٿي رهنگي وي دڪهفتي، بهلئ ٿو خوشڪا ويهه، هه ما وهه. دلئ خو نه خوش نه كه. كه يفا وي هاتيهه فلان كهس، وه سا گهش بوي دايٿن يا رهبي ههر ٿو هورمه تيبا بهري، ٿو خه م و خيال، هه مي دا رهڪي ٿاڦيٿن. هه چڪو چو گولي نه بوي نه (به). هار ٿهدان بو خو چيڪر هه تا هاتن مال.

كهري بهري خو دايي، ٿهٿه ميٿهشائين، گهلهڪ كه يفا وي هات ٿو ري گهلهڪ كه تي بوي خه ما وان ميٿهشانا دا، ياني چؤن و چو ٿي نه زانبا کا چي ب چيشه هاتن. دي ب چيشه چن. دهست ب فرائين چيڪرئي گر. خه لڪي باٿيري لئ قهحه وان، جيي ناف کرنا، گاڦ و سهحاتان دهاتن سوحبهتا وان درونيشتنه خوري. ٿيٿه ديٿن، هه تا سپيڊي رابين سهرخو، ٿهري خولامي سهرا، بيٿن تيشتا خواه خوارن (سهر تيشتا خواه خوارن) و مه مي روخسهت ٿ قهره تاجديني خواست، گوتئ:

توچ ديٿي؟ گوتئ: بيٿه، گوتئ: دهستوريي بده من ٿهري ل باٿيري جزيري گهري، بهري خوبدمي، کا چيه، چاوانه؟ گوتئ: دهستوري بؤته، تو خه لڪي ب قوتي، تو بسوزي، تو بکوڙي. ياني ٿيڪ نه شيت دهر تر باخت، بخوڪري خوشهري.

هه ما ههره، تو براي من بي مه زني، ٿهري براي ته بي بچويڪم. ياني وي نه به دلئ خو چو هزار نه كه. بيتهنڪ پي چو، قاپويتئ خو ٿاڦيٿ ملي خواه، گوپالهڪي هه زهراني، د دهستئ خواه نا (گرت)، ٿو و بهنگين كه تنه رهخي سويڪي، دباٿيري جزيري دا چؤن گهري. وهختي چؤن قهره دهڪي چؤن بهري خو دايي زينا کچا بهکوي پشتي دا عه شيش ٿه مري خودي کريه زينا کچا بهکوي ياني ٿو ههفت سال گهلهڪن وا کريه خداما خو. گوستوريڪا خاتوين زيني وا کريه تليا وي «بانه» روهڪي پسيار لي بڪهت دا زوي پي ب هسمن، دا خاتوين زيني هاي ٿي ههبتن دا پي بزانتن. گوستوريڪا خو هيٿر ٿ دوير ديٿن د تلا وي ٿنڪي ل سهر جنبلي (جمبلي) جيٿري، مه مي گوستوريڪا خو ناسکر. گوتئ: بهنگين. گوتئ: چيه؟ گوتئ: ٿو ههنگوستيريڪا من د تلئ ٿنڪا ههيه (هه دايه). گوت: نه کو ٿو بت. گوت: باوه نه كه. ٿهٿه نه ٿوهه. بهس ٿهٿه ري ٿاشره ته كه وي دانايه (بانه) دا پي ب هسهتن، خو هوسا چاڦي مه ٿي كهت. بهلئ: گوتئ: دي زوي به ههره ملي خول ملي ٿنڪي بده، ٿنڪ دي د گهل ته ناخشيٿ ب پوسيدهيي ٿه، بيٿي ٿو ههنگوستيريڪا د تلا ههيا ته دا يا ناغايي منه. کا ٿو دي چ بيٿيٿ. ههكه پيڪ هات دهري، کا دي چ بيٿت ته. بيٿه: ههره بيٿه خاتوينا خو ٿم خازگويني وي نه ل ملا قهره تاجدين. گوتئ: باشه. خولام چؤ نيزيڪي ٿنڪي بوي. ٿنڪ ٿا ٿاڦي (سهريٿاڦي) تيٿ، هاي ٿي نينه، خولامي ملي خو ليٿدا، ٿنڪي گوت: براي من ته خيره، چو نه ما بوي ته جيٿري (جهري) من شڪيناندا؟! گو نه ٿو گوستيريڪا ناغايي منه د تلا ته دا؟ پاني ٿنڪ ري کچا بهکويه. خواندهوايه (خوتندهوايه) کا چاوا بهکو ٿه فلانويه، کچا وي ري وهسا ٿه فلانويه. هوسا سهري خو راکر بهري خو دا ناغايي، مه مي ٿالا گوستوريڪا خاتوينا خوديت د تلا وي. گوت: ني وا هه ري گوستوريڪا خاتوينا منه د تلا ناغايي ته! گوتئ: پا دي ههره بيٿه خاتوينا خواه، ٿم خوازگينني وي نه ل ملا قهره تاجدين. گوتئ: باشه و چؤ مال. وهختي چؤ مال جيٿرڪ سفڪ دهينا وي دهري. نه گوت خاتوينا خو هه وال ٿهٿهيه. ٿ ويٿي ليٿدا چؤ مالا بابي خو. گوتئ: بابؤ. گوتئ: ته

چیه بابو؟ گوت: بابو وهختی تو هاتی مال فلان رۆژی ته وهسا پیروژ د سوبیارا دایه، گوت من ههما هه ره بیتره بابی خو ئه م خوازکینیت ته نه. گوتی: کچا دیلجی تو قهسجی هوساکی (والله باللله وتاالله)، هه که ئه م خوازکینیت ته بن و ب ته رازی بن، ئه زئی ته دمی، ئه زئی ریبی مهرا ته ژ کیس و جهلال مالکم ته نا سه کنیم. بهلجی ئه ما نه بو ته هاتنه بو خاتوینا ته هاتنه. گوت: ئه ری خول ئاخجی (خو د ئاخجی) وهرکر و گری. یانی تو جهزناکی تو من بدهی مرۆقه کی ب سه ره کا دئی تو من دی جتو فه لیتته. چا فنی ته ب من رانابن من بدی مرۆقه کی باش. گوتیبی موله ت بده کچا من. هه چکاغا (هه چی گاغا) ئه ف بیره ل بیرا ته نه هات - چو جارا ئه ف قهسه نه هاته بیراته - فا رهکا بلا خهرز و کوربان. یه عنی ئه ف بیره ئه ف قهسه نه هات بیرا ته ئه ف ئه زئی فنی گاغی بیترم ته. باشه کچا من باشه. کچ ب جوری و رهنگی قانع کر.

سا دبیتز هه ی ماشه لا، که له ک که یف بو مەمی چیبوی، دەمی ئه ف جابه دایب و هه ما ل سه ر ملجی خو زقیری ب سو بکی ت جزیری هه ل هات و قه سنا دیوانخانجی کر ل مالا قه ره تاجدین. هه کو گه هشتی سلا ف کر، پیتشه رابوین. رونیشتا خوارجی. دیه! بو خو ئاخفتنی نئی کرن هه تا خودی ته عالا کریه شه ف. ئه هلی جقاتی فیک که فتن. قه هوه و چا خو فه خوارن، هه تا درهنگی شه فنی، هه ر ئیک چۆ سه ر جهی خو نفستان. هه تا رب العالمین کر سحار. رابوین فیکری خو کرن، سه رتیشتا خو خوارن، گوتیبی: هه ری تو ب چ موج به حسنی ئه وئ خاتوین زینی دکی؟ دهسته برا، ئه ز و تو دهسته برایت ئاخره تینه. گوت: «ئه». گوتی: ئه؟ گوتیبی: نه هه وه جه ئه ز بو ته بیترم هه مانجی نیشانی وئ ئاها ئه فه نه وئ ل گه ل من، ئه زئی دم ته. هه ما ده ست ئاقیتی، گوستیرک و که فی دانجی، هه ر دو دانجی. به ری خو دایب نا فنی وان یی ل سه ره. چ ده سته برا، هه که راسته هۆسانه، ئه زئی رابم تشته کی کم: گوت: بیتره. گو: ئه زئی رابم هنیترم نا ف باغچه یدا. پاشی وئ تو هه ره. یه عنی هه که نئی راسته توو ئه وه ژ ئیک و دو بکن، تو دئی نیشانه کی بو من نیبی. گوتیبی: گه له ک باشه. ئه و رابو به چۆ نه نک که وه زه ری گوتی: که وه زه ری. گوتی: ته چیه؟ گوتی: هه ره تو و خویشکا خو خاتوین زین، خو پیک بین و زینا کچا به کوی، هه رنه نا ف باغچه یدا، دا مه مۆ بی ت. حال و ئه حوالی مه می ئه فه یه ژ به ر خویشکا ته به. گوت: پا د داری دنیا ییدا ئه ز جه زکه م ئیکجی وه ک مه می خویشکا من بیته زرقی وئ؛ وئ؛ ما ئیدی کی دی ددنیایی دا هه یه ژ مه می ژیه اتیتر و ب کیر هاتی؟ گوتی: دئی رابه هه ره. ئه و رابوی قه سنا خاتوین زینی کر. گو: خاتوین زینی. گوتیبی: (چیه) دادی؟ گوت: هلو خو پیک بیته. ئه م رابین چین نا ف باغچه ی دا، بو خو بیته کی که یف و سه رانی کین، گوتیبی: باشه. گو: زینی. گوتی: به لی. گو زویکا چه کی من بیته. زینی - کچا به کوی سفک سفک چه کی وئ ئینان خو هه ملاند. چه ند زیری و زیف و ئه ز خولامی سه را، حولی، در و مه رجان کرن ستوی خو، خو پیک ئینا، تیت و به ربه نی خو هه کرن به ر خو، (یارب العالمین) کا چه ند ژیه اته بو ی، هندی تری خو ژیه اته دیت. هه ملا خو هه می ب خو فه کر. شمکا خو یا زیری دئی یی خو و چار و هیزارکی خو ب سه ری خو هه دا ئینان و خویشکا وئ که ت پیتشبی - پیتشاهیکی - و زینا کچا به کوی که ت دو یف، قه سنا مالا قه ره تاجدینی کرن، هاتنه مالا قه ره تاجدین. هه ما خویشکا وئ عه ینه ن وه کی وئ خو پیک

ئینا هه ملا خو کر به رخوه و ریک بون ل باغچه یی و ال ره خنی قه سرئ، ل ملجی راستی بوین. چه کو و عه فو و قه ره تاجدین و مه م و به نگی چۆن سه ر حه والی قه سرئ ل هندافا وان ده می ئه و ریزبون بو حه دیقی چۆن. قه ره تاجدینی گو: هه ری مه مۆ مال خراب، هه که ته زانییا، زانییا، ئه وئ هه کی و کی نیبه ئه وئ د چن، ئه ف زه ری هه نه کینه د چن دنا ف باغچه ی دا گو:

هه ری ده سته برایی منۆ قه ره تاجدینه
ولا یا به راهیکی وئ که وه زه ره
یا دیتر خاتوینه، خاتوین زینه
که فۆکه ژ نوی فه رخینه
که چا میر ئا فده له خویشکا میر زه دیدینه

یا دیتری ژی زینه
کچا به کو وئ کورجی عه وینه
گوتی: راسته، که ره مکه، ده ستویره بو ته.
دبیتز، ریبیا خو گرت و چۆ. ده رنجی قه سریدا هات پیتشه لکه کی قه ره تاجدین ئه وئ دی (هه لنگشت) بو ترسا. ئینا گو:

هه ری مه مۆ مال خراب تو هی گیتی
تویی خه به ری خو هه پاش و پیتش بیتری.

دئی رۆزه کی سه ری من و خو دکۆچک و دیوانی گراند هافیتی.

چه کوی خاتوین زین خواستییه، چه کوی دئی به ری هیتر مه م نه هاتیه. چه کوی گوت: قه ره تاجدین، گوتی: برا. گوتی: یانی تو ژ به ر من وه دبیتزی؟ گوت: ئه ری وللا من ژ به ر ته گوتی، گوت: مانه ب ئه وئ دی یا منه، خوازتییا (ده زگرا) منه. ئه و برایی من یی مه زنه، من ده زگرتییا خو ئه وئ دی کر. من چو مه ر و ئه نه ده ینا سه ر سه ری وئ، هه تا بیترن ئان شه رمه ئان عه یبه. مه قه سه که رۆزه کی وئ ژی کره، من ته سلیمی مه می کر بلا بو مه می بیت، سه د جار پیروژ و مو یاره کی بی بو مه می. ئه و ژی برایی مه یه فه رق نیبه. مرچ ب ئه نیا وی فه ماچکر گو: برا پا من نزانییه تو خودانی قبی، ئه فه ناموس و میترانییه و ئه فه رومیه ته (شه ره فه) د سه ری ته دا هه یه. یانی من گوت: تو نه وه کی منی، به لی ته ژ من زیده ترکر بو شه رف و ناموسی. ب ئه نیا وی فه ماچکر. گوتی: دئی هه ره ده ستویره بوته. ریبیا خو گرت، قه سنا باغچه یی کر و چۆ. وه ختی چۆی، خاتوین زین و که وه زه ر خاتوین ل ویری، زینی گوت: که وه زه ری. گوت: ئه فه چ شعره ئه فنی ل سه رانی قه سرئ من گوتی؟ گوت: تو زانی؟ گوت: نه. گوت: مالا ته خودی ئا فاکر، چاوانی، ئه فه مه می ئالانه، وئ هاته ژ بو ته، وئ ژ به ر ته هاتی. گوتی: هه ی نه؟ گوتی: «به لی» گوت: ژکی دئی - ژکی - هاته؟ گوت: ژ یه مه نا به هدینا وئ هاته - هاتیه.

گول نا ف و ده نگجی ته بو ییه وئ هاته. وه ختی وه گۆت عه ینه ن بیرا خاتوین زینی، ئه و بیرا وئ شه فنی - شه فا گوینی هات بیتری ده می سوز و قه راری خو دگه لی ک دانه مه م چۆ به ر ئا فا شویره باغچه ی سه کنی:

گۆلو لو، هەرئ خاتوینی خاتوین زینئ

که شوکئ ژ نوى فهرخینئ

که چا میر ئافدهلى خویشکا میر زهیدینئ.

ئەزئ نزام تول سەر سوز و قەرارئ بەرئ هیتژ تو مینئ

وهیه نزام تول سەر سوز و قەرارئ بەرئ هیتژ تو مینئ.

گو: وللا ئەز خاتونم خاتوین زینم

که شوکم ژ نوى فهرخینم

که چا میر ئافدهلم خوشکا میر زهیدینم.

بهلئ وللا ئەز هیتژ ل سەر سوز و قەرارئ بەرئ د مینم.

وهختئ وه گوتیبئ زانیا - زانی - ئەوه ههما قهستا وی کر. خاتوین زینئ قهستا مەمی کر، ل بەر شویرئ راوهستا. وهختئ ل بەر راوهستا گوتئ: ها ئەفه تو هاتی؟ گوتئ: ئەز هاتم. گوتیبئ: مالا ته خودئ ئافا کرۆ پانی من هایت ته نبوی! گوت: پانی منئ گوتیبه خداما ته بەری ئەفه حهتیماله شهش ههفت رۆژا، ههیه بیژه خاتوینا خو ئەم خوازگینئ وئ نه ل مالا قهرهتاجدین. گوت: یۆ ته نهگوته؟ گوت نه وللا من نه گوته. گوت وللا مه جابا دایئ. ئیبه وهسا تنگژی و پوسیده بول خدامئ زقپی. فستنانکئ خوژ بەر زینا کچا بەکوی کر، تازه - تازهی کر، جارئ سیخنهک (چبخنهک) دو ئەوئیت تازه هه لگرتن، جار ل ته نشتا وئ دان شهپ و ههئ شهپ وهلئ کر تو ببئی شرکئ خوئینئ ب ته نیشتنئ وی بەردا. ژ ناف باغچهی دهرتبخست گوتئ: هەرئ ستوئ خو و بابئ خو بشکینه هه ره تو ئیدی ب کیر من ناهیی. ژنک خو دهرتبخست و چۆ. ئینا گری و قهستا مال کر. وهختئ چۆ، بهکوئ وئ ل مال. بهکوی تییق تییق، دهفتئ خو فهکر ب کچا خو کهنی. گو: (الحمدلله والشکر) تو سه رکۆل و پئ خاس ب سەر مدا هاتی کچا من. ئاها رۆژا ته گوتیبه من، من گوت ته هوسانه، دئ هۆسا چیتت، ته گوئی خو نه دا من کچا من. کا ب سەر ته هات ئان نه؟ ئیسیبات بوی ئانه نه؟! ده بخوه. ته تیر دار ل ته نیشتنئ - ته نیشتنئ - خودان؟ نه تو تو (چو) تشتنئ. مانئ من گوت ته کچا من. دئ وه ره باب خولام ئەهدا خودئ ل من که تبتن دیارا بابئ ژ نهخۆتن، چهکئ خو پاقیتتئ خودلیبئ ب سهردا بدتن. ئەز وه نه کهم هندی ژ من بیت ئەو بگههن جهئ مرادئ. دلئ خو نهخۆش نه که. هه ما روینه خارئ. بهکوئ ئەف حکایه ته دانئ. دبیتژ، ئەو رابوی چ کر؟

خاتوین زین جارەک دی ل مەمی زقپی قه دبیتژ:

الله گوهارئ ل وان گوهارنه

بازن یئ ل دهستانه

ئەو خرخالئ ل پیتیانە

که مەر ل ناف تهنگانه

داناینه د دهستمالئ، داف دهستئ مەمی ئالانه

تو دبیتژ چه ند چهکئ ب خوه کرنه، هه می کرن ناف دهستمالییدا، دانه د دهست مەمی را. گوتئ: هه ره

بیه. وهختئ مەمی هه لگرتن و هات دهینانه بهر قهرهتاجدین؛ قهرهتاجدین بهرئ خودایئ، هه بهیا، چه ند چهکئ خوه، خه ملا خوه، ژ خوه فهکره، ته سلیمی مەمی کرنه گوتئ: باؤ راسته، حه ژ ته دکهت ئەف کچکه. ئەهدا خودئ ل من که تبتن ئەز کچئ ژ برجا به لهک بخوشینم ئللا ئەز بو ته بینم، هه که ئەز سه رئ خول سەر قالبئ خو نه هیلم. چو ترسئ ژ چو نه که. گوتئ: من گه لهک ژ ته منته، ژ نهردی هه تا ئەز مانا (ئهسمانا) ئەز مرۆفهکئ خو لامئ ته مه. گوتئ: قهت وه نه بیژه، تو برابئ من یئ مه زنی، ئەز برابئ ته یئ بچویکم. دبیتژ، ههئ ماشه لالا وهختهکی کا دئ ب چ کار مه سینئ دهست نقیژئ د دهست دایه د بهر قه سریرا د زقرت بوچی ژ نشکافه میر زیندین ناکهفته بهرسنگئ وی، زیندینئ گوتئ: های که کو. گوتیبئ تو چ دبیتژ؟

گوتئ: ههئ مالا ته خودئ ئافاکریو، ئەفه چه ند ژ میژه تو نه هاتیه دیوانخانئ، نه من تو دیتئ و نه ته ئەز دیتئ مه. دلئ ته ژ من مایه؟ من قه سهک گوته ته؟! بوچی تو ئیدی ب نک من قه ناهیی؟ گوتئ: ب نک ته فه بیم؟ گوتئ: ئەرئ. بو تو سل بوی؟ گوتئ نه وللا ئەز سل نه بویه. گوتئ: ئیکی قه سهک گوته ته ژ لایئ من فه؟ گوت: نه وللا. گوت: پا بوچی تو ناهیی؟ گوت: ئەز هه واکه تم سه ربانئ قه سرئ. من بهرئ خو دایئ دو بهریک هاتن، دو بهری ژ ئاسمانافه هاتن، من ئەو ههردوو بهریک گرتن. ئەو ههردو بهری گه لهک ژتیهاته نه. هندی هند ژتیهاته نه، دهستئ من ژوان په ربان نا قه بیت، ئەز ب چو درافه بجم، هه ما ب ته قه کئ ب شهف و رۆژ ئەز ل دهف قه نابم، ئەز بهرئ خو دمئ. گوت: ههئ نه؟ گوت: بهلئ. پانی میر ژئ مرۆفهکئ تیگه هشتئ بوی زانیا (زانئ) کانئ قهرهتاجدین چ گوتیبئ. گوتیبئ: هه رئ پسمام مانئ ئەز بهر هندی ناکه قم تو وان ههردو په ریا بینئ ئەزئ بینم کا ئەو په ری چنه، چه وانئ! گوتیبئ باشه. گوتیبئ هه تا نهه، دا ئەز بو ته بیژم. گوتیبئ بیژه. گوت ئەم دهعوا خزماهیئ دگه ل ته دکین فان ههردو مروقا. گوت: یانی ئیکی دبیتژئ مەمی ئالا، د کورئ دنیا بییدا (ددارئ دنیا بییدا)، یانی هه که وهکی وی هه بن یان دکیمن یان ژئ هه ر نین. هاته دهعوا خزماینییا ته دکهتن. هاته خو هاقیتته نک من، قئبجا کاتو چ ئەم دکئ؟!

گوتیبئ پانی خوه ستیبا هه وهیه، هه که هوین هه زبکن وه دایئ، من ژئ دایئ! گوتیبئ پانی ئیقاری بینه دا ئەز ببینم، کا چانئ ئەف مرۆقتئ تو هنده وه سفه تنئ وان دی - وی ددی - کاجئ چاوانئ؟! گوتیبئ وه سفه تنئ وی هه و تیدا نینه، کاجا وی مرۆقتئ نیرکی که قهر ل پیشییا په زئ هه یه، دناف دوسه د سن سه د ته رشیدا، وهسا به یان و دیار بن! گوتیبئ من هیقی هه یه ته ئەز ئیخستم د مه ره قییدا، هه که تو ئیقاری بینئ ب هه ر چ حالئ ههئ ئەز ببینم. گوتئ: سه رسه رئ خو. ئەز دئ ئینم دا تو ببینی کانئ وهک منه (من گوتیبه) ئانی نه؟! گوتیبئ: بهلئ من دهستئ خو ل دهستئ وی دا، ئەو ژئ زقپی ب حسیتا خوه. مال حازرین بکن میهفانداریه کئ چئ بکتن، وئ ئیقارئ بن مال. ئەو ژئ حسابا خوکن، شیفه کا خۆش و ژ رهنگ چئکن (*).

(* ئیقارئ نابیتژئ شیف. دانئ سپیدئ سه ر تیشته، دانئ نیفرۆ فراقین یان تیشته، دانئ شهفتئ شیفه. وی چ گوتیه ئەم دئ نفیسین.

ٺٺڦارڻ قهره تاجدين و مہمی شيقا خو خوار، گوتیئ: «دهسته برا» گوتیئ: توج دبٺڙی؟ گوتیئ: هلو رابه من حاشای جزورا ته درهوک کرهه. دقتیت ٺم بچین. گوتیئ: بچین کی دهرئ؟ گوت: ٺمئ چین مالا میر زهیندینی. من گوته وی: ٺم دئ مہمی بینم کانئ چاوانه! چاوا ته بیئت دئ خوشکا خو پیشکیشی ته کت. گوتیئ: ههینه؟ گوت: بهلی. گوتیئ: داو لهشئ من گهلهک گران بویه، ٺو ژ من ناهیت ٺم رابم دگهل ته بیم. قهره تاجدینی گوتیئ: ئئ خودئ ٺئ رازی، دئ هلو ٺم عهلت شهیتان بکه، نافئ خودئ بیئه دا بچین، هه می پی سهخمه راتا ته دایه. باوره بکه، مهراقه کا و سا گرتیبه هه خودئ پی دزانیئ. ٺلی هندئ ٺی حازریا خو کرهه هه می رهنگیت ٺوش و ٺره نگیئ گرار و خوارنا چیکر نه و گهلهک گره گرت جہی سهخمه راتی دینتانه گازیکر نه. مہمی گوتیئ: نه خیر ٺم نه شیم بیم. هندی ما پیته کو قاییل بیت. گوتیئ: ٺم نه شیم. گوتیئ: پا من ناخفتنا خو گوتیبه، ٺم شهرمدکم نه چم.

ٺم ٺئ رابم چم. گوتیئ: بهنگینی ل شوینا من دگهل خو ببه. گوتیئ: بلا، بهنگین تو ودره. بهنگین دگهل خو بر دگهل چه کوی و ٺم فوی، رتیا خو گرت و قهستا مالا میر زهیندینی کر. چؤن دهرئ کؤچکئ و بؤور کهفتن سلاٺ کر: (السلام علیکم) (علیکم السلام ورحمة الله) پیشقه رابوین هه میا خو ناهیت دهستی بهنگینی، یا ٺ وان شه بهنگین ل جهی مہمیبه جهی وی خواهشکر. دهمئ جهی وی خواهشکر و روینشته خوارئ، ٺ قهره تاجدین پسیارکر گوتیئ: پسمام ٺم قهیه «مہمی نالان»؟ گوتیئ: نه خیر نه ٺم قهیه. گوت «پاکانئ؟» گوت: «ٺم قه خولامئ و بیبه». گوت: هه می نه! ٺم قه خولامئ وی یه؟! گوت: «ٺم». پا ٺیجا نهو ٺم چاوانه! گوت: «وه سفیت وی ناهین دانئ». پا ته بؤچی ٺم ٺینا؟ گوتیئ: هند مرؤقه کئ ما قویله، ٺیہاتی و نازکه من دل نه دا ٺم کوته کیئ لی بکه م بیژمئ ته بقیت نه قیت دئ پیکه چین. مہمی نالان گوت: لهشئ من وی تیشیت، هه ما من نه دا سر دلئ (خاترا) وی و من نه ٺینا، هه ما هه ٺم هاتین. مه قهسا خو دگهل ته گوتیئ، هه که ٺم ٺی ٺم ربه وی نه تاتین. گوتیئ: دئ باشه. بهلی پا دئ چاوا بینم؟! گوتیئ: ٺم ل سهر من ٺم د دهلیقه کئ پرا بینم نک میری، کو ته ماشه بکهت کا وه سفیت وی و نه هه و هکی من داین یان ٺی نه؟! گوتیئ: دئ باشه. (یارب العالمین) میر زهیندین که ته هزر و مالخولیانیت ئی مروقی بیت په سنیت وی بهر روی کرین. بیژه وی شفق سهرانسهر دهرز و ئاشو پیئ مہمی نالاندا ما هه تاسپیدئ چاقیت وی نه که تنه سهریک. پاشی رابوی، ٺم ٺا خواهه کوی، سهر تیشتا خواهه خوارئ، گازی کره بانگهه لدیرا گوتیئ: هه رن ل باٺیرئ جزیرئ، ل بازاری و تاخیت وی بانگی هه لدیرن بیژن: هه هوه هه میا گولتیه سوهی سپیدئ زی راقا میر زهیندینیبه هه رچیئ کهر کروسکهک (کهله بابهک - دیکلهک) ٺی هه بلا بچیت چه می و هستانیی راقه. هه چیی گولئ بیت بیژته پی ب رهخ خوفه: راقا میر زهیندینیبه هه می سبجانہ الله. هه رتیک دهرارئ خو گهل وهشین کر، مهحه سکر، نالفئ خواهه و باش دایئ یانی کره، ماتئ ٺئ خار داکو سحرارئ به رههٺ بت بچته راف و نیچیرا ل چه می، هه چیی و هستانیی، گاغا بوی سپیده ٺم خو رابوی زوی زوی، دهرارئ خو پیک ٺینا، سهر تیشته کا سفک خوار و لیدا چؤ چه می و هستانیی ٺم بو راف و نیچیر و ٺوش رابیرانئ. بیژ یان هه می یان گهلهک کیم ٺم روینشتی بیت جزیرئ یانی خه لکئ باٺیرئ مان ٺم ویت دی هه می چؤنه چه می و هستانیی ل سهر بانگینا میر زهیندینی،

قهره تاجدین رابو چؤ گوته مہمی: مہمؤ، تو کو دبٺڙی دهسته برا؟ هلو رابه، ٺم راقه ٺی یا ٺم بهر وه کری، ٺم بهر من میر بهردایه. ٺم قه بهس دا ته بیینی. میر. گوت: هه می نه؟! گوت: بهلی. گوتیئ: باوره بکه لهشئ من گهلهک گرانه، ب من شه ناهیت ٺم بجمه راقئ، ل من ببوه دهسته برا. تیشته خودئ حمز نه کهت ب جه ناهیت. من ٺی حمز دکر ٺم ٺئ جارئ پی دلایا ته و میر زهیندین نه کم. قهره تاجدین رابو دیسا بهنگین دگهل خو بر چؤ، مہم ما. بیژه چؤ راف و سیرانا خوکر. بیژه قهره تاجدین و بهنگین پاشی هه بامه کی چؤن مہم رابوی چؤ کؤچکا میر زهیندینی، دا کو خاتوین زینئ بیت ب که قه خوشی، حه نهک و لاقروان.

میر زهیندینئ ل نیچیرئ ل چه می و هستانیی، هندی چاقئ خول راقهکر و نیچیرفانا دگرت مہمی ٺالا ناهیتته چاف. گو:

لولو مه راقهکا بهردا که ندالا

هندهکا کوشتن کیترویشک و هندهکا کوشتن خه زاله.

لولو مه راقهکا بهردا و دهشتیدا

خوناقئ بانئ هات و خو لیدا،

وهز هندی بهرئ خودمئ وهز مہمی ٺالا نابینم دناٺ راقیدا.

تاجدینی گوتیئ: وللا چه ند من گوتیئ، بهلی گوتیئ: لهشئ من گرانه، ب من شه ناهیت ٺم بیمه راف نیچیرا، دلئ من ٺی نه کر ٺم ب خورتی بینم. میر زهیندین گوت: هه می نه؟! گوتیئ: بهلی. ٺینا هه دجهدا زهیندینی گوت هه می، گهلی بانگهه لدیرا بکه نه گازی بیژن، راقا میر زهیندینی به تاله. هه می ل دوی بانگینی کومبوین، بارانئ ٺی لی کر، ما لی کر، ٺم ٺم و ٺم سمانا و هکی کونکا دهاته خارئ. قهره تاجدینی زانیا، خاتوین زین و مہم نه چؤنه دهفتیک شه. گازی کر، خولامئ میر زهیندینی نافئ وی (ٺمزم) «Izmir» بوی گوتیئ: «ٺمزم». گوتیئ: «بهلی». گوت: مام خولامئ ته نهو هره خاتوین زین و مہم ب دهفتیک شه، زویکا نی ٺم دهفتیک ببه، ٺم ناگری هلهکه هه تانئ زهیندین بیته دیوانخانئ. گوتیئ: «بهلی». گوتیئ: مرؤقه کئ بوسولمان ته مام به ٺم رازی نام ٺم ته پیته که سئ دی بچیت. چه کو و ٺم فو وی بیته نه هاتبون، ٺمزم چؤبه (*) به کوی گولئ بوی. وهختئ به کوی گولئ بوی ٺم ٺی دا دویف. گوتیئ: به کو. گوتیئ: بهلی. گو: بزفره. ما تو ٺم ٺم عالهمئ هه می چیتری؟ گوتیئ: بانه کر قهره تاجدین، به لاخو ٺم من شه که. گوت: چیتابیت، زوی بزفره دئ. به کو روستا و ٺمزم چؤ. ٺم مہر قه دهره کی چؤ، به کوی ٺی دا ویف. چاقئ قهره تاجدینی ٺم کهت. گوتیئ: به کو من نه گوته ته کو بزفره. گوتیئ: ٺم بهنی دئ به لاخو ٺم من شه که، ٺم مرؤقه کئ ٺم ختیارم ناقسال شه چوبی (ناف عه مرم) مه، سرئ ل من دایه، ٺم دئ نه ساخیم. ٺم ٺم که مالم، گوتیئ قابل نینه، تو ٺم ٺم عالهمئ هه می نه چیتری.

جارهک دی رارهستا. ٺمزمه ری زنده کر هیل ماچه کی کر. چو دباٺیریدا. جا دی چاقئ قهره تاجدینی ٺم خالفی، دی به کوی داکر (پن ب به ٺم ٺم) نه هه رئ هندی به کوی زهنگوی - رکیتب - قوتکر، پی هلدان

(* چیرؤک بیژ نافئ خولامئ زهیندینی یان ب (ٺمزم) (Ezmir) یان ب (ٺمزم) (Izmir) ب ناف دکته.

و کەت دوپف، ئۆمەتی (*)، ھەما چۆ دەواری خوە دەسا بەردا وەسا پشک ژئی نە کرن، بەردا مالی و قەستا دیوانخانێ کر. بەکو و ئۆمەر چون دەری دیوانێ، بەری خو دایێ خاتوین زین و مەم بیئت ب بەریک ئەنە وان دیتن. شەرمکر. خاتوین زینی گو:

ھەری خولامکی مالا بابێ منۆ ئۆمەرە.

خودی ل ھنداڤی مەلیاکەتی ل سەرە،

ھەتا قیامەتی ئەڤ ژین ئەزمانی تە نەبی دەرە.

گو: ھەری خاتوین زینی خولامکی مالا بابێ تەمە ئۆمەرم. خودی ل ھنداڤی مەلیاکەتی ل سەرە. وەڤ ھەتا قیامەتی ژین ئەزمانی من نەبی دەردە.

ھەتا عەبدوکا ھەر دوا خەبەردا، د دەری دیوانی دا چۆ، فیتەرس و پالەوانی جیبی باتا بوی، عەینەن ھەتا ھەردوکا بەندا ئەقینب ب بەر ئیک و دو مەنیا؛ بارانی لی کر، ھەمیا قەستا دیوانخانێ کر، ھند گەھشت خاتوین خو قورتال کەت پاشی دیتی کو نەشیت دەرکەڤیت بچیتە لایێ ژنا، ھەما چو دبن کورکی مەمی ڤە.

مەمی کورکی خو تازە تێوەرکر، ھیتلا دجھدا رونیشتی ڤە، مال ل تەنشتا وی. ئەو -خولام- گەھشتە مال، مەلەک دارا ئاقیت سی دەر- دارکرنە کوچکی و گاز پیداکر (***) و ئاگر بەردایێ.

ئەو فیتەرس ھاتن ل دور زڤرین و خو زوھا دکرن. بیژە ریز و سەرۆبەریت بەری ئەو بوی، مەرۆڤی کفش، فیتەرس و پالەوان ھەر ئیکی کورسییا وی کت - کت جودا بوی، نابەین ھەبوی ژیک دویرین. ھەمی کورسی پویلا بوین دەینا دە بوین (ھەر دانایی بوین) بۆ فیتەرسا. مەم ل سەر ئیکێ ژوان بوی خاتوین زین دبن کورکی وی ڤە بوی. تەژی بوی. میر زیندین ھاتە دیوانی سلاڤ کر، مەمی ل سەر کورسی ژ قوین ڤە ڤەدای ژ بەر نە رابو دا زینی یا دبن کورکی ڤە دیار نەبیئت. بەکوی چاڤی لی ڤک کری دزانیت ژ بەر چ مەم ژ قوین ڤە ما ل سەر کورسیی. دیوان ھەما ژ مەرۆڤان رپژی. بەکوی ڤیجا گو:

ھەری مەمۆ تو چمانی لولو ھندە گری؟

پا قاتو ژ فیتەرس و پالەوانی جندیی بۆتا ھەمیا چیتیری؟

تە سلاڤا میر زیندینی ژ قوین ڤە ڤەگپیری.

ھەری بەکو وەکی میری من ھاتی و دەری.

عەجیبەکی خو ئاقیت و تراری سەری

من نزانیا ل گەل میری خو بدم چو خەبەری

ھەری بەکو وەکی میری من ھات و دەردا

ژانەکی خو ئاقیت د تراری سەردا.

(*) ل ڤیترە کرە ئۆمەرە.

(**) وی چاخ و دەمی دیارە گاز - (نەفت) نەبویە.

وہلی لەوا من سلاڤا میری خو ژ قوین ڤە ڤەدا.

دلێ میری رەحەت بوی، بیھنا وی ھات، گو: بەلکی نە ریز و سەرۆبەرێ (عەدەتێ) وانە، لەشێ وی ئان تیشیتان، چو نەبر دلێ خو، کەیفایا خو ب مەمی ڤەکر (ئینا). بەری خو دایێ ژیتھاتی، وەک وی د دنیا پیدایا، د وی وەختیدا، د دارێ دنیا پیدایا نەبوین. یانی چاڤی میر زیندینی ژئی ڤە نەبوی. ھند ژیتھاتی بو. میر زیندینی بەری خو دایێ فیستانی خویشکا وی و کابانییا وی وەکی ئیک بوین نقتەکی وی فیستانی ب کورسیی ڤە دیتن. بەلی نەئینایە سەر پەراسوییا خو، ئانکو ئەو وی ڤەندێ ل دوی بچیت کا چبە. بەکوی زانییا ئۆمەر وی گاڤی نە حازر بوی، گازیکر: بەکو. گو: گو: گو: وەرە قەھوی و چایێ ل کۆچکی بگپیرە. گو: بەلی. خو ھەلکر، ئەز خولامی سەرا، بیژی خو ئاقیت د نیڤا کۆچکیدا. زەندێ خو ھەلکر، دئ قەھوی و چایێ گپیرن. مەمی بەری خودایێ ئەڤ مەرۆڤە دئ فتنەکی راست ئیختیت.

گو:

لوو خوەزی من براکەک ھەمبوییا دەبیایی

قەھوہ ل چەند کۆچک و دیوانیت میر زیندینی گپیرایی

دەمی ئەڤ گوئیت مەمی ب گوھی قەرەتاجدینی کەڤتین، تی گەھشت ھەما رابوی سەر خو، زەندێ خو ھەلکرن گو: بەکو. گو: چیبە؟ گو: دەرکەڤە، ئەز قەھوی و چایێ گپیرم، گو: قەرەتاجدین، ژ من نەھاتیە، خو نە چاڤیت من کۆرە بوینە. خو ئەز نەدینم دئ ھیلەم تو قەھوی بگپیری. گو: چینا بیئت، یەللا دەرکەڤە، یانی بزۆری بەکو ژ کۆچکی دەرتخست دەرڤە، قەرەتاجدینی زەندێ خو ھەلکر، جەزوی قەھوی دەست خوەناد بەر فیتەرس و پالەوان و جندیی بۆتاقە ھەمیا چۆ، ھەمیا فنجانی وان داگرتن دان بەر سینگی وان ھەتا چوی راستا مەمی. وەختی چۆی راستا مەمی دەست ئاقیتێ ھەردو کەزبێ وی (زینی) ئینان دەری، نیشادان گو: تەماشەکە، مال کلپس نە، تە گەھاندە وی دەرجی؟! چ ل تە بکم؟! ری بدە نیڤ سەعەتی ب تنی، بەیئە، چ ل تە بکم بیژە؟ ئەو ژئی قەھوا وی دەینا بەر و قەھوا خوە ڤەخوار، وەسا قەھری خودی پێ دزانیت چەند تنگژی. گو: دئ فتنەک چیتان، خوین دئ دکۆلانا دا چیت. ئیہ، رابوی گو: چەکو عەفو. گو: بەلی فنجانا خویا قەھوی ھاڤیت ھەر پرتەک چو درەکی ژ قەھرا دا. گو: گەلی برا وەر. چەکو و عەفو ھاتن. گو: گورگین. گو: خالۆ. گو: تو ژئی وەرە خالۆ. گو: بیژم تە؟ گو: بیژە. گو: مەتا تە وا دبن کورکی مەمی ڤە، تو دئ ھاری مەکی، ئان دئ ھاری بابێ خوەکی. تو ژ بەندا مەمی، یان ژ بەندا بابێ خوەبی؟ گو: وللا ئەز ژ بەندا تەمە خالۆ. گو: ئیہ. دئ چەکی خو ھەلگەرە. چەکی خو ھەلگرتن؛ ئەز خولامی سەرا، دبیتن زری و کونزریی خوە ب سەر سەری خوەدا راکیشان و شیر تازی کرن(*) (رویس کرن) ل ھنداڤ کۆچکی شەق راوہستا گو: ئیک چاڤی خول مەمی بنقینان، ھوین کۆچکی ژ خوینی، نە پەنگینان، ھوین جابا من نادەن، ئەزئ ھەستیی پشتا وە شکینم. ئەزئ چۆم. من دڤیت تەوقەت (ھایدارین) گوھی وە لی بت، بەلکی ب

(*) تازی کرن = ژبو راکرنا چەرمی پیستی ل سەر گوشتی تیتە گوتن بری تازیکن.

مه می ب که فیت ژ جابدانا من بت، هوین روحا شرین ژ دهستی من قورتال نابن. گوتیی: بهلی. هر ئیکی خودا قورنه ته کئی کۆچکئی، شیر روپس کرن، دانان سهر ملی خوده. ب تاسا سهری خوده راست کرن و هر که سئی خه لکئی دجفا میریدا پاره و ستایه. ئیدی نه ویرین سهری خو ژ سهر کورسییا راکه ن ل سهر ملی خوده را بزقن، بهری خود بدنی کا نه فه چیه؟

یانی ترسی و هه بیه تی سهری وان فیرس و پاله وانا گرت و نزانیا کا چیه، چ چیبیه، کا جا نه فه ژ بهر چیه! ترس و لهرز که ته سهری وان فیرس و پاله وانا، هر ئیکی سهری خو شوژکر. قهره تاجدین قهستا مال کر. گوت: که وه زهری. گوت: چیه؟ گوتی: له زکه بله زینه، مه ندانا کوری چه نئی - دجهیت نه بهرچا و کونجادا - مزحف و قورنانا ژمال بینه دهری. گوت: چ چیبویه؟ گوتی: حال و نه حوال نه فه یه. هه ما نه بوته بیژم: خوشکا ته دبن کورکی مه می فه یه، دی فتنه ک سهره هندئ چی بیت. له زکه دهری بیه، نه زئی ناگر بهر ده مه قه سرا خوده، نه زئی سوژم. گوت:

هه ی ل منی هه ی ل منی

چ هاته سهری خواهشکا منی

چه نئی (کالوخک) مزحف و قورنانا بلا ل جهی خوه بت

مه ندانا کوری ژ ی بلا ل جهی خوه بت.

دا پوژده کئی مه ژ ی نا و نامویسا خوده ل بهر قاری چه می بت

دا پوژده کئی مه ژ ی نا و نامویسا خوده ل بهر باری که ره می بت.

گوت: له زکه بله زینه، چو بهیتکا بو من نه بیژه. نه زئی ناگری بهر دم قه سهری. هه ره دیوانا برایی خوده بهر ده نا خوده بده بیژه هاوار و سهد هاوار ناگر بهر بوی قه سر و قوسویری ره نگین. هه کو ته ل بهر دیوانخانی کره هاوار و ته گوت ناگر بهر بوی قه سهری و قیراند. دی بیژن ته. نه فه چیه؟ چ قه مویه؟ دی بیژی: چهوا چیه؟ ناگر بهر بویه قه سر و قوسویری ره نگین؛ قهره تاجدین دی من کوریتن. ما که س ژ مالا بابی من نه مایه، ناگری قه مرینین، قهره تاجدین دی من کوریتن. دی بیژن: گا فا نه و گوتن ب گوهیت که سی ت د دیوانخانی گه قتی، برین که ته کۆچکا میری هه می سفک رابوژ و بیهز چوژن. بهلی میر ب خو دویمایه بی ب که ته کا مه حسکئی چو ژ له زادا. به کوی خو کر دسها دهریدا و خودا پشت دهری نه چو، هه می چوژن، دویمایه بی م هم ژ ی رابوی، خاتوین ما د جهدا، ما د دیوانی دا ب تنی. به کوژ پشت دهری دهر که ت، چو گوت خاتوین زین: هه ی هه ی یا ژ ته فه، من نزانیه تو د بن کورکی مه می فه بوی؟! گوتی، تو پاره وسته. ئلا هه نه و نه کم تو بگهی جهی مرادئ؟! سوز و عه هدا خودی ل من که تیان نه ز قی بو ته نه هیلیم. تو پاره وسته! خاتوین زینی گوتی: دی هه ره مه لعوین چیا ته نه کر، ژ ته نه هاته. پاله ک پیرانا دهستمالا وی ب دهست به کوی فه چو، گوتی: نه فه نیشانا ته دی بم بهسه. به کوی دهستمالا وی هه لگرت، نه دافی، نه و چو. خاتوین زینی ژ قهستا مال کر.

ده می به کو د کولانیدا دچو، دیت زه بندین یی ژ یله تیت ناگر ژ ی قه مراراندیه، چا قی وی ب به کوی که قت. گوتی: به کو؛ گوتی: چیه؟ گوت: ما تو نه هاتی ناگری قه مرینی؟ گوت: نه خیر، نه ز ژ نویکا

هاتم. گوتی: وه سا دیاره تو ئیدی مرؤفه کئی مه زنی، تو که سئی ب چو حسابناکی، تو نه دچی هاوارا، نه دست هه لینانا، تو خوب مرؤفه کئی مه زن دزانی، دیاره خودی رحاته برییه، هه ره وه سیه تی خوبکه نه زئی سهری ته ژ تکم، گوتی: بلانه کئی. من جه مینه (خرقه بوینه) قهره تاجدین بدن پاشی ها جا با من گه هشته ته حاله ن حازروبی نه و خودی ره حه ته. گوتی: بلانی. نه زبه نی سهران، میر زه بندین چو سهر جهی خوده و بانگه لدری (دهلال) بهردان بازیری و بازاری، گوتی (بانگه لدری گوت): هه بهی جه مینوکا قهره تاجدینیه، حال حالجه (حال و حوال نه فه نه) مالک سوتیه، هه ئیک تشته کی بو بهن حالجه. مانع نینه هه ره که سه ک ل دوی حالی خو دی بت. نه ز خولام دی بیژن حال حالجه ب هه ره چ حالی هه بی ئی دینارک (*)، ئی دو دینار یی پیتر، یی بهر یی که واله ک بو ئینایی. هه ئیک و که ره ما خو. به کوی چ کر؟ به کو رابوی چو چه کو و عه فو هه ردو کئی خودان روکنه ک یی کو قی مالی دحه ونین د جه منوکی وی پاره وستان. به کو رابو چو هیسترکی ژ چا فه کئی کوره، ژ پیته کئی سه قه ت، ملی وی جه به وی (کول)، هه قساره کئی نه قی گولیفک (گولیفک) فه دا سهر (ب سهر دائینا)، نه قی ب سهری و مه نی سهری وی کیشا و قهستا مالا قهره تاجدین کر. جه مینوکی: سلام علیکم، علیکم السلام ورحمة الله و برکات. سهرچا فا به کر. ته خیره؟ گوتی: نه ز به نی نه فه من جه مینوکا وه دا نه فه هیستراهه. ته نه م ب سهر قی هیستری دیتن (ته نه م ژ ره نگی قی هیستری دیتن؟! گوتی: بهلی، پانی هوین مال سوتینه. منی بو وه ئینایه. گوتی: زویکا هه ره. ژ پیش چا قیت مه بیه. گوتی: باشه چو گزندئ ژ من نه کن، نه فه ژ من تیت! دی بیژن ل بهر چا قیت وی دا بهر شیرا هیسترا وی. به کو زقیره قهستا مالی. وه ختی قهستا مالی کر، گه له ک ترسا. ها وه ختی جه مینوکی (***) خلاس بوی. جاب هنارت گوت: ها ها به کو حازریبت. به کوی شه کالا خودا سهر یی خو قهستا مالا میر زه بندینی کر. خوده چه مان چو دهستی میر ماچیکر گوتی: قوسویرییا من عه فوکه. گوتی: قوسویرییا ته ناهیت عه فو کرنی، گوتی: نه ما تو شریعه تی دگه ل من ناکی؟ تو ئمتحانی ب من ناکی کا جانی نه ز ژ بهر چ نه هاته؟ گوتی: بهلی. تو ژ بهر چ نه هاتی؟ ناخری دقیت نه ز هه ره بو ته بیژم. بخودی نه ز هه ره ده لیلی ته مه. تو من کریت کی، تو من پشت فه دبی دنا ف مرؤفا، تو قه سا دی بیژییه من، نه ز مرؤفه کئی نه ختیار نا ف عمر (نافسال فه چو) نه ز چ بیژم ته؟ ئیه! گوتی: بیژه. گوتی: وه ختی بویه نه فه هواره، هوین هه می چوژن، نه ز ل پشت دهری بوم. خوشکا ته ل بن کورکی مه می فه بوی. قیجانیه هه که تو باوهر نه کی، ناها دویمایه کئی مه م رابوی، نه و ما د جهدا. نه فه دهستمالا وی ژ ی. من کریتی گوتی، تو هند شهرمی ژ برایی خوناکی تو رویه تا (حورمه تا) وی ناگری هه تا تو بچی دبن کورکی یی بیانی فه، که س نوزانیت کا ژکی دهرییه؟ تو شهرمی بو برایی خو چیدکی تو برایی خو ددی شهرمی، گو: قه سه گوتن من، دهستمالا وی (که فیسا وی) ب دهست من فه هات، ناها نه فه که فیسا وی هه که تو باوهر نه کی. گوتی: هه یه نه؟! گوتی: بهلی. گوت: پا قیجا تو چ دی بیژی؟ گوتی: و لاهی که یفا ته یه. گوت: خاتوین زین بوی؟ گوت: بهلی. گوت مال خرابنه من

(*) دیاره پاره وی چاخی رهنگه دینار نه بن.

(**) جه مینوک: مه عنا جاماندا تشتا ژ ی ددت، کو دی بیژی «باره بوی» «BAREBU»

تشته کی مهستر زانییه؟ گوت: چاوا بوی؟! من گوت نه دویره هه ما حهرتیا من بت!

ما دهم خاتوین زینه، هه ما کچ و کورن قهیدی ناکتن. گوت: هه؟! به کوی دهقی خو گرت تیق تیق که نی. ئاها نه ز بهری ددم ته قوسویرییا من نه فوکه، هه چوه کو تو مرؤقه کئی بی عاری میر. تو بهری خو بدی چو عار نه چؤ زکی ته، هه تا خو تو دکه نی بلانی کچ و کورن. وه ختی وه گوت، میر عاجز بوی گوت: پا توفتی قهسی بیژی من پا چ لاکي (لايه کي) تو بیژی، لازمه نهف قهسه ته گوت من، تو پیکي ژي بیی دهري! گوت رییه کئی؟ گوت: نه: گو: نه هد ل من که تبت ل سهر خاتریا ته، نهف شهرمه بو ته چیکرییه، نه ز (وه نه کم) نهو بگه هت جیی مرادی! ئیه گوتیی باشه. گوت: سوبه هی نه دوزبا ته ختی شه تره نجی دین، عه سکه ر و فیرس و په هله وانئ خو کومبکه و بهنیره مه می بلا بیته. بیژه: مه مؤ. دئ بیژ ته: چیه؟ نه شقییه (عاشقه - نه فینداره)، هاژ خونینه. بیژه (بیژی) و ده نه ز تو نه می شه تره نجانی کین. دئ بیژ ته: بلا. بیژی. نه ز ل سهر خوشکا خو نه زانم مه رقا ته خوشکا منه، نه ژي ته بيم، نه ژي سهرئ ته لی دم (دئ برم) تو ژ من بیی نه ژي خوشکا خودم ته. ئیه. گوتی دئ قه بولکت، بی شک دئ ب دلی بیت، نهو چو ژي نزانیت، تو دئ ژي بی، سهرئ وی لیده بلا بچت.

مرؤقی هوسا هه تا، قی شؤلا هوسا دگهل ته بکت، تو مه زنی بو تا هه تا سیانته ته - رومیته ته بشکینت؟! یانی وه ل میری کر، میر هه ما ژ قه هرادا نهو بو نه دپه قی هند عاجز کر. گوتیی: «دئ باشه، باشه به کو». دئ بیژن هه تا سی رۆژان، سی رۆژ کیت درست نهو نهویدی (باره بوی) قه ره قی، گاز کرئ ته ختی شه تره نجی ده بناند و فیرسی خو، همی کوم کرن، همی ته کبیر دانین - ته کبیر کرن -، حالته تی خو بی شه ری هه لگرتن ل هیقییا فه رمانا میر زهیندینی کاجا دئ چهوا چیت دویمایه. کورسیی خو ده بنان، ته ختی شه تره نجی ده بناند رونیشتن سهر. هنارت دوی مه می. مام هات. گوتیی: مه مؤ. گوتیی: به لی میری من. گوتیی و ده نه ز دزانم ته مه رقا حیل و اهه به. گوتیی بیژه. گوتیی: نه ز ل سهر خوشکا خو تو ل سهر سهرئ خو نه می شه ترنجانی کین. تو ل سهر سهرئ خو ته قه بویه؟ هه که من ژ ته بر، دئ سهرئ ته لی دم، هه که ته ژ من بر، دئ خوشکا خودم ته. مه می گوتی: گه له ک باشه من قه بویه. رابوین سهنه د ژ ئیک و دو وهرگرتن یانی هه گهر وی - میری - ژبیر سهرئ وی لی دت، هه که مه می ژ میری بر، میر خوشکا خو خاتوین زینی بده تینی - ب ده ته مه می -.

چاقی به کوی وی لی. دبیزن شه ترنج کر، دوجارا دویقی کدا مه می ژ میر زهیندینی بر. که تن د حالا سیدا - دست ب دهستی سی کر - به کوی، گوت گر - (کر گر)، قه ستا خاتوین زینی کر گوتی: خاتوین زینی، گو: چیه؟ مالاته، ته هاژ دنیا بی نینه! گوت. نه خیر. به کوی گوت: هو مالا ته خودی ئا قاکر، هلو رابه، ها ها نیزیکه دئ ته گول گوم گوما د هؤلی بیت و پویک پویکا زورنایی نقله ک و مایی، مام و برایی ته وی ب شهرت د گه لیک شه ترنجانی دکن. گو: شهرتی چی؟ شهرتی چاوا؟ گوت: برایی ته، وی ل سهر ته دکتن و مه می وی ل سهر سهرئ خو دکتن. دوجارا ژي بره، نه قی جارئ مایه دئ ژي بت. دئ ته ل مه می ماره کت. گوت: هه ی نه؟! گوت به لی. ئوه گه له ک که یفا وی هات، دنیا بی هه میی ژ دل خوشی یا تیرا خاتوین زینی نه دکر و قه ست کریی. وه ختی قه سترکریی ل ده راکئ قه سرتیدا هه تا ناقته نگن

ئینا ده ری و به ری خو دا برایی خو و مه می وی شه ترنجانی دکن و که تن د حالی سیدا پشتا مه می و ل خاتوین زینی و به ری برایی وی ل خاتوین زینییه. ناییت مه راقی ناکت ئینا گوت (به کوی گوت):

ههرئ میرئ من هینی کورن

شبه تی شیرا دفرن

شبه تی کهوا دخورن

ههر دو ژي جهیت خو لیک بگوهورن

جهه ژ جهه پیرۆترن

گوت نه حه لاله وللا نه ز تیم جهی ته، تو تینی جهی من.

وه ختی وه گوت، خاتوین زینی ژ بهر مه رقا خویا د دلیدا، دا کو به ری مه می بکه قتی، دا بینت، دا کو سه ری وی پی بیت، ژ بهر هندئ نهف بهنده ئاقیتی - پی گوت - . به ری مه می که ت خاتوین زینی دزه کا قه سرتیدا پی شه ترنجی دکن. دوجا ژي میر زهیندینی ژي ژ مه می بر. پانی چاقی وی مال خاتوین زینی و مه راقی گرت. که تن حالی سی نیزیکه دئ میر زهیندینی قی جارئ ژي ژ مه می بتن. به کوی به ری خو دایی دئ قی حالی ژي ژ بتن. چا قی مه می ل یاری نینه. چا قی وی ل خاتوین زینییه. به کوی هات راستی دهستی خول شه ترنجا وادا، ههر بهر که ک ب دره کئی قه چؤ. گوت: ما هوین عاجز نابن ما ژ سپیدی هه تا ئیشاری دئ هوین قی شولی کن. میر ل سهر ملئ خو زقری به ری خو دایی گوت: به کوی مال خراب ته نه هیتلا نهف حاله مابو؟ ده به سه. ما وه به ری ل سهر لایینییا خو چو یارک و دوست نین چو دار نه مانه ل سهر ریتلا بای لی نه دایه؟ گوتی: جارئ به حسی یارکئ خو بکن، دوستکئ خو بکن، کا وه چاوا هه نه ل سهر دنیا بی دوی زه مانئ خوه دا. نهوی گوت مه می، دئ تو جارئ به حسی ده سترگرتییا خویکه. نهوی گوتی: نه تو بکه. مه می گوت:

وللا من یاردهک هه یه ژ قه ره چی بو تا

هه رۆ سیدا(*) تیروک و ته شی ل باژتیری جزیرا بو تا فرو ته.

هه رو سی دا تیروک و ته شی ل باژتیری جزیرا بو تا فرو ته.

نهو چو نزانئ میر زهیندینی ژي وه کی به ندا مه می گوت. گوتی: نهف مرؤقه مرؤقه کئی بی عاره، هه که نه ز به حسا وی بکم به لا خو ژ من فه ناکت، هه ما چ نه ز بیژم دئ بیژم. گوت:

وللا من یاردهک هه یه خاتوین زینه

که قۆکه ژ نوی فه رخینه

که چا میر ئاقده له خوشکا میر زهیندینه.

وه ختی وه گوت، فلان که س نهو فیرس و پاله وان شق راوه ستانه (سه کنینه)، نهف قه سه ل ناخ چاقی وی دا، خودی نه ئیخست د مه ژیدا کو بیژت، نه ز قی قه سی نه بیژم (نه که م).

میر زهیندینی گوت: فیرس و پاله وانئ بو تا حاشایی وی سه یی بهه رشین بکوژن. حسیبیا خوب

(*) ههر سی جار، بهر راستی قه یه

سه‌رخوڤه دهاتن مه‌می. مه‌می بیژن خه‌نجه‌ره‌کا به‌رکه‌فتی به‌ری وی زمانی دبه‌ره، ده‌ستکی وی که‌ه‌ره‌بانه. نه‌وی ده‌ستی خو‌ثافتیتی، ده‌ستی خو‌ژی ل ده‌ستکی خه‌نجه‌ری شدان. دبیزن، «سبحان» ژ وی قادری بی‌نه‌ف دنبايه ده‌بنایه ده‌ورانه، دبیزن، ده‌ستی خو‌لی شدان کا چوانی دناث تلج ویرا نه‌و به‌رکی ل به‌ر توز بویسا فه‌رستان د تاقی برجا به‌له‌کدا چکین. عه‌جیبی سه‌ری وان گرت، هه‌ر ئیک ما ده‌جی خودا، نه‌و رابوی سه‌رچوکی (چوکیت) خو‌ه‌کی شیره‌کی دناث هه‌میادا هه‌می ل دورا بون، کوژ وان ئیکی نه‌ویرا خو‌نیزیکی مه‌می بکت، ده‌ستی خو‌بکت مه‌می. وه‌سا خه‌نجه‌ر ما د ده‌ستیدا رویس، دناث واندا ما ر‌اوه‌ستای هاوار چو. قه‌ره‌تاجدینی گوت: چه‌کو، عه‌فو، گوت: به‌لی. گوت: له‌زکه‌ن بگه‌هنی. یانی ئیکی خوین ژ مه‌می نه‌ئینایان، من دفتیت هوین بازپری جزیرا بو‌تا گاث گاث بکن. مه‌تال ل سه‌رسه‌ری خودا راکیتشان ده‌ستی خو‌ل شیرا، ل که‌فکی شیرا شندان، شیري خو‌ه‌رویسکرن و ب جاره‌کی قه‌ستا دیوانخانگی کرن. به‌ری خو‌دایي هه‌ی ها قه‌ره‌تاجدین هه‌تا هه‌ستی گوتی: ئاخر میر زه‌بندین نه‌ز نزام چ بیژم ته، تو مروڤه‌کی تو نه‌ زیاره‌تی بو مروڤی دگری به‌ری خو‌بدی مروڤه‌کی نه‌ غریب (غهرب) ل مالا من تو دی پا چاوا ب چ روی دره‌کی لی دی؟! پانی پاشینی دی ژ کویفه ژ به‌ر ده‌ستی من خلاسی بوی؟! پانی دی جزیرا بو‌تا خرابکم. یانی تو هند حورمه‌تا من ناگری؟! میته‌فانی من تو دا کوژی؟! یانی هند ئحتراما من ل نک ته‌ نینه؟! چنگلی مه‌می گرت راکر و بر بو‌مال، یانی ئینا ده‌ری بر و چو. ئیک نه‌ویرا خو‌نیزیک که‌ت. ژیک سل بون. وه‌ختی ژیک سل‌بوس، هه‌ که‌نیزیکی هه‌فتیه‌کی هه‌که‌ر دو هه‌فتیبا ب سه‌ر ئیک و دو فه‌ نه‌چون. هه‌ر که‌سه‌ک ما ل مالا خو. به‌کو چو نک میری. گوتی به‌کو: گوتی: چیه‌؟! گوتی نه‌ف نه‌ویدی هه‌مو ته‌ کره، ئلا تو ته‌کبیره‌کی بدی (لی بکه‌ی)، تو ب سه‌رئیکفه‌ بینی. گوتی: دی ب سه‌رئیکفه‌ ئینم دلی خو‌نه‌خوش نه‌که، مالا ته، ته‌ دفتیت نه‌ز بینم به‌ریک (ب به‌رئیکفه‌ بینم)! ما ته‌ نه‌فتی! گوتی: به‌لی، دی بیژه. گوتی: نه‌ز چه‌ز دکم فنی ئیقاری خو‌لیک بده؛ به‌ریکی فیرس و په‌له‌وانی بو‌تا حازرکه، نه‌فتیت گره - گره، ب ناث نیزیکی بیست و سه‌ه‌کا نه‌می ئیقاری چین خو‌ثاقین مالا قه‌ره‌تاجدین، بیژن: پسمام خولام چو وی نه‌به‌ دلی خو، هه‌ره‌ ده‌ستی وی بیژن، نئ قه‌سین نه‌ تازه (نه‌ ژ ره‌نگ) هاتن گوهی من له‌ومانی من دلی مه‌می هیتلا من گو: نه‌زی دره‌کی لی دم. قه‌سیت پویج دناث فنی عاله‌میدا، دناث فان فیرس و پاله‌وانادا، گوتن من، به‌حسی خوشکا من کر. پا خوشکا من ژی هه‌ر خواستییا وه‌ بوی: نه‌ دم. ما دم وه‌ حه‌زگر، وه‌ دایي، مانئ مژی دایي. پشتی هنگی، بیژن: دی وه‌ره تو سالا مالک سوتی، سالا نه‌ف سالا هه‌ره‌ ده‌راقی هۆز و میرا بستینه، خه‌رج و خه‌راجی هه‌تا سه‌ری زقستانی و وه‌ره فه، نه‌می پاشی خاتوین زین ل مه‌می مه‌رکین. بو‌وی که‌یفی راکین. وه‌سا بیژن و بیخه‌ د مه‌ژی وی دا. نه‌و دی تی گه‌هیتن دی ئیمانه‌یه‌ک د دلیدا چیتن. پاشی هه‌تا هنگی نه‌ز و تو دیسا ب که‌یفا خونه. نه‌می ژ حه‌قی مه‌می کیم دن. گوتی: نه‌ف قه‌سه به‌ر عاقله (عه‌قله). باوه‌رکه نه‌زی گوهی خو‌دم ته. گوتی: دی باشه. دبیزن، ئیقاری چیی ل نک وی ب قه‌در، یی ب ناث هنارته دوی، ئیقاری خرڤه‌کرن و فه‌حواندن نیزیکی سه‌ که‌سه‌ک، یان ژ سه‌ا پیتر یا کیمتر، ژ وان بیت ل جزیرا بو‌تا ب ناث، کومکر، میر که‌ت پیشاهیکن

دگه‌ل به‌کوی و قه‌ستا مالا قه‌ره‌تاجدینی کر. گه‌ه‌شان مالا وی. (السلام علیکم. علیکم السلام ورحمة الله و برکات). پیشقه رابوین. جهی وان خوشکرن، نه‌زیه‌نی سه‌را. شیفا ئینا، شیفا خو‌خوار، قه‌ه‌وه‌و دویرا ئینا، قه‌ه‌وا خو‌فه‌خوار. ئاخفتیت دنبايی کرن. میری گوتی: پسمام خولام، نه‌فه بوچی ته‌ خو‌ژ من سلکره‌؟! نه‌فه چه‌نده من تو نه‌دیتی! قه‌ره‌تاجدینی گوتی: حه‌قی من هه‌یه - حه‌قی من - نه‌ز خو‌ژ ته‌ سل بکم. گو: بو‌چینی؟ گوتی: پانی مروفتیت ریتنگ (غهرب) قویناغا هنده سالا هاته‌ قه‌ستا خودی و قه‌ستا من کره (کره)، چاوا چی دبی تو بکوژی؟! نه‌و من چو حورمه‌ت ل نک ته‌ نینه، تو میته‌فانی من بکوژی؟! پانی جزیرا بو‌تا نه‌ز دا گاث گاث بکم به‌ردم سه‌ر به‌ئیندا؟! گوتی: چو نه‌ده دلی خو (چو نه‌ که‌ دلی خودا)، دیسانی ماده‌م تو خودانی وی یا نه‌تازه د وی کوچکیندا گوتن، دناث وی هه‌می خه‌لکی، وان فیرس و پاله‌وانادا؟ من ژی شه‌رم ژ خوکر، پانی نه‌ز مه‌زنی بو‌تانم، وی چو ئیحتراما من نه‌کر، کو وی قه‌سی نه‌بیژن من. نه‌ز رابوم ژ شه‌رما خو‌دا من گوتی: بکوژن. من زیده‌تر نه‌گوتی. ماده‌م ته‌ حه‌زگره، خو‌ه‌ستییا وه‌ بوی، وه‌ دایي هه‌مانی من ژی دایي. ساله‌ک تو مالک سوتیه‌ی، هه‌ره‌ سه‌ر ده‌راقی هۆز و میرا، خه‌رج و خه‌راجی سالانه بستینه. هه‌تا سه‌ری زقستانی. وه‌ره مه‌سره‌فی حازرکه، کاری داوه‌تی بکه‌ نه‌می خاتوین زین دین مه‌می. ل مه‌می مه‌رکین ب حه‌زکرنا ته. (ل دوی دلی ته). گوتی: باشه، ژئ قه‌بویل کر. گوتی: باشه. بو‌خوب کاروباریت دنبايی هه‌تا دره‌نگی شه‌قی ئاخفتن، پاشی هه‌ر ئیکی قه‌ستا مالا خو‌کر. دبیزن: ها هه‌که‌ر هه‌فتیک هه‌که‌ر زیده‌تر پیقه‌چو، نه‌و وه‌خت هات کو بچن خه‌رج و خه‌راجی بستین سه‌ر دراقی هۆز و میرا، به‌کوی گوتی: دی به‌ئیری بلا بیتن. ئیقاری هنارتیه دی گو: وه‌ره کوچکی. قه‌ره‌تاجدین ئیقاری چو کوچکی: میر زه‌بندینی گوتی: پسمام خولام. گوتی: چیه دی بیژه. گوتی: ده‌مه، وه‌ختی کوچه‌راتییه. وی ری قه‌بویه، یی تین و دچن. هه‌ره‌ خه‌رج و خه‌راجا سالا (سالی) بو‌خو وه‌رگره، وه‌کی من گوتی به‌ته. تو مالک سوتیه‌ی. گوتی: باشه. سوبه‌هی ده‌ستوبه بو‌ته هه‌ره. نه‌و مان ل ده‌فتیک هه‌تا دره‌نگی شه‌قی، پاشی فه‌گه‌ریای مال، خو‌پیک دان (خو‌پیک ئینا) بو‌چون. هه‌تا سپیدی سی جتمیت راکرن (سی ده‌ستی جلان به‌ره‌فکر بو‌ برنن)، نه‌رزاقی خو‌راکرن، چه‌کو و عه‌فو و گورگین کوری میر زه‌بندینی نه‌و ژئ دگه‌ل خالی خو‌پاشی خاتری (خاترا) خو‌ ژئ خو‌ه‌ستان و گوتی: ئیمانه‌ت خو‌ و مه‌م، ئیمانه‌تی وه‌یه چون؛ پاشی گوتی: هه‌رن مه‌م ئیمانه‌تی خودییه. نه‌و چون سه‌ر وه‌غه‌را خو، سه‌ر دراقی هۆز و میرا و خه‌رج و خه‌راج ستاندن. مه‌م و به‌نگین بیت کرینه ئیمانه‌تی وان ل وی ده‌ری مان. کاروباری مه‌می پاشی چوین بو‌شیف خواردن، پشتی نقیژا مه‌غرب نه‌ وو به‌نگین دا رتیا خو‌گرن ب شیر و مه‌تال فه‌ چنه‌ کوچکا میر زه‌بندینی. به‌لی پا چو که‌سا د خو‌را نه‌ددیت خو‌لی بدن یا خو‌به‌ره‌نگار بکه‌ن. هه‌یفه‌کی درست ل وی کیشی بون.

دبیزن ئیقاریه‌کی قه‌ولی ته‌مام بوی، قه‌ولی تلاهی ته‌مام بوی، ئیقاریه‌کی شیر و مه‌تالی خو‌هیتلان ب که‌له‌می فه. هندی به‌نگینی گوتی: راکه مه‌مو شیر و مه‌تالی خو، نه‌فه جهی غه‌ریبانه. گوتی: مالا ته‌ خودی ئافاکر، مه‌سله‌حه‌تا خو‌ه کره، هه‌ما نیزیکه دو هه‌یقی دیتر مانه، دی قه‌ره‌تاجدین زقزیه‌ته فه، دی زین ل من ماره‌کن، ما خو‌نه‌باریه نه‌ف شوله هند مه‌زنه؟! نه‌فه مه‌زنی بو‌تانه، خو‌نه یاریا بچوبیکانه؟!

دئ ل قهسا خو لئ قه بتن. توچ هزر دکى مالا ته خودئ ئافا کتن؟! گوته: پا ب که یفا ته یه. پا نه ز دئ شیر و مه تالی خو نیم دبیرن: مه می یی خو (شیر و مه تالی خو) نه برن، به نگینی یی خو دگهل خو واکرن و قهستا کوچکا میر زه بندینی کر. السلام علیکم، علیکم السلام ورحمة الله وبرکاته. هه می پیشقه رابون. بهرئ خو دانئ چو شیر و مه تال دگهل وی (مه می) نیان. بهس به نگین هه نه. دبیرن: گازی قه هوه چی کر، قه هوه قه ئینا. لبه ر نویشتی یا گپرا. قه هوا خو قه خوار. پشتی قه هوئ ژى جگاره کیشان. میری چافئ خو ل فیرس و پاله وانا نوقاندن. گوته: مه می بگرن. چارا فیکرا (پیکقه) خو ل ناٹ ملبت مه می دا مام زه بتکر و دبیرن گرت. به نگینی شیر ژ کافلانی کیشا دهرئ دئ گوژتنئ کتن، گوته: مه مز چ بکم؟ کوژتنئ بکم ژ ده ستوریا خودئ و یاته. گوته: نه. چو تلافه تی چی نه که هه ما هه ره. کا توچ پئ ژى بیته قیرئ. گوته: که یفا ته یه: گوته هه ما هه ره سالوخیی بگه هینه بابئ من، هوین د هاوارا من هاتن، نه ز ناٹ ده ستا خلاص بوم، خودئ نه ز خلاص کرم باشه، خلاص نه کرم هه ما خودئ، کا دئ چاوا چیکتن؟ دبیرن، به نگینی خو ژ ناٹ له پئ وان ئینا دهرئ و دهرکت بی تلافه ت. پانئ نه مر نه دایه کوژتنئ بگه ت. هه که دا سه رئ خو ده بنت سه ر یی وی، دا هند ا ژ وان کوژت کا پاشی دا چ بت. نه وئ شه قئ به نگین به زى ناخویرئ شه ف و ناٹ، هه سپئ خو ژ ناخویرئ کیشا دهرئ زین ل سه ر پشتا هه سپی شداند و، سو یار بوی و بهرئ خو دا یه مه نا به هدینا کا ل کی ره خى (ته ره فی) قه یه. که ت دنیایی. وئ شه قئ رونک خو د چافئ دا ناگرن ژ بهر مه می، هندى هندئ دل کوزریه و دلئ وی ب مه می قه یه، نه و چو سه ر وه غه را (خوه). مام وه ختی گرتی هه ر دو ده ستئ (ده ستیت) وی ژ پشتقه گریدان، ئیناند و نا قیت د زیندانا مه زندا. زیندانا برجا به له ک. فه رماندا چو که س ده ستوریا خاتوین زینئ نه دهن، هه تا نه ز ده ستوریی نه دهم.

پانئ زیره قانیت ل سه ر خو دانانه بهر وه نه کر خاتوین زین بجیت. خاتوین زین رابو خو ره ش و شین کر، جلکئ غه مگینی کرن بهر خو. وه لئ هات رۆژ بۆ رۆژى دادوه ریا، هه تا خو وه کی دارکوکئ (دارکوکه ی) لئ هات، هند ره ق و ه شک بوی ژ قه هرئ مه میدا، هند دل لئ شه وتی. دبیرن هه یقه کئ ته مام پشتی هنگی مام ما د زیندانیدا. دبیرن، وه خته کی دو باه ده رویش د گه رهن ل دنیایی نه سیبئ وان ب مالا خاتوین زینئ که ت. السلام علیکم، علیکم السلام ورحمة الله وبرکات. وه چ دقیت؟ گوته وللا نه م ل رزقئ خو د گه ریئین. خاتوین زینئ گوته باشه نه ز دئ وه خه لاتکم، خه لاته کی بهر که تی دم وه وه له زئ کاغه زه کی ژى دم وه هه که هوین ب جه بین. هه که وه ب جه ئینا وللاهی هوین دئ د دنیایی روی سپی بن و ل ناخره تی ژى به لکی خودئ جهی وه خوژش بکه ت ل سه ر خاترا فی مرۆقی. گوته بیژه خاتوین. نه و رابوی هه ر ئیکى ده ز تر خه لات دانئ و ده سته کی جلیت زه لاما ژى بیته ژیته اتی دانئ. رابوی کاغه زه ک نفیسی بو قه ره تاجدینی تیدا گوته کو لنک ته مه معلوم بت پشتی هه یقه کئ مه می گرتی و نا قیتیه د زیندانیدا و نه و ژى بی خه بهرم نزانم مریه، دبیت گوشت بت. نه ف کاغه زه خو بشه ف بگه هت ده ستئ ته تو دقیت د هاوارئ بیی، یان برۆژ بگه هت ده ستئ ته د هاوارئ وهره، خو هه تا پاریی زادی د ده قئ ته دا بیت، پا قیژه (ژ ده قئ خو بینه دهر) و قه ستا مه می بکه. پاشی نفیسی نا قئ

خو ل بن دانا. گوته: هانئ. کاغه ز داٹ ده رویشا، خاترا خو ژ خاتوین زینئ خاست. خاتوین زینئ گوته ئیمانته قئ کاغه زئ زویکا بن. ده رویشا گوته: به لئ. ده رویشن دهر که فتین دنیایی پانئ ته ماعیه، دهره ف و زومیدا نه کرن. دئ ل فی گوندی، دئ ل گوندئ هه. دبیرن، ره نگه هه تا هه یقه کئ، پیتر بان کیمتر هه تا رپیا وان خودئ قئ ئیخست. چافئ وان ب وان چادرا که فت. قه ره تاجدین یی ل سه ر درا قئ، چه کو و عه فو و گورگین یی ل ده ف، نه و بیرا د کاغه زه نفیسی هاته بیرئ وان. ده رویشئ مه زن ل یی بچویک زقرئ گوته: هه ی مالا ته خودئ ئافا کر، مه حه قئ وی حورمه تی ژى خوار، نه فقه نیزیکی هه یقه کیه نه و کاغه زه دهریکا مه دا کاغه زه دقیا ده جدا گه هشتبایی مه چ لئ کر؟ نه نه م ژ بهر گونه هئ وی دهرنا که فین (نه م ژ گونه هیته ویدا خیر نایینن). دئ هه ره زویکا کا خودانئ وان کیه قئ کاغه زئ بدیئ. ئیکئ ژوانا کاغه زه بر چو بهرئ خودایی چه کو یی ل بهر دهرئ چادری راهه ستایه. کاغه ز داٹ چه کوی. چه کوی هو بهرئ خودایی زانی. گری و قه ستا قه ره تاجدینی کر. گوته: ته خیره؟ ته چ گولئ بویه؟ تو بو دگری؟ گوته: که ره مکه بخوینه. بهرئ خو دایی هه یها! پشتی وان ب هه یقه کئ مه می گرتی نا قیتیه د زیندانیدا. خاتوین زینئ سه د سلاٹ ل وه کرینه گوته یه: هه که پاریی زادی د ده قئ ته دا بیت، پشت گه رویا ته نه که قیت، تو نه خوی، تو رابی قه ستا مه می بکه ی، تو ژقئ گرفتاریی بینی دهرئ ده ستوریا من نادن نه ز بجم سه را بدم.

گوته: دئ له زکن به زینن. دئ زوی چادرا بته پیان. نه زئ چوم، ده جدا هه سپئ خو وه کی هه ر جارا زینکرن، هه ر چارا وه کی چار پاله وانا زری و کومزریی خو د سه ر سه رئ خو دانان، مه تال راکیشان شیر رویسکرن و چادریت خو به ستن و قه ستا باژیری جزیری کر. «سبحانه الله» وه سا ژ که ل هاتن ب وی ئیه تی هاتن کو هه که مام چوین، مریان نه و دئ باژیری جزیری خرابکن. هه ر وه خت پشتی مام گرته، رۆژئ سی نه قلا و چار نه قلا، نوبه دارئ ل سه ر بانئ برجا به له ک بهرئ خو دن، ها قئ بیته نه بیته ک دی، قه ره تاجدین دئ گولئ بیته و هه وارا مه می بیته. دا نه م تشته کی ژ خو بزانی. به کوی نه ف وه ییدیه نیشادان گوته: هه شیاری خوین زیره قانیی بو خو بکن. وه خته کئ بویه هه تا میر ب خو بویه، ژ ئودا خو چو یه سه ر بانئ قه سرئ، وی بهرئ خو د دت دنیایی، نه ه بهرئ خو دایی قه ره تاجدین دهر که فت و هه ر سی سویبار ب دویف قه نه، یی وه سا تین شیریت وان درویسن ل سه ر ملئ وانه، مه تالی وان راکیشانه دا هه ما بو شه ری به ره قبن. گوته: به کو. گوته: چیه؟. گوته: نه فقه قه ره تاجدینه وی هات، غه زه بی وی گرته. یانی نه ز ب دویریییی چه ند بهرئ خو ددمئ، هندى هندئ قه هریه، سیمایئ وی وه سا ره ش بویه. نه و قه ره تاجدینی هند خولکئ وی قه کره، سپی و ژیته اته، خولکئ وی وه سا ل پیش چاقیت من ره شه، هندى هنده قه هریه، نه فقه هاتن جزیر خراب بوی. گوته: چ بکه م؟ گوته: رابه زویکا مرۆقه کئ بیه مه زلا قسرئ یا بنی قه (بن قه سر)، بلا تیفه باتن و تو ژى رابه، ده ستئ کورده کی د ده ست خو بنه، هه ره بهر دهرگه هئ شویره ی، نه ز و تو (میر زهینه دین و به کو) دئ راهه ستین، نه و دئ هیته و قه سا ژى بیته، دئ خو ژ ته عاجز که ت، بیته: پسمام خولام، خو عاجز نه که، من چو نه کره. دئ بیته ته کانئ مه م؟ بیته: مه می قه سیته پویج دیسانئ گوته من؛ من نزانئ ل سه ر خاترا ته چ لئ بکم، وی هه من کره د

مهزلا قهسریځ څه، مهزلا هه یا بن بیځنی څه، ههما ژ بهر قههرا خوځه. من گو بلا پچهکی قههرا من بشکیتن. گاځا ل بهر دهروکڼ ته وه گوتی دئ رها فیتهرسیځی لئ شکیتن. دئ بیژیت: دئ پا کانئ؟ دئ بیژیت: د ته به کا (ته به قا) قهسریځ یا ملیځ بنی څه یه. دئ چیت بهر دهری دئ گازی کهت، بلا څه و مرؤځ بیژیت: څه ناهیتم. میره بلا دلئ میری نه شکیتنه وئ قههریه، دئ سحرای من بهر ددهت.

وه بیژیت، څه وئ دئ سه خهرا وی شکیت و دئ نهرم بتن. دئ بیت پا دئ سحرای بهر دتن. هوسا دئ قههرا وی شکیت، څه وئ کین د زکیدا نامینت. گوتیځ: دئ باشه. سفک څه وئ رابوی چؤ خو کوره کڼ خو میر زه بدینی بر چؤ بهر دهرگه څه شور څه راوهستا. قههرا تاجدین ژ وئ څه هات، یا ره بی وهسا ژ کهل یئ تیت تو خو دبیتزی پرته کا گور بییه ل بهر چاځیت وی، گه هشت نقتا سیر، شیر رویسکر، هه گوتنه گوتیځ وا ژ کوی پیځه چاوا څه زئ ساخ د سهر دنیا پیدا ته پشته من مہم گرتیبه و ته ناځیتیه د زیندانیدا!؟

میر زه بدینی گوتیځ: څه هیځی د کهم پسمام خولام، خو کوزه نه که مہم و بیبه دیسا قهسیت نه تازه (نه ژ رهنګ) گوتن من، من گه لهک ژ خو شهرم کره، من د مهزلا قهسریځ یا بن بیځیبه دانایه. ل وئ دهرتیه. گوتیځ: هه ی نه؟ گوتیځ: به لی. څه سه چی؟! گوتیځ: څه سه چی. ههما ب سویباری چو دهر دهرگه څه قهسریځا بؤری گوتیځ: مه موز، گوتیځ: هه ی له بی. گوتیځ: دئ وهره دابچین مالی. گوتیځ: څه ناهیتم. میر گه لهک عاجز بویه. گه لهک دلئ میری نه خوځ نه که، میر دئ من بهر ددهت. دئ سحرای من بهر ددهت. سه خهرا وی شکست، رها فیتهرسیځی لی شکست و بینها وی هات څه زئ پا ب خو چو نینه، څه و ب خو یئ دیت، دارخازا خوه. خودئ څه نینا هزری کو بچیت بزانت څه و مہم یان نه. چه زکرنه خودئ بو. ژ بهر هندئ قههرا تاجدین چؤ قهستا مالی کر. رونیشت خارئ. چه کو و عهفو چؤن گوتیځ: برا خولام چو نینه. وی دهستوری خوه سستیبه، گوتیبه: بلا میر عاجز بویه. دئ سحرای من بهر ددهت، دلئ میری نه هیلن. گو څه ناځیتنه مہمیبه. ... دئ... رونیشت، خار و څه خار، نقساقن هه تا سپیدئ. سحرای به کوی چ کر؟ به کو رابو چو نک خاتوبین زینئ گوتیځ: خاتوبین زینئ؛ گوتیځ ته چیه دیسا به کو؟ گو: مزگینی سهد مزگینییا من ل ته، ته چ گولئ نه بویه؟ گوتیځ: نه. گوتیځ څه قههرا تاجدین وئ هاته، دئ رابن ته ل مہمی مہرکن. هلو هه ره مہمی ژیندانئ بیبه دهرئ دهل و زورنا ببه څه هره. گوتیځ: هه ی نه؟ گوتیځ: به لی گوت: څه سه ح؟ گوت: نئ څه زئ گاځی یئ ژ مالا برای ته تيم. دلئ خاتوبین زینئ وهسا گهش بو، خودئ دنیا یئ تیرا وئ نه دکر. رابو سه رخو هفت دهستیت جلان څینان دینان بهر خو. قونسورا خوه نه بینکا خو یا پیک هاتنی (خوچیکرنئ) دانان بهر خو، هفت دهستیت جلان ل بهر خو کرن(*)، څه څی نه څی، څی څی ژ هه میا گوتی هه ما څه څه ژ من تی، کرن بهر خو، خو پیک څینا ته خمه خوکر بهر خو(**) شمکا خوه ناځیت سهر یئ خوه (کره یئ خو)، گازی ناځدهست و خداما کر، دفته رئ خو څینان دهرئ چهنده جاهیرئ (تولازیت) وهکی خو ژبها ته (سپه هی) هه تا چل (۴۰) جاهیرا ل دوی دلئ خول د هڅ خو کومکرن و گازی موترا کر، دهل و زورنا لیدان، بو هورمه هورم و گورمه گورما دهل و زورنا. به کوی چه پهک ل خودا (ل چه یئ

(*) دباره هفت جوریت جلان بویه
 (***) ته خمه چهک و خشرن.

زځری) چو سهر دهځی زیندانئ گوتیځ: مه موز مه موز. گوتیځ: څه. گوتیځ: هه ی مالا ته خودئ ناځاکرو، مخابن لای وئ وهک ته، لای نه سنیله کو د داری دنیا پیدا هه که لای وئ وهک ته هه بن گه لهک کیمن یان نین هه تویی. تو ب دوف ژنا که ځتی، هنده رئ څو وهلات، بهرئ خو بدیځ څاها دا شوی. څی گاځی گورمه گورما دهلویه پویک پویکا زورنا بیبه. دئ هیت خاترا خو ژ ته خازیت و دئ چت. گوتیځ: هه ی نه؟ گوت: به لی. پانئ هه کهر تو ژمن باوهر نه کی، مہمی گوتیځ څه ز ژ ته باوهر ناکم تو مرؤځه کی دهر وکهری (دروینی) سهد قهسیت ته څیک ناهیت. وهرجوتی (څیک راست نینه). گوتیځ: دئ باشه پانئ من و ته بلا شهرت بیت، هه که تو باوهر نه کی، گوتیځ: څه. گوت: هه گهر دهنګی دهل و زورنا نه هات سهر دهرئ زیندانئ گوتنه ته راسته، څه ز مرؤځه کی دهر وکهرم، به لی هه که هات تو بزانه وهکی منه (وهکی من گوتیبه). گوتیځ: باشه. به کو چؤ. وهختی به کو چؤ، خاتوبین زینئ بهرئ داوه تا خو گرتیځا به (بهرئ داوه تا خو که ځتی) موتریځ دهل و زورنا یئ لئ دهن و دبیتن. گوتیځ: دئ هه ره څه ممر دا، داکو بیت مہمی بیتن دهر. قههرا تاجدینی هاژ هندئ نینه کو مہم د زیندانئ دایه. سحاره. گوتیځ: هه ره بیبه دهر. دهستور دایئ گورم گورم دهل و زورنا ل سهرئ دهرئ زیندانئ. مہموز گوت: څاها به کوی راست گوت. خاتوبین زین ب وئ قیامه تا دهل و زورنا څه، ب وئ شه هیانئ څه هات سهر دهځی زیندانئ. مہمی باوهر کر و چو گومان ل نک نه ما کو زینئ شو بکریه، هاتیه خاترا خو ژ بخازیت. څی هات سهر دهرئ زیندانئ خاتوبین زینئ گازی مہمی کر گوت: مہموز. گوت: څه ناځیتنه کا وهسا مه لیل و زلیل ژ هنافسوتنئ مہمی گوت:

څه ی خاتوبین خاتوبین زینئ.

کچا میر ناځدهلی خویشکا میر زه بدینی

تو نه هاتی من ژ هیس و زیندانا بدهرینی

تو یا هاتی رها ل پشته من دا مایی، تو دئ وی ژ ی بزدینی

رهک ل پشته من مایی تو دئ وئ ژ ی بزدینی.

وهریس ناځیت گوتیځ قهولئ ته خلاص بوی، وهریس چي؟ قهولئ څه ویدییا وئ خلاص بو چؤ، تا

مرنی گرت. وهریس ب کوتنه کا څیخست ناځته نگا وی و کیشا، هه تا ل هوائئ خست ستو لئ

خوار بوی گو:

ههرئ خاتوبین خاتوبین زینئ

له زکه بله زینه

دو فه قا ب سهر منرا بگه هینه

دا ل من بخویف دهوران و یاسینه.

وئ له زکر و له زاند

دو فه قه و دو مه لا څیناند و

دهور و یاسین ل جنازئ مہمی خاندو

گو: مەمۆ ھەلی سەد جارا ب من ھەلی
دئ بەرئ خو بدە عەبدالا خودئ سورگولئ
ھو خەمەک ھات و شەھیانوک بەتلی.

داوەتا خو بەتال کر. پانئ پوژا وی ھات، ئەمرئ خودئ کر. زینئ چو پرچا سەری ب خوقە نەھیللا
ھەمی بجارەکن کیشا و جلیت خو دراندن ژ خەم و پوسیدەبوینیدا. خو قەقوتا، ل خودا ھند ھەتا نەھشیار
بوی، کەت وی دەرئ، بئ ئەزمان بوی (ئەزمان لئ شکەست). چار دەست را کرن برن دانان سەر جھئ
وئ. پانئ ژ گالگان و ھاتن و چۆن قەرەتاجدین بئ حەسا بەلئ دئ کیرئ گرت، مەمی ئەمرئ خودئ کر.
گوتئ: چاوا ئەمرئ خودئ کر؟ د کتیرا چئ بوی؟ پانئ گوت بئ د ئەختەخانئ قە؟ من جزا خستییە ئەزئ
بەردم! گوت: بەلئ. سقک چەکو و عەفو شیر و مەتا لیت خو ھەلگرتن چونە زیندانئ. بەرئ خود د دنئ
مەم تەمام بوہ. شین و تازیبا مەمیہ. ئەوان ژئ چو سەر و چاف ب خوقە نەھیلان ژ بەر مستیت ب
سەر و کولوختی خود دادان و دگوت: مالا تە ویرانو ئەف لاوئ نەسنیلە چاوان ژ دەستئ مە دەرکەفت من
نەزانئ کانئ روح تیدا مایە، ئەز دا زانم چ بکەم. قەرەتاجدینئ پاشئ ئەسحئ زانی گوت: وەیلئ مالا
تە خرابو زەبندین، ئەفە ب راستئ تونە یارئ منئ، تە ھول من کریبە؟! ئەفرو ئەف لاوئ نەسنیلە
ئیمانەتئ خودئ و ئیمانەتئ من، تە ئەف بیتبەختئ یە لئ کر؟ پا ئەز رابم یا خودئ جزیرا بوئا خرابکم،
فەیدە ناکت. ھەر مەم چۆ. دبیتژ دئ چۆ سەر گۆرئ، زیارەتئ مەمی کۆلا، جنازئ وی را کر تەسلیمی مالا
حەقەر، ریتیا خو گرت و ھاتنە قە (*).

پاشئ دبیتژ چۆ میر زەبندین دیت. گوتئ: میر زەبندین. گوت: چیبیە بیژە. گوتئ: چ تەکری تە ل من
کر، ئەفە تە نە ل مەمی کر. مەم براین من بئ مەزن بو، ئەز براین بچویک بوم. تە چەوا ناھاشئ ل
ناھینا من و خو نەھیللا. توب کەیفە خویی. ئەزئ چۆم ب خاترا تە. ریتیا خو گرت و چۆ مالا خو
رونیشت خواری، خو ژئ دا پاش. دبیتژ، ھەمی ماشەللا، ژ خودپرا خاتوین زین پاشئ مرنا مەمی وە لئ
ھات چو روح تیدا نەما ژ قەھرا دا.

دبیتژ سئ پوژا چۆن پوژا چارئ بارانوکەک ھات. میر زەبندین چۆ گوت خوشکا خو: کەکن. گوت:
چیبیە؟ گو ھەکە توبدی ب خاترا خودئ و خاترا من تو بچی زیارەتئ مەمی سەحکەئ، چو دلۆپا نەکەتن.
ھندە کایئ ژئ بکە بەر تلین خو، زیارەتئ باش قەقوتە. بەس سەلام بکە. ئەو دئ سەلاما تە قە دەت.
گوتئ: چاوا دئ سەلاما من قە دەت مریبە؟! گوتئ: دئ قە دەت، ب شەرت بەس تو سویند بخوچ قەسا
بیتژتە تە، تو بیتژی من. گوت: ئەھد بت چ قەسا بیتژت مانئ ژ کنارئ تەقە ئەز بیتژم تە. گوتیبئ: پا دئ
ھەرە. ریتیا خو گرت و چۆ. ب تنئ چۆ. کارکر بەرتیلا خول سەر خاترا وی بەلئ ژ دەست وی ژئ
دەرکەفت نزانیبیا وەلیبە، چۆل سەر زیارەتئ وی راوەستا گوت: «(السلام علیکم) یا مەمی ئالا» گو:
وہی علیکم السلام ورحمة اللہ وبرکات». تو سەر سەرئ من و بابئ من ھاتی یا میر زەبندین. تو
گەلەک ب خیر ھاتی. دبیتژ وە ل میر زەبندین ھات خۆھکئ دا ھەر ژ سەری ھەتا بنئ پیتیا قەلەرزئ و

(* ل قیترە د قییا گوتیا چو دا میر زەبندین بیینت ودیت

رەجفکئ گرت گو:

لولو ھەرئ مەمۆ، ھەکە ھاتبا کرینئ
وہزا لئ دم چەند زتیر و مالئ خزینئ
ئەز دا ل تە دم چەند زتیر و مالئ خزینئ

ژ نوبکا پانئ پیتشەمانبوی، ئەف مروژئ نەسنیلە ھە (یە) و ژ دەست دەرکەفت. دبیتژن ئەو کا ب
سەرگۆرئ وی وەرکر و قەقوتا ژ نوی گو: ئەزئ بچم بخاترا تە. گو: تو دئ چئ؟ گو: وەغەرە خیر ب
ساخی بچئ. بیتژە خوشکا خو خاتوین زینئ گەلەک سلافا پیتش من قە لئ بکە بیتژئ، پوژا ھەشتئ ئەو
نەھیت ئەز دئ بەرئ وی چم بەھەشتئ، بەلئ سوژ بیت عەھد بیت بیتژئ. گوت: ئەھد بیت ئەز بیتژمئ.
گو: ھەرە توب خیر بچئ. وی ریتیا خو گرت و روندکا خود چاقتیت میر زەبندینئ نەگرت گور - گور
دھاننە خارئ، ھەتا ھاتی بئ تنگژئ و دلئ وی تژی گریہ. چاقتئ خاتوین زینئ لیتبە ھەتا بیت، دا ژئ
پسیارکتن. دبیتژن: ھات و ل بەر راوەستا، گەلە گری د ھەفکیتبە. گوت: ھا برا تو ھاتی؟ گوتئ: ئەز
ھاتم. ئەوئ ھەر ژ نک خو گوت: ئەز بەر دلئ خوشکا خوقە چم. کانئ خوشکا من ریتیا وی چیبیە؟!
گوتئ: تە سلافا کرئ/ گوت: «ئە» گو: سلافا تە قەدا؟ گوتئ: ئە، گوتئ: دئ باشە ئیہ، گوتئ: برا
خولام، ئەو ھەرچۆ بەر رەحما خودئ، خودئ عفوی ئازا بکتن، ل قئ دنیا بئ پیتشەمان نەبتن. ئەفە ھەمی
فیرس و پالەوان و جندین جزیرا بوئان کانئ تە کی دقتت ئەزئ تە لئ مەھرکم. گو:

ھەرئ برابو لولو ھەتا تاخی

ئەزئ ھەشئ ھیرم و دگەل زاخئ
من نەچو فلە ھەنە نە باخوئ
پانئ ھەر رەزەکنئ رەزەقانەک ل بەربوی

من ژ عەبدالا خودئ مەمی ئالا ل سەر دنیا بئ ھەبوی

ئینا گوتئ: من کەسئ دی ژ بلی وی ل سەر دارئ دنیا بئ نەقیت.

بیتژە چ قەرار تە کرنە؟ گوت: مادام دئ ھەر وە بیتژی، گوتبو: سلافا ل خاتوین زینئ بکە، پوژا
ھەشتئ ئەو نەھیت ئەز بەرئ وی دئ چم بەھەشتئ گوتئ: ھەئ نە؟ گوت: بەلئ: ئینا دینئ
گوت:

عەمەد و خودئ شەخسئ بە پوژە

وہیلئ تە خەمو پاقتیژت بەن و بشکوژە

خاتوین زین نەمینت ھەتا دانئ سئ پوژە.

دبیتژن ھەتا دانئ سئ پوژا درست ئەمرئ خودئ ب جھ ھات ئەو ژئ بر ل بەر زیارەتئ مەمی قەشارت.
پاشئ قەشارتئ قەرەتاجدین گەلەک عاجز بو، بەرئ خودابئ (ھزرت خوکرن) گو: پانئ ئەفە ژئ چۆ،
وہرە قئ بەلایئ، مرادا فان ھەر دو مروقان حاسل بوی، ل سەر دنیا بئ، سەبەبئ وان بوی بەکوبئ کۆرە.
گوتئ: ھەئ ھئ سەر و بارئ قیرئ، سەر و بارئ دارا سوہەئ کومبکن ل مەیدانئ، ئەمئ بەکوی سوژین.

به کو گرت هەر ئێکی یی ترکچی، یی قیپردار هه بوین کومکرن. به کو ئینا گرتدا ب دهست و پیتیا، گوریا ئاکی دادا.

گوتی: دهستورا من بدن من وهسیهت هه نه. گوت: وهسیهتی خو بکه. گو. بیژنه کچا من بلا بیت هه ره (هتیره). هنارت زینتی کچا به کو ئینا بره دهف خوهف گوتی: بابو، گو: بابو، گو نهفه نهز چۆم ما من وهکر نهو ل سهر دنیا یی بگههن مرادا خو؟ کوتی: نهخیر. گوتی: نهفه نهز چۆم بهر رهحما خودی. دئ من سوژن، شهوتین. دگهل گاغا نهز شهوتاندم وه ره خوهلیبا ئاگری، چ گاغا ئاگر فه مریا وی خولیا ئاگری تیکهفه ده، نهزی بم وهکی گورپاسه کی کهقم بن خولی. تازه هوبر بهتیره، ببه سهر زیارهتی مەمی و خاتوین زینتی وهرکه، رۆژا قیامهتی نهز ده رگه هفانی ده رگه هفی وانم ل بهههشتی. گوتی: ههینه؟ گوتی: بهلی. دبیتن، به کو گرتدا دانا سهر ئاگری، ئاگر دادا. هندی گوت: هاواره، کهسی ب چو نهگرت. پانی جزایی وی نهوه. دبیتن ههتا نهو ئاگر فه مریا، ههر وهکی گوتیه کچا خو، وهکی گورپاسه کی بوی کهتیبوی بن. وی خولی راگر، تازه هوبر هتیرا بر ب زیارهتی مەمی و خاتوین زینتی وهرکر. دبیتن ههتا فنی گاغتی ژی بویه دهحل و ستری و که بهر ل سهر شین دین.

نهمی ل سهر بهندا وان (مههم و زینتی) خلاس بوین. دبیتن هه می ماشه لالا یانی نهف باژیری گه لهک پوسیده بوی، نهف ههردو مرۆقتی نه سنیتله نه گه هشتن مرادا خو. بهنگین یی چۆبه هاواری بهت نال پاشایی بابی مەمی دا کو د هاوارا مەمی بیت.

بهنگینی خودی رتیا وی نیریک کر. زویکانی ئیکتی ژ وی چوه وی گه هشته نال پاشا. نال پاشا عهسکه ری گران وی راگره (۴۰) ههتا (۵۰) هزار وی راگره، وی (دئ) قهستا باژیری جزیری بکت تولا کوروی خو هه که ساخیت بهر دهت و بینتی و باژیری ژی خراب بکت. ئیه دبیتن هه می ماشه لالا هه که ره هه یقه کی پستی مرنا مەمی هه که ره دو هه یقا کیشا، دبیتن سحاره کی رابوین هه یها دوری باژیری جزیری وی وهلی هاتنه تو کهس، نه ئنس و نه جن نه شیت ژی ده رکه فتن، ههر چار ره خیت جزیری زه بتکرینه، چادر و خیقته لی فه دانه. بوی سه هم و وه هم کهت د باژیری جزیریدا، ئیدی کهس نه شیا ده رکه فیت.

ههر کهسه کی نهف پرسیاره ل هزری بو دکر، بابو نهفه چیه؟ چ نینه؟! گوت: نهم نزانین نهفه چیه؟ بهنگین چو نک نال پاشا بابی مەمی، خوهست چۆ دهف. گوتی: ههری دهسته برایی کی نه ئی ل هه ره (هتیره)؟ گوت: ئیکی دبیتن قه ره تاجدین وی ل هه ره یه. وان ههر دووا روح ژیک جودا بوی. گوتی: تو برایی مەزن و نهز برایی بچویک، نهفه بوی دهسته برایی وی.

چه کو و عهفو نهفه نه. گوتی: ههینه؟ گوتی: بهلی. گوتی: پا دئ باشه. گازیگر سهر عهسکه ری خو، هه می کومکرن. گوتی: چ کهسه دی ده خاله تا چادرا بن بئ نه مر بکوژن، بی سوتال و بی جهواب. وهسا نال پاشا نه مردان. نال پاشا و بهنگین دگهل دهسته که کی و ئامری عهسکه ری رتیا خو گرتن بچن مالا قه ره تاجدینی، دهسته برایی مەمی، پسپارا ژی بکن کانی چ ل مەمی هات. نهو دره خه کیرا دچن، قه ره تاجدین رتیا خو گرت د ره ختی دیرا قهستا نال پاشا دکهت دا مسکینیا خو ل نک بکت. مهسه لا مەمی بیتن. بیتن حال و حوال بوی نهفه هوسا چیبوی. کانی دئ ژ پی ناخفتنا وان چ نه تیجه

ده رکه فیت.

ژ قودره تا خودی، هه که شولا خودی به سه ریکه نه نینت مرۆف نه شین ب سه ریکه بین. نهو دریکه کیرا دچن، تاجدین دریکه کا دیرا دچیت ناف عهسکه ری، قه ره تاجدینی ژی دکوژن ب بی دهستی. ههتا نهو دچن قه سرئ پسپارا قه ره تاجدین دکن. گوتی: وللا وی ژی قه سنا خودی و یا وه کره. وی قه سنا ناف عهسکه ره؟! هه می مالا من خراب وللا قه ره تاجدین نهو کوشته (کوشتییه). ههتا نال پاشا دزقیت، بهنگین بهری خو دتی، قه ره تاجدین یی کوشییه. دئ چار ره ختی باژیری جزیری زنجیر کرن گوتی: نهز چ بکم هه می هاتن ده خاله تی گوت: نه مان مه کر هوبن نه کن. هاوار حال و نه حوالی مەمی نهفه بوی. میر زه بندینی نهف بییه ختییه لی کر. خودی نهز چ بکم. ژنا قه ره تاجدینی که وزه ری کوروی خو یی ساقا کره ملی خو هات خو ئاقیت بهر دهستی نال پاشا گوت: من هیقی یه تو بدی بو خاترا کیتل و گورئ مەمی و قه ره تاجدینی ژی، دوی رتدا چۆ. توفتی جاری باژیری جزیری خراب نه کی. یانی نال پاشا هیقیا کهسی قه بویل نه کر، ئیهتا وی نهو بوی جزیری خراب بکت. بهس پسپارا کر گوت:

نهفه چ حورمه ته؟ بهنگینی گوتی نهفه که بانیا قه ره تاجدینه. نهوی نهه عهسکه ری کوشته. نهوی دهسته برایی راستی مەمی گه لهک هه ژیکره.

گو: هه می نه؟ گوت: بهلی. گوت: وللا ل سهر خاترا وی نه بو بیا نهزا (نهزدا) جزیری وهسا خرابکم کو گوتیا بهری جزیری ل قییره بو. نهزا وهسا خرابکم. بهلی دئ هه ره خوشکا من، من دا خاترا خودی و پیغه مبه ری و خاتراته. باژیری جزیری نهز خراب ناکم. بهلی نههد ل من که تبتن دا کهس نه بیژن نال پاشا عهسکه ری خو راگر، چو سهر جزیری نه شیا خراب بکتن، من نههد وا دانایه سهر روخا خو نهز به ره کی ژ تاقی برجا به لهک راکم و نهز بیم. ئللا نهز خرابکم دا سویندا من نه که فیت. دبیتن هاتن شقا ل سهر ئیخستن برجا به لهک، به ره که ژی راگر و دگهل خو بر، قه ده ره کی بر، دبیتن، ههر ئیکی نه مرئ عهسکه ری خو، ل ره ختی باژیری جزیری گره که وی ل وی دهری ههتا نهه ژی نهو گر مایه، دبیتن «گری جوهورا» نه مرئ سهر عهسکه ری خو کر، ههر ئیکی ته ژی جهوری ئاخ ژباژیری ئینا ل وی دهری فالاکر، بوی گره، گوتی: گری جهورا. گو: دا کهسی نه بیژن، نال پاشا عهسکه ری خو بر و چۆ، نه شیا جزیرا بو تا خراب بکهت. نهفه دا سوند ل من نه که فتن. نهفه دا سهر خاترا که بانیا قه ره تاجدین. هزار ره حمه تی خودی ل ده بیایی وه ب خاترا وه.

دهنگی سعیدی پیروی (۳۵) سالی

خه لکی گوندی دار هوزانی قهزا زاخو.

نفسینا ۱۹۷۵/۹/۲۲

صادق بهاء الدین نامیدی

چپرؤکا ستي و فھر ڇي

دهنگي سعیدی پيروی (۳۵) سالی

خه لکي گوندي دار هوزاني قهزا زاخو.

روڙا ۱۲/۸/۱۹۷۲ هاتيه تومارڪن

نقيسينا: صادق بهاء الدين ناميدي

هه بوي نه بوي چوڙ خودي و پيغه مبهرا مه ستر نه بوي. وهختي زهماني به ريدا، نئڪي د گونتي خه ليفه و هادي. هه دو براييت نئڪ بوي. هه دو بي زريهت بوي، هندي خه ليفه بوي چار کچي وي هه بوي. هندي هادي بوي چو زريهت نه بوي. گونتي: خه ليفه، گوتي: برايي من، نه ته و نه من هه چکو نه ميرا نه. مه چو زريهت نينه، کو بنياتي ڦي جهي هه مني نه من. پاني عه مه لهک ل مه بيت مالي مه دي بؤکي بتن؟! پي تشيه ب هه مي رهنگي هه بي نه م بگه رين ل زوريه ته کي ب دت نئڪ ڙ مه هه روکا. هادي گو خه ليفه: برا پا تو برايي من بي مه زني چ رهيا تو حمز بكي، نه ز دي ل دويف گوتنا ته بم. چ قرار تو بدی نه زل بهر ته حازم. گوتي: باشه، سويهی خولنک بده، نه ز و تو دي درکه ڦين دنياي قهستا شيخ عه بدولقادر گه بلاني کين. ل نک ڦه چين بهلکي خودي بيرا ڙنکي مه بيني. خودي زريه ته کي بدی مه، هه ما واري مه نه ميرا نه بتن. گوتي: بلانکي برا، قه يدي ناکتن. دبيتن، به لاقبويين. سحاري خولنکدان، هه دو سياريون، يا دهنی خو هاقيتن ناڻ عه يالني خو (يا الله) تو ب خودي کي و قهستا دنياي کرن و شيخ عه بدولقادر گه بلاني، مه رقه دي وي بو خو دوعا کي بکن، بهلکي دوعا وان قه بويل کتن. خودي فهراندا مه لکي جبرائيلي کر، دو سيف ڙ سيفي به هه شتي دانه ڦي گو: هه ره بده وان هه دو مروقان و بيڙي بلا ڙ وي دهرئ پيغه بزقن ماليت خو (انشاء الله) دوعا وان دي قه بويل بتن.

دبيتن مه لکي جبرائيل نازل بوي پيشاهيڪا وان ل جاي سوفي هڪي سلاڻ لي کر، گوتي: ها يا به گزاده يا شهزاده، هوني کويغه چن؟ گوتي: نه مني چين ل دنياي گه رين. نه م هه دوو خه لکي جهه کي نه، بيت باڙيره کي نه. جه ل بن دهستي مه ڦه يه. ياني نه م بيلي دهنه. هندي برايي من بي مه زنه، نه وي چار کچ هه نه و نه بي زريه تم. گوتي: دي باشه، بيتهنکي رونيسته خاري بو خو سوجهت کر. گوت «انشاء الله» هه که نه ز ريبيا وه کورت بکم چاوانه؟ گوتي و لاهي ب که يفا ته يه. يا ما هه ما خودي ريبيا مه کورت بکهت، ب خودي نه م ڙي حه زدکين. نه م پيتر ماندي نه بين. گوتي: بلانه کي. دهست ناڦيتي دو سيف ڙ بهريڪا خو نينان در؛ نه و هه دو سيف سيڦيت به هه شتي بوي، خودي بو وان هه دو برا هنارتبون.

گوتي: دي هه رن هه نئڪ ڙ وه هه کو بو نيڦا شه ڦي پيغه که ره کي سيفي بخون و که ري مايي بدن که بانيا خو و هه رن ناڻ نقينيت خو، (انشاء الله) خودي دي قه يدا وه ڦه کت دي زيديه کي نئخت دويڦ وه، نه و خو هزيا وه خواسته (خاستي) دي ب دلي وه بتن. گه لهک ڙي مه منويين بويين و دهستي وي هزاندي و خاترا خوڙي خاست، گوت: دي هه ره تو ب خير بچي. نه و ڙي رابويين چ کر؟ نه و سياريون و قهستا مالا خو کر. دبيتن سي قوناغا چون، قوناغا روڙا شه شي زڦيغه. (گه هسته مال). خه لکي باڙيري

پيشغه هاتن. گو: وه خيره! گو: پا وه گو، سه فهرا مه دويره. گو: هوين زويڪا زڦين؟ گو: (الحمد لله) خيره. پيشغه چون ل بهر خزمه تا وان راوهستان، هه تا کو رونيشتن سه رجهي خو. نه و مان هه تا کو درهنگي شه ڦي هه نئڪ چو سه رجهي خو و دهست ناڦيتي نه و سيف پاشي تارهت و دهست نقيت شويشتني که رڪر، که رهک وان خوار و که رهک ڙي دا که بانيا خو و چون سه ر نقينيت خو. پاشي ده مه کي خودي هاته که ره مني ڙنيت وان ب حال نئخستن (ب زک که تن). هه تا نه هه مه هي (* وان ته مام بويين. ڙنا خه ليفه پي هاييو که ڦته دهستي پيرڪا (داپيرڪا) پشتي عه يشا، خودي کچهک داين، هيڙ ديوانخانا خه ليفه ي رپڙه نه ڦه رڦييه. پيرڪا چ کر؟ ڙ ريز و ته رتيفيت به ري نه و بوي، دا بيني خودي بچويکهک دا وه، چ کچ با يان کو ر يا، داپيرڪ دا پيچولکا بچويکي ل ديوانخاني گيرن دا خه لاتي داپيرڪا ل دوي ڙيهاتنا خوده ني. پيرڪا ڙي کچا خه ليفه هه لگرت بر ديوانخاني گيرا. هه چي چو راستي گوت: نه و لاندک يا زڙين بت يا دهساييت ته تيدا رابويين. چ ڙ دهست هاتبا داين، چ کيم يان گه لهک ل دوي ڙيهاتنا خوداني. هه تا چونه به ردهستي بابي کچي گو: خودي کابانیا ته ڙ رهنگي ڦي کچي ديت داين. گوت: انا لله وانا اليه راجعون. الحمد لله. مالا خودي هزار جارا ناڻا نه ڦ که ره مه دگه ل م کر. دي ناڦي وي چ بت؟ گوت: بلا ناڦي وي «ستي» بت. گوت: ناقبري هه لگرت بره داڻ دهيڪا وي. پيرڪا ڙي خه لاتيت خول خول ليک ڦه کرن و هه نئڪ چو مالا خو. يا هادي ما. ڙنا هادي ڙي پاشي هه شت روڙا پي هاييو. چون دو داپيرڪيت شه رهزا بو نينا، هه تا درهنگي شه ڦي، شه ڦيت کانونتي ب سر و سه رما. ديتن خودي کورهک داين. دبيتن وهختي داپيرڪا دهست داين دا ناڻکا وي برن، خودي ب نه زمان نئخست گوتنه وان داپيرڪا: وي هه رن هوين دي دهست ل من دن، هوني من بي نميڙ (نقيڙ) کن. سيخه د له شي پيرڪا درهک ڦتن، مهندهوش بويين، که تن وي دهرئ، هاڙخو نه مان. دگوت: نه ڦه ڙ نوي بويه، نه ڦه چه وا ب نه زمان هات، خو نه سحرکه ره؟! نه ڦه چ تشته خودي دا به؟ ده مه کي داپيرڪ نه هه ش که تن، پاشي ڦه گه ران سه رهش و بيريت خو. گو:

لولو وه ل من هات و لولو لائیکه

شکري ڙ دانا وي خودييه

دايڪا دي وه لوي هه ستييکه.

وال من هات و لولو نا دووه

شکري ڙ دانا وي خودييه

ل فخرخي هادي خولقي لولو ههستي تووه

لولو وال من هات و مه ها ستيه

شکري ڙ دانا وي خودييه

ل فخرخي هادي خولقي لولو ههستي پستييه.

لولو وال من هات و مه ها چاره

(* نه هه مه پيترن: نه هه مه و نه هه روڙ و نه هه سعادت د ڦي چپرؤکيدا.

سبحان ڙ ٿلاهي جه باره (جبار) ه
 ل فخرخي هادي ولدلي لولو دهڻ و زاره.
 لولو وال من هات و مهها پيئجه
 هابي ل ٿه سحابا رڙيئجه رڙيئجه
 ل فخرخي د خولقي لولو ههستي و رڙيئجه.
 لولو وال من هات و مهها شه شه
 ناڻي خودي و پيغه مبهرا خواهه
 ل فخرخي د خولقي لولو تهرم و له شه.
 لولو وال من هات و مهها هه شتييه
 شكري ڙ دانا وي خودييه
 ل فخرخي هاتي ته مام بوين دهست و پيئيه.
 لولو وال من هات و مهها هه شتييه
 شكري ڙ دانا وي خودييه
 فخرخي هاتي ته مام بوي د زڪي دايتيه.
 وال من هاتي و مهها نه هييه
 شكري ڙ دانا وي ره بييه
 فخرخي هاتي خه رجي ڙ به حرا خونيتيه.
 ههري پيرڪا مني داي نامي
 هاته جه رڪي هه لڊگريٽ دا بجييه سه ناڻي
 نايه دبي ڊچين سلاڻي ستيا مامي.

وهختي وه گوت پيرڪ ڙي عه جيب گرتي بوين گوت: ههبت نه بت ٿه ٿه مروفه سحرڪره، زاخ دا خو
 هه ما راهيلايئ ڪر نه دين به نه ني جلكي داين ٿه وي ڪه ٿن راهيئچڪر، گوتبي: ٿه ٿه ب سه دنيايي بڪه ٿت
 دي ڪوفر و ڪوينبيا خه لڪي ٿينت. هه ما راهون گوت: ٿه مڻي چ ڪن؟ گوت: ٿه مڻي بدين د ٿه خه خانا دهوارا
 ٿه دانين، دهوار دي پڻ لي بڪن (بن) دي ڪوڙن، بلا ڙ دنيايي ٿه ڪن. ٿه ٿه ل سه دنيايي دي دنيايي
 ويرانڪن. دبيئن، ٿه زهني سهرا، بر ٿاڻيٽ ناڻ دهوارادا دناڻ هه سڀين ب خودانڪري و هار و دين. ٿه
 دناڻ دهوارادا ما د چلي زڙستانن يي ب سر و سهرما. فخرخي گو:

لولو ههري بوزو لولو بوزي ٿانه
 دي تو گوها بهر من بڪه لاتانه
 فخرخي هادي ساخي ٿه من ناڻ و گيران و هه ٿالا.
 وهري هه سڀو لولو هه سڀي شينه
 دي تو گوها ل بهر من بڪشينه

فخرخي هادي ساخي دي ل ته بڪن رهخت وزينه.
 گو: لولو هه سڀو لولو هه سڀي ره شه
 دي تو گوها ل بهر من بڪه مهر شه
 فخرخي هادي ساخي، ل من تال ته بڪن لولو زين و ره شه.

دهوارا گوته ٿيڪ و دو: ٿه ٿه فخرخه ب سه دنيايي ڪه ٿتي؛ زويڪا هه مي وهرن، ل وه هر ام بت هوين
 دهڻي خول ٿالفي بدن، وهرن هه ما خو بدن سه. زڙستانه دي سر لي دتن، ساڻاي لي پيئچڪره، پيرڪا
 بهختي خو لي خراب ڪره. هه مي هه ما خو بدن سه هه تا سحاري پي به سن چو لي نه هيئن. هه ميا دفنا
 خو نيزيڪ ڪر يي دناڻ پيئچڪي دا (پي چولڪي دا). خودي هاته ڪرهه مڻي، دهستي بهري سڀي دي هادي
 زي راهو، چو بهري خو دده تي، دهيڪا فخرخي ڪه تييه. هاڙ خو نه مايه. سه ڪره دهوارا دي ٿالفي وان
 هه وه ڪو ٿيڻاري ڪريه بهر وه ڪي خومايه، چو نه خاربه. وهه! ٿه ٿه دهواره نه ساخن بابو؟! چ لي قه ومييه.
 چو گاري ناڻدهست و خولامڪر گوتي: ما دهواريت مه نه ساخن؟ گوتي: نه ٿه زهني، نه ساخن نين مه ديئن
 ساخن. راهون قه ستا گوڻي ڪر، چ ديٽ؟ ديٽ ڪو دهوار هه ميا دفنا خو نيزيڪي ٿيڪ ڪريه ل سه
 تشته ڪي ٿه. وهه؟! ٿه ٿه خودانه، ٿه ٿه چيه بابو؟! بهري خودايي پيئچولڪه. هو راکر ٿه وه، هه لگرت و
 بر. دبيئن تي: حورمهت. گوتي: چيه؟ گوتي: خو هه شيارڪه، مالا بابي ته خراب نه بت، ٿه ٿه چ پيئچڪه (پي
 چولڪه) دناڻ دهوارادا؟ گوتي: وللاهي جاميرو ٿه ن زمان من هاڙ خو نينه هه تا ٿي گاڻي ته گوتبييه من،
 ٿه ز چو زمان. گو: بهلڪي ڪتڪا تشته ڪي ل جاي گوشتي سه يريه ويڙي. قه يدي ناڪتن. دانتي سه ويڙي
 ٿه و چو سه جهي خو. ديها! دبيئن: ها ٿه و ڙوڙ چو بر ڙوڙا پاشتر، نيڻا شه ٿي وهسا چيئوي چو د لاندڪا
 دوتما خودا، ٿه و دوتما هه شت ڙوڙا بهري وي خودي ٿينايه دنيا رهون. سحاري دهياييت وي راهون
 هو بهري خو داين، گو: ٿه ٿه چيه؟ ٿه ٿه ڪييه؟ هه ٿه ويڻه ويڻه گوتي: ٿه ٿه يي هادييه. پاما خو نه ڙوڙه ڪي ما
 قه سه ڪرييه. گوتي: به لي ڙوڙه ڪي هه ما مه ڪريو سوحبهت وهختي ٿه هاتين. مه گوت: هه ڪه ني يا من
 ڪچ بت يي ته ڪور بت، ٿه ز دي ڪچا خو دم ڪور ٿه. هه ڪه يا ته ڪچ بت يي من ڪور تو ڪچا خو بده
 ڪور ٿي من. ڙ ٿي پيئجه تر مه چو نه گوتبييه ٿه و ڙي ڙ بو سوحبهت بو، مه ٿه هديت وهسا ني چو نه دانه
 ٿيڪ. ٿي هه گو مادهم ته گوته، هه سڀي دي مه ڙ شهرمادا روي رهش ڪت. ڪچا مه ٿه ب ڪور ٿي خو. ياني
 شهرمي ڙ مه ناڪت لالي مه مهزن بت؟! ٿه ٿه شوله چينا بتن. ٿه وي (خه ليفهي) شير و مه تالي خول
 بهرخو دهينا و گوتي: هادي. گوتي: چيه؟ گو: حسابا خو بڪه ٿان ب من، ٿان ب ته يه! چما برا سوچ،
 سه به ب؟ گوتي: مال خراب نه بوجي من و ته ڙوڙه ڪي سوحبهت ته ڪه ل ٿيڪ ڪريه، تو دي راهي هه ٿي ٿي
 گاڻي ڪور ٿي خو بهي نڪ ڪچا مه ٿه؟! ني چينا بت. خودي قه بويل ناڪت. بلا مهزن بت، ديسانن ل سه
 وه دي خو ٿه نه قولپينه!

گوتي: برا والله من هاي ڙي نينه فلان، گوتي: دريڙ نه ڪه ته هاي ڙي هه يه، حسابا خو بڪه ٿه ڙي هاتم
 ته. گوتي: ٿه ٿه سهري من و شيري ته. وهه سهري من باقيڙه (بفريه). من هاي ڙي نينه هه ڪه تو ب
 بالبهري بي تو شريعه تي قه بويل بڪي، ٿه ٿه شه ٿه نويه تي لي بگره، هه ڪه وه ديٽ ٿه ز هاتم يان ڙنا من

هات مه کورئ خو ئینا دهینا بهر کچا وهغه، هنگی شیرئ ته حازره سهرئ من نهغه د جهدا شیردهکی لیده بفرینه. ته چهوا بقیته نهزئ حازرم. گوت: ههینه؟ گوت: بهلئ. گوتئ: نهغه ب دلئ منه گهلهک باشه. شیر د بهر خودا شوژکر، نهعلت ل شهیتانی کر گو: من عهفو بکه، نهغه قهسا بی شریعتئ خودئ من کر، بلا وه بیت ههر وهکی ته گوتئ. ئیه نهو رابوی چو کلک کر تلا خوه، تژی سهر دهقئ برینئ خوئ کر و زیرهفانیسا خوگرت بیئ زئنی (بی کو بیژته زئنی). ژن نفست وهختئ شهقئ هند ما ههتا دهستی بهرئ سپیدئ خهوب چاقیت خهولیفه نهگهقت، زیرهفانی ل وی کورکئ کر. وهختئ بهرئ سپیدئ ژنک رابوی، دا رابت نفیژئ، بهری دتنئ کو شیرئ بدتئ، دیت کو کورک ل دهغه. وهه! خهلیفه ی گو: چیه؟ گو: جامیژ دیسا وی ئینا ده (بی ئینایی / ئینایه)؟! گوتئ: چاوا نهسهحئ! گو: بهرئ خو بدئ. گوت: نهغه کارئ خودئ وه حهزکره. چینابت، نهشین بهتال بکن. حورمهت نهغه کارئ خودییه. گوتئ:

کا توچ دیژئ بکهین؟ گوتئ: نهزل دو بیرورا ته مه. ئینا رابو چو نک هوستایی، لاندکهک چیکر جهن ههر دووان تیندا. دایکا وی ژ وی رخی و رخی دیغه چیت شیرئ دهتئ و سهخبیرا وان کت ههر دو وهکی ئیک دگه لیک ژین ههتا گههشتین وهختئ خو، سالا وان تهمام بوی، خودئ وهسا حهزکر وهختئ خو ب پی کوکا (پیتسا) چۆن ل تهقهکئ لدهفتیک بون یانی دهه دهقیقا ئیک ژ ههر دووا بی دی نه دیتسا هس و بییر د سهریدا نه دما و سهبرئ وی ل چو درا نه دهات ههکه ب رۆژ ل دهفتیک نه دما. ب وی دهست و دایی مان ههتا عومرئ فخرئ بو ههقت سال. هادی بابئ فخرئ گوت: بابؤ نهز حهز دکم تو بخوینی. گوتئ: باشه بابؤ نهزئ خوینم. چنگلئ وی گرت بره نک مه لایی. گوتئ: سهیدا، گوتئ: بهلئ. گوتئ: دهرسا بیژه فخرئ بلا بخوینت. گوتئ: بلانهکئ. خودئ کهفشی ل بهر فه کربوی، بی وهسابوی هه ما دا خو چیهته نک مه لایی خوینت هندئ زیرهک بوی. دیژن: ها نیژیک ههقتییه کئ وهسا چو نک مه لایی (قرآن) خویند رۆژکئ قورئان ل سهر رههنتی مه لایه وی د خوینت، فخرئ ژ چۆیه دا دهرسئ بیژئ، بۆچی مه لا (قرانئ) خهلهت ناکهت، ل سهر سوردهته کئ فخرئ گوتئ: مه لا نهز خولام ته نهو قهسا هه خهلهت خویند. گوت: چهوا من خهلهت خوند فخرؤ؟! گوتئ: بهلئ ته خهلهت خویند. ها کاجا بهرئ خو بدیئ؟ بهرئ خو دایئ ها و (الله) راسته، من خهلهت خویند.

سبحان ژ میرئ عهز مهتئ، مه لا راوهستا هزرا خوکر، عهجیب گرتی بو ب قئ قهسا فخرئ، مرچ ب نه نیا وی فه ماچیکر گو: خودئ من بدهته خاترا ته. گوتئ: دئ هره. چۆ ناث بچویکا. بابئ وی دا بهرئ خودهتئ هه ما ههر گاث فخر ل ناث بچویکا نه. گوت: مه لا. گوتئ: بهلئ. گو: نهز بهرئ خودم ته، تو دهرسئ نا بیژییه کورئ من. توژ من ب کینی (ته کین من هه لگرتییه)، توژ بهر چی دهرسئ نابیژیه کورئ من وهکی هه مییت دی؟! گوتئ: نهز بهنی کورئ ته ناخوینت، بهختئ خو مه لای خرابکر. گوتئ حال و حه والئ وی نهغه یه. گوتئ: کورئ ته ناخوینت، وهختئ وه گوتئ تنگژی، بابئ وی گازیکرئ، چرهق و چرهق فخر دا بهر زلله ها و کره دوی حوجرکئ فه، دهرگه هئ پوبلای دایبخست پاشی (قورئان) دانایه دکوشیدا گوتئ ئلا ه تو بمری ههتا تو قرئانئ د قئ حوجرکئ فه ختم نهکی توژقئ دهرئ دهرناکهقئ. هه ره دئ باشه بؤ. مه لا داچیتن سحرئ و نیفرو و ئیشارئ دهرسئ دوی په نجه رپا بیژتئ

نهوی د وی حوجرکئ فه. وهخته کی گوتئ: ناقهتت دهستی نیفا شهقئ گوت: ههرئ حوجرکا کوفر زهمانی بلندئ و دهلالئ انشاء الله تو بهرئ سهری بچن بی لئ نوهالی ته وه ل من کر توریسا ستییا مامییه.

دیژن: فهرمانا خودئ ل مه لاکهتا کر، ههر بهرکه کی حوجرئ ب درهکئ فه ناثیت. هه ما نهو ساخ (ساق) ژنات دهرکهقت. ژنات جهه دهرکهقت (قورئانا) خو دابن ملئ خو و قهستا مال کر. سحرئ بابئ وی رادبیت، بهرئ خود دایئ دناف جهئ خورایه. گوتئ: بابؤ تو د کیرتپا هاتی؟ گوتئ: نهز هاتم. کئ تو بهر دای؟ گوتئ: خودئ نهز بهردام. گوتئ: نهوه چهوا خودئ تو بهردایی؟! گوتئ: بهلئ نهز بهردام. بابئ وی رادبیت بهرئ خو ددهته حوجرکئ، هه ی ها، ههر بهرکه ب جهه کیرا هاقیتییه. گوت: باورهکه نهز بابئ خو نه کوژم، نهز چو خوشی ژ دو قماما خو سه حناکم. چو هه قاله تیسا من و وی تام تیندا نابیت. دئ نهو دربهکئ ل من دتن. نهز دئ بابئ خو کوژم دوعاکئ لئ کم بهلکی بهلا وی ژ من فهبتن. نهز هه ما دئ بم میرئ بی خولام، ل سهر قئ بییر و باوهرئ ما، گوت:

ها وهرامئ کو خودئ شهقهقئ دا رۆژا
وهیلی ته خمه یا خو باقیتت بهل و بشکۆژا
هو دئ نه مینت ههتا دانئ سئ رۆژا.

دیژن، فهرمانا خودئ دوعا وی قهبلاند، تایی گرت (هاتی). گوتئ: فخرؤ، گوتئ: بابؤ: گوتئ: هه ره بیژه مامئ خو بلا بیت سهر من. نهز وهسیهتئ خوبکم. تهقدیرا خودئ هات سهر من. نهزئ نهمرئ خودئ کم: گوتئ: بابؤ تو بیئ ساخی. گوتئ: نه کورئ من، هه ما هه ره. چۆ گوت مامئ خو، گوت: مامؤ، گوت: بابئ من گوته (گوتییه)، بلا بیت نهزئ نهمرئ خودئ کم. بلا بیتن نهز دئ وهسیهتتئ خوبکم. گوتئ: گهلهک باشه. مامئ وی گوتئ: کورؤ بابئ ته نهو ساخ بو؟! گوتئ: بهلئ وللا. گوتئ: هاینه؟! گوتئ: بهلئ. ریتیا خوگرت کهت پیتسیا وی ههتا گههشتین. سلام علیک عهلهیکم سلام و رحمه الله و برکات. ها برا خولام ته خیره؟ گوتئ:

من چ خیره، نهمرئ خودییه نهزئ ب جه بینم. ته نهمانهت برازایی خو، نهغه نهزئ چم بهر رهحما خودئ. دیه. هه ما هندن وهسیهتت ته؟! گوتئ نهزئ وللا وهسیهتت من نهغه نه. هه ما تو و برازایی خو. دیژن: پاشی هه یامهکی چاٹ لئ نقیان، دهور و یاسین لئ خویندن، چۆ بهر رهحما خودئ. هه ی ماشه للا، دهور مان بهیقئ فه، پهز ما ل هیقئ، گرفتار و کارئ زهمانی بابئ وی ههکو بیئ ساخ هه می ب هیقئ فه مان بهرهنگار بون. گوت: وللا چینابت نهزئ داخوژئ مرینم، لازم ههر نهقل نهز بچم نک مامئ خو. بهلا فان دهوران دئ ژ من قهبت و دئ نهز بسته بیم، بسته نهز و دو قماما خو بگه رین دگه لیک، داکو نهز تامهکئ ژ قئ هه قالیبئ سحکم، ژ قئ نهشق و نهقینئ. دیه! نهو رابو چکر؟ گوت:

ها وهرامئ لو خودئ شهخسئ لیفا
ئشه للا (انشاء الله) ته خه ما باخو باقیتت بهن و گوها

دایکا فخرخی نه مینت هه تا دانئ ویتقا (*) خودئ تا مرنئ ب ئیک نه قل (ب جاره کئ) دا وئ، زهراتی یا مرنئ گرت، گوت: فخرخی (فخرخوین) من. گوت: دایو (دایوین). گوت: وهره ئەزئ مرم. ئەز چافکیت ته ماچی بکم. گهردهنا من نازابکه، ئەمئ گهردهنا ئیک و دو نازاکین. ئەمئ خودئ تهمام بوی. گوتئ: دایئ تو ساخی؟ گوتئ: نه کورئ من، کا جانئ وهره ته ماچی بکم، ئەزئ چم بهر رهحما خودئ. دبیتن. سهر و ستوئ کورئ خو تازه ماچیکر، پانئ ل سهر دنیا بئ ئەو کور هه بوی. گهردهنا ئیک و دو نازاکر گو: دئ هه ره بئره مامئ خوژی، بلا بیتن دو فقا و دو مهلا، دو دهور و یاسینا بخوینتن ئەمئ خودئ هاته سهرمه. چۆ گوتئ: مامۆ. گوتئ: مامۆ. گوتئ: وهره دهیکا من دئ مریتن. گو: کورۆ بئ ئیقلهحو، چهوا دهیکاته دئ مریتن؟! گوتئ: بهلئ. پا هه ما ههچیا تو هاتی ته مرن پئ ههنا دئ مر بئ؟! گوت: بهلئ وللا دئ مرت. وئ گوت: ئەز دئ مرم. دئ بلانئ. رابو کهت پیتشیئ، دو فقهه و دو مهلا ئینان گوت: تو چاوانکی (چهوانئ)؟ گوت: من ژ خودئ منه ته ئەزئ چم بهر رهحما وی، ئیمانته تو و برازاین خوه، گوتئ: دئ بلانئ گهردهنا ته نازا. گو: دهور و یاسین ل وئ ژئ خاندن. دبیتن: تقدیریوی ئەمئ خودئ کر، ئەو ژئ چۆ بهر رهحما خودئ. خه لکئ باژیری لئ خره بوین. زانا و گر - گر هه مال مه زنیته وان ل نک رونیشتن خوارئ: گوتئ: خه لیفه یۆ، گو: چیه؟ گوتئ: پانئ تو ب خو دزانی برازاین ته بچوبکه تفاله، چۆ ژ دنیا بئ نزانیتن. مالا وی میراته بوی، ژ دویری وی، هه ما هه ره ئەو تیدا مایه، که سئ دی تیدا نینه، هه ما لیزم ئله هی وی تویی، پئ تقییه. ب ج جورئ هه یی تویی نک خوه. گوتئ: بهلئ. پانئ ئەز نه چارم رابو مالا وی بارکر و په زئ وی و هه می تشتئ وی فه گوهسته قه سئ. وهختی بریه د قه سئ فه قیجانه کئ ئەو و دو تهما خوه ده سئ خوه دا د سهر ستوئ ئیکرا هافیتن چن گهشت و گهرپانئ هه تا ئیشاری دا زقرن شیفا خو خون. کاروبارئ فخرخی و دو تهما وی بو ئەفه. یا خودئ دکته ب که سئ فه ناهیت. گوتئ: پا هه تا من نه زانیا ئەزا (ئەزدا) زویترئ بابئ خو و داخو مریتم، ئەز که تم دقئ خۆشی و له زهتا خودئ دایه مه. ژ نویکا ئەز دزانم، ئەز چاوا دگه رهم ددنیا بیدا، سه برئ من چهوا تیتن! ئیه! ئەو رابوی چکر؟

دبیتن، ما هه تا عه مئ وان هه رکا (دوکا) پیکفه چه ههشت نهه سالیئ. دبیتن: خه م و شه یئ خو دکرن. علمئ خوه دخوهند. گوتئ: هوبن دزانن گه لی شهیتانا؟ گوتئ: چیه؟ گو: تشتهک مه گولئ بویه دقئ دنیا بیدا وه لیه کئ ب سهر دنیا بئ که ته (که تییه) دبیتن: فخرخی هادی. یانی هه که ئەو مه ستر لئ بیت، بیت دنیا بئ، دئ چ ب سهرئ مه هیتن؟ کا دئ چ ل مه کتن. له زبکن، ئەز وه سا حه ز دکم، ئەف مرۆفه نه گه هت مرادئ، ئانکو مرادا وی حاسل نه بئن. گوتئ: ئەمرکه یا ئەزایل، کا توچ ئەمری حه زکی، ئەم ل بهرته حازرین. گوتئ: ها. ده باشه هوبن گه له ک باش دبیتن، دئ رابن دو. ئیکی دگوتئ: غالو (***) ئیک دی دگوتئ ژغالو. هلون رابن هه رن. هه رن لازمه ئیک خوه ل جای شقانیئ، شقانی خه لیفه ی وی مایه، یانی ژ شقانییا وی که ته، مایه وه سا ل رهخی باژیری وی ل بهر په زئ خوه. ئیک خو

(*) ویتقا = کورتییا ویتقاره (ئیتقار)
(**) خه لو، دقئ چیرۆکییدا به لاقه.

ل جای شقانه کئ کوچه راپیتچن گوپاله کی د ده ست خو بن، ئەز خولامی سهر، که په نه کی پاقین ناف ملیت خوه. یانی ئیک خو ئاشکرا بکن ئیک خو ئاشکرا نه کن. هه ردو دگه لیک هه رن، خودئ قوه تئ لئ ده ل رهخی باژیری دبه ررا ببورن. ئەو دئ پرسبارئ ژ وه که تن، ژ بهر کویئ ل شقانه کی دگه رت، پئ تقییه. هه چگا فا (هه رچ گا فا) پسبار ژ وه کر، بیتن، به لئ، دئ بیتت هونئ ل چ دگه رن؟ بیتن: ئەمئ ل شقانیئ دگه رین. دئ بیتت: شقانیئ هونئ کن؟ بیتن: ئەمئ کین. به لئ وللا ئەم به نی زاقا ییتچن. به نی زاقا ییتچ چاوانه کورینۆ؟! دئ بیتن: به نی زاقا ئەفه یه هه فت سالا ئەزئ پزئ ته به م زوزانا و ئینم فه موی ژ مویی فه نه بئن تو دئ کچا خو دی من. وه سایه، دئ بیتن: ئەفه مه ته له. دئ قه بول کتن. گه له ک کچ هه نه. ژ هه میا رکئ ل ستیئ بگره. گوتئ: به لئ ئەفه ده رسا ئەزایلئ مه زنه وه گوته شهیتانی. شهیتان هه ردو رابوین، ئەز خولامئ سهر، ئیکی خو ئەشکه را نه کر به رپیتچا خو کر. ئەز خولامئ سهر، که په نه ئاقیتن ناف ملا گوپالئ کوچه را د ده ست خو نان، ب کوچه ری ئاخفت. ئەز خولامئ سهر، رپیا خو گرت و قه سئا باژیری خه لیفه ی کر، چون. به ری خو دایئ ل رهخی باژیرییه؛ وئ ل بهر په زئ خوه، شقانی وی که ته، که س نینه بیته بهر په زئ وی. د به ررا بۆرین. گوتئ: ماندی نه بوی. گو: رهحمه تیت خودئ ل ته و ده یا بیت ته. لاوۆ ته خیره؟

تو دئ کیه چی؟ ته وه به رپیتکیت خو گرتدایینه: گوتئ: ئەزه نی ئەزئ بو خول شقانیئ دگه رم. گوت هه نی ئەسه حئ؟! گوت: به لئ. گوتئ: وهره هه ما چو که س ژ مه پیتشتر نینه. گوتئ: که ره مکه پاشی رونیشتییه، گوتئ: تو دئ بوی شقانی من؟ گوت: به لئ. گوت: دئ چاوا بوی شقانی من؟ گوت: به نی زاقایی. کورۆ به نی زاقایی چ تشته؟ گوتئ: که چه کا خو بده من؛ ئەز دئ هه فت سالا په زئ ته به م زوزانا و ئینم فه، موی ژ موی فه نه بیت. یانی گیسکا مئ وه ک توشتویری بت، توشتویر وه ک بزنا سته ور بت. به رخا مئ وه ک به رینئ (به له ندیرئ) بت، به رینتر (به له ندیر) وه ک مه هه بت.

ئەز ب درستی بینمه فه (بینم فه) هه فت سالا، به س تو کچا خو سستی بدی من. گوتئ: تو گه له ک باش دبیتن. تول بهر په زی به، ئەمئ چن فه ته کبیرا خو دینئ (بازارئ خو که یین) ئەمئ هزا خو که یین، کا دئ چاوا مالا من ب بازارئ ته قایل بت، گوتئ: تو گه له ک باش دبیتن. ئەو چۆ بهر په زئ خو نه ویریا خو کر. خه لیفه چۆ مالا خوه گو: حورمهت: گو: چیه؟ گو: حال و نهحوالی من ئەفه به. م شقانه ک وئ راگرت (راگرتییه). به لئ ئەف شقانه ب شه رت و شروه. گوتئ: چ دبیتت؟ گوت: دبیتت: ئەز دئ چم بهر په زئ وه ب قه ولئ هه فت سالا، یانی هه فت سالا ئەزئ په زی به م زوزانا و ئینم فه، موی ژ موی فه نه بت، گیسکا مئ وه ک توشتویری بت، توشتویر وه ک بزنا سته ور بت، به رخامئ وه ک به له ندیر و به له ندیر وه ک مه هه بت. گوتئ: هه ینه؟ گوتئ: به لئ. گوتئ: تو چاوا ژتیرا دبینی؟ گوتئ: وه گوته به لئ و دقئ ئەز سستی بدمئ. گوتئ: عه یشو ک بت، فاتوک بت، ناز بت، قاز بت؟ گوتئ: نه نه، دقیت سستی بتن. گوتئ: باشه، ب قئ رهنگی پئ قاییل بون. هه تابویه ئیشاری، شیفا وی دانا بهر، شیفا خو خوار، گه له ک که یفا خو پئ ئینا. گوتئ: ناقتی ته چیه؟ گوتئ: چیشا لویه؟ گوتئ: ئەسه ح چیشا لویه؟ گوتئ، به لئ چیشا لویه. گوتئ: هه ره بهر په زئ خو مه سستی داته. سحاری زوی رابو، چو بهر په زئ خوه.

نيزيكي هه يفه كڼ دووا مال ل بهر په زى، كيژخالو هات. گو: چيخالو: گو: چيه؟ گو: ههفت كول ب مالا بابي ته كه تو، هغه كانې ميرزا؟ نه روزه كڼ بالاث كر، رشك و سپه ها تو خاري، چ ل ته هاته؟ مال خراب نه، ئيدى تو هه بيه تى بوى؟! هغه ئيدى تو نزانى دگهل باخفى؟ مه رقه تى تو گرتى؟ گو: پانى هه چ بكم؟ پانى وللا من هاژ دنيا بى نينه. هه روزه ديبترم هه ما دنيا هوسانه. گو: هه ينه؟ گو: به لى. گو: نه وه سانه وهكى تو كه زكى. فخرخو دئ ساله كا دى ژ دهست ته نينت ده رى. گو: چاوا؟ گو: هه روزه گويالى خوه پافيتزه، كه په نى ب ملكى فه پافيتزه.

بيزه هه ز ناچم بهر په زى. هه كه گوتى ته چيه؟ بيترى رشك و سپه ها هه ز خوارم. روزه كڼ هه كه ده زگرتيا من بيا (هاتبا) دا هه زى بى خيتر نه بم، زه عيف نه بم. هه ز دره نجيدانم، دره زاله تى دانم، ب شرف و روزه، خوينا فى به زى مه لازمه چهوا بت گوهي وى پانى ته قنا پيغه هسك بو هه كو نينا نه در وهكى مشه عمابى لپهات.

نيقارنى شقان هات، كه يفا وى هات. شيفا خو خار. گو: كا جلگى من؟ گو: وى ته لسهر كورتانى هه روزه لگره. هو دهستى خو هاقيتى، رقه - رقه زى هات. گو: وه يلى هه ز خولامى ته يى شيرى ته حلال بتن. باوره كه هند مه رقه وى هه ز، وى جلگى من لاو شويستينه، دا هه وا زى تى نه چن، وى شه ما كرين. كرن بهر خو و چو. هه يامه كى ما، نيزيكي هه يفه ك پيغه چو. كيژخالو هات. گو: چيخالو: گو: به لى. گو: ها بالا فه ته دكه ت؟ باشه؟ گو: هه مالاته، پا خو تو نه كوربه يى، تو دنيا بى نابينى، جلگيت من چاوانن؟! گو: به رى خو دا يى. گو: خولى ب ته و بابى ته زى وه روى. مال خراب هه فه ته قنه، گو: دئ هه روزه خولى پى وهر، هندى هه ز من دكه ت، مه رقه وى هه ز، مشه موع كرنه، دا با تى نه چت، دنيا سر و سه رمايه. گو: هه ينه؟ تو رازى ب هندى؟ گو: به لى. گو: بلانى وهك گوتنا ته بت. گو: پا ب كه يفا ته يه، بلا ب كه يفا ته بتن. ب كه يفا من نينه، هه فه هه زى چوم نك عه زازيلى موزن، كا دئ چ هه مرى ژ نك نينم.

لسهر من بتن. ماتى ژ من بكت، هه كه راستييه. هه كه خو نه راستييه هه ي خيتر ژ بازارى خو بيتن. گو: دلخ خو نه خو ش نه كه هه ما جلگى خو بيخه، سحارى ب قهولى بيت بشوت. دئ باشه. هه ر دو ب فى چه ندئ پي كه هاتن. هه وى زى جلگيت خو نيكستان شيفا خو ب كه يفا خو خوار، كه يفا وى هات. سحارى رابو چو فه بهر په زى خوه. سحارى بابى گوتى: ستى: گو: به لى. گوتى فان جلگيت شقانى بشو. گو: ب فى حالى ب فى سويندئ هه ز دهستى خو ناكم فى (قان) جلگى هه رمى. جگلى حرام، قهت هه ز دهستى خو ناكمى. فخرخو گوتى: دو قام هه لگره بينه دا بچين. هه م شوين. دلخ مامى نه هيله. رابوين جلگ برن و چون. به رى خودا يى ديت ستركى (ستريه كڼ) په زى هه فى در يى دناف جلكا دا، ژفراند هه تا جهى خو دنافا چيكرى. ديسا خشكا (خشيا). پاشى دهستى خود سهر و ستويت نيك هاقيتن و قهستا سهر كه هينى كرن. ديبترن: گه ركه نافي ل بهر كانى بو هه و جلگ هاقيتنه تيدا دا هه قريژ و دژوبنى زى بچيت، هه روه وى كوراف و ته قنى فه دا، هو چو جهه ك نه ما كو دژوبنى و ته قن پيغه نه نوسيت و هه مى بچاره كڼ رهش بون.

هه ز دئ ل ته زقلم. گوتى: دئ هه روزه. هه وى قهستا عه زازيلى موزن كر، گوتى: حال و حه والى چيخالوى هه يفه چيخالوى دگوت: هندى گه لك هه ز من دكتن هه و چلكه نه وى بو من مشه موع كرن. گو: خولى ب وى و بابى وى وه روى، تو هه روزه زويكا بيترى نه كو فخرخو حيله كڼ بكت.

دئ كه قهت جهى مه رقه، هه ف قهسه و گوتى مه گوتنه، هه مى دئ ب نافيديا چن. گوتى: هه ينه؟! گوت: به لى. گوتى: دئ باشه. گو: زقري و هات قهستا وى كر، چو ره خى وى. گوتى: ماندى نه بوى خودئ قه وه تى. گوتى: ها تو هاتى؟ گوتى: هه. گوتى: تو چ ديبترى؟ گوتى: عه زازيلى موزن هه موزن، گوته (گوتيه): دئ گه هت جهى مرادئ فخرخو، پاشى قهسه كرنه، گوتيه، دئ ب نافيديا چن.

گوت: هه ينه؟! گوت: به لى. گوت: پا هه ز چ بكم؟ گوت: هه روزه نيقارنى ديسا خو سلكه، گويالى خو پاقى جهه كى، كه په نى شقانى پاقى، شيفا وان زى نه خو. بيزه: پا دئ چاوا چيبتا؟ هه و دئ ژته پرسن: هه فه ديسا ته چيه، ته چ دقيت؟! بيزه هه كه راست ده زگرتيا من بيا. روزه كڼ داهيت نك په زى تيشتا من نينان دگهل بيترقانان دا هيتن، دا من زى كه يفا پى هاتبا. دا سه برى من زى هاتبا، پا خو نه ده زگرتيا من، هه ما يا فخرخو يه. هه ما هويى ب حيله تين من. گو: هو بيزه. گوتى: باشه. بو نيقارنى لامكى خو شوژكرن (نويما خو شوژكر) دويدكى (شه پرزه)، نه خو ش رو نيشت خارى. شيف ئينا دانا. گو: دلخ من ناچت شيفى. سويچ، سه به ب؟! گو: هه ز ناخوم و هه ز ناچم بهر په زى ته. شقانه كى بو خو بگره. گوتى: بوچى تو ناچى؟ گوتى: هه ما هه ز ناچم. ژ بهر جى، سه را چى؟ گوتى: هه فه نه ده گزرتيا من، هه فه ده زگرتيا فخرخو يه.

هه ما تويى حيله و حه والى ل من دكى، تويى من نين دكى؟! هه فه نه هويه. هه كه نئ ده زگرتيا من بيا، دا روزه كڼ سحارى دگهل بيترقانان هيت تيشتا من نينان من ديتبا هارى من په زى بيكرتن، دا كه يفا من زى هاتبا. دا من زى چاقى خودا بيا (دابا) په زى ته. پا هه كه وه نه بت، خه لكى ديبترى: ل ته قه كڼ يا دگهل فخرخو، شرف و روزه، نه ده زگرتيا من يا فخرخو يه. گوتى: نه نه، هه روزه سحارى هه كو تيشتا ته نينان، دئ په زى بيكرتن، ل دهف ته بت هه تا تو چه ند حه زدى، گوتى: باشه. هه و گوتن ب دلخ قه چو (نويما). هات دلخ وى خوشكر. هه و سحارى ژ كه يفا دا رابوى په زى خو راكر بره چه رى. هه تا روزه بلند بوى هات چيكلدان و بيترقانان هه ز خولامى سه را شيرى كر رماندن، كرن د پارزونيت خودا. ستى زى ب ره خ كه قهت، فخرخو زى دهستى خود سهر و ستويرا هاقيت و قهستا په زى كر. دكن (دقيت) بچن بو بيترى (بيترى). ديبترن وى د چه م كيدا كافله ك وى ل سه رى گره كى ل هندافا وى چه مى. هه ردى بچن بيترى، فخرخو چو د كافليدا و بيترقانان چو دناف په زيدا. په زى خو دا بيترى. شقان ب له ز قه حه وانندن (خرفه كرن) ب دنيا بى و لى قه مينيت وى ناخفتن هه تا په ز بيكرى. ديبترن: شه يتانى چيخالو چو خو كره شقان بهر خى وان هه فى ستوشين، چو قاما هه دار فى نه كت (پى بيهت) گوت: كيژخالو هه زى هاتم. هه زى بهر خا قه شين نه بن، سه عه تا مه ها سه ر بيترى خلاص، هه زى راوه ستم. هه زى بهر خا دگهل خو نينم، هه زى هه قه شين دناف په زيدا. بيتره سستى نه چه هه تا تو بهر خا هارى مه كورتكى، ناخى هه بهر خى مه قه ره سيني، دا هه م بيته نه كڼ بو خو ياريا پى بكن. گوتى: هه ينه؟! گوتى: به لى. گوتى: دئ باشه.

چاقی وی مال بیرئ ههتا خلاس بوی. بهرخ ل بهرانبهری پهزی (مهها) نه. بار بارا وانه. نهو ناف بهرخا شهردست (شهیتانی خو کره بهرخ) بهرخ کهینه (کهتنه) دویف هندی د بهررا زفری، هنگی دهیناندی (پین دادان) ههیا (ههتا) هلوشانه ناف پهزیدا؛ چو چاره پین نه برن ب ناف کهتن، گافهکن گوتی: سستی. گوتی: چیه؟ گوتی: تو ب سهری بابی خو کی، تو نهچی تو هاری مه پهزی کوچ بکی. نهو مه دو بتنینه، نهو نهشین کوچ بکین (خرقهکین). بیریشانیت دی چۆن. تو هاری مه بکی. هندی گوت: نهو هه ب م شه ناهیت؟! گوتی: نابیت دئ هاری مه کی. گوتی: باشه. شیرهکن خودانا دجی دا. گافهکن پانی شهیتان وی گافی پیقهچو، میشکی خو میژاندن و دهست ب کومکرنی کر. دوشفک ل دهستی تیواندن (تیوهاندن) گوت: ههچی بهت بهر دوخینوکا (دوخینا) داخو بهت، ههچی بهت دوخینوکا داخو دئ بهت. نهو شهیتانی خورکه (کره) بهرخ، خول دانگاستییی دا و چو دناث پهزیدا. و شقان بهرخ یاری و ترانه پین دکرن. گو: وللا (والله) ته دوخینوکا خو بهردا. گوتی: ته دوخینوکا خو بهردا بهرخ تو برکری. سستی رویشته خاری ب هه دو چاقا گری، چاقی فخرخی لیتیه ل هنداقه گو:

لولو هه ری بهرخو بهرخ شیشه

وهیلئ ته ل دانئ و دهلنگا بهردا رویشه

وهیلئ مال خوبی ته خرابو، ته چما سینگ و بهری سستییا مامی کرن فهتیشه

هه ری بهرخو، بهرخ بهردانی

(انشاء الله) ته خورت دکهفن ل مالا خودانی

ته چما سینگ و بهری سستییا مامی کرن بهردانی

بهرخ گو: ب چار گاف ژناث پهزی زفری چو دناث بهرخادا.

گوتیی: نهفه چیه مال خراب؟ گوت: نهفه نهفه به. مال میرات نه.

وللانی دئ من کته بهر ل وی دهری فخرخ. ما ته گول ل بهندا وی ل سهر هادی پاقین من، دا من ل وی دهری کت بهر، دو بهند مابوین. بهلئ، گوتی: دئ یه لالا. نهوی (ستیئ) رتیا خوگرت، تاخما خو هه لگرت، شیرئ خودا پشتا خو گهشت پسمامی خو. گوتی: نهفه مهلعونی چ ل ته کر؟ ما چاقی نه ل مهلعونی بوی؟ یاری بو خو ب ته دکرن. دو گوتنیت دی مابون نهز دا وی کم بهر ل ناف پهزیدا. بهس پا گۆری ئیقبالا خو بیت، نهو زوی زفری، نهز دا چ ب سهرئ وی ئینم. گوتی: بلا بچیت گوهی خو نه دئ مهلعوینی کۆره.

رابوین هاتن مال. هه قالئ وی دهسته برایی وی، نهو هه چۆ، دیسا ل نک نهقان و گوهی وی مال سهر دهرس و پرسیارا، کا دئ چ دهرس و پرسیار هه بن، نیزیکی دو هه یفا. پاشی دنیا گهرم بوی، گو: نهو دئ مالیت خو بارکین چینه نهقراز. دهست ب مال بارکرنی کر و چۆنه زۆزانا، قهستا زۆزانیته زۆری کر. دبیتن: چۆن زۆزانا هه یقهک پیقه چۆ، دهخلیت وان هاتن دروینی. گوتی: فخرخو. گوتی: مامو. گوتی: دئ هه ره دهشتی پالا بهرده دا دهخلی بدروین تو و سستی وهرن. گوتی: باشه. رابوی دهواریت خو نهز خولامی سهر، ژ ریچالی و په نیری و ژازی و دهنی و هه می تشتی راکرن (بارکرن) و قهستا واریت

دهشتی کر. دئ چن دهخلی دهشتا خو دروین (*).

دیه: نهو زفرین هاتن شه. دئ نهز بهنی سهر، وهختی نه مردا جریداننا فخرخی ل زۆزانا ههتا هه می هاتن. هاتن دهستی وی ماچکر رویشتن دیوانخانا وی ب قهدر و قیامت، ههتا نیقا شهقی، هندی هند ژیهاتی بوی، خودی خوینا وی ل نک هه می مرؤفا شرین کر بوی. هه چیبی رویشتیا ل دهف، ئیدی نه دقیا ژ دهف رابیت. پاشی نیقا شهقی، هه ری ئیک زفری چو مالا خو. ههتا وی دهستی ژی گوتی:

هه رن سهر کار و کهسپا خو، دبیتن: دو رۆژا سئ رۆژا مان وهسا ههتا سئ رۆژا وی تمام بوی، بیهنا خو قهدا (دا). ئیقارا چاری خزیرانی خو دهست خودنا ب ناف باژیری قه هاتوچۆ گوت: بابۆ، من پاله دقتن. حسابا وی مریدا هه که پاله که هه که دو هه که پیتر، هوسا پهیدا کرن، ب دهستکهتن دا بهن دهشتا خو پین بدروین. دبیتن: خو لیكدان و ئاقا خوداگرتن، سحاری پالیت خو برن بهر دروینی، دهست ب پاله یا خو کرن. دیه. پاله یا خو کر، هه که بیست رۆژا، هه که هه یقهکی، دهشتا خو دروی، رۆژهک ما نهو رۆژ کو دویمایهیک بو ئاقا وان خلاس بوی. پاشی ئاقا وان خلاس بوی، پالیت وان مان دهست قالا: گوت چو کهسی ژ مه ناهیت دهست پاقیت داس و قهیناغا هه که ئاف حازر نهبت.

ئیدی فخرخو نهو تنگینی ژئ نائین. گوت: ههینه؟! گوت: بهلئ گوتی: سستی. گوتی: بهلئ. گوتی وهره. گوتی کونی (کونکی) (***) هه لگره و وهره. کون هه لگرت، هه دوکا دهستی خود سهر و ستویت ئیک ئاقیت (وهراند) یا ژ دهستورا خودی و پیغه مبهری خودی فهرمانا فرینا وان دا، فرین و کهسی ژئ نه دیتن، دهینا سهر که هنیئ. گو: دئ کونی بیخه بهر ئاقی، کون دهرتخست دهرئ کونی ل بهر ئاقی خست (دابهر ئاقی) گوت: نه روهسته. گو:

لولو هه ری کون کون بهرانا

وهیلئ مه داگرتو ژ ئاقا هه لانا

خوزی وه جاک و نیقی مه سهر جوتکیت هه ژانا

وه ری کون و کونئ نیرییا

وهیلئ مه داگرت و ژ ئاقا که قییا

خوزی وه جاک و نیقی مه سهر جوتکیت که زییا

هه ری کون و کونئ بزنا

وهیلئ مه داگرت و ژ ئاقا کزنا

خوزی وه جاک و نیقی مه سهر جوتکیت بازنا

وه ری کون کونئ توشتیرا

وهیلئ مه داگرت و ژ ئاقا دیا

خوزی وه جاک و نیقی مه سهر جوتکیت بوستییا

(*) دقیا، گوتبا دئ چن دهخلی دروین و ژفرینه نه.

(**) کونکی ئاقی

وهري کون و کوني کارکا

وهيلن مه داگرت ژ ناڤا ته پکا

خوزي وه جاک و نيشي مه سهر جوتکيت لادکا.

کون رپتي (رپڙي - رپړو) ژ ناڤي ب خو خوب فهريمانا خودي گوتي: دهرې وي گريده (بگره)، دهرې وي گريدا. گو: دهست ناڤيتي. گوتي: تو دې وي ههلگري؟! گو: نه. گو: خوښه ده. (ياالله) ژ دهستويرا خودي. کون کهت پيشيا وي ههر وهکي تهير بفرپت وهسا ب فهريمانا خودي. بلند دبو دچو. نهو کهتن دويښ کوني، ههتا نهو پاله دگورا سبي زږين دوسا دووي نهو ل بهر گديشي حازوبين ل جهې بهري پاله چوبيني. بهري خوداني ههما نهوه. گوتي: فهرخو کاني ناڤ؟ گوتي: نهزبهني ناڤ حازره. گوتي: ته ئينا ناڤ؟ گوتي: بهلي. چون ناماني خو تزي کرن و دبهر پاليت خورابرن. پاليت وان تير ناڤ فهخوار، شهده دا، ناڤي خودي و پيغهمبهرا ئينا، گرازا خو خار، رهدت بوين. رابوين دهست ب دروينا خوکر. چو کهسي نهزانيا (نهزاني) نهڤ مروغه چونه ناڤي، د کيريرا چون و د کيريرا زږين ژ خودي پيغه تر.

پالا پاله يا خوب دويماهي ئينا، دهست ب شيخان کيشاني کر، نهز خولامي سهران جههري خو کرن و بيژن، ههيفا وان ههتا خلاص بوي دهخلي دهشتا خو راکر، کرنه مهزلهي د قهسرا خوښه، دهرگه لې گرت، سيابون ههر دو دوتمام و قهستا واري زوزاني کر. وهختي چون بو زوزاني ههچي خه لکي زومي زانيا ئيفاري فهرخ هاتييه، و ناسيبا، ههکه خو ههفت سالي زي با ههمي ئيفاران دا ل فهرخي داجريين، هند کهيفا عالهمي پي تات. روينشته خاري فهرخ ههتا درهنگي شهقي دگهل وان، پاشي ههر ئيکي قهستا مالا خو دکر و نهو زي داجيته سهر جهي خو. دبيژن: سحاري پاني ژ دهشتي هاتنه (هاتينه) بن بالاڤ، گوتي: وهرن بالاڤا خوبکن. رابون ههر دو خوشکي وي (ستبي) ناز و قاز مه نجه لک گرتن برن بالاڤي. ستي زي رابو دگهل چو. نهو و فهرخو زي پاشي وا چون. هندی فهرخ بوي، چو بهر سبهري ژوان ويغه پالدا. نهو زي چون بالاڤي خوکر و سهرت خو شويشان. گوتي: پا دې چنه کيري، کي دې مه نجه لې ههلگرتين؟ گو: وللاهي پا؟ نهو تو و ستي دې ههلگرن. گوت: پاني ستيه، نهمي رابوين زي مه نجه لې دين پسمامي خوه، ههچبي پسمامي گوتي: ههلگرت مه نجه لې. بلا ههلگرت، ههر ب شهريعت زي نهو دې مه نجه لې ههلگريتن. گوتي: بلانکي: ههرسييا (ههرسي کچا) ههر ئيکي ردهکي مه نجه لې ههلگرت ياني بلندر، جلکيت خو ناڤيتن تيدا برهنگ پسمامي خوه. گوتي: ها پسمام دې تو چ بيژي؟ گو: هوين چ دبيژن گهلي دوتماما؟ گو: نهغه مه شهريعتي خوه ئينا ده (ئينا يه) نک ته؟ گوتي: بيژن. گوتي: کي ژ مه مه نجه لې ههلگرتن ههتا بچين زومي؟ گوتي: ههر تک ژ وه شهريعتي بيژن، ههچيا شعرا وي خوشتر بتن، نهو نا ههلگرت، بيت دي دې ههلگرن. گوت ههما ههر وهسا؟ گوت: ههر وهسا. نازي گوتي پا نهو؟ نهو بهري ناڤخت، دبيژن گوت:

وللا وهز نازم نازهنيمه

وهز کهچيلم عهريه بي مه

فهرخو تو دزاني فهرخي هادي ب کول و کوفاني ديتن نينه

نهوي يا خوگوت. قازي د دويرا گوت:

ههرې جاني لولو ههرې جاني

بشکوژا مه مکا فهکن لولو دگهل قهيناني

چ گاڤا وهزي شعرا خو بيژم نهزي مريا راکم ل قهبرستاني.

گوت: تو زي خلاص. ستيي گوت:

ژ سپيده يا لولو ههتا دوژي

نهزي قهينانا مه مکا فهکم دگهل بشکوژي

نهگر نهز نارواهستينم ههيف و روژي

ناها فهرخي گوتي: پاني دوتماما من زيا وه خوشتر بوي، پاهه که ههيف و روژ د عهلمه راته کي (دعالمه کيدا) نه بويه و خراب بوينه، پا بي دي جي (تشتي مايي دي چ بن) ههما ته بهيتا خو خلاسکر، مير زي ديسا دچي قهبري خوهدا. پاني يا دوتماما من چکوني ههکه گوت راولهستا: ههيف و روژ ل نهسمانا، دنيا خراب بوينه. گوتي: پسمام مه دزاني تو دې شهريعتي مه ئيخي. ههما مه بهسه مه قهسا خوه خساره تکر (گوتنا خوب ناڤيدا بهردا). دبيژن: پشتي دو ههيفا نهو مان ل واري زوزاني، ههتا سهرې ههيفا ئيلوني، دنيا تهزي، نهزبهني سهرې دبيژن کوچه راتي دهست ب بارکرتي کر، نهوان زي، پاشي خه ليفه ي گوتي: فهرخو، گوتي: مامو. گوتي: مامو دنيا تهزي دڤيت نهو زي فهگه رين واري دهشتي ل کوژان، ژ نهه پاشفه، نهو ل فيره نا فههويين. گوتي، مامو پاني تو سهرې مه بي، نهو پيبي ته نه. تو چاوا ههز بکي نهمي سوبه هي سحاري بارکين و پهزي بهردين، نهمي چين واري دهشتي. دنيا ته زيبه. ههميا گوتي: نهزبهني چ نهمرې تو چه زکي، نهمي ل بهر ته حازرين. دبيژن، ههميا سحاري دهنگ ل شقانا کر، پهزي خو بهردا بو دهشتي هاتن، ماليت خو بارکرن و قهستا واريته دهشتي کر. دبيژن وهختي هاتن چيخالو و کيخالو، ل ويژي بون، چيخالو گوته کيخالو: تو دزاني؟ گوتي: چيه؟ نهز دې هيم خو کم شقان. من زي بکه دهسته براي خو، ههفالهکي خو. نهز دې هيم بهر سته وري (پهزي سته وري)، نهز دې ئيفارا دگهل ته هيم. بيژه ناغايي خوه: من شقانه کي باش بوته دپته (ديتبييه) بو سته وري.

تو بيژي: نهمي سته وري جودا کين بو پهزي مه چيتره. نهڤي ب شير دې قهله وتر لې هيت. هوسا بيخه مهري وي دا نهو ريکي زي بين بهلکي نهو نه هيلين فهرخو بگه هي مرادي. گوتي: پاني که يفا ته يه گوتي: وه بيژي که يفا من نينه که يفا ته يه. گوتي: بلانکي باشه. نهو رابو ئيفاري هات گوتي: خه ليفه گوتي. دې چ بيژي؟ گوتي: نهز چهز دکم من شقانه ک لاو بو ته ديتيه. نهمي پهزي خو جودا بکين. من ژ بهر کوژي پهزي. پاني پهزي سته ور ژ بي ب شير جودا بيت، دې چيتر گوشتي گرت و دې قهله وتر بت: گوتي: که يفا ته يه، پاني تو شقاني، نهو شولا ته يه. گو: سوبه هي سحاري وي شقاني بينه، نهز بينم، نهو زي دگهل ته بتن. گوتي: بلانکي. نهو سحاري رابوي نهز خولام پاني گهري شهيتانه، ههتا دهمي تيشتي هو بهري خو دايي بي ژ ويغه تيت بهريکيت وي گريداينه گويالي دزهندا ويدا، وهکي کوچه را

که په نه کئی ب ناث ملیت وی فه: السلام علیکم. علیکم السلام و رحمة الله وبرکاته. ته خیره؟ توژ کوبه تیی؟ گوتیی: نه زئی هاتیم بېمه شقانی ته. گوتی: تویی به حسنی ته دکن؟ گوتیی: به لئ. گوتی: تو ب خیر هاتی، ههما رابه تیشتا خو بخو و هره بگه هه وی، ل سهر خیرئ بیت توژی ل سهر حسابا وی. تیشتا وی دهینا بهر، تیشتا خو خار، ههما راست رابو قهستا وی کر بو هه قالی وی ل بهر په زی.

دبیژن هه کهر هه یقه کئی، هه کهر دو هه یقا هه کهر سئ هه یقا ما دگه ل وی. دبیژن هه یقا عهیدا رهمه زانی خلاص بوی نیژیکی عهرفاتی بوی، دبیژن، شه پتانی گوتی نه مئی چ ری ژئی بین دهرئ؟ گوتی: نه مئی ریچی ژئی بین دهرئ. ژ قودره تا خودئ را، خه لیفه دبیژت فخرخ.

گوتی: مامو. گوت دئ هره مامو که واله کی بیبه بو تیشتا عهیدئ.

گوتیی: باشه مامو. نهو ژئی پانی شه پتانی هه مبین دزانی، ئیها!

دچیت چ بهرانی بی خیر، پاتکا وی دگرتن. فخرخی نه گوتی فی، دبیژت ها بوته فی، نانکو فی په زی، ب دلئ وی نه دافئ. فخرخی ژئی گه لهک پوسیده بوی گه لهک قهسه گوتن. شه پتانی (چیقالوژ ل بهر کیژغالوژی راوله ستایی بو، فخرخی ته بهر (تهفر) بلند کر ل ههستی پشتا چیقالوی دا، دجهدا ئیخست وی دهرئ. خودئ کورؤ نه فه چیه؟ گوتی: نه فه نه فه یه. تو هاتی، ته وه لئ کر. گو: ته وه لئ کر. نه خیر ته وه لئ کر. نهو؟! وهختی وه گوت، ئیدی مت بو. هندی فخرخ بو، نهو ههر زفری. کیژغالوژ رابو چکر؟ کهرئ بیژئ دناف بهزی دابو، ههمی وهختا، رابو، نهو شقانی نوی ب سهر پشتا کهری گرتدا و بر قهستا خه لیفه ی کر هات: سلام علیک، علیکم السلام.

ها کورؤ نه فه چیه؟ گوتی: چیبه، نه م ئیدی گاغا خو ناهافییژن بهر په زی ته. گوتی: بوچی، ژ بهر چی؟ نه فه سویچا برازایی ته. سحابی برازایی ته ناها نه فه نه؟ گوتی: چ کره (کره)؟ گوت: هاته ناث په زی، هندی من گوتی، نه فه بیه، گوت نه فه. گوتی: نهو ته بر (تهفر) بلند کر ل ههستی پشتا شقانیدا ناها نی هولیکر؟! گو: ههر نه فه بلا بکت تیشتا عهیدئ. گو: کورؤ، نه وه یه، گو: «اعوذ بالله» حالی برازایی ته نه فه یه! خه لیفه وهسا تنگژی و قههری، چاقییت وی ژئی تاروی بوین، ئید ژ بهر چاقییت وی کهت، گوت: ههما فخرخ حازریت دئ دجهدا سهرئ وی ژیکم ئاقیژم. دجهدا هنارت حه کیم ئینا، نهز خولامی سهره برینیت وی دهرمانکرن. فخرخو ئیقاری هات، حه مدئ خو بی نه فه کر (خو بی نه ئینا دهرئ نه بی هایدا)، پشت گوئی خوقه هاقییت. نزام مامی من چیه، من چو لئ نه کره. مامی ژ بهر خاترا سستی نه فیچا چو بیژتی، به لئ بی نه مریا مامی خو کره، هول شقانی مامی خو کره. ل نک وای بی گومانه وی وه ل شقانی کره، خو شقان وه ل ئیک دو ناکن؟ پانی قهسا وی ژئی، ژئی باوهر نه کر، گوتی: مامی وی نه خیر ته وه لئ کره. گوتی: هوسا چیناب. نه مئی رابوین فخرخی دهرماندین. نه مئی دهرماندین بلا بهلا وی ژ مه فه بیبت. دا شقانی مه تازه رابیت بچیت بهر په زکی خوه. نه فه مه ژئی قه لپنن وه ناکت شولا مه بسهریکفه بیت (شولامه ئیک ل بهرینن). گوتی: باشه. هون سستی وی بن، گوتی: باشه، هه تا عهید ژناف دهرکهفتن. فخرخی زی ب دلکئ کول بو خو هه سپهک گرت، چو راف و نیچیرا. د کوجکئ دا روینشتیبه: گوت: فخرخو. گوتی: به لئ. گو: زویکا وهره نه مئی مه ولیدی دهینن (کهینه مه ولید) ژ راف

و نیچیرا. دبیژن نه زبهنی سهره، وهختی گوتیی فخرخو زویکا وهره نه مئی ئیقاری مه ولیدی دهینن گوتیی باشه، نهوی ریچا خو گرت چو راف و نیچیرا، دلئ وی تهنگ بو ژبه ر بیبیهختیا لئ هاتیه کرن. نهو چو نه هات. پاشی فخرخ چوژی نهو رابوی ههر کهسه کئی هاتیه سهر مه ولیدی، مه ولیدا خو خواند و خوار، ههر ئیک چو مالا خوه. رابو سینیکهک بر تژی سهر قهلی کر، ژههر ب سهر داکر، داف دهرئ ده لیللا بلا بخوت دا بهلا وی ژ مه فه بیبت. دا په زکی مه ئیدی تازه بیت خودانکرن. دا شقانی مه ئیک بابت بچتن بهر په زکی مه. نه فه دئ مه قه لپنن وه ناکت شولئ مه ب راستی ب کهفتن. سستی گولی بو. وهختی نه فه بیبیهختیبه، گولی بو دئ ل پسمامی وی هیته کرن، گه لهک د زکی خودا هه رشی و تنگژی رابوی گوتی: پانی هه که فخرخ نه ولیا بت دئ زانت، هه که ژ خو نه نه ولیا بتن زاننن. رابوی سئ میهروکئ (موریک) ئیک شین، ئیک سوژ و ئیک سیی ب به ندکی فه کرن و ب سهره دهره خانی فه کرن شوژکرن، خو دا بهر دیواری وهکی ژار ئیخسیرا گه لهک غه مگین بوی ب فی قه سئ، دلئ وی ب پسمامی وی قه یه. وهختی بهرئ خو دایئ ئیشارکئ زویبه زراف هات دهرکئ رورؤی بهرئ خو دایئ ژ ماهینا خو په یا بوی دهست ئاقییتئ قولی زینی خو فه کرن، سهر پشست راکر، دئ چیت ژور د مالقه وهختی خو ب نه نیا وی که تن (موریک فی که تن)، ههر بهرئ خو دایئ، سبجان ژ میرئ عه زه مه تیرا نه فه ههر سئ موریکه گو: نه فا هه یه، خوینامنه نه فا سوژ، نه فا هه کفنی منه نه فاسپی، نه فا دی سستی دئ خول سهر من شینکهت. ههما زینی وی هیژل بهر فه هه لگرت، ههما وهسا زفری زینی د دهست دا ل پشتا مه هینا خو گرتدا و سهرئ وی کیشا قهستا ئیک د گوتی: خالی وی ئوسقی خانی جواد بوی، عه شیره کا جودا بوی ژ باژیرئ وان قه دهره بوی. فخرخو قهستا مالا ئوسقی خانی کر، بی کو هه فت کور هه بوین هه کو چوژی و گه هشتی گو:

هه وی خالی منو ئوسقی خانی

ههرئ خالی منو ئوسقی خانی

پا قا تو ب حوالئ خویندنئ زانی

خالی وی ئوسقی خانی گوتی: ب گه هنی نه فه فخرخو یه.

تشتهک لئ قه ومیبه به زن. ههر ببه ز ههما فخرخو هه لگرت ل سهر پشتا مه هینی نه هیلا ب پیازی بیت، هه تا دهینادیبه سهر جهو بالیفکئ قوتنی هند قه درئ وی گرت گوتی: تول سهر سهرئ من هاتی. پانی جلکیت دهره دا ب دهست مال خالا وی نه کهفتن هندی پی وهره اتن و ماچیکر گوتی: ته خیره؟ گوتی: خودئ خیرا بدت. گو: چو نه قه ومیبه؟ گوت: نه. گو: چیناب، نه هدا خودئ ل من که تبتان یان نه م ساخ یان خه لیفه ساخ. دلئ ته هیلا یه پی خه میا سستییدا. هه که ته فیا نه مئی راکیشین ئیک، یان نه م ساخ یان نهو ساخ، ئلا نه م بو ته بیینن. فی مه رقی نه هیلین دزکی (ددلی) تدها، گوتی: نه خالو، چو دلئ خو سهره من نه خو ش نه کن. دلئ خو نه هیلن که یفا مامی منه، چهوا حه زکهت بلا وهکی وی بت. دپه! دبیژن: مان وهسا هه که هه یقه کئی هه که ژ ئیک کیمتر لیک کهفتن. خه لیفه بی لئ دگه رت، خالییت وی بی ل وی دهرئ و ب دهست قه بهر نادن بکوژت. وهخته کی لیک کهفتن. بهر بوینه ئیک و دو. دهرئ

کوژنتی بهر بوبنه ئیک (کوژنتن دگه لیک ذکر) فهرخو چۆ سهر ته به کا قهسری گو:

ههوارا منی ل خودی و پهحمانی

بچویکی مالا خالی من راهیلان بچویکی مالا مامی من هه تا دهرگه هی خانی

ههیلای چپکا خوینی نه ژوان بیت و نهژوانی.

ئه مرئ خودی هه ههفت کوپیت خالی دگه ل خالی وی راهیلا چهند مرؤقیته خلیفه ی بی پشتگیریته مامی وی، هه میا دهرگه ل پشت خو دادا و ژ ترسادا گرت، هه می پاش خوئه زقرینه قه، چپکه کا خوینی نه هاته رژنتن، دوعا وی قه بویل بوی. هاتن گوتی: ئه قه چ بو خالو؟ گوتی: ئه قه بوی. گوتی: خالو، ئه ز هیقی ژ ته دکم ژ پی خه مه تا مدا، خه لک دی بین، خودی مالکا سه ری سبه با خراب بکتن فلان که س دهست ئاقیت فان شو لا هه تا ئه ف تلافه ت چیبوی، عالم هه می گوژنتن. بلا ژ پی خه مه تا مندا عالم ئیک و دو نه کوژن، نه لازمی فنی دهرتیه، وه زئ چۆم، گوتی: خالو نه چه، من سی کچ هه نه، عه بشوک هه یه، فاتوک هه یه و نازوک هه یه، قیجانه کی ئیک ژ هه سیکا هه لبژیره، کا ته کی دقیت؟! گوتی: خالو من چو که سی نه قیبت. ئه قه نه لازمی من نیان و ئه زئ چم ژ هه ره. ئه ف وه لاته ب کبیر من ناهیت و سه را من وه قه ته تک بقه وم ت؟! ئه ز ل هه ره نامینم. چهند مام پیته نویسیا نه هه ری نه هاته رایب. دبیتن هه تا سحاری مایته، ژ خو بو. سحاری سیار بوی ب وی غه مگیربی قه و ژن (Ji ni) خالی خوژی چۆ. دبیتن چو هاته هزی، وه خته کی (دا) من ژ بچویکا هیب گوتی من، ژ بیرا من نه چویه، گو: ته خاله ک دی هه یه، ناقی وی میر زه بندینه. دهستی وی ژ ئه نشکی و پیته زپینه، وی ل دره کی دبیتن «شهرانش» وی ل وی دهرتیه. ئه و رابو چکر؟ قه ستا خالی خوکر. چۆ مالا خالی خو گو: دی وی ژی جه ربینم. وی ریبیا خو گرت چۆ. پاشی گه هستی به ری خو دایب تریک تریکا پوره یی دنا ف دحه لاند ا دخورن گو:

لولو هه ری پوره پوری نیره

وهیلای مالا خوه یی ته خرابو تو هند د خوری د سه ر ده حلی لولو دره،

فهرخو تو نزانئ متربی جهی مه هه می پورن.

فهرخی هادی مه لویل و دامایی دی چیتن مالا خالییه.

بو دق - دقا (*) پورا ژ ترسا دا گو: هه ی کر نه ره شی بو مه هاتی دی مه (**)

لسه ر شان دار و بارا هشک کن، دهنگخ خو نه ئیان (کرین) فهرخو مه لویل و دامایه، دی چیتن، عه دیدیه. دلج وی گه لکه تنگه بلا ببورت پاشی بو خو باخفن. گوتی: هه یه نه؟ چه فله ک هه یه خان کریمه، به ری خو دایب، (سبحان الله) که و ب براقن، خور خورا وانه، به ربوبنه ناف چاقیت ئیک و دگو:

لولو هه ری که و کوه وی نیره

وهی مالا خوه یی ته خرابو تو هند د خوی ل سه ر ملالوکییه

(*) قدقد ژ بو مریشکانه.

(**) ل بن پهنگه راستر بیت

فهرخو متربی جهی مه هه می کون

تو نزانئ فهرخی هادی مه لویل و دامایی دجیت مالا خالییه

بو دق - دقا که و هه ما خو ئاقیت ئه ردکی، ئه قه نه فهرخه! یانی ب هه بیه تی دزانئ فهرخ ل سه ر دنیا یی هه یها؟! هه می که و خو کرکر گوتی: بلا ببورتن بچت مالا خالی خوه، پاشی دی بو خو که یف و سیرانی کین. دبیتن هه لبوری، ده می هه لبوری، سبحان ژ میری عه زمه تیپرا، قه ستا مالا خالی خو کر. ب پرس و پرسیا را چو بنی باژیری وان، هه که باژیر و هه که گوند. به ری خو دایب قه شه و خالی وی موشته ریا لی ددن. موشته ری (بکری) باجانسورکان و توتنی وی لی ددن ل بنی باژیری. سلاف کری، سلافا وی قه دا، گوتی: هه ری ئیکی دبیتن میر زه بندینه، دهستی وی ژ ئه نشکی پیته، زپینه، خالی منه ل هه ره یه ئان نه؟ وه ختی وه گوتی، قه شه گه لکه عاجز بوی ب وی قه سی. گوتی: ئه قه ساحر به نده، ئه قه چ رهنگی مرؤفانه؟ وه ی با خووی میر زه بندین ل خوه زقری، ئه قه چیه؟ ئه قه ساحر به نده نینه؟! گو: ئه ز نزانم ساحر به نده، ساحر به نده نینه، بی وه دبیتن. گوتی: عه مره ک من و ته پیته بره من نزانئ ئه قه ژ کوی دهری وه دبیتن: گو، نی ئه قی هو دبیتن: گو: لولو هه ری قه شه و لولو مالا پید ا

هه ری قه شه و ژ مالا پید ا

وللا ته سه ر و سمبیل دنا ف قوزی دلیدا

پا قه تو نزانئ کویزه که و لولو په میوی تیدا

عه جیبه کی سه ری من گرت و گرت ا

کی دیتیه دهوری حه فت زه مانا لولو ماک دزکی به رختیدا.

گوت: دی ودره خالو دابچین مالا مه، میر زه بندینی گوتی: که فکی (چنگلی) وی گرت و که ت پیشا هیکی و قه ستا مالا وی کر. دبیتن: قه شه ی گوتی: باخووی میر زه بندینه. گوتی: به لی. گوت: کا راره سته. راره ستا. با خووی پانی هه که راسته ئه قه ئه ولیا بت دی بجه ربینه. گوت: چ لی بکم مامی قه شه؟ گوتی:

هه ره ژ ریشه جهی وی دهینه ئه ردکی قاری (قه دهر)، سینییه کا گو یز و میویژا بینه دهینه دهر، ئیک میویژا بکی، ئیک گویزا بکی که ره ک سفک نالا بکه بنقه و دهینه بهر. هه که ئه ولیا بت دی زانتن، هه که ساحر به نده بتن دی ل بهر به زه بتن. گو: هه یه؟! گو: به لی. گوتی: باشه. قه شه چۆ سه ر ریبیا خوه، ئه و ژی که ت پیشا هیکی خارا زایب خوه و قه ستا مال کر و فهرخوی سه ری ماهینی دده ستیدایه. پاشی گه هشتین ماهینا بری ئیم دایب. ئه و ژی چۆن دا بیته نا خو بدن. خالی خوارزایب خوب قه در و قیسه ت دهینانده نه زه نی سه را. پاشی چۆ نالی ژنا ل مالی گوتی: هه فگیانی: گوتی: چیه؟ گوتی: کاجا گو یز و میویژا بینه دگه ل دو سینیکیا. ئیک میویژا بکی و ئیک گویزا که ره کا سفکا نالان کرن بنقه ئینان دهینانده نابه ینا خو و وی.

گوتی: خالو. گوتی: به لی. گوتی: که ره م بکه جاری خو پیته مژویل بکه، نه ده می فراقینییه، نه بی شیقییه. خو بگره هه تا شیف تیت ئه می جاری خوب قانا مژویل کین گوتی: که ره مکه بخو. گو:

لولو پشتی لولو هفت سالا

خارزا لولو دچن مالیت خالا

دان بهر خارزاکي کهری سفر و کهری نالا

گو: خالی خوناقت سهر و ستووی وی ماچیکر. گوتی: نهز که تم سهر بهختی ته، تول من بیوری، من تو جه پاندي، راکرن ژ بهر، وهختی نهو راکرن ژ بهر، دهسته کنی دی بی نوی ئینا و دهیناند بهر. یانی باوهری بی ئینا نهو نهولیا به. گوت: هه قه شه ته نهفه چ ل مکر؟ ته چ ئیناند سهری من؟ ته نهز دام فهیتتی د دهستی خارزایی مندا، ته نهف شه رمه سهر اچ بو من چیکر؟! مان وهسا. گو: خالو، ته خیره تو ژ کیشه تیی؟! مامی ته دگهل ته چهوانه؟ گو: حال و نهحوالی من و مامی من نهفه به. نهزئ هاتیم من قهستا خودی و قهستا ته کر. گوتی: ل سهر سهری خالی خو هاتی، ژ وی دهری، بی بی، گاڭ گاڭ هه تا تو هاتی هیره، تو سهر سهری من و بایی من هاتی، هه ما وهره روینه خاری، تو چهوا ههز بکی نهزئ وه بکم. هه مانی من چو زیده هی نین، هه مانی تو کورئ من. نهز هه م خالی ته مه و، هه م هه چکو بایی ته مه، هه ما روینه چو کاری نه که، تو چاوا ههز یکی دی وه بت، د داری دنیا بییدا، نهز ل بهر ته حازرم نه تو حازر به، تو هه ما روینه خورای ل سهر ته ختی وه کی من و نهز ل بهر نه مری ته حازرم. گوتی: خودی ل من نه گرت، چو جاریت دی وه نه بیژه، ژ من نه هاتی به، خالو تو مروقه کنی مهنی. گوتی: قهیدی ناکن، فهرقا من و ته نینه خالو. دیه! دیژن ما هه که هه یقه کنی، هه که پیتر، کار و شولی خالی وی بو راف و نیچیر. دیژن وهخته کی هاتن ب کار و کرباریت دنیا بیی باخفن. گوت: ژنهک وا د قه سره کنی قه ل بهریتفا فی چیا بی ب شهرت و شرویته. چهند خه لک دچنی بشهرتیت وی ب جه نایین نانکو هه لین، ژ بهر هندئ سهریت وان دپرئن، هه چیی شهرتی وی هه لینا دی شوی پی کنن. وهسا سپه هی و ژیها تیبیه تو دیژنی هه یفا چارده شه قیبیه. «ره شه رحانا هه ودی، بی شنگا به فر و بارا هه لقه ژئ هاته». یانی د داری دنیا بییدا وه کی وی سپه هی کیم هه نه. ب گوهی فه رخی که قهت نهو گوتن. گوت: خالو: نهز دی چم. گوت: خالو ته و وی؟! مالا ته خودی نا قاکرو، دقئ نهز چ بیژم ته. خوزی ته نهو قسه نه کربا ها! پانی تو ب سهری قه بی. گوت: چینابت نان ته بلا نهو قسه نه کربا، نان لالا نهز سهری خو دسه رفا حالا را دگهل ستووی خو بدم بهر شیری وی بلا سهری من ژی بپرئ دا نهز قه هسم، نان نهز ناییم ته.

خالوی وه گه لک ب خوقه چو (پوسیده بو) گو: خوزی من نهف گوتنه ل دهف خارزایی خو نه کربیا. داکو من نهف مه رقه بو چینه کربیا و من وه نه گوتیا. دی دیار بیت، دی هه ر بیته سپیده. هه تا خودی کرا سپیده، خالی وی خو لینکا گو: نهزئ نهز وه ناکم تو وه بکی، هندی ما پیته، نه هه ری ژ خو بو، نه شیا دلئ وی پیلیت، رابوی دگهل چو راف و نیچیرا، هه تا بویه ئی قاری، د رپیا خورا دهری خست. گوتی: نهفه چ قه سره؟ گو: نهفه نهو قه سره یا من بو ته دوهی ئی قاری نا قی وی ئینای. گوت: هه نه؟ گو: به لی. گوتی: دی هه رچم، چما تو هه ره مالا خو، تو خیری ژ بازاری خو بکی (بینی). رابو چو بهر قه سری، دهرگه هی وی قوتا: گوتی: ها تو چ که سی؟ گوتی: نهزم. گوتی: هندی نهزم، نهز ب شهرتم، به لالا تو دی شهرتی من راکي، تو نه راکي، نهزئ سهری ته لی دم (پر). گوت: بلانی، سهر سهری خو

و بی بایی خو ژی. پانی لهوما نهز هاتمه، نان نهز سهری خو بدم، نان نهز نا قی ته بزائم. گوتی: ئیه!

ب خیر و سهر چاڭا هاتی: گوتی دی: گو:

لولو وهزی خو هکم تیره ماره

نهز د ته به کنی عه ر دیدا چم خواره

تول من ناکی چو را و چاره.

گو: لولو وللا وهزی خو کم ماری ستویره

نهزئ ل بهر دهری کونی کم ته کبیره

نهز دی ته ئینم دهری وه کی دیتلا پیره.

گو: وهزی خو بکم سیفا ب گویکنی قه

وللا تو بمری تو من نادئ بهروان دهر و لیته.

گو: وللا وهزی خو کم نه ساخک نه فی بهر په رجانه

تو بمری نهزئ ته خوم ب دهقان و لولو فان ددانه.

گو: ههری گولی گول بهاری

دی تول سهر خو پا قیژه تاکی جاری

دا وهز بییم فی خه ملی لولو فی دینداری.

وهختی نا قی وی زانی، نانکو ب نا قی وی که قهت، دهرگه لی قه کر گوتی: دی وه ره. خو هاقیت پیته ماچکر. گوتی: چو که س ب نا قی من نه که قهت و شهرتی من نه راکر ژ بلی ته پیته. نهز یا ته مه. گوتی:

دی باشه. دیژن، سی شهف و سی رۆزا مال دهف، بو خو، ناخفتن و سوحه تکرن. گوتی: پانی نهزئ قیجا رابم چم، بی شریعه ته نهو ل نک مه نینه نه م تالوقه تی ئیکودو بین. نهزئ چم مالا خالی خو میر زه بندینی. هه تا قیجا نهز بییم قهستا ته بکم، نهز ته مه هر بکم. نهز و تو بین مالهک و حالهک. گوتی: باشه، دی هه ره تو ب خیر بچی. گه رده نا ئیک و دو نازاکر. نهوی قهستا مالا خالی خو کر. خالی وی بهری خو دایی فه رخ هات. گوتی: خالو تو هاتی: گوتی: ته چهوا دیت؟ گوتی: خالو من نا قی وی راکر - (زانی). گوتی: سه حه تا ته خو ش. من نهف هزه ژ ته نه ذکر. گوتی: خوارزایی خو هوسا نه بیینه، مالاته خودی نا قاکر. دیه! نهوی دو کچ هه بوین. (سبحان الله) کچی وی قومری و زه یه نب چهوا ژیها تینه به عنی ته بری ل نه سما نا دفریت، نه قشا نهو ل بهر تینن. گوتی: خالو. گوتی: خالو. گوتی: ئیکئ ژ هه ر دو کچیت من بو خو بهری خو بدیی دا نهز ل ته مه هر بکم، دا نهف مه رقه ته به ردت. تو دی دقئ حالی تیدا شه وتی. گوتی: نه، من هیقی هه یه، چو جارا وی قه سی بو من نه بیژه. گوتی: دی بلانی. دی خالو گازیکر هه ر دو کچیت خو بیین دگهل فه رخی بکه قنه ترانه، یاری و حه نهک و ته پ مستانی به لکی دلئ وی ب ئیکئ ژ وان بنویسیت و نهز دی لی ماره بکم. کچکا ده ست ب یاری و

هه نهکا و ته پ و مستانی دگهل فه رخی بی کر، نهوی هیچ خو پی نه هایدا هه ر وه کی دگهل وی نینه. دایینه سهر دهنک و باسیت ستی. سبحان ژ میری عه زمه تیرا، ستی پشتی وه لی هات هه چهوه کی

دامله دگريت ب چو په ننگا نه شييا راپت. خوشکين وئ داکن پشستا خوه ل عهردا گيرين، نيدى پين نه دهاتنه بهر پين بچيت ژ عشقا پسمامئ وئ فخرخويدا. دبيتون: روزهکئ گو: نه مئ چين بالاقي، بکن. قولنگ وئ ديارين، وئ سهر ژير دبن ژ نه فراز، ژ زوزانا وئ دادگه پيئن بهر پين دچن کيشه که روانه. فخرخى زانى ستييا دگهل هردو خوبشکيت خو هاتيه بالاقي ل بن سيقئ ل سهر هه ستيي پشتييه قولنگ هاتن، فخرخوى گو:

لولو ههرئ قولنگو لولو قولنگئ بهر پين

وهيلئ مالا خوه پين ته خرابؤ دئ تو ودره بيه جابا فخرخى هادى.

ههرئ قولنگو لولو قولنگئ پين ب خرخاله

دئ تو ودره بيه جابا فخرخى عه بداله.

ئينا قولنگى کر قوقو دهيناند بهر، ل بهر راوه ستييا، نه شييا بپورت گوتئ: فخرخؤ نه ز هيقى دکم ده ستورا من بده نه نه شيم، ته يرئ نه لهو نه يارئ منه. باز نه يارئ منه. مالا ته خودئ ئافا کرو، قئ ب من نه که نه ژ رفقئ ته قه تاندم، دئ من کوژن ب رئ قه. گو: نه نه نه نه ز کارکئ دم ته قه ولئ چ حه يوانى کو تو به حسئ من بکئ نه و دئ ب رفق رفقئ. نه و دئ ژ بهر ته رفقئ. گو: هه ينه؟ گو: بهلئ. دئ باشه، قولنگى، دهيناند (خودادا). کاغه زا خو ئينا دهرئ چير و چير نفيسى گوت: دوتمامئ، هه که تو گه لهک مهربقا من دکئ نه قه نه زئ ل شهرانشئ ل بن سيقئ تو قه سستا خودئ و قه سستا من بکئ، هه که نئ ته بوخو ئيک دپته، ته ته رکا من کره، تو خو بئرئ ژ بازاری خو ببينئ. نه زئ ل جهئ خومه، ل سهر قهر و کوئانا. هو د کاغه زيدا گوتئ، گوته قولنگى: دئ هره بيه. قولنگى نکلي خو ليدا گرت، گوتئ: دئ هره هه چيئن هات بيئرئ نه ز ب جابا فخرخوى هاتمه. قولنگ رابو، گو:

لولو هه که هاتى ته وافي قهره

نه و ته يره که بئ مه فهره

هنكى خوبده بهر که قران و کيئل و بهره.

بيژه: وه ز جابا فخرخى هادى مه

هه که هاتى ته يرئ نه لهويه

تو چه ننگالا ل بهر بکه گووه

بيژه: وه ز جابا فخرخى لولو کهر و گيژم

هه که هاتى ته يرئ بازه هه

تو چه ننگالا ل بهر بکه به هه

بيژه وه ز جابا فخرخى عه بدالم.

نه ز خولامئ سهر، حه چى ته يرئ هات، دايئرئ نه ز جابا فخرخى مه، هه ما دا ژ نيبيكى قولنگى بازدت، مادهم نه و قاسدئ وييه، قولنگ هات. دبيتون نه مرئ خودييه، چوا فه فرمان وى دايه، هه چوه کو ئيک بيئرئ پانئ وه لييه. بهرئ خو دايين ويه وئ ل بالاقي نه، ستي وال سهر پاتوکانه، دوشهک بؤ وئ

دهيناده ژ وان و يقه. خوشکيت وئ گو: ئيهي نه و ته يرکئ هه چنه دله لاله؟! دئ هره تو دکارى ب خو بگرئ. پانئ نه و نه شيت. گو: هوين هرن بؤ من بگرن. هه چى چو ژ بهر وان رفقئ گو: دادئ ژ بهر مه درهقت، تول سهر چوکان هره بهلکئ ژ بهر ته نه رفقئ. نه و رابوى ب چالا ب قون خشکا دئ دئ هات قولنگ ژئ ب نک قه هات، کاغه ز ب په نجئ خوه هوسا ب نک قه ئينا وهختئ ئاقيت. جابا کاغه زييه، بهرئ خو دايين هه يها نه فا فخرخييه، سلا ل من کره گوتئ: نه زئ ل شهرانشئ ل بن سيقئ، هه که تو گه لهکا د مهربق و عشق و نه قينا من دايي، قه سستا خودئ و قه سستا من بکه، نه مانئ هه که ته بؤ خو ئيک دپته (ديتبييه) تو خوه ب لايين خو، تو خو بئرئ بازاری خو ببينئ. نه زئ ب لايين خوه. دبيتون فه رمانا خودئ هه چکو تو بستانه کئ گولا ديم بکئ ده مکن دريژ، پاشى تو ئافه کا شهف ئاف بديئ، دو روزه، سئ، روزه سئ بشکوژيت گولئ ئان گهش ببن، گوليت گهش بيت تازه پيقه بين پاشى ئاف بچت سهر، وه سا ستي ژيک هاته دهرئ و گهش و ته ر و تول بو وه کئ بهرئ، وه لئ هات ته دکوت، نه ف مرقه نه ساخ نه بويه. هه ما زوى زوى، سفق سفق، بالا ل ژده ست خوشکيت خو ئينا دهرئ بالاقا خو کر و گوتئ:

ب خاترا وه، نه ز چوم نک پسمامئ خوه، هوين هرن ب لايين خوه. دبيتون: ژ ده ستورا خودئ و پيقه مبهرا خو کر «که فوشير» خودئ داخازا وئ قه بلاند، بؤ که فوشير و قه سستا شهرانشئ کر ل نک پسمامئ خوه. وئ گوت (کر) پر دهيناند سهر چه پين هندافا سهرئ فخرخى. فخرخى بهرئ خو دايين ديت ناسته، ناسته نه و گوت:

لولو ههرئ که فوکئ چيک مه شينئ

وهيلئ مالا خوه پين ته خرابئ هنده شاشى و په رئ ته هندى زيرينئ

خوه زى من زانبييا تو کچى يان تو بيئرئ، نه رئ ته مالا خو خرابکر

گو: ههرئ فخرخؤ سه د جارا ب سهرئ ته کهم

وهکئ ههر ته باوهرى ب من نه هئ

ديت نه و کچا که چينئ ژ نو يکانئ ژ بهر دهنکه دهنکا خو که تيمه.

گوتئ: پادئ ب خاترا ته نه ز چوم. هندى فخرخى گوتئ: نه نه من ژ چوشه وه نه گوته ته، من مالا خو ب ده ستئ خو خرابکر. گوتئ: چيناب، ب خاترا ته، يا خودئ ب هاريکارييا ته، رابو زقري هات دبيتون ده مئ کو گه هشتئ مال، خوه وهکئ سوپکئ ب نه نييدا د هات، روندکا خو د چافا نه دگرت ژ مهربقا پسمامئ وئ. هات که قفت و نه هشير بوى، ما وه سا، پاشى دبيتون نفرين ل خو کرن گوت:

هاوارا من خودئ شه خسس مزاره

وهيلئ ته خه ما باقيريت بهن و گوهاره.

ستى نه مينت هه تا دانئ ئيقاره.

ئرادا خودئ ب جه هات، تا مرئ گرت، هند ما عزرائيلي روحا وئ کيشاى، چو بهر ره حما خودئ و قه شارت. شين و تازى که قته وى باژيرئ. هه يها خه ليفه چنه د پيشه مان بوى. گوت: خودئ نه قه من چکر؟ من دلئ شان ههر دو مروشان ژ بهر چ هيللا؟ نه ز ههقت جارا بچم بهرئ به يتئ - بهرئ رهش

ماچيڪم، ٺهڙ ڊهره قتي گونهنهي سستي ۽ فھرخی ناهينم ڊهر (ناھلينم). من وه نه ڪر بگههن جهني مرادي، ههتا هولئي هاتيه ههڙي. ٺهڙ مان ل وي ڊهرئ. ڊيٽن، دا بگوهينزن فھرخی پاشي دوٿام ڙي سل بوي و فھگه پياي. پاشي ستي فھگه پياي، فھرخل ويڙي ما گهلهڪ پوسيده بوي و تنگڙي، مهلويل، هيندي هيندي چڙ مال، بين زهر و پوي تي بوي، چو خولڪ بو نه مايه، خالي وي گوتئ: بڙچي تو هوسا غه مگين و مهلويلي؟! گوتئ: ٺهڙ ڊي ڄم. هندي پيٽه نويسا، ڊي بڙچي چي؟ گوتئ: چينابت ٺهڙ ڊي ڄم. سحرئي ٺهڙ خولامي سهر، ههڪه تشتهڪ بو داگرتي ههڪه خاري، خاترا خوڙ خالي خو خاست، سهرئ ههسپي خو ڪيشا يا خودئ سياريو و قهستا واري ڊهشتي ڪر، دوي دوٿاما خورا. دلئ وي هيتلا و زاني ٺهڙ خهله ته. ڊيٽن وهختهڪي گههشت درهنگي پاييڙيه باران ل سهرٽڪ ڊ بارن و بهفر ڙي دگهل، ب چو ڀٽڪا نهڪهفت چوڙ شڪهفتي ٺهڙ. پاشي مايه ڙ ڪهفتي ٺهڙ.

روڙ بو پوڙي تنگاف بو، گوت:

لولو ههري بهفرڪي بهفرڪا ل ڪيريا

وللا هندي ٺهڙ هاتيني ب تهقشيبا

پچي (پيچڪ) ڙ پچي ٺهڙ نهيا

بهفرئ گوت: فھرخو ٺهڙ داخو ب دهمه سهرخو.

گو: «انشاء الله» چ نهساخي و بيٿيري سهرئ خوب ته ڀاڪن، سهرئ خو ڊهني ڀاڪن، ههڪه سني دوعا بهفرئ بڪتن دگهل گاڏا خوهست. قهولئ ٺهسهحي، ههمي بو ساهي، دوعا وي قهيلي. سوياي ههسپي خو بو، ٺهڙ ههسپي ڙار و لاواز و بين هيتز بوي ڙ برسادا، هندي دهاتي، ب ڪوتهڪي دلوكوزي. هات باڙيڙهڪي وهڪي زاخوي، هات ههسپي خو گيترا، دهلاڪا نهفسني چوڙ برسادا، ههتا دو پويل پاره ڊهستدا نهبون. ههسپي خو گيترا بره نڪ نالبهندا گوتئ: توفی ههسپي ناڪري؟ گو: بهلئ گو: ب چهندي؟ گو: ب دو نانا. گو پا حاشا ٺهڙ ڊي بهرهڪي ڪم دوي نهفسيدا، ٺهڙ ههسپي نادم ب دو نانا، نان ب دو نالا، نال چ تشته ب ههسپهڪي؟ خهٿڪ ب من نا ناخفن.

سهرئ ههسپي خو ڪيشا و ڙ وي باڙيري ڊهرڪهت. ڊيٽن، چو جههڪي وهڪ دهشتا دوياني، ڪهت پيشاهيڪا وي. سهرئ ههسپي خو بهردا سهرئ خوه ڊڪورڪ و عهباين خوه پيچا نقست. ههسپي وي ڙي كهتبوي دوي ميترگيدا ڊچريا. ڊيٽن، وهختهڪي هشير بو، ههڪه ڙ چل پوڙا ڪيمتر، ههڪه ڙ چل پوڙا پيترل ويڙي نقست! وهختهڪي رابوي ههسپي وي بين بيٽهنا خوڙ ملي ڀاڊڪهت و دادنيٽ، بين تيٽ و ڊچيت ل رهخي ميترگي ڪويفيا راتيٽل فر فر و ييه، هندي تفقي و بگيان كهتي. رابوي سهر خو، شههدهدا، ناخي خودئ و پيغهمبهرا ٽينا، بهزي ههسپي خو، ڪورپش ڪورپش لي ڪر نههات دهستي وي گو:

لولو ههري بوزو لولو بوڙي نانا

وللا من تو بري ل سوياڪه بهقالا

هند ته ب تهبه ڪهري ڪه سفر و ڪهري ڪه نالا

وللا من تو بري سوياڪه غهباسه

ٺي ته ب تهبه لولو دو نانا.

ههسپي ٺهڙ بير هات بيراي وي ههما گو: حم حم سهرئ خو ٽينا ڊهستي ويدا. ٽينا زيني وي باش گريڏاهه، سياريو و چو قهستا باڙيري مامي خو ڪر. چو بچويڪيت باڙيري وي ياريا ڊڪن. ٺهڙي گوتئ: وي هه فھرخه، ٺهڙي ڊي گوتئ: وي هه فھرخه. چو شهقهڪ ل هوڙا وان دا گو: ڊي ههري مال خراب نه، تول چ دگهري؛ ڊي ههري بره ڙ مه وي خير و خيراته، ههري ههفتي ههتا ههفتي، خير و خيراتا ستي وي ڊهن، توڙي تير ڙ زيافته تي بخوه، ڪوتلڪا بخوه. گو: ڪورڙ ستيبا چي؟! گو: پاستيبي ٺهمرئ خودئ نهڪره؟ گو: ڪهنگي؟ گوتئ: ڙميٽه، نيزيڪي دو ههيشانه مرييه. بهس بابي ل سهر خو ڪري رهن (وهقف)، ههري ههفتهڪي نهقلهڪي ب خيرا وي شيقا دانئ ڊتن، توڙي ههري هي ٽيڙاري، دورا ههفتيبا وييه، دا تو شيقا دانا وي ب خيرا وي بخوي. ڊيٽن، چو ڪاباني ڪر. گوتئ: شڪينا من، ڪابيت وان رابوين، ٺهڙي ڊهستي رهئ وي سبي بوين، ٺهڙ رهيت هند تازه، ههري هادر سبي بوين. چو نڪ بچويڪيت ڙ وان پيهه لٽر ييت ڪو ٺهڙ دهمزن بوين، ٺهڙه بچويڪترن. خو راکر. گو: ڪابئ من بده من. ٺهڙي ڊي گو: ڪابئ من بده من. گوتئ: ٺهڙ نام. گو ڊي ههري ميٽهقاني تي ڪوتلڪا بخو، ب خيرا ستي مال ويران: گوتئ: ڪوتلڪي چي؟ گوتئ: ما ستيبي ٺهمرئ خودئ نهڪر؟ گوتئ: ڪهنگي گو: ٺهڙه ڙميٽه، دو ههيشه، گو: ههينه؟ گو: بهلئ. گو: بابي وي ل سهر خو ڪريه رهن، ههري خوتئي ههتا خوتئي خير و خيراتا وي ڊدت. توڙي ههري ڪا تو تير ناخوي. ڊيٽن: رهي وي وهلي هاتن بوين ڪهشڪ، موييهڪ رهش تي نهما.

گو: ههري دو تهر و مهرا بينن، ٺهڙ ڊي قئ ههسپي دم وه. ليدان و چون تهر و بيڙي خو ٽينان ڙ مالا خو. چو ل رهخ زياره تي ستي گوتئ: ٺهڙه ڪيهه؟ گو: ٺهڙه زياره تي ستييه. گو: ڊي بڪولن. ڪولا، ٺهڙي ڙي هاري وان قهري خوب دهستي خو ڪولا. گوتئ: ڊي مامو هوين ٽيجا ههري ناخي رادن سهر گهلهخي مامي خوه، پاشي ههري ههسپي من ڙي بو خو بن، گهردهنا وه نازا فھرخو چو بهر قبلهڪر، خو ڊريٽرڪر، ڙ خودئ خاست ڪوهبزا روحا وي بيٽه ڪرن. فرمانا خودئ ڙ بو ڪيشانا روحا وي ڊهرڪهت، عزرائيلي روح لي ڪيشا. بچويڪا ڙي ٺهڙ ناخ رادا سهر و هيتلا ل ويڙي و ههسپي خو بر. وهختي بچويڪا ههسپي وي برن و چون مال، ڊهيايٽ وان گوتئ: ٺهڙه چ ههسپه؟ گوتئ: ٺهڙه ههسپي فھرخويه، دامه. گوتئ: ڪا فھرخو ب خو؟ گو: فھرخو مر. مه ڪر ناخ ناخي. گو: وه چهوا ڪر ناخ ناخي؟ ڊ ڪوبوترا مر؟ گو: بهلئ مه ڪر دناخ ناخي. گو: ٺهڙه سهي؟ گوتئ: ٺهڙه سهي. گو: ٺهڙه ههسپه ڙي دامه. جاب چو بو خهليفهي. گوتئ: حال و ٺهحوالي براڙاي ته ٺهڙهيه، گوتئ: باوهر نهڪر. رابو چو سهر زياره تي، بهري خو داين ڊهر ستييرا، درسته ڊريٽر ڪريه. گو: ٺهڙي ههري. گوتئ: خودئ تو من بدئ رهمي، ٺهڙه بيٽهخييه من ل فان ههردو تو لزان ڪر، من نه هيتلا بگههنه جهي مرادي، ههتا هوسا چيوي.

ڊيٽن: دهستي خودا بهر سهرئ خو بهردا گريه ههيامهڪي خوڙ ههتا خوڙ گريه مهڙي رهشڪري. پاني ٽيڙي ڙ دهست ڊهرڪهفت نهشيٽ چو چارا پي ببت ٽيجا ب خاترا وه.

بهیتا دمدمی

سه‌عدی پیروی: (۳۵) سالی

گۆندئ: سئ مالکا

زاخو (۱۹۷۲/۸/۱۲)

هه‌بوی نه‌بوی کهس ژ خودئ مه‌زنتر نه‌بوی، هندی خان بوی مرۆقه‌کئ ب کیره‌هاته بوی، شاه‌ی گه‌له‌ک
حه‌ژئ دکر ژ به‌رکو مرۆقه‌کئ سۆل پیغه هاته‌بوی، قه‌درئ وی دگرت، دگه‌ل شاه‌ی بوی ته‌قه‌کئ.
خولامئ ناڤ مالاوی بوی. شاه‌ی گوتئ: خانۆ، گو: ئەمئ چین راڤ و نیچیرا، به‌رئ خودین دنیا، ل
سه‌ر خو بگه‌رین. گوتئ: بلانکئ.

دبیژن: پتیبا خو گرتن چۆن راڤ و نیچیرا، ل دنیا، ل چۆلی گه‌ره‌ان، دبیژن وه‌ختئ هاتین شفانه‌کی
په‌زئ خو به‌ردایه‌ وی گوه‌رئ وی دچهرت گوت: خودئ قوه‌تئ. شفانی گوتئ: ره‌حه‌تین خودئ ل وه و
ده‌بیابئ وه سه‌ر سه‌رئ من هاتن. که‌ره‌مکن نانه‌ک و شیره‌کی بخون پاشی هه‌رن.
گوتی: شاهۆ، گوتی: به‌لئ، گوتی: نان و شیرئ ئی چۆلی گه‌له‌ک خۆشه. باوه‌رکه، ئەمئ نانه‌ک و
شیره‌کی خوبن پاشی چین. بلا ب که‌یفا ته‌به.

دبیژن، چاوا رو‌نیشتن خوارئ شفانی کۆدکئ خو هه‌لگرت دئ چیت شیرئ بو دوشتن، خه‌وئ دلئ
شاه‌ی گرت دبه‌ر وی شکیریرا. شفانی سفک سفک کۆتکئ خو تۆ شیرکر، ده‌یناد دین بلویرا خو یا
ناسنی، ئانکو بلویرا خو ده‌یناد سه‌ر کۆدکئ شیرئ، وه‌ختئ ده‌یناد سه‌رئ، چو به‌ر به‌زئ خو، وان ژئ
ده‌ستوبری نه‌بوی بئ شفانی بخون.

هه‌تا شقان بزقرت قه، چاقئ خانئ ما لئ. به‌رئ خوداین رو‌حا شاه‌ی د کونگین دفنا ویرا دهرکه‌ت و
چۆ د بلویرا ئاسنیپا د سه‌ر شیریرا دهرکه‌ت و چۆ د شکیریرا. چاقئ خانئ لیبه‌ ئەو نقش‌تیبه. زی‌ه‌فانیه‌کا
باش لئ کر، کا دئ چاوا چیتن. هه‌تا پاشی ده‌ه ده‌قیقان بان پیتر شقان زقوی گوت: ئەزه‌نی وه‌ بۆچی
نان و شیرئ خو نه‌خوار و قه‌خوار؟ گوتئ: پانئ هه‌قالئ من بئ نقش‌تیبه، گوتئ: هشیاره‌که، نان و
شیرئ خو بخون، هه‌تا ئەز په‌زکئ خو قه‌گێرم. خانئ ده‌ستی خو ده‌ینایه سه‌ر ره‌هنئ شاه‌ی گوتی: دئ
هلو رابه شاهۆ پانئ رو‌حا وی (شاه‌ی) وا چۆبی (چۆبیسه) بو خول دنیا بگه‌ره‌ت به‌رئ خوداین
رو‌حا وی پانئ ده‌ستی وی ل سه‌ر ره‌هنئ ویبه، دیسا ژ شکیرئ دهرکه‌ت هات دبلویرا ئاسنیپا هات، ژ
نویکا چۆ دکۆنکئ دفنا ویرا چۆ د له‌شی ویرا، ژ نویکا هشیار بوی. گوتئ: هه‌ی خودئ مالا ته‌ ئاڤاکر،
ته‌ بۆچی ئەز هشیارکر؟ گوت: چمانئ؟ گوت: من خه‌ونه‌کا عه‌جیب دیته (دیتیه). گوتئ: خودئ
خیرکه‌ت خه‌وناته، بیژه. گوتئ: هه‌ما ئەز وسفه‌تئ وی بیژم، تودئ بیژئ وه‌نینه. (نه‌وه‌یه). تو خانئ، ما
ئەز چ بیژم ته‌! گو: نه‌نه. هه‌ما بیژه. هه‌ما بیټ مه‌حه‌لئ عه‌قلئ - عه‌قل بگرت - ئەز دئ بیژم تو راست
دبیژئ. گوتی: «من دیت دپرتن سه‌ر ئاسنیپا چۆن، ئەو پرا ئاسنی، د سه‌ر به‌هره‌کا شیرئ، وئغه‌ ترئ
ئەز چۆم. به‌رئ خو ددمئ سه‌راکه‌هنیا (سه‌روکانییا) زی‌ری و ل زبقی و ال وی دهرتیبه. گوت: هه‌ینه؟ گوت:
به‌لئ. گوت: هه‌ی لئ خودئ مالا بابئ ته‌ ئاڤاکرۆ، پاتو قه‌سئ وه‌ساکئ؟! هیچ نه‌ین جه‌ن باوه‌ریبه‌یه.

گوت: چاوا؟ گو: پاته به‌حرین شیرئ هه‌بن ل دنیا بئ و پرتن ئاسنی ل سه‌ر بن، که‌سئ چو جارا ته‌رش
(حیوان) خودان نه‌دکر. چما دا زحه‌متئ کیشیت، گوئ و ریخئ وی، شقان مه‌سره‌فئ دا لئ کن بخودان
کن؟ دا هه‌ماچم وی به‌حرئ هه‌ما شیرئ ژئ ئینم، دا خون و قه‌خون. گوت: ئاها من نه‌گۆت، دیسا دئ تو
من ب دهروبن دهرتیخئ؟! گو: پا هه‌ما هوسانه. پا چه‌وا سه‌حه‌که‌نه زی‌ر و زبقی دکیریرا. دوی خلخه‌لی‌پرا
هه‌یه؟ تو قه‌سه‌ک وه‌سا بیژه بچته عه‌قلئ مرۆقئ. نه‌ هه‌رئ خانئ ل به‌ر دلئ شاه‌ی سارکر. دئ ژئ
بگه‌ره. دا نان و شیرئ بخوبن، ده‌ست هاقیتئ نانئ خو خوار و شیر ب سه‌رداگر، یا خودئ. بابۆ ب
خاتراته. شفانی گو: وه‌غه‌را وه‌خیر، مه‌ دا رئ ئەم هاتین ب قئ می‌رگئ قه‌ چۆن. گوت: باوه‌رکه،
ئافاه‌ی بین خۆش دئ که‌فن قئ دهره‌ه، کانی، ئاڤ و دهرافئ وی هه‌نه. گوتی: باوه‌رکه تو راست
دبیژئ. خانئ هه‌ر دجه‌دا دلئ وی که‌ته وی دهرئ و پیغه نویسیا. ئەو دهر ما دهرزا وی دا. بۆ رۆژکئ ژ
رۆژان. دبیژن، ئەز خولامئ سه‌را زقربن هاتن مالا خوه. دبیژن و میران و میرگه‌هان ل خه‌لکئ عالمئ.
گوئ خو به‌ن حکایه‌تا خانئ له‌پزترینه:

وه‌یلا دمدمۆ خان تیدا وه‌یلا دمدمۆ خان تیدا.

رۆژکئ خان جه‌ره‌چی بوی، جاره‌کئ خان جه‌ر به‌چی بوی

له‌پئ وی ل جه‌رین بره‌وی، میر سه‌یدئ هاره‌ قیرا

له‌پئ خانئ دئ کین زی‌ره، میر سه‌یدک وی چۆیه قیرا

گه‌رپا بوی ل سوپک و باژیرا هوستا ئینا جه‌غسی قیرا.

له‌پئ خانئ وی کر زی‌ره وه‌یله دمدمۆ خان تیدا

رۆژکئ ژ ئەقئ که‌ بیبه، جاره‌ک ژ ئەقئ که‌ بیبه

خانئ رابوژ نیچیره، گوت: جه‌ه‌ک ب قه‌سر و قوسویره

خۆشی ته‌خته بۆ خانئ میره.

وه‌ی له دمدمۆ خان تیدا.

رۆژکئ ژئئ خودئ دایی، جاره‌کئ ژ ئئ خودئ دایی

خان و شاه چۆن چیبایی، دیت جیکئ کۆلک و ئافایی

وه‌یلا دمدمۆ خان تیدا.

رۆژکئ هاتنه‌ خانه خانئ شیخی ل به‌غدا بئ

تانه‌جک ئاده‌م کر ته‌نایی رابه‌ دا لئ بکین خه‌زایی

وه‌یلا دمدمۆ خان تیدا.

کیسو به‌ینه هو به‌د ویبه

خان وی چوی مالا شاه‌یبه

هه‌رئ شاه‌ی هه‌رئ شاه‌ی

هه‌رئ شاه‌ی سو به‌ خیره

خانۆ خانى سلامتې ل سەر چاقانە
 لسەر سەرانە و سەر چاقانە
 روینە پویەکا دیانە
 تو بگره جۆتې فنجانە
 وهیله دمدمۆ خان تېدا .
 ههکه شهرمه و نه فهیتته
 من دهستوبرا خوژ ته دقېتته
 وهیله دمدمۆ خان تېدا
 تو من دانه د چهرمیدایی
 نه ب کیماهی نه ب زېده هی
 بۆم بو سوندا سهرۆ شاهی
 وهیله دمدمۆ خان تېدا
 گو: ههرۆ خانۆ، چو خان و مانیا واقا نه که
 دلې من و خوژتیک نه که
 ب سهرۆ تهیه و باقې تهیه
 بده من ژ ته مهت چهرمه کی (*)
 ئەز دئ دینم ل سەر دهرئه کی
 ل سهرمه دانو و ئەمره کی
 پئ قوتکی مه ئسلامه کی .
 وهیله دمدمۆ خان تېدا، وهیله دمدمۆ خان تېدا
 گو تئ: ههره خو من داته ژ ته مهت چهرمه گیایی
 نه ب کیماهی نه ب زېده هی
 بئیم بو سوندا سهرۆ شاهی
 خان دهرحال دهشت و بهرپیه
 دیت گیایی قزل باشی، گیایی قزل باشی دویرویین مه شقاییی (**)
 دقېل کربوی د دهرزبې هه لکیشایی .

(*) ب جوره کئ دئ:

ههرۆ شاهی، ههری شاهی
 بده من ئوردی ژ ته مهت چهرمه گیایی
 بئ قهرقه شه و ب دویماهی .

(**) مشهقا = پنیدوز

بو ستوغالی وایندایی،
 بئیم بو سوندا سهرۆ شایی
 وهیله دمدمۆ خان تېدا .
 وهی ل خانیکئ بئ فیتله
 چهرمه گیایی کر دقېله
 گرتن ههقت کۆر و نهیتله
 دنیا گرت و چو نه هیتله
 وهیله دمدمۆ خان تېدا
 چهرمه گیایی کر نوقتاره
 گرتن ب تهنگ و هه قساره
 گرتن بهرۆژ و نزاره
 وهیله دمدمۆ خان تېدا، وهیله دمدمۆ خان تېدا .
 چی هات و هۆستا عه باسه
 تو بهرۆ بقره ل ئەلماسه
 دئ بن تاو زبیرۆ خاسه
 نهاتی هات هۆستا عه لیبیه
 تو بهری بیره ب ته فشیبیه
 دئ بن تاو زبیرۆ نوییه
 وهیله دمدمۆ خان تېدا .
 چۆبئی هاتی هۆستا عه مهره
 تو بهری بیره ب ته بهره
 دئ بن تاو زبیرۆ زهره .
 وهیله دمدمۆ خان تېدا .
 نه ب کیماهی، نه ب زېده هی
 بۆم بو سوندا سهرۆ شاهی .
 وهیله دمدمۆ خان تېدا
 گو: ههرۆ خانۆ چوخانی و مانیا واقانە که
 دلې من و خوژتیک نه که
 ب سهرۆ تهیه و باقې تهیه
 بده من ژ ته مهت چهرمه کی
 ئەز دینم ل سەر دهرئه کی

دمدم دانا بهر به ستنی، ههفت سهد دهست فه پستهنی .
گۆت:

سه بیج موزن، نهفه رۆژا ته نینه، وهیلی رۆژکا منی
وهیله دمدمۆ خان تیدا.

دمدم دهیناده دهر کاشه

گۆت: ل پیتش من دهینادن ههفت سهد باری ماشه
وهیله دمدمۆ خان تیدا.

دمدم ههه هیتا بن هیتته

دهیکا خانی وه دیته

ئاهاهیبهک فره مه دقتته

بهفر و باران تیکدا تیتته

کس نهچت ماری که سیدا

وهیله دمدمۆ خان تیدا، دهیله دمدمۆ خان تیدا

دمدم تامانی ئافاکه

چار کنار بهی دو دیوارکهی

بهر سمتن مشتی رساسکر

سه سۆلینا لی مه بر

سه ری دوسه دهوستا و بهر هوستا گرت و جهلادکر

میر «مه حمود» گرت و خهلاتکر

وهیله دمدمۆ خان تیدا، دهیله دمدمۆ خان تیدا

بهفرکی کیری ئالاندن(*)

جهمه دی کانی هنگاقتن

خونساری (خونساری) کانی پهنگاندن

گۆ: خانی شاهن عهجه م گرت و شه لاندن

وهیله دمدمۆ خان تیدا. دهیله دمدمۆ خان تیدا

بهفرکی کیری کهرکرن

خونساری کانی مشت کرن

گۆت: خانی گه وری بایج، شاهن مه زن گرت و رسواکرن

وهیله دمدمۆ خان تیدا. دهیله دمدمۆ خان تیدا

ههه لی میمی ههه لی میمی، چ سبهیه سبه زوییه
خهلیفه چۆ نک شاهیهه. گو: هه ری شاهن،

ههه لی میمی ههه لی میمی، نه ز نه مینم ل سه ر قی دنن
ئیکتی خولام باخوی بدت ته لافتنن

کورۆ سه یۆ وهیه وه نینه

«خهل» خولام من نه مینه

دوسته هه ر نابیت غایینه

من له پی وی کر ز پینه.

وهیله دمدمۆ خان تیدا دهیله دمدمۆ خان تیدا.

ب سه ری ته به و بای ته به

نه و خانوکی خولام ته به

نه و دوژمنی دینی ته به

هه ر زیده ژبو سه ری ته به

وهیله دمدمۆ خان تیدا دهیله دمدمۆ خان تیدا

کورۆ، سه یۆ، سوبه هه سحاری

دی تازه کی ز نوی کهی

دی دم پاش هنگه بی

تو من هه لگره کولکی دمدمایی

وهیله دمدمۆ خان تیدا دهیله دمدمۆ خان تیدا

نه م دی چینن، نه م دی چینن

دی ههفت سال ل بن گرینن

هه که مه نه ئینا لومینن.

وهیله دمدمۆ خان تیدا.

به ر هه ر هات و بن هاقینه

نه سکه را لیک فه جه مینه

دی چی خانن له پز پینه

وهیله دمدمۆ خان تیدا.

هاقین هات و بون پاییزه

نه سکه را بکن ته میره

مه ل سه ر خانا کر خوینریزه

وهیله دمدمۆ خان تیدا.

(*) بهفرکی کیری ئالاندن + جهمه دی کانی پهنگاندن + خانی حاجی شاهن شه لاندن. د هندهک جهاندا.

پاییز هات و قی زستانه

ئهسکهرا دکن دهلانه

دی چین سهرخانی کوردانه

کا کی بهرخه، کی بهرانه

وهیله دمدمۆ خان تیدا.

زقستان هات و ل دوی بهاره

ئهسکهرا دکن ههه قه دانه

دی چین سهرخانی کوردانه

کاکی بهرخه کی بهرانه

ویله دمدمۆ خان تیدا، دهیله دمدمۆ خان تیدا.

ئهز خولامی سهرا دبیتن، عهسکهری خوه ب ساله کی ل بن که له کا دمدمی قه دهیناد. لهشکری

شاهی عهجه مه. دبیتن:

چ سوویه رهۆژ لهیلانه، چ سوویه رهۆژ لهیلانه

ته تهرخان دهرکهفت سهربانی

دهست ل سهر سنگی و ئیک ل سهر رانی

گو: ههری بابۆ، چهند خیزی ل بن بهحرانه

چهند رزقی دهشت و زۆزانه

هند خیشهت و چاریک و دومدیی قه دانه.

وهیله دمدمۆ خان تیدا، دهیله دمدمۆ خان تیدا.

گو: ههری کوری من و ته تهرخانه

تو نه هه لکره چو خه مانه

ئهو که روانه بازرگانه

تیت ژ ته ره فی بوتانه.

ههر ل سهر سهری بابۆ ته شه و لیکدانه.

وهیله دمدمۆ خان تیدا.

ئهو کافر پ هونهرن

سهر خیشه تن هون سه مهن

سوویه ه سحاری بابۆ ته سهر و ژیرا ژ وان وه رگرن

وهیله دمدمۆ خان تیدا دهیله دمدمۆ خان تیدا.

گهر چو بوی خانی رباله، ههر شهف ژنی بهردا هات خواره

ههفت و سی ئوردی کرنه قاله

نقیژا سپیدی ئینا ماله.

وهیله دمدمۆ خان تیدا.

دبیتن: رهۆژه کی ژ ئه قی بهاره

جاره کی ژ ئه قی بهاره

خه لیفه بیتم و سهرداره.

خه لیفه عهسکهرا ئه ژماره.

پیلیم ناکهت هزاره،

ئهو روی رهش و شه همزاره

گو: ها سهر شاه نا قافیته

بنهیرا شاهی ب خو قیتته

خان دو سال کهت د که له تیدا

وهیله دمدمۆ خان تیدا

دهیله دمدمۆ خان تیدا.

جاب چۆ شاهی، خه لیفه ی جاب دایی:

گو: بیژی، بلا بیتن. عهسکهری من ئه قه ساله من کومکره، هژمارا وی هزار دهرکهفتن ددهست مندا.

دبیتن: وهختی شاه هات، بهری خوه دایی راسته. چو عهسکهری وی نه مایه. عهسکهری وی بی بی

خیرکره. پانی عهجیبی سهری شاهی گرت، ئهف هنده عهسکهره پویج کره. ئینا کاغهز سور و شین کر، د

به سهری سهحیا راکرن، به لاکرن تیدا گو:

کافرهک تی رهۆژی ژ به روییه

سال ب سال ناگر ل گه مییه

دی چیت ب همه تا خودییه

وهیله دمدمۆ خانی تیدا

کافرهک تیت و ژ چین و ماچینا

ته کهر مه سه به ل له عینه

ته دانا سیف دکاسکا

وهیله دمدمۆ خان تیدا.

کافرهک تیت و ژ هه و ریزه

ئی ب کل بیسه ریزه

گو: سهو نو کوکیت من خلاس بون ب کتانوکی هندی قه

وهیله دمدمۆ خان تیدا

دهیله دمدمۆ خان تیدا.

هٺارت بو ميړئ ئينا كورپوؤ
 خوديوؤ يئ قئ جارتيوؤ
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 كاغزهك ژ بهلگئ مازينا
 هٺارت بو ميړئ بههدينه
 ميړئ بههدينه بيم نهخوشه
 انشاء الله حالئ وي نهخوش بت
 ئه و جهويكئ نينوك رهش بت
 ل بهينا مه و وي تهرم و لهش بت.
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 كاغزهك ژ بهلگئ كهقوته
 هٺارت بو ميړئ لوته
 خانو سهرهك هاتي ژوته
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 كاغزهك ژ بهلگئ هژيرئ
 هٺارت بو ميړئ جزيرئ
 خوديوؤ تو بدئ (بكهئ) تهكبيرئ
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 كالوس تئ لو سوؤ و شين
 بهروپشتئ وان نهخشين
 خه بهرئ خيرئ لي نين
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 ههرئ داين ههرئ داين
 با كورتكئ لق ليدايين
 با كورتكئ ل بالئ من
 بر كهچك دي لوراين
 سافرا سوتم ل سهر دنياين
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 گو: ههرئ داين گوري،
 ئيكي زه لام وهعدئ من ژ قولئ بهرداين
 كهسئ كرمانج هاني ناين،

كافر هك تيت ژ روژ ناڤا
 شه مال هك سوؤ و بهرداڤه
 شالهك توپا بهرداڤه
 سئ شهف روژكيت دمدمئ بهرئ تاڤه
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 دهيله دمدمؤ خان تيدا.
 خانو دبيت: ههرئ داين، ههرئ داين با گورتكئ لك لهڤاين
 كافر سوتم ل سهر دنياين كهزي كرن مادينئ
 گو: كهسئ كرمانج هاني ناين.
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 ههرئ داين دهيكه منئ
 تو كورتكئ زه مهعهدي
 بهس بكه قسه و گوتني.
 هه مانوكه دبيتنه خه تا ژ عتابا مرنئ
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 دهيله دمدمؤ خان تيدا
 تو لهزكه بلهزينه
 بارهك كاغزا تو بينه
 جوتئ ماهالول ل سهر دهينه
 ل تاسمانا نول ل سهر دهينه
 ل عهشيره تا بگيرينه
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 كاغزهك ژ بهگئ هپروين
 هٺارت بو ميړئ زاخوين
 ناله و ل سهر مهعني داچوين
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 كاغزهك ژ بهلگئ سپيدارئ
 هٺارت بو ميړئ زيبارئ
 خوديوؤ بيتنه قئ جارئ
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 كاغزهك ژ بهلگئ دريوؤ

ههری دایین دهیکا منی.
 بهس بکه قهسه و گوتنی
 ههما همزه ههر دگو ژنی
 هات و عتابا مرنی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 توله زکه بله زینه
 زاھری قهت بوچونینه
 باتنی یا فان بحه وینه
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا
 گۆ: ئەم خو بوین مالاخه لیلی ل خه نده کئی
 تو سویباری چاڤ به له کئی
 تول هانا خانا گه له کئی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 سهید ئەحمه دئی بی ملییه
 تو سویباری فی بۆزییه
 هانا خانا گه له کئی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 شیخ ئوسقی ل تنگا گوزاڤی
 جهی «تهرگه قهر» دا واڤی
 گهر هانا خانا فی گاڤی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا
 پی به کری به حرا دیهیری
 شهنگه سویبارا پوجانی میری
 هانا خانا بکه دیری
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 مه خو دبر کوری مزگه قتا
 شهگه سویبار و ل کیتلاناته
 دنیا چه ندا بی خیره ته
 چه ند خیر سیانا میناته
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا

چ هاتی مه لاکئی شوئی
 ته عولمی خودی وی ل کوشی
 ژ حما سستی تی وی گوشی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا
 چ هاتی مه لاکئی بادئ
 توژ کهزا و خارا زوی هاتی
 تو ب کهروکی چۆخی هاتی
 تو ب مه تالی مه زن هاتی
 توژ ئەولیا چیتتر ئەشکه را هاتی
 وهیله دمدم و خان تیتدا.
 بهری خو بده غهوسی ل به غدایی
 ته کر و کر هانی نایی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا
 دهیله دمدمۆ خان تیتدا
 غهوسی گوتیی: مادهم ته ئەز کرم دویمایهیکا هممیا ئەز ئیدتری ناهیم، ئەولی همما ئەز بهس
 بویم، تیرا هممیا ئەز هه بویم
 یانی ناڤ فان ئەولیا، هه می مه شایخی موقهرن هه می هاتن
 دهست سینک شه دا (دهست ل سینگی خودا) گوتی: گاڤا ته دهست ب شه ری کر، ئەم بوته
 حازرین
 جارهک ژئی خودی دایی
 دپله کا ل بن که لهی زایی
 تیشکیت چوینه بهر دایی
 جارهکی دهستی لاوکی به دکاری نایی هه لات و ئوردیا شاهی
 هه ی لاوۆ لاوۆ بیته کاری
 ئەڤه کبیه باخوی تاژیک هناری
 ئەڤه زکی بی چه لانه
 ئەزی هافرین نیهانه
 گۆ: ههری وکی ئەڤی هافرین نیهابت
 ئەڤی هه دگهل فی چالابت
 مه وی خانا ژنوی لیک زابت
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا

هوبن له زبکهن بله زینن
 خیفه تی خو څه ته زینن
 خان دی دیلانا مه ژی بین
 وهیله دمدمو خان تیدا
 هه که هات و هه که راسته
 نوردی ل نوردیې گوهارته
 پيشاهيک چو سالاراسته
 وهیله دمدمو خان تیدا
 مه حموید کیلن ناله کانی
 باشاوش مثلې شهیتانی
 کاغه زال تیری پتچایی
 ثاقتیه نوردیا شاهی
 شیفه شقی ل ناف نه مایی
 نه و دیهلا که لکه ل هیزایی
 کاقتیجا ژتیغه دیت کابانی هلات و نوردیا شاهی
 وهیله دمدمو خان تیدا
 دهیله دمدمو خان تیدا.
 ده رگه هکې بیمو بزماره
 مه حموید ب دهقی خواره
 پاشی دی ژی کم پسپاره
 وهیله دمدمو خان تیدا.
 مه حموید ژناث وان ره فی، بیمه ختی لئ کر. کاغه زال پيشایيکا خو ثاقت، گوتیې خان حاشایی
 وی درهوا دکتن. شیفه شقی ل نافدا نه مایه. قتیجا هات ده خاله تی.
 گو: ده رگه هې بیمو بزماره
 مه حموید ب خو ثاقتیه خاره
 هه ری مه حمویدکی بابه کانی
 به سه بو ته ل جانی
 بوچی ته ل خانی کره گیانی؟
 گو: ب سه ری ته و بابی ته
 هه دو مه تالی من زپر بوین، نیکی ژمن کیم بوی، لهو من ل خانی کره گیانی.
 گو: بخازه کاته چ دقتیه؟

گو: من ژنا عه بدال به گئی دقتیه
 من ب کوبنی دهینی دگه ه دقتیه
 وهیله دمدمو خان تیدا
 دهیله دمدمو خان تیدا
 تو بچییو توپی بیمه
 مه حمویدی ب ده ری څه حه شینه
 ب تاقی برجی څه بیمه قینه
 دا مه حمویدی ژ دل بیمه
 وهیله دمدمو خان تیدا
 دهیله دمدمو خان تیدا
 توچی توپاخو نینادو
 مه حمویدی ب ده ری حه شانندو
 ب تاقی برجی څه په قانندو
 ب ناقا وی ژی ژ دل نینادو
 کافر ب دهر ب زیره
 وهف میرکی نی ژ نالی تیره
 شول قه تاند ل بهر جه قیره
 وهیله دمدمو خان تیدا.
 بینن توپا ده مراری
 وهز دی بکمی ب تراری
 باقیم برجی ل بهر رو بیاری
 وهیله دمدمو خان تیدا
 بینم توپا داعنزه له
 وهیلی بکمی ب کودله
 دانم بهژن و بالا که له
 وهیله دمدمو خان تیدا
 بینن توپا سندرویکه
 وهز دی بکمی ب سینیکه
 دا بیم برج و باغی بویکه
 وهیله دمدمو خان تیدا
 بینم توپا دهر مه زنه

بهرکئی توپیی دوانزده منه
 دمدم ههژاندنی ژینه
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 هوبن لهز بکن بلهزین
 توپیا پیئکفه قهره سین
 سهر و شکپرا پیئ بیه نگیین
 ژ حه والا بقه تین.
 توپیا پیئکفه قهره ساندن
 سهر و شکپرا پیئ پهنگاندن
 برج ژحه والا قوتاندن
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 دمدم بهرکئی خورستی
 ههفت سهه توپ چوئیی بدرستی
 بهرک ژ بهرکئی نه گوهرتی
 خانا میر تیغه نقستی.
 خانۆ دکه لای دا نقست، ههر هایژۆ نه بوی، ههفت سهه توپ ریک بهردانی. یانی هشیار نه بوی
 ههچکو هاژۆقی دنیا یی نینه.
 وهختی مهحمویدکی بالهکانی ل رهخنی کاغه زۆ یی دی سویرهتی که هنیبا زپری دیوی، ههمی
 هاقتی ملییی دی، کاغه زۆ ل نک شاهی یی قه دخوینتن. دبیتژن:
 کاکهرا قهرهس بهردا قه؛
 خرابکرن سۆلین و ئاقه.
 سۆلین و ئاق خرابکرن
 کوچک تیتدا مرارکرن
 حیشتتر تیتدا ژ تیقل کرن(*)
 سۆلینه ژ خوینی سۆرکرن.
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 دهیله دمدمۆ خان تیتدا
 ههمی سۆلین وان خرابکرن پویج کرن، ئاق ههچکول سهر بری.
 دبیتژن: سوهینا دنیا هوبنه
 قهقههین بهزین مه سیننه

(*) ژ که فل کرن تی گوتن، نه کو ژ تیقل کرن.

ئاقا سۆلینا تیتت خوبنه
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 چ سوهینه هۆره هۆره
 گرتیا پۆره پۆره
 ئاقا سۆلینا تیتت سۆره
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 کا عه وری رهشی نیساننی
 تاقکیتت بارانی تو داننی
 داخان پیئ بی سهر ئیماننی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 کا عه وری رهشی درپۆره
 تاقکیتت بارانی دارپۆره
 دا بو خوپی بکن نمپۆره
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 نه گولانه نه نیسانه
 نابهینا ههر دو مه هانه
 قهره پیئ که تول نه سمانه
 ل مالا خانی بو شه هیانه.
 یا شاهی بوی یا تازبانه
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 مه نمپۆری خو پیئ کره،
 مه دهغهک ل سهر خو قهرنه،
 ئهف چهنده ئهف چهنده نه
 ئه م جندیی دمدمه نه
 ئه م نیزیک میثانی شه هدی دهن ل سهر روحا خه لیفه نه
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا
 دهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 خاننی کوردی دبیتت خاننی موکری:
 ههری خانۆ توپی سهرمه سستی(*) پاقه ئه قه ههفت ساله ئه م
 دگورندا دابه ستن.

(*) سه رهخوشی، پیتر ل کاره

وهيله دمدمۆ خان تيدا

گوتیی: دا پاخانئ (داپاخوانئ) نه بهسته ئەمئ پابوین ئەمئ چینی بهسه
نانکو هند عاجز بوی، حدهتی گرت، گوتی: ئەمئ چینی.

خانئ گوت:

ئەز خانم، خانئ کوردانم

دورناسئ بنئ بهحرانم

عهیبهکئ ل دورخانا دانم.

گو: عهیبئ خانا چ نه؟ گو: عهیبئ خانا ستینه. گو: هوین ستینه پر حوسن. پشتی قهنج و
ئیکانئ بوئا وه بهرگن. گو: بسکا ئەیبئ برن پشتی قهنج و ئیکانئ بوئا حساب، مه بهر ب
چوکهسئ دیتئرئ نیبن. عهبدال بهگئ گوت ژنا خوه: ئەوی بلا بویک و زاقا. گوتیی: توژههرئ
نهفهخوه، تو سوویه هی شاهدی، کا دئ چهند میئر ژ مالا بابئ ته تن کورتئ. ئەو ما و دا خانئ
هر دو ژ ئەقبت دی مان.

گو: ستیی ئەم ژ چلا پیتئر

فنجانئ ژههرئ وهرکرن

ئیک فهخوه دوانزده پی دمرن

وئ د بالیفادا دزقن

ستیی مه وئ ل همرمارئ

وئ دگیتن فنجانئ ژههرئ

ئیک فهخوت پانزده پی خواری

وهيله دمدمۆ خان تيدا

چ سوویه هۆقه زوییه

شیرئ ب سویکاغه هنارن

میرخاسا شیرئ بژارن

وهيله دمدمۆ خان تيدا

دهيله دمدمۆ خان تيدا.

ههئ لاوکئ ببتکاری

کوم رهشئ بی مهزی ناری (مهزبتاری)

شیرهک ژ فانا بژاری

مهحتی میرا بئیم گرتئ

چو شیر ژقان نهقبتن

دئ تو شیرهکئ باش بده من

دگهل با خوئ نهبیم فهیتته

وهيله دمدمۆ خان تيدا.

خان ب خو هوستایی دهستی بو ژ بهلاکر کوربا کهرکی بو

دگهل مهتالکی پویلابی

تافهک مفرقی لیدایی

خهم یا ئوردیا ل داری

ئوینس پیغهمبهر وئ ل هاری

وهيله دمدمۆ خان تيدا

دهيله دمدمۆ خان تيدا.

شیرئ ب سویکاغه هنارن

میرخاسا شیرئ بژارن.

ته لپی زتیرا وئ حهلانندن

شیرئ ب کافلانقه تنئ ئالانندن.

ل بهر بهرخا ساقا ههژانندن

وهيله دمدمۆ خان تيدا.

خان چو جونوکی نوی بری

ژ هناقا چ تنئ گوری

من ههیفا ل دانه کوپی

وهيله دمدمۆ خان تيدا.

خان چو جونوکی ژ نوی ئاقا

رونک خو ناگرن دچاقا

من ههیفا لادانا تاقا

وهيله دمدمۆ خان تيدا.

خان چو جونوکی بینایی

جانوکی بفهکه زورنایی

خانیی چۆیه خهزایی

وهيله دمدمۆ خان تيدا.

خان چۆ جئ دجیری

خهلیفه تانجی هنیری

توقه بویل که ئەف تانجه

ته ل بهفرا بکهن ئارمانجه

وہیلہ دمدمو خان تیتدا

دہیلہ دمدمو خان تیتدا

خانی خدنجر ہلگرت دی تانجی درینہ، حفت نہعلت ل مام و برازابین نافا شہر فاخیر بت.

وہیلہ دمدمو خان تیتدا.

خانی گوت: عہسکہریٰ خوہ لیک زقری، گوتیی: ئەڤہ ئەزئ چۆمئ ئەزئ ب تنئ چۆمئ، ھەچی

گاڤا من شەر ل وئ دەری ھەلیخست ژ نوکائی ھوین ژئ دەست یئ بکەن، ھەتا شەرئ خو

خوش نەکم ھوین خووش نەکن، گوتیی، باشە. عہسکہریٰ وی ھەما مان ل وئ دەری بۆ بخیرھاتنا

وی، ئو خانی ھەما شیرئ خوژبەر خو دائینا ئو (یا اللہ) قەستا وی کر. قەستا کوچکا وی کر.

گو:

خەلیفەوۆ ھەری خەلیفە ماسو بخە بخانی،

ب خیر و سلامەتی، ل سەر چاڤانە،

لسەر سەرانە و ل سەر چاڤانە

روینە و پێزا جندیانە

تو بگرە جۆتئ فنجانە

وہیلہ دمدمو خان تیتدا.

گو: من سوند خواریبە

ب ئووہرە چۆکا خوہ نا دەبنم خواری

نە قەھوہیە ھەمی ژھرە

وہیلہ دمدمو خان تیتدا.

من بەستییبە ب گوھانە

تە شیرەک کرەب ب سەدانە

ھەڤت عاشیر دمزگیبیدانە

وہیلہ دمدمو خان تیتدا.

گوتیی: خەلیفە کەس دەسەرە، تە عەرەقا قەخوارە، ھەردو

سڤک سڤک شیرکرنە دخیڤتە تی قە فی دەستە، دی ھەرە،

دی قەرەستە (قەرەسە)،

وہیلہ دمدمو خان تیتدا.

کورۆ سەییۆ شیرئ تە چیبە؟

شیرئ من ھوشقی سپیبە

ناقەرئ تیڤلی بەستییبە

وہیلہ دمدمو خان تیتدا.

کورۆ سەییۆ شیرئ تە چیبە؟

شیرئ من ھوشقی (یوسفئ) سۆرە

ناقەرئ (ناپرت) تیڤلی گوندۆرە

وہیلہ دمدمو خان تیتدا.

کورۆ سەییۆ شیرئ تە چیبە؟

شیرئ من سوفری (یوسفئ) سۆرە

ناپرت تیڤلی بەستییبە

وہیلہ دمدمو خان تیتدا.

گو: بیژە پراستی، کا شیرئ تە چیبە؟

گو: شیرئ من لاھوریبە

ب جۆمئ کو جۆم و کانیبە

سەرکیترا وی بی دەرزیبە

تیکدا ساھیب ب سپیبە

ب (ژ) توخمئ شیرئ عەلیبە

ب سەد و شەشا کرەب

حەفت عەشیر ل مزگینیبە ویبە

بۆ ستووی خانی موکریبە

وہیلہ دمدمو خان تیتدا

گوت: ھەری سەوۆ وەکی شیرئ تە:

ب جۆمئ کو جۆم کانی بت

سەرکیترا وی بی دەرزئ بت

تیکدا ساھیب ب سپی بت

ب توخمئ شیرئ عەلی بت

دەستئ خانی موکریدا

عەمەلی خەلیفە ی ب مام و برازاڤە دی چ بت.

دەبناد و ستوینا خیڤتە تی

ل سەر پێزا کافرئت ھەیبە تی

کافر گو: ئەڤە چ بە لایە بۆ مە تی؟

وہیلہ دمدمو خان تیتدا.

خانی شیرکیشا ژ قوہ تی،

گو: خالو تو بدە من موھلە تی

دئ گه هم چه پا خیفه تی،
دئ دم ته ده بری و ده تی.
ده برا ته ژ ل ده قی ته بت
کبری سه بی د مه سی ته بت
خان قاتلی روحا ته بت
وهیله دمدمو خان تیدا

خانی شیرکیشا ژ قه وه تی دینا سه ری خه لیفه ی و مام و برازا
ئه و ب جه ماعت قه قه براندن وهیله دمدم و خان تیدا.

به رازی له قا هلیبن
پلنگی له قا درین
توزی ژ عه ردا د وه شین
وهیله دمدمو خان تیدا
بوی شه ر فلان که س:

هه چی هات لاوی مه ههنده
ته تیله ئاقیتن زهنده
ل ناقا شه ری کر گو فهنده
وهیله دمدمو خان تیدا
چی هات لاوی قه رسی
مسری ل ده ستدا په سی

گوت: ژ غه بری خودی و پیغه مبه را، نه ز ژ که سی دی ناترسم
وهیله دمدمو خان تیدا
دهیله دمدمو خان تیدا.

چ هاتی نالاکتی باده
توژ که زاخا ره زی هاتی
توب گوپالی مه زن هاتی
ئه ولیبیا هه ما چیتتر شه شکه را هاتی
تو سه ری خان هاتی
وهیله دمدمو خان تیدا.
هات و کو ری مه ههنده
ته تیله ئاقیتن زهنده
ل نیقا شه ری کر گو فهنده

وهیله دمدمو خان تیدا
هاتی هات لاوی گارسی
بی ب رویشی و ره شمال و داسی
گوت: ژ غه بری خودی و پیغه مبه را ژ که سی دی ناترسی
وهیله دمدمو خان تیدا
دهیله دمدمو خان تیدا

خان نه مین دبیتته کو ری خو، نه هنگیتی نه په ریفه، شه ری خو بکه ن ب دلجی خو.

بو هه چی ناقی بابی خوه
وهیله دمدمو خان تیدا.
شه ر چویه ناف که ندالا
بو چریه چریا مه تالا
بو قی هاتویین مه ندالا
وهیله دمدمو خان تیدا.
گو: قه ره کانی هاتینه،
قه ره جوینا کانی دهر دکرن.
ژ نوپکانی پیک هاتن ته به
ئه ز قه رمه براکی ته مه.
ئه و دو فله ل ناف دهر گه هی بون
هه ردو فله هی خان بون

هه ردو لیک بون دل ره ش، نرانی بوی که سی ژ هه ر دووا کونزری ئیک و دو ناس نه کر بوین، وه ختی
ناف ل خودان زری و کونزری خو کرن به رخو، ژ نوپکا پیکه اتن دهری گوتی: پانی نه ز براکی ته مه مال
خراب نه، یانی وه سا لیک به رزه بون، هنگی بیوی دویمان، ژ به ر دهنگی توپان خانا ئیک دو ناس نه
دکرن.

خان نه مین دبیتته کو ری خو
نه هنگیشن نه په ریفن
شه ری خو بکه ن ب دلجی خوه
بو هه ری ناقی بابی خوه
شه ر چو بوییه نیقا ده شتی
دهنگی خان نه میره خوه شی تی
وهیله دمدمو خان تیدا
دهیله دمدمو خان تیدا

شهر چو بوبيه يا بن بهزوبيه
خان شه‌شخانا لوبيره لوبيره
خانه خانه قه‌وی کوبيره
ودهيله دمدمو خان تپيدا

وه‌کی به‌ری خودانتي «سبحان الله» نه‌وليا وه‌سا هاتن، ههما ده‌ستتي وي مروفتي سه‌رپا دکرن و داچنتي،
دبيژن ههمي نه‌وليا هاتن هاري شه‌ري بکن، به‌س غه‌وسني (غوٹ) به‌غدایين نه‌هات.

هاتني هات کورئي مه‌لايي
ته دل ته‌نگه ژ في نالايي
کافرا ل سه‌ر ته‌بايي
گوژتن ني هه‌ستي هيلايين
ودهيله دمدمو خان تپيدا
ودهيله دمدمو خان تپيدا.
هاتني هات کورئي گهورئي
خوژ بن ته‌رما کيشا ده‌ري
سه‌دمير کوژتن ب خه‌نجه‌ري
ودهيله دمدمو خان تپيدا
هاتني نه‌وي نه‌رمشتي
دي تو دابگره پشتي
گو: خوزي نوکه نه‌و روژنيا هه‌کو من ل نه‌رمشتي دخوارن سه‌ر تپشتي
ودهيله دمدمو خان تپيدا
ودهيله دمدمو خان تپيدا
هاتني هه‌قت لاوي مزويري
خو هلاقيت ل سه‌رگري
گوئي: خوزي نه‌ز رويشي باما ل به‌ر چه‌پي هيزلي و خابويري
ودهيله دمدمو خان تپيدا
ودهيله دمدمو خان تپيدا
هاتني هات لاوي شينخوبي
ته باگرت ل تيلويي
گو: وه رابتن ژ من خوڤه چوبي
ودهيله دمدمو خان تپيدا.
شهر چو بويه نيڤا ده‌شتي

ده‌نگي خان نه‌مير گه‌له خو‌ه‌شي تي
خان نه‌مير ديبته کورئي خو
نه‌هنگيڤه نه‌هه‌رپه
شهرئي خو بکه‌ن ب دلي خو
بو هه‌ژي ناقني بابي خو
ودهيله دمدمو خان تپيدا
ودهيله دمدمو خان تپيدا
شهرئي چوبوي يا کوزا زويري
سه‌د ل دوي خانني ميري
خالني خانني نه‌خوش کري
سنگي خانني سه‌قه‌تکري
ته ته‌رخاني بايه
نيزيک خانني ده‌ينادييه
ودهيله دمدمو خان تپيدا
ودهيله دمدمو خان تپيدا.

وده‌ختي لنگي خانني سه‌قه‌تکر، گازيکر ته‌ته‌رخاني گوتني: ته نه‌ز سه‌قه‌تکر ب بايو، لنگا خو ده‌يناده سه‌ر
ستووي وي. شيرئي شکه‌ستي وه‌رگرت گو: شير ب کافلانڤه ژ ده‌ست بابي خو وه‌رگرت، ده‌يناد د عيسان
(مروفتي) عيسان (مروفت) کوژتيايه. کافره‌ک هات ب زري و کونزري فه. نه‌في زري و کونزري نه‌وي
پولايي پيڤه دبن، سي جارا شير ده‌ينا دي (لپيدا) نه‌برين (تي نه‌چو) گو:

نه‌عله ل بابي وي هوستايي
شيرئي وه خرابکر قه‌دايي
ودهيله دمدمو خان تپيدا
ودهيله دمدمو خان تپيدا
خانني ژ تله‌ل به‌ري خودايين وي شيري ب کافلانڤه تينيتن. گو:
ره‌حمه ل ماکا توناني
تو شيري بکيشه ژ کافلاني
وه‌ز دي قيدا هيم ب زري و کونزري برم دگه‌ل خوداني
ودهيله دمدمو خان تپيدا
ودهيله دمدمو خان تپيدا.
شير کيشا ژ کافلاني
شير خو ناگيريت هنديري.

بو خهزا سهرئى كافرئى.

وهيله دمدمؤ خان تيدا

شبر دهيناد زرى و كونزرى برى دگهل خودانى

وهيله دمدمؤ خان تيدا

دهيله دمدمؤ خان تيدا.

كورئى منؤ تو وئ (يئ) دينى روحه تو شبرئى خو دهينه

عه جييا من ئه و عه جييه، تو گا ماسى بنئى به حرا نا قه تيبئى

وهيله دمدمؤ خان تيدا

دهيله دمدمؤ خان تيدا

عه بدال بهگ ل پشت پارئى رابوى چهك ل پشتئى دوتا بوى

كو مير ئاقدين نه شيا بوى

وهيله دمدمؤ خان تيدا

ژ نوبكانئى ئه وئ زاقايئى شاهييه، ئه وئ ژ نوبكانئى كچا وى ئينايه

ئه و زاقايه، ژ نوبكانئى يئى ل پشت پارا (پهدا) رابوى، ئه و هات يانى هه قالئى وى تولاژئى وى

دگهل وى ب قه بويلا خوئه ل هاوارا شهري ژ نوى هاتن، ئه وئ زاقايئى شاهى عه بدال بهگ.

دبيژئن: عه بدال بهگ هات كه تئى

لادن سهره دهرئين سه عه تئى

وهيله دمدمؤ خان تيدا

دهيله دمدمؤ خان تيدا.

عه بدال بهگ سيارئى ماهينئى

ته فه كر جيكي دوخينئى

دنبا كرى به حرا خوئينئى

وهيله دمدمؤ خان تيدا.

شهر چو بو به ندا ئئى دارئى

عه بدال بهگ به زى خه ئجه رئى

خوين چؤ بو به زى لئى نارئى

وهيله دمدمؤ خان تيدا.

دبيژئن: كافرا بهرئى خوئه داين عه سكه رئى وان كه ت و جوت كر، چويئ وهسا نه هيتلا.

مه گوت: له زىكن بهلزيئن باروويت خانئى باقبيژئن و ئاگرئى بهرده نئى، ل دهشتئى بره شين.

گو: دا ئه ئف ته بيريت كا ئه فه چ تشتن، خو ژ ئاف مه راکن ئه قانا ئه م قه لاندین چو نه مان.

دبيژئن: چه ند تو پيت ويرانكرن و ناموريت سؤتنئى و پيت زهر كرى هه مى هافيتئنئى و ئاگر ئى

بهردايئى، چو ساخ و نه ساخ تيدا نه هيتلان هه مى قه لاندن. ئه وليا هه مى هه ر ئيئك چوؤسه ر مهرقه دئى خوئه، مان ئه فئين ديترئى! شاه ب وه زير و ئه كابرئت خوئه فه وئى ل سهرئى گر كه ئى بلند رونيشتين. چاقئى وان ل شه رئى وان. يانى كورئى وى يئى دئى ژ، ته ته رخان، ئه و ئى بابئى دريهك لئى هاتيه دان و برينداركرن. ئه و ئى چؤ ئه مرئى خودئى كر. ژ غه بىرى وى پيئفه نه ما ئه و ئى دهن گريئى كه له خاقه يه، هيژ ته مام نه بويه.

گره - گر لئىك رونيشتن، گوتبيئى: دئى هه رن گازى بكن زويكا خان نهه مرييه. وئى ديتئى وى گريئى هه كه له خاقه كانئى چيه بهرئى خو بدنئى كا راسته ته مام بويه ئان نه؟

چؤن. كه له خ قه دان قه دان، بهرئى خوئه دانئى هندئى هندئى گورئين كورئى وى ئىيخستنه و پيرئى. خان ژ بن كه له خان ئينان دهرقه يئى ساخه، بهس پئى وى سه قه تكره. گوتبيئى: ئه زبه نئى هيژ ساخه. گوتبيئى: دئى هه لگرن بينن. گوتئى: هه كه ب دؤر بت ئه مئى شيتيئى. گوتئى: هه شت هه رنئى، هه ر هه شتا پانئى زه لامه كئى وى دهمئى و فبرسى وهك وى نه بوين هه ر ئه و بوى. دبيژئن، خو دابن ملئى وى كا ب چ ره نكئى هه يئى راکر و ئيناد ده ف شاهيئه.

كوتبيئى: خانؤ، گوتبيئى: به لئى. گو: هه ي خودئى مالا ته ئافا كرؤ ئه فه چ ل ته قه ومييه، ئه و خوساره تا هند ته دايه، نه فقبيئى ته هه نه، هند بويك هند واردات دده ست ته دا، چ حه قئى ته هه بوى تو مژئى خراب بكي و خوئه ئى خراب بكي؟! هنده ته لافه ت ته ژ خوئه ئى دا و ل من ئى دا؟ چ حه ق بوى ته وه كر؟ گوتئى: وللا هئى پانئى خودئى ته علا حه زكرئى بوى. بلا نه كئى ئه ز وه بكم. ئه ز نه دخه مئى مه، بلا، دنبا وهه هه، هاته، دئى هوسا چئن. رابيت ددنبا ييدا به لاف بيت پا نه هه خانئى شؤله كا هوسا ددنبا ييدا كربيه. شه ره كئى هوسا كربيه. ئا! شاهئى سهرئى خو هژاند، گوتبيئى: هه كه تو بوى، يئى من ده ستهك زيرئى بو ته چيكره، ئه زئى پيئيه كئى زيرئى ئى بو ته چيكم. ئه ما ديسا بيه خولامئى من ل ئاف مالا مندا. ديسانئى، هه يئى و نه يئى مالى دئى تو بوى، ئه! سهرئى خوئه هژاند، گوتبيئى: هه رئى هه رئى تو گه لهك باش دبيژئى باوه ريكه، چو دئى ژ من چينابن يانى گو: ئه زئى قه سه كئى وسا كم بيژم شاهئى دا شاه من بكوژئن. دا بهس قه سئى وهسا بيژئن. پشتئى هنده ئه ف ته لافه ته من دايه و قه سئى هوسا بيژئت من!.

گوتئى: ئه ز ب كئير چو ناهيتم شاهؤ. گو: پا چاوا تو بكيئر چو ناهيئى؟! ئه زئى پيئيه ك زيرئى بو ته چيكم وهكى ده ستنئى ته دئى لاويت گوتبيئى: نه! من ببه باقئى ئاف هه ريمئى خوئه، ميئرئى باش ژ من چين. ئه ز ل ئاف هه ريمئى ته دابم. هه ي! گوت هه رن خانئى بكوژئن، چو جاراقه سئى هوسا سه قه ت نه كرن، خودئى رو حا وى بر. هه رن بكوژئن زوى. دهنكئى وى نه گه هت من. دبيژئن: بر جهه كئى دو شيرل سئو وئى دان، خانئى ئه مرئى خودئى كر، شه هيد بوى. گوتبيئى: وه ره پانئى چو نه ما عه سكه رئى شاهئى وى چه ند كفاره هاته زوى رو ح نه زقري، هه كه هندهك دگهل وى مابن، ئه وئى (جقاتا) وى دا رونيشتينه. هند دبيژئن: (۱۵۰) كه س ژ مه زن و گر گريت شاهئى مابون ئه و كه سبت كو هه ر ئيئك سه رو كئى ولايه ته كئى دگهل وى مابون.

گو دا بچين سه حا دمدمئى بكن كا جي چاوانه. دبيژئن: شاه كه ت پيشاهي كئى، ئه فقئى دئى جارى كه تن دويف، قه سستا كه له ها دمدمئى كرن. وهختئى چؤن د كه له هيدا، سبجان ژ ميئرئى عه زمه تير، وهى مالا ته يوؤ پا ئه فه فقئى نؤبارئى، فقئى ته داركئى، هه ييه تئى سهرئى وان گرت خانئى ئه ف نؤباره و كاره د كه له هيدا كرنه.

دبیتون چۆنه د هه مەن ئۆدا هەتا کو گەهشتین دیوانا خانى. بەرئى خودانى: هەبها: دا خانى يا رونيشتيبه پيتيهك ب سەر پيتيهكى قه هافيتيبه، ناگيرا وئ ددهقى وئرا، قومه قوم وئ بەر ددهت و دوکيلن بەرددهت، هەر هاژ شەرى و چەنگا بوى چەند کوژتەين و مابين نينه و، بوبکا وئ ل ملئ وئ يئ راستى رونيشتيبه خوارئ. هەر دو ژى ب تيننه.

چۆن دەروكى سلاڤ كر، بەرئى خو داين گوتى: ها داياكا خانى. گوتى: تو چ دبیتى، شاهۆ! گوتى: ما ته هاژ ئى دنياين نينه؟ چ قه وميبه؟ گوتى: نه. گو: پا چاوا کوپئ ته كا نه قيبين ته كا بوچى بوى؟ گو: وهه ما بەرخی نير وئ (بۆ) كيرتبه، ما بوچيبه؟! بلا بچيت. وه تف تف (تهزنك) دسەر له شى شاهيدا چۆن. گوتى: تو بەرئى خو بدین وهكى ئەف ژنه كه ژ كوردا بيت، تو بەرئى خو بدین چەندا زراف ستوبره وئ چاوا ته حنك ل من دا. سه خهرا من شكينا (شكاند). ئەف قه ئى چ ل من كر؟ نانكو گه لهك، پئ گه مری. ئەف قه سه ژنهك بوى ل بەرايا شههيدا. ئەف قه سه دژى وئ بيت. داياكا خانى بوبكا خو فاپتكر گوتى: دئ هەرە بابى خو فاپت بکه سەرکه هنييا زير و زبقي نيشا بده. ئەف جه ماعه تا دى دورا من مایه دا ئەژى پيچهك خه زايين بو خويكم. گوتى: دئ كهره مكن هەرن ل ديوانخانى روين. هەمى كورسى بيت پويلاي دهينادنه (دهينانه) دهرئ ديوانخانى فەكر، هەمى رونيشتن خوارئ، هەر سه د و پينجى، گرگره و سهروكيت ولايه تا.

وى زه مانى قه لوين هەبوين بو ئينان و تيكرن، هندى كچا شاهی و بابى خو بون چون سەرکه هنييا زيرى و زبقي نيشادا و داياكا خانى ئەوئ دەستمالا دەستى هەلگرت و پيشه جو قه لوينيت وان تيك قەدان و تويتن كرى و پەل ل سەر دانان، عومبارا دەرمانى رەش (بارويت) دبن ديوانخانى قه چيكر بو. دەرۆك لى بوى. ئەوئ سەرئ تپسلا پئى خو ل دەرۆكى دا، پەلا ناگرى ئاقيت ناڤ دەرمانى رەشيدا. دبیتن: ژ مەزنييا بارئ كهره مە، هند دبیتن دوکه قئ شين دەرکه قت، هند ژى دبیتن هەما ئەو ژى دناڤ واندا سوت و عومبارا دمدمى هەرفاند رەخى كەلئ. ئەو چەند مروقيت د ديوانخانى قه، شاه و كچا خو نەبن، كەسى دى ژئ قورتال نەبون خەزا خوكر.

ئينا دبیتن وهختى شاه، و كچا خول سەر كەهنييا زيرى و زبقي زقيرن و هاتن بەرئى خو داين خو سەرۆكهك ژ وان سه د و پينجيبان نەمايه. دبیتن رتيا خو گرت، تنگژى و غەمگين و گە مری، عەسكەرئ وى ب هەمى قوماندارين شەرى دگەل مەزنييت دگەل هاتين چو كەس ژئ نەمانه. كچا خو دا دويڤ خو بر مالا خودانى چاڤى خو لى دكر، ديار بوى كچا وى ژى ب حال دەرگەت. دبیتن: نەه مەهئ وان تەمام بوين، خودئ كورەك داين نافتى وى كر خان ئاقدهل. دبیتن، گە لهك حەژ وى كورى دكر، هەشت وهختى خوب پتكوكا چۆ (رابوييا) ئەو كور خوشتقى بوى. دبیتن: عاقل مەندئ وى بەرئى خوداين گوتيب: ئەف قه چيه شاهۆ؟! گوتيب: پانى ئەف قه نه فيكى منە. گوت: نه فيكى ته دگەل ته نەراست و درسته. ئەف نه فيه مەزن بيتن دئ بت دوژمنى قه ومى ته، دئ ته هلاك كت. دئ دەوله تا ته ژ دەست ته كت، چاوا باپيرئ وى ژ دەست ته كره، تو خراب كرى جارەكا دى دئ وه ل ته كت.

دبیتن: وهختى داياكى پئ زانيا، دئ كورئ وئ بەرزەكن، دئ دربهكى لى دن، رابوى شهف و ناڤ

كوپئ خو رەفاند و بر ته يايى دنياين كەت. ئەز هيقه چۆم و ژ ويڤه هاتم، رەحمەتا خودئ ل دەيبايت گوهدارا.

كەلا دمدمى

ژزار دهقى

ابراهيم سيدمدوح كه ليتانى

بەغدا

۱۹۶۹/۵/۲۵

دەما دنيا ئاڤا بيه

خانەكئ ژ كوردا رابيه

چ بلوبليژەكئ عەجيبه

بيه خولامئ شاهيبه

پەز بر و چۆنه چيايى

كودەك شيرى ژئ دۆتبيه

شاه نقتس خان نوبه چيبه

بلويلا خول سەر كودى رازانديه

هات و ميتشەك رەشه سپيه

ددفنا شاهيدا بويه

ل سەر كودى شيريرا و لىن بەرى غەوغاڤيبه (بەرزەبويه)

شاهى بيهنشى و هشباريه.

گوتى: «هەرئ خانۆ من چ خەون ديتيبه، خەونەكا عەجيبه. حەقت بار كليكا ژ كليلكيت خزنييت

زيرى تين ئى بەرى دەينانديه

خانى گوت: هەرئ شاهۆ ته بير هات خزنييت ماله

شاهى گوت: خزنييت من خزبنه نه، نين خولينه، هەرسيكيا قان ژى تئ نينه.

دەما بيهنەكئ چۆن، خان زقيرى ل دويڤ شاهى گوتى: من قەلوينكا خو هيتلايه ل وى ئەردى يئ كو

ئەز و تولئ نقتسيه خان بيهنەكئ ل بن بەرى گەريا، كاغەزەك ديت، بوخو ئينا هاته مال. مەلايهكى ل

مالا وان گوت:

هەى مەلا وۆ هەى مەلا وۆ تو ب وئ قورئانى كەى يا زيريبه

تو بۆ من بيژە راستيبه

چ ل ئى كاغەزكئ نقتسيه.

گوتی: ئەز ب وئ قورنانی کەم، دئی بوته بیژم راستییە
 هەفت بار کلێلکان ل قئ کاغەزکئ نقیسییە
 ل بن وی بەری دەینادیە
 خانی گوت: ئەف جار حەقە ئەف جار حەقە
 کوشتنا مەلایی ئەف جار حەقە
 دا خەبەریت مەلایی ل دنیا یئ نەدەن شەفەقە
 خان رابو مەلا کوشت بچوبکیت خانی سپیدئ رابون گوت: بابا کا مەلا؟!
 بابئ گوت:
 خودئ دزانیت مەلایی بلیانی (*)
 چو کیژ کوری کیژ مەکانی
 چ رۆژەکە خودئ دایی
 خانی چۆیە لالی شاهی
 تو بدە من ژ تەمەت (***) چەرمئ گایی
 دا بۆ خو بکە مە ملک و قەسر و قوسویر و ئاقایی
 گوتی: هەری خانۆ تو وەنەکە
 چو کە کونیت مێشا ئاقانەکە
 برجیت بەلەک لئ ب ناف نەکە
 خانی گوت: ب مەبەرئ دئ ئاقاکەم
 گەلیەک زەرئ دئ کیشمە سەر
 کوفرستانئ کە مە دەری ئیسلامئ
 ئینا شاهی گوت:
 دئ هەرە خانو من داتە قەندەر چەرمئ گایی
 بۆ خو بکە ملک و ئاقایی
 بنیرنە خانی بنیرنە فیتلا
 چەرمئ گایی دئاقئ نایی
 دقیل دقیل ژئ هەلانن
 پئ گرتن هەفت دەشت و دوانزده نەپیل
 خانی دبیته فان هۆستانە
 هەر خولام بم ل فان جەنگانە

(*) ب لیانی = ب گیانی
 (***) قەندەر.

بنئ دمدمی داننە سەر بەرانە
 دەما بەر و قەمەرانە
 خانی دبیته هوستا عەلبیە
 تو مفردەقەکی بکە بەرییە
 هەر بەر و قەمەراییە،
 بنئ دمدمی دانال سەر چایی
 ب چل لەغما دئاخی بینایی
 لەغمە دئاخی بینان (*)
 دا لی نەگرن لەغمیت شاهی.
 دەما دمدم تەمام بو، سببەد توپ چۆنئ ب درستی
 بەر ل سەر بەری نەگوھستی
 بەفرکئ چیا سپی کرن
 خانی بازگانیت شاهی هند کوشتن، هند روسکرن
 کافرەک هات سەلە ماستە (***)
 توز ل بەر پیتیا دبیته ماستە
 هند دبیتن دروہ، هند دبیتن راستە
 کافرەک هات ژلایی هلندری
 یئ دپاخلی تۆقئ تری
 گوتی: دئ ل بن دمدمی چینم
 هنگی دچم پیقە بیت و بگربت
 جاب گەهشستە شاهی گوتئ:
 ئەو خانئ خولامئ تەبە
 کوشتی کوپئ تە ب خوبە
 شاهی گوتئ:
 هە ی بین بین بین
 موهریت هەستئ هون بین
 خان چۆ دەرەجیت میرا
 خەلیفە تەنجی دهنیریت
 گوتئ: ئەز وی تەنجی قەبول ناکەم

(*) دئاخی دا برن خاری.
 (***) ژ کەسئ ناترست.

کرمانجی بی ناڤ ناکه م
 گوتی: هری خانه هری خانه
 له سهر سهری و ههر دو چاقانه
 وهره روینه خاری پالده بالیفانه
 فه خو جوته کی فنجانانه
 نه و ریزیت مه ماقولانه
 خانی گوتی: کافر فنجانا ته زهر تیپیو
 نامه قایللی روحیپیو
 کیله من ل که لیا میترا زانییه
 ته شیرهک بو خو کرپییه
 خوزی من زانییا کاجنسی وی چیه
 خه لیفه ی گوت:
 شیری من مسرییه
 جوم و جهلال و کانیه
 جوتهک ناش مزگینیا وییه
 جوته هیستر بهستنا وییه
 ب سه د تومان زتیرا کرپییه
 نه زی و همه ههر و هکو من ب خو دیتییه
 خه لیفه ی گوت خولامی خو: هلو شیری بیینه بدهڤ خانی هه کو سویه هی نه م دکوژین دا دلدیدا
 نه بته که سه ر.
 خولامی گوتی: دی ته کوژیت شیری نه دهڤی.
 خه لیفه ی گوتی:
 بلا بیینه خان ل بن خیشه تا منه
 وه کی حورمه تا منه.
 خولامی خو دکه رویی ناگری
 شیری ژ که له می فه کری
 دایه دهست خانج موکری
 شیری خو گه زه کی بی کیشایی بو ستوهی کافری
 خانی شیر ژ کافلانی ئینا ده ری
 گوتی: کافر شیری ته چیه؟
 گوتی: خانو، شیری من مسرییه

خانی گوت: ماده م شیری ته مسری بیت
 ب جوم و جهلال و کانی بیت
 ددهست خان ئافده لی موکری بیت
 مه فه ری ته دی کی بیت؟
 خه لیفه ی گوتی: هری خانو تویی خورتی
 بازه هی ژ رهڤی گرتی (*)
 نه فه ههقت ساله پوشیا رهش من دانا یه په نجه ری من ل ته گرتی
 خانی گوت: کافر پوشیا ته ل سهری ته بیت
 کیری سه ی ددهڤی ته بیت
 ههر وه کو دبینی دی وه بیت
 ده ما خان شیری دگریت
 جاره کی دله زرنیت
 دسه ری خه لیفه ی و مامی و برازا و ستونکا خیشه تی دقه تینیت
 ئوردیا تیک دهژنیت، ئوردیا گازه گازه.
 سهری خه لیفه ی و مام و برازا کرنه وهرزیت پیشازا
 خانی له پزیرین دکه ته گازی، خانی موکری:
 هری خانو تو بچی وه لی
 خیشه ته ک مابو بگه همه خیشه تا شاهی
 شاه دچیته بی نه فرازی
 خانی موکری لی دکه ته گازی
 دی کیشه رهڤی هه ی تیشکی بهرازی
 مه حمودی بابله کانی
 کاغه زا دتیری پیچایی
 هاڤیتییه ئوردیا شاهی،
 ل سهروکانی لبنی چیایی
 نیشانه ل بهری بادایی
 مه حمودکی باب لی مری
 کاغه زا دتیری وهرکری
 هاڤیتییه ئوردیا کافری
 نیشانه دبه ری کونکری

(* بازه ه = جانی هه سپی که حیله

های بین بین
 مهحمودکی بابلهکانی بین
 ددهری تویپرا بحهشین
 دکهلیا دمدمی فه پهقین
 ئینا شاه رابو، دوار، حهیوان و گیاندار فهکوشتن ل سهروکانیی تژی سیریحیت خاننا خوبن کرن.
 ئینا خان رابوگوتی:
 ههری دابین ههری دابین
 کورتکی لف ل باین
 تو ههره بانن بیتلین
 بو مه بخازه دوعابین
 کو ههکه خودی ئیندادهکی بو مه نه ئینته رابین
 هیقیا من ناخودی شیخ مهحموده ل سهری بشیشی،
 چیبایی بشیشی ته ل سهری سولا ب حبشی
 توبه راهیا خاننا بکیشی
 هیقیا من خودی شیخ نه حمدی کهمهکی
 توب نه باین بهلهکی
 توبو خاننا گهلهکی
 نه نیسانه نه گولانه
 بو قوقرا نه قرانه
 هاقتین سورکیت بانه
 تژی بو سیریح خاننا
 سوفیا پیکر نقیژه
 فهقا پیکر سهیرانه
 نه بدال بهگی بابا، نه ژ بزاقیت میترانه
 نابریت، نهف، بی خودانه.
 نه بدال، بهگو بابو، توبین نه زانی
 شیرری بکیشه ژ کافلانی
 دابریت زری و کونزری، ههسپی دگهل خودانی
 ئینا شیر کیشا ژ کافلانی، رهکی دهبناند
 پین باین خوژی دگهل بری
 ئینا باین گوت: تف و نهعلل ل وی ماکا تو فرشک کری

ما ته پین باین خو نه بری؟
 چیبو نه بدال بهگی جاننا
 لنگی له تهرمی باین داننا
 نه هیله کهس بهیتته دورانه.
 های رابو رابو رابو
 نه بدال بهکی باین رابو
 رهختی کوردی پیچابو
 زری و کونزری، ل بهژنی دوتابو
 ل سهر ده رگههی راه ستابو
 ره فدهک (ره فهک) میتر دگهل جودابو
 خاننی گوت:
 نه بدال بهگو تو ههره تهره فنی توره
 بینه ده متر بانه
 نه م دی ل قیره بین چهند روزه
 دی کهینه کهیف و جریدانه

بهیتا دمدمی (*)

ژدهستنقیسه کا نه نافته جه نقیسی لنک
 د. مه سعود مصطفی نامیدی
 ۱۹۷۹/۲/۲۰

عهلمیایه عملیانه
 گهلی خه لکن بادینانه
 دی کهین بهحسب خاننی له پ زپینه
 خاننی رابی ل نامیدی
 دهست دا ششکا شقانی
 دهست دا گوپالی گافلانی
 چو نک شاهی ب خولامییه
 بویه شقانی شاهیه

(*) ژدهستنقیسه کا نقیسه فانی خو نهژی جهی لی نقیسن و دویروکا وی نقیسی.

په ز بریو چو بر چیا بییه
 کودهک شیر وی دوتیه
 چ بلوبلیتزه عه جیبیه
 بلویلکا خو ل سهر دانیه
 میشه رهشا میشه سپیه
 ژ بن دفتیت شاهي به شیه
 ژ به حرا پویلاي و مفرقی دهر بازویه
 ل رهخ که له کئی نهشتیه
 شاه ل وی گاشی رابویه
 ههری خانو، منی خونهک دیتیه
 خهون نینه عه جیبیه
 میشه رهشا میشه سپیه
 ژ بن دفتیت من یا په شیه
 ژ به حرا پویلاي و مفرقی دهر بازویه
 ل رهخ که له کئی نهشتیه
 خان دیتیت: ههری شاهي
 ئه و خهون نینه، ئه و خه یاله
 ئه و خهونا خزینا ماله
 خانی دیتیت: شتیدی ل من بو میثانی
 نزانم چو کیتو گوری کیتو مه کانی
 سهد نه عله ل بای خودانی
 چ روزه کا خودی دایی
 خان دی چیته نک شاهي
 ههری شاهي ههری شاهي
 تو بده من ئه ردی ژ ته مهت چهرمی گایی
 بی قرقر و بی دویماهی
 دی بو خو که مه برج و که له
 سه لته نهت و ههر ئا قاهی.
 چهرمی گایی دایی شاهي
 چهرمی گایی دناقی نایی
 ههفت روزه و ههفت شه فا نیایی

روزه هه شتی بی نیایی
 ژ به ریج نیایی
 چهرمی گای دفتیل هه لینیایی
 دکونا، دهرزیکتیرا نیایی
 نگوری هوزانی و رنایی
 شاهي دیتیت ههری خانو
 نه ئا فاکه (وا فاکه) برج و که لا
 دی ته که مه میره کی شتخه لا (*)
 ل (۳۶۰) گوندیت فه لا
 خانی گوتن: ههری شاهي گوندیت فه لا
 ناکه م میرکا تباشی (۳۶۰) گوندیت فه لا
 دی و افاکه م برج و که لا
 دی لی دهم و بانگ و سه لا.
 بنیتره خانی چهندي ئبلیسه
 چهرمی گایی کره جانگه ریسه
 پی گرتن و سی سهد کیسه
 بنیتره خانی فند و فیلا
 چهرمی گایی کره دفتیله
 پی گرتن سی سهد دهشت و نهیله
 دمدم بره بن چیا بی
 سی سهد به ژنا د واخی (***) نایی
 سی سهد هوستا ژعه ردا نیایی
 دانه گرن له غمیت شاهي
 هه کو دمدم چتیکری
 هوستاییت خو رازی کری
 سهری هوستا ژئی کری
 تیکرا (فتیکرا) ددهمی را کری
 جهی خانی ل سهر چتیکری
 چ سوه یه روزه تاقه

(*) شتیخ الله
 (***) د ناخی.

گوڤه ندهک شیرا گپرافه
 جان پهریخان کره بویک و
 عه بدال به گئی کریمه زافا
 چ رۆژدهکا خودی دایی
 خه لیفه چوبه نک شاهي
 ههری شاهي ههری شاهي
 ئەو خانئ خولامئ ته
 بی بویمه تاسئ سهری ته
 بی بویمه دوزمنئ دینی ته.
 شاهئ دبیته: خه لیفه قه وه نیبه
 یاسوایی رهدین شینه
 خان خولامه کئ ئەمینه
 تو له زکه بله زینه
 سه د حیشترا ب جه مینه (*)
 ل خانئ موکری بگه هیبه
 خه لیفه دی بیته ههری
 شاهي ئەو شۆل تیدا نیبه
 ئەو خانئ خولامئ ته
 بی بویمه تاس دسهری ته
 بی بویمه دژمنئ دینی ته
 وی شه لاندی کوپئ ته
 وی گرتیه بازرگانئ ته.
 بین بین باروتئ
 بهر مه قه سی ب خهرتین
 ل کاغهزا ب جه مین
 سهری خانئ بو مه بین
 مه ئیناندن دو مه ه
 بارویتیته غهزا جه ماندن
 مه، ب مه قه سی خهرتاندن
 مه ل مله تا ف ئیناندن

(*) ب خانئ موکری

مله تی هویک ل خوداڤه
 ل بن گه لیا خانئ قه داڤه
 خانئ له زدر دله زینه
 کاغهزه کئ دنقیسینه
 ددهستی مه حمودکئ دانینه
 مه حمودک له زدرکته دله زینت
 ل سپنه و گارا قه به زینت
 هه ل شه مدینا هه ل بادینا
 یا ویله چ بت نینک شینه
 بلا نه ئین مه منه تا
 که ره هه سپئ خوبی نیبه
 وه یله مه حمودکئ کاوانئ
 کولهک بیته ل سهری ئەزمانئ
 نیشادان سیرپچ و کانی
 وه یله مه حمودکئ «باب علی» لی مری
 کاغهزا دتیرئ وه رکری
 نیشانه ل بهری که فکری.
 وه یله مه حمودکئ باب نه مایی
 کاغهزا دتیرئ بادایی
 نیشانه دبن ته ختی شاهي
 هه میا بۆ لای زتبارئ
 جه لال بیت نانئ وی خاری
 نامه قاتلی هزارئ
 شاهئ دبیته دی بین
 دو ته فر و بیتر بجه مین
 ل گرک و نهالا بوهرین
 ل سیرپچخانا دهر ب خین
 هه کو ته فر و بیتر جه ماندن
 ل دور گرک و نهالا وی دراندن
 سیرپچخانه، چیلو حیشتتر تی قه کوشتن
 چ سویمه یه سر و ساره

فقه‌یا دده‌ستدا، تراره
 سیرپچخانه ژه‌هره ماره
 عه‌بدال به‌گنج سه‌رکه‌قتیبه سه‌ربانی گوتی: هه‌ری بابا:
 چهنده به‌لگیت دار و بارانه
 چهنده خیزیت ده‌ف ئافانه
 چهنده ستیریت نه‌سمانانه
 هنده خیفه‌تیت کافرا ل‌ره‌خ مه‌فه‌دانه
 دبی‌ت:
 هه‌ری بابا نه‌و کافر نبینه
 نه‌و کاروانی بابی ته‌یه
 خه‌رجیه ل‌سه‌ر وانه
 هه‌که نه‌ده‌ن مه‌لی‌کدانه
 چ‌سویه‌یه دی‌چیته نی‌ثرو وانه
 یا شیر و پلنگی شیرانه
 نه‌و قه‌سابی وان سه‌رانه
 نه‌و رساسی وان عه‌ردانه
 هی‌قی‌یا من خودی کر عه‌قری نیساننی
 داریت تاقه‌کا بارانی
 تیر فه‌ن لاویت کارخاننی
 نه‌یسانه نه‌گولانه
 نابه‌ینا تیرمه‌ه و ته‌باخانه
 قیرینه‌ک که‌فته عه‌فرانه
 چرفه‌چرفا بروسبانه
 تیر فه‌خار لاویت کارخانه
 خان دبی‌ت هه‌میا
 بو عه‌لیی چه‌مانی
 تو مه‌حلی شیرداننی
 بین بین تلوی‌ت (تلو‌قی‌ت) زیر به‌له‌یین
 ده‌ستکی شیرا پی ب‌نه‌خشین
 دا لاو دبه‌ر خودا ب‌چه‌قیین
 بی‌ت ئینانندن دو تلوی‌ت زیره‌لانندن

ده‌ستکی‌ت شیرا پی نه‌خشانندن
 لاوا دبه‌رخودا چه‌قاندن
 هه‌ری دایی تویا کورنه‌لی لیله‌ه بابی
 تویا مه‌زنی لی بکه‌رابی
 عومری من بوری ل‌سه‌ر دنیا‌یین
 کافره‌ک هات و ل‌هی‌قه و یقه
 ل‌بن دمدمی چاندن سی‌قه
 گوت: هنگی دی‌چم بی‌نه‌پی‌قه
 کافره‌ک هات و سه‌له‌ماسته
 یاکی دق‌ی جیبی بی‌ده‌سته
 عه‌ردی خودی ب‌زیر و ماسته
 خانی حه‌قت نه‌قلا چه‌تنا خول به‌ر گوهاسته
 هنده‌ک دبی‌ن دره‌وه هنده‌ک دبی‌ن راسته
 کافره‌ک هات و لاره‌یه
 یاکی قی‌چی بی‌فیله
 گوتی دی‌چم که‌لیله
 خانی خرابکم ب‌سه‌ری سمبیله
 کافره‌ک هات و ژ‌ئه‌لمینه
 تو شاهی تول من نه‌گره
 عه‌سکه‌ری من چو نبینه
 شاهی دبی‌ت: چ‌عه‌سکه‌ری وی چو نبینه
 سی‌سه‌د هندی ل‌مالا وی ب‌خوه‌نه.
 دمدم به‌ره‌کی قلو‌زه
 بی‌ت ئینایین چه‌رخا لوزه
 ل‌به‌ر نه‌سمانا راکره‌توزه.
 دمدم به‌ره‌که تو‌قی‌دا
 سه‌د تو‌پ هاقی‌تن دگا‌قی‌دا
 به‌ر ل‌سه‌ر به‌ری نه‌چو‌پی‌دا
 هاقی‌تن تو‌پا ب‌چوبکه
 ده‌رمان کرنی ب‌سندریکه
 ژ‌خه‌و راکرن‌زا‌فا و بویکه

لهیل و مهجرویم (لیلی و مجنون)

سه عید پیرو (۳۵) سالی
نقیسینا رینجبه ر صادق بهاء الدین

چ سپیددیه سپیده زوییه

هوی مهجرویمی دهلال ژخهوا شرین رابویه

هه یلی هه ری دایمی من حوریبهک ل جنه تی دیتیبه

ناقئی وئی لی رزقی مهجرویمیبه.

گو: هه ری دایمی گوری، نهوی شهیتانی کوری لهعنه تی، هالی ب ته که نییبه. نهو شهیتانی کوری لهعنه تی (*) ب ته که نییبه.

گو: هه ری دایمی نئشه لالا (انشاء الله) ل بتن ژنو ددانه کی کورتیبیه دا، تو له زیکه بله زینه.

ته مبره کی ژ مهجرویمی دهلال را بیته.

دا، تو ته مبره کی ژ مهجرویمی دهلال را، دی تو بیته،

دهیکا کوره، گه رها لوه ستا له جاره.

هه یلی ته مبرویری تو ژ مهجرویمی دهلال را لوئینا ماله.

هوی لی هو مهجرویمی دهلال دهستی خو دهیناده سهر داری ته مبرویری، بهنده کا ب خو گوتی، ئیکا ب له یلی گوتیبیه.

هه ری جابه کا هاتو مهجرویمی دهلال، گو: مالا بابی له یلی نازا دانه ژیریبه، مالا بابی له یلی و ل زوزانی ژیریبه.

هه یلی گو، هه وارا من و خودی رهمانی

عه ورهک رهش چیدبیتول بانکتی عهسمانی

تالهک به فری بکه قیث سهر کوبنی مالا بابی له یلی، ستوینا نیقی بهرقه شکانی،

نه یلی عه وری رهش چیبول عهسمانی

هه یلی تالهک به فری که ته سهر کوبنی مالا بابی له یلی، ستوینا نیقی لو و شکانی،

ستوینا نیقی بنه قه دا (بنه قه دا) و شکانی

هه ری مالا بابی له یلی بارکر دهینادیه سی گرکا.

ودهختی مالا بابی له یلی بارکر دهینادیه سی گرکا.

ودهختی مالا بابی بارکری ژ زوزانا قولویی هات دهیناند سی گرکا، مهجرویم حسابی خو بار ل نک بابی وئی چو. دچیت دبیژن کانی گولی گه میا. چو ل وئی ده ری ل سهر وئی گه هینیثا ثا قه خوار، ره ب

(*) لهعنه تی و نهعنه تی ژی تی گوتن.

هاقیتتی توپا مهزنه

دهرمانکرنی ب من منه

ژ خه و راکرن زاقا و ژنه.

هاقیتتی توپا غزه لی

دهرمانکرنی ب مهجهرلی

هورین که قته بورجیت که لی

بورجیت که لی هورین که قتی

جوتی شیرا نرین که قتی

خان دی چیته ده ری خیقته تی

نهو سپیده خیره کی نه که تی

کافرا سرکی نهعنه تی

دی تو وده سهر هدایه تی

من که لیا میرا زانیه

ته شیره کی کر بیه

شیری ته بیتمو مسریبه

دو سهر که پیخ خو شه ندیه

نابریت کرینه کی موبه

هه میا یی کافری کوره

لهو نک (دو) نهو چو زوره

ئینا دهر شیری لاهوره

دانا دهستی خانی سوره

گوتی: کافرا شیری ته لاهوره

ب سهر که پیخ خو قه ساتوره

نابریت تیقلی گوندوره

خه لیفه دبیژیت:

خانا تو وه نه که

دهستا ل چه کیت مه قه که

به ره قانیا سهری خوبکه

خه لیفه دبیژیت: گه لی ستیبا پسبار ل دنی دبی بهینی

خودئ مه بکت دو جوتکتیت ستیرا باقیژی ژ تو نه زمانئ (* چله یی زقستانئ مه جرویمی دهلال بیت
 زوزانئ،، له یلا دهلال ل دهشتئ بت چللی هاشینئ مه جرویمی دهلال ل دهشتئ بت، له یلا دهلال ل زوزانئ
 بت. رهمه ل بابئ گوهدارا، بخاتری هه وه.

سیسه بان

نقیسینا موحسین صالح عه بدولعه زیز

رؤژا ۱۹۷۰ / ۲ / ۵

ژدهستنقیسه کا بی ناڤ

بسم الله

ثم الحمد لله

ونستعين بالله

بسم الله الخالق

هو الرحمن الرحيم

وبه نستعين

سبحان ژ شاهي كه ريم

مه عبودئ پر كه ماله

پر (فضل) و نعمت (عظيم)

مونه ززه هئ بي زه واله

دئ گهرين چه رخا قهديم

دو رؤژا سال ب ساله

ناقئ خودايئ عه ليم

بي شريك و هه قاله

ئه وئ واحدئ بي وهلد

نيئن چو داي و بابه

فهضلا ته زاتئ صه مه د

نه مه خفي و نه حجابه

ژ وه صفيت خو پر عه ده د

بزائن پر صه وابه

العالميني (رب العالمين) قه بزئ روحا مه جرويمي كر. ل وئ دهريئ ئه مرئ خودئ كر، ل وئ دهريئ مر.
 ديئزن چه ند مدههك چؤ له يليئ جيريئ خو هه لگرت زؤما وان نيئريكي كاني گوليئ گه ميا بوي، بيت وئ
 دهريئ ناقئ بوخو بيهت ئه وئ ژي كا چاوا دخه وا خودا ديته وئ ژي وه سا ديته، هات وئ دهريئ بهريئ خو
 دايئ هنده ته ير بو كه له خئ وي (مه جرويمي) هاتنه ل وئ دهريئ گو:

لولو ههريئ ته يرو لولو ته يري سبييه،

دئ تو، زويژه كي (*) ژ مه جرويمي دهلالرا بزانييه

گو: وللا ئه و كوما ل ههستييا

مشك و مار قوقل دچاقئ وي دا چيكره يه

گؤت ته يري: «دئ هه ره ئشه للا (انشاء الله) جهئ ته دئ ئاگرئ جه هه نه مئ بتن، چكو ته ئه ف جابا
 نه خوؤش يامرنئ دامن، جهئ ته ل نيڤا جه هه نه مئ بتن. تبيت (له ييل تبيت) بهريئ خو ده تئ پا گوشت وئ
 حه له يايه، حه ستي هه ما مايه.

ديئزن: سحاريئ وئ دهست ب نميژا خو هه كر، تازه (جوان) دهست نميژگرت و تازه نميژا خو هه كر، سوچه
 چؤ (***) بو ره بو العالمين گوت: يا (ره ب العالمين) تو ب عه زه مه ت و عه داله تا خوكي، تو بو خاتريئ وي
 كي ته دنيا بو ده يناده و راناده، ئه ز هنگي سه ريئ خو ژقئ سو جديئ راكم، هه تا مه جرويم ساخبتن. ديئزن:
 ره ب العالمين حالا دا دوعا وئ قه بلاند. روح به ردا سه ر جنازئ مه جرويمي، عه ينه ن وه كي به ريئ حه چكو
 دخه وي دا. ديئزن: دهنگه ك ژ ته ره فئ خودئ فئ هاتي، سه ريئ خو هه راكم، هو سالاڤا ملا فهدا، مليئ راستئ
 و بين چه بيئ، به ريئ خودايئ مه جرويم نقشستيبه خه وكيئ خو ناقيتيبه سه ر و گه رده نيئ وي، ياني مرؤف ژ
 خه وفا خودئ گونه ه دكت به ريئ خو بدتئ هند لاهه كي ژيها تيبه .

دهستئ خو لي دا (له يليئ دهستئ خو لي دا) گوتئ: «مه جرويم مه جرويم. چاقئ خو پيئرا كرن. گوتئ: ها.

گوتئ: تو چ كه سي؟ گوتبيئ: ئه ز له يلم، مالا ته خرا نه يئ، تو كؤمه ك هه ستيا بوي من دوعا كريبه هه تا
 تو ساخيوي، هند مه راقا ته دزكيئ من دابوي؟! گو: پا چاوا ته مه راق دزكيدانه، هه ر دو ئه م وه كي ئيكيئ.
 مه جرويمي گو:-

هه ريئ له يليئ خوزي من زانيبيا تو كچي يا تو ژني؟!

گو: هه ريئ مه جرويمؤ سه د جارا سه ريئ بابئ ته كم،

هيئ ئه و كچا كه چيمه ژ به رده نكا ده يكا خو هه تيمه .

دل ب خو شه وتئ وسا شه وتئ يان روندكا خو ژ چاقئ وي نه گرت، بو قئ بي به ختيئ. هند دمه راقا
 وي دا، هنده سو جد چؤ دا ساخيبت، دا بگه هه ئي ك، ئينا گو:-

هه وارا من و خودئ ره حمانئ

(*) زويژه ك = دهنگوباسه كو ب كرمانجئ = سالوخي = سالوئن.

(**) چون سو جدي به لافتره .

يهڪ له جزا (لحظة) شاهي نه بهد
 دنئي دکهت خرابه
 يهڪ له جزا شاهي خه بيبر
 دنئي دکهت ويرانه
 يهڪ باره سهري فه قير
 تينت دکهت سولتانه
 سولتان و شاه و نه مير
 يهڪ دم دکهت ديوانه
 يهڪ له عزا شاهي خه بيبر
 دنيا چهرخ و ده ورانه
 دنيا چهرخ و له وله به
 ژبو که سي (نابت) ده وامه
 ژ مه شرق هه تا مه غرب
 شاه و ژ کوهدا غولامه
 صاحب ته پر و مه تره بن
 جومله دي چين ته مامه
 «کل شيء هالك»
 بزائن نه ي روحا مه
 ژ غه بيري زاتي بي نظير
 نيئن قهوي به قايه
 قاضي و شيخ و فه قير
 دگهل نه هلي و هفايه
 «صلوات» ژ ديوي (منير)
 (صلوا على محمد)
 دگهل نه هلي جه ماعت
 (وعلى آل محمد)
 دا هوبن بزائن قاتي
 رسولي نه يم و نه بهد
 بؤ مه دکهت خه باتي
 جندی و خه لکي صه مه د
 بي دکهن حکايه تي

روزهک حه بيبي واضح
 پالا خودا منبه ري
 نورها نه وي بو لائق
 ب ديمي خو بي نه نوهری
 ژي رابو خه لکي صالح
 دي کهت قهستا که و نه ري
 وي ديت کو بويه قه واضح
 توژهک ژدهشت و به پي
 بلنديو وه کو غويار
 زاهريو يهک سواره
 بي هاتيه نک ناشکهره
 په يابو ب غه داره
 پرسين ژوي چند خه بهر
 نه و پيغه مبه ر و ياره
 جاب لي قه دا ب نيرحام
 زهحف بوين ل وي نه کابر
 دهشتي دابي پر عه زاب
 تينا (دئينا) بونان و ناگر
 من تشتهک ديت وهک غوراب
 من قهست کري هه ر هادر
 هه کو نه ز چؤم کو قه سرهک
 شيهه تي دور و له وله ب
 مه يدانا چهرخ و حه ربهک
 به تهل و نه سه د نالين
 من پر ژي کر بو نه سه د
 گوته من يهک رجالي
 حوسنا خودانا به درهک
 بي تييدا چاره سالي
 نه و کافري مه لعونه
 ناقي نه وي غه ضريفه
 مناقه زه نديقه

فېرېا هه نه سهد ئولوف
 پر كه چيپ و زه فينه
 سهد خزبن و سهد صفوف
 نه گهر تو من بحه بيبي
 نه زم ژبو ته هه فكويف
 كچي جهواب ژي فه دا
 نه گهر تو من بحه بيبي
 سه ري عه لي و نه حمه د
 نه گهر تو زم را بيبي
 ژناف به تهل و نه سه د
 مه هرا من ژخو په ليبي
 نه گهر ژ بهر مه هرا مندا
 سه ري نه وان تو بيبي
 رابوژ جه ب شه جاعه
 منافقه زه نديقه
 گوتي: «سمعا وطاعة»
 خودان زري و حه ديده
 هه چي بيته مه ناعه
 دي وي كه مه قه ديده
 وان عه سكه ريت خوكريون
 نه ز هاتم بو جهوابي
 پر زور بون پر هنار بون
 من قه ست كره سهوابي
 ژميته من نه و ژ دل بو
 نه ي شه ربه تبي و شه رابي
 ياسه يدي قه هامي
 رو نيشته بهر محرابي
 دكه ت قه ستا قيامي
 جبرائيل بي دكه ت سه لامي
 نه ز بي هاتيم ب جهوابي
 ژنك خالقي نه نامي

فه رمانه دا تورابي
 دا تو بزاني يا شه ريف
 نه زين هاتيم ب ئيلهام
 ژنك مه عبودي له طيف
 دا بيتر مه ته ئيعلاني
 بي هاتيه نه غه ضريف
 مال و عييل و ته مامه
 يا سه يدي عه دلاني
 رابه بويه ده ليله
 خودي گوت دا نه و بزانيه
 قاسدبو جبرائيله
 تو هه ره سيسه باني
 يا نه حمه دي خه ليله
 هه گهر كافر گه هاني
 خودي ل وان بكه ت زه ليله
 هه م جندي و ناموده
 نه صراني هه م يه هو ده
 نه صنم په رستن (كوفار)
 پي كفه نه ظيري ت دو نور
 بيت هاتينه سه رمه موختار
 غوماز و هه م دو نور
 صاحب روما كه فا دور
 جومله جه ما بون نه و زور
 پيغه مبه ري گول باقه
 رابوژ جه چ چله نكه
 نه سه كني سه عه ت و گافه
 ل نه صحابا كره ده نكه .
 ديوانه ك وا قه دا قه
 هاتني شير و پلنگه
 عه لي شيره نه ل نا قه
 سواري تازه و شه نكه

ئەم دى ب روحا خو چىنى
 جەنەت ل مە نەصیبە
 ئەو حەسەن و حوسەين
 مانە دگەل فاطمىي
 رەسولى گوت ھنگ بمين
 بمين دگەل زەھرايى
 فضە توژى بمينە
 بمينە ل وئ سەرايى
 ئەم دا ژ دل بچىنى
 دەفە بەكەين بەلايى
 قە رتيون ل مەدينى
 ئەصحابەيىت رەسولن
 بەرى خودا بەزىنى
 دكەن قەسدا ئوسولن
 قەرى بەكەن يەقىنى
 مەقسەد دابن حصولن
 ئەم دا ژ دل بچىنى
 مە ئەو غەزا قەبولە
 خالد ابن الوليدە
 گوتە حەبیبى ئىمام
 قووەتا تە شەدیده
 ئەم قائمەن ھەر مودە
 قەسەم بوى مەجیدە
 دئ چم قەد خو ناگرم
 بنيرنە من ئىمامى
 ئەزم خالدئ مەشھور
 قەنج و خراب و عامى
 نادەمە وان قەد ئەز دور
 دى كەم حەقى عەدلانى
 دئ چمە وان صەيىت سور
 يىت تانى بەتل و كامل

ھات عومەرى شەرىفە
 ئەو مقدادئ جەوامى
 ھات سوليمان يى فەرىدە
 طەلخە ل گەل وى ھەم زوبير
 ھات مقدادئ شەرىدە
 ھەم سەعد و ئەسەد ب خىرھات
 ھاتينە نك پىغەمبەر
 صاحب سلاح و گورزن
 جوملە ھەمى ب دەفتەر
 ھزار ئەلوان و تەرزى
 مە روح فدایى پىغەمبەر
 دونيا ل وا بويە لەرزەك
 ھاتن ب حال و عىلە
 وان قەت نەكر تەقسیرە
 بۆرىن ژ دەشت بىلە
 دونيا وان كر ژبیرە
 چو شەبەتى ئاف و بىل
 قەد يەك دجەدا نەھىل
 چۆنە بەرازئ پیرە
 ئەو سوارەك جابىكە
 يان عەلى و حەیدەرن
 يىت ھاتينە نك ئىكە
 يا مەتاعىت پىغەمبەر
 دەرکەفت ل عەردئ مەكە
 گوھ بدیرن صاحب نەظەر
 كانى چىايى ب سەكەر
 دئ وان كەينە كەر ب كەر
 ئەصحابە يىت حەبیبى
 ھاتنە ملئ مەدينى
 بەتال ناکەن خزىنى
 جوملە ھەم بون تىپە

دا گازی و نه نینا
 بانگ کره بهر قه هاری
 (یاربی انظر فینا)
 (فیقتل الکفار)
 عجب یا سامعینا
 پیغهمبرئ گول غه زال
 گوته جوندیبت کومار
 صاحب قبول بوئیحسان
 هه چچی بچیت سیسه بان
 دی ل جه نه تی نهو بیت یار
 دئی بیت شهریکئی رضوان
 نابینت نهو چو دردا
 نازا دبیت نهو ژ نار
 عومهر کورئ خه تابه
 رابول ناڤ نه صحابه
 نهو سه کنی ل سهر بیبا
 (فی الحال) لیتدابو جابه
 نهز دئی چم و ب زوییه
 من دیتیبه سه وابه
 قه گه ریا ل هاشمیا
 زوی دئی چم ل گه ل جه وابه
 پیغهمبری دو عاکر
 زوی بگه هنه سیسه بان
 عومهر له ز ل بیباکر
 (فی الحال) گه هشته سیسه بان
 وه کو گه هشته مه کانی
 وی دیت نه هاله ک مه حبوب
 نینن ل فی زه مانئ
 شبهه تی جوم و مه طلب
 تهیر و تیور و کانی
 جارینه تیکدا لهوب

رونیشتن ل وی حالی
 شو جعان و خه لکنی عادل
 ژتیرا کره ڤ ناله نول
 توخ و نالا مقابل
 هاتن ب مال و هم عییل
 عومهر دگهل جه ماهیل
 بیبت چوین پشتی سهر ئیلی
 هاتنه نک ره سولئ نه نوهر
 نهو سواره ک ده لیله
 ناڤئ مه شهور عه موره
 دو سواره ک به تهل و فیله
 هنارتنه من ب ده فتهر
 عه جیبه تو ده لیله
 مه روح فدای پیغهمبر
 جهلی وان (سلسبیله)
 نهز عومهرئ خطایم
 هه می پیکته من دنیاسن
 من شیر دهر لباسن
 بو کافرا قه سام
 نهز قاتلی که زایم
 هنارتنه من ب ده فتهر
 بی شک نهژ و ا قه نایم
 خوش هاته پیشقه مقداد
 بهیره قدرئ عه سکه ری
 کافر دده ستیت و ا بیداد
 شبهتی غوضه نغری
 کافرا بکه ن و بی بنیات
 هیمه تا پیغهمبری
 ره سولی کر بی کاری
 وی ده ستیت خو هه لینان
 هه وار کره بهر باری

سَيِّفٌ وَ هَنَارٌ وَ سَنَبَلٌ
 تَبَى هَهْنَه مَرْمُزَه وَ خَوْخٌ
 لَهْمِيْنٌ وَ هَهْمٌ چُونِ سُوْرگُوْل
 هَزَارِ صَهْنَهْمِ پَهْرَسِي شَوْخٌ
 سَهْدِ گَازِي بَ دَهْنِگِي بَلْبَلٌ
 زُ دَهْسَتِيْتِ وَ اَنَّاخَه ئَوْخٌ
 زُ نَالِيْنٌ وَ نَازَهْنِيْنٌ (*)
 کَافِرَا تَيِيْدَا نَايِ تَوْخٌ
 ئَهْوَ عَهْسَكَهْرِيْ غَهضْرِيْفَه
 يِيْ هَاتِي لَ بَهْرِ يَابَانِي
 سَهْدِ شَاهِ وَ سَهْدِ طَائِيْفَه
 هَهْمِي يِيْ تَيِيْگَه هَانِي
 نَابِيِيْتِ ئَهْوَ خَائِيْفَه
 نَهْهَالَا سَيِيْسَهْبَانِي
 شَبِيْهَهْتِي مَارِ وَ مِيْرُوِيِيَا
 يَانِ شَبِيْهَهْتِي جَهْرَادَا
 دَهْنِگِي نَهْفِيْرِ وَ زُوْرِنَا
 تَيِيْتِ زُ نَاثِ سُوَارَادَا
 پَيِيْغَهْمِهْرِ هِيْشْتَا دُوْرَه
 قَهْگَهْرِيَا قَه لَ جَهْنَازَا
 غَهضْرِيْفِي بَهْسَاتِنِ تَيِيْپَه
 سُوْنَعَهْتِي وَ اَنِ غَهْرِيْبَه
 وَهْزِيْرِيْ وَيِ بُوْسَلْمَانِ
 شَهْهَدَه دَهْتِنِ زُ دَلْدَا
 ئَهْشَكَهْرَا ئِيْنَا ئِيْمَانِ
 ئِيْمَانِ ئِيْنَا بَ ئَهْحَهْدِ
 ئَهْوَ عَاشَقِيْ رَهْحَمَانِي
 گُوْتَه وَيِ (أَنْتَ أَشْهَدُ)
 عِنْدِ رِسُوْلِ الْاِيْمَانِ
 عُوْمَهْرِ گُوْتِ ئَهْوَ حَهْشَهْمَهْتِ

(*) نازدلين نفيسي بو

پادشاهي پَرِ شَهْوَکَهْتِ
 بَهْرِيْ خُوْدَا هَهْ قَالَا
 قَهْگَهْرِيَاقَه دُو سَهْعَهْتِ
 هَاتَه نَکِ يِيْ بَ کَهْمَالِ
 گُوْتِ سَيِيْسَهْبَانِ بُو زَهْحَمَهْتِ
 عَهْسَكَهْرِيْ گَرْتِنِ نَهْهَالِ
 يِيْتِ چُوِيْنِ شُوْبِيْهَهْتِي بَابِي
 ئَهْصَحَابِ يِيْتِ حَهْبِيْبِيْنِ
 جُوْمَلَه هَهْمِي بُو تَيِيْپَه
 دَکَهْنِ زَکْرِيْ وَ سَهْمَايِيْ
 وَ اَنِ دَابُو يَهْکِ مَرْگِيْنَه
 خِيْشَقَهْتِي خُو وَ اَنِ قَهْدَانِ
 غَهْزَايَهْکَا شَهْهَدِيْدَه
 وَ اَنِ خَانْدِ عَهْشَرَهْکِ قُوْرْتَانِي
 فَاقْتَلُوْا الْمُشْرَکِيْنِ
 نَهْهَالَا سَيِيْسَهْبَانِي
 ئَهْوَ کَافِرِيْ يِيْ ئِيْمَانِ
 بَهْرِيْ خُوْدَا نَهْهَالِيْ
 کُوْمَهْکِ لِيْ بُو نَهْثِ زَاهِرِ
 هَاتَنَه بِنِيْ نَهْهَالِيْ
 گَازِي کَرَهْ کَافِرَا
 کِيْنَه هَاتَنَه نَهْهَالِيْ
 بُو مَنِ بِيْتَرِنِ خَهْبَهْرَا
 تَهْفَتِيْشِ بَکَهْنِ سُوْنَالِيْ
 وَهْزِيْرِيْ گُوْتِ سُوْلْتَانِمِ
 ئَهْزِ کُوْمَا ئَهْحَمَهْدِيْ مَهْ
 ئَهْزِيْ لَ گَهْلِ وَ اَنِ گَرَانِمِ
 ئَهْوَ بُوْمَهْ مَوْعَهْتَهْدِيْنَه
 ئَهْگَهْرِ گُوْتِ نِيْ ئَهْزِ نَزَانِمِ
 ئَهْوَ يِيْتِ بُوْمَهْ هَاتِيْنَه
 تَهْفَتِيْشِ بَکَهْنِ دُوْخَانَانِ

بؤمه بيژه نهو كينه
 نهو كافرئ مهلعونه
 گوته وهزيرئ نهحمهق
 غهبرى بو مهعمومه
 دژوار بى (بو) شيهى بهق بهق
 چاڭ د سهرپرا بون خونه
 ناليهك هيتلا ب عهق عهق
 دئ وان كه مه هيتونه
 دهست دابو شيرئ بهرچهق
 گازى كره عهگيدا
 يهك ژكنار قهبول كر
 هنارته ناڅ سوارا
 د مهيدانئ دا قورپين كر
 نهو عومهرئ لهطيفه
 سهر ناڅ ژ ملارا ژيكر
 نهو عومهرئ خهطابه
 گوته سهدا بمره، ههر ناگر و عهزابه
 چؤنئ ب گورز و تيرا
 نهكابر و نهصحابن
 ب رمح و گورز و تيرا
 چؤنه كوميت خرابا
 نالايئ كهسك و سورن
 ئينان ژدل عهيون (عهيان) كر
 نهصحابه هاتنه دؤرا
 شهر ئبخست و بهيانكر
 خالدى كيشا بؤره
 ژبو قرينئ كاركر
 دئ كافرا كه م كؤره
 ژنك محهمهدى مهيدان كر
 پيغهنهبرئ بهشيره
 گازى كر بن الوليده

راکيشا ب كورز و تيرا
 ههره مهيدانا عهگيدا
 راهيتلايهك نهفيرا
 هندهك گورزيت حهديده
 ب همهتا ميرئ ميرا
 قوهتا ته شهديده
 خالد و همم مقدادن
 بئ دى عومهرئ فاروق
 وان گورز ل جههنكا (*) بادان
 غهزال وان مهعشوقه
 بهرئ خودا سوارا
 ب مرج و گورز و همم تۆب
 موره هاته مهيدانئ
 گازى كره كافرا
 مهلعون هممى گههانئ
 وى ژ خورتنى دابه غاره
 هممى هاتنه مهيدانئ
 دهنك هات ژناڅ كوفاره
 موره زهريا بئ دانيت
 مورهدى كوشتن شمش كافر
 پاشى نهو بو شههيده
 ههر شمش سهبيت وهك ناگر
 مهلعونئ پر عهگيده
 مقداد لئ بويه ظاهر
 نهزم فهدئ وهحيده
 هاتمه ته يا كافر
 دئ ته كه مه قهديده
 پاش عهسكهري ريسولم
 سوارهك چهلهبى مه
 صاحب دلا قهبولم

(*) ل جههنكا = جهنيكا

ژ نه سلا غالبی مه
 خودان سر و نوصولم
 ژ وانیت طالبی مه
 نه صحابه بیت ره سولن
 حالی وان گوتی نه حوال
 هاتی نه جهل بو مقداد
 گوتی: (الله اکبر)
 مقدادی خوین دیت غه زه ب
 رحا وی فل چۆ سه قهر
 یهک ژ کناری حه بیب
 یهک ژ کناری نه وان
 هاتم ب تیر و له هیب
 سه کنین ل نیثا مه یدان
 هه تا رۆژ هاته ث نهال
 نه صحابه و کافرن
 بۆ زه لزه له و ناله نال
 بۆ ناله نالا شیرا
 دریت وان بی حسیتین
 نه ث رۆژه رۆژا میترا
 ته ختیت نهوا رکیتین
 عومهر کافر شه دهیلان
 نه قجا عه جیب چتکرن
 عه جیبه نه ث قرتنه
 ب چنگ چنگا مریا
 وه کو شیر هه و تیدانه
 خوین چۆ وه کی کانیا
 شۆل هه ر کاری خودیتنه
 هوین بنیرنه غازیا
 هه می ژیه رتیک دا تینه
 به ته لا وان دا گازیا
 ژ عومهر تین گازیه

نه و خه بیبری ب ره به
 شیر و پلنگ و بازی
 هه سیپت دی بۆز و تاژی
 نالین که قته عه گیدا
 بی تیکهل بوین سواره
 نیتیک و هه م به عیدا
 دانا بو یهک ب زه ربا
 خوزیپت روحیت شه هیدا
 ل به ریپ بو شه ر و تۆزه
 ژ به ر که حیل و فیلا
 هه سیپت سور و دوی بۆزه
 ژ به ر جهنگا له و مویته لا
 نه ث نافه وا پیرۆزه
 خلاس دکهن قال و قیلا
 بکه ن سه یر و عه جیبه
 قرتنه کا شه دیده
 خوین چۆ گه ها رکیتیا
 هه قت سه د بونه شه هیده
 بو زه لزه له و ناله نال
 بانگ کره به ر ره حمانی
 نه و سولتانی ذو الجلال
 داقرکه ت بۆمه مهردان
 سه د و هه شتی هزار
 کوشتن ژخه لقی کوفار
 لاتیقی جه هه م و نار
 نه و بونه خه لکی فاجر
 نه صحابه بیت ماین هزار
 نه و جوندی بیت دنادر
 جار هکی وان کر هه وار
 شه ری عه جیب نه وان کر
 هورپن که قته عه سمانا

قهسابی کافرانه
 دوجارا ناڤ د خودانه
 تهریق لی بو به بیان
 کافرهک بی پر جه خود
 پادشاه و پر جود
 رابونتی ب ته بایی
 نه صحابه بییت موختارن
 وان شیر و تیرلیکدایی
 دونیا لی بویه تاری
 ئیدی نه ما روناھی
 په یا و هم سوارا
 هممیا خودا چبایی
 گوهد بدیرن نه ی بوسلمان
 نه صحابه بییت ماین ههفتی
 ژنا گوتی هه ی نه مان
 پیغه مبه ر دکه ت خه باتی
 گازی کره بهر ره حمانی
 جبرائیل ژوردا هاتی
 گازی کره شیری شیرا
 داحازر بییت قاتی
 پیغه مبه ری نه مینه
 بی چویه سهر چبایی
 وی دهستیت خو هه لینان
 خودی بی گوتیه بایی
 دو عا ره سول هه لینه
 بگه هینه وی په بایی
 بیرا خو ف هس بینه
 پیغه مبه ر مه غموم مایی
 بو خالق قه دیره
 دره نکه رابه زویبه
 نه صحابه بییت مایی نه میره

بو زه زه له ل عهردا
 تهیریت هاتینه ل شانه
 ب عه ره بی وان خه بهردا
 بو شه ری کوفر و خاسا
 شهف و رۆژا وا لیکدا
 شه ری شیر و به رازا
 بو شه ری کوفر و خاسا
 شهف و رۆژا مان تیکدا
 بییت تیکه ل بوین سواره
 بی گازی دکه ت خالده
 (الله الله) ت باره
 بی تاتی (دهاتی) تیک و چاره
 ناقی خودی ل من یاره
 شه رخوش دکر جوندیا
 ژوان کوشتن چهنده گه لکه
 نه صحابه بی نه بیه
 نابین دار و بهرا
 دونیا لی بو تاریه
 ل وان تاریو دونیا یه
 سهر نه مان چهنده قه دره
 خوینی گرتن عه بایه
 قهت ژنی ناهیت هه کایه ت
 نهف هه ریه ، هه ریه هه ریه
 هه لاقیتن عه داره
 دانا بو یه ک ب زه ریا
 ژگورزا دچیتن ناره
 خوده دا ژعشق و که ریا
 یه ک دهم قهت نابیت ساره
 غه بری هانی هه سانه
 نه و هه سانه هه سانه
 دنالیقن ناڤ سوارا

چاف ل عهلیی و حیده
 عهلی چو سهر کانینی
 دهست نقیژیت خو شویشتن
 بهری خودا گازیی
 سوره تیت خو فه مشتن
 پی هاقیتته زهنگینی
 ب مهیدانی را گه هشتن
 نه و کافرئ بی نیمان
 بهری خودا نه هالی
 زاهر بو بهک سواره
 هاته بنی نه هالی
 زاهر بو بهک سواره
 ههرئ ژئ بکه سؤالی
 وهره بیژه ناشکه را
 کییه لی جهی قتالی
 نه و قاسدی غه ضریفه
 بی هاتیه نک حه دیده
 نه ز هاتم نک غه ضریفه
 بو من بیژه خه به را
 دی ته که مه زه عیفه
 ب گورز و هم نه به را
 نه ی عهلیی له طیفه
 چاف سهری کره دهره
 هه ره بیژئ عه لیمه
 زاقایی پیغه مه رم
 سواری چه له بیمه
 بی شبه و بی ده فترم
 قاتی و نه دیتیمه
 په هله فانی نه که رم
 نه ب خیره اتی جیله وا
 گورزیت ده ستیت وی زورن

خوش رابو نه و وه زیره
 ل دندلی سوار بو
 ته قدیرا بی خه بیره
 وهختی سوحتی ف ری بو
 نیفره گه ها مه دینی
 وی دیت مه دین یا خالی
 فاطمایی دا گرینی
 حه سهن و حوسیتیت لالی
 عهلی هاته وی شینی
 فضه و ژنک دنالی
 گوتی: «یا حور العین»
 کیفه چون تانجیت عالی
 جبرائیلی نه مینه
 هاتی دگهل بورهانی
 فاقتلوا المشرکین
 نهالا سیسه بانئ
 نه م ل هیره ما بینه
 حه تا توتیتی ل تانی
 فاطما و ههر دو کوپ بون
 سیاربون ل ده فیه بی
 عهلی گوت: ده فیه بفرین
 بیرا خو بینه جادی
 قریکر ب هونه ره
 گه هشته یوغله مانی
 فاطما و ههر دو ته فال
 بیت چو نه نک حه بیبه
 پیغه نهر لی کر سؤال
 کا نه و سیاری عه جیه
 خو نه گرت و ههر دهر حال
 چو نه سه بیت مه ردوده
 خالد و عه مریت ل حال

هات نه صره تا حه بيبه
 ب ده ولهت و شاهي هات
 علي بيتزار کرن مال
 ژ کافرا کر گازی
 بهر محمد صلوات
 خوين چو ژ برينيت تازی
 (نصر من الله وفتح قريب)
 هات نه صره تا حه بيبه
 ب ده ولهت و شاهي هات
 شه راک قه وي عه جيبه
 بويه تاري بو زولمات
 بويه ف هوړ و بو زولمات
 علي ته کبير هنگافتن
 بيتش نه کهن سوارا
 سه ر و کييت قني مه يدانن
 کافرا گوت: وا وه يلا
 کهس ناهيته تهانن
 علي کوشتن بچ عه ده ده
 کافر کر نه حه فت که ره
 وه زير چو نک محمد
 گوتن من تانچ ل سه ره
 بوسلمان کرن چهند سه ده
 ژ وان کوشتن چهند گه لهک
 وان نينان مال و تالان
 خودن ژ وان بکهت نبيحسان
 قوتکرن کوميت خرابا
 نه وه زيرن مه حبويه
 حوسنا ل وي ماره کر
 خراب کرن توخويه
 نه قجا همي قوتکرن
 حاصل کرن مه طولويه

ب عه ره بي گوتی بشه لښ
 هاتي يا پيغه مبه ره
 علي گوت سه فيلا هيغه و هره
 نه و عه ليبي ږم تازه
 ږه قسي ل دوريت کافري
 زه نديت خو مشتق تازه
 هوړک هوړک لي خوړي
 نه و سه کنی شه هبازه
 دو الفقارن وي گه هشتي
 دانا بو وي به رازه
 سه ر ژ ناث ملارا ژيکر
 سه ر ناث ملارا بره ده ر
 نه و کافرن حه فاره
 قپن کره به رانه ر
 کره ف توژ و غوياره
 علي نه و کره ده ه که ر
 ده سه سپي دا نينا خاره
 يه ک يه ک هاتنن ب تنن
 حه تا کوشتن هزاره
 غه ضريف ږ ابو ب تنن
 دڼ وي که مه غوياره
 هر دو ل مه يدانن ب تنن
 کافره کي ږ غه داره
 ره قني ژ ترسا مرني
 حه تا گه هشته ناث کوفاره
 نالښ که فته نه فيرا
 سي سه ده لک و هزار بون
 ژ غه يري په تره ک و ميړا
 فيکر ل نيمامي کاربون
 نه صحابا ده ست داشيړا
 نه صره تا وان دياريو

قهستا مه دینتی کرن
 یا خه لکئی قئی جه ماعه تی
 (صلوا علی محمد)
 بیرا خو ببین قاتی
 نهی عاشقی محمد
 (صلوا علیه وسلم)
 دی چینه عه ره صاتی
 ل بن نالایی محمد
 نهو خالدی زبیری
 گوتی که لامی مه عوروز
 هیثیا بکه ژ باری
 نه فسا خرابا مه عدود
 من نازا بکه ن ژناری
 ژ فعل و تشیتیت مه جود

(خالد الزیباري من اهالي قرية شنی)
 ل قیره دویماهی پی تبت

بهیتا سیسه بانئ

دهنگی مه لا یوسف محمه د
 خه لکئی گوندی ده رکا نیبری قهزا زاخو
 (۶۰) سالییه ۱۹۷۲/۸/۱۵
 نقیسینا رینجهر صادق بهاء الدین

نهول بیژن بسم الله
 ثم الحمد لله
 بسم الله الخالقین
 هو الرحمان والرحیم
 هو الله الرازقین
 نهو موعین و مه ننان
 دقه ولی وی صادقین
 نهوه فاخری نه یام

ب حه مدئی وی لائقین
 ل وهقت و کول و زه مان
 نهو دوخانه ژ خودی پرا
 نهو خودانی خهیر و شهیر
 هه ر که سنی نییه ت قی پرا
 نهو حازره ل هه مو دهر
 ته کبیرا بیژن ژ پرا
 سانعی (صانعی) شه مس و قه مه ر
 ساله و زنه قی بی خودی پرا
 خودانی حهوز (ض) و که و نه ر
 تیکدا دحه مدئی جه زیل
 ته قدیر گه ریان موقه دده ر
 موحه مه د بویه ده لیل
 راکرن کوم و نه سکه ر
 نازل بویه جبرائیل
 سویحان ژ شاهی که ریم
 مه عبوده ک پور که ماله
 پر قهزل (فضل) و نعمه ت عه زیم
 مونه زهه بت زه واله
 دگیت پرت چهر خا قه دیم
 دو پوژ و سال بو ساله
 ناقی خودایی عه لیم
 بی شه ریک و هه قاله
 نهو واحدی بی وهلد
 قه د نیان دای و بابه
 فه رزه ک ژئی قه تی سه مه د (صمد)
 نه عمه تی و حجابه
 سفاتی (صفتی) خوی بی عه دده
 پر هه نه بی حسابه
 یه ک له حزه (لحظه) شاهی نه به د
 دینی دکت ویرانه

بیتک پادشاهی فقیر
 دینی دکت سولتانه
 سولتانی شاهنئمه مین
 دینی دکت ویرانه
 دنیا چرخ و لهوله به
 ژکه سیرا نابت دهوامه
 ژخه لقتین خاس و عامه
 ژمه شرق حه تا مه غرب
 شاه و گه دا و غولامه
 صاحب تیرو من موترب (مطرب)
 پیکفه دچن ته مامه
 کل شیء هالک
 بزانه ئه ی روحی من
 یه قین هو (هووه) مالک
 ژبو بیچویک و مه زن
 قهوی ژهم ناز کون
 جومله ته مام فه ننا بون
 بزانه یا بین نه زیر (نه ظیر)
 قهوی نیان به قایه
 قازی و شیخ و فقیر
 دگهل نه هلی و هفایه
 ساله وهک زیدی مونیر
 صه لو علی محهمه د
 گه لی خه لقتین جقاتی
 وعلی نال موحه مه د (محهمه د)
 دا هون ببینن قاتی
 ره سؤلی مه یی موئه یه د
 دی ژبو مه کت حکاتی
 حه بیبی شاهنئمه مه د (صمد)
 دی بو مه کت خه باتی
 رۆژک هه بوی بی ناسوح

پالا خو دا منبه ری
 نورها وی بویه واضح
 چیکر قهستا که وئهری
 فه کری بون خالقتین صالح
 ب دیمی خوی نه نوهری
 کو ئه و وی بواته واضح
 توزه ک ل دهشت و به روی
 وه کو من دیت بو هو بار
 ظاهر بویه ئیک سوار
 هاتی ل نک پیغه مبه ر
 ئاشکه را بویه غه ددار
 پرسى ژوی چهند نه خبار
 پیغه مبه ر و چهند یار
 گوتی حه بیبی نازدار
 ژ کوفه تیبه موسافر
 جه واب فه دان بی احرام
 زۆر ل ویری ئه کابر
 ب دهشتی که تن پر ئه قه ب (*)
 ژ تیهنان بومه ئاگر
 تشته ک من دیت وهک غوراب
 من قه سترکی بوی هادر
 وه کو چومه وی قه سره ک
 د حوسن خودانا به دره ک
 وی تیدا چارده سالیبه ک
 ئه و کافرئ مه لعونه
 ناقی ئه وی بیم غه ظروف
 پر هه بون گهنج و خه زینه
 سه د خه زین و سه د صفوف
 ئه گه ر تو من هلبینی
 ئه زم ژته را هه فکوف

دښته سهرته موختار
 شويهي غه مام و همم دوار
 يا سهيدئ تو هامئ
 رونشتي ل بهر محرابئ
 وه ئهوي جه فهر حسابئ
 جبرائيل كت سه لامئ
 فهرمانه دا تورابئ.
 بزانه تو يا ئيمام
 نه ز هاتمه يئ ئيلهام
 ژنك خالقي عه للام
 بزانه تو ئهوي شريف
 نه ز هاتمه يئ ئيلهام
 ژنك خالقي له طيف
 دبيتر مه ته ئيعلامئ
 خورته نه بيتره زه عيف
 نهو كافر ن پر غه مام
 دئ ئيته سهر ته غه ظريف (غظريف)
 ب مال و عيل و تمام
 يا سهيدئ عهدناني
 رابه بيه دهليله
 خودئ گوت دا بزانت
 قاصد ب خو جبريله
 تو هره سپسه بانئ
 يا نه حمه دئ خهليله
 ني كافرئ گوهانه
 خودئ وان كت زهليله
 پيغهمبهري گول باقه
 رابوژ جه وهكو شير
 نه سه كني سه عت و گاقه
 ل نه صحابييان كر دهنگه
 ديوانهك وان قهدايه

كچي جهواب قهدايه
 نه گهر تو من هليني
 سهري عهلي و نه حمه ده
 نه گهر تو بو من بيني
 ژ ناڅ به تهل (بطل) و نه سه دا
 دئ من خورا هليني
 به دهلي ميپهرا من دا
 سهري نه وان تو بيني
 دا بيترن چي سبحان.
 رابوژ جه وهكو شير
 نه سه كني سه عت و گاقا
 وي گوت سه معن و طاعة
 مانئ نه زم فهریده
 گهريان هممي وهك قاده
 خودان زري و حهديدن
 حهجي دبيت من ناده
 دئ وي كه مه قهديده
 وي عهسكهري خوه كريبو
 نه ز هاتيمه ل جهوابئ
 پر كور و پر هونهر بو
 من قهست كري ب سهوابئ (ثوابئ)
 عشقاته من دئ ب دل بو
 وهك شهريه تي و شهرابئ
 ژميتره من ده دل بو
 ترسم ژ رورژا حسابئ
 چهنه جندی و نا موهر
 نه صراني (نه سراني) و همم يه هود
 ناسمان پره ژتئين كوفار
 جومله به زهي داوود
 ساجئ روم و كه قه ندر
 جومله جه ما يون همم ژور

پهيدا مالک زهيدينه
 دگهل جه بيړی معطم
 نهو نه کره می صادق
 دگهل وه حشيبی تائب
 هاتی نه بانې سالم
 هات عه مرئ بن عاصی
 هات سهلمانې فارسی
 دگهل نه بی روواحه
 هاتی نه نسی مالک
 سه عد و سعید به خ چۆن
 چۆنه ل نک پیغه مبه ر
 صاحب سلاح و کورزن
 جومله هه موب دهفته ر
 خودان نه وراد و حرزن
 هاتی ل نک پیغه مبه ر
 هزار تلوان (نه لوان) و طهرزن
 مه روح خو دای پیغه مبه ر
 دونیا کو بویه له رزه
 وئ درابون مال و ههم عیبل
 وان قهه نه کر ته خسیره
 بۆرین ژ دهست و پیتلا
 چۆنک به رازیت پیره
 نهو سواری چابوکه
 یه عنی مه تا پیغه مبه ر
 نهو چۆبو نه ردی (نه رضی) مه که
 گوھ بدن صاحب نه زهر
 بن چیا نو سکه
 دی وان بکن که ر بکه ر
 خالد بن وه لیده
 گوتی حه بیبی نیمام
 قوه تا من شه دیده

هاتن شیر و پلنگ
 نهوی شیر نه ل ناغه
 سواره ک تازه شه نگه
 نه بابه کرئ وه حیده
 رابوژ جه وه کو شیر
 نه خالد بن وه لیده
 هات مقدادی جه وائر
 دگهل عومه ر و زوبه ر
 هات عومه ری فاروقه
 نه بول بابی مه نظور
 طه لحه دگهل زوبه ر
 هات زه روئ (زه روئ) نه زوه ری
 نه بو عویه یدی نه مین
 عه بدوللا بن عومه ر
 دگهل نیمامی عوسمان
 شه هید و هزه عه باس
 مه عاویه حه لیمه
 هات موسای نه شعری
 دگهل غوره یی یاسر
 زهینه و قه بیلاوی
 نه بو هوره ر
 دگهل بلالی حه به شی
 هات جابری نه نصاری
 مه صعب و سه عد و مه عان
 عه بدولرحمانی صدیق
 دگهل هاشم و عاصم
 هات جه عفه ری ته یاری (طیاری)
 دگهل زه یدی نه بکه م
 هات فه ضلی نین عه باس
 دگهل نین قوتاده
 عه بدولرحمان بن عه وف

قاتیلین ئیبد که زابم (کذابم)
 زوی ب زوی ژوان قه نابم
 کافر ژ خو بیئ ته ساسن
 بهیر اقداریئ ته سکه ری
 کافرا ب ده ستی و هری
 جندی بیئت پیغه مبه ری
 ل کافران بون شه داد
 ته و شبه ی غه رنه فیری (غضنفر)
 کافران دکن بی بنیات
 ب همه تا سه و هری
 ره سؤلی کربو گازی
 وی ده ستی خو هلینا
 هه وار کر ذو الجلالی
 دو گازی و ئانینا
 بانى کر بی قه هاری
 یا ره بی ئونصور فینا
 من القتلہ الکوفار
 اجب یا صانعینا
 برین که ته عه سکه ری
 هاتن ملی مه دینی
 دئ ناٹ ده یه پیغه مبه ر
 به ته لدارئ (بطلدار) خه زینی
 وان گوت: ته للا (الله) ته کبه ر
 ته م دئ ب روحا خو چینی
 پاشی مه جه که وسه ره (کوثر)
 قه وی بکن به قینی
 ته و حه سه ن و حوسه یین
 مانه ل نک فاطمائی (فاطمائی)
 ره سؤلی کربو گازی
 ره سؤلی گوت دا بچینی
 هون بمین ل سه رایئ

دئ ته ز قائم هه ر مودام
 قه ومی ته پر شه دیده
 دئ چم قرینئ زوحام
 قه سه م ب باری مه جید
 دئ کن شه ره ک بی حساب
 بنیره من ئیمامی
 ته زم خالدئ مه شه ور
 قه نج و خراب و عامی
 نادم ته وان قه د ته ز دؤر
 ناخوم ته ز قه د ته عامی (طعامی)
 حه تا نه کم شه ره ک زؤر
 دئ کم حه قی عه دنانی
 دئ چم ته وان سه بیئت سؤر
 هاتنه به طه ل و کامل
 رونیشتی بوله فی الحال
 شو جعان و خه لقتین عادل
 رابن به عیبل و هه م مال
 توق و ئالا موقابل
 شیران بویه نالینه
 عومه ر دگه ل حه مائیل
 چؤ بول نک سؤری ئال
 چؤ بول نک بیئ ته نوهر
 سواره کی ده لیله
 ناقتی ته وی ب مه شه ور
 فیرس و به طه ل و فیله
 هزار هاتن ب ده فته ر
 عه جائب هه م ده لیله
 مه روحی خو دای پیغه مبه ر
 جهی وان سه ر سه بیله (سلسبیله).
 گوت: عومه ری خه طابم
 پیگفه هون من دناسن

فيدا کوڑہک بو نینہ
 رونہ ل نک زہرايی
 ئەم دئ ژ دل بچینی
 دەفعە بکین بەلایین
 یئ ب پئ کہ تن ژ مەدینئ
 ئەصحابی بیت پەسۆلی
 پیکفە ھەمی بەزینئ
 کرن قەستا ئوسۆلی
 دا ئەم بەری بگەھینی
 مە ئەف دەرە قەبولە
 قەوی بکن یەقینئ
 مەقصدە دبت حصولە
 پیغەمبەری گول عودار
 صاحب قەبول و ئحسان
 دئ بیژیت چەندیت کوپبار
 چەچی دچیت سببەبان
 ئازا دبت ئەو ژ نار
 دئ بت شەریکی رضوان
 ل جەننەتی من ئەو یار
 نابینیت چو دەردان
 عومەر بن ئومیا
 رابو ژناث ئەصحابان
 وئ سەکنی ل سەر پیتیان
 من الحال دایە جەوابە
 دئ چم قەرە لئ زویبە
 من دیتی پر (ئەوابە)
 سەوابە دگەھم ھاشمی یان
 زویم دگەل جەوابی
 پیغەمبەری دوعا کر
 بو عومەری ب دەستان
 ئەوی رجا ژ خودئ کر

ئەو زوی بچیت سببەبان
 عومەر دچۆنئ شاکر
 ئەو غلمانئ عومەرە
 ئەوی لەز ل پیتیان کر
 فی الحال گەھا سببەبان
 وەکو گەھا مەکانی
 وی دبت نوھالەک مەحبوب
 ناظم وەسفیت (وصف) زەمانی
 قەد شوپھئ وئ چ مەطلوب
 تەبیر و تیبۆر (طیبور) و کانی
 ئەو لئ ھەر ل جەھدە و دروب
 شوپھەتی نەویەداری
 ھاتن کافرین رم تۆب
 سیف و ھنار و سونبل
 لئ ھەنە مژمژ و خوڤ
 لەیون و ھەم توی سور گول
 ھەزار سەئەم پەری شوڤ
 لئ تین سەدا بولبولە
 ژدەستئ وان ئاھو ئوڤ
 شپھەتی مار و مۆران
 ئەو شوپھەتی جەورادان
 دەنگئ نەفیر و بۆران
 چنگە چنگا جەدادان
 پەیغەمبەر ھیشتا دورە
 ئەما الفەجری ئەف جارە
 ئەو عومەری شەریفە
 بەری خودا سببەبان
 سەد شاھ و تائیفە
 پیکفە ھەمی دئ ھانئ
 قەت نابن ئەو خائیفە
 ژ نوھالا سببەبانی

چۆن کافریت سه لیبه
 ئەو چۆ بون سیسه بانێ
 ئەصحابی بیت ئە نصاری
 وان خیقە تیت خو قە دان
 گوت غەزایەک شەریفه
 وان دا ئیک دو مرگین
 بخونن عەشریت قورئان
 (فقتلوا المشرکین) ئەو کافریت بی قرار
 بەرئ خو دان نوھالی
 گازی کر خەلقیت کوفار
 کینه گھا وئ نالی
 دئ ئیت بو من ژئ ئەخبار
 دئ کم تەفسیر ژ سوئالی
 کۆمەک ویت بوئە دیار
 هاتن سەرئ نوھالی
 وەزیری گوت سولتانم
 ئەو کۆما موخە مەدینە
 ئەگەر ئەز لی دزانم
 دگەل مە دەعوە تینە
 ژ وان ئەزئ گێرانم
 ئەو ژ بومە هاتینە
 تەفتیش بکە تو حاکم
 بزانه کا ئەو کینە
 ئەو کافرئ مەلعونە
 گوتئ وەزیری ئەحمەق
 غەبری بو ئەو مەلعونە
 دوژوار بو شەهی چەقماق
 چاڤ ل سەری بون خونه
 دەست وان شیر و بەرچوقە
 دئ وان کەمە ئیتونە
 نالین کرن ئق ئقە

غەظریفی گرتن تیپه
 عەساکری جنودی
 مقابلی سه لیبه
 هاتن سوواریت عەگید
 سفە تی وان غەربه
 فەنابن وان ئەمودان
 مونته زەرئ حەببە
 ئەو کافریت جەحودە
 گوھ ب دنیا موسلمان
 وەزیری وی ددلا
 ئیمان هەبو ب یەقین
 موئمنە ئەو ژ دلا
 شەھدە ددت بالتوحید
 بەرئ خودا خودایی
 قەبول کری یاسینە
 مونته زەرئ (منتظر) ددلا
 عومەر بو وان خەفەرا
 قەگەرپا بو ئەو فی الحال
 پاشایەکت ب شەوکەت
 بەرئ خودا هەقالان
 ئەو هاتە قە ب سئ سەعت
 هاتە ل نک بی کامل
 سیسە بان بوئە زەحمەت
 عەسکەرن ل نوھالی
 ئەو چۆ بون شوئهی بایی
 ئەو ئەصحابیت رسولی
 بەرئ خودان غەزاین
 جوملە هەمو بوان تیپه
 دکن ذکر و سەنابین
 جەننەت ژ مەرئ نەصیبه
 هەمیان ژ دل بەردایین

سوند خار به سهفت و لاتان
 دئ دم ئەوان جهزائی
 جومله ب مشکۆلاته
 ژبو خاترا حسنايی
 خلاس بکن ژ وان لاتان
 ژ وسعه تا دنيايی
 ب حەرب و موعجزاتان
 دئ وان بجه فنايی.
 ئەو چۆ بو ناڤ سه نديدان
 وی ئیک ژ وان قه بولکر
 قپیکر ناڤ سواران
 بناڤ ئەصحابان قپیکر
 چۆ ناڤ خودان ته وحیدان
 پورسا خو رپه ژیکر
 ئەو عومەری شه دیده
 سه ریت ملان په ژیکر
 سه رژی کرن ب شیري
 ئەو عومەری خه طابه
 گوته سه وۆ بجه
 هه ره ناگر و عه ذابه
 رابن ب گورز و شیر
 ئە کابریت ئەصحابان
 ب رومح و گورز و تیران
 بچن کۆما خرابان
 ئالایي که سک و سۆره
 ئانی ژ دل عه بانکر
 ئەصحابی هاتن دۆره
 شه رتی غه زوی به بانکر
 خالد کیشا دیبۆره
 ژبو قپیتی کارکر
 دئ کافران کین کۆره

ل نک مصطه فا مه يدانکر
 ئالایا سۆر و زه ره
 ئەصحابیان ده رانی
 بی پیش که تی عومره
 غیرهت ژدل هلائی
 بۆراقا پیغه مبه ره
 ئەصحابیان ده رانی
 شیر و تیر و خه نجه ره
 غیرهت ژدل هلائی
 ره نگین دکن مسریان
 هون گوهر نه دن تالانی
 لی بخورن ب عه ره بییه
 فه ضلی ئەوان بزانی
 ئەو عومەری دل به ره
 بله ز به زی مه يدانی
 ژ وی هات غه زه نفه ره
 ب خورتی هه و دئ دانی
 عومهر گوت یا ئە کبه ره
 وی خوند عه شه رک قورئانی
 ل سه ر دپیری ل غه زه نفه ره
 ئاقیتته سیسه بانئ.
 هات مقدادی گیرانه
 ئەصحابه به ک شه ریفه
 هات کافره ک بی دینه
 ئەو مه لعۆنی بی ئیمان
 ئەو مه لعۆنی وه کو شیر
 قهت نابتن خانیفه
 ژ مقدادی ئەسوه ده
 مقدادی شیره ک لیدا
 ههستی لی ئینا خاره
 لاحق و بیسه المصیر (بئس المصیر)

دگهل هممی و زه قوم
 نه و مقدادی یه هودی
 گازیکریو یا ره حمان
 فه تحهک دهستی مه دینه
 یهک وی حه نانی مه نان
 پیغه مبه ری به شیریه
 گازی کرن وه لیده
 هه ری مه یدان عه گیدان
 راهیلا چند نه فیران
 هلدان گورزین حه دیدان
 هممه تا میتری میران
 قوه تا تهی شه دیده
 خالد و نه و مقدادان
 بی دی عومه ر فاروقه
 وان گورزان ل چه نکان بادان
 دی وان بکن مه حروقه
 ب نه صره تا موجه مه د
 به ری خودان تهرادان
 شاهی و زه وق و سرورا
 وه زعهک ژبو مه عشوقه
 چونه کوما خرابان
 ب رومح و گورز و توپان
 موره به زی مه یدان
 گازی کریو کفاران (کوفاران)
 مه لعون هممی گه هانی
 ئیکی ژکافران کر غاره
 هه ر دو ل ملی مه یدان
 موره و ئی کوفاره
 موره شیرهک ژدل دانی
 روحا نه وی برناله
 موره کوژتن شه ش کافر

پاشی بویی شه هیده
 هممی سه یین وهک ناگر
 مه لعونی پر عه گیده
 ژنوی مقداد بر زاهر
 نه زم فه ردی وه حیده
 هاتم ته نه ز یا کافر
 دی ته کمه قه دیده
 گوت مقدادی عه زیم (عظیم)
 نه صحابی ره سولی مه
 سوواره ک چه له بی مه
 باش عه سکه ری ره سولم
 ل شوینا ئیمام عه لی مه
 هات مقدادی نه وفه له
 سوواره کی نه مینه
 ژ حالی خو چند نه حول
 ره قسی ل بهر گورز و خه نجه ر
 ژنو نوفه ل هات نه جهل
 مقداد گوت الله نه کبه ر
 تویی ناصرئ ئومه ت
 ل مقدادی خوندن غوسله
 روحا نوفه ل چو سه قه ر
 ئیکی ژ که نارئ حه بیب
 ئیکی ژ که نارئ نه وان
 هات ب نه هدو لی هبه
 سه کنی یون ل مه یدان
 قی تن کرن بی عه جیب
 حه تا رۆژ چۆ نهالی
 کافر و ئیسلام یون تیپ
 بو زه لزه لا نوهالی
 نالین که ته عه گیدان
 بو چنگه چنگا دریان

ژ کڙه گڙا پيران
 سه يري دکن غازيبا
 چه زه رتا (حضرتا) ميټري ميټران
 دکن هه وار غازيبا
 هه و هه وا عومه ريبه
 شه پري شير و پلنگان
 تيتن ژبن نوهالي
 دهينا نيک و دو ب دربان
 شير وي تينه قتالي
 غولغولا جام و چه نگان
 حوسنا هاتي حه والي
 دنالن وهک قولنگان
 تيتن ژبن نوهالي
 بو غه بره بويه توزه
 ژبه ر که حيل و فيلان
 هه سپين کوميد بون بوزه
 ژبه ر چنگال و ميلان
 نه و کينه که تن دوله
 هه لگرتن وان سه فيلان
 نهف ناقه ل مه پيروزه
 خلاسکن ژ قال و قيلان
 فه کرن سه ير و عه جيبان
 چ عه جيبه ک شه ديده
 خويني گرتي رکيبان
 چه قسه د بويه شه هيده
 قرينه کا غه ريبه
 نه صحابي مان وهيبه
 نه و سولتاني مه جيده
 سه د هزار و بيست هزار
 کوژتن ژ خه لقين کوفار
 ل حه ق و جهه نهم و نار

بو غولغوله ک شه ديده
 توژ و عه جاج غه بره
 نيټريک و هه م به عيده
 چنگه چنگا رکيبان
 خوازي يه ک روحا شه هيده ان
 زور بون قرين و حه ربه
 بو ناله نالا شيران
 خربت (*) نه وان قائمن
 نهف روزه روزه ميټران
 ته ختيت نه وان رکيبان
 عومه ر کافر شه هيټران
 قيجا عه جيب دي چني
 هوپکن خونا موديران
 هون قه بوليت خودينه
 شه پري شير و پلنگان
 شه پري پلنگ و بازي
 هوجويم کرن بيت و کوبار
 وهسف (وصف) ژي نائين دانتي
 زه روه رقه بون دخويتيدا
 خوينا نه وان مه ر دوده
 مه د جويدا به حر و پيلان
 نالين که ته کافيران
 شه هيده و جومله غازي
 بو کش کشا پيران
 خودي ژ وان بت رازي
 قرين کرن به تيران
 چنگه چنگا مسريان
 بو به رقه به رقا (***) شيران
 خون جو شهي تاقيان

(*) دفي «حه ربيت وان» بت

(**) ره نگه پرق په رقا بت

ٺه و بونه خه لقيٺن فه جر
 ٺه صحابي مان هزار
 ٺه و دلبرن دسه در (صدر)
 جارهك دي وان كر هه وار
 شه ركه عه جيب ٺه وانكر
 عه جيبه ٺه ٺ قرينه
 چنگه چنگا مسريان
 هه مي ب هه ٺدا تينه
 خوين چو شهبه كانبيان
 شو ل هه ر كاري خودينه
 نالين كه ته غازيان
 وهك شيران ب هه ٺدا تينه
 به ته لان (بطلان) كرى گازی
 به تلان كرى هه واره
 چي هه وار و فه رمانه
 ب ناف ٺيٺك كه تن سوواره
 به قين دا هون بزائن
 برين كه ته سوواران
 ٺه صحابي هندهك مانه
 ٺه و كافرٺيت بي قه رار
 ل ٺه صحابيان قه گه ريان
 ٺه صحابيان دان سه له وات
 ٺه وان هه ر جار ته كبيردان
 الله اكبر ٺيٺ دهات
 ٺه صحابان دان ته كبيران
 هه وار كرن بي قه ههار
 هه وار خودي و به شيره
 چون كافرٺيت بي قه رار
 فه رمانا مي ري مي ران
 ٺه رد ٺ بهر وان چو خار
 ٺه وان گوتي «اصبروا»

(فلا تولون الاكبر)
 گرٺين كه ته ٺه سمانا
 بو زلزله ل ٺه ردان
 ته يران (طيران) وه شيانه كه له خان
 وان ب عه ربه بي خه به ردان
 شه ري كوفار و خاسان
 تير ٺاقيتن ب زه ندان
 شه ري شير و پلنگان
 وان شه ٺ و روژ ل هه ٺدان
 توژ و عه جاج و غه يران
 دونيا كر بويه تاري
 بو كه س نه مايه سه يرهك
 چه ميان ناقي خودايي
 له ش ٺ وان بويه قه بره
 خويني وي گرتي ٺه رده
 قه د ٺيٺ نابت حكايه ت
 بو توژ و بويه غه بره
 نالين كه ته عه گيدان
 ب ناف ٺيٺك كه تن سوواره
 غازي و هه م شه هيدا
 بو غولغولا نوي ٺارا
 خالد ٺن وه ليه ده
 روينشستيهك نوي ٺارا
 ٺه و خالدهك وه حيه ده
 (الله الله تبارك)
 گوته ٺه وان غازيان
 ناقي خودي موبارهك
 هه جوم كرن جنديبان
 ٺيٺ كوژتن چه ند هزارهك
 ٺه و ٺه صحابيت مه دينه
 ب جومله خاندن (تبارك)

دونیا ل وان بو زولمهت
 بو توژ و بویه عه جاج
 نه صحابان دان «صلوات»
 هلاقیتهن وان په نجان
 دئ کافران کین ماته
 له بهر نه ما علاجه
 حمل بکن موشکلاته
 قیجا بومه منهاجه
 فه ناکن ناییت کوفار
 دایینه سهر هیدایهت
 ههر ههر به حهره حهره
 هلاقیتهن غه دداره
 ده پنان ئیک و دو ب دربان
 ژ گورز چیدکن ناره
 خوهدان ژ ته شق و که ریان
 بو حه ی حه یا سووارا
 زۆر بون قرین و حهره
 بییک دهنگ قه د ناییت ساره
 بیژئ هدرئ خو بیینه
 پیغهمبه ر مه عزول مایی
 نه و خالقئ قه دیره
 جه و اب گه هانده عه لی
 نه صحابی مان ئیخسیره
 دره نگه رابه زویبه
 ل دندلی صه وریبه
 ب قووه تا بی خه بیره
 وه ختی سوبه ی رابویه
 نقیژ گه هاند مه دینی
 وی دیت مه دینه ک خالی
 فاتما (فاطما) دکت گرینی
 حه سهن و حوسین دنالین

عه لی چۆ سهر وی شینی
 سویه دگهل دنالیت
 عه لی گوت «حور العینی»
 کویقه چۆ تانجی ناله
 جبرائیلی نه مینه
 هاتی دگهل بورهانی
 «فاقتلوا المشرکین»
 سینالا (نهالا) سیسه بانئ
 نه صحابی تیک به زینه
 نه و چۆنه سیسه بانئ
 نه مر هیره مایینه
 حه تا تو بیی ل هانی
 فاتما و ههر دو کورن
 سوار بونه ل ده قه ئی
 صاحب جه مال و سورن
 حه رفی دگهل سویه ئی
 عه لی گوت ده قی دفر
 عه لی به ردا جه عده ئی
 ئیثاری چۆنه بی خیر
 گه هشتن وی غولمه ئی
 فاتما و ههر دو تفال
 چۆنه ل نک حه بیبی
 پیغهمبه ر ژئ کر سوئال
 کانی سواری عه جیب
 نه و ئحسانه ئحسانه
 دنالیت وه کو نه سهدان
 نه صحابیبه ک گرانه
 نه و چۆ بو ناف مهر دوران
 قه سابئ کافرانه
 نه و ناف ژ خودا بو
 حه تا «طریق» بو به بیان

بگه هیئنه وی په یایی
 فاتمایی گوتی: فی الحال
 چوڼ کافریت صه لیبه
 خالد و عومه ر ئه بطلال
 چاقی ئه وان ل طه ربقه
 عه لی چو سهر کانین
 وی دهست نقیژه ک شوبستی
 بهرئ خودا تازی
 دندل ل ویری بهستی
 نقیژا خو کریمه
 ژ نقیژی خلاص بویه
 پی خو ثاقیت رکیتی
 قرین ژ وان خواستییه
 ئه و کافرین خنزیره
 بهرئ خودان نوهالی
 وی دیتی یه ک سوواره
 هره ژئی بکه سوئالی
 وهره بیژه ناشکرا
 کیسه گها وی ئالی
 ئه و قاصدی غه تریس (غطربس)
 هاته ل نک یین حه یدر
 هنارتی مه ئه ز غه ترسی
 بومن بده خه بهره
 دئ ته کمه زه عیفه
 ل بهر گورز و ل بهر خه نجه ره
 ئه و ئه بی بی له تیفه
 چاقیت وی کر نه دهره
 ههر بیژی ئه ز عه لی مه
 زاقایی پیغه مبهرم
 سوواره کئ قه وی مه
 بی شویه و بی دفته رم

پر کافرن جه حوده
 هاتن ب گورز و رماح
 وه لید و هم «طارق»
 ئه و کافرن ئه لحناسن
 ل مه یدانی سابقه
 هات حه سهن و غلماسن
 سهرئ ژ ئه وان فارقه
 ب فه زلی (فضلی) شاهن صه بور
 ئه صحابی وی دره قاسن
 پیغه مبهرئ صادق
 ئه م ههر ئه وی دناسن
 پاشایی هم جهادی
 رابو دگه ل ته بائی
 ئه صحابی بیئت «مضطرن» (*)
 ب شیر و تیر لباسن
 دنیا ل وان بو تاروی
 ئیدی نه ما روناهی
 په یا بو هم سوواره
 هه میان خودا چیایی
 گوهر بدن (بدن) یا موسلمان
 ئه صحابی ویت ماین حه فتی
 پیغه مبهرئ به شیره
 دائم دکت خه باتی
 گازی کربو یا ره حمان
 جبرائیل ژژردا هاتی
 گازی که شیرئ شیران
 حازریت قئ ساعه تی
 په پیغه مبهرئ ئه مینه
 رابو چو سهر چیایی
 وی دهستی خو هلینا

قپټن کرن بهر سهره
 عهلی ئه و کر کهرکه ره
 دهه سپیدا ئینا خاره
 بتنی بتنی هاتنی
 چه تا کوژتن هه زاره
 غه طریف رابو بتنی دیسا دکمه غوباره
 غه طریف و عهلی بتنی
 ل مهیدانی په یا بون
 کافر رازی بو فی الحال
 چه تا چونک کوفاران
 کافر ژ جه دیاربون
 نالین وه کو نه فیران
 سه د هزار و بیست هزار
 ژ غهیری په ترهک و میران
 جومله ل عهلی کاربون
 نه سره تا وان دیاربون
 نه صحابان دهست دان
 شیران نه صرهت بو وان هاتییه
 چون کافریت مهلعونه
 «نصر من الله» هاتییه «فتح قریب»
 ب دهوله تا شاهیییه
 هات نه صره تا چه بییی
 نه صرهت دگهل هاتییه
 چون کافریت صه لییی
 غه طریس (*) ئه وی کوشتییه
 ب قووه تا ئلاهی
 عهلی کوشتن بی عهدهد
 کافر کر نه چهفت کهر
 وه زیر چو نک موجه مهده
 گوتی: من تانج ل سهر

(*) ئهف ناغه: غطریف، غه طریف، غه طریس تیدا هه یه.

بو سهری وان هاتییه
 خودان صهر و نه فهرم
 بو وی ئه ز قهده نه دیتمه؟
 په هله وانئ ته کههرم
 هاتییه پیش کافری
 سه کنی بو ئه و مهلعونه
 بنیره تو من دبینی
 بلا بچتی حازره
 نه بخیر هاتی زه لیلو
 گورزی دهستی وی زوره
 مونا فقهک وهک فیلو
 هات یاری پیغه مبه ره
 ب عه ره بی گوتی: «شیلوا»
 نازم فه قهت (فقط) نه فهره
 عهلی گوتی سه فیلو
 تنی ته که مه کهرکه ره
 ئه و عهلی بی پمبازه
 په قسی ل دوزی کافری
 دهستی خوه هلدان
 تازه هیدی هیدی لی خوری
 فه گه ریا وهک شیران
 زولفه قار لی گیت کر
 ئاقیتته وی به رازه
 ل سه ریت ملاترا بری
 ل سه ریت ملاترا بری
 ته سلیم کری بو ناره
 نه ب خیرهاتی که ننگه ره
 شیهه تی سه بی هاره،
 هات عهلی بی چهیده ره
 ئه و عهلی بی چهیده ره
 سه کنی بو وهک دیواره

ئيمان ئينا ب ئەھدە «أحد»
 پاشى ب پيغەمبەر
 موسلمان كرن نەھ سەد
 ئەو بوئە ئەھلى تەوھىد وان
 گوت: «الله اكبر»
 عەلى كوژتن بى حساب
 ئەو كافرىت بى ئيمان
 لەشى وان بوئە عەذاب
 ئينانە مال و تالان
 قوتكرن كۆما خراب
 خودى ژ بو وان كر ئيحسان
 قپتن كە تە نوھالى
 عەلى تە كىبىر ددانى
 سەر و بنىت نوھالى
 كافر ئينان يەمانى
 دونيا بوئە دو مانە
 حوسنا هاتە حەوالى
 رۆژى گرتى سىوانە
 كافر گوتى: وا وەبلى
 ئەو وەزىرى مەحبوبە
 حوسنا ل وى مەھر كرى
 خراب كرن تو خوبىه
 وان ب روھا خو حەرب كرى
 حاصل كرن مەطلۆبە
 وان كافر فەتخە كرن
 كامل كرن مەطلۆبە
 قەستا مەدىنى كرن
 ب شاھى و سرورە
 خەلقى ل قى جقاتى
 هون من ل بىرا خوبىن
 خالد دكت حەكاتى

ژ موعجزا موحەمەد
 خالد ئاغابى زىيارى
 گۆتە كە لامى مەوزون
 هېقى دكم ژ بارى
 نەفسا خراب و مەقدوم
 ئازاد بكت ژ نارى
 ژ فىعل و تشىت مەحروم
 خەلقى ل قى جقاتى
 هون من ل بىرا خوبىن
 فاتحان بو من بخوبىن
 ھەمى تەشتان ھلىن
 دى چىنە عەرەساتى
 وەجھى حەبىب بىن
 باقى دبن حەياتى
 حەتا ئەبەد دمىن

الفاتحہ .

زەمبىل فروش

دەنگى: حەسەن رشىد ئامبىدى

ژى: (۵۵) سالى

۱۹۷۲/۸/۱۴

نقىسىنا رىنجبەر صادق بەا الدىن

ھۆل بە جۆش ھۆل بە جۆش رۆژەك ژ رۆژىت دەلۆش وەم دى بكن مەدحىت زەمبىل فروش وەم دى

بەيان كەين حەكەتى

زەمبىل فروش كورى پاشانە

لاوكو كورى پاشانە

خودانى كوچك و ئەيوانە

دگەرىتن ل كەيف و سىرانە

ھەر ژ ئەشقىن و موحبەتى

زەمبىل فروش نى كورى مېرە

لاوڪو وهڪ کوپڙي ميره
 دگهريتن ل راف و نيچيره
 ب پٽڪي ديت قهبرهڪي کوپره
 سهري وي کرت هه بيهه تي.
 دبيٽيٽن: مادهم مرن هه يه
 دنيا به سه ، بلا بمينيت بو ناخره تي
 زهمبيل فروش قه زقري ماله
 لاوڪي من قه زقري ماله
 ژ بابي خو دکر سوتاله
 تو بڙچي حوڪم نه حکامتي دگي پيني
 خه رج و خه راجا ژ قه قير و ژارا دستيني ،
 ماتو نراني مرن يا هه ي (هه يه) ؟
 دنيا يا پويچه نه و چندا به تاله .
 بابي گوتي: ناقي ته شاهينه
 ناقي بابي ته مه حمه د نه مينه
 تو وهره ل جهي من روينه
 حوڪم نه حکاما بگي پينه
 خه رج و خه راجا ب دستتي خو بستينه
 ته شوله ژقي حكا يه تي نينه
 زهمبيل فروش کوپڪي وهراله
 لاوڪو لاوڪي ره واله
 هه سپ و زين زوي کر نه قاله
 جودا کر عمرز و عه ياله
 ددهست پهروي يادا چو خاره
 چو بهر که لا ميٽري ره واله
 سومعه تي سه لکا ل باله
 نو ددهست هاقيتنه کورسيي قي سنعه تي
 زهمبيل فروش زهمبيل تينيت
 لاوهڪ ني زهمبيل تينيت
 کولان دهر کولان دگي پينيت
 خاتون د په نجه ريدا دبيٽيٽ

عه قل دچيت سه ودا دميينيت.
 خاتونيني گوته خدامي
 دي رابه هه ره ژبو خود تي و
 هه ره لاوڪي ببپڙو
 ميري دو زهمبيل ژته دقيو
 ب حه جه يا (*) قي حيجه تي
 به لڪي بيته هيدا يه تي
 خيرا خودي نوسوجه تي
 وهم دا بينين له زه تي
 عه له للا پڙهه کا قيامه تي
 نينشه للا دي چينه جه نه تي
 خدام سپيده ک رابيهه
 وهف ده لال سپيده ک رابيهه
 ژ دهر گه هي قه سري دهر که تيبه
 زهمبيل فروش ل سهري جادي
 نول بني قه سري گرتيبه .
 دگه زهمبيل فروش قه گو تيبه
 ميري دو زهمبيل ژته خاز تيبه
 زهمبيل فروش ددهستي خو فه کريهه ،
 چو زهمبيل ژ به له دي
 (ژ دهنگي) پاشايي
 ددهستي خودا نه ديتيبه .
 زهمبيل فروش قه زقري ماله
 و لاوڪي من قه زقري ماله
 چي کون دو سه لکيت عال
 هاقيتنه بورج و هه واله
 ل دهر گه هي ب سهر که قته ماله .
 دهر گه هقان دهر يي قه دان
 کليل و ميفتاح هه لبينان
 يا ربه ي چ فه ند و فيل

(*) حيجه تي

يا رهبي چ فهند و لیب
 ددیوانا میر بین حسیب.
 کهفتن دهری فی موحیه تی
 خاتوبن دی من ژ ری به تی
 خاتوبنا دبیرتی: -
 زهمبیل فروش کورکی دهر ویشه
 لاوکۆ لاوکۆ دهر ویشه
 تو که ره مکه وهره بیسه
 قیمه تا سه لکیت خو بیژه (بیسه که)
 یا مه زن دی سهر ب سهر ل بهر زتیرا کیشم،
 یا بچویک بوئی قیمه تی.
 زهمبیل فروش دبیرتی: -
 خاتوبنی قهت نی وه نینه
 ده لالی قهت نی وه نینه
 قیمه تا سه لکا چونینه
 ده سته کی ل مالی بکیرینه
 تو پرزه کی بو من بینه
 وه زی ب رزقی خو رازمه
 ئاخ نی وه زی رازمه
 ب وی قسمه تی.
 خاتوبنا دبیرتی: -
 زهمبیل فروش کورکی فه قیره
 لاوکۆ لاوکۆ فه قیره
 که ره مکه ل سهر دۆشه کا میره
 بو ته تیکه م قه لونیا میره
 تیکه فه ده ت زولف و حه لیره (*)
 دی ژنوی بینی له زه تی
 خیرا خودی ئو سوحه تی
 عه له للا پرۆژکا قیامه تی
 ینشه للا دی چینه جه نه تی.

زهمبیل فروش دبیرتی: -
 خاتوبنی قهت وه نینه
 روی ره شی قه د نی وه ناییت
 شه ره تا ل نا ف تاسی جام بیت
 قه ناخوم ل من حه رام بیت
 ناهیمه هیدایه تی
 وه ز ناهیمه مه سله حه تی
 وا گری خودی ب روحی که تی
 تو بهس بکه فی حکایه تی.
 نی قیامه تا ل دوی پی مه تی
 ته وه ز برمه هلاکه تی
 خاتوبنا دبیرتی: -
 زهمبیل فروش کورکی عه باسی
 لاوکۆ لاوکۆ عه باسی
 وه ختی تو ب به دهنی کراسی
 هاتی فه م تو بو خو نیاسی
 دی وهره هیدایه تی
 دی تو وهره مه سله حه تی
 خیرا خودی ئو سوحه تی
 وه م دا ببینین له زه تی
 عه له للا پرۆژکا قیامه تی
 ئینشه للا دی چینه جه نه تی
 زهمبیل فروش دبیرتی: -
 خاتوبنی قه د نی وه نینه
 روی ره شی قه ت نی وه ناییت
 مه جمه عا زتیر ب نیشان بیت
 خاس و عام ل نا ف ده ینان بیت
 نانه گنم ل ره خان بیت
 وه ز ناخوم ل من حه رام بیت
 ناهیمه هیدایه تی
 وه ز ناهیمه مه سله حه تی

ناگرى خودى ب روحى كه تى
 تو بهس بكه فى حكايه تى
 نى قيامه تا ل دوى پى مه تى ته
 وهز برمه هه لاکه تى
 خاتوينا ديبى تى :-
 زه ميبيل فروش كوركى بيانى
 لاوكو لاوكى بيانى
 تو كه ره مكه وهره خانى
 ههر من تو ژ بو دلى خو ئانى
 ئاخ دلى من ئاي دلؤ؟! (ههى دلؤ؟).
 ههرم تو ژ بو دلى خو ئانى
 دى وهره هيدايه تى
 دى تو وهره مه سلحه تى
 خيرا خودى ئو سوحه تى
 ئينشه لالا دى چينه جه نه تى.
 زه ميبيل فروش ديبى تى :-
 خاتوينا وى نه كه يا دل تقيات
 روى ره شى وه نه كه يا دل تقيات
 دى ژ خودى بيى فهيتنه
 ژ خاتوينا حورمه تى
 ناگرى خودى ب روحى كه تى
 تو بهس بكه فى حكايه تى
 نى قيامه تا ل دوى پى مه تى
 ته وهز برمه هه لاکه تى
 خاتوينا ديبى تى :-
 زه ميبيل فروش قهت وه نه بپيژه
 لاوكو قهت وه نه بپيژه
 دى ته هاقيمه قهيد و زيندانيت دريژه
 هفت هه يقا ب سهر چنه فه رۆژى و نقبژه
 خو دى بيى زه حمه تى
 خو دى هيبه هيدايه تى

خيرا خودى و سوحه تى
 وهم دا بيى نى له زه تى
 عه له لالا رۆژكا قيامه تى
 ئينشه لالا دى چينه جه نه تى
 زه ميبيل فروش ديبى تى :-
 خاتوينا گهردهن ب مۆرى
 ده لالا گهردهن ب مۆرى
 شۆل نابن ب كوتته ك و زۆرى
 خو بگره هه تا هنگۆرى
 بهلكى بيمه هيدايه تى
 بهلكى بيمه مه سلحه تى
 خيرا خودى ئو سوحه تى
 ئينشه لالا تو نابيى وى له زه تى
 خاتوينا زير ل وهنى
 ئه و رابو خوش خوش كه نى
 لا و هاته هيدايه تى
 وهف شه ف ل من دى بت خه نى
 خدامى سفك بله زينه
 روى ره شى سفك بله زينه
 قازانا ناقى تو بيى
 برنجهك لاورا بكه ليى
 شير و شه كرى ل سهر بره شينه .
 زه ميبيل فروش بچويكه تفاله
 بيى برسويه و واقلى وى چو نيى
 له و هاته هيدايه تى
 نى له و هاته مه سلحه تى
 خيرا خودى ئو سوحه تى
 وهم دى ژنوى بيى نى له زه تى
 عه له لالا رۆژكا قيامه تى
 ئينشه لالا دى چينه جه نه تى
 تو جها دانه خه وا مه تى .

زەمبیل فرۆش لاوکئ سەرپه‌سته
 ئو مه‌سینه‌ک ژ خاتوینی خوازته
 ب وی چه‌جته‌ی دچیته تارهد و ده‌سته
 خاتوینا سەر ب مه‌سته
 ل سەر لنگه‌کی پراوه‌ستا
 ئو مه‌سین سفک دایه‌ شه‌ ده‌سته
 زەمبیل فرۆش سەر دکه‌قیته سەربانی
 چو هەردا نا بینیان ژغه‌یری عەسمانی
 ژپیتشه‌ دبیت یارەبی ره‌بی ذوالجلال
 ته‌ ئەمانه‌ته‌ک بو‌ عەيال
 وه‌زئ (ئەز دئ) خو‌ دهورجیت که‌لیدا پاقیمه‌ خار.
 کورکئ خودئ خو‌ دقیت
 لاوکئ خودئ خو‌ دقیت
 خو‌ ل بورجیت که‌لیدا تاقیت
 له‌ پیسا‌ گوری و فیت
 جبرائیل په‌رکئ سفک
 گه‌هسته‌ عەبدئ کورک
 دانا بو‌ عەردی نەرمک.
 خاتوینا فان شالیبا
 وه‌ی شه‌مالا شه‌ف تاریبا
 مه‌شیا بو‌ دگه‌ل جاریبا
 من نەزانی لاو خو‌ تاقیت
 یاره‌بی چولی نەهیت
 خاتوینی رونک بو‌ دیت
 زەمبیل فرۆش رابو‌ چو‌فه‌ مال
 ژئ سوئال کره‌ عەرز و عەيال
 گوئی: «پا کانی قیমে‌تا سه‌لکیت مه‌ییت عال؟»
 زەمبیل فرۆش دبیزئ: مرو‌ف هەبون عاقل ل جو‌ر،
 سه‌لک ژمن ستانن ب کوتته‌ک و ژو‌ر
 من هله‌راستی خالقئ ل ژو‌ر.

عەرز و عەيال دبیزئ: ئەم رابوین مه‌ ته‌نویر دادایی، نان و ئاف پیتشه‌ هاتن کاده و که‌باب. کورک بو

هاتی بئ حەد و بئ حساب. وه‌کو زەمبیل فرۆش چۆیه‌ مال، فیتجاری عەيالی وی پسیار ژئ کر بو‌
 سه‌لکیت وی. ئەوی جابا خو‌ دا جامیری.

ئینا ما ب پسارافه‌، کانی ئەف مرو‌فه‌ ژ کیشه‌ هات؟

کایی ژ کیه‌؟ ئیکی گوئی: «بابو‌ وی هە خانیکئ ویه‌، زەمبیل فرۆشه‌ زەمبیلکا چیدکه‌ت
 دفرۆشیت.

هەکو من گولی بوی، دبیزن: خاتوینی پاله‌ک (عه‌مه‌له‌ک) گرت، له‌غمه‌ک ل ئاف هەوشا قەسرا خو‌
 کولا دبن عەردیبرا بره‌تا گه‌هاندی خانیکئ زەمبیل فرۆشی ده‌ریخست. مابه‌ینا مه‌عرب و عەیشا دبیزن:
 خاتوین رادبئن گه‌له‌ک چه‌کیت زێری ب خو‌فه‌ دکەت، د له‌غمیدا دچیته‌ خاری، زەمبیل فرۆش یئ چۆیه
 مزگه‌قتئ. ژنکا وی یا رونیشتیبه‌ خاری جلكیت بچوکیکیت خو‌ پاته‌ دکەت. دبیزن، هەند دیت خاتوینه‌ک
 د خانیکئ ویدا ب ژۆرکه‌قت. ژنک ژنا زەمبیل فرۆشی پیتشه‌ رابو.

خاتوینی گوئی: خویشکئ زەحمه‌تی نه‌کیشه‌، هه‌که‌ تو دئ چاکیه‌کئ دگه‌ل من که‌ی، عەيالی خو‌
 ژخانی ده‌ریبخه‌ ئەف شه‌فه‌ ئەزا دل ماییمه‌، ژ مالا خو‌، من نه‌قیت که‌س بزانیته‌ ئەز ل کیریتمه‌ چەند
 چه‌کیت خو‌ ییت زێری ئەز دئ ده‌مه‌ته‌، هه‌ما عەيالی خو‌ دگه‌ل خو‌ بیه‌، دگه‌ل بانگئ سپیدیدا تو بینه
 دخانی خو‌فه‌ ئەز دئ چم. ژنکا زەمبیل فرۆشی چه‌کیت وی ییت زێری، بو‌ خو‌ هه‌لگرتن، عەيالی خو‌ دا
 به‌رسینگئ خو‌ ژ خانی ده‌رکه‌قت.

خاتوین رابو‌ نشینکیت زەمبیل فرۆشی رایئخستن چۆ سەر جه‌یت وی هه‌که‌ روناھی ژئ هه‌بیت
 قەمراند و رازا، لحتیفک ب سەر چاقیت خو‌ دادا (خو‌فه‌ هاقیت) خو‌ بی دنگر هەتا زەمبیل فرۆش
 هاتیبه‌ شه‌.

دبیزن زەمبیل فرۆش هاتیبه‌ هه‌ر وه‌کی هه‌ر نه‌قل (جار) قەستا جه‌یت خو‌کر، ئەزه‌نی سەری تاریبه‌،
 وه‌ختئ زانی گه‌هسته‌ سەر جه‌یت خو‌ رپاوه‌ستی، خو‌ شه‌لاند، لحتیفک بلندکر، خو‌ به‌ردا درێژکر دا سەری
 خو‌ دانته‌ سەر بالیفکئ، دبیزن:

خاتوینی، پیت خو‌ و ده‌ستیت خو‌ فیکرا هاقیتنه‌ زەمبیل فرۆشی داکو زەمبیل فرۆشی بگریت، خرپنا
 خرخالیت د لنگئ خاتوینی هات.

دبیزن: زەمبیل فرۆش لحتیفک هاقیت و ره‌فی.

وه‌ختئ لحتیفک هاقیت و ره‌فی. خاتوینی به‌ردا ب دویشه‌، هال فیری هال ویرا هه‌، خاتوینا بزاقئ
 دکەت ده‌ستی خو‌ بگه‌هینتی. هه‌کو من گولی بوی، دبیزن هیتستا خاتوین نه‌گه‌هستیی. ئەزه‌نی سەری
 زەمبیل فرۆش نه‌گرتیه‌، هیتز خانی خلاس نه‌کریه‌، زەمبیل فرۆشی به‌ری خودایی سپیده‌ به‌یان بو، نقيژا
 سپیدئ فهرز بو، یئ دره‌قیات بزاقا ویه‌ دا خاتوین نه‌گه‌هتی.

دوعا ژ خودئ خازتن گوت: یاره‌بی تو هەند موهله‌تی بدیه‌ من ده‌ستی فئ زالمئ نه‌گه‌هیته‌ من هەتا ئەز
 نقيژا سپیدئ بو ته‌ ئەدا بکه‌م. یئ دره‌قیات ل سەر ملئ خو‌ زقري کا خاتوین نيزیک بوه‌، هو به‌ری خو
 دایی ره‌بی عالمئ هاته‌ که‌ره‌می پیتستوینکئ پیت خاتوینی گرتن.

هه کوم گولې بوی، دبېژن: زه مېیل فرۆشی دو روکعتیت نقيژا سپيدئ کرن، جوته کئ سوننه تا (سنه) نه زېه نې سهري د ديشرا کرن. سهري خودانا چو سوجدئ، دوعا ژ خودئ خازتن، گوت: يا رهبي تو نه مانه تئ خو ژمن بستيني تو من شه همزار نه کهي ددهستي في زالميدا.

رهب العالمين دبېژن نه مري حزره تي عزراييلي کر روحا وي قه بزکر. ب نه مري خالقي نورهه ژئ بلنديبو. وهختئ خاتوينئ ديت کو نورهه ژئ بلنديبو، خو هاقيتته سهر تهرمي وي، شه هده دا هاته سهر دينئ حهق، نه وي ژئ بو خو دوعا ژ خودئ خازتن خودئ نه مانه تئ خو ژوي ژئ ستاند. نه ز هاته هه، ره حمهت ل دايبايبت گوهدارا.

زه مېیل فرۆش

دهنگئ مه لا يوسف محمه د
خه لکئ گوندئ ده رکا نيريئ
«قهزا زاخو» ۶۰ سالييه
۱۹۷۲/۸/۱۵

نقيسينا: رينجهر صادق بهاء الدين

دئ دل وهره وه سا بي جوش
ئاي دل وهره ديسا بي جوش
جارهک ژ جاما مه مه لوش
کر قسه تا زه مېيل فرۆش
دا سه هېکن حکا يه تئ.
زه مېيل فرۆش لا وهک ده لال بو
دائيمه ن نه و راست و حهق بو
سنه تئ وي حهق سه دهق بو
قيمه تئ سه لکان وهرهق بو
نه و يه ده زه مېيل ب دهسته
برنه بازارئ ب قهسته
نان و ناث پي دهاته دهسته
رازيبه ب قئ قسه تئ
هه ر ده ما سه لکان کوتيني
ل سويک و باژيران دگه پيني
خاتوينهک ل بورجان دبيني

دل ل جانئ وي د حه بيني
که تي به ندا موجه تئ.
موجه تئ گول مويته لاکر
سوړ ل جاريئ ناشکه راکر
وه کی قه لبئ من خوداکر
من ژ عشقان خه و نه تي
نه و له طيفا ئيختياره
جاريهک ژ وهره دا هناره
تو هره بيژئ بژاره
چيدکهت مه صلعه تي (مصلحتئ)
چيدکهت سه لکين دچاکه
بينه ده رگاهي بهاکه
مير زيده حه قئ نه داکه
شوله که خير ته تي
له و ژ ري بو چو بوماله
چيکرن سه لکين ده لاله
ئاني ده رگاه و حه واله
رزق نه وه حهق بده تي
زه مېيل فرۆش لا وکئ بياني
که رم بکه وهره خاني
ده رگه ه ددا ده رگه هفاني
چي به لايو لا وکه تي
ره به نو فيعلان نزاني
ل ده رجهان ليئل (*) چويه باني
خاتوينا وي ل سه ري خاني
چا فکري قئ ده رگه هفاني
ده ري دادا مفته هلاني
من تو ئيناي ژبو شي جاني
که س ب ده ردئ که سي نزاني
ژ که ربان ناگر به ردن خاني

(*) ژئ له ل، ژئ هه ل

خاتوینی وهز توبه دارم
 ربه نئی وهز تو به دارم
 ل سهر ئه مرئ ئه لاله (الله) نکارم
 بهس بکه قئی سوحبه تئ
 ته ئه ز برم هه لاکه تئ
 ئاگرئ خودئ وئ ل پای مه تئ
 نئزیکه رۆژا قیامه تئ
 زه مبییل فروش لاوکی دهر وئیشه
 که ره م بکه وهره پیشه
 قییمه تئ سه لکین خو بیژه
 یا بچویک لهر زتړا بکیشه
 یا مه زن قییمه تی بیژه.
 خاتوینی وهیه وه نینه
 قییمه تئ سه لکان چو نینه
 له په کئ ئاری تو بیینه
 ئه ف شۆله شۆلا مه نینه
 خدامی له زکه بله زینه
 قازانا بچویک تو بیینه
 برنجه کئ بو وی بکه لبینه
 فلفل و دارچین لی پره شینه
 بچویکه ئاقل چو نینه
 بلا بخوت ئاقل جه مینه
 به لکی بیته مه صلحه تئ.
 لهو دبیت قه نجی ته مامی
 ههر وهکی شه کرئ و زوجامی
 سهر ب تیت ل من حهرامی
 ترسم ژ مه عنا نایه تئ
 گول دبیت لاوئ قه رتوان
 وهره ناف ریه حان و سیتان
 شه کرئ بم ژ دو لیقان
 شبهی تاسا شه ربه تئ

ئه و دبیت زولفی حهریره
 ماکو پیروژ کت ل میره
 چ حه دی لاوئ فه قیره
 بهس بده (بکه) قئی سوحبه تئ
 ته ئه ز برم هه لاکه تئ
 ئاگرئ خودئ وئ ل پای مه تئ
 نئزیکه رۆژا قیامه تئ
 هه ی هه وار سه د هه وار
 من نه خاله ت و نه خال
 بچویک و عهرز و عه یال
 هه می برسینه ل مال
 که تم حوکمئ زولمه تئ.
 گول دبیت لاوئ عه باسی
 سهر کۆلی پی لنگ پی خاسی
 ته نه دهر پی و کراسی
 تو بچی سهر پشتا گا ماسی
 ژده ستئ من نابی خلاسی.
 زه مبییل فروشئ: خاتوینا گه رده ن ب مۆری
 شۆل نابن ب گوتته ک و زۆری
 خو بگره حه تا هنگۆری
 چ ئه مر کر پادشاهئ ژۆری
 خاتوینا له ب له ب و سه نگه
 خوه خه ملان دی حه فتنئ په نگه
 گۆت: یا ره ب تو بکه ی دره نگه.
 زه مبییل فروش لاوکی سهر به ستئ
 مه سینئ ژ خاتوینئ خواستی
 خاتوینئ مه سین دا ده ستئ
 دی ژبوته کم خزمه تئ
 له و رابویه دهر مه نجه لی
 رابو چۆ سهر بانئ که لی
 جهه ک نه بو پیتدا هه لی

مابو دفکر و حیره تی
 زه مبیل فروش یی رابویه
 دوعا ژ خودی وی خواستییه
 خو دکله پیدان نافتییه
 هیدی ب ناخی که تییه
 گول خاتونینی یی نزانیه
 زه مبیل فروش وی چوبییه
 قهستا مالا خو کر بییه
 بچویکتین وی هاتن پیشییه
 کانی حه قی سه لکتیت مهبی جندییه
 ته نور هه لبو ژقودره تی
 ته عام (طعام) چیبو ژ نعمه تی
 بچویکتیت وی خار نه چوئن هلاکه تی
 ره حمه ل بابی جه ماعه تی

خاتونین مال هیقیی، کو زه مبیل فروش وی چوبی سه ربانی که لهی، هندی مال هیقیی نه هات
 خورای. نه هات خورای، وهختی قه مایه چو دا بهری خو بده تی کا جارای نه قه کویفه چو، وهکی بهری خو
 ددتی مه سین یی ل ویری زه مبیل فروش وی چوبی نزانیتن کویفه چو. تیتن چهند ئودی قه سرا خو همی
 سه حکرن کو به لکی خو تیغه قه شارت بتن، خو تیغه نه قه شارت بو، دهرکه ژ دهرقه پرسا شفانان و
 گاغانان کر گو:

وللا زه مبیل فروش وی ل هیقیه چوبی، رتیبهک نیشان دا کو وی ل هوقه چوبی. نهو رادبتن تیتن مال
 تاخم لباسه کتی عه سلی دکتن بهر خو و بهریکتیت خو تژی زیتیت عوسمانی دکتن و دکه فتن دیف پرس و
 پسپاران دویف زه مبیل فروش هه تا گه هشتی باژتیران، دی ل فی باژتیری ل وی باژتیری هه نی حه تا چوبی
 باژتیری زه مبیل فروش تیتا (لی) پرسا مالا زه مبیل فروش کر گو: ل کی دهرتییه؟ خودان خیره کی گوت:
 وا هه مالا وی، هه ما مقابلی خانینی وی. مال ویری حه تا بو مه غربا تاری، مال ویری.

عاده تی زه مبیل فروش نهو بوی د چو جامع حه تا عیشا نقییزا خود کر حه تا ده می نفستنی، دمال
 جامع نه دزقوی قه. وهختی دیت زه مبیل فروش چوبو قهستا جامع دکر نهو چو نک ژنا وی چو گوتی:
 بلا نه قه شه قه میری خو بده من، نه قه تاخما لباسی من بلا بوته بت. نه قه سه د زیتین ئوسمانلی بلا نهو
 ژنی بو ته بن، هه ما نه قه شه قه بتنی میری خو بده من. رابو ژنا وی، ژنا زه مبیل فروش جلیکتیت خو دانه
 خاتونینی و خاتونینی تیتت خو ژ بهر خو کرن دانه ژنا زه مبیل فروشی، نهو زیتین زهرین ئوسمانلی همی دان
 ژنا زه مبیل فروشی ئو خاتونین مال ل شوینا ژنا زه مبیل فروشی دخانیقه و، ژنا زه مبیل فروشی چو
 ماله کنی ژ مالیتت جیرانان وی شه قی حه تا دبیتت سپیده.

نهو ژنی حه تا ده می نفستنی، نهو ژنی جهی خو (نقیینیت) خو دهینان ویری و چو ناف جهی خوره را.
 هنگی نهو جلیکتی دهریون ژ بهر خو کرن نهو جلیکتیت ژنا زه مبیل فروشی دایتی، دهینان بن سه ری خو نهو
 چو دناف جهادا. نانقییت به لی خو درتیزکر، مال هویقییا زه مبیل فروش حه تا ژ جامع قه گه ریتت بیت و
 ده می نفستنی. یال هیقیی، دی مال هیقیی حه تا زه مبیل فروش تیتن. بهری چو فانوس و له مپه و
 چرا (*) نه بون هه ما ژ تاری هات ده ست په رکی ده ست په رکی (ب له په قوتی) ناخر جهی خو دیت. نهو وی
 ژنی خو قه شه لاند چو ناف جهی خوره را. ل نک حسیتیا وی ژنا و بییه،

چو نک خاتونینی خاتونین دناف جهادایه، نزانتن خاتونین د ناقرایه. وهختی چو دناف جهیرا، خاتونین
 مه معلومه نه نفستییه، خو هوقه لیدا هوقه لیدا، هوقه ویتفه، ناخر وه سان چیکر زه مبیل فروش نهو شول ل
 گهل کر، جماع دگهل کر. وهختی جماع دگهل کر، پیتی زه مبیل فروش ب خر خاله کا خاتونینی یا دیبا
 که قف، گوت: ناھ خودی نه قه نه ژنا منه دیاره ژنا من چو جارا خر خال ل پیتت وی نه دیتینه. ئو رابوی
 سه رخوه. ناخر ژنا جهی (نقیینا) دهرکه قف ئو سته ئو بهر سته هه بوین، سته و بهر سته خو ژه نین. هنده
 پویش ئینا دهرکر دناف کاییرا دا بهرتفان، بهری چرا نه بوین، ناخر پیچک پوناھی چیکر.
 هوقه بهری خودتی هنده جلیکتیت ژنا وی وی ل بن سه ری وی خاتونینی، هنده ک ژنی وی ل بن سه ری وی
 گوت: -

«الحمد لله» وللا نهو، نه قه جلیکتیت ژنا من. که یفا وی هاتی گوقاتینه، حه تا ناگری خوشکر، قیتچا
 ل سه ر چاقی وی هاقیتت دیت کو، نه قه نهو خاتونینه یا بکه له یقه مای، پیتفه نوسایی ئو که تی د زولمه تا
 ویدا. ناھا نه قه نهو خاتونینه، ژنوی قیجاری هه ما خاتونین هیتلا ل ویری و قهستا رویباری کر، مال ویری
 ل سه ری رویباری حه تا بویه سپیده (فهجر)، ئیدی نه بن ژ رویباری دهرنه که قف. یی دنافیدا. هیژ
 شه ق تاری (سپیده کا زوی) نقییزا خو یا سحاری کر ئو تیتت دچیت نک ئیمامی گوت: من نه قه قه باحه ته
 وی کری (کرییه) حال و مه سه لی من نه قه یه، بی حه مدی سه ری منه من نزانیا. ئیمامی گوتی: «بوته چو
 نینه (انشاء الله) نه گونه هه، چونکو ته زانی، هه ما هه ره تو عه فو» هات بو نک ژنا خو گوتی: بوچی
 ته نه قه قویاحه ته ژمن چیکر؟ ئو ته هوقر؟ ته نه قه خاتونینه مولته قایی (به رهنگاری) من کر؟ ئو تو
 دهرکه تی ژ مال قه ته نه قه چکر؟

خاتونینی گوتی: نه قه هنده زه مانه تو سه لکان دفروشی ئو هنده حه ق ب ده ست ته ناکه قیت، بو ته حال
 نابت، ناھا نه قه چهند زیتین هین زهر و سه د زیتین عوسمانلی نافتیتن ویری. نه قه چهند حه قی هه وی دای
 مه، نه ز ته ماع کریم ئو نه قه تاقم لباسی تو دبینی هنده ژنی هاتی، ئی خاتونینا من، وی دای من، منی
 کری بهر خو قیتچا ژ ته ماعی من ژنی و هکر، نه قه یه ئو ره حمه ت ل ده بیابین گوهدارا. نه قه بو قسه تا
 زه مبیل فروش.

(*) چرا رهنگه هه بن به لی نه چراییتت گازی (نفتی).

بهیتهکا ب شهړئ کوردا گوتی

دهنگی: مهلا یوسف محهمه

گوندی دپړکا نیری

(زاخو)

نقیسینا: رینجبه ر صادق بهاءالدین

کورهک ل مه رابو لسه ر جه عدا دیاربه کر
بهړئ خودا پارتی لئ جلی حهری ل خوه کر
بهړئ خودا بتلیسی خان و قشله قیم نه کر
دهوله تا علی عوسمان چو روتیا لاوکان نه کر
قوماندار دخائین بهژنا لاوکان میزه کر
های لا ل من هواره دهلیل حالی کوردانه
نه ز چوم کوپری کوپری سوغان دابی ل دهف ناغی
قوماندار دخائین تویان ل هه وایی تاغین
هه سکه ری کوردان خامین که تن حه ریا سنگوی
خوبین ب سهر عهردی خستن هه وار مثلی کانی
یاره بی لاوی بابان خلاس بکی ژ ته نگین
هه ی لا ل من هواره دهلیل حالی کوردانه
نه ز چوم کوپری کوپری ساغان داغی ل دهف چه مه
گوللی فی کافری، ل نه سمانان له مه له مه
بریندار که تنه عهردی دوختور کانی مه له مه
مه له مه فیان برینداران ل جهم ره سولی نه کره مه
یاره بی تو بشه وتینی مالا قومانداری خائینه
مه حمود شه وکعت پاشا قهت تیمانی نه بینه
تابوری خورتان ددهت ب فان ره شوهت و بهرتیلان
های لا ل من هواره سولتان ره شاد هه وار
خودی خرابکهت مالا قوماندار و سهر عه سکه ر
چاوان نه مر نادن لئ بدن ل حدودان بینه دهر
حه یفا دینی موحه مه د کافر کیشا هاته سهر
که سکی (که سه کی) نه ف شهر نه دیتو دوه قتی عه لیبی حه یده ر
های لئ ل من هواره دهلیل حالی کوردانه
نه ز چوم کوپری کوپری سوغان داغی ل دهف ریوی

نوردیا نیسلامی کرانه ژ ویتنه تیبی...

گرگیت نه شیرا رونیشتان ل سهر تیلی یو

تیل دانه ستامبولی ل جهم ته ختی دهوله تی و ژ (دهوله تیبوی)

نمدادا کوردان بلا نه سه کنت ژمه ره بی و ژ (ره بیتوی)

های لئ ل من هواره دهلیل حالی کوردانه

ئی ژ ویتنه هاتیبه نیسماعیل به گی مللیبه

سالمی دهوله تی مویا به گی خوویتیبیبه

رمبازی دهوله تی مویا به گی خوویتیبیبه

سه د حه یف و سه د مخان بشار شه هید که تیبیبه

هه وارا من خودی حه زره تی نور شیلیبیبه

هه وارا من نیسلامی مال خودی نو جه دئ ویبه

میراتا نه لاجگری ب ره بی یا راست و پانه

دهه رپا گومریبه، دینرا نه ردیه انه

سحارا به ری سوبه هی بو هورمیتا توپانه

دهنگی هورمیتا توپان بو مژ گرت و ل نه سمانه

بیست و چار سه عتان بویه ته موب و ده ورا نه

خوبین ب سهر عهردی خستن وه کی جو و کانیانه

پرسا فان لاوکان تیت ژ ری نو کاروانه

لاشی فان خوش میران ل دهقی تابیان رزبانه

گوشتی فان لاوکان بو خویری ته بر و ته والاته (تولانه)

جو کین دست خه نه مانه ل مالین بابانه

حه سه ن قال ب شه و ته بوچ تیچ بو قه ساسی میرانه

کوپری کو ب شه رته بو تیجری لاوانه

های لا ل من هواره سولتانی دینی نیسلامی

پشتی دینی موحه مه د ته و به مه دنیا ناغی

سه له وات ل سومی موحه مه د ل سهر بابی فاتیمایی

ره حمه ل بابی گوهدارا.

سهر هاتيا سي بران و کورئ حاکمي

دهنگي: سعیدئ پیروی

نقیسینا: صادق بهاء الدین

(۱۹۷۲/۸/۱۲)

حاکمه کی سئ کور هه بون. حاکم ب خو گه له کئ ب نه دهب و عه داله ت بو، دبیرئن ژبی وی چۆ هه فتئ سالیی، تا مرئ گرت، گه له ک نه ساه و شه پرزه بوی. مروفتین باژیری کومبوین ژ هوشمه ند و عالمان، گوتی: نه ز دئ وه سیه ته کئ کم. گوتی: وه سیه تا ته چیه؟ گو: کوره کئ من بی بی به هره. (بی زربه هره، به لی سافی نه کر کو بیژئن کی ژ هرسیکا بی به هره. ژ شه رمادا، ناقی بی به هره بی نه نیئا، دایئ زربه هر کری شهرم نه کت. دبیرئن، فه رمانا خودئ ب جه هات، چو بهر ره حما خودئ. وه زیری وی ئی ملی راستئ، نه بو شوینا جه گری وی، ری نیشا کورین وی ددا، چهوا مله تی درتفه بهن. دبیرئن: ها چند هه یام پیغه چۆن، هه ر سئ برا هه فرویشی سهرئ ئیک و دو بون.

برایئ بچویک دا رابیت دانیت بیت دی (نانکو برابیت خو قوتیت. ب فی رهنگی چو حال بو ئیک و دو نه هیتلا. نهوی دگۆته بی دی، تویی زب به هری؛ بی دی دگۆته وی، نه خیر تو زربه هری، بی سئ دگۆت، نه خیر نه ز زربه هره نینم، وه کی کروسکا ب سهر و چاقئ (چاقیت) ئیک و دوغه. هه بها ماشه للا بونه ته ماشه بی عالمه من. وه زیری جه گری بابئ وان، گوته وان: مام خولام هه رن نک شه رهزا وزانا بگه رهن (بگه ریئ) ل دنیا بی به لکین بشین ریکه کئ بو وه بیبن بزائن کاکئ ژ هه وه هه ر سیبا بی به هره، داکو بچیت دراهه، نه قیت دی تازه رویان سهر کارگتیریا مله تی خوه. گوتی: خه بهرئ ته یه مامۆ. دبیرئن: هه ر سینک رو نیشتان خورئ، پرس و پرسیرئ خوه پیک کرن، گوت: نه من (نه دئ) رابین چین ل دنیا بی گه رین، مه ئیک دو کوشت. دبیرئن: هه ر سئ ب دویت ئیک که تن و قه ستا زاناکر کاکئ بی زب به هره. وه ختی چۆن ل دنیا بی گه رهان گو: نه من چین ل نک کئ، ل نک کینه؟ نه من چین نک قازی ئیسلامی ل باژیری به غدایئ. چۆن قه ستا قازی ئیسلامی کر. ده من گه هشتین بهر ده رگه هی تهق - تهق ده رگه ه قوتا، گوتی: کبیه؟ گوت: بابۆ نه من.

خولامی ده رگه ه لی قه کر چۆن دژورقه. راست چۆنه ده ستئ قازی و رو نیشتان خورئ. قازی بهرئ خودایئ، روتبه و نیشتان وان پانی کورین حاکمان، گه له ک قازی قه درئ وان گرت: گوتی: خولام. گوتی: به لی. گوتی هه ره که والکئ تازه بیبه بز فان مروقتیت ماقویل قه کوژه، قه درئ وان بگرن. نهو چۆ نک شفانی کافرک دایئ، نیئا بز وان قه گوژت و کر شیفت. ب شه قئ شیفا وان ده پناد (ده پنا) بهر گوتی: دئ که ره مکن شیفتی بخون. هندی برایئ مه زن بوی گوتی:

نه ز ناخوم نه قه گوشتی سانه، هنکی ناقه تر (بی ناقی) بوی گوت: نه ر ناخوم نه قه نانئ مرپانه. برایئ دیتری (دی) گوت: قازی کورئ جو هیانه. هه ری هه ری؟! وه ختی گو قازی کورئ جو هیانه، شلکا سهرئ قازی چۆ هه تا پی پی وی، هندی ژ شه رمی خودا زادی دنامانادا قریکر (راکر)، که سئ ده قئ خو نه کرئ. زاد راکر و قازی ژ وی و سفک ژ پیش چاقیت وان ژ شه رما خودا چۆ. هنارت ب پاره شیفا وان ژ

لۆکونته کئ نیئا، شیفا وی نه خوار چو نک شفانی.

شفان دانا ده ف خوه گوتی: ششان، گوتی: چیه؟ گوتی: هه ری نهو چ که وال بوی ته بز مه هنارته (هنارتي)؟ گوتی: که والا چی؟ گوتی: که والا ته بز مه هنارتي بو سهر ژیکرئ نهو کچا به رخکا کی ژ مه هی بوی؟ گوتی: یا چاوا بوی؟ گوت: هۆ؟! جا قازی جا ل دویت نه چه. نه زبه نی نهو مالکا وی مر بوی. بهر جکینئ من دیرا گه رما رابوی من پی شیرئ وی خودانکریو نه قه نهو کافر. گوت: هه یه نه؟ گوت: به لی. ته ب شیرئ دلی خه دانکریو. گوت: به لی. گوت: نه قه ته مامه، نه قه درسته. چو نک جوتیاری خو بی خولام، گوتی: چیه؟ گوت: سهر زراعه تا ل کیش زه قبی بوی. گوتی، نه زبه نی سالانی مه ژئ راکره نه قئ نه م دخوین. یانی نهو زه قیا مه یا ل بهر موغه برئ، مه داچاند بوی، مه راکره نه مئ دخوین. گوت: هه ی نه؟ گوت: به لی. گوت: راسته نه قه ژئ نانئ مرپانه. ما کی؟ ما ده یکاوی. مه راقئ گرت، نه قه دو شه رتین وانا ب جه هاتن گوت: نه ف مروقه نه نه قالانه. نه قه نه هه ر تشته کن. چۆ نک دایکئ، هه تا شه ف به سهر دا هات، نه زمانی حولی دکرن ل بهر نه وی دیا (خوشتقییا) دایکئ: گوتی: دایئ من خو هاقیت بهر بیت ته، نه زئ مر ب فئ مه رامئ، مه ره قه بو من چیبوه، نه ز هیقی دکم تو بو من بیژی، درهنگی شه قتیبه، که س نه مایه کو تو شهرم ژئ بکی. گوت: بیژه کورئ من. گوت: نه ف میته قانی هه من نیئانه. مه شیفا وان لیتا، مه نیئا ده پناد بهر. من گوتی: که ره مکن شیفا خو بخون. برایئ مه زن گو: نه ز ناخوم، نه قه گوشتی سانه، برایئ پیدارتی گو: نه ز ناخوم نه قه نانئ مرپانه. برایئ بچویک گوت: قازی کورئ جو هیانه. قبیجا نه قه دو شه رتی وان وی ب جه هاتن، بی ته بی مایی. قبیجا من هیقی هه یه، تو ژئ بو من راستی بیژی کانی نه قه چیه؟ کا راست دبیرئن نان نه؟ دایک پانی ب عه یبا خو دزانتان و شهرم دکت بیژئن، یا خودئ. گوتی: دایئ من هیقی ژ ته یه، تو فئ مه ره قئ بو من نه هیلی تو راستی بیژی، یا چوه چوه (یا چوبی چۆ) گوت: هه یه نه؟ گوت: به لی. گوتی: تو بو من نه بیژی نه ف مه ره قه دئ من کوژت. گوتی: کورئ من، راست دبیرئن. دبیرئن وه خته کی زه مانئ بابئ ته چۆ بوی ته بدیل هه وایئ دگه رها ل نیایی ل ناف مله تی. مه جوی هه بوی، لاوه کئ گه له ک تازه بوی، تیکه لی مه بوی، هاتبون مالا مه، وی شه قئ نهو و دانه بوین بینجی دبن جهه کی قه بوین نه دویره هه ما تویی وی شه قئ بوی. گوتی دایئ درت نه که، هه ما درسته. نه ف هه ر سئ مروقه راست دبیرئن. نه بیئت خلاقی نه. زقری هات قه. دلئ قازی گه له ک ره حه ت بوی. چۆ سهر جهی خو پال دا. گوت: نه ف مروقه تشته کی ژ دنیا بی دزائن. نیئا! هه تا بوی سپیده. سپیدی دیسا چۆن سهر تیشتا وان ژ ده رقه نیئا، زادی مالا قازی نه خار. بیژه سهر تیشتا خوه خوار، جگارت خو کیشان. گوتی: قازی. گوتی: به لی. گوتی: نه مین هاتین تو شریعه تی مه بیری. گوتی: شریعه تی ته بی چی؟! گوتی:

بابئ دژینا خودا، ل بهر مرئ ئیک ژمه سئ برا زب بهر کربیه. بیژه بی زب بهر ژمه هه ر سیبا کبیه؟ نه شکه راکه. گوت: وه زب بهر بکم؟ گوتی: نه ری. گوت: کورئ من نه زئ ته مه ت وه دزائم. هوین ژ من پیتر دزائن. نه ز هندی وه عملی زانم. هه ما هه رن بو خو پسپار بکن. هه رن کاریزی حوکمی ل نک شیخ سه یتوشی، نهو دئ بو وه راستی بیژت. گوت: هه یه نه؟ گوت: به لی. گوت کی قه یه کاریزی؟ گوت بابۆ

ههړن قهستا هوگنئ بکن. چوڼ قهستا هوگنئ کر. دبیتن ب ریتفه ل زومه کا عه رها بوین میتان. بابو کا شیخ؟ گو: شیخ نه ل ماله. دو ژنک ل وی دهرینه، ههړ دو ژنک هه وین ټیکن، یا مه زن چو بچویک نیان، یا دبترئ کورده هه به، کورئ وی ب شیره وی دلاندکیدا (دلاندکئ دایه). وی شه قئ مانه ل دهغه. گه لهک قه درئ وان گرت هه تا بهرئ سپیدئ، هه ویا وی رابوی دخه ویدا (دخه) سه ر ژئ کر، دخه ویدا هیلا وها و مه دکئ (چهره قئ) دسه ر ټیناد. سحارئ سه ر ټیشتا میتانین خوه دایئ، نه و هه چوڼ. یا بچویک ژئ رادبتن مالئ ب سه ر و به ردکتن. هه تا میتان چوڼ، ژنکئ پاشی مالا خو لیکدایئ، بهرئ لاندکئ، مه دک ل سه ر هاقیت بهرئ خودایئ سه روتکئ کورئ دلاندکئ دایه. هه و دایئ هه و دایئ، دهینادسه رئ خوه (ته پ ب سه رئ خودادان، کره قوبرئ و هه وار) خو قه روچکاند (خو قه بچرئ) نه و زوم ب جارکئ لیدا گپرانند (پیدا جریان) گوئئ: نهغه شقیدی (شقیدیترئ) کی ل نک وه بوی. کی ل نک وه نه بوی؟! گوئ: وللا میتان من هه بون. گوئ: وان میتانا کورئ من یئ سه ر ژیکرئ (سه ر ژئ کره). نه رئ هه رئ! خو قه بچراند و شه پرزه کر، نه هه رئ؟! پانئ باب نه ل ماله! که تن دهشتئ هه یامه کی یئ داچوڼ، برابئ مه زن گوئ: وللا نهغه دهوسا ژنکه کا یئ خواسه. برابئ دی یئ نافیئ گوئ: وللا نهغه ژنکه زیزه. برابئ بچویک گوئ: وللا نهغه ژنکه ب حالکییه (ب زکه). هه ر سیکا بیرورابیت نافیئ ژ ژنگئ گوئن و چوڼ. هه یامه کئ دی چوڼ. دبیتن بهرئ خودایئ دهوسا حیشتکرئ یا بوړی دیت. دهوسا وی چو ره خه کی. پاشی نه و هاتین نه بیتزه بابئ کورئ زقریه. ژنا وی گوئئ: مه سئ میتان هه بوین. ب شه قئ رابوینه سه رئ کورئ ته یئ دخه و دلاندکیدا سه ر ژئ کره. گو: نهغه ژئ ددنیا پیدا قه ومییه؟ گو: بهلئ، پانئ قه ومی. گوئ: دکئ رپدا چونه، کینه؟ گوئ: دهیردا چونه. نه و رابوین چکر؟ ههړ دو هه و رابوین ته رمئ کورئ خو ل گه ل خو راکر و یاخو دئ که تن شوپا میترکی. میترئ وان شیرئ خو رويسکر، ل ده وارئ خوه سوپار بوی و که ت شوپا وان و ههړ دو ژنک ژئ ب دویفدا. چوڼ یئ لئ دگه رهن و پسپاردکن. میترئ ژنا ب سه ر وان مروقان هه لبو. بهرئ خوه دایئ نه و هه ر سئ مروقتین ب رئ دچن. گو: بابو وه چو ژنک نه دیتنه؟ برابئ مه زن گوئ: بهلئ. ژنکاته نه پئ خواسه؟ گوئ: بهلئ. برابئ نافیئ گوئ: پانه زیزه؟ گوئ: بهلئ. برابئ بچویک گوئ: پانه ب حالکییه (ب زکه)؟ گو: بهلئ. گوئ: پا من ژنکا خوه ژ وه دقیت. گوئ: پا م سه رفزانئ وی (وه سفیت وی) بو ته گوئن. هه ر ل ژنکا خوه بگه ره. گوئ: نه قئ حالئ قئ سوندئ من ژنکا خوه ژ وه دقیت. گوئ: پا دئ هه ر نک شیخ سه یدوشی بلا شریعتئ مه بپرئ (بکت)، نه م ل دوی شریعتئ دچین تو ژئ ودره. نه و ژئ ب ره ک هفت دبیتن ها هه یامه کی چوڼ، بهرئ خودانئ (خودایئ) خودانئ حیشتئرئ وی ټیټن. دؤقه ک وی ل سه ر ملییه، یه وهل یه وولا وییه، عه جه ل وه چو حیشتئر نه دیتینه. بهلئ مه حیشتئر دو سئ دیتینه حیشتئر حیشتئر. گو: حیشتئر ته نه کوره یه. گو: بهلئ. کو باره ک بارمله ک سه که بوی نه هنکی قئ بهراقکی؟ گو: بهلئ. گو: عه جه ل وه حیشتئر من نابری؟ گو: مه های ژئ نینه. نهغه مه ساروخدانئ وی بو ته گوئن، هه ر ل حیشتئر خو بگه ره گو: چینابان، ټیلا هون دئ حیشتئر من بدن من. گوئ: ودره نه م دئ چین نک شیخ سه یدوشی شریعتئ. هه که شریعت ل مه که ت نه م دئ حیشتئر ته دین ته. گوئ: دئ

وهره. نه و ژئ دگه ل چو. هه ر دو ب ره خ که تن دگه ل چوڼ، نهغه بون پینچ. ها هه یامه کی چوڼ، بهرئ خودایئ، هه و ها! بابئ کورئ وی ټیټ، هه ر دو ژنک ژئ یئ ب دویفدا. ته رمئ کورئ ب پشتدا (ب پشتیتفه)، وی ټیټن. یه وهل یه وولا وییه، شیرئ وی یئ رويسه، هه ما برق (birq) وی دکه فن شیرئ وی. ده ررا زقرئ گو: هونئ کورقه خلاس بن ژبه ر دهستئ من. وه هه قئ میتاندار یئ ل سه ر خوه راکره هند قه درئ وه گرت، هه رن رابوینه وه نه و کور مه ب هه وایئ دنیا یئ (ل دارئ دنیا یئ) هه بو، وه نه و کور ژئ سه ر ژئ کره؟! گو: بابو مه های ژئ نینه. گو: نه خیر، وه های ژئ هه به. گوئ: دئ باشه نه مم رابوین چین نک شیخ سه یدوشی شریعتئ. هه که شریعت ل مه که ت، نهغه سه رئ مه، شیر وی ددهست ته دا. گوئ: بلانکئ. یا خودئ قهستا شیخ سه یدو شی کرن. گه هشتن مالا شیخ سه یدوشی. السلام علیکم، علیکم السلام ورحمة الله وبرکاته. چوڼ دهستئ شیخ سه یدوشی پیتکه ماچ کر و روینشتان خواری. عه ده تئ وان نه و بوی هه تا سئ روژ ته مام دبوین، ژ نویکا پرسپار ژئ دکرن پاشی سئ روژا گوئ: هه وه خیره. گوئ: شیخی مه، برابئ مه زن گوئ: شریعتئ مه و فانی قه دهر سافی بکه، پا شینئ نه مم یا خوه بیتنه ته. گوئ: دئ بلانکئ. شریعت ژئ کبیه. کی دهوه چیی ویه؟! گو: بیتن خودانئ ژنکئ. نه وئ ژنا وی بهرزه بو یه. وان گوئ: توج دهعوایئ ل فان هه ر سئ مروقان دکئ؟ گو: نه زبه نی شیخی مه نه فانه ژنکا من بره (بره). گو: ما چما وه ژنکا وی بره؟ گوئ: نه زبه نی، نه م ب ریتفه دچوڼ، برابئ مه زن گو: من گوئ: نهغه دهوسا ژنکه کبیه، یئ خواسه. برابئ نافیئ گو: من گوئ: نهغه ژنکه زیزه. گو: ته ب چ زانی یا زیزه؟ گو: هه کوژنک (ژن) زیز دبن، ل خو دزقرن پیبتن وان دبن جوئ، نه ز، ب هندئ دزانم زیزن. برابئ بچویک گو: من گوئ، نهغه ژنکه ب حالکییه. گو: هه رئ ته کوی زانیه نهغه ژنکه ب حالکییه؟ گو: نه زبه نی وهختئ دچن، هه یام هه یام منهغه را (چار کنارئ) ریکئ وا روینشته خواری، دهستئ خوه هه ر دو دانه پشت خوه. یا رابوی، ژبه ر حالئ خوه نه شبایه راست و راست رابیت، دهستئ خوه دانه بهر خوه، رابویه من ب هندئ زانی نه و ژنکه یا ب حالکییه. کورؤ راسته نه و به حالکییه؟ گوئ: بهلئ. گوئ: سه ربار دئ هه ر هه ر سالوخدانئ ژنکا ته نه. دئ هه ر ل ژنکا خو بگه ره. ما ژنکاته کره دپاخلا خوه دا. دئ زوی دهرکهفه (قه ره سه) هیتز من تو سه قه ت نه کری؟ نه و دهرکه ت چو. گوئ: کی مایه؟ گو بابو نهغه خودانئ حیشتئرئ. پانئ خودانئ حیشتئرئ چو قئ وی دؤقئ وییه وی ل سه ر ملئ وی، هه ما غه زبا ژانف چاقیت وی دچیت. گوئ: ته چ دهعو دگه ل فان مروقان هه به؟ گوئ: فان حیشتئر من بره. کورؤ وه بوچی حیشتئر وی بره؟ گو: نه زبه نی، خیر مه های ژ حیشتئر وی نینه. من گوئ: برابئ خوه نهغه دهوسا حیشتئر یه. گوئ: نه راسته. برابئ دی گوئ: من گوئ: نهغه حیشتئر کوره یه. برابئ دی گوئ: من گوئ: بارکی رخکی، سه که برابچی. گوئ: ته ژکو زانی کوره یه؟ شیخی ژئ پسپارکر، گوئ: نه زبه نی بهار بوی، ره خه ک رئ چهرئ (چهریابوی)، هه که چاف ساخبا، دا ل هه ر دو ره خین رئ چهرتن. نهغه دروسته، قیتجا نه و چافی بوی، ب ره خئ چافی ساخ چهرئ بوی. گوئ: ودره. گوته یئ دی ته کوی زانیا بارئ وی ملک (milik) سه که ک هنگی بوی؟ ټینا برابئ بچویک گوئ: نه زبه نی هیزئ وان درها (دریا) بوین ل قئ ملئ گیا ب ریتفه رشت بوین، یئ سه که پیتی وان

ئى ھنگىيىنى مېش پىن ۋەرانى. گوت: ھەي نە؟ گوت: بەلى. گو: راستە بەرى ۋەسانە؟ گوت: بەلى. گوت: دى ھەرە زويكا ھىژ من تو سەقەت نەكرى. ھەرە ل ھىشترا خو بگەرە. بوته سالوخلاننى، تو ھاتى ب فان مرۆفانە نويسيايى، ژبەر چى؟ زوى ھەرە. ئەو ژى دەرىخست چۆ. ئى بابۆ چ دەعوايى دى ۋە دگەل فان مرۆفان ھەيە؟ ئەفئىدى، گو: شىخى ھەرەبا دەعوا دگەل منە. شىخ توچ دەعوا لى دكەي؟ گو: ئەزبەنى ئە ل مال، ھەر دو ژنكىت من ل مال، ھاتىبە بوينە مېشانىت من، من ل سەر ھەوايى (دارى) دىبايى ھەر ئەو كوپ ھەبو، وى راپوینە قەنجيا مە ل سەر خو راکرە، كورپى من وى شەقى دىخویدا سەر ژى کرە، وى ھىلادن (ھىلاين) و وى ھاتنە. ئەقە د دىبايىدا دېتن؟! گو: كورپۆ (كورپىنۆ) ۋە بوچى كورپى وى سەر ژى کرە؟ ھوین فان شولپىن نەباش دكن؟! گوت: ئەزبەنى خىر، عولى مە ناگەھتى. گوتى: ھەيە؟ گو: بەلى. گوت: پا دى چاوا سافى بت؟ گوتە براين مەزن، دى خر (ھەمى) بچن دەر قە، دى فى گاڭفى سافى بت. ھەمى دەرىخستن دەر قە بەس ھەر سى برا ب شىخ قە مان. گوتى: شىخى من. گوتى: بەلى. گوتى: توژ دەولەت سەر ۋە ئەمتحانەكى ئەمى دەين تو بگە ھەكە ۋەسا دەر كەفت، شىرئ وى حازە، ئەقە سەر ۋە ژى بلا بېرتن. دىبىژن: ۋەختى گوتىيى گازىكە ژنا خو يا بچويك بلا بىت ھەرە، كازىكرىي، ژنا وى يا بچويك ھات. گوتىيى: تە چ دەعوا ل فان دكەي؟ گوتىيى: فان مرۆفان كورپى من سەر ژى کرە. گوتى: دى باشە سەر ژى کرە؟ گوتىيى: بەلى. گوتىيى ژ ھەكە راستە سەر ژى کرە ب تفاقا فى جزوبرتپرا، خودى ھەما تو ستارىكە ۋە ديارە راستە بىن گومان وان ھاژ كورپى تە ھەيە، ئەمى سەر ۋە وان لى دىن (بىن) گو: «استغفرالله، استغفرالله» من عەرژى خو، من كورپى خو، دىبىژن سى جاراب خودادا، گوتى: ئىدى دەر كەقە، دەر كەقە پىش چاقىت من. ئەو دەرىخست گوتى: كا يا مەزن بلا بىت. يا مەزن ئىناندا (ئىنا). ھا توچ دەعوا ل فان مرۆفان دكى؟ گوت: ئەز دەعوايى دكم مە ل سەر ھەوايى دىبايى ھەر ئەو كوپ ھەبوى، عەمرى مە چو ۋە شىست ھەقتى سالىي، چ ھەقى وال سەر مە بوى كورپى مە سەر ژى بكن؟ گوتى: دى باشە دەبكا من، ھەكە ھەما تو دقئى جزوبرتپرا، خودى ھەما تو ستارىكى، ۋە ديارە فان مرۆفان ھەيە، ھەكە تو ستارنەكى فان مرۆفان ھەيە، ھەما دەست ئاقىت ھەقال كراسى خو ھە دى ئىت خواري گوت: ول (wil) مەلعوین دى دەرىخن دەر قە. گوتىيى: ناھا ئەقى كورپى تە وى كوژتى. ھەما چەما (چەمىيا) چەنگلى وى، شىخ شىر ھەلگرتىبە چرەپ چرەپ پەژنتىيى (قەۋەشاندئى) كا چاوا مرۆڭ ل دەرەكى بدەت پەژنتن ۋەسا ژنك پەژنى (ھنجنى) قەت قە تکر و ب ویدا ھاڭىت. مېرچ مېرچ ب ئەنيا ژنكا خويا بچويكقە ماچىكر و چنگلى وى گرت گوت: بابو ب خاترى ۋە مال ئاقا. پىيا خو گرت و قەستا مالا خو ھەر. ئەو چو سەر پىيا خو. مان شىخ سەيدوشى ۋە ھەر سى مرۆڭ (برا) روينىشتن خواري. ئىھا! گو كورپى من ئەقە ھەمى چۆن، مان ھوین، ھەو خىرە؟ گوتى: ئەمى ھاتىبە نك ۋە، بابى مە ل بەر مرنى دەمى شىست ھەقتى سالىدا، بەرى مرنى ۋەسىيەتت خوكرن، گو: ئىك ژ كورپىن من بى بەھرە (زى بەھرە). قىچا ئەم نزانىن كىبە ژ مەيى زى بەھر. ئەمى دو بوين ھەقال (ئىك) دەينىن بى دى تری. قىچا مە دقئىت تو بو مە ديار بگەي كاكى ژ مە ھەر سى برا بى زى بەھرە، دا ئەو بچىت درا ھە، ئەم ھەر دو كىت دى، روينىن خواري، بزانىن كا جا حالى مە چىبە. گوتىيى: تو گەلەك باش

دىبىژى، بەلى وللا ئەف شولا ۋە ل نك من سافى نايىت، ئەز نەشىم سافى بگەم. گوت: پا؟ گوت: ھەرە نك كچا گتەپى (gitepi)، گتەكەقنى ل جھى بۆتا ل توخويى عىراقى و توركىبە. وى ل وى درى گتەكەقنى ھەرن، ئەو كچك دى بۆ ۋە سافىكتن. گوتى: ھەيە؟! گوت: بەلى. گوتى: دى باشە. كا دەستى تە؟ دەستى وى گرت، قە ھزاندا (ھزاندا) پىتھە ماچىكر (ماچىكر)، خاترا خو ۋە ژى خو ھست و يا خودى قەستا بتەكەقنى كر. دى ب پىرس و پىسارار ھاتن بتەكەقنى. دى بابو مالا مەلكايى كىژكە كچكا كتەيى؟ يا قەسرا وى ھەيھا! قەسرا وى دو تەبەكە، ھەر سى زىرەقانىت وى بى ل بەر دەر وكى (دەرگەھى) ژنن، ب شىر و مەتالن، ھەر ۋەسا زىرەقانىت وى بى ل ناف بەرى پەيىكا (دەرەجا) ژنن، ب شىر و مەتالن، ھەر ۋەسا ئىت سەرى ژى ژنن ب شىر و مەتالن. تو بىژى مېرل بەر خزمەتا وى نىن. پىساركر گو: مەلكە ل ماله؟ گو: بەلى ل ماله. رى بدن، ئەوا جاب دا زىرەقانىت وى گوت: دەستوبىر بى بخازە. گوت: مېشان ھاتن. گوت: كەرەمكە بىژە مېشان بلا بىورن. رى داىي ھەر سى دەستىت زىرەقانا، رى داىي ھەتا ب سلال كەتن، چۆن نك مەلكايى. پانى ژن بوى، نەچۆن دەستى وى، بى شىرەت بوى. سلاڭ كر و گوت: ھوین ب خىرھاتن گوتى: خودى خىرا بدەت. روينىشتن خواري. ھەكە جگارە كىشان، ھەكە قەلوین كىشان، سى شەف و سى رۆژىن وان تەمام بوين ئىھا! گوتى: توبى كچا پتەي؟ گوت: بەلى ئەزم. ئەز مەلكم «melikim» بەلى ناقى من ئەو. گوتى: دى باشە. تول قى دەرى، چو ناقى مېرى ژى ل قى دەرى دىخزمەتا تەدا نىن، ھەما توبى؟! گوتى: درىژ نەكە كا ھوین ب چ ھاتىبە بىژە. گوتى خزمەتا ئەم پى ھاتىن؟! گوتى: ئەرى. گوت: ئەم ھەر سى براين ئىكەن. گوت: ئەرى. گو: بابى مە ئىك ژ مە قا ھەر سىكا وى زى بەھر كرى. قىچا ئەم نزانىن كى ژ مەيە؟ گوتى: ھەي نە؟! گوتى: بەلى. گو: ئەم دو دى بىن ھەقال (ئىك) و دەينىن بى دى تری. كارى مە دگەلىك ئەو. مە ئىك و دو شەپزەكر. قىچا مە دقئىت تو مە ئىك سافى كى. گوتى: دى باشە. ئەز دى بو ۋە بىژم بەس نەنوگە. دى سى رۆژا تەمامكىن.

ئىشارەكى پىشتى شىقى ب خو ئەئىنادەر كو بىژىت ئەز دى بو ۋە بىژم ژنكى بەلى سەرھاتىبەك ۋەك چىروكى گوت. گوتى: دىبىژن، جارەكى ئىكى دىبىژنى خواجه عەلى و ئىكى دى خواجه عەمەر. ھەر دو براين ئىك بوين. باش تىجر (بازرگان) بوين ل باژىرئ (ۋەلاتى) مسرى. ھندى خواجه عەلى بوى ئەوى كچەك ھەبوى. ھندى خواجه عەمەر بوى ئەوى كورەك ھەبوى. وان ھەر دووا چەوا ھەزدر كى بچنە بەھەشتى ۋەسا ھەزدر ئەو بىنە ھەڭيانىت ئىك دو. ھندى خواجه عەمەرى كچا خواجه عەلى بو كورپى خو دىخازت نەددايى. ھا چەند سال پىتھە چۆن، خواجه عەمەرى ئەمىر خودى كر. ما كورپى وى و دەبكا خو. پاشى مرنى ۋە دەفتەرىن وى دەينان، ھەر ئىك و بەختى خو ھەمى پارىت ل سەر نقىسى داىي، نەدايى چو. ب قى رىكى مالى خواجه عەمەرى ھەمى پويچ كر. پاشى شەشى ھەقت ساللا رويت بوى چو ددەستادا نەما، چونكى كەسى دەنى وى نەدا. كورپى وى رويت بوى. پاشى دەفتەر لى ھاتىن قەشارتن و ھەلگرتن. تو دەر زىكى ھەلكىشى پانزە ھەتا دقئىل قىدا دھاتن. ئەو مال ل سەر وى سوزا مەسرەقا دوتمامى مادزكى وىدا. خواجه عەلى رابو چكر؟ دل ب برازايى خو ھە نەبوى، زگرەش دگەل دەرگەت، پى

پری ژئی کر، ب سهرقه نه دچو. حاکمی باژتیری هات کچا خواجه عملی خواست. رابوی کچا خوه دایب. ژ سهری ههتا نافتهکئی پیتدا ههمی کر ژپرو لولو. ئەز خولامی سهری یانی ب ژپرو زلف و مهرجانا و جلی نارموشی کچک خهملاند. محانهک (معافهک) ئینا تینخست (کرتیدا)، ئەز خولامی سهر و بره مالا خوه. وهختی بر مال، وئ شەقی کر کهبف و شاهی ههتا درهنگی شەقی زافا هات سهرجهت خو، خو شهلاند، ژنکئ دین پالیئ شه (پهرباغه) گو: ناخ ناخ میزکئ زافا. کورئ حاکمی گوتئ: کچا خاجه ی تو بۆچی هند دکه ی ناخ ناخ؟ ناخ ناخا ته چیه؟ دهرمانی ته چیه؟ بیژه. گوتیئ: چونه. گوت: چینابت نقیئ ته ل من حهرام بت، ههکه تو یا ددلی خو بو من نه بیژی. گوتئ: ههر وهسا. دئ وهره ل دویف وئ شولئ نهچه، هه ما قسه سک بوی من کۆت و بۆری. گوتیئ: چینابت، ئەشه ته بو من کر مهراق، وئ ناخ ناخ تشتهک تیتدا ههیه. ئلاهی تو دئ بو من بیژی. ب چ رهنگی ههیی دقئ بیژی شهرم نهکه، راست بیژه، پشتراست به ئەز چول ته ناکم.

گوتئ: مادهم ته ههر وه گوت کورئ قهنج. هندی ئەز بوم تو ب خو دزانی ئەز کچا خواجه عملی مه. من پسمامهک ههیه کورئ خواجه عه مهری. من حهز دکر دئ بلا فئ گاقت ل جهئ ته پسمامئ من ببا (ببا)، یانی ئەز بویک باما هاتبویم سهر جهئ و بویک زافا یا یهک، یا ب پهخ یهک فهیه، ئاها من هوسا حهز دکر. گوت: هه ی نه؟ گوت: بهلئ. گوتئ: ته گهلهک، حهز وی دکر؟ گوت: هه ما دهینهکه، دداری دنیا بیتدا، چهوا مرۆف تاعه تی بو خودئ دکت دایجیت بهحشستی، وهسا من حهز دکر ئەز شوی ب پسمامئ خوبکم. گوت: کچا قهنج ئەشه ئیک و ئەشه دو و ئەشه سئ، ههر سئ ته لاقیتن وئ وئ شەقی ئاقیتن. گو: تول شوینا دهیکا من و خوشکا من بی، هه ره ئەف ژپر و چه کین ب ته شه، ئەو ژئ ههمی بو ته گهردهنا ته ئازا. بهرهنی که فلیتر گرت و ددرهگه هیرا دهره لگرت: گوت: ئەمان، بهخت، بهختی من رهشی بوی. گوت: چینابت دئ ههرچی، هه ره سه د جارا پیروژ و مبارهک بی، تو بو پسمامئ خو. ئەز هوسا خیرئ ژته نابینم. خودئ ئەف ژنه دئ چ کت؟ بچت مال دئ باب کوژتن. بوی نۆره نۆرا وئ، ههر چافهکی رادکت وهکی سورکی روندک فیداتین خاری. زر زرا خسر و چه کانه. کیشه بچم فئ شەقی کیشه نهچم؟ ناچم مالا بابئ ئەز نه ویرم. ئەز دئ چم بهر دهرگه هئ پسمامئ خوه. چو بهر دهرگه هئ، تهق، تهق قوتا. گوتئ: توکی؟ گوتئ: ئەز فلان که سم. ئەز عه دلومه. مال خرابه بیژ کاجئ دهرۆکی ل من فهکه! ئەزا بو ته هاتیم. گوتئ: تو بویکی ئەف شه شه دپهل کچا دپهلئ. تو هاتی فئ نهردئ. تو سحراری هاتی سهرئ من بدی لیدانی (سهرئ من بیری). تو بویکا حاکمی؟ دئ زوی هه ره. ئەمان بهخت ئەز بهردامه. ته لاقئ من هافیتنه، من قهستا خودئ و ته کره. وی گوته من هه ره تو بو پسمامئ خو سه د جارا پیروژ و مبارهک بوی؟ گو: نابیت هه ره ئەز دهرۆکی ل ته فه ناکم. پا خو سحراری تو سهرئ من بدی بهر لیدانی. کچک ب وان سهر و دلان شه ب وئ گریغه نه ویرت بچت مال. ل باژتیری گه را (گه ریا)، بهرئ خودایئ کۆلانهک پچهک تاری ل بهر دکانه کئ دیت، خوکر دکونجکئ ژ وانرا. دبیرن وهکی گوتئ بهرئ گوتئ موغلاجئ، گوتئ میرئ چیبایی سهرۆکی وان موغولاجیا بوی. داهین شەقی ل باژتیرا گه رن، نهارا راکن بن تالانا. باژتیر سهرتیک و بنیک دکر. ئەو موغولاج هاتن بهرئ خو ددنی تشتهک وئ ل ویرئ، هو چاف

پیکهت دیت ئەو ژنهکا چهندا سپه هئ و ژتهاتیبه. وهکی هه یفا چارده شه فیسبه، ره شه روحانا حه ودئ بیتشه نگا دار و بارا هه و قا ژتهاتیبه. گوتئ: باوه رکه لاتی میری چیبایی ئەشه یه. هه مابلا نیچیرا مه ئەشه بتن. ژنک دگهل خو راکر و بر چۆن چیبایی. هه تا سپیدئ گه هشتا بنه جهئ. میرئ چیبایی نزانی، گوتئ: کا چیه؟ گوتئ: تو دهبه که میر ئەشه لاتی و بابه تی ته یه. مه خه لاتکئ باش بو ته ئیناده. گو: هه ی نه؟ گوت: بهلئ. هو چافئ میرئ چیبایی فئ کهت، گوت: باوه رکه سه د جارا پیروژ و مبارهکی بت، سه حه تا وه خوش ئەف خه لاتئ وه بو من ئیناده. یانی ب شریعه تی محه مه دی ئینا لئ مه هرکر. ئانکول میرئ چیبایی مه هرکر. کر دوان شکه فتا شه. ئەزه نه ی سهر بوی زافا. دپه، هه تا درهنگی شەقی، ههر ئیک چو سهر جهیت خو، میرئ چیبایی ژئ پانی زافایه، ژپره فانیت ل چارکناریت خو دانان و چو سهر جهئ ژنکئ. ژنکئ دیسا گو. ناخ ناخ! میرئ چیبایی گوتئ: ئەفه چ ناخ ناخ؟ گوتئ: چونه. گوتئ: چینابت، ژبه ر چ ته گوت: ناخ ناخ؟ ته دیاره مه رامهک هه یه! تو دئ بو من بیژی کا چیه؟ گوتئ: چو نبه نه. گوتئ: نقیئ ته ل من حهرام بت هه که تو راستیئ بو من نه بیژی، هه که ئەز نیزبکی ته به. گوتئ: وللاهی ئەز شه فا دبیرئ بویکا حاکمی بوم. ئەف پسیاریت ته نهوژ من کرین، وی ژئ ههر ئەو ژمن کرن. ئەوی ته لاقئ من ئاقیتن گوتئ: هه ره شوی ب پسمامئ خو بکه. پسمامهک من هه یه، من گه لهک حهزئ دکر. من گوت: ژ خیرا خودتیرا فئ گاقت ل جهئ ته پسمامئ من ببا، هاتبا سهر نقیئ من. من وهسا حهز کره.

گوت: حه ی نه؟ گوت: بهلئ. گوت: تو گه لهک حهز ژ پسمامئ خو دکه ی؟ گوت: هه ی تو ده ی نه که، گه لهک ئەز حهزئ دکم، چاوا مرۆف تاعه تی خودئ بکهت کو بجیته بهحشستی وهسا ئەز حهز دکم شوی ب پسمامئ خوبکم. میرئ چیبایی خو نیزبکی وئ کچا ژتهاتی نه کر یا وهسا ته ر و تول وهک هه یفا چارده شهقی، ره شه روحانا حه ودئ، بیتشه نگا دار و بارا. گوتئ: ئەشه ئیک، ئەشه دو، ئەشه سئ، وی ژئ ته لاقئ وئ ئاقیتن، گازبکر چار نافده ستیت خو گوت: هه رن فئ ژنکئ به نه شه، ل شوینا دهیکا من و ل شوینا خوشکا من بتن. ل من حهرام بت، بلا بچت. دهرتخست. براین بچویک گوت: چاوا دهست پینه کن وهسا وا (یا) ژتهاته (ژتهاتی) هن تازه؟ گوت: (والله) ئەز بویم هه ئەز داخو پئ حیبتکم. مالا وی خراب نه بوی. گو (ژنکئ گوت): ئاها وی زر بهر بگره (گوتئ: ئەشه یه بی زربه هرکری)

سه عیدئ پیروی (۳۵) سالی ۱۹۷۲/۸/۱۷

سەرھاتیا کوری و بابی

دەنگی سەعیدئ پیروی
(۳۵) سالی. نەخویندەوار
نقیسینا صادق بەاءالدین
(۱۹۷۲/۸/۱۲)

هەبو نەبو کەس ژخوڤئ و پیتغەمبەرا مەستەر نەبوی. دبیژن: هندی ئەحمەد و مەحمەد بوین هەر دو باب و کورئ ئیک بوین، ئەحمەد باب بوی، مەحمەد کورئ وی بوی. هەردوا کەرەکت تەرشە هەبوی. دەولەمەندین وی گوندی بوین. هەر دو بوین کەسە دیتری نەبوی. ئەوان دو سە هەبوین. داپەزی پاکن بن چەرئ، ئیشارئ دیسا وەکی مرۆقی کا چاوا زێرەقانیی ماتیی ژ تەرشە دکن ئەو سە دەبوین، قان هەردو جانەوهر (حەیان) وەسا ماتئ ژ تەرشە دکر. یانی نە قەدەری هەکەر حەقت سالا هەکەر ژحەقت سالا پیتەر، ئەو هەر دو سە ب دوپف وی تەرشە قە بوین، نوپکەرک ژ وی تەرشە قە نەبوی یاکو ئەمرئ خودئ پین نەبا. دبیژن ماشەللا، ئیشارەکی ئەو پەزئ ب ریز دچیتە گوڤئ، سەیی وی ژئ دگەلن، بەرئ خو دتئ، بەرانئ پیتشیا پەزئ(*)، یئ چاڤئ پەزئ وی دگەل نینە. مەحمەدی گوڤئ: بابۆ، گوڤئ: تە چپە بابۆ؟ گوڤئ: بەرانئ مەیی رسە «Rise» یئ چاڤئ پەزئ مە ئەو نەهاتیە، دگەل پەزئ نینە. گوڤئ: کورئ من چ عەجیبە! پانئ شقانین مە مەزبوتن. گوڤئ: پانئ ئەز نزانم! دئ بابۆ بەلکی کەتبیست دچەهەکید. بۆ ئیشارا پاشتر بەرئ خودایی نیری یئ پیتشاهیکا پەزئ ژئ دیسا دگەل پەزئ نەهاتیە. گوڤئ: بابۆ نیری مەیی کەقەر، یئ چاڤئ پەزئ مە ل پیتشاهیکی ئەوئ زەنگل دستوی ئەو ژئ نەهاتە. دەئ! گوڤئ: چ عەجیبە! گوڤئ: ئەز نزانم! گوڤئ: کورئ من بەلکی کەتبیست دەرەکی دەرەکی (دۆلەکی) دا پانئ حەیانە نەکر چۆ. بۆ رۆژا پاشتر قەولئ خودئ سئ حالئ کرن دیسا پەز هات و مپهەکا قەر ژئ هاتە ناقدار بوی، دیسا دیار نەبوی. ئەف هەر سئ کەواله دیاربوین. پەزئ خو ئیناند گوڤ: فلان مەها قەر ئاھوسانە ئەو ژئ نەهاتە. گوڤئ: کورئ من ئەف شۆلە ئەقلا یە، سوبەھی لدوی پەزئ خو هەرە، زێرەقانیی لئ بکە کا جانئ ئەفە چ کرپارە هەرۆ دبیست و هۆ لئ هاتی؟ گوڤئ: دئ باشە بابۆ. وئ شەقئ تەبات ب وی کورکی نەکەت هەند قەهری، ئەفە سئ ئیشاریە سئ کەوالئ وان چۆنە، چاڤئ پەزئ وان ئەو بوین، نەزانی دئ کەنگی بیستە سپیتە دئ بچیت سەحکەتئ. هەکو بوە سپیتە هەکە نانەک دگەل خو بری، پەزئ خو بەردا سەرکەفت پیتشاهیکا دویماهیکا پەزئ خو هەلکر وان نەهالا، جار چۆ ناڤ بەرئ خو، چۆ بەریتقە د ملا دی، گوڤئ: دئ هلو هەرە بابو وەسا هەرە تە نەبین. هەتا بوی دەمئ تیشتا پالا (تشتەگەھ) کورکی خو خلودت کر (خوڤەشارت) زێرەقانی ل قان سان کر. دەمئ چو زێرەقانی لئ کر، دا دئ دئ نیزیبک بوی. بەرئ خو دتئ گورک و سە وئ مەها چاڤئ پەزئ وان ژبلی ییت دی دگەلئیک یئ دکوژن و وئ دخون. وەختی وەسا سەیی خو دیتن هەر ئیکێ ژ سان بازدا و چۆن. گوڤ: ئەز دبیژم ئەفەنە. هەر دو

(*) نیری پیتشیا پەزئ دکەفت هەکە تیکەل بزن و پەزبیت یا پەزئ پەش و پەزئ سپی

سەیی خو دانە بەر بەلئ دانە بەر هەر پیتدادا هەتا دلئ خو هونکرئ. دبیژن زقیری هاتە قە پانئ فایده نەکر. هاتە قە گوڤ: بابۆ حال و حەوالئت سەیی مە ئەفەنە. گوڤئ: دئ کورئ من پاچلئ بکین تو حەزکی بکوژە. گو: نەبلا جارئ بمینت. دبیژن: ئەو ما ل سەر وئ تاس و حەمامئ، (ل سەر وی دەست و دانئ) هەرۆ دا سەیی خو ئیشینیت و چیتە بەر پەزئ. دبیژن خونکار و وەزیر ژ ستامبۆلئ رابون، گوڤ: ئەمئ رابون ل دنیا یئ گەپن بو باگوهورینئ و بەرئ خودینئ کاجا خونکارئت وان د چەوانن، ل سەر راستیی دچن؟ دبیژن ژجەھی چۆنە جەھی دی هەتاکول نک ئەحمەدی دەرکەتین. بەرئ خودایی قان کار و کرپارا خوکرپە سە قوتان (لیدان)، سەیان (سان) عویز عویزا وانە، ئەو ل سەرئیک یئ پیتداددن. دبیژت: فکرا قازیب ئیسلامئ خراب بوە، لەوما سەیی مە خراب بوینە.

گوڤئ خونکاری و وەزیری لیتە. وان خو ب دەرویشینی دیارکریبە کەس نزانئ نە ئەو خونکارە و نە ئەو وەزیرە. هەر دووا ژئ کەشکۆلئ وان ل بن ملیبە.

خونکاری گوڤئ: وەزیر. گوڤ: چپە؟ گو: توڤی مرۆقئ هە بیبە چ قەسەر، باش گوڤئ خودئ، هەر وئ دەبیتئ کا چاوا شەل و شەموا ب هەرچئ دکت (شەم و شەمو) وەسا سەیی خو هەلدا یە عویزە عویزا وانە، هەتا دلئ خو لئ هوین دکەت ب لیدانا وان عاجز بوی. رپیا خو گرت هات ئەو ژئ رونیشت ل دەف وان السلام علیکم، علیکم السلام، سەرچاڤا. بپتە رونیشت خواری گوڤئ: تە خیرە، ئەو چ لیدانا وان حەیانانە بۆ؟

گو: ئەزبەنی تو دەئ نەکە، هەما تشتەکت عەجیبە، ئەفە حەقت سالا هەشت سالا ئەف حەیانانە (سەیانە) وئ ل بەر پەزئ مە، نەحەوجە ی چو شقانانە، ئیک دکەفت پیتشئ ئیک دکەفت دویماهیکی، دئ بن (پەزئ بن) و ئین تو بپتئ موتیارەک ژئ قەنویە. ئەفە نیزیکی نیف هەقیبە، هەیفە کیتیە ئەمئ بەرئ خو دەبیت سئ ئیشارا چاڤئ پەزئ مە کبیە، دئ ئیکێ ژئ کوژن.

ئەم چپن بەرئ خو دەبیت ئەو و گورک وئ لیک بوینە پشکدار - شریک - وئ دگەلئیک دخون. من بو خو گوڤ: ئەز هەر دبیژم فعلیت قازیب ئیسلامئ خراب بوینە، لەوما فعلیت سەیی مە ژئ خراب بوینە، دزیا ژ مەژئ هەدەکن. گو: هەئ نە؟ گوڤئ: بەلئ. گوڤ: ئەفە ژئ هەپە؟ گوڤئ: بەلئ. دئ کەرەمکە داچین مال. گوڤئ: کا مالا تە ل کیریبە، ئەم میتانیت تەنە. گو: سەر سەرئ من و بابئ من. دگەل خو برن هەتا گەشتن مال... السلام علیکم، علیکم السلام ورحمة الله وبرکات. قەدرئ وان وئ شەقئ گرت. دبیژن، سئ شەفا مانە ل مالا وان: گوڤئ: ها! ناڤئ تە ب خیر گو: ناڤئ من «مەحمەد». ناڤئ بابئ تە گوڤئ: «ئەحمەد». ناڤئ هەر دوکا ل نک خو نقیسین ب دزبە. گوڤئ: وەزیر. گوڤ: چپە. گوڤ: هلو رابە مەرقت ئەز گرتیمە، هەکە ئەف مەرقتە من بەرنەدەت زوی دئ نەساخیەک د من نالییت. ئەفە ژ نوکە پیتقە ئیک گاڤئ ئەم ناھاڤین ب دنیا یئ قە، هەما چو ژقئ گرنگتر ئەم نایین. هنگی زویبە ئەم دئ رابن زقون قە، گوڤئ: کەیفە تەیه خونکاری من. دبیژن: جارەک دی لیک پیتش و پاشی بوین، قوناعەکت هەکە دوا هاتن دو قوناع کرە قوناعەک هەند ب لەز هاتن، قوناعا سیئ گوڤ: تو دزانی مە گەلەک خەلەتی کر؟ گوڤئ: چاوا؟ گوڤئ: پانی مە نەگوڤئ: ها ناها خونکاری تو یئ خازتی. پانئ ئیشەک دئ

من گرتن. فیتجا هتا ب سهریک فه بیته یا بگه هیت وئ قوناغی، رابوی پوستهک نفیسی، دا ف ئیلچی بین خوه گوتی: هه ره بده فلان کهسی ل فلان گوندی بین ناغی باین وی (ئه حمه ده). ناغی کورپی وئ (محمه ده). ه. بیژه (محمه ده) ی ئه فه ئه مرئ خوندکاری، تو وئ خازتی باژیرئ ستامبولی، دقیت تو زوی بیی. ئه ز خولامئ سهر ئیلچی بین وی کاغزه ئینا، هندی کاغزه ا وی بوی ئیلچی بو (ئه حمه ده) ی و (محمه ده) ی بر، هندی خوندکار بو ریکا ستامبولی گرتبو. هتا گه هشتی ستامبولی، کاغزه ا وی گه هشت (ئه حمه ده) ی و (محمه ده) ی. باب و کوریا. کاغزه ا وی داخاندن: تیدا گوتی: خوندکاری توین خازته (خازتیبه) ستامبولی! باین گوته کورپی حمه ز دکه ی ئه ز دئ چم. کورپی گوتی: نه باؤ، گوتیبه: دقیت محمه ده بیته ئه ز دئ چم.

ئه ز خولامئ سهر وئ سحاری کورپی وی خو لیکدا په تیکن خو هاقیت ناغ ملیت خو، گوپالکئ خوه دزه ندا خوه دا دهیناند، (یا الله) قه سنا باژیرئ ستامبولی کر. کهت ریزا گوندا و دوپف وانرا چؤ، هندی ئه و بوین هه کهر هه قتیبه کئ هه که پیتر بهری کورچی چؤن، پانی ئه و شه ره زا بوین، کورک نه شه ره زا و خشیم، جار ژ ری در دکه ت جارنه. دبیزن: خوندکار و وه زیر بهری بگه هنه باژیرئ ستامبولی، خه لکن باژیری بجاره کئ هاتن به راهیبه هتا گه هاندن سهر ته ختیت خوه رونیشان. وه ختی رونیشان دبیزن سن رۆژا دیوانخانا خوندکاری و وه زیری ژ گر گرا و ماقویلا بیته باژیری ستامبولی نه قه ره فی. هه می هاتینه سوجه تا وان ب کاروباریت دنیای د ناخفتن چ ل باژیری بویه، ده می ئه و لیته. به لئ ل نک رونیشتی بیته دیوانی دیار بو کو دلئ خوندکار نه ب که سن نه ژ ب سوجه تا حقتیبا وان ته مام بوی، پشتی وان کورک گه هشته باژیری ستامبولی. پاشی گه هشتی ب پرس و پرسیارا کو دگوتی: دیوانا خوندکاری کیژکه؟ گو: دیاره تو خه لکی باژیری نینی تو رتینگی؟ گو: ئه ری. خوندکاری ئه ز خوازتیمه نزانم چ شؤل ب منه؟ ئیک کهت پیشاهیکی بره بهر ده ری دیوانخانی: گو: ئه قه به. پاسوانا گوتی: ته خیره! گوتی خوندکاری ئه ز خوازتیمه. پاسه وان کی بر بهر ده رگه هئ دیوانخانی گوتی: دئ دستوری به خازه ده رگه ه قوتا. ئیک هات گوتی: ته خیره؟ گوتی: خوندکاری ئه ز خوازتیمه. گوتی: ها! گوتی: خوندکاری خوشبیت ئه فی هاتی ل دوی پسیارا ته بتن، کا چ ئیش هه به؟ وه ختی وه گوت، هات بیرا خوندکاری: گوتی: بیژنی بلا بیته. وه ختی چویه ژورقه مهندهوش ما به ری خودایی، هه ره ئه و مرؤقه بین بویه میفانی وان. هه می گوتی: تو ب خیره هاتی، کا دانن سهر کورسین. به ری چؤ ده ستی وی ماچیکر و رونیشته سهر کورسین. هه که جگاره ک کیشای گوتی: ها «محمه ده» وه؟ گوتی: به لئ. گوت: توی ئه وی ته دهیناده سه بی؟ وه ختی گوتی تو ئه وی بین ته دهیناده سه بی؟ ئه فی نه شیت بیژت. گوتی: راستی بیژه تویی. وه ختی ته گوتی فکرا قازینی ئیسلامئ خراب بویه، له وما سه بی مه خراب بیه. ئه و بوی هات بیری گوتی: وه دیاره ئه فه ئه و مرؤفن. گوت: به لئ ئه زم. پانی نه شیا فه شیرت. گوت: ته بؤچی دهیناد سه بیته خوه؟ گو: من گوت: فکرا قازینی اسلامئ خراب بویه له وما سه بین من خراب بوینه. گوت: راسته من وه گوت. گوت به لئ دیسانئ ئه ز وه بیژم فکرا قازی خراب بویه له وما سه بین من خراب بوینه. هه کهر فکرا قازی درست بیا، یا سه بین من خوه درست (بوی) ئیبه! دئ کاجا بیژه کاجانی ژ بهر چ فکرا قازینی

ئیسلامئ خراب بویه؟ گوتی: نی ئه ز نابیژم، فی گافی، ئه زئ پاشی بؤته بیژم. دئ ئه و مان هتا جفتا قه ره فی. چنگلی وی گرت، گوت: وه ره مالا من، تو میفانی منی. خوندکاری بره مالا خوه. گوتی: به ختی تدها، تو بیژیبه من. گو: ئیشارئ دئ بیژم. پاشی شیف خاری گوتی: دئ کا بیژه؟ گو: ئه زئ سحاری بیژم. بوی سحار. گوتی: دئ کا بیژه. گو: ئه زئ نیفرؤ بیژم. بوی نیفرؤ گوتی: دئ کهنگی بیژی؟ گو: ئه زئ ئیشارئ بیژم. دبیزن سن رۆژا وه سا ما. زکی خوندکاری ز قه هرادا وهخت بوی بدریته نه هس بکه فت ژ قه هرادا. دبیزن: بوی ئیشار ژ رۆژا سیبه ده ریز بوی که تی دجاریدا گوتی: ما نهه تو بو من نابیژی؟ ته ئه ز پرتکاندم، ئه ز کوژتم. گوتی: کا بیژه وه زیری خو بین ملئ راستی ئه ف شه فه دکه ل ته بت، توژی شیرئ خو بدی من، ئه من ده رکه فین، ئه زئ پاشی بو ته بیژم. گوتی: بلانکی. ئه و رابوی خوندکاری شیرئ خوه بین نادت چوکه سی داغی، نی ئه و دار حازرکر و بو مه راق لی چاوا خوندکار دئ شیرئ خودت هه رکه سه کی؟! پاشی دابه فی. ئه وی خو تازه پیک ئینا. هه ر دووا وی و خوندکاری خوب عه شیرئ پیچا (ب راپیچا عه شیره تا) ب کوردینی و یا «الله» کهت پیشاهیبه گوت: تو شه ره زایی کیشه بچین؟ گوت: هه ره بهر قه سرا قازی، جهی نمیزئ ل کی ده ریبه؟ گوتی ل بهر سهراین. چؤن ل بهر سهر قازی راهه ستان. مالا قازی و مزکه فت هه ر دو پیکه نه. گوت: هه می ته ئه م ئینان هه ره بوچی! گوتی: دئ راهه سته یا بوسورمان؟! تو بیهننا خو فره هکه! تو سوند بخوب سوندا ته مام تو بو خوندکاری چو وئ نه بیژی. تو بین ب چاقیت خو، هه که ته گوت، تو ئیدی تری دکه ل من ناهیتی و ئه من هه ما فی گافی رابوین چین و ئه ف وه غه را ئه م پی هاتین، سافی نابیت: کوژت: ئه هه بتن چاوا تو حمه ز بکی ئه ز ب دلئ ته بم. گوت: هه یچ بو خوندکاری نه بیژه، هه ما بیژی من چو نه دیته، هاها بو (الله الله) یا سوفیبا، زکری خودکن، پاشی زکری عه یشاکرن، هتا درهنگی شه فی. هه ر ئیکی لی دا قه سنا مالا خوه کر.

چؤ سهر جهی خوه. به ری خودایی قازی ده رکه ته ژ مزگه فتی و قه سنا مالا خوه کر و ده ری مزگه فتی ل پشت خو گرت. چو بهر په نجهرئ به ری خوه دایی، قازی چؤ دؤرقه، کلبل ژ به ریکا خو ئینان ده ری (ئینا ده ری) و قه سنا ده ری کر، ل مقابلی ده ری ئو دا قازی. دیت چو کلیک (کللیک) ناغیستی و گوتی ده رکه فت. وه ختی ده رکه تن بهر په نجهرئ گوتی داخو باش دیارکه م. به ری خودایی (۱۵۰) سه د و پینجی میتر کافرئ ژ ئو دا ده رگه ه لی قه کری ده رکه تن، هه می ریزوبین. رونیشان. گوتی: به للا! وه ختی گوتی به للا، سفره بو ئیناد و دهیناد بهر، نانئ خوه خوارن (خوار)، ئه ز خولامئ سهر، جغاره بو ئینان جغاری خوه قه خوارن (کیشان)، مان ل جهی خو، به ری خودا سه عه تین خوه گوتی: وه خته. گوتی: دئ هه رن بگرن ژمه حله کا باژیری ستامبولی ژ رۆژئافا بگرن، چو تشته کی نه هیلن هه میبه ویران کهن، گوتی: به لئ. وان رتیا خو گرت و چؤن. به ری خودایی هه ر ئیک چویه راستی شیرئ وی ل ده س نا، و شیر و مه تالی وان ل ده ستی وان، هه تا هه ر سه د و پینجی بون. هه نارتنه مه حله کئ ژ باژیری بو کو ویران بکن، هه تا بویه ده ستی به ری سپیدی مان ل وان دران. ده ستی به ری سپیدی زفرین، هاتنه مال. ده رگه ه قوتا، ده رگه ه لی قه کر، ئه ژمارتن، چه کین وان ژئ وه درگرن، هه ر سه د و پینجی میتر کافر ریز بون چؤن دئو دیدا رونشتن خورئ. گوتی: تو ب چاقین خوه دبینی؟ گوتی: به لئ. گوت: حسابا وان ته مامه. چو ل که سی

نه هاته. گوتی: دئی قیجا وهره. سپیدیه خلاس. گوتی نه وه بیت چو بو خونکاری بیژی. گوتی: پشتراست به. وان ریتیا خوگرت و قهستا مال کر. وهختی گه هشتین مال، بهری خوه دایین، خونکار ژ مه رده قا دلدیدا نه نشسته، مه سینتی دهست نفیژی وی دده ستیدا، چاوا چاقی وی ب وان که قت، راوهستا، دهست ب پرسیارا کر، چ بو، چ نه بو؟ وه چکر؟ چ گولئی بوئی؟ کا دئی وهرن بو من بیژن گوتی: هیچ مه تشتهک نه دیت. گوتی: وه زیر، نهو نابیژیت، تو بوچی بو من نابیژی، دئی تو بیژه. گوتی هه که وی چو نه دیته من ژئی چو نه دیته، نه زئی چ بو ته بیژم. گوتی: ها...؟ گوتی: به لی. گوتی: تو هه ره نفیژا خو بکه، نه وی دبیزن نفیژا خوه کر، نهو قه هر د دلیدا ما چو بو نه گوت. پانی وی وه زیری بو سوند خواره. دبیزن: هه تا دویمایه ب کارئ خونکاری هاتی. گوتی: دئی کا بیژه. گوتی: چی نابت، نیقارئ دئی بو ته بیژم.

دبیزن ما دوان هزارادا هه تا بو نیقاری. گوتی: دیت! کا وه زیری خوه یی ملی چه پین دگهل من بهنیره. دا هم بچین: گوتی به لی. گوتی: وه زیر. گوتی: به لی. گوتی: هلو رابه دگهل هه ره. وه زیری خو بیتک نینا ب راپیچا کوردی، شهل و شه پک کرن بهر خوه و که ته رهخ (محمه مدی و یا الله قهستا باژیتری کر. دبیزن، چون جهی خوئی بهری چوینی ل نک مالا قازی رونیشتن خوارئ. وه زیری گوتی: ته هم نینادنه هه ره چی؟ نه قه مالا قازی به. گوتی: ما وه جاتا ته یه، تو بو چینی دئی هنده ناخقی؟ تو خو کرکه. گوئی ته ل دنیا یی بتن کا دئی چ چیتن. گوتی: به لی گو: تو بو من سوند بخو سوبندا ته مام تو چو نه بیژی خونکاری. گو: نه ز سوند دخوم سوندا ته مام، تو چاوا چه ز دکئی نه ز وه بم. گو: بیژه نه هد. گو: نه هد بت نه ز نه بیژم خونکاری نیلا ب رزا ته نه بت. گوتی: بلانکی. گو: قیجاری تو خو کرکه. دبیزن مان: الله الله یا سوفیانه، دهنگی زکری وی دچیت بهر عه رشی خودئ یی زکری دکن، هه تا درهنگی شه قی، هه ر نیکی شه کاللا خودا سه ر پیخو قهستا مالا خو کر و چو. دویمایه و ان قازی دره که ت، دره گه یی مزگه قتی ل دوی خوگرت و هات دابچسته مال. هات دره گه یی ئودا خو ب کلبلئ شه کر. بهری خودایی: گوتی: به للا. وهختی گوتی به للا، بهری خوه دایین سه د و پینجی میتریت کافر، ژ دهر ئودئ دره که قتن و هاتن ریزبون، گوتی بژمیره کاجانی چندن. هژمارتن سه د و پینجی میتر درست. رونیشتن خوارئ. دره که ت دهری گوتی: به للا. هو بهری خوه دایین سینیکی سفرئ دره که تن ریزبون هاتن بهر. خوارنا وان دهیناد بهر، خوارنا خوه خوار، جغاره ژئی دانئ قه خوارن (کیشان)، بهری خودان، سه عه تین خوه، گوتی دئی هه رن مه حله کی ل روزه لاتا باژیتری ستامبولئ وه بگرن کافلکن و وهرن. گوتی: به لی. پانی چ نه مرئ تو بکی دئی نه و بت. گوتی: بلانکی. نهوا ریتیا خوگرت و دره که تن، هه چی چو بهر دهرئ ئودئ، شیر و مه تالی وی دده ستی وی نا، هه تا هه ر سه د و پینجی ته مامسون چون. گوتی هه رن ملی روزه لاتا باژیتری و وهرن قه. گوتی: به لی. پانی چ نه مرئ تو بکی، نه می وه کین.

نهو رابون ب سه ر تا خه کا لایین روزه لاتا باژیتری داگرت، وه لی کر، هه تا ژنکی ب حالکی ژئی عویری وان دراندن کوژتن. هه تا بهری سپیدئ نهو زقرین هاتن قه. هبژ نهو ل بهر په نجه ری نه. بهری خودایی هاتن ژمارتن. وه کی بهری چه کین وان ژئی ودرگرتن تو بیژی نیکی ژئی کین نه بو به. هه ر نیکی چو دئودئ قه و دره گه لی گرت. قازی دیسا دجوبی خو پیچا، خو دریز کره وی دهرئ.

نهوا ژئی ریتیا خوگرت، گوتی: دئی وهره دابچین مال. ریتیا خوگرت هاتن. هاتن، خونکار وه کی بهری تنگزیبه، رقه هریت خودا نه قه چند چو نه تیجه ژئی سه حنه کر، خه ب چاقیت وی ناکه قتن. هاتن گوتی: تو هبژ هشیاری؟ گوتی: به لی نه ز نه نی؟! گوتی: دئی کاجا بو من بیژه وه زیر. گوتی: نه ز چو نزام. گوت: محمه د دئی تو بیژه. گوتی: نه ز ژئی چو ژئی نزام. ما چیا وه زیر دزانت نه ژئی وی دزنام. قئی جاری ژئی چو بو نه گوت. نهو مه رده قا ما ددلی خونکاریدا. یاخودئ چو نمیزکا خوکر. هه تا نمیزکا روزه لاتا، دنیا روی شرین دی، بهری خوه دایین، هه بها عالم هاتن بهر دره گه یی، بو زویره زویر، خو قه رو چکاندن و گری. بابو نه قه چیه چو نینه؟! گوت: چاوا چیه؟ شفییدتری مه حله لا روزه لاتا باژیتری شاهه کا (نیسکیه ک) ب سه ردا هاته تو بیژی، که س ژئی نه مایه، هه تا خو بچویکین دلاندا ژئی کوژتنه. لایین روزه لاتا ژئی، شه فا بهر تری وه لی کر به. گو: هه ی نه؟ گو: به لی. هه بها خونکار چنده عاجز بوی، وی قه سرئ نه سه ره ک دزانی نه بن کاجا نه قه چیه و چو نینه. محمه د ته چکر؟ کاجا بو من بیژه. گوتی: نه ز دئی بو ته بیژم. نه ز دئی نیقاری بو ته بیژم. دئی بلا. دلی وی پیچه ک هوبنکر. ل سه ر وان حالارا، نه ف فقیر و ژاره هاتنه شکایی. نیقاریه کا درهنگ رونیشتن هه تا بویه شه ف، شیف بو نینا، خوار. گوتی: نه ز دئی شیرئ ته ده مه ف ته. بهر پیکیته خو گریده باش دا نه ز تو بچین. گوتی: وه ی نه ز تو دئی چین؟ گوتی: نه. گوت: گه له ک باشه، هه ما نه ز ل هندئ دگه رهم. رابو خو بیتک نینا ب عه شیرئ، شیرئ ل بهر خوه نا و مه تالی خول سه ر سه ری خوه راگرت، خو راپیچا گوتی: دئی که ره مکه. پانی تو خونکاری نیسلا مییی بکه قه پیشانکا من نه زئی که شم دویف ته. گوتی: نه ز نزام دئی کویفه چی؟! گوتی: تو هه ره نه ز دئی بیژم ته کا جهی مه کی دهره. دبیزن، خونکار که ت پیشاهیکی ب کولانیدا چون، هه تا بر بن سه ر قازی. گوتی: هه ری ته نه م نینان سه ر قازی؟ گوتی: دئی نه ز نه نی بیه نا خو فره که و بهری خو بدئ نه می سه بری بکیشین کا دئی چاوا دنیا چیت.

الله الله دهنگی زکریبه وی دچیت بهر عه رشی خودئ، وی زکری خو دکهن. دبیزن، زکری خوگرن، وه ستیان، هه ر نیکی شه کاللا خودا سه ریچ خوه و قهستا مالا خوه کر. قازی دویمایه رابو دهرؤکی مزگه قتی ل سه ر خوگرت و قهستا مالا خوه کر. هات، چاوا سه ردا ژورقه، دهستی خونا قیت کلبلئ ژ بهر بکا خو نیناده دهرئ و، دهرئ ئودئ قه کر. بهری خوه دایین سه د و پینجی میتر کافر. گوت: خونکاری وهره بهری خوه بدیی ب ریز ژمارتن، سه د و پینجی میترین کافر رونیشتن دمه زلیدا گوتی: به للا. وهختی گوتی به للا، سفره بو نیناد، سفره خو، جغاره بو نینان، جغاری خوه کیشان، گوتی: دئی رابن هه رن سه ر مه حله کی دیسا ژملئ روزه لاتا باژیتری. ژ ملی سه رقه لی بدن. تو بیژی نیکی نه هیلن هه می قکر، نه زن، نه میرا نه هیلن، هه تا زاروکا ژئی بکوژن. به لی پانی نه مرئ ته یه تو چاوا چه زبکی نه می بوته کین. گوتی: دئی رابن. رابون سه ر خو، هه ر نیکی شیر و مه تالی وی ل دهستی وی نا نیکی ب نیکی هه تا سه د و پینجی ب چه ک کرن و دره که تن ژ دره قه. دیسا ب سه ر مه حله کی ژ باژیتری ستامبولئ ل لایین روزه لاتا داجون و دابه ر، هه می بجاره کئ پرتکاندن هه تا دهستی بهری سپیدئ، بهری خوه دایین برین که تی زقرین هاتن. کوتی: وهره بهر په نجه ری نه ز نه نی ته ماشه که. وهختی هاته بهر په نجه ری بهری

خوهدایین ب هژمیر سهد و پینجی میترین کافر درست هاتن دوی ئودئ قه، شیر و مه تالی وان ژئ ودرگرتن دانان د ئودئقهو درگههئ ئودئ لئ گرت. قازی دیسا سهرئ خو ژ درقه پیچا ب کورکئ خو و درئزکر وئ دهئ. گوتئ: وهره دابچین. خونکار هند غهیری نهشیا خو راگریت ژ کهربادا، بهلئ پاشی ب درستی زانی، کهربئ بهردا. ببهز قبا بگههته خونکار گههئ داکوژحهقئ فی مرؤقی بیته دهئ. ئەف نهحهقاتیبه ل ئیسلامهتیین دیتن، کی بکهت قازی؟!

دبیژن چۆب ههر رهنگئ ههیی گههشت سهر تهختئ خو، ههمی کهسیت کار ددهستدا ل خونکاریین هایدا کرن، گوت: ها ئاها من دقیت چار رهخیت باژئیرئ ستامبولئ بینهگرتن. هند عهسکهه دانئئ خاسما چار رهخیت سهر قازی ب مزگهفت شه کوکس ب جوژ و رهنگا نهشیت ژئ درکهقت، ههتاکو ب ئەمرئ من نهبت. دبیژن ههئ ماشهلا نزاما رهشی دارئ خشکی ل باژئیرئ ستهمولئ چار رهخ لئ گرت، سههم بۆ ههمی خهلهکئ باژئیرئ چیبو. گو: کا ئەقه چیه دباژئیرئ مهدا چیبویه؟ چار رهخئ باژئیرئ ستامبولئ گرتن و دناث باژئیرئ ژیدا ل دورا مالا قازی، وهلئ کر، چاوا مرؤف بوخو سینجهکی (پهرجانهکی تازه باش) ئاستی کهت، وان وهسا مالا قازی ژ لهشکری تهژیکر ل هیشیا ئەمرئ خونکاری ما کا دئ چ ئەمرکت.

خونکاری گوتئ: محهمهد، گوتئ: بهلئ. گوتئ: هلۆ رابه ب ههر دو وه زیرین وی شه دگهل خونکاری و سهروکیت لهشکری هاتن ل بهر دهئ سهر قازی راهستان. پئ خول درگههیدا: گوتئ درگههئ شهکه. درگهه شهکر گوت: راهسته. گوت: خونکاره. وهختئ گوت خونکاره، روح چو قالب ما ژترسادا. تهپ ب سهرئ خو دادان ژ کلولوفاندکا سهری و ههتا ل بنئ پتیا تهپ ب خو دادان. گو: ئەز ژقئ دنیا پئ خلاس. چول بهر درگههئ راهستا. ئەو درگههئ ئەو کافر کرینه تیقه گوت. ها؟! گوتئ کللی بدقه، گو کللی یا درگههئ هندا بویه. وهختئ گوت: هندا بویه، گوت: لئ بدن، جارئ بزنگ ئیخساق ستووی وی، تازه تازه رهخئ چهپئ، رهخئ وی، ل بهر دهئ وی، گوت: هاها ته ب دهستی خو ئەفه شهکر. پانئ دئ چ کتن. ژبنئ هییه، درگههئ ئودئ شهکر. بهرئ خوهدایین، ههپها! سهد و پینجی میترین کافر تیقهنه، ژمارتن درستن. ههمی گرتن، ئەمرئ سهر براکر، سهرئ وان ههمی برئ. و قازی گرت، دهستین وی ژ پشتشه گریدان دگهل خزمهچیبئ وی بی ئەف شۆله پئ دکر و دا ل خزمهتا وی راهستهیت دئ دنگ له باژئیرئ دهلال ههلدیرن بیژن: ههئ هئ مه شههیا نهیه، ل بنئ باژئیرئ ب ئەمرئ خونکاری شههیا نهیه. دقیت کهس نه مینت ههمی بین وئ دهئ. ژترسادا ههر ئیکئ قهستا جهئ شههیا نهئ کر، ههمی خهلهکئ باژئیرئ ل وئیرئ خرّقه بوین. قازی دهستین وی ژ پشتشه دگهل چهند خولامیت گریدا بیینه ئەو ژئ دگهل قازی برن. قازی ئیناد دیناد سهر قازوخی، قازوخدان، گوت: بهرئ خوبدنئ، حهق و مستهحهقی تهیه، وه دیتیبه قازئ ئیسلامئ باژئیرئ ستامبولئ، سهد و پینجی میترین کافر راپیچا وان بگوهو پئ بهر دهت بوسلمانا بکوژتن. گوت: حهقئ فی مرؤقی چیبیه؟ ههر کهسهکی ئەوه بین کو نه حهقئ وی دایئ، جهئ نیقا جهههه مییه.

دبیژن، ما پیقه ههتا ب سهرئ قازوخی شه رهقبوی. خولامئ وی ژئ قنارهکر، ئەفه ژئ ل دهف قازی ب

قنارئ شهکر. دئ زقپین هاتن سههرتهختئ خونکاریین رونیشتان خواری و عهجیب مایی بون. خهلهکئ باژئیرئ نزانن کا ئەفه چبو، چهوا چیبو.

خونکاری گوتئ: «محهمهد» گوتئ: بهلئ. گوتئ: ها ئاها من دقیت تو بچی مالا خو، بابئ خو بیینی بچیبه مالا قازی من داته. مالی تیقه تالانه بین فهقیه و ژاران، دئ ل سهر وان بهلاقم. گوتئ: سهد جارا پیروژ و مبارهک بیت ئەف دهره بۆ وه. ئەفه نهکاری منه. ئەزئ شهگههه سهر کار و کهسپا خویا بهرئ. گوتئ: نابیت. گوتئ: ئەز هیشی دکم وئ کوتته کیبئ ل من نهکه، من گهلهک ژته منه ته. ئەزئ چم سهر حال و مالا خو. یانی ب هیشیا، ههتا دهستوریا وی دای ب خهلاتهکئ بهرکهقتی، گوتئ: ههره ب خیر و سلامهت بچی. ئەوی قهستا مالا خوهر، ههکه چهند قوناغ برین دویماییه هاته مالا خو. خهلهکئ گوندی لئ داجرهان گوتئ: ها محهمهد مالاته خودئ ئافا کر و، ئەفه چهند ژمیته تو نه دیاری، حالی ته؟ گوت: هه ما دهینهکه، حال و حهوالین من بوین ئەفه. ئەز ب ئەمرئ خونکاری چۆبوم.

دبیژن ههئ ماشهلا، وهختئ بوی سپیده و پهزئ وان بهردا دیسا سه دگهل چۆن. سه پین وی چۆن بهر پهزی، چۆ زیرهفانی ل سه پین خوکر، بهرئ خودایین خو شهشارت. گورک هات، پانئ گورک بوینه دهسته برابئ سان وهکی رۆژئین چۆبی هاتن قهستا سان کر، سان ژچه ههر دوکا راهیلا گورگان بو حهف حهفا وان نه هیلا نیزیکی پهزی بن. نهروژهکئ نه دووا نه سییا، بهرئ خودایین هیچ فعلا سه پین وان ژئ درست بوی، وهختئ قازئ ئیسلامی بیدهنگ کری، کوژتی، کارئ سان وهکی بهرئ لئ هاتنه شه ئیدی زک رهشی دگهل خودانئ خو نه کر. ئەز هیقه چۆم، ئەز وئقه هاتم، رهحهت ل دای و بابیت گوهدارا.

چیرۆکا میرزا ئاغئ رندکی

ژدهفته ریت

جهگه رخینی هاتینه

شه گوهازتن ۱۹۶۴/۶/۲۵

میرزا ئاغا سهرمیانی (*) سئ هزار مالی رندکا بو:-

ئومۆ: omo: دهنگبیژئ (***) وی بو.

ئۆلۆ: olo: بهردهقهکئ وی بو.

سئ سالان شین - شینی - لسهه ئیلا خودانی بو، سالاجارا - چارئ - خورت لههف کوم بون (***) و گوتن: دقئ ئەم قئ شینی - بئ - ژ سهر خوهر پان و، بههفره چۆنه جهم ئاغئ و ژیره گوتن: ئاغا ههمه

(*) سهرمیان = سهمیان samiyani.

(**) دهنگبیژ = ستران بیژ.

(***) کوم نبون = کوبون.

ژیږو خاتړی دهنګبیتړی مه، هم هیڅی دکن توفی شینې ژسر مه راکي.

ناغی گو: لاوږ هرن دستورا ودهیه. خورت چونه بهرکونې ئومو omo و مرګینی دانې و گوتن: لاوږ ئومو، ناغی دهستورا دهف و زړونې دایه، هلا - هلو - رایه ژمهړه قاسکې گوښه ندی لدراخه.

پشتی گوښه ندی ئومو omo گو: نه زئی بیسته کئی ههرم ره خئی مالی ژ خاتوناره حه نه کا بکم، ژ خوهړه تشته کی ژوان بستینم. پیره کا ناغییا مه زن گو: گه لی خوا فایه ئومو هات همی قاسکې ژ خوهړه ته نازا پی بکن. ته نازی پی کرن (Tenaz pè Kirin).

یا بچوک گو: خوهی هه که نه زم - دی بن کن - هم به لا خوه ژ ئومو omo فه کن، چیتتر مرؤقی موترب - دهلی deli - دهنګبیتړ چقا مرؤف دوری وی ههری باشه. یا مه زن گو: بخودئ همی چنه د قهرف - qerf یاری - پی بکن همی بیسته کئی بکن.

یاناقی گو: همی ژیره بیژن خوهی.

همی ههرسی لنگی خوه بدن ههف و دور تفکی مه گرن، ئومو چه بیژی هم دهنګی خوه ناکن، ها هلا - گه لو - وی چ بیژی!؟

ئومو که ته دهقی دهری و پرؤ خوش دوان دا، لی ههرسی یا (ژی دهنګی) خوه نه کرن و لهیښیا گوتنا وی مان.

ئومو گو: پهک من چه کریه؟ هون ههرسی ژی ژمن غهیدینه، هممه بیاده فه گه ریا و گو: بسوزا خودئ، نه ز فی ژ وږه ناهیلیم.

ولو گوت و بپاشفه دهرکته چو. هی ژنوقه ههرسی رابون و پیکه نین و گوتن، لاوږ ئومو، هم دبه ختی ته و خودئ دهنه، مه - نه - غهیده، مه حه نه ک ل ته کرن.

لی ئومو لوان ههر فه نه دا - گو نه دا - و بهری خوه دا ئودئ و چو.

ناغا پالا خوه دایه بالیفکی لسهری دیوانی پالدایه.

ئومو: که مانجا خوه دانی و بسهرده پورئی - بهشی.

میرزا ناغا: ها ئومو لاوږ چما دیونئی؟ (*)

ئومو: ناغا همز بنانی فی مالی مه زن بومه کیمانی پهک هاتیبه سهر مالا ته همز پی گه لهک تیشم.

ناغا: ته خیره؟ کا بیژه چه بویه؟

ئومو: ناغا همز گوری، ته شانديو پهی من کو ژته ره قاسکی (***) لکه مانجی خم، خوه دا نالیی مالی، بهلکی یاریهک نان دهولت سه ری ته بخوم و لیهک توتنی خوه - بو خوه بینم. ههر سی ژنید ناغا لیهر تفکی - سفکی - رونیشتی بون، نا مه زن گه رهک پی لیه، پشتا خو دابو ستونئ ژبه ر کو دخوه ره نه ددی پشتا خو بخورینی بستونئ دخوراند.

نا ناغی باغی وی بقولیر بخوه لیا تفهنگی پاقر دکر.

(*) پورین - غه مگین - عاجز.

(**) قاسکی - دهمه کی.

نا بچوک چلما - کله میش - پوزی خوه بداوا خوه دا پاقر دکر.

ناغا نه زه نی همه دلی ژوا لههف کهت و چاقی مه بار نه بو ههرم هندرو، بسهری باغی ته کم کو ژنی ته ههف بن مال ویرانییه! میرزه ناغا: ما همز چه بکم؟ توسا به ندی من، هه که ژته تی کچه که باقا، ژ ناغایین خوه ره بینه.

ئومو: نه زه نی م (mi) ژ ته ره پهک دیه، لی بسهری باغی ته کم کو، تو ببینی چاره نینه تی ههری ژنی خوه به ردی.

ناغا: کوږو ئومو هه فا ولوکیبه؟

ئومو: ناغا یا کو من ژته ره دیبه، تیلی عه یشانا کچا عه بدولحه ی به گی مرداسیبه.

میرزه ناغا بله ز باکره ئولؤ کلکا - که لکا - و گو: ئولؤ لاوږ سواریه ههره بنی کونئ عه بدولحه ی به گی مرداسی بنیره هلا کابرا کچا وی لگورا گوتنا ئومو هه؟

ئومو: ناغا، هه که ولو دهر نه کهت، بسهری من، هه که ته دهقی نه زئی ره په سنی - مه دحی - وی بدم.

ناغا: نه نی هه یفا سی شه قیبه.

چاډ ژ غه زالا دزیبه

پوز بلنده چلاکیبه،

لیقه سوزن دران سپیبه

ژ پیتشفه زرافو بزنیبه

ژ پاشفه قه لهو مپشینیبه (*)

هه لاتیقی وی جانیبه

هه خاتونا فی خانیه فی کونیه

ناغا هه که ته نه دیبه

لی مه ژته ره هه دیتیبه

ئولؤب چولستانا کهت و بهری خودا وهلاتی مهرداسا. نه شهف و نه پورژا بری ره چو. رؤژده کی بسهریقه دکوتا دهرکته و گوت: ههف کونئ کینه گه لو؟!

دبه رسفا ویده په کی ژیره گو: ههف کونئ عه بدولحه ی به گی مرداسیبه. خوبایه تی - تو نه یی - ژفا درایه؟

ئولؤ: ههری بخودئ مرؤفو، همز نه ژفا درامه، ولو گوت تو خو لثالیی ئودئ گرتو چو، لی که ل بنی کونئ لثالیی ئودئ نه دی، خوه بهردا نالیی مایی، کولافکی (***) راختی بو، خوه بهردا سهر و رونیشت گاڤا تیلی عه یشانی چاره فا - دهستمالا - خوه هلدا و دی مروقهک لیهر جینی رونشیتیبه دهنګی خوه لی کر و گوت: لاوږ چه که سی؟ ژ کوفه تی؟ کارئ ته چیبه!؟

(*) مپشینی = مه هی

(**) کولاف - تهحتی - تاتی - لباد -

ئۆلۈ: ئەزەبەنى ئەز دىۋى - رېڭىگە - مە برچىمە . بەرى خوارنى كەس ژمىقانا ناپرسى .

خاتونى داخو- خويادا- و پشت چىنى - تانى- وەكە بازگانى سالى بگومىن و خومىن برى كەت . پر نەچۆ - چو پىشە نەچۆ - جفنى بەك - فرخە سىپىنەك - داگرتى - تى - لىبەر مېشانى خوەدانى و لىهەمبەر رونشت .

ئۆلۈ (ى) دەستى خوە درىژكره خوارنى، و چاقىن خوە بەردانە خاتونى، ژدىدار و رەوش و ڤندىا تىلى عەيشانى پارى دقورگى ما .

گاڤا كو برى كەت دقنى وى ھەو - ژنو - دگەريا ، بدەستا پاتە ژپىرە ئاقىت و برى كەت . لڤەگەرى دەما لىبەر مېزرا ئاغا پەيابو .

لىن وە بدە شقان و گاڤانى گوندىيە .

خاتونا بچوك: ئۆلۈ تى چەكى ، ئولوتى چەكى

ڤايە توژى دەنگى مەدىكى

ھەكە ئاغا ڤى بكى ، بسەرى مەبكى

ئەمى سەرى تىلى عەيشى تىخن تڤكى

خاتونا ئاقىن گو: ئۆلۈ دىسا مە دىسە

ئىڤارە كەڤوك چۆ لىسە

ھەكە ژ ئاغاىن خوەرە بىژى ئەڤ چەپىسە

ئەمى ھەر سى بدنەتە دوازە كىسە

ئۆلۈ كەنيا و گو: داکا - دىكا - پەرى مە بدن مە و ئەز و شىرى(*)

خوە ، ھەر سى خاتونا پەرە دانى و ڤەگەريا نە كۆنى خوە .

ئۆلۈ بەرى خوەدا كۆنى مەزن و دى كو ئومو لكەمانجى دى و ژ ئاغاىرە دسترىن ھەمە دبەر ئاغى دە رونسشت و دەنگى خوە نەكر و پوژنى - غەمگىن - .

ئاغا: ھا لاوۆ بىژە . خويابە نە وەكە ئۆمۆ دگۆت

خاتونا بچوك گوته خاتونا مەزن: كا ئەم خوە بەردن پىشبا ئۆلۈ بەلكى ، ھەمە ئەم ژنوقە چارەكى بكن ھەر سى خاتونىن دلشكەستى ، خوە بەردانە دقنى رى ، و دەستى خوە ئاقىنى زنگوا ئۆلۈ و ژپىرە گوتن:

ئۆلۈ لاوۆ ئەم دىبەختى مىرى چىدە . تە نانى بەر دەستى مە خوارىيە ، شىرى خوە پىس مەكە ، ولگورا شىرى خو بىژە: كابر تىلى عەيشانى ژ مە چىترە!؟

ئۆلۈك پا ئەز ژكو زانم ، ھون ژى وەكە وى و ئەو ژى وەكە وە ، مە چەژىيە!؟

خاتونا ئاقى دەنگى خوە لى بلندكر و گوت: لاوۆ ھون بى باقن ، يەكە راست ژكەسى رە نابىژن .

ئۆلۈ: ھەكە ئەز بى باقم ، بى باقى يا خوە بكم: و دەست پىكر و گوت:

گەلى خاتونا دلنى مە بجىيە

(*) شىر - حەلال - يان نەحەلال .

ئەز بوى كم كو لبانى وىيە

كو مىرزە ئاغا وى بىنى مالاخوہ

ژخوہ تشتەكىيە وەناكى

ئۆلۈ: ئاغا ئەزەبەنى ئەڤ كچك خودى پارىزى ، كچا مېرايە ، لى نەيا كو بکەڤى ئاڤ مالا جامىرەكى وەكە (وەكو) تە . خوە نەژن ژتەرە پەيدا نابن!؟

ئاغا: كا بىژە چاوايە؟ چما ب كىرى من نايى؟! ئۆلۈ: ئاغا تىلى عەيشى بە كەسەر قاقور و بىراق درىژە ، پۆر گوتو سەر برشك و پلەرەشە . ئەنچەغ ب كىرى يەكە وەكە من بى! مىرزە ئاغا: دەنگى خو

ھلدا و گو: ئۆمۆ لاوۆ ئەڤە ئاكو (ياكو) تە ژ ئاغاىرە دىيە . ماتە كەى ژمن پىستىر نەدى؟! ئۆمۆ: ھەكە ئاغا دەستورا من بدى ئەز گوتنەكى بىژم ، پاش ڤايە (ئەڤەيە) سەرى من ل بەرتەيە .

مىرزە ئاغا: بىژە كورنى من بىژە دەستورا تەيە . بەختى من ژ تەرە . ئۆمۆ: ئاغاتىيى ژ خوەبەكە (ژبەر خوبەكە) . كنجى كەمان ژنا ل خوەكە (ل بەر خوەكە) . تەنبورىكە پاقىژە مىلى خوە ، ئەمى بەرى خوە بدن

كونى عەبدولخەى بەگى مرداسى (Mirdasi) تو ب چاقىن خو بىيە . ھەكە گوتنا من راستە قركا ديا ئۆلۈ كەلەكا بسىپىرە من ئو ھەكە درەو دەرکەت ، ژخوہ سەرى م ل بەر تەيە . مىرزە ئاغا گو: ئەڤ گوتناتە يا

جوانمىرايە . ئاغى كونجى خو گوهورتن و تەمبوبر ئاقىتە مىلى خوە . ب ئۆڤە بەرى خوە دانە ئوغرى ب شەڤ و ب پۆژان (ب شەڤ و پۆژ) ب رىدا چۆن پۆژا دەھا (دەھى) ل بن كۆنى عەبدولخەى بەگى پەيابون .

ئۆمۆ كەماجا (كەمانجا) خوە دەرخت و ب ئاڤ ئىلى كەت و گوت: خەلكى تىلى ل وان گەھانە ھەڤ(*) . قەرەواشا - ئاڤدەستكا - ديا تىلى عەيشانى ب سەر خاتونا خوەدا ڤەگەريا و گوت:

خاتون دلنى من - م دەھانە . دو دەنگىيژ ھاتنە ئاڤ تىلى تە مېورا وان ژدارى خەيزەرانە .

خاتون: كچك تو وانا (وان) ناسدىكى ژكونە؟

وہى ل م پۆر كورنى بەكى ژى (ژوان) دەنگىيژى مالا باقى منە .

خاتون رابو خوە ل باركر

كەمبەر(*) ل بەژنا خوە دوتاكىر

بەرى خوەدا وان دەنگى خوە ل واكر

دەما چاقى مىرزە ئاغا ب خاتونى كەت ، چۆكا خو ب (ل) چۆكا ئۆمۆ دادا و گوت: مانە ئەڤە لاوۆ؟

ئۆمۆ: نانا (نەنە) نە ئەڤە (ئەڤەنەنە) ئەڤ ديا وىيە .

ئاغا: ھەمە برە (بلا) ئەڤەبى؟

وى (دى) دەنگىيژى بى (بىت) ، كا چما و لوترە؟ قەرەواش رو چۆ ھەر دو ئانىنە بنى كۆن (كوبنى) و كولاش ژ واپە راخستان و بالىف دانە بەر پشتا وان .

(*) ل وان گەھانە ھەڤ = گەھشتنە وان .

(**) كەمبەر = كەمەر .

تیلی عه‌یشانی گازی کره وان و گوت: گه‌لی ده‌نگبیژا هلا کا جارکتی شانی (نیشا) بدن، تشسته‌کی ژمه‌ره بیژن، خوده‌ی کریمی نه‌زی و ه ب دلنی وه راست بکم.

میرزه ناغا گو: ئومۆ نابی، ئومۆ نابی.

چ زانینا ته هه‌یه ل فر ده‌رنه‌خی

ئهم هه‌ر نه مالی توژ له‌پن من خلاس نابی

ئومۆ: ده‌ست ب که‌مانجا خو کر و گوت:

خاتوننی به‌ژنا ته بلند، ئهم هاتنه لی بنیپن

ئو (ئه‌ف) حه‌فت سالنی مه‌یه، ئهم کۆن ب کۆن ل وارنی باقی ته دگه‌رن، کافرئ مه‌ بلاته پیر والی ل مه کره، ئهمی رابن هه‌رن. تیلی عه‌یشانی گو:

گه‌لی ده‌نگبیژا ته‌مسورا وه زرافه ژ دارنی زهره، سه‌دسال هون لیخن (لیدن) ئهم تیر نابن ژ گوتن و خه‌به‌را ئولۆ: ناغا نه‌زه‌نی، ئه‌ف کچک خودی پاریزی کچا جوامیترایه، لی نه‌یا کوبکه‌فی ناڤ مالا جوامیتره‌کی

ئومۆ: نا کورۆ کچک ژقی گه‌له‌ک خوشکتره.

ناغا: کورۆ ئومۆ من ئه‌ف دقنی ماته چ ژتییه!

مرداس خاتون(*) ل هه‌مه‌هر وان رونشت و رانه‌بو. لی ئیشتا نیقرو ده‌نگ ل وان کر و کۆت:

گه‌لی ده‌نگبیژا دلنی م که‌نه

هه‌سپه‌که‌ ناقدار و چار کیس پهری م هه‌نه

عه‌بدولحه‌ی به‌گی نه ل ماله ژ خوده‌ه بِن ئه‌ف دیاریا وه‌نه

ئومۆ: خاتون نابی خاتون نابی

هه‌چی ئه‌ف هه‌قالی منه ب یاریا رازی نابی

خاتوننی ب دله‌کی شکه‌ستی به‌ری خوده‌دا کچا خوده و گوت: کچا م دو ده‌نگبیژا هاتنه ناڤ ئیلا مه.

مروژ ژده‌نگی وان تیر نابی. من چارکیس پهره و هه‌سپه‌ک دان وا هیتی رازی نابن. ئه‌ز دترسم باقی ته

تی بخن کوده‌کا که‌مانجی و ل ئودی کورنی باقا ب نه‌قه‌نجی په‌سنی باقی ته بدن. پاشی ئی (بی) وه‌که

میرزه ناغایین رندکی دوزمنی باقی ته‌نه. وی که‌نیا خو پی بکن (دی پی بکه‌نن). تیلی عه‌یشانی گو:

یادی (دایی) مه‌ترسه‌ خیره، چکا باکه هه‌سپی باقی من و ده‌ه کیسی پهره رابن بِن ژ خوده‌ه. ئومۆ گو:

خاتوننی نابی ب سه‌ری باقی ته‌کم نابی

هه‌قالی منی به‌د فریه، گو سینگ و به‌ری ته‌بن ب مالی دنیا پی رازی نابی.

تیلی عه‌یشانی گو: گه‌لی ده‌نگبیژا ل فی ده‌می ل فی ده‌ورانی جزایی وه که‌را مه (***)، یاقوت و که‌مه

ناڤ کارانی.

(*) ناڤی ژنی ل دوی ناڤی بنه‌مالی دانیه.

(**) که‌رامه - ماکه‌رامه.

ئومۆ، دبه‌ر خوده ده‌گو: پوک! فی چ ب سه‌ری مه‌کر؟ میرزه ناغا گو: لاوۆ غه‌م ناکی بره چیری مه‌بکی دبه‌ره‌نگاری مه‌ بی. تیلی عه‌یشانی ل خوده‌ه گه‌ریا (زقیری) و گو: من چ ب سه‌ری خوکر (ئینا)؟ نا باشی ئه‌وه کو ب روسپی وان ژ کۆنی باقی خوده‌راست بکم ژ له‌ورا هیدی ل وان کر و گوت:

گه‌لی ده‌نگبیژا دلنی من برکه

من سوندخوارییه ئه‌ز میتر نامک

پشتی چاڤی میرزه ناغایین رندکا

میرزه ناغا نوقوچانده(*) ئومۆ و گوت: پوک ئه‌ف همه نه‌دیتی دل که‌تییه من باقۆ!

ئومۆ گو: ده‌ هس (دی هسبه)

تیلی عه‌یشانی: خو نه‌تنی میرزه ناغایه...؟

لی میرزه ناغا ب ده‌نگه‌کی بلند به‌ری خوده دا خاتوننی و گوت:

لی لی خاتوننی ده‌مه سه‌د جاری ب من ده‌مه

چاڤی خوده‌ه که‌ه، ئه‌ز نه‌ ده‌نگبیژی ته و باقی ته‌مه

میرزه ناغا خوده‌دی بی -خوه‌ دیتی - سی هزار مالی رندکا ئه‌ز ب خومه ب سه‌ری باقی خوده و ته‌کم

ئه‌ز کریاری به‌ژنا ته‌مه

خاتوننی ژقديا (***) دونیا پی زو زو پهره‌ه به‌ردا،

لی میرزه ناغا، ب زۆر پهره‌ه هلدا (بلندکر) و که‌ته به‌رده میرزه ناغا چ کریه؟

ده‌قی خوده‌ خستییه گه‌رده‌نی، ده‌ستی خوده ل سه‌ر مه‌مکی گوردانییه

په‌به‌نی ئومۆ ته‌نی ل وی ناڤی ماسیتییه

قه‌ره‌واش هات و دبه‌ر قه‌ به‌ورتییه (***) (به‌هتییه)

ئومۆ ده‌ستی خوده‌ ئاڤیته توقا وی و گوفاشتییه

راموسانه‌ک ژ هه‌ر چاڤی (چاڤیت) وی گرتیه

هی ژ نوقه‌ خاتر ژ میرزه ناغا خوده‌ستییه.

لاوۆ هه‌ره ئیسی ته ل فر چیه؟

وه‌که تیری یا ژمه نیچیرا خوده‌ گرتییه

میردیس خاتون، ژ ئالیی مالی هات، دی کو به‌ر ته‌لاشک (هه‌لبه‌تراشه‌ک - زه‌به‌له‌حه‌ک) دجه‌م کچا

وی ده‌ رونشتییه.

گو: که‌چن پورکورئ ئه‌ف کییه؟

زوی به‌ردی هی کو باقی ته‌ نه‌هاتییه.

(*) نوقوچانده = چاڤ نقانده.

(**) قدی = شهرم. ژقديا = ژشه‌رمادا.

(***) به‌ورتن = به‌هتییه.

دئ بکی کو بچکی مہزن بنی گوہی و بیہ (پرتا وی یا مہزن ہندی گوہی و بیہ)۔
 تیلی عہیشانی گو: یادئ ئەف نہ ترکہ نہ رومیہ
 ئەف نہ شقان و گافانہ، نەدەنگیژ و قەرەچیہ
 ئەف مہرزہ ناغا خوەدئ سئ ہزار مالی رندکا دجہ مہ دا رونیشتییہ.
 ئەزئ باف و برا و پسمام و ئیلی تەفدہ بکم گوریبا سەری و بیہ.
 ہی و لو... دی عەبدولحەئ بەگئ ب سەد سوارئ فہ نیزیکی کۆنا بویہ.
 میردیس خاتون پیخواس و پشت فہکری پیشیا وی فہ بەزیا (بەزی) و سەری ہەسپی وی گرتییہ.
 عەبدولحەئ بەگی گو: میردیس خاتونئ بیژہ حەولا تە چییہ؟
 میردیس خاتونئ گو: دہنگیژەک ل بنئ گونئ تە رونیشتییہ.
 م رەبەنا خوەدئ پینج کیس پەرہ و ہەسپی تە دانہ و بیہ
 لئ ب سەری بافئ تەکم ژدەستئ م نەگرتییہ
 وئ ہی ل دنیاہئ کەسئ ولو پەیاہ م نەدیتییہ.
 لولو عەبدولحەئ بەگئ وئ چلوبی وئ چاوابی؟
 ب سەری بافئ خوە و تەکم کو ئەف ولو ژینئ کۆنئ مہ رابی
 وی ناف و دہنگئ تە ل دیوانئ کورئ باقا تم بلاہئ
 عەبدولحەئ بەگئ گو: خاتونئ ل فئ دەمی ل فئ دەورانئ
 ئەز نەکەری تەمە، کو من بەردی ناف گارائئ
 ہەکە ئەزم ئەف میرزہ ناغایہ کەتیہ چیتا) (*) تیلی عہیشانی.
 مردیس خاتونئ گوت: بەگئ منو، بەژنا مہ زرافہ وەکە شقی.
 ئەف چەند سالی تەہ ب نەقەنجی تول دہما کچا م دپەیفئ.
 ئەزئ ہەر م، ہەکە ئەوہ ژخوہ راستہ
 لئ ہەکە نہ ئەوبی تو کورئ م بی من تو نەفئ
 میردیس خاتون چۆ ئو دجیدہ (دجەدا) فہگەرپا و گوت:
 بەگئ منو، ئەزئ بالاخوہ ددەمئ چیاہئ میردیس ب دار و رەزن
 نہا ویرا کۆنئ تە دنیرم کۆن و ئیل و ہەسپ و بز
 ب سەری بافئ تەکم ئەوہ، دہ ئیریشہ ل سەر کۆنئ مہزن.
 تیلی عہیشانی گو: ناغا شەرہ ناغا شەرہ
 ہا فایہ شور و مەرتالی بافئ م ژ تەرہ
 ہەکە برا تو میرزہ ناغایئ رندکیہ رابہ ہەرہ.
 ہەکە بافئ من ب سوارئ خوە زۆرا تە بیئ

(*) چیت = ئەفئ.

نہ ئەفرم ژناقئ تەرہ...
 میرزہ ناغا گو: خاتونئ دہمہ سەد جار دہمہ
 ئەزل بەختئ بافئ تەمہ مەخوہ کول و غەمہ
 رۆژا دەست ہەلینانئ، ئەز کلئ ہەردو چاقئ تەمہ
 ل خوشیستی رما قویتنئ قرہپیتا سئ جار ل ناقئ خوەمہ.
 ناغاییم دہ لبتہ دہ لبتہ
 میرزہ ناغا خوە ب شور و مەرتالا گرتیدہ (گرتیدا)
 ئیریش برہ ناف کوما بافئ تیلی عہیشانی دہ.
 فان جوان مبرا تە نەکرن
 کولمصری ددەستئ ہەفدہ پەرچەکرن
 قولئ رمان دہفدی وەرکرن (*)
 قرہ پینہ دپاخلا ہەفدہ فالاکرن
 ہەفدی دخونیدہ کومیت کرن
 میرزہ ناغا و عەبدولحەئ بەگی وەکە کورن
 ل ہاوار و ل قیرینئ
 تیلی عہیشانی دہسما ب دہستئ خوە گرتییہ دلپینئ
 میرزہ ناغا گو: خاتونئ تو درپئ من و بافئ خو بیئئ
 دۆرا کۆنئ بافئ عیشانی ب دار و سوسہ
 عەبدولحەئ بەگی گو: ل دۆرا کۆن دبن قلاوزا فان جاسوسا
 میرزہ ناغا نارہفی گہ ناسکی پەر ناموسہ
 دۆرا کۆنئ بافئ تیلی عہیشانی ب پیہ (بیہ)
 میرزہ ناغا تیلی عہیشانی ب شەف ل پشت خوە کرچیہ (سوارکریہ)
 ژناف ئیل و کوچئ عەبدولحەئ بەگی رەقیہ (رہقیا)
 سئ جار دیار پئ خوە خست و ل سەر کانیکئ داکەتیہ.
 کەنہن و کەیف و حەنەک و گوتن و لافر دیا (یہ).
 تیلی عہیشانی گو: تول پەئ م ہاتیہ،
 وی گو: نا تول پەئ م ہاتیہ
 میرزہ ناغا گو: رابہ ہەرہ مالا بافئ خوە ہەر وەکو م تو تانیہ.
 تیلی عہیشانی گو: ئەفہ چ خەبەرہ چ گوتنہ؟
 ما قہئ کەس ل دونیاہئ وە تەنہ

(*) دہستکیت رمان دئیک و دو وەرکرن.

ب سهري باقئى خوه كم ژ فروهاده (*), ژته ره نابم ژنه
 ميرزه ناغا سواربو و برئ كهت و مهشيا
 تئيلي عهيشانئى ژى بهرمالا باقئى خوه فهگه پيا
 هنهكى چۆلى زول خوه فهگه پيا و كريا
 گو: نه زئى چاوا ب سهر باقئى خوه ده هه رم ب روكتئى نه سپييه؟
 تئيلي عهيشانئى گو: ل من خو بينئى، ل م رويپه شئى، ل م سه به بين،
 دل گه تننا من و ميرزه ناغا بويه ژانا كه زه بين
 ده نهف بايه چيه زه هرا مارا ره تئيدهبئى
 هه مه نهو ميره، ده بره (بلا) گوته كه وي ژيره بين
 ميرزه ناغا ژى چهنه گاگا چۆ، هئى ل خوه فهگه پيا
 و دبن سمبئى لاقه هئيدى هئيدى ب خوه كه نيا
 گو: ده باقۆ نهو پيره كه دارئى شكه ستييه
 گو: نه من بهختئى قئى كچكى رهش كريبه
 ههردو ل سهري دير، ل ههف راست هاتن. گاگا چاقئى تئيلي عهيشانئى ب ميرزه ناغاي كهت، سهري
 كره (دانا) بهرخو و دجى ده (دجهدا) راوهستا، هئى ژ نوغه ميرزه ناغا پهيا بو و دا به همبئىزا خو گوت:
 تئيلي عهيشانئى مال خرابئى دلئى من ل بانه
 سۆزا خودئى ل جانئى م كه تئى ل سهري مهرا قوچه قرچان
 نه ز ته نادم ب حورى له عهردا و مه لانه تئيت ل نه زمانا (نه سمانا)
 سئى ژئئى من هه نه ژبونا چاقئى رهش بهلهك من بهردانه
 هئى ژنوغه كهتن هه نهك و لاقرديا. ميرزه ناغا سهري خوه دانئى سه رجۆكا عهيشانئى و كهتن خهوا
 شرين.
 ب ساريا سبه هئيره عهبدولحهى بهگئى قير دا عهسكهري خوه ئو ئيرش برنه سهر كوئئى مهزن، پۆسيده و
 بى زارن كو جهئى خاتونئى قالا يه.

(* ژفر و هاده - ژنهو پئشه = ژنهفر و پئشه.

خوه دئى بئى رمئى سئى موئك و ده ماچه نه
 ئو ب شوري كهرمانينه
 ب كورك و عهبايئى هه ساوينه
 ئو تهف جاميئىن ژخوه په قدينه
 ب هيشينه رۆژا لوا دقه ومى ههر سواري ب سهدينه
 ميريم دهه بيه
 ههوار دهركهت ئو ناژوتن ب چۆلى ده.
 قئى ههوارئى تئيلي عهيشانئى دئى ل ميرزه ناغا كر و گوت:
 محانئى خۆش محانئى
 عهسكهري باقئى م غهلبه به تو هلانئى
 ميرزه ناغايى گو: خاتونئى رابه له زكه بله زينه
 مه ترسه و خه ما مه خه قينه
 رۆژا كو بقه ومى نه ز ژخوه بهيشيمه
 تئيرا رما م دناف عهسكهري باقئى ته نينه
 نه زئى ميئرا بكوژم و تو شور و مه تالا بجه قينه
 ميريم ده واي ده واي
 عهبدولحهى بهگئى قيردا (قيركره) سوارا و غار بهرواي
 هه قدى گرئن ل چۆلو كه ره لاي
 ميرزه ناغا كه ته ناث وان قيرداي
 سهري وان خسته به لاي
 ئيلا رندكا دوره، ههوار نهگه هاي
 ميريم دهه هانه دهه هانه
 بۆ شه ر و ليدان و فهرمانه
 بۆ خوشينا دارئى رمانه
 تئيرا خوه بهردا سهر لاشئى له شئى ئنسانه
 بۆ قيرپئن و كوشتن و ليدانه
 دلئى م ده دييه
 ئۆمۆل عهشيرا رندكا دگه پيا
 رابن كومى دۆرا ميرزه ناغا گرتييه
 غاركي بهردن سهر كانئيا
 به قچه كا ساغه كا مرييه.

ههوارا رندکا هاته سهر کانیه
دی کو سهرسه ری میرزه ناغا خوهش تین داری پما
ئوشنگین (چنگین) ل کول مصرییه
میریتم ده هاده،
هاوارا رندکا که ته پشت کوما واده
وی تیریزا ل باشقه ل وادا
میریتم م دهانه،
بو قیر قیری (قیرا) کوری بافانه
کی بهرخه کی بهرانه؟
هن دبی شهرئ روسته می زاله
هن دبی شهرئ همزه پهله وانه
هن دبی بهرخن کوفینه
ل سیپانی خه لاتی ل ههف دانه
کهل کسه سی نابی خوه دئی و خوه دانه
ئی پیسا ژ خوه کاری و باز دانه
میر خاسا خوه دا پیشی و، گورزی سمبیلی خوه با دا گو:
باز مه دن لاوژ هم فانه
میرزه ناغا پکه پاک کر
رم ددهستی خوه ده ل باکر
میر کوشتن و عهسکه رههف به لاکر (به لاف کر)
ئوتیلی عهیشان ل پشت خوه سوار کر
ئوب داری زوری ژنات و او خو خلاسکر
ثانی و دین کومن خوه را دانی و ل خوه مارکر
ئوباکره (بانکره) دهنگبیتزا ب دهف و زورنه گو فنده ل دارکر.
کونی میرزه ناغا ل کاشه
خفتانی ل ناغی قوماشه
بو کورپه کوریا (*) دا هولی و قیر قیری شاباشا ناغا ته کر.
نیقی شهقی سیبلی و بری خات و خلحه کر
سی شهف و سی رژی ئومو قه دیان تشتهک ژ ناغی خوه فیم نه کر
ئومو باکره پیره قوتا گو: کچی ده و ای همی بارکن.

(*) کورپه کورپ = دنگه دنگا دههولین.

ئهف عه شیره ب کیر من نایی
به رگیلی (*) ئومو ههیه ب چ کاریه؟
چاقی وی کورت ناغا رهش پیته هاتیه.
ههردو لنگی داوه (پشت فه) شکه سستییه
گوهن زاروکا ژیکرییه
ستون کول پشتا وی که تییه
ژنا خوه لی سوار کریه
راهشته و نارژ تییه
ناغی بهیست کو ئومو مالا خوه ژ گوند بارکریه
ناغی گوته ئومو: لاوژ چما غهیدییه؟
ئومو گو: ناغا قهولئ من و ته قه دیا
کانی سوزا من و ته ل کویه
ناغا هی ژنوفه که نیا و ژنا ئولۆ که له کا ل ئومو مارکریه.
بری سهری جقاتی ژمه ره خوش بی، چیروکا میرزه ناغا و تیلی عهیشانی ل فر قه دیا
ژ زاردهقی ابراهیم جمعه

شیخ موسا علی ناغا

ژ دهفته ریت جه گهرخوینی
هاته فه گهازتن
(۱۹۶۴/۲/۲۰)
شیخ موسا کوری علی ههفت برابون (**). خوه که (خوشکهک) وان هه بو. ناغی وی شه مسی خان بو.
پسامی وان شه مدین ناغا بو، شه مدین چهنه رۆژان خوشکا وی ژئی خاست. ئه گهر ب نا شیخ موسا بونا
(هه که بگوتنا شیخ موسا کر یا) وی خوشکا خو بدانا (داده ته) مروقی خوه، لی برابین وی قه بویل نه کرن.
ژ نه چاری ههر ههفت برا ژنات ئیلی بارکن، خوه ل قونتارا چیبی شنگالی گرتن و هاتن جه م کوری
پیکان ناغایی ئیزدی. ناگه هداریهک ژ کوری پیکان ناغا هات و گوتن: ماله که غه ریب (ریشینگ)
دبیژنی شیخ موسا علی خوه ل ناغ و دهنگی ته کریه و ل گهلی «کوشانی» دا نییه.
بتنی چهنه رۆژان کوری پیکان ناغا ب چهنه سوارا فه چونه مالا شیخ موسا و ل بنی کونی وی

(*) به رگیل = بارگیر.

(**) مرتضی، علی، ابابکر، که لهش، عه فدا ل.

په یابون. شیخ ل گورا (ل دوی) جومهدریا (مهردینییا) خوه ژیره نانکی ب رومهت چیکر. ل بن کوئی چاقی ناغی کورئ پیکان ناغا ب کچکی که تن و نه ب دلکئی لی ب هزار دلی (دلان) دل که تی و ژ سوارین خوه گوت: ئەف که چک بمری مبینی وی ژجانی م رهبی. لی سوارا لی فهگه راند و گوتن: ناغا! ئەف تشت ب زوری نابی، گهره (گهره که) تو ری وان فهخوبینی (تاما دهقی وان بزانی) مالاخوه و چهند جارا پیلکئی (قاسدی) وه ژههقره ههړن و بین و پاشی نه گهر نهدا، ئەم کارین ب زوری ژئ بستین. پشتی چهند رۆژان کورئ پیکان ناغا میتفانداریهک مهزن چیکر ههر ههفت برابری شه مسی خانئ ثانینه سهر نانئ خوه. پشتی خوارنی گوتئ: شیخ موسا ناغا، ئەز دخوازم گهر هون خوشکاخوه بدن من. شیخ موسا گو: ناغا! ئیرۆ ئەم غه ربیین (ریقنگین) م (mi) خوه ناغ و دهنگئی ته گرتییه. ئەم موسلمان و تو ئیزدییی. ئەم نکارن خوشکا خوه بدن ته. ئەگه تو ب زوری دخوازی ئەم ژ جهم ته بارکین. کورئ پیکان ناغا گو: ئەگه هون ب خۆشی نه دن ئەزئ ب دارئ زوری ژ وه بستینم. شیخ موسا گو: ناغا موهله تی بده من، ئەزئ ههړم مالی پاشی پیلکه کئی خوه بشینه جهم من، یان ئەزئ بیتم نا (نه) یان ئەزئ بیتم نا (نه).

کورئ پیکان ناغا گو: ههتا ل کوئی منی، بهخنی من ژ تهره، لی کو چویی مالاخوه کارئ خوبکه. ل سهر قئ سوزی شیخ موسا و برا هاتن کوئی خوه. کورئ پیکان ناغا هزار و ههفت سه د سوار عهسکه و قهو شه نیخ خودانه ههف و ب دهم و زورنا بهرئ خودانه کوئی شیخ موسا علی ناغا.

شیخ موسا ب گازن و لوما ب قرکا برابری خوه گرت و گوت: لاوؤ (لاوین) م ژ وهره گوت، کو ئەم خوشکا خوه بدین پسمامئ خوه، وه ب تا من (ناخفتنا من) نه کر. کو مامئ وه ههفت ژن و ههفت کون ددانه وه، لی وه وه نه کر. ده (دئ) وهرن خو ژقی زالی خلاس کن؟! ئەم خوهها خوه نه دن دهقی شهرئ کورئ پیکان ناغا بکن. ئەم بدن؛ خه لکی مه بنجا بشه وتینی وی (دئ) بیژن: چاوا کورئ علی ناغا خوهها خوه دانه یه کی ئیزدی.

ههر شهش برا گوتن: خویایه، تو ژ ئیزیدیا دترسی. ل مالا خوه و سهرئ مه و کورئ پیکان ناغا ل زکی ههف ده.

شیخ موسا سوندخور و گوت: ب سوزا خودئ ههتا هون تهف نه هیته کوشتن ئەز دهستی خوه باقیترم دارئ رمئ و شهړئ ئیزدییا ناکم.

شیخ موسا قه لوینا خوه داگرت و ل سهرئ گری کوشانی پالدا و هلمهک کشاند (فرهک ل قه لوینی دا) و یهک بهردا و ته ماشه شیهرئ خۆشمیرا دکر. لی ههر شهش برا ب سوارئ ل دژرا کوئی مهزن دچون و دهاتن و سهرئ وان که ته چاخئ گران. شه مسی خانئ ناف دبرین خوه ددا و دگوت:

لولو شیخ موسو برا لولو، چما تو دهیناکی،

لولو کارئ کورئ پیکان ناغا ل گه لیب کاشانی لو... بلاناکئی

ده وهرنئ وهرنئ لولو برانؤ لوب ههقره وهرنئ

شیخ موسا دگو: من سوند خوارییبه ب خودییبه

من قورتان دانییبه سهرچوکتییبه
 ئەزئ بلا ده لینم ل سهر پلئیبه
 دکم ناکم، شوتو دهرناکم ژ قئ سوندییبه،
 بره چه له ننگ ئەبدال وا ئەبابه کر
 خوه پاقتیزن سهر هه سپییبه
 که له شی ئەبدال گو: شه مسی خانئ توله ز که و بله زینه
 تو ژ برابری خوه شین بوزی ژ تهلئ بده رینه
 زین و بهرئ رومانی ل سهر بشدینه
 تی دریه چه له ننگ ئەبدالئ برابری خوه ببینه.
 چه له ننگ ئەبدال خوه ل ناف سوارئ پیکان ناغا تو دخینه
 سیه و پینج سوار دکوژه و ههرسیا ژخوهره تینه
 ل هشیبا کوئی مهزن چه له ننگ ئەبدال کوشتن و هه سپی ژئ دستین
 شه مسی خانئ دگو:
 شیخ موسا برا، گه لیب کاشانی لو، لو... ب کلیشه
 عهسکه رئ کورئ پیکان ناغا لی دمه شه
 ولله چه له ننگ ئەبدال کوشته هون مانه شه شه.
 شیخ موسا برا، ب ههقره ههړن
 لولو! شیخ موسا برا تفهنگا دگرن و گوللا ددهقره
 بهلکی هون ناموسه کئی بکن ژ خوهها خوهرا.
 شیخ موسا دگو:
 لی لی شه مسی خانئ خوههئ دبیژن سهر قورتانی ئەلف بییه
 ئەز دکم ناکم پوتای دهرناخم ژوئ سوندییبه
 بره ههر دو برابری ته خوه ژسهر هه سپی پاقتیزی ئەردییبه
 شه مسی خانئ دگو:
 ئەز ب قوربانم سهر و سهری که کئی منئ ئەبابه کر
 ئەزئ بگوزیا سهرئ وی بم شرینه وه که شه کر
 رۆژا کوشتن ته دایه وه که شیخ موسی ب سهرئ خوه کر
 ئەبابه کر بان دکر خوههئ شه مسی خانئ: تو خوه دئ دمه ببینی (مه دبینی)
 تی رابی رهش بوزی ژکه کئی خو بده رینی
 تی ئیرۆ عه جیبین گران ب چاقئ سهرئ خوه ببینی.
 ئەبابه کر خوه ل ناف هزار و ههفت سه د سوارئ پیکان ناغا دوه رینی

ههفتی و پینج یه ختر ب دارئ زۆری ژوان دستینی
عهسکه ری کورئ پیکان ئاغا ئیریشه کی ل ئه بابه کر تو دانینی (*).

ل پشیا کونئ مه زن دکوژن و ههسیی ژئ دهرتین.

شه مسی خانئ دگو:

ئه بابه کر که کوژتشتی ته کر کهس نه کر

ته عهسکه ری کورئ پیکان ئاغا په رچه په رچه کر

لی شیره تا کو مه ل ته کر، ته پینه کر.

شه مسی خانئ دگو:

لولو...! شیخ موسا برا! گه لیبی کوشانی دۆر ب سنجه

ئهف ئه بابه کرئ برا کوشته، هون مانه پینه جه.

شیخ موسا دگو:

شه مسی خانئ، تو ناخی خودئ دچینه

تی رابه دهنگی برایی خو بینه.

ئه زئ بکم کو ههفت ئیزیدی ب مالکی تهف بینه.

شیخ موسا داکهت مهیدانی و عهسکه ری کورئ پیکان ئاغا ژههف به لاکر (به لاف کر) و کوشت و ژ

نوقه هاته بن کونئ مه زن و مه سینئ قه هوئ خسته ئیگر (ئاگری).

شه مسی خانئ دگو:

لولو؟ شیخ موسو، گه لیبی کوشانی

لولو لی ب که له م و ب سه ره

وه له سبی جه وایی ژ شه مدین ئاغا پسمامی ته ره وئ بیژن کورئ پیکان ئاغا سه ره کی ئیزدیا شه مسی

خان ب دارئ زۆری بریه ژ خوه وه.

ئای ده وه رنی گه لی برانو لولو ب هه قه وه وهرنی

ئای ده وه رنی کوما شیرا تو لولو ب هه قه وه وهرنی.

جواب گها ولاتی سه رحه دی، شه مدین ئاغا گو: لاوؤ،

رابن ناموسه، سئ هه زار سوار ب خوه ره تانین و

هاته هاوارا پسمامی خوه و زۆرا کورئ پیکان ئاغا برن و شه مسی خان ل خوه مارکر و شیخ موسا

علی ئاغا کره مه زنی ئیلی و براین مایی زوماندن (**).

به درخان پاشا موسو مه لکا

ژ دهفته ریت جه که ر خویی

هاتنه فه گو هازتن

(۱۹۶۴/۴/۴)

به درخان پاشا میرئ بۆتا بو. سه د و یه ک په یا ل به رده سستی وی بون. موسو مه لکا سه ری هه ره سه دا بو.

موسو ب خوه ژ مالا کسیری (گزیری) ئیدی بو.

رۆژه کی دجقاتا میرده یه کی گو: میرئ من! چما تو ژنه کی ژ موسو ره ناخوازی؟ میر گو: کورئ من، هئ

من یه ک ل ئه گورا وی نه دیه. میترک گو: ئه زبه نی ئیری خاتونا کچا هه یته می ته (حاته می طی)

ئه نگوری (*). موسو یه.

میرئ بۆتا ب هزار سواران فه رۆژه کی ژ نشکافه ل مالا هه یته می ته یی په یا بون. هه یته م (حاتم)

ده سستی به درخان هژاند و هه لکشیا نه و ل ئولیا زۆری ل سه ر دوشه ک و ناز بالگیا (**). رونشتن. هه ته م

به ری خوه دا میرئ بۆتا گو: میرئ من خوه دی خیر بکی، هئ ئهف جارا ب تنییه کوتول مالا من په یا

دی. کا بیژه توچ دخوازی؟ به درخان گو: ئه ز هاتم ئیر خاتونا کچا ته ژ سه روکی په یا یین خوه را دخوادم.

هاتم ددی خودا غهیدی. لی میقان بو، ژ له ورا دهنگی خو نه کر و هنکی - هه کی - ب سه ره خوه دا

پوزنی و ما (**).

به درخان مرۆقه کی زانا بو، تی دهرخست (تی ئینا دهر) کو هه یته م ب سه رخوه دکه فی، ژ له ورا دی لی

کر و گوت: بهر خوه مه که فه (خو شاشمی نه که)، ئه ری موسو سه ره کی پیا یه، لی ژ سه دی وه که من وته

چیتره و میتره.

هئ ژنوقه دی وی خوه شی بو ئو گوت: هه که راست و لویه؟ من که چا خوه ب دیاری دا ته، ببه ژ

په یا یی خوه ره.

به درخان چار هه زار زیر نیشانیا وئ دانئ و قه ریا یه مالا خوه. پشتی چار ئینیا ب حه فت ده ف و

زورنا ب خیلی و به ربو بوک تانینه جزیری.

پشتی چهند رۆژا میر گوندئ کیوخی (که قخووی) دا موسو و گوت: لاوؤ موسو، هیشی دکم کو تو م ژ

بیرنه کی. هه ره سه ری چهند رۆژا جاره کی ب سه ره میرئ خوه دا وهره.

پشتی چهند رۆژا موسو تفهنگا خوه دا ملی خوه و به ری خوه دا جزیری. تیمور کورئ میره خو ئاقیتته

پیسیرا موسو (خو هاقیتته بهر پیت وی) و موسو رویی وئ راموسا و گوت:

ما تو نایی ئه ز ب خوه ره — (دگه ل خو بیم) ئولیا بانئ جه م باقی ته. کورک گو: به لی.

(*). ئه نگوری وی = هه فکویفی وی.

(**). ناز بالگیا = ناز بالیف.

(***). بیسته کی پر دیم سور و نافچا ف گری ما.

(*). تو دانین.

(**). دل زوماندن = دل خوش کرن

موسۆ ئەو هلدا ملئى خوه و ب پلوكافه(*) هه لكشيا ژۆر (سالال) ژ بهركو لاوك گران بو موسۆ دبن ده قهرمى (شلبو) و چير بديا وى كرن (راكيشا بهرخوئه).
 لاوك ژير بو، گوتئى (گوتئى): موسۆ پئى نهخۆش هاتن و بهرى خوه ژئى گوهرى (وهگتپرا) و دهنگئى خو نهكر.

چاوا موسۆ كه ته ديوانئى و پا ته ژ بهدرخان ره ئاقئيت (**). بهدرخان بكنه (كه نين - كه نى) و دل خوئى ئەو ل جهم خوه دانى و هور و كور ل ئيش و ئەبور و دل خوشيا وان پرسى. پشتى نيغرو مير گو:
 رابه هه ره مالا خوه، نها ژنا ته چاقنيربا ته دكى، لئى تو ميرئى خو ژ بير مه كه.
 (سالهك ب سه رهفه چۆ - سال زه پرى -، سه رى سالى خودئى كور هك داين - دايه موسۆ - ناخى وى كره «خه لهف». رۆژه كئى تيمور (Témor) فچور هاته ديوانئى پشتى جفات به لاقبوئى. بهدرخان لنگئى خو دانئى سه ر فچور و گوت: كورئى من، هنگى لنگئى باقى خوه مه ز بده. فچور لنگئى باقى خوه مه ز دوى و بهدرخان ژيره سه ر پنهاتى و ميرانيبا موسۆ ژيره ب چيروك دگوت.
 لئى ئەف چيروك ب ليوك (ل نك لاوكى) گه لهك خوئى نابينى و رويئى خود قورمچينى. بهدرخان دهنگئى خو لئى كر و گوت:

چما تو رويئى خوه ژ چيروكئى (چيروكا) موسۆ دقورمچينى كورئى من؟! هئى ژ نو فچور سه ر پنهاتيا خو و موسۆ نان كور (كوره) وئى، بخه بنئى ته، ئئى كو مروئ ل وان ئوله بئى.
 گاغا كو مير بهيست، هاته سه ر ناموسا، هيرز بو (پوسيده بو) و باكره يه كى و گوت: رابه هه ره كه فخوى ناگه دار كه كو بيژته موسۆ پئى (بيت). مير يهك ژ كورئى خوه ره خاستييه، دخوازى تو ژئى بيتى دهستگيرانى (دهزگري). ژ ئالئىكى دى فه، مير ل سئى جيا (جها) بۆسه خستبونه بهر موسۆ (ل بهر فه دابو) و گوت: چاوا موسۆ ب سه ر وه دابئى گه ره كه هون ب هه قرا تفنگا بهردهنئى (پاقيئى) و بكوژن. پشتى كو پهيا كوژتا مير ژ موسۆ گوت (گوته موسۆ)، موسۆى كاروبارى خوه كر و ب تفنگهك و خه نجهر بهرى خوه دا باژارئى جزيرئى.

د كوزا پيشى ده رباسى جگه ره نه كرن كو خوه لئى ئەشكه ره بكن و د كوزكا (***)
 ناخى ده رباس دهنگئى خو نه كرن. د ئاسيا - جهه سئى ده رباس بو گو:
 ما م چ ژئيه بره (بلا) ميرئى بوئا وى د مالا خوه دا بكوژى .
 ب فى رهنگى موسۆ خو گه انده ديوانا مير و گوت: ميرئى من! ئەف گوئه نده كه سار و بئى دهنگه؟ نه ديبلان و نه ستران و نه دهف و نه زورنه! مير گو: موسۆ! دونيا نه هئيزايه هه مه بره ولو بئى. موسۆ تئى ده رخست و دهنگئى خوه نه كر.

مير گو: لاوؤ موسۆ، ته چ گوتن ل ده رهقا (دهرحه قئى) من كرينه؟ راست بيژه. موسۆ گو: ئەزه نئى، ژ

(*) بلوك = پئيه ليك.

(**) باته ئاقئيتن = سلاف كرن.

(***) كۆزك - كوز = بۆسه (كمين).

سه رئى من زئيه ده (ژ م زئيه ده) كو د بوارا ميرئى بوئا گوتن نه چ بيژم. مير گو: گه لى پهيا راهيژن (راهيئنى) موسۆ بكوژن.

پهيا خوه دادانه موسۆ و موسۆ ب قهفتا خه نجه رئى كه ته ناخ و وا ژ ههف به لافكرن، ئئى كو هاتن كوشتن و ئئى ب ده رهفه دا بازدان.

مير باكره پهيا و گوت: گه لى بوئا فه گه رن، نئى ئەز ب موسۆ شا بوم. ما كهنگى ئئى وه كه موسۆ دكوژم. موسۆ ژئى ب سه ر خوه كهت و دجيدا رونشت. مير دهف ليذا گوته پهيا: كورؤ! موسۆ گرتي ده ن دين بويه. پهيا دهست و بيت موسۆ گرتيدان و دانه بهر خه نجه را كوشتن (كوشت).

لئى بهرى كو موسۆ بكوژن گوته يهكى خودئىكى (تو خودئىكى): بيژه ئەپرى خاتونئى بره (بلا) كورئى بره قئينى و هه رى ناخ گه رگه ربا.

قه نه بره (بلا) خه لهف ل شوينا من ساغبى. ئەپرى خاتونئى كورئى خو هلدا و چۆ ناخ گه رگه ربا و ب سال و ده ميتن دۆر و دريژه ده ركه تى ما.
 رۆژه كئى خه لهف و خورتهك په قچون(*) و خلف زۆرا وى بر (شيباين) ژ له ورا خورتى بهرى خوه داين و گوت: باقى من باقى ته له و كوشتييه.

خه لهف هاته نك (جهم) ديا خوه و شور دانئى سه ر گه رده نا وئى و گوت: ب سوندا مه زن، هه كه تو نه بيژئى كئى باقى من كوشتييه ئەزئى ته بكوژم. ناچاره - ژ بنئى گوهى - ئەپرى خانئى گو: كورئى من ميرئى بوئا باقى ته كوشتييه. خه لهف خود چه كادا رايپچا و بهرى خوه دا باژارئى جزيرئى. ل ده رى برجا به لهك ل قه ره واشه كئى راست هات و گوت: گه لئى مير ل ماله يان نا؟ قه ره واشئى گو: مير ب چل پهيايئى فه چۆيه چيباى گيرى نيچيرا كه وا. خه لهف تهنكا خوه داگرت و بهرى خوه دا چيئى (چيباى) و چۆ.

مير كه وئى خوه فه دابه و پهيا هاوير (***) زيره قانيئى ل پيوانبيئى
 (ل پهيا ريكئى) دكن. خه لهف چاوا ب چاڤ گيرائى مير دى، بهرى خوه داين و به زى. پهيا دهنگئى خوه لئى كرن (كازى كرى) و گوتن: كورؤ! قرده مه وه (دقيره دا نه هئى) تئى (تو دئى) كه وا ژ دور ژ كه وئى ميرى بدى ره قانندن. پاشى وئى (دئى) مير ته بكوژئى. لئى خه لهف بنپير تهنكا (ستپيركا تهنكا) خسته ناخا پۆتئى مير و په قاندد. فه قه هئى ته بيرا، باكره پهيا و گوت: گه لى بوئا فى مير كوشت پئى فه كن (ب دوى كه قن) بهر مه دن (نه دهن).

پهيا ل خه لهف دچن و خه لهف وه كه ميتر شه رئى خوه دكى و دره قئى. ل سه ر پرا «زيبليئى» خه لهف ل يه كى فه (File) راست هات و پهيا ل ئئى فه له كره قيرى و گوت: كورؤ فه له! فى ميرئى بوئا كوشتييه دبه ر ته ره ده رباسى (بۆرى)، خوينا ميرى دستوئى ته دا دميينى. فه له ژ خه لهف گستر (***) خوه زر كرى (خو هاقيتئى) و هه قدى دانه بهر همبزا! يئى فه له خه لهف خسته بن زكى خوئه، لئى خه لهف دبن زكى وى

(*) پهڤ چۆن = بهر هنگارى ئييك بون.

(**) هاوير = ل چار كنار = ل دور.

(***) گستر = گرت = ب خوئه تر.

ده خه نجره ل نۆرئ وی دا و دچم وهرکر (گرپل کره ویرئ) و بازدا و گها مالا خوه و ژ ئهیدی خاتونئ ره گو: دایئ من میرئ بۆتا کوشت. خاتونئ ئه نیا خه لهف ماچی کر و گوت: ئافهرم کورئ من، موسۆ کورد ونده نه چۆ (خوینا وی ب ههروه نه چو).

لئ میر نه هاته کوشتن، بهلئ تهنی لنگئ وی بریندار بو، پشتی ده زمانکری بریناوی ساخ بو. خه لهف رۆژه کئ ئه نیا دیا خو ماچکر و گوت: دایئ ئه ز دخوازم هه رم (بچم) دیوانا میرئ بۆتا، هه مه م بکوژی، من نازاد بکی ب دلئ خویه.

خه لهف قرقرئ خوه ئافیهته سهر ملئ خوه و بهرئ خوه دا جزیرئ. چاوا که ته دیوانا میری سهرئ خوه ل بهر درپۆتکر و گوت: ها فایه سهرئ من و شورئ ته. ژ من زیدهیه، کو میرئ بۆتا بکوژم لئ من ولو کر داکو میر نه بیژی موسۆ کورد ونده چۆ. میری گوتئ ئافهرین و قاپوتهک (کورکهک) کره بهر و مالا وی ئانی و بۆ کوخئ (که فخوئ) ل شوینا باقئ وی (خو) کره سهردارئ پهیا و بهر ده فکئ خوه.

سئ گا و شیر هک

ژ دفته ریت جه گهرخوینی

هاته فه گهارتن

(۱۹۶۴/۶/۵)

سئ گا میترگه کئ دا دچهریان. شیر هک هات و پتیا خوه د وارا (دوانرا) نه دی کو ئیرشی بکی وان، ژ له ورا پونشت و گریا (گری). گایئ زهر گوته شیر: خوه دئ خیر بکی، چما تو دگری پاشا؟ شیر گو: هنگی دلئ من ب من دشه وتی (دشوژت)، هون هه ر سئ وه که برا ب هه قرا دچهرن، لئ ئه ز تنئ دکم ناکم، ژ خوه ره هه قالکی نابینم؟! ئه ز هیشی دکم هون من ژئ بکن برایی خوه. ئه زئ تم (ئه ز دئ هیتم) له قهراغا (کشاندا) میترگئ روینم و پیسه وانیی (زیره فانیی) ل وه بکم.

هه ر سئ ل هه ف جفیان و گایئ ره شی ژ وانرا گوت: هه که ئه زم (هندی کو ئه زم) ئه ز دبینم براتییا شیرا ژ مه ره نایئ، ژ بهرئ ده دبیزن: «ل به ختئ مرؤقئ مه زن ئو له مهیه». لئ هه ر دو گایئ دی زؤرا وی برن و گوتن: ما چ کاری بکی؟ (ما دئ چ ژئ هیته بکت) دیسا ئه م هه ر سئ کارن (دئ شپین) زؤرا وی ببین.

ب فی ئاوی براتییا - براینیا - شیر و هه ر سئ گا پیکهات. لئ پشتی چهند رۆزا، شیر باکره گایئ به لهک و گوت: تو چ دبیزئ ئه ف گایئ زهر ئه ف میترگه ب قرا (ب لوتا، ب حه به لوتانا) خو پیس کره؟ نه ژ بهر وهی، نه ئه زئ وی بکوژم.

گایئ به لهک چۆ جه م گایئ زهر و گوت: مال ئافا ته ئه ف میترگ ته قدا دفرکی ده هشینه (شینکاتی) ئیدی ئه م نما کارن (نه شپین) ل جیکی (جهه کی) مه غه ل بین (میخه ل بین)؟ گایئ زهر گو: هه قال چما ته رۆکه دی (رۆژه کا دی)، ئه ف نه دا روینی من؟ خوبایه شیر ژ ته ره گوتیبیه. لئ گو ه مه ده گوتئ وی،

ده خوازی مه ده ردی هه ف (مه به رده ته ئیک - مه فیکرا به رده ت) داکو گوشتئ مه بخوی. شیر ب سهر واندا هات و گو: ماقه ی نه گوتنا گایئ به له که (ماگایئ به لهک راست نابیزت)؟! گایئ زهر گو: ما چ به سهرئ ته که تبیه؟! هه مه شیر له پهک ل سهرئ ویدا ئو بۆرین ژئ هات و که ته سه ر میترگئ.

چهند رۆژ ل سهر هه ف (ل سهریک) شیر دگوشتئ ویدا چهریا پشتی چهند رۆزا گایئ ره ش و به لهک ژئ به رده انه هه ف (به رده انه ئیک - فیکرا به رده ان)، گایئ به لهک ژئ ب فی ئاوی خوار. گه لهک د وی ناقئ نه چو، گایئ ره ش ئاخ کؤلا ب ناف سهرئ خوه دا کر و بۆرین ژئ هات. شیر خو گه هانده جه م و گوت: چ به لا ته یه هه قال؟ گایئ ره ش گوت: ژ رۆزا کو ئه م بونه ده سه براکئ شیرا ئه ف ل سهرئ مه بو. شیر له پهک ل سهرئ وی ژئ دا کوشت.

چیرۆکا مه محمودئ هه وهه

ژ دفته ریت جه گهرخوینی

هاته فه گهارتن

(۱۹۶۴/۶/۱)

رۆژه کئ ددیوانا میرئ جزیرئ ده بو قاییش و دو به ندی. هئا گو: میتر مالی دکن و هئا گو: نا، ژن مالی دکن (*). ئه حمه د به گئ میرئ جزیرئ ده نگن خوه ل واکر و گوت: ژ هه ف بگه رن - ژئیک بگه رن - . ئه زئ نه ا ژ وه ره ژ هه ف ده رخم. چاقین خوه بگپین. بنپین کی دبا ژارئ جزیرئ ده بی فرام و په ریشان ههیه (**). ببین.

یه کی گو: میرئ من هه وهه و ژ هه ر که سی بی فرام تره. کارئ وی دزیا مریشکا، که تنه کوخکا (کولکا) و ره قاندا هه قیرئ ژنایه.

میر ئیقاری نارنجا کچا خوه به خه مل و خیزا ئۆدئ فه دا بهر دو پهیا و بۆنتی (بژینی) شانده مالا هه وهه و.

دیا وی وی په ریشانا ره به ن ب نانه زکی - نانوزک - کارئ ده وله مه ندا دکی. ده ما پیرو چا ف نارنجی که ت، ده قئ وی ژ هه ف ما (***) (ده قئ) وی لال بو و گوت: وهی ل م ره به نئ، ئه م و کسچن میر؟!

کورئ من تره ده دین (ترچه دین) برو پیره ل کۆچ و کولانا دگه ری، سه رسه ری، دز و ته و ته و. ئه م ژ کو

(*) سه رهاتیا کوردی: مال ژنه بنیات خانی، شول جۆته و بازرگانی، سه د رت بابئ نیچیرفانی.

(**) بی فرام و په ریشان = ده ست کورت رویت و په ریشان.

(***) ده ف ژ هه ف ما = ده ف تیک ئالیان.

کارن کچھ مال مهزنا دڦي خوباني (خومالي) خانیکي خوه خودي کن؟ ئەف نه توکاره؟! هیدی هیدی خویایه هون قهشمهري ب خوه ب مه دکن؟
 پهيا گوتن پيری! ئەحمده بهگی کچا خوه ب ژنتی - ژنیی - دایه کورپ ته. ب من نهی تو دهڦي خو ژ ههڦ بکی!

پیری هې ژ نوقه دا لوتکا - لوتک ل خودان و بوک دا بهر سینگا خوه و بره هندر و. هې ولو دین کو هوهوه و ژ دهڦه ده ب بهز کهته هندرو و دهستی درتیر کره توری بین. پر جار خسته قهفتا خوه و ب دهڦه بازدا. لی هه دو پهیا ئەو گرتن و گریدان. خاتون پیشقا ئەو هنگافت و پاشی سهری وی شوش و تاخهکی (راپنچهکا) ساحل بهگی لی کر (کرهبر) و ل باژیردا بهلافکر (گیران) و گوت: ژ تیرۆ پیته ناڦي (هوهوه) مهحموده، کی ب فی ناڦي بانگی نهکی، وی (دی) میر سهز پیری وی بستینی. رۆژی سې جارا مهحمود ب پهیاڤه دهڦهکی ناڦ باژیر و ئیڤاری نارنجی دهر سینگا خوه همبیز دکي.
 رۆژهکی مهحمود ژ دیا خوهږه گوت: دایي ئەزئ ژبه دهنگی بوم. ئەز دزانم کچي پاشا ژ کهچهلئ وهکه م په نابن ژن.

دی (دایي) گو: ما ئەز چ کارم بکم؟ توکاری ژ خودهږه برهڦه.
 رۆژا پاشتر مهحمود بارهک هه ل بهرگیلی کر و هاته جهم ژنا خوه گوت: دوتا میر، قایه کهروان دچی باژیری ئستانبولی مقایتا*) من ل سهر بازگان بکه. دخوازم ب وا ههږم. نارنجی ئینا و چۆ جهم بازگان و گوت: ئەز فی کوری ب خوښ ژ ته دخوازم بره (بلا) هایا ته ژئ ههبت (تههای ژئ ههبت).
 سپیدی مهحمود تهڦلی بازگان بریکهتن و چۆن. پشتی دهه رۆژا گهانه چۆلهکه بی ناڦ و ناڤاتی (ناڤاهی). ژ نشکافه ل سهر چالا (چل گاز) باری خوه دانی. کی کهتیه د چالیدا ب ساغی ژئ دهر نهکهتیه. سهر بازگان کره قیپین (قیری) و گوت: هې کی ب کهڦی فی چالی و دهوارین مه ناڤیدی، ئەمئ هه یهکی سې زیری بدینی. مهحمود دهنگی خو هلدا (بلندر) و گوت: ئەز ب که قمی ئەز. بهلی سهر بازگانی قیما خواتن (هزیت خو تیدا دکر) و گوت: کورپ من کی بکهڦی فی چالی ب ساغی دهراکهڦی. بهلی مهحمود وهکه میرا بهن (شلیتک) ل توقا**) (پشتا) خو گریدا و خو بهردا بنی چالی.

چهوا گهها بنی تهبالئ (زیندیهکی) ژ هندوری ئهرمغانی (دیارییا) مهحمود رهڤاند و بره هندوری ئۆدهکن. مهحمود ل دوی چۆچ نیی؟!
 دی کو کو کچهکه ب شوق و شهمال دهسماکی د توزین. تهباي چاڦ بلوق و سهرکهڤر (هشک) و ددان قیچ باکره مهحمود و گوت: ژ من و فی کچکی کی چیتره؟ مهحمود گوت: ئهري کچک ژ ته خوشک تره. لی هې (هیت) کهس نه دیبه کو ژن ژ میران چیتر بن.
 گاڤا ولو گوت: ژنکی قیپکدا (کر قیری) و ژ ههڦ بهلابو. ئەو خوشکایی هاته سهر تیا و ژنک

(*) سهر بازگانی راسپیتره دا چاڤی ل من بیت.
 (***) لوتق = ناڦ تهنگ

وندابو. وی تهباي گوته مهحمود: تشتهک ژ من بخوازه. مهحمود گو: ئەز دخوازم جارهکا دی قهگهږم سهر روپی ناڦي و دهواریت خوناڦ بدم. هندی (ژ ته مهت)*) گریک گوههږ دانه دهستی وی و گوت: کهس ته نه خایینی. ئەف دیاری گوههږن من دانه ته. مهحمود کرن باغلا خو و باکری (گازیکری) و گوت: دهولئ باقیژن دا ئەز ناڦي بدم وه.

دهوله بۆ ناڤیتن، ناڦ کری بازگانا دهوارین خوناڤدان و مهحمود دهڦهت ژ چالی. مهحمود پاشی پهري خوه ستانن، سهرپیتهاتیا خوژ سهر بازگان ره هور و کور ب دارقه کر و گوت: هه سې گریک تهبا (گوههږ) دانه من، ژ بهر تول شوینا باڤي من کا بیژه ب چهنن چهندي تیان؟
 سهر بازگان گو: لاوۆ ئەف نایینه کرین ب خوهږه هلینه قهشیره. د وی ناڤیرا کهروانهک ژ ئستانبولی قه دهات و دچۆ باژیری جزیری. مهحمود گوته سهر بازگانی ئستانبولی: ئەز هیڤی دکم ناڦي ژنا من نارنجیه، ل باژیری جزیریه فان پهرا و فان هه سې گریکا بده ژنکی. چاوا پهږه گههانه دهستی ژنکی دی کره قیپین گوت: کورپ من دینه پهږین خوه دانه ب فان ههارین کزی. لی کچکی گو: نانا، کورپ ته نه دینه، تو دکاری ل باژیری جزیری ئیکی ژ فان ههارین بکری.

بازگانی جزیری گهها باژیری ئستانبولی و ل دهورا باژیری دانی. سهر بازگان مهحمود ب خوهږه هلانی (راکر) و چۆنه جهم سولتان و دین کو وهزیر و بهردهڤک و جڤات تهڤرا دل نه خوښ و پۆزنی (لمبوس شوبر) کهس دهنگی خوه ناکی (متبو). ژ لهورا مهحمود ژ وان پرسی و گوت: چ بویه؟ هون تهڦ و لو گومی (مت و مهلول) و دهنگی خوه ناکن!؟

یهکی گو: باڤۆ کورپ پادشاه ل بهر مرئییه، دکن ناکن، نکارن دهروانی وی پهیداکن. گوتی: دهروانی وی چیه باڤۆ؟!
 گۆت دهروانی وی ههنا فنکییه. لی ئەم نزانن فنک ل کویه. مهحمود گو: من بن جهم پادشاه ئەزئ کورپ وی ږاکم.

هه می ب جارهکی ب شادی و خوښی و هه لگرتن، برن جهم پاشاه و گوتن: پادشاهي سهر بلند قایه دهروانی کورپ ته. پادشاه گوت: کورپ من! ههاری فنکی (Finikê) ل جهم ته پهیدا دبن؟ گوتی: بهلی پادشاهي من.

هاها چوژواره هارن (ههنا) ناین و هات. چاوا ههنا دانه لاوک، چاڤي خوڤهکر و ږابو. ل باژار بۆ شاهي و گوڤه ند. پادشاه ژ وهزیری خوهږه گو: ئەز چ بدم فی خورتی؟ وهزیر گو: پادشاهي من گهږهکه تو کچا خوه بدی وی. پادشاه کچا خوه دا مهحمود وا وهکره زاقایی خوه. پاشی چهنه رۆژا مهحمود ل جهم ژنا خوه ما. رۆژهکی وهلات هاته بیرا وی (هیستر) روندک ب چاڤین ویدا هاتن خوار. کچا پادشاه ژ باڤي خوهږه شاند و گوت: دخوازم (من دڤیت) زانیم کا چما ئەف خورت دگری؟ پادشاه باکره*) مهحمود و گوت: کورپ من چ بویه؟ چما دگری؟ مهحمود گو: پادشاهي من، دهولت سهری ته تشتهک ژ من کینم نینه. لی کورمانچ دبیتن: «شام شهکره وهلات شریتره». وهلات هاتیه بیرا من لهوا

(*) باکر = بانگ کر.

ئەز دگريم.

چەند رۆژ چۆن پاشى كاروبارى كچا خو كر ئو دەستەك كنجى پادشاهى ل زافايى خوهكر و ئى (يى) وهزيرا دا نه كچا خو ئو چەند تىپ لەشكر دانه وان و شاندىن باژاړى جزيرى.

نارنجى كنجى - جلكتى - وهزيرا ل خوه كرن و ب شەف گها (گههشته) مېرى خوه و بو وهزيرى ملنى چهپى و ب ههقره بهرى خوه دانه باژاړى.

دهنگ ب ئەحمەد بەگى گها كو فايە پادشاهى دينى ئيسلامى هاته جزيرى. ئەحمەد دەرکەتە پيشيا وان و پشتى (پشتا) دەست راموسان (دەستى وى ماچيكر)، هاته «برجا بەلەك» جهى وان چيكر و دەست بە خوارنى كر.

پشتى خوارنى مير ب دەستى خوه فيا ئاڤ ل دەستى مەحمود و ژنا وى كر، لى كچى نه هيتت (نه هيتلا) باقى وى ئاڤى ل دەستى وى كى (بکەت) و گوت: باقو تو زانى ئەف پادشاه كييه؟ ئەحمەد بەگ گو: نانا ئەز نزانم.

گو: باقو مەحمودى هه وهه وه. وهزيرى ملنى راستى كچا پادشاهى ئيسلامى ژنا وييه و ئەز كچا نارنجى مه.

هئى ژ نوده (قنجا ژ نوى) ئەحمەد بەگى دەرگرا مەحمود و كچا پادشاه و كچا خوه ل دارخست ئو ئەو كره وهزيرى خوه و چيرۆكا مه ژ وهره خوهش.

چيرۆكا حوسين ناغا دەر باس

ژ ددفتەريت جەگەر خوینى

هاته قه گهازتن

(۱۹۶۴/۴/۸)

حوسين ناغايى دەر باس باقى حەقت كور و كچه كى بو. ناڤى براى مەزن مسته فا بو ناڤى كچكى نارنجى بو. نارنجا بەزن زراف لەهه قهاتى برندى و جوانى ناڤ ژ كەسى ره نه هشتبو.

مير مەحمودى كولاڤانى حەقت سالا دا پەى - بدو كەت - كر نەكر نە بخوشى و نە بزور نكاربو بستينى. كەتە سالا (هشتا) - (هشتى)، نان گرانيه كە مەزن بسەر وان دە هات و، حوسين ناغا تەڤلى ئيل (êl) و عەشيريىن خوه بهرى خوه دانه وهلاتى رهايى (Rihayê) كا چقا - چەند چو. رۆژەكى ل ميترگا باژاړى رهايى راستهاتن و كۆنځى خوه دانين - قەدان - و وارى خوه قەگرتن.

سبهت بهر دەستى تاهير بهگى ميري رهايى بسەربانئ قەسرى كەتى هه يها چه بنيرن! كوچه رەك مەزن خوه بەردايه ميترگى نەسەريه نەبنيه - نەسەر هه يه نەبن - بسەر بهگى خوه بازدان و گوتن: تاهير بەگ شقيدى ئيله كى ل ميترگا مه دانيه نەسەريه نەبنيه، دڤى ژئيرۆ پيقه گا و گولكيني مه ژ باژير دەر كەڤن.

تاهير بەگ گو: لاوۆ هەرن پېرسن بەلكى كوچر و (رېښنگ) بن، يان خوه ل مه گرتنه، دڤى ئەم ژوان ره

بھنا فرەهېکن. ساله که و جاره که وئ - دئ - خودئ قەتيني، تم کارئ جوانميرايه خوه بخواتن ميتر دگرن. درهەرن پېرسن کايى كينه؟!

بەردەستى تاهير بەگ ژشان و گافانى - نيت - ئبلى پسرين و ل بەگى خوه زڤرين و گوتنى: تاهير بەگ ئەف ئيلا حوسين ناغايى دەر باسيه، ساله که گراني بسەر وان هاتيه، خوه لئاف و دەنگى تەگرتنه.

تاهير بەگ گو: وهى سەر سەرا، سەر چاڤا، دە رابن، سوارين. ئەم هەرن سەردانا وان. دونيايه، هه يه، ئەم ژى خوه ل جوانميركى ولو بگرن. لڤى دونيايى ميتر محتاجى گافين (*) دى. ب چل سواراڤه بەريا نيڤرو - تيشته گهه - (***) لېن كۆنى حوسين ناغا پەيايون و چونه لپ و روپنى ههف و تاهير بەگى دەست پى گرو گوت: حوسين ناغا وهلاتى رهايى بچارهك لبه رته بر دای و ئيلاعى ترش و تالانى وه يه، ناموس تەنن نا، وهكى دى تو دخوازي ژ دەستى ته نائى گرتن.

حوسين ناغا: دەولت خودئ و سەرى ته تشتهك لمه كيم نه كه تيبه، تنى دويى سالى رەش بى برى وى نه خۆش خويا دكى. ساله که و جاره که من خوه ل خودئ و بناڤى ته گر تيبه. ئەم دخوازن هون فان هەر چار مەهان بھنا خول مە فرەه بکن، هه که ئەم جوانميرين، ئەم قەنجياتە ژبير ناکن، هئى گوتنا خوه نه قەدادا بو، سفره، خوارن کيشا ئاليى ئودئ - کۆنځى - تاهير بەگ و ميڤان کيشانه سەر.

نارنجى لپشت پەردى راهشته دارەكى و زەندى کاله بۆزه سپى قەمالتن (Vemaltin) و دريژى دەڤى كون کر و گاميش دانه بەرخوه ژ دەرى ئودئ دورخستن.

گافا چاڤين تاهير بەگى بنارنجى كەتن، پارىي د قەرکا - قرکا - وى دە ماو بەزى گوتە بەردەڤگى خوه: ناگر بخانيى باقى كەتۆ، هلا تو پېرسه ئەف بوکە و كچه و ژنه. بەلكى ئەز ژ خوه ره بخوازم.

بەردەڤك گو: بەگى من ئەف نارنجى يا كچا حوسين ناغا دەر باسيه. تاهير بەگ گو: پا ب خودئ ئەف مېرى ژ ئاخى ره، ويميني ژڤى جاني ره يه.

پشتى خوارنى تاهير بەگى باكره حوسين ناغا و گوت: وا حوسين ناغا، هلا - نهو - م mi - ناننى خوه خوار مالاته ئاڤا، لى ماتو ناييژى گەلى ميڤان هون بچه هاتنه و هونى بچه هەرن.

حوسين ناغا: وهى سەرسەرا سەرچاڤا، تاهير بەگ همه تو بچه هاتى ئەز ژ دەستى ته ناگرم. كابيژه بەگ، تو چه (çî) دخوازي: تاهير بەگ گو: ئەگەر ژ مەرە نەبى كيمايى و له ئەز هاتمه ب مروڤانى نارنجى يا كچاته - نارنجا كچا ته - دخوازم.

حوسين ناغا گو: ئەفا جوان ميترايه، لى تو زانى، ئەز نه ب دەستى خوه مه، حەقت براينى وئ هەنه، ئەزى ژوان پېرسم، ئەگەر هرى بكى (***) وهى سەرسەرا، سەرچاڤا ما ئەزى بدمه يەكى ژته چيتر! حوسين ناغا رابوو چو ئاليى مالى و باكره هەر حەقت كورين خوه و گوت: لاوين - لاوينو - تاهير بەگ هاتيه بدوستانى خوهها وه دخوازي هون چه ديبيرن؟

(*) گافين = گافان.

(**) تيشته گهه.

(***) هرى كرن = قايل بن - پازى بن.

مستففا برابری مهزن رابو و گوت: ناغا ههتا سهري ته ساغبي كهس ژ مه نكاري بهرسفا ته بدی. همه ههريه بی بیژه - ته چه كریه، مهژی كریه. ناغا هاته ئالیی ئودی و گوت: تاهیر بهگ وهه دهستی من، من كچه خوه داته.

تاهیر بهگ گو: نانا نهزیهنی بارکی باقیژه سهري من ههكه نهزیهنی كاریم هه لگرم ژخوه نهزی بیسه دهستی ته، لی كو نهز نكاریم دین ده رابم ژخوه نهز مالا خوه و تو لمالا خوه.

حوسین ناغا سهري خوه خسته بهر خوه و پاشی سهري خوه راکر و گوت: تاهیر بهگ ما نهزی چه بیژم. حهقت برابینی وی هه نه، حهقت ژن و ههسپ و شور - شیر - و مهرتال و یم ژواره. حهقتی گامیش ماز مازانی - بیریقان - ژ دوشانا مالی ره و حهقت سهده هیستری قهرمانی ژ بارکنا کوچی ره. و حهقت هزار لوکی دفا - دهفا - ژ باقی وی ره. و حهقتی بارین خورما ژ شیرانیا ویره. و حهقت سهري کیسی پهرا ژ بهردهستی و قهرواش. ناف مانی ره. و سی جاراکچا من بهریه ری - لهر - زیپا بکی وهکی من تشتهك ژته ناخی هه مه ژ ب خوه بهروه - بهلاش - بیه، من تشتهك ژته ناخی.

هه مه تاهیر بهگ بهزیا (*) دهستی وی و گوت: مالا خودی ناغا، نهف تشتی كو ته خوهست هه می ژ مالا من دهی - ته نهز پیستی نه مهردا نه كرم.

مستففا گو: تاهیر بهگ نهز هیفی دكم. دفی دهری - دهراف - تننگ ده، تی خوه ل مه بگری، ههتا نهف قهگهړن وهلاتی خوه، پاشی بهریلندی وهه دهست گرتیا - دهزگرا - خوه بگوهیزه.

تاهیر بهگ گو: وهی سهرحا، نهف گوتن یا جوامتیرایه، بیپنا فره ما خودونیا رۆژ و گافهكه. بهارا خوه قه داندن و كوچا خوه - مالیت خوه بارکن، بهری خوه دانه وهلاتی خوه. مهحمودی كولاقانی بهیست كو تاهیر بهگی كچا حوسین ناغا خوهستیه. باكره زیرهك و بهردهك و ری سپینی خوه و ژوانره داخوازا خوه گوت: یهکی گو: میر مهحمود ههكه تو دخوازی نارنجی ژ خوهه بینی، دفی حقت - ههفت - هزار سوارا نه بخوهه بهن. ولناف ئیلا حوسین ناغا په یابینی، ژ نیقی - نیفا - شهقی پیده مستففا بكوژن و ب چیلی نارنجی بگرن و برهقیی. میر مهحمود نهف گوتن خسته سهری و سوارین خوه جفانندن بهری خوه دانه ناف ئیلا دهریاسا دچۆل و چیا و دول و نهوالاچه دهریاس بون قوناغكه هلانین و یهك دانین، رۆژا حهشتا ب ئیقارهکی وه لناف ئیلا حوسین ناغا په یابون. سوار بناف ده بهلاقبون ومیر مهحمود و ب گرگین خوهقه لب كۆن مهزن په یابون ههتا نیقی - نیفا شهقی مستففا لهر میقانا كومی جغارا کرن لو دو فنجانین ددهستی وی ده دگهړیا.

میر مهحمودی كولاقانی ژ قهنجی و جومهردیا مستففا د خوهه نهدی كو بیپهختیا لخنه زوروی خوه بکی و بساریا سبهه ری له سوارا كره گازی و ژناف كۆنا دهره تن دهفكی وی گهای و گوت: میری من، ما نهف هاتنه ل نانی زکی خوه دگهړن.

میر مهحمود گو: وله لاو، گوتنا ته راسته، لی بخودی ژ قهنجیا فی جوان، دهستی من لی نهگهړیا كو نهز ب بیپهختی وی بكوژم.

(*) بهزین - بهزبان.

بهردهك گو: نهف كاری جوامتیرایه. دنا خوه كا نهف لتالانی واخلی، بقی نه قی وی - دی مستففا ژ كۆنا دهرهكفی، سواری مه پرن وی چاغی تو كاری لكۆنا قهگهړی ب چیلی - بنتی - نارنجی بگری و برهقیی، ههتا مستففا بته ناگاه بیی - هاژ ته بت - تی خو بگههینی مان. سوارا ل تالانی دهریاسادا، وكش كش لدهقی دهری حوسین ناغا هشتی و ههوارا كۆنا دهرهك و مستففا وهكه شیرهكی برنجیر دپیشیا سوارا ده تۆزی بهسهری خوه دخی.

سی شهف و سی رۆژان لسه ههف كوشتن ولیدان - لیكدان -، قیرینی كوری باغان - قیرین كوری بابا - ناف تیدانی رشكالان، قیرین شوار - شیرا - ورهقیی - رهقیی - مهرتالان نهو چۆل و چیا داگرتیون(*) - تیر د سهري بریندراشه دچۆن و دهاتن، لیله - لیلی كچ و بوکا مول قلسه میران رادكرن.

نهف رهنگ لیدان، مهیدان ژ میر مهحمودی كولاقانیه قالا حشتیو، میر مهحمود ژ سوارا را قهتیا و بهری خوه دا كۆنی مهزن و ب چیلی نارنجی گرت ئاقیتته پشت خو و بهری خوه دا وهلاتی كولاقانی و زوردا داشینی بوزی و چند دیار و زنا و دهشت و نهوال دانه پشت خو و چۆ. مستففا تالانی خو قهگهړاند و بهری بلندی بهری كۆنا ده قهگهړیا و هات ولهر باقی خو په یابو و دهستی وی راموسا.

لی باقی كال دین سمبیللاه كهنیا و گوت: ههتا ته تالانی خوه نانی خهلكی تالانی باقی ته رهقاند. هه مه مستففا سوارو بهری خوه دا زوزانی كولاقانی و زهنگو دانه ههسپی، قوناغكه هلانی و یهك دانی، ها لفرها لوی ناچارهكی ژبا شفه خوه بزاقی قهگهړاند و گوت: لاو میر مهحمودی كولاقانی نارنجی دینه و قهگهړه حسابكه مه بههقره هیه، نه می بیین و پاشی ئوغراته - وهغراته - یا خیری بی. میر مهحمودی نارنج پشت خو ئاقیت و زوردا ههسپی و بو كوتكوتا (***) دلی وی و گهلهك چهول و نهوال و بهستهك بههقرا دقازتن - دبرین - و پیشی خوه نه دنیری.

جارهكی لخنه زفری دی كو نه نارنج و نه مستففا دیارن، هی ژنو بهنا خوه بهردا - بهنا وی هات -، و هیدی هیدی بهری خوه دا مال.

هی ژ نوقه میر مهحمودی كولاقانی، ئیل و عهشیرهتین كولاقانا لههف جفانندن و بههقت دهف و زورنا بهری خوه دانه وهلاتی دهریاسا و بریکه تن.

مستففا نارنج نانی مالی - مال - و هی ژ نوقه كاغهزهك رهشكر و شانده باژای - باژیری - رهای. هاها بره تاهیر بهگ بکوچ و ئیلی قه دهوارامه بی، ههكه نا نهو پشستا ستوی خوه بیین، نارنجی ههو دین. میر مهحمودی كولاقانی بکوچ و ئیلین (***) خو بههقت دهف و زورنا كاری خوه کریه و دخوازی بداری زوری نارنجی ژ خوهه بینی.

عهسكه ری میر مهحمودی كولاقانی نه سهریه، نه بینی - (نه سهر هیه و نه بن هیه).

(*) داگرتیون تزی دنگ کریون.

(**) كوت - كوت = قوته قوت.

(***) كوچو ئیل.

حهفت دهن و زورنا بسهر کونځي دهرباسده گرتيبه ،
 گوتنهک ژ مستهفا ناغا شاندييه
 ههکه تو خوهها خوه بدی من ، بده بقهنجيبه ،
 ههکه نا - نه - نهژي چرا دهرباسا فهمرينم ژ بنيبه
 گاڤا ميترک ولوژ مستهفاره گوتيبه ،
 مستهفا گو: لاوژ گوهي و دهنگي ته که تيبه
 هنکي فرده وهره بي داخوازا ته چيبه ؟
 نهژ نزانم ژکو هاتيبه توژ کوييه
 گاڤا ميترک بسهر مستهفا ده بهزيه
 ناغي بههر دو چنگي وي گرتيبه
 پوز و چنگ و ههر دو گوهي وي برييه
 نه و کول و کولک بسهر مهحمودي کولقاني ده شاندييه
 گاڤا مير مهحمود چاڤ له پهيايي خوه کرييه
 گو: مالا وي ناڤا قاپوتهکي سوزل پهيايي مه کريه
 گاڤا رهبنو هات - رهبنو هات و بول ملحه ما دهفتي وييه
 گو سه د جاري پک بخودي في حسابي - با - خوه کرييه
 سهري سبهني مستهفا کاروباري خوه کرييه
 خوه راپيچا و داکه ته پيشيا عهسکهرئ وييه
 عهسکهرئ مهحمودي کولقاني بي سهري وي بنيبه
 هي ژ نو کورئ باڤا فيهرس و عهگيدا ههفت گرتيبه
 ستي شهف و رۆژا ههر ديه ندا ههفتي گرتيبه
 مهيدان جهي ميترايه نهبي نهول وب ، بهختيبه
 قپيني سوارا ، ناله - نالي بريندارا و که تي يايه
 کرن نه کرن يهکي زؤرا يهکي نه برييه
 ميترم لواده لواده
 شوري کهرمانی ددهستاده
 مستهفا که ته ناڤا واده
 عهسکهرئ کولقاني شکهست و که ته دکوناده
 کولاکي مير مهحمود هيه : دونگزي عره به
 سوارهکي چه لنگ و ميترخاس و بکره به
 لهيداني وکه چرخ و لهوليه

مير مهحمود بانکري (*) گو: بره مستهفا ژ تهرديه
 دونگژ دهستي خوه ناڤيته سه رومي
 گو: ميري من دؤرا منه نهژي بچمي
 توگوه مهده لقيرين و حم حمي
 نهگهر خودي بي نهري ، نهژي ژ مهيداني بهر دهمني
 مريم قيرينه و هالانه
 لهر دو فيرسا تنگ - تنگ - بو مهيدانه
 شري شري فيرس و شيرانه
 بو ملقين قلوچي بهردانه
 مستهفا باکره دونگژ بگراني
 گو: دونگژ تو فيهرس و پههلهواني
 لاوژ گونههي خوه مهخه ستي من مروقهکي بياني
 نهف نه مهيدانا تهيه تو شهري مستهفا نزاني
 دونگژ گو: ناغا نهف چه گوتن وخيره
 نهف مهيدانه بکري خوه وهره
 بهختي من وباڤي من ژ تهره
 نارنجي بده من نهژ ته ناکورم بيم ژ ناڤايي خوهره
 ناغا ده وايي ، ده وايي
 کهکي نارنجي ژ نوڤه دادايي
 ههفتي داخستن کر بهلايي
 سهري مستهفا ژ نوڤه که ته بهلايي
 مستهفا لهيداني بهزيا
 و کهلاتک بگندري ژ چيا
 دهنگ که ته نهوال و گهليا
 رمهک ناڤيته دونگزي عره به رهڤيا
 ژ مستهفا وهره کو دونگژ کوشتيه
 دونگژي دورکوت و کهنيا
 گو: ناغا بهسه ، دورا من هاتيبه
 سهري شلفي (***) ل راني چه پي خستيه

(*) باکري - بانکري: گازی کريه

(**) شلف ، ناڤي شهريه

مستنه فا برينداره د ميرگي ده
 وکه گوري که ته ناڅا کومې ده
 نارنجي بچاشي سهرې خودده
 گو: دونگرې مکه لبرې ده
 نارنجي بانکر: عه مروه لاوؤ بله زينه
 في کاغه زې بخوهره هلبينه
 خوب باژارې کوچه رهايې بگه هينه
 هانا - هانهو - تاهير بهگ ژمه روه رينه - بينه -
 ناغا عومه رې بجه کاربیه
 چيم ژ زلکي ده زبیه
 وتوق ژ غه زالي کر بیه
 و بازدان ژ باي گرتبیه
 قوناغه که هالني و بهک دانبیه
 خوه ل باژارې رهايې گرتبیه
 ته قيني ژ دهرې باژير (*) نانبيه
 لمالا تاهير بهگي پرسبیه
 گو: تاهير بهگ نه مال، زهينهل بهگ لشونا وييه
 هيديکا عومه ر کاغه ز دده ستا ده دانبيه
 زهينهل بهگ کاغه ز بدزي خونديه
 بسهرې ليڅا - ليڅي - بعومه رره که نبیه
 عمو کاغه ز ژ دده ستا گرتبیه
 گو: بگه يم - بهگي من - که له ها هوماني ل کوييه؟
 وي خير دروي زينهل بهگ نه ديه
 بهرې خوه دا که له ها هوماني و به زبیه
 زهينهل بهگ بناڅ باژير که تبیه
 چل پينجي سوار صابون فروش گرتبیه
 هي ژنوقه بتالين مالي څه به زبیه
 خورجه زينا خوه ژکوتلک و شامبورکا تزي کر بیه
 زهينهل بهگ مروڅکي باژارې نه فنديه
 هي دعه مرې خوه ده نه شه ر و نه سواربون نه ديه

(*) ته قين ژي نينان = گه هشتني.

لشونا هه سپي که حيل بهرگيل نانبيه
 که ته پيشيا سوارا و مه شيبه
 بهگي منو رهايې د ويده
 بهرگيلې زهينهل بهگ ناچي برېده
 کو بهلکي تي (*) بويه نو بريه بسهر ناڅيده
 چقا بزهنگو لېدا حرمي - ههرما - دويده
 بهگي منو بهاره بهاره
 زهينهل بهگ مروڅکي سرت (***) و دوژواره
 قه لتي بهرگيلې خوه بقامچيا بداره
 بزوري نه و گهانده ناف سواره - پا -
 ناغايې منو ده هانه، ده هانه
 لسهره سهرې مسته فا شنگيتني شورانه - شيرانه
 قيرين و ناف تيدان و ليدانه
 هالان و ليتلان و تالانه
 نارنجي دهرکه ت و لژير نيپيه
 چاشي وي ل تبیه ک سوارا که تبیه
 گو: نه ف زهينهل بهگ پيشيا هوارې که تبیه
 لي ربه نو باژار بيه، وي شه ر ب چاڅا نه ديه
 گاڅا زهينهل بهگ چاڅ لکوما سوارا که تبیه
 رهک ژ ناڅا دلې زهينهل بهگي قه تبیه
 گو: جانم نه ف قره بالغ هه مي ژبو چيبه؟
 بهگي گو: ميرې من نه ف شه رې کورمانجيبه

 گاڅا سوار لفيان بهرگيلې زهينهل بهگ به زبیه
 بسهرې څه خوه لکوما دوژمنا گرتبیه
 ژ خه لکي وهره کو زهينهل بهگ تيريش کر بیه
 هه سپي زهينهل بهگ لخرخه کي ته رپلي (***) و که تبیه

(*) تي Ti - تي بون - تپهني - بون
 (***) سرت Sirt.
 (***) ته رپلي - هه لنگفتن.

کوما دژمناً (*) دورا زهینهل بهگ گرتیبه
 یهکی ریمک لدرزکا پشتی خستیبه
 بهنا - بیهنا - شامبورکا کوتلکا دمیرگی نوریبه
 تهیرا لسهر تهرمی زهینهل بهگی رستیبه (**)

زوزانی دهریاسا ب کانی یه
 ئەمی بیته سهر تاهیر بهگ، حسوی بهلهکا، عهلی لاوا خالی ویبه
 عومهر خوه دکهلهها هومانی گرتیبه
 کاغهز ددهستی تاهیر بهگ دانیبه
 گاغا تاهیر بهگی کاغهز خوهندیبه
 پیچا و د بهریکا خوهده دانیبه
 گو: خالی بخاتری - را - وه کاری من لمال دا که تیبه
 گو: لاوؤ بیته کا کاری ته چیه؟
 تاهیر بهگی بخالی خوهده که تیبه
 خالی وی که نی وی فهم کریبه - ئەو تی گهشتیبه -
 کاغهز ژ دهستا گرتیبه
 گاغا کو خوهند ههر تشت زانیبه
 حسهه بهلهکا گو: ئاپو ده رابه هاته سهر ناپاشیبه
 عهلی بی لاوا چو سهر بهریه رها خو بریبه
 بهریه گو: ئاپو کورکرنا رهاته چیه؟
 تو ئیرو سی ژ مالا خودی هاتیبه
 بازارئ رهایی خوشه بگریه
 بو نهزی ههرم جهنگی رهه بهردم ژکیبه
 عهلی لاوا بری کهت و حسهه بهلهک و حهقت سهه سوارئ پیته
 دهریاسون دهر بازاری رهایی ره
 تاهیر بهگی هزار سوار خستنه ناخ تاواده
 بهری خوه دانه گهلی و چؤل و چیاده
 سهری وان سنیوری شر و کوناده
 تاهیر بهگی ب عهسکهری خوهده لواده

(*) دژمن - دوشمن.

(**) رستن Ristin = نیشن رستن = تخش Ristin = غزل

کۆنی مستهفا گران و بگریه
 حسهه بهلهک گوته علی بی لاوا: ئاپو تو رونه بنیره
 ئەز برای، ئەز ژهر خوه و تهغه ههرم شهره
 تو بالا خوه بده شهرئ عهگید و فیهرس و خوش میتره
 علی بی لاوا گو: برای ته وایه نهوایه - وهیه - نهوایه
 ژبهری ده دبیتن نارناری قورمایه - ئاگر ئاگری قورمایه.

ههچی شهره ب خاپ و فن و حیلایه
 ئەف روژا ئاپی تهیه، نهرؤژا پهسن خورتایه؟
 حسهه بهلهک گو: ئاپو لمن و لقی گری
 عهسکهری تاهیر بهگی گرانه ئی و دبهوری

من گو قه تی بنی کۆنی مستهفاووتی ل برای خو نیری. لی خوبایه تی پهسن و خورتی خوهدکی،
 ناخو تو ژمن چیتری

حسهه بهلهک و ئاپی خو چه کرن
 داری رما - روما دههقدی وهر کرن
 ملی ههقدی بکر دارانا کول کرن
 کرن نه کرن زؤرا ههف دی نه برن
 نارنجی ژ کۆن دهرکهت بگرانیبه
 بهری خوه دا حسهه بهلهک و عهلی بی لاوا ئاپی ویبه
 گو خوهدی پاریزی تو خوه دکی ههقالی فی کابیبه
 مه دگو: بهلکی تو ههوارا مه هاتیبه
 حسهه بهلهک بهری خوه دا ههوارئ و بهزیبه
 عهلی لاوا بهری خوه دا زوزانی کولاقانی بی دهنگیبه
 مالا میر مهحمود و تهرشی وهلانی وی نانیبه
 و هنی ژ نوغه خوه بهردا کوما بی سهری و بی بنیبه
 بو نالنالی بریندارا و برین رشکال وری سپیایه
 کوشتن و تالان و شهره بی داویبه
 عهلی لاوا که ته فی نالیبه، حسهه بهلهک که ته وی نالیبه
 عهسکرئ میر مهحمودئ کولاقانی شکهستیبه
 کۆنی مستهفا مهز نه بگریه
 کوری باقا ههقدی گرتن وهکی پهزه (*)

(*) پهز Paz = Piz.

سوارا لدؤرا مير مهحمودئ كولافانی کرن گیره
 دهنگئ پهشکا
 قیرتین خورتا هالانی کورئ جوامیرایه
 نارنجئ رابو ژکونی مهزن دهرکه تیبیه
 ب سئ دهنگا ژسوارا لهیلاندیبیه
 سه رئ مهحمودئ کولافانی دسه رئ مستهفا دهرکه تیبیه
 گاغا چاٹ لئ کت گو: هم ها ودره فیهیه .
 ژنشکا سه رئ وی و حهسن بهلهک لههف که تیبیه
 دیسا بیاشده بلهز بازدا فهگه ریبیه
 سه رئ وی و تاهیر بهگئ لههف که تیبیه
 ژبه ر وی و علی لاوا کالی مئر خاس لههف که تیبیه
 علی گو: بخودئ تو خلاص نایی ژفی له پیبیه
 هه ر چار فیهرس که تن سه ر پشستا ویبیه
 هه ر چارا رم بهه فره ل موثکا (*) پشستاوی خستیبیه
 سه رئ وی ژیکرن بکول مصریایه
 ژ نارنج خاتونئ ره کرن دیاریبیه
 کوما کولاقانا بجارهک شکه سستیبه
 مستهفا داوه تا تاهیر بهگئ لدار دانیبیه ،
 بو قیر قیرئ موترپ و قره چپایه
 مستهفا هه ر یه کی پرواک لوا کریبیه
 حهفت شهف و حهفت رۆژ داوه تا خوه کریبیه
 رۆژا حهشتا به رئ خوه دانه رهایئ کالکویه
 چیرۆکا نارنج خاتونئ لقره دیا
 بره خوهش بی سه رئ جقاتئ دگوندیا

تهحته بیش (*)

ژدهفته ریت جه گهرخوینی
 هاته فه گوهازتن
 کافلی تهحته بیش، دناقبه را دارئ و کورک ده هه تا ئیرو ژئ ب فی دمینی. تهحته بیش ژ کلیش
 (کلس) پیغه تشسته کن دی لئ دهرناکه فی. ژ خوه ره (ئهوب خو) دسه رئ چپاکی دهیه. ب زوری ری پئ
 (په یارئ) دکه فی. جارنان شقان بزنی خوه لئ دچهراند.
 تهحته بیش جیکئ نهخۆشه، لی ب خوه دئ (بو خودانیت) خوه گلهک شرین و گران بهایه.
 جاره کن ژجاران، یهک ژ خوه دئ (خوه دانئ) تهحته بیش ب روتی و په ریشانی و پینجه ری گهایه
 باژیرئ ستانولئ، ئول وی ده ب سالا و ده ما کار و خه بات کریه. پشستا وی ژبارئ دهوله مه ندا کول بویه،
 لی چاره ژ خوه ره نه دیبیه. هه ر ب فی ناوایی چهند سالیئ دور و دریز په ریشان مایه.
 رۆژه کن کچه بافهک (کچه کا بابئ خو) لی راست هاتیه، خوبایه (خودانا) سه ر و چمچ، سه ر و
 سکه هی وی پاکژ و بزین و ئهوب خو ب دار و بهر (بهژن و بالابو) کچکئ ئه و ئه فیناندیبیه
 (حه ژیکریه).
 یان ژئ ئهختیار (کالو) ژ بی نهفسی، پیبری و ژ بی که سی، هه ر دوا له ههف پرسی، هه ر چاوا بو هه ر
 دوا ئیک و دو ئه فاند (هه باند) و پاشی هه فدی مارکرن.
 ژنک خوه دئ مال و خان و خاندان بو. میترک ژئ ب دار و بهر و کیم دیدار بو. ب فی ناوایی چهند
 سالان ب هه فره ب دلخۆشی و گهرده ن نازادی و سه ریلندی راپورانندن. ئه و گیره ده ستئ وی ژئ هاته
 شوشتنئ، لنگئ (پیت) وی بیئت ب چاروخ (ب کالک) که تن قوندر، ئه و کنجئ زیتورئ زیقاری ئه و
 جلکیت په رتی بیئت دهروزیئ) بیئت لی (لبره) هاتن گوهارتن. برچی (برسی) بون بو دهوله مه ندی و
 پینجه ری پیکه تن هاتن فروتن.
 هه ر چاوا بی لی شرنیبا وهلات ژ بیرا وی ناچی. هه ر چ قاسی «تهحته بیش» نهخۆش دبی، ئهف
 ئافانی (ئافه دانئ) یه ئه فانی یه که بلند ئافا کریبیه.
 ژ له ورا رۆژه کی لسه ر پشستا قه سرئ دچۆ و دهات، به رئ وی که ته کوردستانئ و «تهحته بیش» هاته
 بیرا وی، که لا گریئ داسه ر و هیتسترا (رونکا) دچاقا ره ئافیت (دچاقادا گورکوپر هاتن خار) ژنکن
 باکرئ و گو: «کورۆچ هاتیه بیراته، کو تو دگری، خودئ خیربکی (خیرکته)؟ ته تشتهک ل دور من
 دیبه؟ یان تو ب سه ر گوما که تی، راست بیژه کا دهر دئ دلئ ته چیه؟
 میترک گو: نا وله، ئه ز گلهک ب (ژ) ته دل خۆشی دهم و ته ب چاقئ خوه نادم، لی وهلات شرینه.
 هاتیه (هاته) بیرا من دلئ من دسه وتی (دسوژی).
 ژنکن گو: حه بران، هه که وهلاتئ ته هه و قاس خۆش و شرینه، برا (بلا) ئه مع ب هه فره هه رن،

(*) تهحته بیش، دیاره تهحتا بوشیبیه و لیکدایه.

(پیتکفه چین) وهلاتنی ته.

روژا دی (پاشتر) دهست ب فروتنا خان و مان (خانی و ناڤ مالی) و هور و مورین خوه کرن و فروتن. پشتی چند روژن بازرگانی خوه باکرن (گازیکرن) و بهری خوه دانه وهلاتنی کوردستانی و هاتن «تهخته بیش».

لن چاوا گهانه ناڤ کافلین «تهخته بیش» میترک کنجی خوه ناکفیتن و خوه دناڤ گیایی وئ ده گهڤراند و گوت: ناڤ تهخته بیش! ژنگن گو: کورډ مال خرابوقه‌ی وهلاتنی ته تهخته بیش نه‌قه (نه‌قه‌یه)؟! کو: نه‌ری وله، ژنکی جهی باڤ و کالی منه، که‌فری پیشیا جهی کو نه‌ز لن هاتم دونیایی، نه‌فه، نه‌ف تهخته بیشه!

ژنکی ئیشاری کبیر دا قرکا وی و سه‌ری وی ژیکر و دناڤ کافلین «تهخت بیش» ده‌قه‌شارت، و ب مال و بازرگانی خوه‌قه ری گرت فه‌گه‌ریا وهلاتنی خوه.

ژ وی روژنی ده (وه‌ده) مله‌تی کورد، ئی چیرۆکی ژه‌قه‌دیته: «ناڤ تهخته بیش».

چیرۆکا روڤی و کوسی (روڤی و کویسه‌له‌ی)

ژ ده‌فته‌ریت جه‌گه‌رخوینی

هاته‌قه‌گوه‌ازتن

۱۹۷۴/۳/۳۱

جاره‌کی روڤی و کوسی بونه‌هه‌مباری هه‌ف و ب هه‌قه‌ده‌خلا (ده‌خلی) خوه چاندن. وئ سالی خودی چیکر گه‌له‌کی ده‌خلا وان باش هات و روژا بارکرنی هه‌ر دو هه‌مبار (هه‌قه‌به‌ر - هه‌قه‌شک) ل هه‌ف روشتان و گوتن: نه‌می ئیسال چاوال هه‌ف پارکن (لیک فه‌کین).

روڤی گو: نه‌می بکین دو کوما و هه‌رو هه‌رین نه‌والی و بازدن، کی به‌ری گه‌ایی (گه‌هشتی) نه‌وی ژخوه‌ره پارا (باهرا) خو به‌ری بگری. کوسی داخوازا روڤی ناسکر (زانی) و گوت: باشه بره ولویی. لن ئیشاری روڤی هاته مال دلخوتی و روی گه‌شی گوتنه ژنا خوه، هییدی وه‌ره، تو دزانی من چ گریه، بیده‌ر (جوخین) هه‌می وئ (دی) ژ من ره بیینی.

ته‌نی (بتنی) کوسی چۆ جه‌م هه‌قه‌اله‌کی خوه و ژیره گو: «هه‌ی مال ویران روڤی دخوازی ده‌خلا (ده‌خلی) من ته‌فی ژخوه‌ره بدزی، و چیرۆکا خوه ژیره گوت. کوسی گو هه‌قالی خوه: تو زانی (دزانی) نه‌می چ بکن ب سه‌ری وی؟ تو پییره (دگهل) هه‌ره نه‌والی (نه‌الی) و نه‌زی بکه‌قم ناڤ کوما مه‌زن، که‌نگی هات، نه‌زی دهرکه‌قم و بیژم، نه‌ف کوم من ژخوه‌ره گرتیه، نه‌ز به‌ری ته‌هاتمه.

سپیدی هه‌ر دو هاتن سه‌ر بیده‌ری و ب هه‌قه‌ره چۆنه نه‌والی و بازدان، لن ما که‌نگی کوسی کاری (دشیت) بگه‌هی روڤی؟

روڤی دی ژنی کر (به‌ری راگر - پیشکه‌ت) و هاته سه‌رکوما مه‌زن، لن هه‌قالی وی گو: هی من نه‌ف

کوم ژ ورده (ژویری) ژ خوه‌ره گرتیه، هی (هیژ) تول نه‌والی نه‌ز گه‌امه‌فر (فیره).

روڤی ده‌ف ل لیفا خوه کر (لیفا خوگه‌زت) و گو: بخودی چیرۆک دوژواره و چاقین خوه گرتن و هن (هنده‌ک) خاپینی (فند فیلیت) دی ثانینه بیرا خو و گو: نا (نه) نه‌ز وه ناکم ب نییری، کی ژ مه‌ سالی وی پر ده‌رباسی بونه (داکه‌قتی تره) بره کوما مه‌زن ژیره‌بی (بو وی بت).

کوسی گو: بنیره هلا تو کیژان سالی هاتیه دنیا‌یی؟

روڤی گو: دسالا کو ئاده‌م هاتیه دنیا‌یی نه‌ز چۆ بومه.

هه‌مه‌ کوسه‌ پوژنی و هیسترتین وی هاتن خوار. روڤی گو:

برا ته‌ خیره‌ دگری؟

کوسی گو: هی برا گۆریا سه‌ری ته‌بی، دوی سالی ده‌ کورگی (کورکین) من خورت چاره‌ده سالی، سه‌ری خوه دانی و مر.

روڤی به‌ری خودایی و گو: تفول رویی ته‌بی، من زانی بو نه‌ف قرمچونکی ستوی ته‌ نه‌نی فا سالانه.

چیرۆکا که‌له‌بابا غای (*).

ژ ده‌فته‌ریت جه‌گه‌رخوینی

هاته‌قه‌گوه‌ازتن

(۱۹۶۴/۵/۵)

روژه‌کی بییری دانی خوه دکوتا. که‌له‌بابی (دیکی) ژی هات و نکلوکه‌ک (نکله‌ک) لیندا و چاقه‌کی وی پزاند (په‌شاند) که‌له‌بابا (کروس) (***) رابو و به‌ری خوه‌دا چۆلی و چۆ چۆ و چۆل کینچه‌کی راست هاتن (راست ئیک که‌قتن).

کینچه‌ی گو: تی هه‌ری کو ئایی که‌له‌باب (تو دی کینه‌چی مامی کوسی؟ قوزلقورتا باقی که‌له‌باب، لن نه‌ز بیژم چ (چ بیژم)؟ بیژه که‌له‌بابا ناغا؟!

کینچه‌ی گو: تی هه‌ری کو که‌له‌بابا ناغا؟

که‌له‌باب گو: نه‌زی هه‌رم چۆل و چۆلستان، به‌ری و به‌رستان (به‌رستان) شار و شارستان بینم کومه‌که‌ گران، پیرا بی دران (ددان)، چاقی م ده‌رانیه‌یه (ئینایه‌ده‌ر) ژبو لیکدان.

کینچه‌ی گو: ما تو م ژی ب خوه‌ره‌ نایی؟

که‌له‌باب گو: چما نابم. هه‌ر دو ب هه‌قه‌ره‌ چۆن، چۆن ... گه‌انه‌ مارکی (ماره‌کی). مار گو: تی هه‌ری

کو (تو دی کینه‌چی) که‌له‌باب؟ که‌له‌باب گو: قوزلقورتا باقی که‌له‌باب؟

(*) چیرۆکا دیکل ئاغایی ژی تیتته گوتن.

(**) نه‌ف سنی ناهه‌ دزمانی کوردی کرمانجی (که‌له‌باب، کوسی و دیکل) ب کارتین و ب سو‌رانی (که‌له‌باب و که‌له‌شیر)

ب ههڅه (پښکفه) فهگهريان و هاتن ئيقاري ب سهر خانين پيرتده گرتن. کيچ کهته بهر دؤخيني (مال دؤخيني). ماري خول ستونې پيچا. ريخ کهته تفکي، گوندور چوسه دهڅي دهري (سهردهري) تاژي ل بهر دهري ما. کهلهبابي گو (کر) قی قی.

پيری گو: قوزلقورت، هي ب دلی (دهمی) ئيقاريه بانگ ددی؟
کيچي زور دايي لاشي (لهشي وي خوراند و دهڅ ل کر (لهق ليتدا). پيری گو: نهو تویی. نهز رابم ناگرهکي بکم، ته بگرم، ته بکوژم. گاڅا دهستي خوه خسته تفکي دهستي وي ل (ب) ريخ کهته. پيری کر کو ب ستونې پاڅکي، ماري پيڅه دا. دهرکهته دهڅه کره هاوار گوندور بسهرده کهته.
تاژي خوه چنک (موت) کري ژ ههڅ فهوهشانده و کهلهباب ژي ب نکولا ب چاڅي وي کهته و رژاند و تولا خوه ستاند (ژي ستاند).

ههتا عقل ناسکر مال خلاسکر

ژ دفته ريت جه گهرخوینی هاته فه گوهازتن

(۱۹۶۴/۴/۳)

شیرۆ کورې خانه دانهکا پر مهزن بو. رۆژا باڅي وي سهرې خوه داني. گلهک مالي دنيايي ب شون خوه هشت. لي شيرۆ خورت و دل بژوکی کر و گوڅه ند بو ب سهدان ههڅال، تولاژ، سهرسهری، بي نومک (بييهخت)، نان کوز، ل دؤرا خو چفانندن و مالي خول وان خهرج دکر (دمه زخاند). ههر شهڅ، جڅات، ستران، ديلا نگر و گوڅه ند و خوارن و فه خوارن. ديا وي گلهک جارن ژتيره دگوت: «کورې من دهڅ ژڅي ناوي بهرده، لي شيرۆ بي دليا ديا خو دکر و دهڅ ژ کاري خوه بهرنه دا (دهست ژي بهرنه دا) و هي (هيژ) پيتر پيتر پيتر چو. دهیکا وي رۆژه کي دهستي خوه دابه رويي خوه و پورين و گوت: «گهلؤ دئ داوييا (دويمهيا) کورې من چ بي؟ نه زانم (نه دزانم) کو نهڅ قريژا دؤرا وي، وي (دئ) شه پرزه بميني. نهز هنگي چ کارم بکم. دڅي ژ نها نهز هوستاييکي بکم. دئ وهکه ميتر کهته ناڅ مالي خوه. سندوقهک پهره (پاره) گريدا و فه شارت و دهستورا کورې خوه لي لئ د (دا) و گوت: کورې من، تشته کي ددلي خوه ده مه پيله (نه پيله). ژ خوه دونيا نهڅ هه تا تو ساغي، سهريلند و دلخوهش دهرياسکه، مالي باڅي ته پره، هنگي ساغي بهسي ته يه.

شيرۆ وهکه ميتر مالي خوه وه پشانده، لي تهڅ خسته دهڅي تهرسي و نه مه رديدا. چهنده سال دوي ناڅي چن، بهلنگازي (بهلنگازي) سهرې خوه لي هلدا و پهريشاني ب سهردا هات، رۆژ ب رۆژ بهر بکو تالا ربه نني و پارسکي قه دگه ندري.

نهو ههڅالين کول سهر سفر (*) مهزن دبون، هيدي هيدي خوگرتن (دهستي خوگرتن) و دهوله مند بون. ئيدي دؤري وي دچون و کهني پي دکرن (ترانه پي دکرن)، ههر کهسي ناڅي وي ب نه زاني هلدا، رويي

(*) ميترت پاري بون ههڅاليت وي.

مار گو: لي بيژم چي (پا چ بيژم)؟

کهلهباب گو: بيژه کهلهبابا ئاغا.

مار گو: تي هيري کو (دي چييه کيرې) کهلهبابا ئاغا؟

کهلهباب گو: نه زئ هيرم شار و شارستان و چؤل و چؤلستان بينم کومه که گران سهر پيرا بي دران، چاڅي مه ده رانييه ژ بو ليتکدان (*)

مار گو: ما تو م ژي ب خوه ره نابي؟ گو: به لي. چو. چو... ل گوندوره کي راست هاتن.

گوندور گو: ها کهلهباب!

کهلهباب گو: قوزلقورتا باڅي کهلهباب؟

گو: ما چ بيژم؟!

کهلهباب گو: بيژه کهلهبابا ئاغا.

گوندور گو: تي هيري کو کهلهبابا ئاغا؟

کهلهباب گو: نه زئ هيرم چؤل و چؤلستان، شار و شارستان بينم کومه که گران، سهر پيرا بي دران، چاڅي من ده رانييه ژ بو ليتکدان.

گوندور گو: ما تو م ژي ب خوه ره نابي؟

کهلهباب گو: چما ته نام. چو چو... ل تاژيه کي راست هاتن.

تاژي گو: ها کهلهباب.

کهلهباب گو: قوزلقورتا باڅي کهلهباب؟

تاژي گو: لي ما چ بيژم؟

کهلهباب گو: بيژه کهلهبابا ئاغا.

تاژي گو: تي هيري کو؟

کهلهباب گو: نه زئ هيرم چؤل و چؤلستان، شار و شارستان، بينم کومه که گران لسهر پيرا بي دران، چاڅي من ده رانييه ژ بو ليتکدان.

تاژي گو: ما تو م ژي ب خوه ره نابي!

گو: به لي. چو چو... ل ريخه کي راست هاتن. ريخه کي راست هاتن. گو: کهلهباب؟ گو: قوزلقورتا باڅي کهلهباب. ريخه کي گو: لي ما بيژم چي؟

گو: بيژه کهلهبابا ئاغا.

گو: ها کهلهبابا ئاغا، تي هيري کو؟

کهلهباب گو: نه زئ هيرم چؤل و چؤلستان، شار و شارستان، بينم کومه که گران ب سهر پيرا بي دران، چاڅي من ده رانييه ژ بو ليتکدان.

گو: ما تو م ژي ب خوه ره نابي؟ گو: به لي.

(*) ژ بو ليتکدان = ژ بو شيري.

خوه ژئ دقورمچاند (چاقیت خو ژئ دگرتن و یاری بیت خو پئی دکرن). کرمانج دبیتن: کوگور پیر دبی، دبی قه شمه ری کوچکا (ههکو گورگ پیر دبیت دبیته پئی ترانکی کوچکا).

جاره کی شبرۆ بهیست کو هه فال هه می چۆنه گهشت و سیرانی، دقیا بو ئه و ژئ، تشته کی بو خوده پیه بی. چقال (د) خو خه بتی لئ. ژ قروشه کی پیتر ب خوده نه دی. رابو بیست پهره دا ب ماست و ئیدی ب نان، ئو بهرئ خوده دا ری چۆ. ب ری ده کا ماستئ خوده دانی و ده ستاقه ک پزانده (چو ده ستاقئ) و ل فه گه ری دی (دیت) کوچک ماستئ وی دخوار، رابو پزانده (رشت) و چۆ جه م هه فالین خوده و نانئ خوده بورساند و هیست دقرا ویدا چۆنه خوار. هه فالین وی، هه فالین بی باف (شیر حه رام) لئ گهانه هه ف و ژئیره گوتن: مال خراب کا ته چ ئانیه ژخوه ره؟ وی گو: من ژ خوده ره هه نک ماست ئانی بو، لئ کوچکی چه لپاند (هه رماند)، من پزانده (رشت) هه م ب هه فالین نانو هه فالیت پاری ب هه ف ره که نیان (که نین) و گوتن: چاوا کوچک بخوی! ب هه ف ره کرن قیرپن و ده ست ب که نیی کرن، چاوا کوچک ماست بخوی! که سی تشته و لو نه دیه. هئ پیتر پۆزئ (دفا) شیر شه وتی (دفا وی شکه سن) و رابو ژ ویرئ دا ری و هاته جه م دیا خو و گوت: «دایئ ئەز گه له ک ل گوتنن ته گوتینه من پو شه مان (پیتشه مان) بوم. لئ چ بکم، «هه تا من عه قل ناسکر مال خلاسکر». ئەز هیشی دکم تو شیرئ بهرئ خوده دروست بکی. نها ئەز دخوازم هه رم خوده ژ دهر دئ شان تهره زان (تهره سان) بکوژم، قه نه بی (چو نه بیست) بره (بلا) گونه هئ ته که فی سئوئ من! دئ (دایئ لئ نیری و گوت: کورئ من چما تی هه ری خوده بکوژی، (چهوا تو دئ چی خو بکوژی) ئەز ناخوازم تو خوده بکوژی، لی نه تی دخوازم خوده ناسکی (خو بنیاسی) ئەز دیا (ده بکا) ته مه، هئ (هپژ) تیرا ته ل جه م من مایه، ئەگه ر تو دکاری ده ستئ خوده بگری به سی ته یه.

شیرۆ نه ئیا دیا خوده ماچکر و گوت: سه د میترئ خراب ب قوربانا (گۆزی) ژنه که جی (تیگه هشتی) بن، ژیرۆ پیقه ئەزئ گه له ک ل خو مقاته به م (ئەز دئ گه له ک هشیاری خوم).

دایکئ ده فی (ده ری) سندوقئ ژئیره فه کر و ده ستورا وی لئیدا گوت: ها فایه (ئه فه یه) مالا (مالئ) ته، ئیدی ئەز ب کیری ته نما بیم کورئ من. لاوک رابو هه ر تشته وه که بهرئ ل مالا خوده دانی و پۆزا پاشی باکره هه فالین خوده و ژوانه گوت: گه لی هه فالان هون ته ف پۆزا چارشه مبی ل جه م من میقانن، لئ ژوان وه نه خوارن و نه فه خوارن چیکر و دانی به روان.

به ری هه ر تشته کی چیرۆکا فه شاردا مالئ خوده ژ وان ره هور و کور ب دارفه کر و گوت: گه لی هه فالالا تشته ک که سی نه دیته دقئ چیرۆکا مه ده دهر ده که فی. باقئ من هه نک Hinik نان و هه نک رساس د ئۆده کیدا هلانی بون، گدیانیو، مشکا رساس خواربو و هئ نان ده جه ئ خوده ده بو. هه میان ل هه ف نیری (بهرئ خودا ئیک) و گوتن: «راسته مشک بی باقه، کاری (دشیت) رساسی بخوی (بخوت) به لئ کاری بخوی. هه مه (هه ما) شیرۆ ده ستئ خوده ئاقیتته دارئ خو و پزانده (فه وه شاند) وان و گوت: هه ی تهره سینۆ، چما ب به له نگازی کوچک نکاری ماستئ من بخوی، لئ ب ده وله مه ندی مشک کاری رساسئ من بخوی!؟

گورپی سیوی

ژ دهفته ریت جه گه رخوینی

هاته فه گه ازتن

(۱۹۶۴/۵/۱۵)

گوری سیوی (*) و چه پهل و بی توره و که له ش بو. پۆزئ سه د جاری (جارا) گوندی پیتشه را درئژی بهر ده ری دیا وی دیون. فی دگو: مریشکا من دزیبه وی دگو، سه ری زاروکی مه شکان دیه. ئی دی دگو زیانا مه کریبه.

رۆژه کی پیرا دیا وی بهر دایئ و گو: هه ره جه م مالا خالی خوده چه ند پۆزا بیته نا خوده به رده (بده)، به سه ته ئەم چرساندن (گیتزکرن) هه ی خودئ نه هشتو. نه چار کورپی دا سه ری و ئیتقاری خوده گه هانده مالا خالی خوده و ل بهر تفکی (سفکی) رو نیشت. خالی وی پۆزا دی ئەو ب خوده بره جۆت. چه ند پۆز ده رباس (ده رباز) بون، کورپی تی ده رخست کوژنخالا وی ب یاره.

رۆژه کی خول مال راکرت و فه شار (فه شارت). یاری ژنخالی هات و گوت: کچی بی باقئ، ئەف قاسی قازئ وه هه نه، هه مه رۆکی مه ژئ نه خوار؟! ب دروو تو دبی (دبیژی) ئەز دل بژوکی ته مه؟ ما وی (دئ) چ بیبی (بیت) کو چاره کی قازه که (کا) داگرتی ژ منرا بینی سه رجۆت و ئەز و تو خوده پیه قاسکی حه نک و لاقرده یا ژئ بکن و، راموسانه ک ژ روین ویدا و گوت: ئەز له یقیبا ته مه، گایئ من به له که، هه مه خوده ل گایئ به له ک بگره وه ره. ژنخال به رسقا وی دا گوت: ئەز قازئ و خوده دئ قازئ ته فده (پیتکه) ب گۆریا سه ری ته دکم گدیانو. چقا (چه ند) تو دلئ مروف بخوه ده وتینی (دسوژی)، ئەزئ رابم نها قازکئ سه ر ژیکم و ئەزئ تاشتیبا ته بینم، بره (بلا) گوری و خالی خوده ژه هری بخون.

میترک دا ری و ژنکی بهرئ خوده دا سه ر ئاقئ. گوری ده رکه ت و چۆ جه م خالی خوده و کراسئ خوده ژخوه کر (ژبه ر خوکر) و گوت: خالو گایئ مه ساره، ئەزئ کراسئ خوده ل گایئ خوده کم. هه ی! خال پی که نیبا، لئ وی کراسئ خوده ل نوفا گایئ خوده گرئدا و ژنخال قازا داگرتی دانی سه ر ده ستئ خوده دا چۆلی. چاقئ وی ژ دورقه ل گایئ به له ک گه راند، ژگایئ میترئ خوده پیقه تو گایئ به له ک نه دیتن، هه مه خوده لئ گرت و چۆ. لئ گاغا نیز کایی لئ کر دی کو میترئ و بیبه. هاته بیبا وی کو هاتیه خاپاندن، لئ چ بکی؟ دروه دک ئانی بیبا خوده و چۆ خوارن ل بهر میترئ خوده دانی و گوت:

میترکو، ئیرۆ قازه که مه مر نزانم چ به لا وی بو، ده بخوه وی (دئ) پو شه مان بی. خال و خوارزئ که تن سه ر قازئ و خوارن.

رۆزا دی میترک هاته مالا خالی وی و گوری دیسا خوده فه شار دیبه و گوت: هه ی بیبا ف م زانیبو تو دروو ل من دکئ، قازئ دبی ژمیترئ خوده پیه و دبیژی، من ژ تهره سه ر ژیکریبه، ئاخ ژ لیستیکئ – حیلپت – وه ژنا. ژنخالی گو: «گدیانو تشته کوب سه ری من هاتیه. وی تهره سی خوارزیکئ

(*) سیوی ب کرمانجییا به هدینا ژ بو دای مری تینه گوتن و ب کرمانجی بوتان ژ بو باب مری.

(خوارزاکي) وی، کراسی خوه ل نوقا گایب مه گرتیدا بوژ دورقه من چقا (چهند) چاقنی خوه گه راند، ژ وی بهله کتر من توگا نه دیتن. نه زئی رابم یه که دی ژ تهره چیکم، لی دقنی نیشانه که (کا) دی ژمن ره په یاداکی.

یاری ژنخالی گو: نیشانا من؛ نه زئی ل دهقنی (سه ری) پتیا خوه نوکا برژینم (پن وهرکم)، همه مده په ی شوپا نوکا، تنی (تودئی) راستا راستا (راست و راست) بی بی با (نک) من لی دیسا حه نه کنی خوه ب من نه کی، ته دوه (دوهی) نه ز بی خوارن هیشم (هیتلام). میترکی یاری وی چو، و ژنک ژی چو دهرقه. گوری پاشلا (پاخلا) خوه ژ نوکا دا گرت و دا ل سه (دا ری) نوک ب سهر داکرن (نوک ب ریکنی وهرکرن) ریژ و ره شانندن و چو جهم خالی خوه چاوا ژنک دا سهر ری (دهمی ژنکی دا ری) دا سهر شوپا نوکا و دی کوهاته جهم میتری خوه، هه ما ساریو، ژ شهرمادا گوت: میترکو نه خو شیهک ب فان قازین (قازیت) مه که تیه، ئیرۆ ژی یهک مر نزانم چ ب وان (ل وان) هاتیه؟! خال و خوارزی خوارنا خوه خوارن و ژنک هه گه ریا هاته مال.

روژا دی (پاشتر) گوری خو هه شاریدییه، دیسا میترکی یاری ژنخالی هات و گوت: «وهی بیباث من نه گو تو حه نه کنی خوه ب من نه کی؟ ژنکی گوت: ناخ نه ز دلی خوه بقه لشییم (بکه لشم)، تو ژ من باوهر ناکی، پا ب خودئی، ل سهر پتیا جو تین مه ب کولما (مستا) نوک ره شانده بون. نه ز نزانم کی ولو (وه) کریو؟

میترکی یاری وی: کچی ئوجاگک دناث زه قیا مه ده هه یه، خشر و خالی خوه (خشر و چه کیت) بیه تیده دینه و ژئی هیقی بکه و بیته:

نه ز هیقی دکم نه ز سافارکی چیکم خال و خارزی بخون. میترک دا ری و ژنک دهرکهت دهرقه. گوری بازدا چو که ته ناث وی ئوجاغی خو هه شارت.

ژنکی خشر و خالی خوه دانه هه ف و برن دانینه بهر دیواری و گوت: هیقی دکم سافارکی چیکم، خالی یه کی دهقی و بیژی: نای خوارزی نه ز مر م و، خوارزی بی: نای خالو نه ز مر م. ژنک هه گه ریا و گوری خشر و خالی ژنخالا خوه ثانی و هاته جهم خالی خوه و گوت: خالو ژنا ته ب یاره و ژ سه ری ده (ژسه ری هه) چیروک ژیره گوت: گو هه که نه م چونه مالی وی ژ مه ره سافارکی چیکت، گا قا ته خوار، بیته نای خوارزی نه ز مر م و ئیش ته تو نه بی (ته چو ژئی نه بت). خال و خوارزی هاتن مالی و ژنکی سافارا وان دانی بهر وان و، خال که قچک لی خست (لیدا) و گو: نای خوارزی نه ز مر م. خوارزی گو: نای خالو نه ز مر م و، ههر دو گیت بونه (گربل بونه ویری) سهر پشتی و دین (دیت) زره قیتک (زه لام) ژ هندر و بازدا و گوت: هه ی هه ی، خوارزی گوت: خالو رابه سوارا نه م (هیتلین). ههر دو رابون، په قرا ژنک و میترک کوشتن و ژ گوند بازدان و چون.

ههر دو هاتن بهر گونده کی، خوارزی گو: خالو تو رونه نه زئی ههر م نانی ژ خوه و ژ ته ره بیم. خوارزی ل ناقا گوند، ژ خوه ره گه ریا هه ک نارد (نار) دا هه ف و ل مالکی راست هات دی کو خورته ک ل قورچکی (قورنه تی) رونشتییه، گورزی سنبیلا باددی و ژنه که جوان ل بهر سیلی نان چیدکی (نان د پات)، هه مه

بهرقه چو و گوت: ژنخال، ژ بو خاتری (خاترا) خوه دی تنی قنی ناردی مه ژی بکی نان، نه ز برچیمه.

ژنکی گوت: گوری ژ خوه ره نانکی بیه و هه ره، نه ز نکارم نانی ته چیکم، کاری من هه یه.

گوری گو: خودی قنی میترکی ژ تهره بهیلی، تنی ناردی مه چیکمی نه ز گونه مه (گونه ه ژ من تنی)، خالو ژ ده ولت سهری خوه ژیره بیته بره (بلا) چیکمی. ئی خورت ژیره گوت: ده فره ک ناث بهرده سهر ناردی (ناری) و بکه دوتا، نان ژیره، بره دبهر گونه هه مه که قی. ژنک گو: گوری ده کا ناث بهرده سهر ناردی خوه نه زئی چیکم.

گوری ل شونا چه نگه ک ناث (چه نگه کنی نا قی) چو گویز هه می بهردا سهر و نارد (نار) هه می ب سهر نا قی که ت و گوری ده ست ب گری کر گوت: ناردی من، ناردی من. هه ولو دین کو خوی مالی (خودانی مالی) ل دهری دهری (دهرگه هی) گو: شوش (ئوشه) و باری خوه دانی.

میترک و گوری ب هه قهره بازدا نه هندرو خو قه شارتن. ژنکی نانی خوه ل جهم دانی و هات. ها بیسته کنی ما، گوری گو: نه زئی رابم ژ خوه ره ل عه ره باننی خم (ل دهقی دم).

خورت بی دگل، هه ی مال و پیران مالحو وی مه ههر دووا ژی بکوژی، هه که ته نگنی ته بکی (دهنگنی ته گولی بت).

گوری گو: نه ز برچی مه. خورت ژیره هه ک هه گوف و په نیر خسته ناث نیینی (نانی) و پینچا و خسته پاشلاوی و گوت: نه ز دبه ختی خوه دی ده، دهنگنی خوه مه که (دهنگی ژخو نه نیینه)، لی گوری دهستی خوه نا قیته له گه نن و بو دهنگ دهنگا وی و چو مال خوئی مالی هات و گو: ژنکی دهنگی دهر ویشا ژ بهر مالامه تنی، راهیشته بقری خوه و ب ناث مالی هه چو ل گوری راست هات. گوری گو: خالو یاری ژناته قایه (نه قیه)، خوه هه شاریدی، نه ز ب خوه ره بن و پایسکم (سیلولکه مه). میترک بهری خوه دا یاری ژنا خو؛ و گوری بازدا هاته جهم خالی خوه و گوت: رابه خالو نه ز در ژی دروسکر و ههر یه کی ب جیکبده بازدان.

چیرو کا علوی قه هوه چی

ژ دهفته ریت جه گهر خوینی

هاته هه گوهازتن

(۱۹۶۴/۲/۱۰)

روژه کنی نه ز ل باژاری رها بی لبهر قه هوا خوه رونشتیمه. کاغه ز هاته دهستی من و م کاغه زا خوه داخو نندن.

ناپن من ل باژاری حه له بی مریه و ماله کنی پر و کچه که بی هاشل ژئی مایه. نه ز رابوم چومه باژاری حه له بی و من کچا ناپن خوه مارکر و سهر مالا وی ده رونشتم. کچا ناپن من نه خوشک و پند بو (جان نه بو)، لی گه له ک ب توره و دلوفان و ریژان بو. جاره کنی ژ منره گوت: عه لو پسمام نه بیته نه ف مالی کچا

ناپې منه نه خوشکم (خوشیمانک نینم)، ههکه دلې ته دبیتړی ددنیایی ژ خوهره توکې ببینی، نهز دلې خوهره ژ ته ناگرم لاوؤ. تو واری (شوینه وارا) باقی منی. نهز ناخوژم دل نه خوش بمره، ب قی ناوایی بمینی. ههفالهکې من هه بو ب شفت ب رو (روژ) ب مېره دگه ریا وهکه برا، نه م هه قالې هه ف بون، روژهکې بهرې خوهدا من و گوت:

عهلؤ لاوؤ کچا ناپې ته ناغیدې، ژ خوهره ژنهکه جوان وهره بینه نه حه یفه تو نه ف خورتې دهلال و ل هبیا قی ژنکې بمینی و، ژنک ب خوهره ژته ره دبیتړی، ژ خوهره یهکه دی بخوازه. دهقی م ژى شاش بو (لال بو). م گوت: ماکا نهو ژنا خوشک (خوشیمانک) و باش ل کو په یدا دبی؟

عهلؤ: نهغه قوچه حه له ب. هه ره ته خلیت ژن لې په یدا دبن. خودی زانی (دزانی) کچهک هه یه ژه یقی ره دبیتړی: وئ ده هره (ویغه هه ره) و نه زانه ژى. باقی وئ مروقه کب ب پومته و جوانمیره، نه گهر تو ب نا من دکى (ههکه تو ب من دکى)، نه مې هرن ژته ره بخوازن.

روژا دی مه دهستی هه فدیگرتن، نه م چونه مالکې و مه کچک دی و خوست. ب راستی براژنې وهکه وئ ل دونیایی هې (هیتړ) من نه دی (دیت) بون. چهند روژ دوی نا قی چوژن، من کچک گوهازته مالا مه و نهز بومه زافا. لې کچا ناپې من دهنگې خوهره ناکى، ب دلخوشی و روگه شى دهرمه ره دچی وتې. چهند مه (mih) دهرباسون لې هن ب هن، دلې دو قما من نه خوش خوبا دکر، ته نې دهنگې خوهره ناکى.

روژهکې نه زچومه که روانی و ژ باژاری حه له بې دهرکه تم، ل دهری باژېر هاته بیرا من: چما کا ناپې من نه ف چهند مه هه ما دته خوش و دهنگې خوهره ناکى، نهز که تم گومانا و من دایه هه ف (من هز ریت خو کرن)، هاته بیرا من و من گوت: هه به تو نه به (هه بیت نه بت) به لاکه ژنا من هه به، لې دو قما من ناخواری ژمنه بیتړی، ژ له ورا دل گرتی و سهر دبه ره (سهر شوپه، چا ف دانایه)، دهنگې خوهره ناکى. نهز پابوم فه گه پر ل ژنا خوهره گوهاری بکم، هه لا (کادې) پشتی من ره چ دکى (دې چ که ت)؟ نهز ب پاشقه بهر مال فه گه ریا م و هاتم بهر دهری مالی، من کلیتا (کلیلا) خوهره هیدی ل دهری دا (دهر بر کر) هه یه نهز چ بیتړم، دو قما (مې) چرا خوهره مراند، لې ژنک و هه قالې وئ ب ته نا (ب ته نکا) کراسې شه قی هه قدی داودن ددن بهرهمبیترا رادکشینی بهر خوقه و که یف و حه نهک و لا قردا ژ خوهره دکن.

پا نهز عه لومه، هیدی من شمش (شه ژ) نه گه را خو دهرانی (شمش درب) و نهز چومه ژور، گا فا بیتړنا من کرن، هه قالې حه سن که ته نه ددهکې و ژنک ما ل وئ نا قی. چاوا نهز که تم هندرو، ژنک پابو ژپیداد (رابو ژ پیغه) و لېهر من پاره وستا و گوت: عه لؤ مال نا فاوؤ من مه کوژه، هه تا ب هیقی ژى کیماته لې هه یه.

عهلؤ: ده رابه گه وری کویاری ل مه دهرکه تی ستیرا سبې. دهستهک کنجې (بوکاتی) گریده گه ردهن گازی ستو به یی هندک مایه نه زې چا قی ره شبه لهک وندابکم.

قه نه بې بهلکې چا قی بهلک، به ژنا بلند لېهر مېره تی دبیرا مه بې.

ژنک: عه لؤ مال خرابو وهی سهد جار وهی

من لېهر دهستی خوهدی و پیغه مبهرا و لېهر دهستی ته تویه بې.

لاوؤ عه لؤ بالا خوهره بده هه تا هیقی ژى کیمتا نهک هه یه ئنسانى سهر ره ش نابى کو کیمتاهک (کیمتایهک) تی تو نه بې،

عهلؤ: گه وری سه باقی رابه شفت دچا قی مه ده ره ش و تارى.

ستیر ل نه زمانا دقورژن (دبرسکن) نه گهر ب سهر من و ته ده خوشی دبارى.

تو را به سهریکى دېهر چا قی مېه ب نازدارى

هه ره و وهره بهرې کو کوچهر بارکن ژ قی جهی ژ قی واری

ژنک: عه لؤ لاوؤ سهری قورنایى نه لیف و بیتیه

به ژنا من زرافه، چا قی من ره شه وهک ستیرا تو هلیتیه

سوژا خودی ل جانې م که تیبی هه که تو م نه کوژى

نهز لېهر دهستی ته تویه کم وهکه سوختی بهر مه لیتیه

عهلؤ: لې لې گه وری مال خرابې بهسه تو لا قلا قی وه لوبکه

تو رابه سندوقا نه وهره و مې رونه (قه که)

دهستهک کنجې بوکانى ل خوهره که

پاموسانه کى (*) ژ وان چا قی ره ش و به لهک ل م که ره مکه.

بره ددلی م عه قدا لى خودی ده نه مینی پاموسانا چا قی ره شبه له که

ژنک: عه لؤ لاوؤ رې ژدلا ناچى دلا

بولبول دخوینى لسهر دارا ناچى لسهر گولا

ژسه د باقی خوهره پهبى بتنى من بکوژه

گه لهک جوامیرى وهکه مرن ژفا دهردا ژفان کولا

عهلؤ: من نهو دا بهر خنجر، ژ هه ف بژلاند و که تم نو دا دی و من دى ل هه قالې خوهره و گوت: هه ی

ته ره س هه قالیا ته نهغه کو تول دؤر ژنا بگه رى و من پاره شته شه ش ئوگرى (دربى) و لې کر قی پین و

گوت:

لاوؤ عه لؤ من مه کوژه، بهیتله نهز ژ ته ره بیتړم.

من دی هیتستژ چا شان هاتنه خواری (تڑی چا فا روندک بون) و گوت: «عه لؤ مال خرابو نه ف ژنک

ژنا من بو، بچویکایى باقی وئ دابو من و نهو ب خوهره ژى کچا ناپې من، قی پاشیب نه ز ژار بوم، ئاپ ل

من ده ف گوه رى و گو: نهز نادم ته. چاره ددهستی من دا چ مابو؟ من نه زانى چ بکم، ناپى بچویکایى

دابو من، لې ده ف ل من گوه رى. رابون ژ نه چارى من نه ف لیستک کر (یاریه کر).

خودى تویه کى تیخی مالا خوهدى فه قی رى و دل گرتنى (نه قینى). مروژ ژ هه ر تشتى ره ستوخوار

دکن (سهر شوپه دکن).

(*) پاموسانکى.

لاوؤ عهلو، ئەز ب تەرە نەبێ بەختم، لێ ئەز چ بکم من نکاری بو ژ تەرە بیژم، ئیجا (فیجا - ئیجا) تو من دکوژی بکوژە.

ئەز رابوم چومە ئۆدا کچ ئاچا خو (کچ ماما - دوئاما) خو، و من دەستورا خو ئۆ خووەست و ئەز بێن شتوریم.

کچ ئاچا من گو: عهلو لاوؤ بکوژە هێ تو خو پێکریه.

ئەز رابوم لێ فەگەر پام و من ئەو ژێ کوش و ئەز رەقیام

ژباژێر دەرکەتم نەها ئەز هاتمە عەسکەر بێن فایه ئەز دمرم

ئەز هیقی دکم، کو تو سترانا من بیژی، فێ جارێ وی مێرکی ژ مەرە هەر گاف سترانا وی دگوت و خوێش دگوت.

ب فرده من سترانا وی باش ب دارفە نەکریه.

ئەگەر رۆژەکی من یەک دی کو کاربی (شیبابت) ژ من دەبیژی ئەز دویمایی بێ بینم.

چیرۆکا قوچه به قچه غاس

ژ دفتەریت جەگەر خوینی

هاته فەگه زتن

(۱۹۶۴/۲/۱)

کوژی خوندکاری جزیری ب چل سواری خو فەهەرۆ دچۆنە نیچیری. رۆژەکی خەزەلەک راکرن و ل هاورا وئ کومبون و محەمەد باکر و گوت: «مرۆقی ئەو خەزەل د بەرفە دەریاس بێن؛ لێ خۆدی ولو چێکر کو خەزەل دناش لنگێ مە هینا (هەمی) وی فەرا دەریاس بو. محەمەد داپە دەشتا نیچیری و سوارا داپە شۆیا وی، ها ل فر، ها ل ور، سواری وی هەمی ژ پاشفە مان و محەمەد و خەزەل ژبەر چاقین وان کەتن و سەر هەف و ندابون (لینک بەرزەبون).

هەر چ قاس (چەند) محەمەد زۆر دا ماھینا خو. لێ خەزەل خو ب جندک ل پێشیا تاقیت. ها ل فێ گەلی، ها ل فێ دیاری، ل بەر پالی، جارەکی ژ نەشکافە دی کو کەتە بنێ کۆنەکی. محەمەد ژێ گو چنک و ل دەفێ کۆن پەیا بو. کالەک دەرکەت و سەری مەھینا وی گرت و گوت: «وێ سەر سەری من و باقی من هاتی مێقانی دەلال. لێ محەمەد لێ فەگەر راند و گوت: ئەز نە مێقانم ئەز نیچیرفانم، نیچیرا من کەتە بن کۆنێ تە، ئەز دخوازم بدی من، ریا من دۆرە نکارم راکەم.

کالۆگو: وێ خو دەدی روین کچا من سپی نەکی، وئ هەرۆ ولو ب سەری جامیترەکی بکی. هێ ولو دین (وی هەند دیت) کو کچەک رند و سپەھی دەرکەت و گوت:

نیچیرا تە ئەز، من سوند خواربیه، ئەز مێر ناکم، ب تنێ ئەز وی مێری بکم کو کار بێ (شیبابت)

پشتا من بدی قادی (دانت سەر ئەردی). فایه مەیدان (ئەفە مەیدان) ئەگەر دخوازی ئەز و تو، ئەمێ هەقدی بیستەکی ل سەرپشتا هەسپا بگرتین، ئەگەر تە زۆرا من بر، خو تێ من ژ خوەرە بی، لێ هەکە من زۆرا تەبر تێ کور پۆشمان ب سەر هەقالی خو دە فەگەری.

محەمەد گو: ئەفە ئا جامیترایه. کچک فەگەر پیا هندرو، دەستەک کنجی مێر ل خوەرک و شور و مەرتال تاقیتن ملێ خو ئول هەسپەکی سواری و ژ محەمەد را (ژ بو محەمەدی) دا کەتە مەیدانی. هەقدی گەلەک برن و تانین لێ پاشی کچکی محەمەد تاقیتە خواری و سەری شوری خو دا پاشیا وی گوت: «هەرە ئێ وەکە تە نکارن ل سەر سینگا کچجی جامیترایه بکەفزن».

محەمەد رابو سەر دەردا (سەر شۆر) دل نەخۆش ب سەر هەقالی خو دە فەگەر پیا، لێ هەرچەند گافا دچی (دچو) ل کۆنێ باقی غەزالی فەگەری (دزقیری) و کەسەرەکە گران هەلددی و دچی. هەقالاتی سواری پرسی: کوپۆچ ب سەری تە هاتیە؟ تو ل تە نەمایه! محەمەد گو: ئەگەر ب کۆنێ باقی غەزالی سەری هاتیایا من ب کەفیری چیا دە نەباری و چیرۆک هور و کور ژوارە ب دارفەکر و گوت: لێ سواری ژێ باوەر نەکر و بدزی ژ هەقەر دگوتن: ب خۆدی ئەف دین بویه.

ب سەری دیارکی (بلندکی) کەتن، دارەکە مەزنا بلند ل سەر وی دیاری بو. محەمەد گو. گەلی هەقالاتی هەسپا من (ماھینا من) بگرن، ئەزێ هەرم سەرفی داری بەلکی بەری مرنا خو دیسا ئەز کۆنێ باقی غەزالی بینم. هەقالاتی سەری ماھینا وی گرت و محەمەد هەلکشیا سەری داری بو ئو ژ هەوا دە (فە) هاتە خوار چقلی (چەقەل) داری دین دە شکەست، محەمەد ل هیلینا قرتلکی راست هات، تاییەنک تێرە هێ (هێژ) ل هەوا. گافا محەمەد چاف لێ کر (تەماشاکر)، دلێ وی ژێ چو (دلێ وی چۆن) و ب سەرفە هاتە خوار. هەقالاتی ل سەر و چاقین وی کر و لاشی (لەشی) وئ مەزدان؛ چاوا چاقین خو کر (فەکر) قیری و گوت: گدیانو: ئەو تاییەن ل کویە؟ هەمە هەقالاتی دانە وی (فێ) و گوتن: چقا دل تەنگی؟ تە غەزال ژ بێرکر، دلێ تە کەتە خو دەتیا تایینی (خودانا نەبێنکی) ئەم نکارن ب تەرە بن (ئەم نەشین دگەل تەبن).

محەمەد تایینا خو خستە بەریکا خو و سواریون و هاتن مالی. رۆژ بو رۆژی دەردی دلێ وی گرانترو؛ نەخوشیەک پیکەت (نەخوشیەکی گرت) هۆزان و ژبەکی باقی وی کرن نەکرن تو «چو» چارە ژبەر پەیدانە کرن، لێ هەقالاتی ژ هەقالاتی وی رابو چۆ جەم باقی وی و گوت: ئەزبەنی سەری هاتیایا وی ب فێ کاری (رەنگی) یه:

هێ نو (ژنوی) باف و وەزیر و هۆزان (*) و زبەرەک ب هەقەر چۆنە ئۆدا وی و ژبەر گوتن: هەکە برادەردی (خویاتی) بی ئەفە هالو (هوسا) نابی، یا راست ئەفە کو ئەم وئ تایینی ب دەری باژار فە دینین و پیتوانی (زبەرەقانی) لێ بکن و ناسیکی ئەمی مزگینی و دیاری بکی لێ کن و پاشی ئەمی هەرن ژ تەرە خو دەتیا تایینی بخوازن.

(*) ۱- هۆزان: ناخفتن خوێش و دل گەشکەر ب- هۆزان: گوتن و بیژە بیست فەهاندی و لیک ئینای. ج- هۆزان = تور (ئەدەب).

ب هه قهرا هاتن دهري بازار و نايينه ب سهر دهري به دهني قه داچکاند؛ پيتوانهک (زيره قهانهک - پاسه وانهک) لهر دانين و گوتن: کي هات و لي نيروي ژي بيرسن ئي کو ناسبکي (بنياسيت) نه مي چ بخوازي (بقي) بدمي. بيژه چهند رۆژا ما؛ رۆژه کي خورتهک هات و کره قيرپين و گوت: «وهي نه قه نايينا منه. هه مه پيتوانا زيره قهانا ب قراک و بره جهم خوندکار و گوتن: پادشاهي مه، نه قه خوه دي ناييني. خوندکار ژي پرسى و گوت: «کوړي من کا بيژه، (بيي) توج دخوازي نه زى بدمه ته، لي دقي تو بيژي (بيبي) کا نه قه نايينا کچا کتيه؟ ژ کيزان (کيز) وه لاتييه چاوا گه يه ته؟

کوړي گوتن: خوندکارى من، نه ز يادگار و دياريا خوازم، تي نه ز دخوازم نايينا من بده ته قه من، نه قه چهند ساله نه ز ل پهي دگه ږم و لي چاوا گه يه من، نه زى ژ ته ره بيژم.

نه ز کوړي ميړي شه هره زوړي بوم، خورت چا ل خوه بوم، هه رو باغي من ب سه دا بهر ئودا من قه ده رباس دکرن، دا ژ خوه ره به کي ژي بگرم، لي ژ چاډ سوري، من بهري خوه ب وانقه نه دکر (من ب دوين چاغي ژي بهري خو نه ددايي) ب قي کاري ناف و دنگي من به لا بو (به لوبون - به لافبون).

شه قه کي نه ز ب سهر کتيبا خوه ده خوار بومه دخوینم، ژشکافه من دي چرايي من هيدي هيدي هور دبي (رونه يسي و کز دبي) و رونه يسيه (کا) مه زنتر هندور ل من داگرت؛ هه ي ها نه ز چ بنيري خوندکارى من کچه که (کا) ب شوق و شه مال و دیدار ل قه راغا ده قى دهري پالا خوه دايه شيفه کي و ل من ته ماشاکي. هه مه من خوه دي، دنيا کو من دي، رۆژ ل من هاتيه تاشتي (تيشته گه) و کتيبا من که تيه وي نافي و نه زى لسهر قادي گير بومه تانا بيي نافي (بسپور) به رده ستي هاتنه کو دهري قه کن، تاشتيا (تيشتا) من ناييه، لي دهري (دهر گه) ل وان قه کر، لي هه مي ل روبي من ته ماشا دکن، هور و کور ته ماشا دکن، لي نه و پيرن بدن روبي من. من ده ست و روبي خوه شوش و تاشتيا خوه ژ ده ستي گرت. لي کي کاري بخوي ديسا ولو قه گه راندن (قه گه راند). نه ز چ سهرى ته کيژ بکم (کم)؟ سي شه قه ب قي کاري نه قه کچک هاتيه ئودا من، ته قه جارا من باکري و گوت: کچي به سه ته نه ز کوشتم تو هوڤي، مروڤي، په ربي، ژمن ره بنيره، هه که برا دل بژو کي مني (هه ژيکهرى مني) و هره قاسکي (هه يامه کي) رونه، نه مه هه قدي باخقين و هه که نا (نه) به سه ته تاشتهک به دهنه (له شي من - هه نافي من) دا نه هشت.

کچک که نيا (که ني - کرکه ني) (*) و گوت: قوچه به قچه غاسي، نه ز کچا شاهيانن پهرى ل باغي نيره مي، نه ز هاتمه حه يف و تولا کچا ته هليمن. من بهيست کو تول خوه دانايي (ژ خو ناگري) ل که سى بنيري دا تو زانبيي (بزاني) ژني ژنه سپه هيرت هه نه و نه ز نکارم ل جهم ته روم؛ تنن قايه نايينا من ب ديارى ژته ره، دا هه ر گاف تو دهر دهفته را خوه ره نه چي.

خوندکارى من، من زي هه ر گاف ژ خوه ره داتاني (داتنا - دادنا) سهر قه سروي و لي ته ماشا دکر؛ رۆژه کي قه رته کي مه زن هات و خوه دادايي و ره قانده و بر من زي سوند خوار کو نه ز لي بگه ږم هه تا په يداکم.

(*) که نيا = که ني، کره که ني، ژ ژيده ران (که نيان، که نين، کرن که نين) = پيکه ني (پيکه نين).

خوندکارى جزيري په رۆک پيښه کر و نايينا وي دايي و نه و قه گه رپا مالا خوه و خوندکار باکره کوړي خوه و چيروک ژسه ري قه ژيړا ب دارقه کر و گوت: کوړي من تو زاني (تو دزاني)، باغي نيره مي، پايتخته ختي ميړي په رپانه و که س نکاري ب سه منا (سه نتا) وي که قى (به که قه)، ده ستي خوه ددینه سهر کچا پاشاکي، خوندکاره کي نه زى ژته ره بخوازم، به سه ده ق ژني ژنه که به رده، نه م و په ري چ ژ هه قه ره ديژن، رونيا چاغي بابي خوه (کوزيکا) باغي خوه. محمه د سهرى خوه هلدا و گوت: باقو ته ني تاشته کي ژته ره دخوازم هه که ده ستوري بدى نه ز بيژم؟

بيژه کوړي من، ده ستوردايي: هه که نه ز قى کچکي نه نينم نه زى بزم (نه ز دي مرم). يا قه نج نه وه نه ز ژخوه ره ب دنيا ييدا هه ږم، يان نه زى وي بينم و يان وي (دي) بهنا من ده رکه قى (هيت). نه زى هنگي پوسمان بيم، به لکي ب ساغي ل باغي خوه قه گه ږم.

خوندکار، بابي کوړي ژ هوزان و ريزان و ژيرکي خوه پرسى و ته قه (هه ميا) ژيړه گوتن، ده رمانن ده ري دلن وي ته ني نه قه.

محمه مد رپو ده ستي باغي خوه راموسا و بهري خوه دا توغري و پشتا خوه دا فه له کي ب دنيا يي که ت و چو. ب رۆژا، ب مه ها، ب سالا، رۆژه کي ب سهر بازاره کيده هاته خوار، و بنيري هاقيني (هيتي يني) مروڤا لي په يدا نابي. بازار نافا و تزي ده ولت و په رتال و زيړ و زيقه هاوير چاغي خوه گه راند چ بنيري! لسهرى چياکي دوومانه (دوکيل) بلند بي. هه مه محمه د بهري خوه ا جبي و بري که ت و چو. دي کو خه لکي بازار ره قيه انه هاتنه سهرى قى چيايي، ژوان پرسى و گوت: «چ ب وه (ل وه) هاتيه، وه بازارى خوه به ردايه هون ره قيه انه؟!

وان گوتن: «مارک هه يه مروڤ خوه ره که تيه سلبا مه، هه رو نه م ژيړه دين و ددن به رده قى، وي گاغا نه وي وي کچکي بخوي، هه که ناف ژمه ره دهرکي (تي)، کاتيبي بقى ناوايي نه م تيستا (سوي) خوه دشکين.

محمه د که نيا و گوت: «نيسه ق دى کچا کي بين ژيړه، نه زى پيره هه ږم (نه ز دي دگه ل چم) وي کچا پاشي (پاشاي) بين. تو ناييني لهر ده ري پاشي گوښه ند و ديلا نه؟! محمه د خو گه هانده جهم پاشي و گوت: نه زيه ني نه زى ب کچا ته ره هه ږم (دي دگه ل کچا ته چم). پاشي کچا خوه کارکر و محمه د دابه ر سينگا (سينگي) خوه و شورى خو تازي (روبي) کر و چون. گاغا ماري ره ش چاډ ل وان کر، هيديکا خوه به ردا و هات. کچک ژترسا خوه دابه ر سينگا محمه د و گريا. لي محمه د شورى خوه به ر سينگا کچکي قه بره و بهر ب ماري قه چو. چاوا ده قى خوه دريژ کره کچکي محمه د (ي) شور دابه ر ده قى و هه رچقا (چهند) مار خوه دا پيشي و شور بنا ق دلن وي ده چو هه تا کو مار بو دو په رچه (پرت) و ل هه ق بو کول و رومر (خو سه روينکر و گه فراند). محمه د کچک دا بهر (ي) خوه و قه گه رپا سهرى چيبي (چيايي). کچکي خو ناثي ته پيسيرا (به رييت) بابي خوه و گوت: «نه ز دخوازم تو من بدى قى خورتى، قى گه رناسى (پيگوتى)، ب چ مي راني نه ز ژ کورتالا مرنن قه گه راندم. ده هه رن نه ق ژوره دهرکي، ئيدي هون کارن به غچا ل به راف بون. پاشي کچا خوه لي مارکر و گوت: کوړي من خوه ره نه ز دکم بزم،

قايه وهلات و باژار و خان و سهرا دهقده ب ته دميينی، ل شونا من تاجا (تاجی) گهوهردار دینه (دهینه) سهري خوه و فهرداندری وهلیت به.

محهمه د گوت: باشه کچاته دهخوآزم، لی تاجی وهلات ناخوآزم، ریا من دۆره ئەزئ پیده ههړم، ههکه فهگه ریا، ئەزئ کچا ته ل خوه مارکم، لی کو ئەز چۆم ژخوه، ئەو ب دلئ خوهیه، ژخوه ره کئ دکی (ژی ب کئ ب کهت) بره بکی.

کچکئ گو: سۆزا خودئ بی ئەز ژته پیقه دهستی مبرئ مروژ لسه سینگا خوه نابینم. ههکه تو هاتی ژخوه ژنا ته مه، لی کو نه هاتی، ئەز تو (چو) مبرناکم.

محهمه د زو (زوی) دا ری و چۆ. ب سالا، ب دهما ب ریده چۆ. رۆژه کئ لسه کانیه کئ رونشت و هاته بیرا وی، گه لو چما ئەز لاشئ له شی (له شی) خو ناشۆم؟ هاها کنجی خوه ژخوه کر (ژهر خوکر) بهردا ناڤ ئافی و لاشئ خوه چی (چاک) شوش و ده رکته. چۆ به نه نینکی (نه نینکی) ل خوه نبری، دی کو بویه خورته کی چارده سالی، هنگی دلئ وی خوژ بو ته نبورا خوه دانی سه رچۆکا خوه و خورتانی پی خوژ بو، دهست پیکر و گوت: گه (هند) ب ساز و گه بناواز و گه بکه و گه بگری، هئ و لو دی کو دو «دهوتن» (دیوتن) مهزن دسه سه ری ویدا راوه ستایینه، ههردووا بچنکی (جنگلین) وی گرتن (گرت) و ئەو برن. ژنشکافه خستنه ئۆده کئ، ژنه که هه می گه وهه ر و زیڤ و زپ لسه ته خسته کئ گه وهه ری رونشتییه. لیڤ گرس (ستویر)، سه مه زن و روکرت، مار و توشک (دویشک) دناڤ قرمچوکئ (کورشکئ) روین ویدا و ندا دیون. رهش دران قیچ و چاڤ بلوق، وهیسه کی شالا ل پشتا وی ناگه هی ههڤ. گاڤا هه لئا خوکشاند (بیهنا خو تینا و دیر) محهمه د ترسا کو وی بکشینی پۆزی (دفا) خوه.

گاڤا ژنکئ چاڤ ل بهژن و دیدارا محهمه د کر ب سه د دل که تی و گوت:

«هئ محهمه د ئەز دخوآزم تو من مار بکی (مار بکه ی)، ئەڤ تاج و وهلات و دهوله ت هه می بهردهستی ته بن، ئەزئ وه که ناڤ مالکی (بسیۆر ناڤ مالی) لسه دهستی ته، ئەزئ ههړم بییم، ته ننئ ئەزئ تیر ل دیدار و نازداریا ته ته ماشه کم.

محهمه د که نیا و گوت: خاتون ئەز نکارم ژنا مارکم و، نه دل بژوکی تاج و دهوله تم، ریبیا من دوره، داخوآزم من گرانه، نکارم ل جیکی (جهه کی) راوهستم.

ژنکئ گوت: ئەزانم تو دخوآزی هه ری باغئ ئیره می کچا شاهیانئ په ری قوچه به قچه غاسی ژخوه ره بینی، لی تو ب خهوتین شه فا نابینی، وه ره بیا من بکه (گوهی خو بده من) ئەژ ته ره (ئەز ژته را) چپۆم. محهمه د که نیا و گوت: ئەز دخوآزم بمرم، لی ناخوآزم (من نه قییت) ل روین ته ته ماشا بکم. هیئدیکا ژنکئ شقه ک ژهر پشتا خوه ده رانی و رپاند (داوه شاندا) ناڤ ملی (ملین) وی و گوت: هه ره بیه کهر بره بته که فرا (بهرا) بکشین (بکشین)

ژنشکافه محهمه د بو که ره کئ سپی و که قهر برا هه فسار خستن سه ری وی و کشاندن ناخور، هه رو که فرا پی دکیشین و که فرا دخن تورئ وی (جهۆری وی) و ب سه ری وی قه دکن. چهند رۆژ بقی ئاوی

محهمه د خوه ل مرئ دانی (خودان مرئ) و، رۆژا دی (پاشتر) رپنجبه را ئەو کشانده سه ر سه رگو (سه ر کویفانک) و کوچک لی بونه کوم، لی هئ (هیژ) نه مریه، گوهین خوه له هڤ دخی (ددهت)، نا هیلئ وی بخون. کوچک دۆری وی نه ویرن (ناویرن) خوه بدن سه ر.

هئ ولو جوته ک که قوک هاتن دسه ره، دسه سه ری (گویتک) داره کئ داین، یه کئ ژ ههڤالا خوه په ری و گوت: خوه هئ تو فی که ری مری ناسدکی؟ به لی خوه هئ ئەڤ محهمه دئ کورئ خوندکارئ جزیریه، دخوآزی هه ری کچا شاهیانئ په ری ژخوه ره بینی قئ دیلئ ئەو ژ ریبیا وی ب پاشقه هیشته (هیلایه). هه که من زانبونا (زانبیا) کو دی من ژئ ماری مئ ئەو ساغ کرنا.

هه ر دووا خوه بهردانه سه ر لاشئ وی و ژیره گوتن: ئەمئ ته راکن، لی تی مه ژئ ماریکی. محهمه د ته ننئ گوهین خوه ل با دلی (دلچینی).

که قوکئ شقه ک ژهر پشتا خوه ده رخست و لئاڤ ملی وی دا و گوت: «راه سه رخو» هه مه محهمه د رابو و بو (ڤ) مروژ و دهستی خوه دا کچکئ (که قوکئ) و گوت: ب سوز ئەزئ فه گه رم قئ ده ری رۆژا ئینی ئەزئ ته ژئ ژخوه ره بیم و لو گوت و به ری خوه دا ری و چۆ. ها ل قر و ها ل ور. جاره کئ گاڤا خوه ئاڤیت و دی، دونیا لسه چافی وی تاری بو و بو رهش (رهش بو)، هه ر چقا (چهند) ب پيششقه چۆ تاربان و ره شاهیه (تاری و شه قه شه یه). هئ نو (ژنوی) که ته وهلاتئ تاره یانی و سه ری وی که ته خه می گران و ریبیا وی دژوار بو. جاره کئ لنگئ (پن) وی ل سنگئ کونا که تن و رونشت و دهست به ته نبورا خو کر و قرتندا، شهبه (شاپه) بو ب دهست و له په قوتئ خو قه گرت و کره قیری، ژنشکافه دو دهوا (دیو) دهستی وی گرتن و برن بن چادره کئ، یا کچه که (کا) سپه هی و ب خه مل و خیز، لسه ر ته خته کی رونشتییه. محهمه د ژیره پاته ئاڤیت و سه ری خوه را کر. ژنکئ گو: هئ محهمه د ژبونا ژنه کئ ته هو قا سال به ری خوه دایه وهلاتئ تارستانئ، ده وه ره، من ژخوه ره مار بکه و ئەڤ وهلات هه می ژته ره دمینی. ب سوز ئەزئ ته ب که هینمه سه ر قه سرا قۆچه به قچه غاس کچا شاهیانئ په ری.

محهمه د گو: هه که تو کاری (دشیی) فی تشتی بکی ب سوز ئەزئ ته ژئ ماریکی لی پشتی ئەز وی ژخوه ره بینم، کچکئ گازی کره، دو دهوا و گوت: ئەز دخوآزم هون فی خورتی لسه قه سرا کچا شاهیانئ په ری دهین. لی بایی ئەز مانا لی بدئ ئەزئ سه ری وه بیه چقینم (بیه رجقینم). هه ر دووا ب چنگلین وی گرتن و هلفراندن ئەز مانا و هیدی ئەو لسه قه سرا قۆچه به قچه غاس داین و فه گه ریان.

محهمه د خوه بهردا خوآر و دی کچک لسه ر ته ختی خوه رازیی حه قت قرت ب روین خوه ده کره، هه می ژئ هند و درو ژ شه وفا روین وی روهن دایه. هیدی لسه سه ری وی رونشت و هیستر ژ چافی وی هاتن خوآری، دلوه ک (رونک) به سه ر روین کچکی ده گندری، کچک فه جنقی و گوت: کورۆ، تو هوڤی، مروڤی، په ری، کابیزه، ده ردئ دلئ ته چیه؟ چما لورکا (گلورکا) دبارینی و که س خوه تیرین (دخوه را دینی) ب زۆر کاری دقان درا ده ده رکه قئ؟ ئەڤ ریزان کئ دایه ته و ب چ دلئ ته خوه گه هاندیه ئۆدا من. لی من دهنگئ خوه نه کر و لورکئ (رونکیت) خوه باراندن.

کچکئ ل بهژن و سه ر گورئ (سه ر و به ری) وی ته ماشا کر، شوپا ته نگی و تالی دروین ویده دیتن، ژ

لهورا باکړی و گوت: خورتو هېغه، توج کهس ژمن ره بېږه، به ختی خوه دی دناقبه را من و ته بی، چ دارخازا تو پین هاتی نه زئی ژته ره پیتک بینم.

محهمه د باکړی و گوت: هری خاتونې من هندهک زور و دژواری ژ بونا فان چافین رهش بهلهک دیتنه، ما تو نزانې؟ نه ژ بونا بهژن و دیدارا ته بی کهس بهری خوه نادې پیتا مرنې.

کچکې گو: هری کابېږه: ژ کوی (کی) کورې کتیه، چما هاتی!؟

- نه ز محهمه کورې خوندکارې کوردستانې مه، هاتمه ل بهژن و دیداراته دگه ږم. نه هه قفاس سالی منه نه ز ب پیده تېم. تشتی کوب سهری من هاتیه، کتیبهک ژیره دقې. ناکا (نهو) لبه رده ستې ته مه؛ من بکوژی، بگری، هه تنې توزانې.

کچکې گو: پا ب سوزا (وه عدا) خودی بی چاوا کو تو هه و قاس سال ژبونا من هاتی و نه هه قاس دوژواری و پهریشانی هاتینه سهری ته، نه ز ژی، ژته پیته مېرا ناکم، یان بنېره تېمه کوشتن و یان ژته ره دېم ژن. لې ته نن تشتک هیه دقې نه م ژ دیا من هه نشیرن، کو دیا من هه فالی (لا) مه دبی، نه مې ژورا باقی من بیهین. نه ز ته هه شیرم و بنیرم هه لا (کا) دیا من چ دیتې؟

کچکې محهمه د هشارت و روژا دی (پاشتر) گوت دیا خوه: «یادې ما هه ی چافې لیتیه، شور و مه تالهک پافېږی ملی من، بهلکی باقی من بېر نابی (ناهیته بېر) لې تو دیا من چما ژیره نابېږی بهسه پورې من (پورا من - سهری من) سپی بویه نه ز ژخوره مېرکی بکم.

دایکې لې هه گه راند و گوت: کجا من هې روژه کی من نه هه گوتن ژته بهیستییه؟ نه هه قاس گه رناس و گهر و ناقدار، ته دخوازن، روژه کی ته دلې خوه نه بژانده پېرا؟ نېر ژ چیه؟ چ ب سهری ته هاتیه؟ تو دوژا (دارخازا) مېرا ل من دکې!؟

کچې گوت: یادې ژته ناهه شیرم (ژته ناهې - نابی هشارتن)، خورتهک بقی پهنگی هاتیه جه من، تشتی کوب سهری وی هاتیه، زمانې من لهر دایه گرتدان، ژ جیکې دورې دهست وهلاتې کوردستانې، باژارې جزیرې، ژ مه ره نیدی چن نابی، نه ز وی فالاکو پوشمان هه گه رېنم، یان بره باقی مه ته قدا بکوژی، یان من بدی بژن.

دایکې گو: کچا من نه ز وی بینم. هه که ل گورا ته بی (ل دوی دلې ته بی) ژخوه (ژخو) نه زی ناری وهبکم، لې هه که نه ل گورا ته بی، ژخوه وئ باقی ته مه هه سیتیا ژی بکوژی.

کچکې دا پیتیا دیا خوه و محهمه شانی (نیشا) دا، لې نیری و گوت: وهی لاو هون ژه هه پېروژ بن، چقا ژ من بی (چند ژمن بیت) نه زی ناری وهبکم.

چهند روژ دوی نا قیدا چون، دې ژبا قېره گوت: بهسه کچا خوه بده مېرکی (بده شوی).

بابې گوت: یه کی ل گورا (ل پیروا) وئ بی بینه نه زی بدمې. دایکې گوت: قایه خورتهک ژ وهلاتې کوردستانې هاتیه کچا ته دخوازی و کچکې هری کریبه (کچکې قیایه - هه زی کریبه).

بابې گو: باشه نه زی بسینم هه که ل گورا مه بی (ل پیرا مه بی) نه زی بدمې. لې هه که نا نه زی وه هه رسییا بکوژم.

سه فره بانو (کچا وی) محهمه تکوز (بژوین) و پاکژر و دهسته کی کنجې شاهانی ب سه ره ژنا وی بهردا و نانی جه شاهیانې پهری.

گافا شاهیان نه دی سهری خوه ژیره هژاند و گو: «لاو و هره دهستی من، من که چا خوه داته».

محهمه به زیا دهستی وی و ژیره ته مه نا نا قیت (خوربهر شکاند) و ب توره دهجې خوه ده راوه ستا. هه دو بوک و زافا هه گه رپانه قه سرا خوه، چهند روژا بقی ناوایی مان، روکې بوکې گوته باقی خوه، نه ی شاهنشاهت تارستان، زافاین ته ژی کورې جوا نېره کبیه ما بابې خوه دپیه، نه و ژی دخوازی هری وهلاتې خوه.

رابو شاهیانې پهری خه مل و خیز و دیاری ژوانه کارکن و له شکره کی گران دا وان و روپې هه دووا راموسا و گوت: خوه دې ب و هرا ژوغرا (وه غه را) وه هه لې کورې من، من دهستورا وه دایه، هه رن وهلاتې خوه.

روژا دی هاتن جه م کچا دی نه و ژی مارکر و کون و له شکرې وی دانه نا ف کی خوه و چون چهند روژ نه چون گهانه باژارې ژنکی و ل بن دارا که فوکې روژا نینی راوه ستان. که فوک ژی هات و پوستکې خوه، ژخوه کربو و ببو کچه که شرین و محهمه نه و ژی ل خوه مار کر.

بهری بدن رې، محهمه د گوت هه رسې ژنېن خوه، هوه ل فر بن نه زی هه ږم تولا خوه ژقې ژنکی بستینم. هه ی چ قاس لهر دان (چهند هیڅی ژی کرن نه چیت) چاره نه بو. گافا محهمه د که ته هندر و ژنکی گو: هه مه ته دپلی نانی و تو هاتی هه مه لنگې خوه لېدا. دینا (دیت) کو محهمه د دی، دی کول باژار کبیه هې دخه ونې شفا ده ندهیه.

گافا هه سې ژنا دینی کو محهمه د نه هات، ژ هه فره گوتن: محهمه ژ دهستی مه چو، رابن نه م لې بگه رن، هه ر بهک ژ خوره لې به لا بون.

که فوک جار ه کی دی کو وایه (وئ هه یه) لهر دوکانا یه کی فره نجی، محهمه د نابېږی دکې که فوکې باکړی (گازیکړی): هه ی محهمه د ته نه م هه می ژبیرکن و تو بزکې خوه هه مایی! هیدیکا خوه جنک کره چپلی (چنگلې) محهمه د و نه و نانی.

لې دیسا محهمه د سوندخوار و گوت: دقې نه ز هه ږم تولا خوه ژی بستینم. که فوکې گو: دنا خوه ژته ره هه قې شقې ب خوره ببه، که نگی وی چاف لیکر نه ما کاربی شف بگری، نیدی تو قې شقې لې بدی و چ بېږی دی ولو (وه سا) مینې.

محهمه د شف بخوره بر و چو. گافا ژنکی چاف لیکر، دهجې خوه ده سارما و دهنګې خوه نه کر، هه مه محهمه د شف لېدا و گوت: ببه نیف هه ژ محهمه د دی کو ژنک بو نیقی (ژنیقې هه) مروف و نیف هیستر. محهمه د هه فسار هک خسته سهری وئ و زین لیکر و لې سواربو و هات پیتیا کومې و بړیکه تن. چهند روژ نه چون (پې نه چون) گهانه باژیرې ماری مروف خوه، نه و کچک ل خوه مارکر و دانه رې. دانه رې هاتن مالا خوه دلخوهش و روگهش و چیروکا من ژ و هره خوهش.

نه‌خوره‌ک

ژ ددفته‌ریت جه‌گه‌رخوینی

هاته‌فه‌گوه‌ازتن

(۱۹۶۴/۴/۳)

نه‌خوره‌ک ترسنوک و بچ زراف بو (هه‌بو). ژ بهر ته‌فکین (ده‌رازی‌نکین) ده‌ر نه‌دکته گافا ئی‌فشاری دچۆ سهر میزی، ژنا وی په‌تک (به‌ندک) ب ده‌ستی فه‌گریددا و ب ده‌ستی خوه‌فه دگرت دا نه‌کو بترسیت. شه‌فره‌شه‌یه، پرسکی هه‌وران ده‌بورسین (چرفه‌چرفا بروسیا بو) نه‌خوره‌ک ژده‌رفه دی ل ژنا خو‌کره گازی و گوت: ژنکی ئی‌شه‌ف شه‌فا دزایه؛ هه‌مه ژنا وی په‌تک ب سهر چاقی وی ئاقیت و ده‌رگه‌ه لئ ددا (گرت) و گوت: ده هه‌ره وله، هه‌و تی هندرو(۱).

(۱) هه‌و تی هندرو:

هه‌ی ئه‌مان، هه‌ی هاوار، کر نه‌کر، چاره نه‌دی، ژ نه‌چاری به‌ری خوه‌دا ئاف گوند و چۆ. ها ئرده، ها ورده ل کوخکا (کولکین) مریشکا راست هات و پاشلا (پاخلا) خوه ژه‌پیکا دا گرت و ب چۆلی که‌ت. ژ دورفه ناگره‌ک ده‌بورسیتی (دبرسکی)، نه‌خوریک (نه‌خورئ مه) خوه ل وی ناگری گرت و چۆچۆ، دی شکه‌فته‌که هه‌فت ده‌و (دیو) لهر ناگر گه‌انه هه‌ف و بم با (پم پما) وانه.

نه‌خوریک (نه‌خوری) خودا به‌غراغا (ره‌خن) شکه‌فتتی و ده‌وال هه‌ف نی‌ری. یه‌کی راهی‌شته که‌فره‌کی (به‌ره‌کی) و دناف ده‌ستی خوه‌دا کره ئاخ، نه‌خوری ژ ده‌ستی خوه‌ دیرژ کره پاشلا خوه و هیکه‌ک ده‌رانی، چاقی ده‌و (دیو) لیبیه و دناف له‌پیی خودا گوفاشت و کره ئاف.

ده‌هوان ل هه‌ف نی‌ری و گوتن: ئه‌م که‌فرا دکن ئاخ، ئه‌و که‌فرا دکه ئاف، خلاسبونا مه‌ژده‌ستی وی دوژواره. یه‌کی باکری، هچ برادر وهره، ئه‌م حه‌فتن بره (بلا) توئی (بی) حه‌شتا بی، ئه‌می بچن براین هه‌ف. نه‌خۆر چۆ جه‌م وان رو‌نیشت و بونه براکی هه‌ف.

چه‌ند رۆژ دوئی ئاقی ده‌ چۆن یه‌کی گو: برا ئیرۆ دۆرا ته‌یه دقئ ل مال خوارنا مه‌چیکي. نه‌خۆر سبه‌هین ل مال ما، لئ نکاری (که‌شیا) خوارنا مه‌چیکي. رابو ده‌ول و شری‌ت کشک‌شاد و ئاقیتته بنی بی‌ری و هات رو‌نیشت. ئی‌فشاری هه‌ر هه‌فت برا هاتن چ بنی‌رن، نه‌خوارن و نه‌فه‌خوارن. گوت: برا مال ئاقا کا خوارنا مه، ته‌ چ کریبه؟ نه‌خوری گو: خودی مالا وه ئاقابکی، ده‌ولا وه‌جا من راهی‌شتی دا فره‌ک ئاف فه‌خوم، هه‌مه ژنشکافه ته‌قلی شری‌تی چو زکی من ب خوه‌دئ ژسبیه ده‌ بی نان و ئاقم.

هه‌ر هه‌فتا ل هه‌ف نی‌ری و گوتن: بخودئ قورتالبوینا مه‌ژ ده‌ستی قی نی‌نه، ده‌ولئ ته‌قلی شری‌تی‌یدا دقورتیی - (دا دعوبری) وه‌ی لئ ناگر ب مالی که‌تی!

رۆکی - رۆژه‌کی - ژه‌فه‌ره‌ گوتن: ئه‌می وی بین نی‌چیری و هۆفا ب سهردا راست بکن، به‌لکی وی بکوژن، دا ئه‌م ژئ قورتال بن.

دیوه‌کی (ده‌و) گوتن: برا رابه تی (تو دئ) ئیرۆ به‌ره‌ بیی نی‌چیری، ل مال دلئ ته‌ نه‌خۆش نابی؟

نه‌خوری لئ فه‌گه‌ران گو: ئه‌ری برا راسته ئه‌ز ژئ دخوازم - من ژئ دقئ - هه‌رم ده‌رفه نی‌چیری،

نی‌چیر خوه‌شه. هه‌می پیکته رابون چۆن نافسه‌را چپاکی و گوتن: برال فر به، ئه‌م هه‌رن ب سهر ته‌دا هۆفا باژون تو وان بکوژه. نه‌خوری گو: باشه برا ئه‌زی بکه‌قم ده‌ری گه‌لی و کیژان هات ئه‌زی وی بگرم.

ده‌و (دیو) ب سهر چیی - چپایی - که‌تن و هۆف و ته‌با ب سهرده ئاژوتن، وه‌ک: شپیر و پلنگ و هرچ بی‌ن کوفی و روفی و هه‌ر رهنگ ته‌با.

نه‌خۆر ژترسا چۆ سهرئ داره‌کی و بخوره‌ ری قوله‌ک (وازه‌که) هات و نکلی خوه لی‌دا و نه‌خوری ده‌ستی خوه ئاقیتی گرت. پاشی ئه‌و قاس ته‌با ده‌رباز بون، نه‌خۆر هاته خوار و که‌تن ده‌قی (ده‌ری) گه‌لی و رابه‌ستا، هاها، دی کو برا ب سهردا هاتن، ده‌و (دیو) چ دنی‌رن؟! دین (دیت) کو نه‌خۆر سهربه‌ست ژده‌فتی گه‌لی ده بو زیری - زی‌ره‌فانی - دکی، های هیا وی ژبایی فه‌له‌کی نه‌مایه. هه‌ر هه‌فت برا گوتن (گوت): ب خودئ ئه‌قی مه‌ ته‌فان بخو.

ده‌و (دیو): برا کا ته‌ چ دی، چ کوشت، چ گرت؟

نه‌خۆر: وله برا من ل فر نشته‌ل - قه‌لقیشکه‌ک - پی‌شه نه‌دی، تشتتی کو هه‌بو ئه‌ف تلور و ده‌قی من خوه چنک کرن و ژه‌هوا ئانی خوار.

ده‌و: په‌ک ل مالا مه‌بی، ژ هه‌وا چوچکا تنی خوار، ئه‌می چاوا ژده‌ستی وی قورتال بین؟!

پشتی (پاشی) کو هاتن مال شینوارا خوه گرتن و گوتن: برا ئی‌شه‌ف دۆرا ته‌یه دقئ لسهر خینی (کولکی) رازی (بنقی) دا دوژمن تیرا ئاقی‌زن.

ئی‌فشاری جه‌ی وی لسهر ده‌قی کولکی دانین و تیر و کفانی سازکرن و گوتن: ئه‌می هه‌ر یه‌کی تیره‌کی به‌ردنئ (تی وهرکین) - ماخو نه‌ کوفره کو تیر ژئ تی نه‌چی؟!

نه‌خۆر ئی‌فشاری گوندور دانی سهر ده‌قی کولکی و جه‌ی خولسهر هلانی. ده‌وا (دیو) چ قا (چه‌ند) به‌ردانئ (تی‌وه‌رکرن) لئ تیرین وال واهه‌ گه‌ریان.

سبئ زو نه‌خۆر جه‌ی خوه دانی شونا گوندور و هاته‌خوار ده‌هوا (دیوان) گوتن (گوت): برا شه‌فتی دی رازانا ته‌ لسهر خینی (کولکی) خۆش بو؟!

نه‌خۆر: و له (وللا) برا ته‌ دگوقه‌ی کیچ هه‌بون. جارنا دخینی فه‌ ئه‌ز دخوارم، (خوراندن).

ده‌و (دیوان) له‌هه‌ف نی‌ری و گوتن: چ ناگر که‌ته مالا مه‌ ب خودئ مرنا مه‌ بده‌ستی و بییه.

رۆژه‌کی له‌هه‌ف کومبون و ژیره‌ گوتن: به‌سه برا ئه‌می ژ هه‌ف جودا بین.

نه‌خۆر: سهر چاقا برا، و له ناخوارم ژوه جه‌ی بیم (جودا بیم) لئ ئه‌گه‌ر هون دخوازن بره، ئه‌می ژه‌هه‌ف جودا بن.

پارا «باها» وی ژمالئ دونیایی دانا د مه‌ر شه‌کی ده و پی‌چان و هلدانه ملیئ ده‌وه‌کی (دیوه‌کی)، دا په‌ی نه‌خۆری و چۆن. گافا هاتن مالا. نه‌خوری، ده‌و (دیوی) هلمسا خوه، به‌ردا نه‌خۆر ژبه‌ر هه‌ما وی بنگزی (*) (بی‌هنشی) برزکی خه‌بتی ده‌و دلئ لیکر (ناگه‌دار کر) و گو: برال وان درال چ دگه‌ری.

(*) نه‌هش بو.

نەخۆر: برا گورزەکی باقی من ژ نەرتلا - کیلوا - هەبو ئەزێ لێ دگەرەم. مەگو بەلکی ئەز چەندکا پین ل تە بدم، هەلا کابرا تومبیری؟ هەمە دەو (دێو) دەهەیفە تاشتی ناو بازدا و چۆ. نەخۆر گوته ژنا خود: کچن من ژتەرە نەگوت: نیشەف شەفا دوانە. بۆ تیق تیقا ژنا وی و کەنبا دلگەش، چیرۆک ژ وەرە خۆش.

«چیرۆکا شیخی زیفگرا»

ژ دەفتەریت جەگەر خوینی

هاتەفە گوازتەن

(۱۹۶۴/۲/۱)

هەرچەند سالایا جارەکی سولتانێ دینی ئیسلامی ب وەزیری خوەفە کنج و بەرگی خوە هورانن و ب دزی فە لئاڤ ملەتان دگەریان، زۆر و ستەما کو دبو ب چاڤ سەری خوە ددیت.

جارەکی سولتان و وەزیری خوە هاتن بەر چەمەکی (رووبارەکی) رۆشناڤ دین (دیت) کو وایە سێفەک ب ئاڤی داتیت. وەزیر دەستی خوە ئاڤیتی و د دەستی سولتان.

سولتان سپیکر و کوزەک (کوزیەک) ژێ خار هاتە بیڕی گوت: ئاخ توف. وەزیری من بەلکی ئەف سێفا سێویا بی، فایە (ئەفە) چۆزکی من. ئەزێ چاوا کاریم (شیم) ب دل پاڤی کارێ فی ملەتی پیک بینم. وەزیری گو: ئەزەنی دەکا (*) (پادێ) ئەمە بەر ئاڤیدا هەرن بەلکی یا سێویا بی.

سولتان: راست ئەفە ئەم دێ (ئەمە) ناسکین کا سێفا بەعجی کێبە؟

بەر ئاڤیدا بەر ژۆر بون، جارەکی ل بەعجەکی راست هاتن و دین کو دارەکە سێفا (سێفی) دسەر ئاڤی دە خوار بویە، هەر چەندەکی سێف ژێ دوەشن ئاڤی و ب چەم دە (درووباریدا) دچن. وەزیری گو: سولتانێ من، هەبە نەبە، ئەو سێفا کو تە خواری ژفی داربێ. سولتانێ گوتی: دبی کو ئەف بی، دێ کا ئەم بیرسن، کا ئەف بەعجی کێبە؟ ژچەند مروڤان پرسین، گو: حەیران، بەعجی مالا فلان کەسە. سولتان و وەزیر خوە ل مالا وی گرتن و چۆن بونە میتقانی وئ مالی. لێ گاڤا خوەدئ مالی ژوانراشیف ئانی، هەردو میتقانا خوەدان پاش و گوتن: ئەم هاتە تشتەکی ئەگەر هون هەر ئی نەکن (قاویل نەبن)، ئەم نانی وە ناخون. برابێ مەزن گو: حەیرا بیژن کا چبە؟ وان گوت: ئەم هاتە بیژەکی باعجی وە. مە سێفەک دیبە فی هەڤالی گزک (کوزیەک) ژێ دایە، دترسن مالی سێویا بی، من بهیستیە. کو بەعجی وەبە، ئەگەر هون لێ حەلال نەکن (گەردەنا وی ئازا نەکن)، ئەم نانی وە ناخون.

برابێ مەزن، سەری بەرخوئو گوت: ژئالی من فە، من بخو ل تە فەحیلە (***) (من ب تەهیلە - من حیل کر). لێ ئەم شەش برانە، باکر هەر پینج برا دگەل وی شەش، پینجا لێ فحیل کرن، لێ ئی بچوک

(*) دەکا: (دێ کا) ژێ راستە.

(**) دیاریدا، هەکە ئیکی ژ بین دی بر، دێ بیژتی بو من حیلکە و هەر ژێ برنەک کێنەکە. کرن دفی بیته حیل کرن.

گوت: خوەکە (خوشکەکا) مە هەبە باویبە، کورە کەتیبە، ئەگەر تومارە نەکی، ئەز ل تە فحیل ناکم. دەرویش (سولتان) گو: باڤۆل من فحیل بکە (حیل کە)، ئەز چ بکم ئەزێ مارەکم، چاوا دبی برە (بلا) بی!

لاوک خوەها خو لێ مارەکر و لێ فحیل کر و سێفا خوە یا مایی خوار و دەرویش چو لڤینا (ناڤ جەیت) خو. لێ چ بنیری وەکە لەمپاکی دەوندەرە دە (رۆژ فە) قەنجی شەوقا خوە دایە دیوارا.

سولتان (کو خو کیری دەرویش)، سێ شەف و سێ رۆژا ژئۆدی دەرئەکەت هەڤالی وی (وەزیر) دەستی خوە ل دەریدا و گوت: «خودێ کری (کر) نەووەکە ژنی خەلکینی، قی (قە) توژ هەندرو دەرناکەفی؟!

سولتانێ گوتی: دێ تو وەرە برا تەماشەکە مال ئاڤا، ژنی وەکە وئ هێ (هیت) نەهاتینە دونیایێ. وەزیری گوتی: ئەری دە (دێ) دەرکەفە، ئەم هەرن، قە ی چاڤی تە لیبە، ئەم ل فر مالکی بکن. ئەف

خیرا تەبە وەزیری من.

گاڤا سولتان خاتر ژئکن خوەست، بازبەندا خوە دایێ و گوت: ئەگەر کورەک چێ بو، فی بازبەندی ل ملی وی گرتیدە و بشینە ستەمبولی و بیژە باڤی تە ل ویبە؛ لێ ئەگەر کچ بی، بفروشه (بازبەندی بفروشه) بەسی وەبە، خوە پێ خوەدی کن، پاشی بریکەتن و چۆن.

نەه مەهێ (مەهین) وئ قەدیان، خودێ کورەک دایێ و ب سالاقە بزیا (ببزاڤ بو) و زو مەزن بو. هندی نەحەجستی بو، شەقامەک ل فی دخست (ل فی ددا)، یک ل وی دخست، هەتا رۆکی (رۆژەکی) ل کورێ پیرەکی خست، بیڕی گو: هە ی هو تو... کەس نزانێ بەزی گوهی باڤی وی ژکوبە هەرۆ ل زاروکی مە دخی؟!!

لاوک هاتە جەم دیا خوە و گریا و گوت: «راست بیژە کا ئەز کورێ کیمە؟ باڤی من ژکوبە؟ ل کوبە؟ دیا وی لێ فەگەراند و گوت: باڤی تە ژخەلکی ستامبولی، ئەف بازبەندا ها (هە) دایە من و گوتیبە: ئەگەر کورێ تە مەزن بو، فی بازبەندی ل ملی وی گرتیدە ئو برە (بلا) بێ جەم من.

لاوک بازبەند ل ملی خوە گرتیدە و سواربو، بەری خوەدا باژاری ستامبولی چۆ. ئەگەر مەهەک ئەگەر دو ئەگەر سێ بان چارکر، خو گەهانە پابتهختی باڤی خوە و دناڤ باژاردە دگەرپا، دێ کالەکی ری مەزن (ئەختیارەکی رە درێژ) ل دوکانەکە تیر پەرتال (تزی پەرتال) و مەزن رونیشتیبە. گو: ولە (وەلا) ژفی کالی چیتەر نینە ئەز ژێ پیرسم.

کورکی گوتی: مامی کالو، باڤی من خەلکی فی باژاریبە. ئەف چەند سالە هاتیبە فر، نەها دیا من ئەز شاندمە و گوتیبە: هەر ل باڤی بگەرە. باڤی تە ل باژاری ستامبولی.

هەمە کالۆ خوناڤیتە لاوک (کورکی)، برە مالی (مالا خوە)، ئۆدە ب ئۆدە. و قەسر و قوناعی (قوناعین) خوە گەراند و گوت: کورێ من، دوکان و مال هەمی ددەستی دەدە، ئەزفا ئیستی (مایێ) خوە ئیدی ژتشتەکی بینم (ئەزمایی خودا چودا ناکەم). کلیتا هەفت ئۆدا دایێ، لێ ئیک ل جەم خو هشت.

چەند سالان لاوک بقی ئاوی مە. رۆژەکی هاتە بیرا وی و گوت: گەلوچما باڤی من کلیتا دەری ئۆدا

حهشتا نه دا من بقی نهقی تشتهک تیده هه بیه.

لاوک رۆژهکی هاته مال و دی کو باقی وی راکه تییه. دهستی خوه خسته بهریکا وی و کلیت دهرا نی و چۆ ئۆدا ههشتا (ههشتی) و لی ته ماشه کر. هه ی ها نیی دو شکل دانیه، کیس و قالونک دسه ره. لسه ر دوشکی رونهت و قه لونا خوه داگرت (تیکر) و پالاخوه دا زمیزیشا و چافی وی که تن دیواری، هه مبه ری (هه قبه ری) وی دی کو سوره تهک دالقاندیهه. گاڤا چافی وی ل سورهت که تن، ژهش چۆ و قالون کندی (کریل بو - سه ر و بن بو) وی ناقی، نه ئیسال مریه، سه د سال مریه.

رۆژ هاته نیڤرو، کالۆ چو دوکانی، محمه د نه دی. هاته مالی نه دی، فُرده محمه د ور ده محمه د ب خودی محمه د نه دی. هاته بیی و گوت هه! و له (ولا) هه به نه به محمه د چۆیه ئۆدا ههشتا (ههشتی). به لزه فه گه ریا و هاته مال. به ر ب ئۆدی فه به زیا دی کو وی لسه ر دوشکی دکه فزی، دی لیکر (های کر) و گوت: هه ی محمه د چما هاتیه فر، هه ی مال خراب، باشه کو تو نه مری... باقی ته ئەف چهند سالن دکم ناکم نکارم خو ب بگه هینمی، تی چاوا کاربی کو ری من؟

محمه د بایۆ: ب خودی کم کو ئەف سورهت نه گه هه ئەز خوه بکوژم.
کالۆی گوتی: کو رۆ هه ی نا بی...

محمه د گوتی: بی، نه بی ئەفه یان ژمن و یان ژخوه بیا فی سوره تی (یان ئەز یان ئەو)!
کالۆی گوت: دهن خوه رابه لاوۆ ته چ کاری بخوه ره بیه و هه ره ئەگه ر ته چشک تیکر، ئەگه ر ته نه کر و له تی (تودی) کو رۆ پوشه مان فه گوری.

لاوک ژهه ر تشتی ب خوه ره هلا نی و دا ری و چۆ به ری خودا (ریکا) باژیری شیخی زیڤگرا (گرت)، رۆک (رۆژهک)، دو س، چار، مه ه نه چۆن گه ا باژیر و که روانی خوه ل ده ری باژار دانی و چهند جارا به سه ر شیخی زیڤگرا ده چۆ.

جاره کی ژیره گوت: شیخی من، ئەز دخوازم (من دقیت) تو ژمن ره بازه نده کی ژیری چیکی.

شیخی گوت: سه رچافی من، رۆژا یه کسه مبی و ده ره بیه.

رۆژا یه کسه مبی محمه د چۆ و بازه ندا خو دی، لی به ری ئەو ل زه ندا خوه گریدی گوته شیخ: فی بازه ندی ل چه نگه ی خوه گریده، کا ئەز نییم چاوا به.

گاڤا شیخ ل زه ندی (زه ندا) خوه گریدا محمه د ژیره گوت: - ب خودی، ئەز ژ دهستی ته فه نا کم، وی ژته ره بی.

شیخی زیڤگر گو: هه ی نا بی جهی را، ته گه له ک به ره لیدایه!

محمه د دی گوتی: به ره چنه، سه ری ته ساغی، ئەز کارم به را ژیره به شینم.

شیخ دهقی (ده ری) دکانا خوه گرت و چو مال و ژ ژنا خوه ره گوت: کچی خورتهک هاته دکانا من، ئەف بازه ندا ها (هه) به سه د زیڤا جیکر و پاشی ل دهستی من گریدا، لی م کر نه کر، گو: وله (ولا) وی ژته ره بی.

ژنا وی گو: ئی جوان میتر، ل دنیایی گه له ک هه نه، لی خوه زی ته زی ئەو جاره کی ب ئانیا سه ر

شیخی.

چهند رۆژ دوی ناقی ده چۆن، دیسا محمه د هاته دوکانا شیخی زیڤگرا و گوت: شیخی من، ئەز دخوازم خه نجه ره کی ژ زیڤ ژمن ره چیکی...

شیخی گوت: وه ی سه رسه ری من و سه رچافی من، رۆژا یه کسه مبی و ده ره بیه.

رۆژا یه کسه مبی محمه د هات و خه نجه ر راکر و خسته به ر شیخ و گوت: وه ی ل به ژنا ته پیروزی بی، ب خودی ژ به ژنا ته فه نا بی. دیسا شیخ به ری خوه دا مال و چۆ و ژ ژنا خوه ره گوت: دیسا فی خورتی خه نجه ره ک ژ دوسه د زیڤین زه ر چیکر و ل به ژنا من گریدا وه گوت: وه ی سه د جاری پیروزی بی ل وی به ژتی.

ژنا وی ژیره گوت: نه من (نی من) ژ ته ره گوت: جارکی توژی وی وه ری (بینی) مال سه ر شیخی.

چهند رۆژ دوی ناقدیه نه چون، دیسا محمه د هاته دوکانا شیخی زیڤگرا وی گوت: شیخی من ئەز دخوازم، تو ژمن شو ره کی (شیره کی) چیکی ژسی سه د زیڤی. شیخی گوت: وه ی سه رسه ری من و سه رچافی من، رۆژا چار شه مبی و ده ره بیه.

رۆژا چار شه مبی هات و شور ناقتیه ستوی وی و گوت: وه ی سه د جاری ل به ژنا ته پیروزی بی. دیسا شیخ هاته مالی و ژ ژنا خوه ره گوت فی خورتی به لاخوه دمن دایه، نزانم چ ژمن دخوازی، ئەفی شوری ها ژی دایه من، هیژا یه سی سه د زیڤی.

ژنا وی گوتی: په یو کو! ده توژی جاره کی وی وه ری مالا خوه ره که فچیک خوارنا مه زی بخوی ما وی چ بی؟

رۆژه کی محمه د گوته شیخی، ئەز دخوازم، تو ژمن ره خانیه کی بینی، دنییا بو زفستان ئەم نما کارین ل چۆلی بین.

شیخی زیڤگرا خانیه ک دوری خانیی خوه ژیره کری کر و مالا خوه کشاند باژار و گوته لفمکاران، ئەز دخوازم ئەرخه کی (ریکه کی) دبن باژیره بیم ئۆدا ژنا شیخی زیڤگرا ئو هون چ بخوازم (هوه چهند بقی) ئەزی بدم وه. دهست هاقیتی ئەرخ کولا: هاها دبن باژاره و دبن ئۆدا شیخی زیڤگرا ده رخستان و کرا دهستی خوه پیتر و ده رگرتن.

رۆژه کی محمه د چۆ د ئۆدا شیخی زیڤگرا ب ژنکی فه (دگه ل) ژنا وی که تن که یف و هه نه کا، پاشی راهسته بازه ندا خوه هاته دکانی و گوت: شیخی من ئەف بازه ند هیژایه ب چهند زیڤا (ب چهند زیڤا تینت!)

شیخ لی نیڤی، دی کو بخوه ئەو بازه ند ژوپره چیکریه، که ت گومانا و گوت: هیژا سه د زیڤی خوه دی پاریزی. لی دوکان و به ره مالی فه پری که ت.

محمه د پیترانان و بیه ز خوه گه هانده مالا زیڤگرو بازه ند دانی جهی وی و ده رکه ت شیخی زیڤگر و ب خورت (بکور) دهستی خوه ل ده ری دا و گوت: کا کچی ئەو بازه ندا من؟ ژنکی دجیدا بازه ند ژسندوقا خوه ده رخست و دا دهستی وی و گوت: خودی خیر بکی، چما ولو زو هاتیه مالی!

شیتخی میترئ وئ گو: کچی وی تهرهزی (تهرهسی) محهمه د چیه؟ نها بازبندهدک وهکه فی نا دبی (دیبینی)، هممه ئەفه بخوبه، ئانی دکانا من و گوت: ئەف ب چهند زیر هیتزایه؟ دلئ من لئ خراب بو و من گو: بهلکی بازبنددا مه دزیبی!

ژنا وی گو: ما یا باقی تهبی، مائی کو ئەف بازبند دایه ته، نکاری سهد بازبندئ وهکه فی چینکی؟! سهبا وئ خنجهر و شورپن وهکه تهبی نهژی (نهشیت) چینکی ناخوه تی بیژی قه ی (رهنگه) ئئ ته نه؟ شیتخی زیفگرا پۆشمان بو و دل ب کول و کۆفان (گومان) فهگه پریان دوکانا خوه. چهند رۆژ دوی ناقتی نهچۆن دیسا محهمه د خه نجهرا زیری ژنا شیتخی ستاند و بره دوکانئ و گوت: «شیتخی من ئەف خه نجهر هیتزایه چهند زیر؟ شیتخی لئ نییری وهله (ولا) ئەف خه نجهر، من بدهستی خوه چینکییه، ئەز نزانم ئەف تهرهز (تهرهس) چاوا دکئ؟ دیسا که ته گومانا و گوت: هیتزایه، دوسهد زیری زهر؛ ولو گوت و بهر ب مالتی برئ کهد. گه ههشته مال و دهستی خوه ل دهری دا و گوت:

کچی کا خه نجهرا من؟ ژنک هممه دههدا بهزیا سندوقئ فهکر، خه نجهر ئانی و گوت: چ بسهرئ ته هات دیسا؟

کچی فی تهرهزی ئەز دین کرمه، ب خودئ ئەف خه نجهر بخو بو نها ئانی دوکانا من و گوت: شیتخی من ما هیتزایه چهند زیر؟ ئەف خه نجهر بو باقؤ وله بخودئ، ژقئ پیقه نه بو.

ژنا وی گوت: هه ی خودئ زئ ستاندی، قه ی برا دین بویی، ما من ژته ره نهگوت، وئ سبا ناخوه (ب سهرفه ناچی) شورهکی زئ بیبی دوکانا ته، تی بیژی شوری منه.

شیتخی میترئ وئ گو: مال خرابئ وله ئەف خه نجهر بو.

ژنا وی گوتئ: هاها بیی تو ناقتی (ته نهشیت) ولوژی پئ م نا قه ی (هه ر ب هندئ باخقی). شیتخی رهبن دل ب کول و کۆفان فهگه پریا دوکانا خوه. چهند رۆژ دوی ناقتی چۆن، دیسا محهمه د شوری زیرئ ئانی جهم شیتخی و ژیره گوت، ئو شیتخ دیسا وهکی بهرئ (پیشی) هاته جهم ژنا خوه و ژنکی دیسا ژیرا گوت: چهیرا سبا، ژنهکی وئ بیبی، تی بیبی ژنا منه.

چهند رۆژ دهریاس بون، رۆژهکی محهمه د گوته شیتخی زیفگرا، ئەز دخوازم ئیرو توویی جهم من تاشتئ بخوی. شیتخ گو: سهرجاڤا.

زیره ی سبب ده، بهردهستیا (بهردهستکا) مالا شیتخی زیفگرا هممی گوهازتنه مالا محهمه د ئوژنا وی هات لهر دهستی میتفانا ئاف دگپینی. گاڤا شیتخی زیفگر که ته هندرو (ب ژور کهد)، دی هور و مورئ وی نه، ژنا و بییه؛ دهنکی خونهکر (خوکپر)، وهکه کرافی (کهرافی)، بخوه تشتهک دقرکا ویده نه دچؤ خوار، نه زانی چاوا قه داندا، دا رئ بکول و کۆفان چؤ.

هاها کی محهمه د گوته بهردهستی خوه ئەز دخوازم فان هور و مورئ شیتخ بئ ل جهی وان دانن و ژنک چو (قه) مالا خوه.

شیتخ ب وئ دل کولیبئ فهگه پریا. دهستی خوه ل دهریدا و ژنا وی چو دهر لئ فهکر دی، ما ل شیتخ نه مانه (رهنگ و رویبار ل شیتخی نه مانه).

ژنا وی گوتئ: کورؤ خیره، چ بهلاته (چ بسهرئ ته هاتیه)؟

شیتخی میترئ وئ گو: قهت مه بیژه، قه ی و ترسی ئەز خونو بومه (گازی کریمه) سهرتاشتئ؟! لئ چ تاشتئ، گزفیا ماری کور بی، دهر من ده نهچو خوارئ (گهلهک تیشتهکا تازه چیکر بو، بهلئ چو دگه رویا مندا نهچو؟)

ژنا وی گو: خودئ خیر بکی چما؟

شیتخی گو: ژنی بخودئ ئەف راخستنا (وا ژیرا) مالا من تهف ل مالا وی بون، ههکه ئەز نهشاشم (شاشمی مه)، توژی ل ویری بوی. م ب چاقتی خوه تو دیتی. ما قه ی ئەز ته ژئ ناسناکم!

ژنا وی گو: چهیرا (ن)، دهف ژفان گومانا بهرده وهکه جوائفیران به. ئەف دهه جارا ئەز ژته ره دپیژم، بهلا خوه ژفی لاوکی فهکه، میترئو قاس قه نجی ژته ره کرییه، تو چما خرابیا وی دخوازی، دلئ ته ل هندا ما وی نه باقؤه.

شیتخی رهبن دل هه لاویستی، پۆشمان چو دوکانا خوه.

بو بهار رۆژهکی، محهمه د گوته شیتخی زیفگرا: ئەز بهنی دخوازم ژفر بارکم دهکا ئەم هه رن چه م قادی (قازی)، سه نه دهکی ژهه فره چیکن و ل ههف فحیل (حیل) بکن. دونیایه، بهلکی ته مالتی مه خواریه، یان م مالتی ته خواریه، بره گونه هئ مه دستوی هه قده نه مینی!

شیتخ رابو دا بهی (دوی) و چۆنه جهم قادی و کاغه زهک ژهه فره (بو ئیک و دو) نشیسی و لههف فحیل کرن (گه ردهن) نازاکرن و هاتن.

رۆژا پاشتر محهمه د بازگانی خوه بارکر و برئ کهد.

شیتخی زیفگرا گوته ژنا خوه، ئەز دخوازم (من دقتت) ئیرو هه تا ئەز فهگه ریم تو لسه ر خه بتی بی بچو درافه نهچۆی، هه که نا ئەزئ ته بکۆژم.

ژنکی چ کر؟ رابو دارهک ئانی چار چفا (چه چه فا) خوه لیکر (تی وهراند) لسه ر قه سرئ چکاند و چ جلکه کی پاکژ هه بو بخوه ره هلانی و چؤ مالا محهمه د و دگهل وی بریکه تن و چۆن.

شیتخی زیفگرا بواره راهه ستا هه تا ته فی بریکه تن و خاتر ژهه ف خوه ستا و فهگه ری هاته مال. لئ چ ته ماشه کی؟! نه مال و نه ژن و بسهر قه سرئ کهد و دارهک ل چارچقی دا، لئ دار ژهه وا قادی (قازی) گو: چهیرا وه سه نه دا خوه چیکر تو چاره دبی؟!

محهمه د ژنک ئانی و هاته مالا باقی خوه. باف دهرکهد پینش و گوت: ئافه رم کورئ من ته ژنباڤا خوه ئانی؟!

محهمه د گو: هه ی مال خراب، من ژ خوه ره ئانییه، نه ژمن تو ولو دپیژن؟! هه مه کالؤ پؤرا خوه کشاند (راکیشا) و هاوار بره ژاندرما (پولیسا) ده ست ل بوک گریدان و برن جهی سه ر ژیکرن و گوتن: هه ی مال خراب، که سئ ژنا باقی خوه مارکرییه؟!

محهمه دی گو: چهیرا (وله) نامنه، باقی من بهلا خوه تیدایه. کر نهکر، بی چاره یه، وئ (دئ) سه ری وی ژیکن. لئ گاڤا چنگئ (چنگلئ) وی تازی (رویس) کرن، دیت بازبندهدک لئ گریدایه، گاڤا بازبند

برن چه سولتان و چیرۆک هه می ژێره گوتن، سولتان گو: زو ئەف لاوک ل کوبه بینن. گاڤا لاوک برن جهم سولتان و چیرۆکا خوه ژێره گوت، هه مه سولتان به زیا چاڤی وی ماچ کر و گوت: هه می مال خراب ئەف کورێ منه، باکنه ئی جهو (جوی). گاڤا کالی جهو (جوی) هاته جهم سولتان درو دهرکەت دهرقه. سه رێ جهو ژێکر و لاوک بو کورێ سولتان و ژنک و مالی جهو ژ خوه کشانده سه ر مالی.

«مالا وه تهڤا ناڤا، هه ر دو بون بوک و زاڤا».

پاشایی خونخوور

ژ دهفته ریت جه گهرخوینی

هاته ڤه گه ازتن

(۱۹۶۴/۲/۱۵)

هه ر شه ڤ پاشا ژنه ک ژخوهره تانی و، سه به هێ سه رێ وی ژێ دکر. بقی ناوایی، هه تا رۆژه کێ ژنه ک تانی و چو نقیا (نقست). دوێ شه ڤیدا خواست (زێره ڤان) سولتان لده ڤی ده رێ وی راوه ستان و فه رمانا پادشاه دانه ده ستی وی. دوێ شه ڤی ده راگرت ل (ستبولی).

نه ه مه هێ ژنکێ ڤه دیان خودی کورێک دایی و کورک بناڤ سالاده چۆ. رۆژه کێ مزکین (مزگینی) دانه دیا وی گوتی: ڤایه پاشا هات، کورک بخوه دکه نیا و دێ (دای) ژترسا دگری.

محهمه د گوتیی: یادی ل شوینا تو به اتنا باڤی م بکه نی، ئەز دبینم تو دگری، گه لو خیر تو کاری ژمه ر ڤه شکه را بکی؟

ده یکا وی گو: کورێ من باڤی خوینخۆره، رۆژا کو سه رێ خو تیخی ڤه سه رێ وی (دێ) من و ته هه ر دووا بکوژی. به از ژن تانیه و ل دووان نه بویه سه به (دو نه گه هشتینه سپیدی).

محهمه دی کورێ وی گوت: ئەگه ر ئەڤه (راسته) چما ئەم رانا بن، نارڤن، ژخوهره ب جییکی دی ناچن؟!

داوی گوت: ئەمێ بکو ده هه ر؟ ده ستی وی درێژه، ئەم ژبه ر خلاس نابن ئەز ژن و تو زارو، ئەم چ کارن بکن؟!

محهمه دی کورێ وی گو: رابه خودی مه زنه، ئەمێ کارین خوه به ریتن، خو خودی کن.

هه ر دو رابون تیرا خو مالی دونه یایی برن و ب چۆلی ده ره ڤیان و چۆن. ده سه رێ چیاکن ب دارو به ر و بلند، دکه ڤته کێ ده خوه فه شارتن. کور هه رو دچی نیچیرێ و دێ خوارنی چیدکی. چه ند سالان بقی رهنگی مان. رۆژه کێ دێ ل دویماییا شکه ڤتی ده چۆ، هه یها، چ بنیری شکه ڤته دور و درێژه، تژی قل (کون) و کونجه، ل وان کونجان بکا بکا (کهت - کهت) گه ریا، ژنشکاڤه چاڤ ب ده وه کی (دیه کی) کهت و قیرپین ژێ هات و گوت: کورۆ توچ که سی؟ ل ڤر چ دک؟ دهو (دیه وی، په ره ڤیی) لێ ڤه گه راند و گوت: حه یرا مه ترسه، نه ر ته ناخوم، مرۆڤه کی ناڤ سه رمن لکارم بگرم، ژترسا کورێ ته ئەز

که ته ڤی شکه ڤتی، ژنک به ردا چۆ. هه لما مروڤان هه لانی، ده ستی خوه دا ده ستی وی و گوت: ئەز ژکو رێ خوه نابیتم هه مه ل قه ربه، به لکی هه لما مه به ه ڤ ده رکه ڤی. ژ خودی په یڤه که س ب مه زانی. بقی ناوایی چه ند مه ه نه چۆن، ژنکێ ژمبیرکبه ر گوت: حه یران زکی من مه زن دی، کورێ من بته گومان که ڤی، به لێ گومان دێ مه هه ر دووا بکوژی. دڤی ئەم چاره کێ بکن کا چار چبیه، ئەم چاوا بکن؟

دیه وی گو: حه یرا محهمه دی کورێ ته یه، ئەز بخوه نکارم ده به ارا وی ده (به رانه به ری وی) تشته کی ببیتم. ژنکێ به رسڤا وی دا گوت: مال خراب، ئەرێ کورێ من، لێ بخودی وی مه هه ر دووا بکوژی، دڤی ئەم چاره کێ ژێره بکن.

دیه وی گوت: چاره ئەڤه، خوه نه خوڤ باڤیتر (بکه)، وی ژته په رسی: یادی چ بخوی؟ تو به یتره شه به ش (زه به ش - شوی)، وی (دێ) به یتر؛ کا شه به ش ڤی زڤستان، ل کودا دبن؟ تو به یتره؛ گاڤا ئەز بچوک بوم خه لکێ دکو: دناڤا سه رێ فلان چبایی ده، وه رزه ک هه یه، هه ر ده م ژ شه به شا ڤالا نابی. کورێ مه به ر، ئەوی هه ری، لێ ژویده، دێ ژناڤ هیتنه برن، ده وێ بکوژن. ژنکێ خوه نه خوڤ ناڤیت و محهمه د ئیڤاری هاته مالی و گوت: یادی خودی خیریکی، چیه چما نه خوڤی؟

ژنکا دا وی گوتی: کورێ من، ناڤا من بژی (هناڤیت من سوتن) ئەز دکم جانی خوه ده ڤی خوه ره وره ڤم.

کورێ وی محهمه دی گو. دلێ ته به یترێ چ یادی، چ کاری بخوی؟ دا ئەز هه ر ژته ره په یدا کم، مه ترسه وه کو شیرێ شیرا بی ئەزی ژته ره ببنم.

داوی گو: نو کورێ من شه به ش، دلێ من دبه یترێ شه به شا تشته کێ دی نکارم بخوم.

کورێ وی محهمه د گو: شه به ش ل کو په یدا دی ڤی زڤستانی؟!

داوی گو: گاڤا ئەز بچوک بوم... چیرۆکا خو هه تا سه ری ژێره گوت:

محهمه د رابو هه ر دو شیرین خوه دانه دورا خوه نو بری کهت و چۆ. ها ل ڤر، ها ل ور، هه تا رۆژه کێ بناڤ سه رێ چیاکی کهت. هه یها؛ چ ته ماشاکی، وه رزه کێ مه زن تیده گوندور و شه به ش تیده دبرسکن. محهمه د یه ک دو خوه شکاندن (که رکن) و هه سه پی خوه ناڤده گریدا و رما خوه چکاند و سه رێ خوه خسته خه وی رازا (نقست). ها ه به ر هندک نزام چ چۆ، ژنشکاڤه، دهوک (دیه که) ده رکهت و درانی خوه له ه ڤ دان (ددانیت خو چرکاندن) گوت: ما ته نه گو ئەڤ به عچه بی خوه دی نیسه. ته هه سه پی خوه به ردا به ناڤ و سه رێ خوه خسته یه وی. ما نه ئەزی بکم په یچکی (پرتکا) هندی گوهی ته بن!.

محهمه د رازایه (دریژ کره به) لێ شیرێ مه زنی خوه چنگ په نشیا وی و سه رێ خوه هلدا (راکر). ده وێ سپی و وی شیر له ه ڤ دان هه تا هه ستیه کێ ساخ دلاشی هه ڤده نه هشتان، نانا شیر ژوردا ده وێ سپی و ئیک له سه ر چاڤی وی دا ئەو گوندرا نه قادی.

لێ پر نه چۆ، ده وێ سور ژێ ب لم له هاته مه یدانی، شیرێ بچوبک رابو چو په نشیا وی و هه ر دووا وه که به رانا رابه ر که تنه هه ڤ، نانا شیرێ بچوبک ده وێ شور که ڤزانه وی ناڤی.

ها... گه له ک په نه چۆ دی کو ده وێ (دیه وی) ره ش ب قی - قی و حم - حم سه رێ خوه ده رانی و هات،

هەر دو شیران نه دیا (دیت) خو (چهکی شه ری) و بو کوزکوزا وان ل دۆرا محهمه د چۆن و هاتن. محهمه د شیار بو، کوچ بنیری! لاشی هەر دو دهویا ل وی ناچی دناث خوندا دقرقنتنی و دهوی رهش نیزیکانی ل وان مریه، محهمه دزکی خوه گوت: ئافه رم و (له) وه بارا خوه کوش، بارا من (باها من) مایه. رابو سه رخو و راهشته شورئ خوه و چۆ پیتشیا دهوی رهش وه که دوعه گیدا راپرکه تینه هه ف و محهمه د ب میترانی نه و کوش شهبه ش ژدیا خوه ره ثانی و هات.

گافا دیا وی شهبه ش (زه به ش) خوار و ژناث نقینا رابو. محهمه د سوهی چۆ نیچیری و دهو ژ ژنکیپه گوت: مال خرابی (وله) نه ما ژناث له پی وی ده رکه فن و قورتال (رزگار) بن.

ژنگی گوتی: کورۆ دقئ نه م چاراکي بکن؟ چاره نه قه یه: تو خو نه خو ش باقیژی، کورته پرسی بیژه: تری دخوازم (من تری دقیت)، تری ل فلان به غچه ی هه یه، نه ژدهاکی مارا دناث دهیه ژهر وی خلاس نابی.

دهیکا محهمه د گو: نه ز نه خوشم، نه ه نا ه نای تری، تری بو من بین. محهمه د گو: دایین قئ ژفستان، تری ل کویه؟

دهیکا وی گو: گافا نه ز بچوبک بوم دگوتن ل بیه فان فلان به غچه ی تری تم په یدا دی.

محهمه د رابو و هەر دو شیرین خوه دانه جه م و بری کت، دئ ل قر، دئ ل ور هه تا جاره کی بسهر به غچه کی قه بو (هه ل بو)، کو تری دمیتوا ره (ب میتوا قه) وه که گوهارا دالقیا نه (پیشه شور)، قه سره ک دناث به غچه دهیه. هیدیکا ده ری قه سرئ قه کر، هه بها! چ تاشاکي؟! دی کو کچه که (کا) ده لال و جوان تیده رونشتییه. مرۆف ژخودئ دترسی لی بنیری.

محهمه د دی لیکر (های کر) و گوت: کچکا ده لال تو فا درا؟ کچکی گو: ئاکر ب مالی که تو، هه ره به ری کو زوهای مارا ل ته راست بی، دئ ته و هه سپی ته و شیرین ته ب هه قه دار قوتینی (دا عوبریت).

محهمه د گوتی: زوهای مارا چۆیه، کوا، ل کویه؟ چیه هه و قاس توژی دترسی، مه ترسه، نه زئ سه ری بیه لچینم!

کچکی گو: ناخوه باشه. نه قه هه ره پشتا قه سرئ قه شیرن هه تا نیقرو کو دئ نه ژدها بی مالی (بیته مال).

گافا کو تی، به ری هه تشتی، تی ده قئ خوه دخی (دکه ته) سناگ (سنگی) من و هه دو مه مکی من دمروسی. هه تا کو نه ژدههواره تیخه خوار، نه و ژئ بسهر سه ری خوه ده دی کلور (گلور) و دمینی. نه گه ری چاخی هون کار بن وی بکوژن. یانا (وله) وی (دئ) وه ته فان بخوی نه زبه نی.

محهمه د بخوه و شیرین خوه و هه سپی خوه قه شار دن (خو قه شارت). هه، نیقرو که دی کو قریج - قریج ب دارا که ت و به لگ وه شیان و بو ره ربا به ری داران، محهمه د ها بز دان کو نه زدهاری مارانه؛ نه سه ری وی و نه بنی خوه به ردا به ره ده ری قه سرئ، ده قئ خوه خسته سینگا کچکی و مژی، مژی، مژی (میژت) هه تا دلئ وی (کچکی) ئیتشا و هه واره (ب هه وارقه) هه ته خوار. مار ژئ بۆ گلور (گلورک).

محهمه د و شیرین خوه لی گهانه هه ف، ژخوه مه ره نه و ژ هه قدی (ژیک) بژلان دن (پرتکاند) و به زیا بهر ده ری کچکی و دابه ر سینگا خوه و بره سه ر ته ختی وی، ناث لسه ر و چاقئ وی رژاند (ره شان د) و کچک شیار (هشیار) بو و ده ستئ خوه نا قیته سه رستوی محهمه د و گوت:

نه ز هه یرانا ته بم، ته نه ز ژقئ به لایئ ده رخستم، لی نه زئ شه رته کی لته بکم: کا بیژه من کی تو شانده (هنارتیه) تری؟ تو شاندییه رتیا هات نه هاتی؟

محهمه د گوتی: (وله) دیا (دهیکا) من نه ز شاندم قئ جی. کچکی گوتی: ناخوه دیا ته بیاره، ل دیا خوه نه و له مه یه (قاباته یه).

محهمه د گو: تشتی ولو مه بیژه، دیا منه ره بن، دناث سه را چیاکی دهیه، جن ژئ ب سه ره نابن. کچکی گوتی: ده من ژته ره نه گوت: نه گه ر تو ب نا من دکي (گوه بدی من) وهر من لخوه مارکه، نه ممئ دقئ باغی ده بهه شتی بمین ده ف (دهست) ژ دیا خوه به رده، دیا ته بیاره.

محهمه د گو: ل من هه یه (ل سه ر منه)، بی (بیژه) بازاری باقی ته ل کویه؟ نه ز ته بگه هینم بازاری باقی ته، وه کی دی ئیشی ته ژمن تو نه بی (ته چو ژمن نینه).

محهمه د کچک ثانی بازاری باقی وی و قه گه ریا جه م دیا خوه و تری دانی بهر و گوت: ها یادئ (دایین) توچ دخوازی نه ر دفه رمانا ته ده مه.

دهیکا وی گو: (وله) محهمه د کورئ من تو خو ش میتری، گه لو تو ب چ تی گریدان؟ محهمه د گوتی: نه ز ب چار موا (مویا) ژ دو قئ هه سپی دناث میزا وی بدی و لهه ر دو تلئ (تپلیت) من گریدی تیمه گریدان.

هه مه دئ رابو (داوی رابو) چار مو (موی) ژ دو قئ هه سپی وی کرن (کیشان) و دناث میزی (میزا) وی دان (قه دان) ئو ئانین و هه ر دو تلین وی پی گریدان و گوت: دهوی (دتیو) کورۆ ده وه ری. گافا محهمه د تلین خوه کشان دن مول هه ستیان (لسه ر هه ستیان) راره ستان دهوی کۆر (کۆره) هات و گوته ژنکی (دهیکا محهمه د): حه یران محهمه د کورئ ته یه نه ز بخو نکارم گونه هئ وی تیخم (بیخمه) قرکا (ستوی خوه)، تو دکوژی دهیلی تو دزانی.

داوی رابو هه ر دو چاقین وی ده رانین و خستن، به ریکا وی و ده ستئ وی گرت و ثانی (ئینا) نا قیت هندروی (ناث) بیری.

هه ر دو شیرین وی ب چۆلان دکه تن ژیره خوارن تانین (تینا) و تا قیتن بنی بیری. بقی ئاوی نزام چ قاس ده رباس بو.

رۆه که کی که روانه ک هه ته سه ر ده قئ (ده ری) بیری، هه ر دو شیرا خو به ردا پیتشیا وان و کرن کوزه - کوز (عوز عوز) خه لکی که روانی ترسیان لی یه کی ژ وان ره گوت: مه ترسن، نه ف دو شیر گه دی نه (که هی نه)، به لاک (به لایه ک) هه تیه سه ری وان، شیر تو جاری کوز - کوز ناکن.

شیرا دا پیتشیا وان و سه ری خوه خستن هندروی (ناث) بیری؛ گافا نیرین، هه بها! چ بنیرن، مرۆقه ک دبیری دهیه. گوتی: کورۆ توکی؟

محهمه دئ بهلانگاز گوتی: لاوین من دهرتخن ئەزێ ژ وەرە چیرۆکا خو بیژم.

کهروان کندر (کنف) و وهریس بسهرقه کرن، داهیتلان و محهمه دهرانین.

کهروان ژئی پرسى و گوت: کورۆچ بهلا تهيه (چ بسهری ته هاتیه) چما تو که تى بیری، ژکویه، ل چ دگهری؟

محهمه گو: چهیران ئەز ژ باژاری فلان پاشایی مه، ئەگهر هون کارین من بخیرا خوه بن مالا وه ئافا. کهروان گو: (ولّه) کو تو فان دو شتیران نهدی مه. ئەم ته نابن.

محهمه د: باشه بره، ژ وەرە بن. کهروان محهمه د گه هانده بروی باژاری و شتیرین خوه برن و چۆن.

کچک رهمل ئاقیتیبو (چو بو نک خیترانکی) و زانیبو کو محهمه د کۆز (کۆزه) بویه، ژ له ورا ته کییاک ژبوئا کۆزا ئافا کریو، تپیده کۆز خوه دی دکرن.

گافا ئیتقاری کۆز محهمه د ب کۆزا فه چۆنه شیف، کچکێ ئەو ناسکر و گوت: فی کۆری (کۆزیهی) ئیشهف ل جهم من بهیتلن.

محهمه د گریا و گوت: ما من چ کره، ژفان کۆزان هه میان، بهختی من ره شه هه ما ئەز ئیشهف هاتمه؟! وەرە وەرە کۆزێ بی ئەقل وەرە، ئیشهف ئەز ته بهرنادم. ئیتقاری کچکێ گوته محهمه د: هه ی مال خراب، من ژته ره نه گوت دیا ته بیاره!؟

محهمه د گو: تو خوه دیکێ تو فلان کهسی؟ به لئێ ئەزم، محهمه د زوردا گرتی و گوت:

هه ی منۆ دینۆ بهختی ژنا من نهدی بو، کی دبییه کودئ ژبوئا یاری خوه، ل کورپی خوه ولو بکی؟! خویا کو باقی من لسه ر حهقی بو.

محهمه دی گو: باقی من شهف ژنهک تانی ئو سوبه هه ی ئەو دکوشت.

کچکێ گو: نانا محهمه د باقی ته نه لسه ر حهقی بی بو. ژن ژى هه نه، ژنوگ ژى هه نه ئەزیه نی. ده رابه ب سوزا خوه دی بی. ئەز دهف ژته بهر نهدم هه تا یان چاقیتین ته ساخن (ساغ دبن) یان ب هه قرا (پینکفه) ئەم دمرن، دا تو زانیی (بزانی) ژن هه می نه یه کن.

کچکێ خاتر ژدی و باقی خوه ستاند (خاست) و ب دهست محهمه د گرت و چۆن.

ب سالا، ب دهما، پۆژه کی ل بن داره کی پالدایی، کچکێ سه ری وی دانیه سه رچۆکا خوه و هیتس ترا دبارینی. دی کو دو مشک ژ قولا (کونا) خوه ده رکه تن و رابه ر که تن (هه قرویشی ئیک بون) یه کی چاقی ئی دی بزقاند (به رچقاند) لئ سفق بازدا، گیایک (گیایهک) ئانی، جوت جوت (چو چو) و خسته (که) چاقی هه قالی خوه و هه ر دو که تن و قولی (کونی).

کچکێ ژى پاشی دیتی رابو چو ئەو گیا تانی و چۆ خسته (که) چاقی محهمه دی. دی کو محهمه د رابو و دا لوتکا (لوتک ل خودان) و گوت: چاقی من فایه، چاقیتین من ساغیون. هیتدی هه ر دو فه گه ریان باژاری باقی کچکێ، کچکێ ژتیره گوت: ده وەرە فه گه ره، من مارکه و ل باژاری باقی من رونه، هند مایه تی بی (تو دئ بیه) پادشاهی باژیر و وه لیت.

محهمه دی گو: هو هو من سوند خوارییه، کو هه تا ئەز دیا (دهیکا) خو نه کوژم مارا ژنا ل من حه رام بی.

کچکێ گو: ده هه ره خوه دی هه قال (هاریکاری) ته بی.

محهمه د بری دهات، هه ر دو شتیرین خوه برن و پاشی چۆ دهری شکهفتی. دبیژن:

دهوی (دبوی) بو بم بمه وی گو: ده به سه، محهمه د ل کو ئو ئەم ل کو؟ نه ا کورما (کرما) چاقی وی خوارنه.

دهوی گو: هه که ئەز نه شاشم (شاشمی مه) محهمه د ل فان درانه.

ژنکێ گو: ده به سه لۆ تو دینی!

محهمه د شۆزی خوه کشاند و گوت: (ولّه) ئەز بکم پچکی (پرتکا) مه زن وهک گوهی ته بن و لۆ گوت: و پین شورا دانی دیا خو (داخو دابه ر شیرا) و زاروکیتین وی تهف کوشتن و دهف (دهست) ژ دهوی به ردا و هات.

کچک مارکر، پاشی بو پادشاهی وه لیت روسپی و دلگه ش، چیرۆکا من ژ وەرە خوه ش.

چیرۆکا سولتان ئیبراهیم

ژ دهفته ریت جه گه ر خویی

هاته فه گه ازتن

(۱۹۶۴/۵/۱۶)

سولتان ئیبراهیم کوری سولتان ئورخان بو. کاری وی تم (هه ر و هه ر) راف و نیچیر بو. لفری (چاقی) کوشتی ددانه ژار و به له نگا زا و ژیندار (ساخ) به رددانه ناف به غچه.

رۆژه کی کوفیه که (کوفیه کی) کوشتی لناف باژار ئاقیتیه دهقی (به ر ده رگه هی) دهرین پیره کی. پیری دهست بر ب ئەز مانا (ئه سمانا) فه بلند کر و گوت: وه ی لاوۆ خودی به نی سعادا بکی رزقی ته. سولتان ئیبراهیم د رۆژی ده ئەف ناف: ناقی به نی سعادا ددلی خوه ده دجیکێ بلند و شرین ده هلا نی.

ئیبراهیم رۆژ ب رۆژ زه ر دبی، بئ تین رها قل دمینی. ناگری ئەقینی وی دشه وتینی، هن بهن دحه لی، لئ دهردی خوه ژ که سیرا نابیژی هه تا ولو بو (وه لی هات) کو ئیدی، هه رو ژئۆدا خوه دهر نه دکه ت.

وه زیر و زیره کیتین باقی وی له هف کوم بون، شیرا خوه دانین و گوتن: گه ره که ئەم ژ سولتانرا بیژن، کو کورپی ته، ولو بسه ری وی هاتیه، ئەگه ر نه، خوه دی نه کی تشت بی، وی سولتان سه ری مه هه موا ژیکێ. ب هه قرا هه می چۆنه جه م سولتان و ژتیره گوتن: «ه ی سولتانێ مه زن ئیبراهیم نه خو شه، لئ که س نه خوشیا وی نزانی. ئەم تهف مانه حهیری (مه نده هۆش مان) دکن ناکن، دهردی وی ناسناکن. سولتان ئەنیا خوه قورمچاند (کهه گری) ئو خوبدان زیده خوار ئو گوت: رابن زو ژمنه ر باکن سه ر دوختور و بهه قه ره به ری خوه دانه ئۆدا سولتان ئیبراهیم و چۆن. سه ر دوختوری گو: پاشایی من، دهردی ئیبراهیم دهرده گن کران و بی دهرمانه دهردی ئیبراهیمی دلگرتنه. دهرمانی دهردی ئەقیندار ماچیکرنا یاره.

سولتانێ گو: هوم... هوم... دلگرتن دژواره. بیژه تو دزانی دهستی باقی درتیه. سوزی ئەف کچا کو ته

دل که تیبی ل کو بی. ئەزى ژتەرا بخوازم ج زۆر، چ خوۆش.

وەزیری گو: قوربان، دە (دئ) بیژە، دئ بابا (بابۆ) ژتەرە بخوازی، دەستى پادشاه درێژە، درێژە، درێژە. لئ ئیبراهیم دەنگى خوه ناکى، لسهر تهختى خوه، پالدایه، ناخوازی خوه بههژینی.

سولتانى گو: دە بیژە کوپى من دا ئەز ژتەرە بخوازم.

ئىبراهیمى گو: بابا (بابۆ) هەرن ژفان کەسى بپرسن.

وەزیری گو: پیری هوم هوم پیری، پیرا مالا گەلەکە وەکە ته خرا کره، ناخ ژدەستى پیرا، ئەو ج دکن؟! سولتانى گو: دە رابن هەرن پیری و وەرن. چۆن باکره پیری، گوتی: «وەرە سولتانى تو دقئى».

پیری گو: ل من رەبەنى، ئەز و دیوانا پادشاه، ئەز چمه، کو سولتان من بخوازی؟ (ولە) باقۆ ئەز ناییم (هیم). نافەستکین. سولتانى. گوتی: دە رابه، مال خراب، بەلکى سولتان قەنجیه کى ب ته بکى (دگەل ته بکت). پیری رابو و هاته جەم سولتان، ئو سولتان ژتەرە گوت: بیژە پیری دەردى کوپى من چیه؟ هەکە نا ئەزى باقئیم دەنگزى(۱).

پیری گو: سولتانى من، ما ئەز چ زانم، دەردى کوپى ته؛ (ولە) رۆژەکى لاشکى (لەشەکى) گوشتى ب خیرا خوه ژمندا ئاقیت و چۆ. تشتى کو هەیه من ژتەرە گو: خودى بەنى سعادا بکى رزقى ته.

سولتانى گو: هوم... بنى سعادا، بنى سعادا کچا مەلکى مسرتیه.

پیری گو: بەلئ سولتانى من، کچا مەلکى مسرى ژى ئانجەغ ئەو هیزایه ژ سولتان ئیبراهیمى ئەز گوۆرى.

سولتان ئورخان گوتە کوپى خو کو ناقبەرا من و مەلکى مسرى نەخۆشه ئەز نکارم کچا وى ژتەرە بخوازم. لئ تو دەستى خوه دى سەر کچا کئ ئەزى ژتەرە بپنم.

ئىبراهیمى گو: ئەزەبەنى ئەگەر بەنى سعادا نەبى ژن ژم رە مەهرا ژنا ل جانى من حەرام بى، چقا (چەند) ژنى دنیا بئ هەنە، هەمى خوهى منن.

ئورخانى گو: کوپى من فایه ئولکا ئالى عوتمان لبهر تهیه توج کارى ژخوهره بى، ئەز ژدەستى ته ناگرم، هەرە ژخوهرە بخوازه. فایه (ئەقەیه) وەزیری من ژى، ل شونا باقى تهیه، ئەزى ب تەرە بشینم.

ئىبراهیم رابو ژ هەر تهخلیت و رەنگا ژمدادا، ژ چنگلیا، ژ زیفگرا، ژ دوکاندارا، ژ نالبەندا بخوهرە هالنن (برن) ئو تیرا خوه مالى دنیا بئ و لەشکره کى گران دا جەم خوه، بەرى خوه دا ئوغرى و پشتا خودا فەلکى.

گافا بپیکەتن سولتان ئورخان باکره وەزیر و کوپى خوه ئو گوت: کوپى من ئەز دخوازم تو ژ گوتنا وەزیری من دەرنەکەقى، لئ تو (چو) جار ل میرگا دامەنن، میرگ نەدبەن خوهدى نە (بئ خودانن).

سولتان ئىبراهیم تەمەنا ژ باقى خوه رە ئاقیت (تەمەنە بو کر) و گوت: سەرسەرا و سەرچاقا بابۆ و، بپیکەتن چۆن کەتن بەرى و بەرستان چۆل و چولستان، هئ ژنو سەرى وان کەتنە قافى گران (کەتنە دەراقى تەنگ).

رۆژەکى ژ رۆژان ل میرگەکى راست هاتن، هەیه! چ بنیرن، هئ تیر ب تەیرانیا خوه دەسەردا نەچۆه.

وەزیری گو: گەلى هەفالا، سەرى بازگانى خوه بگرن، ئەمى ئىشەف لئى میرگى دەینن.

ئىبراهیمى گو: وەزیری من، باقى من نەگۆتبو کو، ئەمانەت، تو جارى (جارا) ل میرگا دامەنن.

وەزیری گو: باقى ته چ دزانى، تئ دخەوا خوه کەقى، تشتى کو هەبى وئ بسەرى مەبى (بیت).

ئىبراهیمى گو: تو چیتەر دزانى، ئەز نکارم بئ دلایا ته بکم. ئىقئارى وەزیر خوه گریتدا و چەند کەس بخوهرە هلدان و ل دۆرا چادرا چۆن و هاتن. پڕ هەند (گەلەک پئ) نەچۆ هاتن و وەزیر کەته بنى چادری و سەرى خوهدانى و رازا (نقست).

سولتان ئىبراهیم جلکى خوکرن بەرخو، خو راپیچا و رابو بتنى دۆر دۆر ل دۆرا چادرا زقري. هاه، شەف کەته نیقئى شەقى، دئ کو حم حم و زم زم بنوال (نھال) و دیارا کەت، شەق شەق و ئاگر (کریسک) ژبەر درانى وى دچن. دەیتو (دیتو) ژ دورقه باکر و گو: هەى مرؤقى سەر رەشۆ تو ئاخى، دیسا ئەزى تەبکم ئاخ وە نەگو: قەى ئەف میرگ بئ خوه دپیه.

ئىبراهیمى گوت: هۆش دەنگى خوه مەکە، زاروک و پیرک دناف مە دە هەنە، تئ وان بترسین خوه ل من بگره و فرده وەرە من کارى ته کره.

دپوى گورزى خوه هلدا (راکر) سەرسەرى خوه و زریکاند (بادان) و ئاقیتە ئىبراهیمى و گو: بم، بم، تو ئاخ بوى، من تو کرى ئاخ.

ئىبراهیمى گوتە دپوى خوه: ئیجا دۆرا منە، گورزەک ئاقیتى، ل نیقاسەرى وى خست و دھو (دپو) گروکره (گوتل کره) مەیدانى، هیدیکا سولتان ئىبراهیمى ئەو خشانده بنى نەوالى و هەر دو گوھى وى ژیکرن و خستق بەریکا خوه و قەگەر یا بن چادرا خو و رازا (نقست).

گو: وەزیر دئ رابه، رۆژ هەلاتییه، دقئ ئەم بارکن، ریا مە دورە، ماچ کولا تهیه (خەم ل تهیه)، ژ ئیقئاردا (ژ ئیقئارى وەرە) تو کەتیه بەلک وەزیری رەبەن ل دۆرا چادری دگەرى.

سولتان ئىبراهیم: هەى بەلئ وەزیری من، حەقى تهیه (تەم خوۆش ژبو وەزیر وەزیری هیزا بنگەهئ دەولەتن)، میسرى چى ل پشت، ئى خراب ناسدکى وەزیری گو: دەرابە لو ترسونکى (بو ترسونکى) ته دگو: ئەم ل میرگى دانین ها بنیره ئىشەف پیدایا، دەوارى مە دقئ میرگیتدا دچیرن (چەرن) چبو؟ چ هاته سەرى م؟ تو ژى وەکى باقى خو ترسونکى.

سولتان ئىبراهیم: دەولەت سەرى ته، لئ ئەز چ بکم باقى من ولو گوتبو م ب دلایا نەکرنا (مەبى دلایا وى نەکرنا) وەزیر باش ژخوه دزانى.

وەزیری گو: باقى ته چ زانى؟ بازگان بارکر و پرى کەت و چۆن. ئەگەر هەفتەک، ئەگەر مەهەک دەریاس (ز) بو، دیسا ل میرگى راستهاتن و وەزیر دەنگى خوه هلدا و گوت: هئ سەرى بازگانى خوه بگرن ئەمى ئىشەف ل قئ میرگى دامەزن.

سولتان ئىبراهیم: وەزیری من، مانە باقى من گوتیه گەرەکە ئەم ل میرگا دانەنن.

وەزیری گو: هو هو... باقى ته خروفیه، ته وەکە جارا کره، دیسانى رازى سەر گیتى هەمى، پارا (باھرا) منە، ته چ ژتیه.

سولتان ئىبراهيمى گو: ده دلخ تەيە وەزىرى من.

ئىشئارى دىسا وەزىرى چەند پەيا بخوهر اهلانين و چەند سەر بال دؤرا چادرا چۆن و هاتن و وەزىر داكەتە بن چادرى و رازا (نقست).

لى سولتان ئىبراهيم خوه دچەكارا پىتچا و دىسا دؤر دؤر ل دؤرا چادرا زقرى. هاه شەف كەتە نىقى دى كو دھوك (دپوھ) هات، شەق شەقا ددانى وىبە؛ ئاكر ژ دەقى دچى دىبىزى: «هئى مرؤقى سەر رەشو، تو ئاخ بوى، ئەز تە بكەمە فە ئاخ. ماتە نەگو ئەف مېرەگى خوه دىنە (بخودانە)، تە براىى من گوشتىيە و ل مېرگا مە دانىيە. خوه بگرە ئەز هاتم تە.

سولتان ئىبراهيم: كورؤ دەنگى خوه بلند مەكە (نەكە)، تى زاروكا ژخەو راکى دقردە وەرە، من كارى تە كرىە، ئەگەر خوهدى بىن ەرە، ئەزى گوهىتە ژى تىخەم بەرىكا خوه.

دھو (دپوى) گورزى خو زركاند (زقپاند) و ئاقىتە ئىبراهيمى، دناف تۆزى دە ونداكر و گوت: هئى مرؤقؤ سەر رەشو، تو ئاخ بوى، من تو كرىقە ئاخ!

سولتان ئىبراهيم: تە دربا خوه دانا، ئىجا دؤرا (كەرا) منە، گورزى خوه هژاند و ئاقىتە سەرى وى، ئەو ژى گىر كەرە سەر قادی و كشاندى (راكىشا) نەوالى (نەھالى) و ھەر دوگوھى وى ژىكرن، خستەن بەرىكا خوه و خوه بەردا بن چادرى و رازا.

وەزىر پاشى چۆ بەر چادرا سولتان ئىبراهيم گوتى: راپە راپە رۆژى تىرىزى خوه بەردانە سەرمە، دقنى ئەم باركن. سولتانى ترسنوك، تو و باقى خوه، ھەوقاس دترسن، ھون نازكن تاحلى (تەحلى) و تەنگى نەدبىتە.

سولتان ئىبراهيم: تو زانى (دزانى) وەزىرى من ناخوازم گوتنا باقى خو بشكىنم باقى من گوتبول مېرگا دانەنن.

وەزىرى گو: تو و باقى خو ترسونكن (ترسونكن)، كا چ هاتە سەرى مە ھەتا سبەھى خەو ب چاقى من ناكەفن، ئى تە بخو چ ژىبە. تو ژخەوا شىرىن رانابى، ما چ ژتە دكەقى ئاقى؟

دىسا بەرى بەرىستان، چۆل و چۆلستان، سەرى وان كەتە قافى گران، ئەو دچۆن ب رۆژان ب مەھان، ھەتا جارەكى ژجاران ل مېرگەكى راست هاتن.

وەزىرى گو: ھى سەرى بازركانى خوه راكرن. ئەمى ئىشەف لقى مېرگى بېھنا خوه بەردن (دەين).

سولتان ئىبراهيم گو: وەزىرى من، ما نە باقى گوتبول مېرگا دا مەنېن؟!

وەزىرى گو: دىسا و لوگوت ئەھ؟!

سولتان ئىبراهيمى گو: تو دزانى وەزىرى من باقى من مرؤقەكى مەزەنە، ناخوازم (م نەقىت) بى دلپا وى بكم؟!

وەزىرى ژ دەقى فەگرت گو: دەين، كو باقى من گوتىە، باقى تە ترسونكە چ ھەپە؟!

سولتان ئىبراهيمى گو: بەلى وەزىرى من.

دىسا وەكە بەرى سولتان ئىبراهيم دھو (دپو) كوشت و گوھى وى خستەنە بەرىكا خوه.

چەند رۆژ دوى ناقتى نەچۆن گەھانە باژارى مسرى و ل دەرھى باژار دانىنو چادرى خوه کوتان. ئەگەر گازا (گەزا) قوماش ل مسرى ب دھ قروشا بو، وان بچار قروشا ددا، ئەگەر كوستىلك (گوستىرك) ل مسرى بچار چەرخبا (*) بو، ل جەم وان ب يەكى (قروشەكى) ددان. ھەر تشت ب نىف نرى دفرؤت.

خەلكى باژار ب كرىن و فروتن ھەمى قورژىنە (***) (خرقە بونە) سەر وان دەنگ بولپت دكەت (وى جەبى دەنگ فەددا).

بىتە مەھەك دو چۆن. رۆژەكى سولتان ئىبراهيم گوتە وەزىرى خوه كو ئەقە چەند مەھى مەنە، ئەم ھاتىنە ھى مە تشتەك نەكرىە، ما ئەم ھاتىنە كرىن و فرؤتنى؟!

وەزىرى گو: ھا ھا... ئەز ئىرو چۆمە باژار من دوستەكى خوه دى بەلكى سبا ئەم ھەرن مالا وەزىر ب ھەقرە نان بخون. ئەز لىەر گوھى وى خم (كەمە گوھى) نانا خلاس، ھەو ئەم ئىدى لى بېرسىن. ھنگى خوه راگرە، بېھنا خوه فرە بكە، ھەر تشت ب سولتانى بېھن تەنگى نابى ئەزەنى. سولتان ئىبراهيمى

گو: بەلى ئەزەنى. سولتان ئىبراهيم زانى كو تشتەك ژ وەزىر دەرناكەقى، دقنى خوه ل ھىشپا وى نەھىلى، ژ لەورا، راپو سەر خوه و بەرى خوهدا باژار و چۆ. ھا ل قى يالى، ھا ل وى يالى، خوگەھاندە نىزىكى

مالا مەلىكى و چاقىن خوه گەراندن، دى كو پىرەكە رەبەن، بەلەنگاز لى پاقژ و مرىس (بژوین) دىكەقتەكى دە دەمىنى، خوه بەردا ھندروى شكەقتى و گوت: يا دەپىرى (داپىرى) تو مىفانانا

ناھوینى؟!

پىرى گو: سەرچاقى ديا خوه بى كورپى من، ھەكە توب حالى من رازى بى ئەزى شمكا تە دەنم سەرسەرى خوه ئەزەنى.

سولتان ئىبراهيم: ھا ژتەرە دھ زىر، ھەرە شىشقا مە بكرە و ئى ماىى ژبونا ھندرو خەرچ بكە (بمەزخىنە).

پىرى بولۆتك ب جارچى دە رقىا (بەزى) و چۆ ھەتاكو بىست تشت دقا بو كرىن وقەگەرىا نقىنېن پاقژ و خوارن ژ سولتان ئىبراهيم نانىن و ھات.

سولتان ئىبراهيم: داىن خوه دىكى چ كار دكى، چەوا ئەبورا خوه دكى. نانې تە ژكو دەرەكەقى؟!

پىرى: كورپى من ئەز دەبىنا بەنى سعادا كچا مەلكى مسرى مە. ھەر رۆژى ئىنىيا ئەز دچم سەرى وى دشوم، ژ من پىشە كەس لاشى (لەشى) وى نابىنى ئەو ژى من بقى ئاواىى خوهدى دكى، لى چ خوهدى

كرن تى دىبىنى.

سولتان ئىبراهيم: ئاھ يادى ناقتى بەنى سعادا خۆشە، برىنې كورپى تە پى دەرمان دىن، من خوه ل خوهدى و لئە گرتىبە، كو تو ناقبەرا مەدە ھەرى (بچى) و بىنى، ھەكە بەنى سعادا لسەر دەستى تەھەرى

بكى، ئەزى بكم كو ھەتا شمكا لنگى (پى) تە زىرېن.

پىرى: ئەف گەھا خوهدى و دپاتە، ھەشتە، سبا (سوبەھى) سەر شووا وىبە ئەزى ژىرا بىژم.

(*) چەرخى، جۆرەكى پارابو.
(**) قورژىن = كوم بون.

سولتان ئيبراهيم تيرا وئ پهره دانى و گوت: ديا (ياده) پير، ئەز كورئ سولتانى دينى ئيسلامى مه، ژ ستانبولئ مه خوه ل خوه دئ و ل ته كريبه، ئەگهر بهنى سعادا نهگههى مه، ئەزئ دترسم ل فر برم فنهگهرم مالا خوه.

پيرئ: خريق خريق دهست ب گريئ كر و گوت: تو كورئ سولتانى دينى ئيسلامى به و تهخوه ل مهگرتبه؟! سوژئ خوه دئ ل جانئ م كه تبيئ ئەگهر بهنى سعادا بمرئ ژ ناخيرا و ميني وئ ژجانئ تهريهئ، ئەز ديا تمه، ئەو دناث پهرئ تهيرا ده، ل ئەزمانئ (ئسمانئ) هفتا (هفتئ) بي، ئەزئ وئ ژ تهريهينم. مه ترسه، ئەف گهها (گهرا) خوه دئ و ملئ منه.

سويهئ پيرئ چۆ سهرئ بهنيئ بشوى (بشوت)، ب پيلوكافه (پهبيكا) هلكيشا ژۆر دى كو بهنى «بهنى سعاد» ل ژۆرا راوه ستايه.

پيرئ دهف بكهنى گو: ده بهسه ژخوهريه ميترهكى بكى، ئەم ژته خلاسين ئو تو ههتا كهنگئ تئ بهلا سهرئ مهبى، لئ شرينا بهر دلئ خهلكئ.

بهنى سعادت، نه دهيكري (دهينه كرى) بهنهك (پتهنهك) ل سينگا وئ دا و ئەو دپتبولكادا تراكر (گرئل) كر، كندرى بنئ قهرئ، بهردهستيا خسته ناڤ تزهكئ و ئاڤيتن هندروى شكهفتا وئ.

ئيفقارى ئيبراهيم سولتان هاته مال چ بيئى؟ دى كو پيرئ بويه دناث جيادا نرا نرا (نالانا) وييه، ههسيه كئ ساخ دلاشى وئ ده نهمايه، سولتان ئيبراهيم رابو چۆ سوكن ژتيره درمان ئانى و لاشئ وئ درمان كر و خوه دا بهر سهرئ پيرئ و گوت: مه ترسه داپير، چ دخوازى، ئەزئ ژتيره پيتك بينم.

پيرئ كه نيا و گوت: تو گوھئ خوه مه (نه) دئ، ژمن پيتفه كهس نكارى سهرئ وئ بشوى (بشوت)، چهند رۆژان بره ولو نه شوشئ ميني وئ (دئ) بخوه بيئ لهر من بگهري.

هاه چهند رۆژ درباس (ز) نهبون قهرواشا بهنى سعادا هاته مالا پيرئ و گوت: يا ده پيرئ، ده رابه خاتون ته دخوازى، ده رابه چيبه ل تو نه هاتيه باشه كو وئ تو نه كوشتى، هنگئ زمانئ ته درتزه. ناخ دهف ژئى زمانى بهرنادى.

پيرئ گو: «هه مه ههريه تو سهرئ وئ بشو (ولئ) يادئ ئەز ناييم.

قهرواشئ گو: يادى تو ديا وئ، ئەز ره بهنا خوه دئ، هنگئ (كهنگئ) دويرم نيزيكى وئ ژئ بيم؟ پوك! پا (ولئ) وئ سهرئ مه بپه چيئنى. نا (ولئ) يادئ ئەز ره بهنا خوه دئ چما هاها. ئەف ژمه كيئمه بيئ، توفئ ژئ ناخى ستوئ من؟!

پيرئ گو: ئەز چما ديا وئ مه بره (بلا) ژخوه ريكهكئ پتدهكى. تو جارى ئەز شيرئ بهريئ خوه لئ فحيتل ناكم. مامه چ گوتبو ولول مه كر؟! كچك (كچكئ) ژتيره بيئزه بي (ولئ) ميقتانا من هه نه، ئەز نكارم ژهف ژميقتانين خوه بهردم.

قهرواشئ چۆ و دهنگدا فهگهريا و گوت: بهنى ديئئى: بره ياده پيرئ ب ميقتانا خوه فه بيتن، ئەز گهلهك پوشه مانم (پيشه مانم) دلئ من پئ شهوتى (سوت) من بيريا وئ كريبه بره (بلا) نهايئ.

ديا پير، دهستهك كنجئ ژنا ل سولتان ئيبراهيم كر و داپهئ خو و چۆن.

بهنيئ (بهنى سعادت) گو: دئ سهر سهر و سهر چاڤا تو ب ميقتانا خوه، لسهر ههر دو چاڤئ من بيئ. ياده پيرئ ناخ خوزئ ته زانيبونا چ هاتيه سهرئ من ته ولو نه دگوت.

پيرئ گو: چ هاتيه تو بيئئى، كچا مهلكايه، ئەم ژار و ربهن و روتن كارئ زالم و ژۆر كهرا دههر چاخيده ئەفه. زورزانئ ژ بهرزانئ، ئەم ژ زۆره چقا بكن بهر چاڤئ وه خوبا ناكئ ئەئ (ههئ) چهند دلئ وه هشهكه (رهقه)؟ هون ژخوه دئ ناترسن، خونخوار و ميتركوژ و تالانكرن، يادئ چما هونئ نه بژين؟!

بهنيئ: ده وهرن، ئەزئ چيروك و سهر پئ هاتيا خوه ژ وهره بيتم، ههكه دلئ وه ژئ ب من نه شهوتئ، هون ژئ ب دهردئ مه نه گريان، خو ژخوه ههئى راسته!

پيرئ: چ بسهرئ ته هاتيه دناث پهريهكى (پهريئ) نه عامادا، ل قهسرا بهگلهرا دژئ، ههزار رهنگئ خوارنئ رۆژئ لهر دهستئ ته دجشن، كئ بكوژئ كئ بهردئ، كهس نكارئ دهفئ خوه فهكى، ژخوه تئ بيئئ و له يادئ ژ مهريه مه بيئزه ههكه ژميقتانا ميرا بيئئ ئئ (بيئ) من بخوه كيشئ مهژئ تو نه يه.

بهنيئ (بهنى سعاد) ياده پيرئ ده گواھئ خوه بده من، پاشئ گازندا بكه. ئەز هيشئ دكم دلئ خوه نه گري (دلئ ته نهمينت) ناخ ياده پيرئ تو ژمن باوه ناكئ!

پيرئ: بيئزه يادئ بيئزه، ئەم لته گوهدار بكن، بهنى بيئ كا چ بسهرئ ته هاتيه؟

بهنيئ: هو... ياده پيرئ ئەز بهنى سعادا بوم، كهڤوكا پشتا پهردابوم، شرينا بهر دلئ دئ بوم، دهلا بهر دلئ باڤئ بوم. گرتن و بهردانا مالئ تهف ددهستئ من ده بو. رۆژئ من سه د تاخم لههف دگوهورتن. ياده پيرئ قهرواشهكئ من هه بو شرين و دهلال بو، من چ بخوار (خوارنا) وئ ژئ دخوار، من چ ودرگرتا وئ ژئ ودرگرت، ئەز بيئ وئ ب جههكى ده نه دچوم، ئەبؤرا (سهبرئ) من بيئ وئ نه دبو (دهات).

رۆژهكئ ئەز ژئ غهيديم و من شهقامهك ليئا، ياده پيرئ ئەز چ بيئم وئ ششهك ژبه پشتا خو دهرانى و دانئ من، ديئا كو من دئ ئەزئ خهزالك و كو چك و كولانا فه بازدم، هاسنگر چا كوچئ خوه داڤيئژن من، خهرات تهفسو وئ خوه دمن وهر دكن، سولكر و كوچكر، دهرپژك و شهكالا داڤيئژن من. ئەز چ بيئم ب زۆر و دژوارئ ئەز گهنامه سهرئ چياكئ بلند. ليئا ياده پيرئ ئەز دگههيم خهزالا ژ مهريهفن دگههيم گور و كيروشكا دۆرئ من دچن. ئەز بتنى دگهرم دكول و گومان و دهردا گيئم.

ياده پيرئ ژ نشكافه، جارهكئ ئەز ل خهزالهكئ راست هاتم وئ ئەز بيتن كرم و من ئەو بيتن كر، مه ههر دوا ههلا ههف هلائئ، بونه هوگرئ ههف، ب ههڤرا دگهريان، گاڤا ئەم دگهانه قورانك (قانهك) گيا، من سهرئ دچلياند دخوار، وئ بنئ وئ دخوار دعورت (دادعويرا) و دگهانه كسولك. ئەف من تهڤا سهرئ دميت وئ ئال بن دمراس (دمرويسى). ئيفقارى رادزان (درازان) دهستئ مه دبن سهرئ ههڤده.

ياده پيرئ رۆژهكئ لهر پالكئ (بهتهنهكئ) ئەم دچهريان، هايا مه ژ بايئ فهلهكئ نه بو، خودئ شهش تويا تيخئ، ماد و نيچيرفانا سهر دمه دانين و ئەم ژههف راتهقاندن (ژيئك فهكرين)، ئيئدى ياده پيرئ ئەز نزام، ههڤالئ گرتن كوشتن، قهرواست ژستيرا وا، چ لئ هات ئەز نزام. ديئا (ديئتا) كومه دئ، ئەزئ بهنى سعادا داوا كراسئ من ل دار و دهڤيا دكهڤئ، لهر گوندهكى نه سوار نه تاژئ من ل شقانا كره گازئ، خهلكئ گوند، ب دهف و ديئان ئەز گههاندم مال. ژ وئ رۆژئ پيئا، من مارا ميئرا ل خوه نه

دروست کړی. ژ وئ هغالی پټغه ئەز میرا ناکم وهکی نافئ میرکرنی (شو کړنئ) لبر دەرگههئ من خی (دانی)، ئەز دین دیم تیم کو وی بکوژم. پر باشبو کو تو ب ساغی ژدهستت من دەرکهفی. ناخ ناخ خەزالئ هغالی. ولو گوت و بسەر سولتان ئیبراهیم دهاته خواری و دل ژئ چۆ (هاژ خو نه ما).

پیری ئاف لسه رچاچی وئ په شانند و گوت: ده رابه کچا من، دهردی ته گرانه، ئەز ژ ئیرو پټغه لته ناگرم. تو چ بکی دهستورا ته دایی به خاتونئ وئ خوددئ ته و خەزالئ ته زو به دهرنگ به بگههینی ههف. ده رابه کچا من ئەز سهرئ ته بشوم دهرنگه میتفانا مهژی. پیری سهرئ وئ شوست و ب ههفره ئەو میتفانا خوه داکه تن خواری و پیری دئ لئ (هایدار کر) و گوت:

ده ئیجا بار که ته سهر ملئ ته، پیری چیه و ژ خوه ره بخه بهته. سولتان ئیبراهیم: مالا ته ئافا یاده پیری، ئەز ژبیر ناکم ولو گوت و دهستت خوه کر ل بهریکا خوه را و کولمک (مستهک) زتیرا بهردا، داوا پیری خودایی و چۆ مال.

وهزیری گوتئ: ها ئیبراهیم پاشا ل چ دگه ری، تو نابیتئ، ههک ته بکوژی پاشی خوه ژدهست باقی ته خلاس ناکم، ما تو هاتی هه ری ژ خوه ره ل کهیفئ بگه ری.

سولتان ئیبراهیم لئ قه گه پراوند گو: به لئ وهزیری من، حه قئ ته ههیه، لئ ئەز دخوازم بزائم کا ته چاوا (چ) کر، چیرۆکا مه گه یاهه کو؟!

وهزیری گو: هاها... چیرۆکا ته، چیرۆکا دهستگیرانا ته، چیرۆکا حوسنه تا بهنی سعادا خاتون لبر قه داندنیه. ههک ما یه، لئ ههکئ بهنا فره (فرهه) ژ چیرۆکئ و لوره دقئ. بهنا تهنگ خوددئ خوه ل دوژواریئ راست دکئ.

سولتان ئیبراهیم: به لئ وهزیری من بهنا فره دهر کاریده باشه. ما ما ما، باشه، باشه، نیزیکه نیزیکه کو، گو: چه ند رۆژ نه چۆن ئیبراهیم داکه ته جهم زیفگر و گوت: ما هوستا، دخوازم ژ مهره خه زاله که زتیرینو لسه سینگن (سینیه کا) زتیرین دیلانی بکی، چ قا (چه ند) دخوازی ئەزئ بدم ته و ته نبورکه زتیرین ژئ ل فیره چیکئ.

سولتان ئیبراهیم، دهست ئاقیتته خورجه زینا خوه، کوما زتیرا لبر کره لود (لبر کره کوم) و گوت: «چ قا بخوازی بدم ته. چه ند رۆژ دوی نافئ چۆن، سولتان قه گه ریا، دی کو چاوا گوتیه هئ چتیر پینک ئانیه. سولتان ئیبراهیم راهیشتته ته نبورا خوه و دهست بسترا خه زالی کر و خه زال وئ لسه سنیه بی گوته ند و سه ما دکر. خه لکی چارچی ب جاره کئ بسهرده قوزرین (لئ کوم بون)، لئ دهرباس بون تونه بو (جهی پیتی نه بون).

قه ره و اشا بهنی سعادا هاتبو ژتیره تشته کی بکری. لئ گاغا دهنگئ سولتان ئیبراهیم که ته گوهئ وئ (ب گوه کهت). سوئی هاتبو رو چۆ بهر ئاقاهیهئ، ژ نوکا هاته بیرا وئ ئو لسه خوخت و دهف ل لیقا خوکر (لیقا خو گه زت) و گوت: (ولئ) وئ بهنی بی بزوری سهرئ مه ژیکئ، مه چ بسهرئ خوکر (ئینا) ل من ره بهن.

هئ تو (چو) چاڤ ل خاتونئ کر زۆردا گری (بهردا گری) و گوت: خاتون، ئەز دبهختت خوددئ ده

بهیتله ئەز دو گوتنا بیژم، پاشی تو چ دکئ بکه.

بهنی سعادا: هئ ونیک دیلئ تئ چ بیژی، (ولئ) ئەز تایی پۆر (مویه کی) بسهرئ ته قه ناهیلیم. بیژه بیژه، کا تئ (تو دئ) چ بیژی، تو دخوازی خوه ب درووا خلاس کی؟!

قه ره و اشئ گو: خاتون: پانایئ گوتن، خاتون، خورتهک، چه له نگ و حجیل دزیر دکنجئ زتیریندا خه ملانندی نتبوکه زتیرین لسه ر چۆکاوی دبیتئ و خه زاله که زتیرین لسه سینیه زتیرین گوته ند و دیلانی دکئ، خاتون دهره دبیتئ:

خه زالا من، ده لالا من، خه زالا لبریا ژتیری

خاتون بسهرئ ته و باقی ته کم، ئەز هه تا نهه مام، ئەگه ر تو ناتئ (تو نه هیتی) هه تا سباهی فی چاخئ لبر دهنگئ وی بمانا

بهنی سعادا: کچئ پور کوړئ ل کوبه؟!

قه ره و اشئ گو: خاتون ل چارچی لسه ر دوکانکئ رونشتییه و بازار تهف لئ گه یاهه ههف رئ دهریا نه مایه.

بهنی سعادا دهف ژ قه ره و اشئ بهردا و بازدا ئۆدا خو و گوت: یادئ ئەز دخوازم دهنگبیتزه هاته چارچی (قه یسه رین) تو بشینی وی بینی ئۆدئ، ئەم ژ خوه ره لئ گوهداری بکن، یادئ ب سالوفا چارچی تهف لئ کوم بونه، جقا دهنگئ وی خۆشه. یادئ هه رانئ نها بشینه بره (بلا) بئ.

دئ گو: بره بی کچا من بره بی، ئەز نها بشینم بی، بره ئیشهف ل جهم مه بی.

گاغا سولتان ئیبراهیم هاته مالا «مه لک» و دهست دبروک و سترانا خوه کر خه لکی مالی تهف لئ کوم بون و ژ هه فره دگوتن: جقا ده لاله، جقا چه له نگه چقا جوانه؟!

پشتئ (پاشئ) کو لیستکا خوه قه داند، خاتونئ گو: هه رن هه سپه کی ژتیره پیتشکیتش بکن.

سولتان ئیبراهیم: نا خاتون ئەز نه ئئ هه سپا مه، ده ولت سهرئ باقی ته ب هزاران هه سپ ل نه خته خانا باقی من گریدانه.

بهنی سعادا: کوړه هه ره ساکوین باقی من ئئ کولابدون (که لابدین) ژتیره بینه.

ئیبراهیم سولتان: خاتون ئەز نه ئئ ساکووامه، ده ولت سهرئ باقی ته کنجئ من دبینی هه می ئافزێرکرنه، ئەز دکارم، ب زتیرا باژاری باقی ته ب جاره ک بکرم و نه فروشم.

بهنی سعادا: لئ ما تو چ دخوازی، جقا ب ترۆ فرییه؟

سولتان ئیبراهیم: خاتونا دهلال، تشته کو بسهرئ من هاتیه ئەز ژ تهره بیژم، تئ ل دهردی م بگری ئەز نه دل بژوکی گرش و گورم (نه پیتقی سامان بون) ئەز ل نامانج و داخوازی خوه دگه رم.

بهنی سعادا: چکا (چه وا) بیژه چ بسهرئ ته هاتیه، تو خودئ کی؟

سولتان ئیبراهیم: ناخ خاتونا م، پا ئەز چ بیژم دلئ وه ژئ نه خوئ بکم. خاتون، ئەز سولتان ئیبراهیم کوړئ سولتان ئورخانی بوم، تم ل نیچیرئ و چۆلابوم، هایا من ژبایی فهله کئ تو (چو) نه بو. ناخ خاتون بهرده ستنکئ من هه بو لبر دلئ من گه له ک شرین بو، خوارن و چهک و کونجئ وئ ژئئ (بیئت) من بون.

رۆژەکتی خاتونا دەلال، ئەز ژێ غەیدییم (پوسیدە بوم) من سیلاک لی خست (من للههک لیتدا)، هه من نه دی خاتون، شقهک ژبهه پشستا خوه دهرخست (ئینادهر) راهوشاونده من، ئەز چ بنیتریم خاتونا دهلال دینا (دیتنا) کو من دی، ئەز خهزالهکم و دچارچی شه دبهزم، هه ریهک تشتهکی دمن وهردکی. ب زۆری من خوگه هاندنه جی ناخ. ئەز ئیدی هه مه بهسه من سه ری وه کیژکر، چیرۆکا من دۆر و درێژه.

به نی سعادا: نا نا نا، بیژه چیرۆکا ته سه ری هاتیاته گه لهک خو شه ئەز دخوازم لی گوهداری بکم، ژخو (نی ژخو) چیرۆک بهنا مروث. فرهه دکن نا، ده بیژه بیژه، سه ری باقی من تی بیژی.

ئیبراهیم سولتان، به لی خاتونا من، ئەز گهامه چپی (چیایی)، لی ئەز خهزالا دببیم، ژمن درهفن، ئەز گورا دببیم ژ من درهفن، ئەز کو فیا، هرچا، کروشکا (کیتروشکا)، رو فیا چ دببیم ژ من درهفن.

ناخ ناخ... خاتونا دهلال، ژ نشکافه ل خهزالهکی راست هاتم، ئەو بهر من شه هات و ئەزهه ری شه جهۆم، مه هه قدی (ئیک و دو) بپن کر و ئەم بونه هۆگر و هه قال. ئیدی ئەم ژ هه ف شه نه بون. نا ه ئەز دترسم دلێ وه نه خو شه بکم خاتون. دهکا بهسه به لکی خهوا وه تی. رازن (بشن).

به نی سعادا: نا نا بیژه خهوا م نایی ئەز دخوازم تو چیرۆکا خوه، فی چیرۆکی نهقه دینی (پری) بیژه خوهدی ته بهیلی بیژه.

ئیبراهیم سولتان: خاتونا دهلال من گولک نا ف بدیا من بادکره هه قالا خوه وی نا فا پاقر دمیت (فردکر) ئو من ئەگرهک دمراست (میتت).

من تومگ (دهستهک) گیا بدیا وی چکایی و کانک دخوارن و من قدیدان ئەم دبهه پالکی (به ته نهکی) ده دگه ریان و دچیربان. خوهدی تو په کی بیخی مالا دو نیچیرقانا نازی ئو تونی خوه بهرا مه دان ئو ئەم ژ هه ف دا قه داندن.

دینا (دیتنا) کوم دی ئەز لبهه گوندهکی، کراسی من لدار و ده قیا هه رلی (پرت - پرت) بو، دناف شه قاره ئەز هاتم گوند ئو بدهف و دا هول خه لکی گوند ئەز گه هاندم مال. ناخ سه د جار ناخ، خاتونا دهلال ئەز نزانم خهزالا من کوشتن (کوشت) یا گرتن، نزانم ب کوده چۆ. ژ وی رۆژی فرده من مههرا ژنا ل خوه هه رام کره، ئەز دگه رم، یا دمرم یا سالوخی (سالوخی) غهزالا خوه هلببیم (دهنکویاس زانین).

هی چیروکا خو نه قه دانده سولتان ئیبراهیم قیرتین پشستا په ری کت دهنگ ژئ بلندیو گو: بهسه ههیران، ته کچکا مه کوشت. قیر قیر و ههوار کورت و پست نا ف ناین و سه ری وی داکرن.

گافا به نی سعادا هوشیار بو، رابو دهنگی خوه هلدا و گوته:

یادی بهر مه دهن، ئەفه خه زالی من، ئەفه، ئەفه ئەفه یه.

هیتدا دایک رابو و خوه گه هاندنه ئودا باقی، مه لکی مسری، گوته: ههیران کچا ته لسهه (ژبهه) فی مپترکی - دین بویه، دبیتی خه زالی کو من گوته، ئەفه ژفی پیقه ئەم میرا ناکم.

مه لکی مسری به ری خوهدا خاتونی و گوته: خوهدیکی نه کو ری شقان و گافانی، قه نا ئەم (دانه ئەم) شهه رماکار (شهه رماز) نه بن.

خاتونی گوته: وله ههیران ئەز نزانم لی ئەو دبیتی ئەز کو ری سولتانی دینی ئیسلامی مه ژ بازاری

ستامبولی هاتم ل خهزالا خو دگه رم.

مه لکی مسری گوته: مالا خودی نا فا ئەو نه که سی دیبه، بره (بلا) سی ئەز وی بببیم، ئەگهه هیتایی، ئەزی کچا خوه بدمی.

گافا چاخی مه لکی مسری ب سولتان ئیبراهیم کت، ژ بهر قه رابو ئو چوه ههه دو چاخی وی راموسان و گوته: وهه دهستی من، من کچا خوه داته.

مه لکی من: ئەز مروقه کی سیتی و سونالم، سوبه هی ئەم ب سواری و گوته ند بیته مالا وه، و کچاته بخوازم وههه و قه لهن (دهستگر و نهخت) بدن و پیک ببی ئو ب جوامیری ئەم کچاته ب سه رفه رازی و دلشادی ده ربا سکن.

مه لکی مسری: نافه رم کو ری من ئەفه نا (یا) جوامیریابه، ده هه ره ئوغرا ته یا خیری بی. سولتان هاته بن چادری و رازا. سهه هی زو وه زیر هات و دی لی کر تیکر و گوته:

راهه راهه دهلالی من، راهه بره دلێ ته خو شه بی، ئەز چومه مالا وه زیر و من ل جهه وی تاشتی خوار، گه للهک وه زیری مسری باشه، ئەز گومان دکم وی ناری مه بکی و (وله هی) من ژیره نه گوته لی ئەزی بیژم. ده راهه راهه خلاس خلاس.

سولتان ئیبراهیم: وه زیر فه رمان بکه بره (بلا) سوار سواربن، دهف و دودک و دهول و زورپه ئوسا زو ئاواز بدن، ری سی و ریزان بکه فن پیتش و هه رن دههرا قه سرا مه لک دیلانی بکن، ئەم هه رن بخوازم بهسه، یا ئە، یا نا (نه).

وه زیری گوته: ئەمان وه که باقی خوه مه که. ئەم ژئ بدینی چی نابی ئەم نکارن ولو (وه سا) زو هه رن بخوازم.

سولتان ئیبراهیم: ئەز بیژم دقتی ئەم هه رن، دقتی ئەم هه رن ئیش پیک هاتیه.

ب هه قه ره سوار و په یا بریکه تن و دانه دۆرا سولتان و وه زیر چونه مالا مه لک و کچا وی خوهدستن (خوهدست) ئو ناین (ئینا).

چه ند رۆژ نه چۆن به ری خوهدانه بازاری باقی خوه و بریکه تن.

مه لکی مسری خه مل و خیز و دیاری و نیشان گه لهک ب وان قه کرن و ب وان په شان دن.

گافا گهانه مال، باقی وی ژئ پرسی و گوته: کو ری من وه زیری من چاوايه؟

سولتان ئیبراهیم، دهستی خوه خسته به ریکی و شهه ش گوته نا قیتن بهر باقی خوه و گوته: سه ری هاتنا من ئەفه بو:

بابی وی وه زیر نا قیتن دهنگزی (کره دگرتیخانی) دا، گوته: هی ژنو گوته ندا ئیبراهیم لدار رابن.

ئو ههه دو بههه ف شابون و ئەم دل ب کول و خهه م ژههه ف به لایون.

میری هکاری

ژ زارده‌ئی پیره‌نه‌کا بوتی گولا نافده‌لی

ژی ۷۰ سال

روژا ۱۹۷۶/۱/۵

دبیژن میری هکاری سپنه فه‌گرت و ههر دو دهرگه‌هین نامیدی دور لی گرتن و نامه بو پسمیرین نامیدی فریکرن گوتی: دقیت چه‌کا دانن و دهرگه‌ها فه‌که‌ن چو به‌ره‌فانی بوه ناهیتنه کرن. میری نامیدی به‌رسفا میری هکاری دا گوتی: دار خازانه ژخویه، ئەم ژی مترین تو هاتیه سهر باژیری مه، ئەم دئ به‌ره‌فانییا خو کین. میری هکاری نامه‌کا دی دویرا هنارت و تیدا گوت: ئەفه من ژنوی هنار چاندن، هه‌تا ژئ نه‌خوم، ئەز له‌شکرئ خوه ناکشیم (ناکشیم).

پشتی هفت سالا بلوکه (محاسره) دای، پسمیری نامیدی چفنیبه‌ک (له‌نگه‌ریه‌ک) یا په‌لاقی تژی سهرگوشتی که‌وا دگه‌ل نامه‌کی بۆ میری هکاری هنارت، تیدا گوتی: ئەفه هفت ساله ئەم دبلوکیدا ماینه هفت سالیین دژی خارنا مه دئ ههر ئەفه بت.

میری هکاری به‌رسفا وی نقیسی گوت: دیاره ههر ئەو برنج ما‌بو هه‌وه کریه په‌لافت و که‌وا ئیکی فه‌کوژتییه یان ل نک ژنه بیلی یان ژئ ل نک پیره‌نه‌کی. ئەم پیدقی نینین، هه‌کار و بیباد بدهستی مه‌نه (ددهستی مه‌دانه)، به‌لی ب شهرت چه‌کا دانن (ته‌سلیم بین) و نه‌ترسن و باش پشت راست بن، ئەز ناهیلیم خو دلویه‌کا خونین برژی. ههر دو دهرگه‌ها فه‌که‌ن دهرگه‌هی زبیری (دهرگه‌هی ژۆری) و دهرگه‌هی مويسلی - سه‌قا‌فا (دهرگه‌هی ژیری) ئو بلا ههر که‌س لیه‌ر دکانا خو لسه‌ر کارئ خوبیت، دئ له‌شکرئ مه‌د دهرگه‌ه‌کی را بیټ باژیری و دهرگه‌هی دیرا دهرگه‌فیت ئو ب شوندا فه‌کشین.

ده‌می ئەف کاغزا میری هکاری خوه‌ندن هاته قبول کرن و جابا میری فریکرن (هنارت). ئیجا میری فه‌رماندا و له‌شکر فریکر باژیری پاشی راسپارتی کو ههر که‌سی خرابیه‌کی بکت ئەز دئ گوئی وی بوم. چاخئ کو له‌شکر دهر‌باز دبو سهر‌بازیه‌کی ژعه‌شیره‌تا قه‌لوینا وی شکه‌ست بو، چۆ به‌ر دکانه‌کی قه‌لوینه‌ک بو خوتانی. پاشی کو میری ئەف کریاره (خه‌به‌ره) زانی فریکر (ریکر دویقرا)، ده‌جدا گوئ لی بری.

میری پاشی فه‌رماندا کو مله‌ت ههر که‌سی بجیتنه سهر کارئ خوه‌ئوی ژئ له‌شکرئ خو کیتسا گه‌لیب مزویرکا و واری قه‌ره‌چا. ل قی واری به‌ره‌ک مه‌زن و بلند هه‌یه، په‌نگ مناره‌یه. میری کورکی خو ژبه‌ر خو کر و نافیټ سهر وی به‌ری و گوت:

ئەفه به‌ری به‌له‌ک دینانه

شهادیت (شاهدیت) ههر سئ دینانه

سنورئ هه‌کارئ و بادینانه

بئی ره‌نگی دیسا حالی باژیری نامیدی ئالوز بو و که‌فته ته‌نگافیی، چونکی پاونیت وان که‌فتنه سهر میرگه‌ها هه‌کارئ.

پاشی مروفه‌کی ناقلمه‌ند و دنیا دیتی هه‌بو خو کر دهرویش و چۆ میرگه‌ها هه‌کارئ و هوزانیت دلغه‌که‌ر

به‌لاف کرن و پاشی قه‌ستا باژیری (باژاری) میرکر، ده‌مه‌ک دریژ پی نه‌چو سالوگی گه‌ها میری، ههر ده‌جدا فه‌رمانا به‌ره‌فکرنا دهرویش دهرکر. پاشی یه‌کسه‌ر بریه جفاتا وی، دبیژن سئ رۆژا ل وئ دهرئ ما و ههر هوزانیت خوشت و دلغه‌که‌ر دغه‌هاندن. پاشی دهرویشی زیه‌ک ده‌ستویر ژمیری خواست کو بزقربنه‌فه و گوت:

ئەز دهرویشم لیه‌ر خو دگه‌رم، چاره نینه دقیت ئەز فه‌گه‌رم هه‌رم سهر کارئ خوه. میری گوته گزیری خو: ده‌ه لیرا بده‌نی. لی دهرویشی مه‌ نه و دهرگرت. گزیری گوت: میری من دهرویشی خه‌لاتی خو وهر‌نه‌گرت، ئیجا فه‌رموو (ئه‌مرکر) ده‌ه لیری دی بده‌نی... نه‌خیر ههر وهر‌نه‌گرتن، هه‌تا کرن سه‌د ژئ ههر نه‌ستاندن. ئیجا میری داخازا وی کر فه و گوتی: دهرویشی ده‌لال پاته چ دقیت؟ ما سه‌د زیری کیمین؟! دهرویشی لی فه‌گه‌راند و گوت: هه‌قی من یه‌ک زیره، مالی ته بو ته پیروز بیت.

میر: پاته چ دقیت دهرویشی ده‌لال؟ داخازا خوه بیژه.

دهرویش: ئەزه‌نی، من ئەو کورکی سهر وی به‌ری بلند ل واری قه‌ره‌چا دقیت.

میر: ئەفه هفت ساله نها رزیبه.

دهرویش: بلا ئەزه‌نی، بلا رزی بت ئەزئ رازی (من قه‌بوله)؟

میر: من پامان و په‌ژنا (مه‌قسه‌دا) ته زانی.

گه‌لی جفاتئ بو خاتری (خاترا) دهرویشی سنور شکه‌ست و نه‌ما، وه‌ک به‌ری لی هاته‌فه.

ئەف چیروکه بده‌ست براده‌ری

خوشتقی صه‌بری ئەحمه‌د بوتانی

هاتیه نقیسن.

چیرو‌کا میری هکاری و مزگینیا ته‌یری به‌اری

ژچیرۆکیټ نکیتنی هاته فه‌کوه‌ازتن

(۱۹۷۲/۱۰/۲۰)

دزمانی به‌ریدا هه‌کاربا‌میره‌ک هه‌بو، گه‌له‌کی ژیهاتی و عاقل بو. نافی وی حه‌سه‌ن به‌گ بو. ناخفتنیت وی هه‌می سه‌ره‌اتی و ئیشاره‌ت و نسیحه‌ت بون. رۆژه‌کی ژ رۆژیت زه‌ستانئ د دیوانخانا ویدا ب چاکی و خرابی، ب ئەختوباری و بین ئەختوباریا دوستان و خولامان، یه‌کی گوت: بیه‌شان مرۆف چا‌که. یه‌کی دی گوت: نه‌ ئەفه چا‌که. ههر یه‌کی تشته‌ک گوت. میری ژئ گوئ ددایئ، پاشی میری گوت: «ههر که‌سی مزگینیا ته‌یری به‌اری بۆ من بینت، ئەز دئ خه‌لاته‌کی ب که‌یفا وی ده‌می. خه‌لکی ژئ وه‌ توف ته‌خمین کر میری به‌حسی ته‌یری به‌ارییه. میر تی نه‌گه‌هشت چیه.

پاشی بویه نیفا شواتئ ره‌شوئله په‌یدا بو. خولامه‌کی جست هات گوته میری: «مزگینی ل میری بیت ره‌شوئله هات. ئەفه به‌هار نیتزیک بو». میری هیچ به‌رسف نه‌دا و ده‌نگ نه‌کر. هنده‌کا گوت: چونکو

په شويته گه لهک زوی تیت، هیژ زقستان گه لهک مایه، کو نهو په پیدایه دبیت، لهوا ژی میری خو کرې کر چو دهنګ نه کر.

مان هتا کو له گگله هات. مروقهک زوی ب زوی هاته جزویریا میری و گوت: مزگینی ل میری بیت، خودی پیلیت، نهغه له گگله هات. دیسا میری هیچ بهرسف نه دا. خه لکی گوت له گگله زوی ناهیت. وهختی هاتنا وی هیژ نه هاتیه، هیژ بهفر، شلوقه و سهرمایه، بهار نینه، لهوا میر دیسا مت بو چو نه گوت.

چهند روژان خو گرتن، وهختی نوروزی کو هات همیا گوتن وهختی هاتنا که وی سهری بهاریه. ئیدی نه گهر میر بو که وی بهرسفی نه دت نه حقه. مروقهک هات و گوت: مزگینی ل میری نهغه که هات، ئیدی بهاره، زقستان چو. دیسا میری بهرسف نه دا، خه لکی ته عجب کرن، بوچی میری بهرسف نه دا؟ قرینگ ژی هات، مزگینی دانه میری، دیسا چو نه گوت. ب کورتی چو ته بریت کو زقستان چو چنه گهرمیانې نه مان همی هاتن. بو همیا کت کت مزگینی دانه میری، لئ میری بهرسف نه دا. مهن و گرگیت جقاتا میری چونه جیکی ب تنی رونشان دگه ل بیک و دو ناخفتن، گوت: نه م نزانین، ژ بهر چ قرارا خوب جی نه ئینا.

قوت نهغ کاره بی حکمت نینه، چو میر هو سوز نه شکانديه.

مروقهک هه بو، ناغی وی مام تال «Tal» بو. ترانه کر بو گوته وان: پاره ستان، نه ز دی چم بیژمه میری، مزگینی ل میری کشکله هات. مادام کو بو چو ته بری بهاری خه لات نه دابن، نه م ژی چاکه مزگینیا ته بریت زقستان بدینه وی. همی پیکه نین، گوته مام تالی: تو دینی، دی چاوا وی دهست دریزین که ی. میر دی ژته سل بیت، نهو نابیت.

مامی تال گوت: بخودی نه گهر خو سهری من بره دی چم و وه بیژم. سهری وه نه ئیشینم، مامی تال هات، لناف دهری دیوانخانې پاره ستا. دهستیت خو ل دوی سهر و بهریت وی وهختی ل سهریک دانان، سهری خو چه ماند و گوته میری: مزگینی ل جه نایب میری کشکله هات: میری گوت: های ته مزگینی خوش بیت. تو گه لهک ب خیر بهی دی دگه ل وی مزگینیی. نافهرین بو ناقل و تیگه هشتنا ته. مام تالی وتوف هزرکر کو میری ترانا بوی دکه ت.

به لئ میری، گوته نافدهسته کنی خو: هره ساکو و شهلویت من بو مام تالی بینه. بو وی ئینان و دانې. میری گوتی: ته نهغ خه لات پیروز بیت، رونستی بیت جقاتی سهرسورمان مان، گوته میری: نهو هند ته بریت بهاری بیت سپه هی و برین هاتن، بو همیان مزگینی دانه ته، بو چو ژ همیان ته خه لات نه دا، بو کشکلا گوی خور ههر جار ده میتت سالی ل سهریک لسهر گلینگان پین دخت، ته بو وی خه لات دا نهو چ عجباییه!؟

میری گوت نه هه که بهروفاژی با مهنده هوشی بو گوتن: ژ بهر چ نه م تینا گه هین؟

میری گوتی: دیاره هتا بو هنگو نه هیته روهن کرن، هنگو نهو هند هوش نینه تی بگه هن، نه گهر سه بهد نهغه یه، ته بریت بهاری همی ل دهوسا خو دگر پین وهختی خوشی و شادی دگه ل مه دین به لئ

همما نیزیکی ته نگافیی و سخنتییا زقستان بون، مه ل ناسخنتییا زقستان بتنی دهیلن. ل دوی خوشیا خو دکه فن دچن. به لئ کشکله نه گهر چی پیسه به لئ همی دهما دگه ل مه یه، دنه خوشی و خوشیادا دگه ل مه یه هفالی راسته، ب نهختویاره. نهو رازیبه بیسیی لسهر گلینکیت (گوفکیت) مه. بهس دوستی هوسا ب نهختویار دفتی ههر کهس خه لاتن مزگینیاوی بدت. هفالی درست نهو ل خوشی و ته نگافیی هفالی بت نه ل خوشی بتنی همما گوتنا میر حه سن ب دل په سند کر.

حکایه تا شیخ سلیمان پی ب زهنگل

ژ چیروکیت نکتینی

هاته شه گوازت

(۱۹۷۲/۴/۱۴)

دبیزن وهخته کی ژعه شیرده تا زیباریان مروقه کنی گه له کنی میرچاک هه بو. ناغی وی سلیمان بو. دائمی شولا وی دزی بو، خو ژ حه بسی خلاص کر، هزرکر گوت: چاکه بچمه به غدا یی لسهر قه بری غهوسی، قه دهره کی روینم، تویه بکم، ئیعتباری په پیدایکم. پاشی نه گهر دزی بکم، کهس هزرا من ناکت. رابو جلیت دهروشان دهر خو کرن و دد و کشکول ب ملی خوه کرن. ریکا به غدا یی گرت، چو سهر مه زاری عه بدولقادر گه یلانی، یی کو ناقداره دبیزن غهوسی به غدا یی. ل وی دهری درونیشست، دهست ب عباده تی کر. روژ ژ کونجی مزکفتی دهر نه ده کفت. خه لکی دهاتنه سهر غهوسی، گه لهک باوهری بوی دئینا.

ناوی دپرسی: ناغی ته چیه؟ دگوت: ناغی من سلیمانې دهروشی دهرکاهې خودییه. خه لکی ژی دگوتی: استغفرالله. تو چه وا وه دهرموی، تو شیخ سلیمان، تانجی سهری مه همیانی.

خه لکی دگوته وی: نه م هیقی دکه یی، جاروباران ته شریفا موارکا زاتی وه (هنگو) دهرکفن، دا همی کهس ب دیتنا و جودا مسعودا عالی، خودان فهیز و بهر دکه ت بییت. وی ژی گوت: نه وی بهند گونا هکار لیا قه تا وی نیه و ژ غه بری وی سی به به کی دی هه یه، نه شیم دهرکفم. گوتی چیه؟ گوت: نهغه یه، لسهر همی ریکان گه لهک مروقه هه نه. نه ز ژ خودی دترسم کو یی من بکه قیته سهر مروقه کنی بی چاره و بریت و نه ز پیتر گونه هکار بیم. خه لکی بوی گوتی پیتر باوهری بی هات و پین ئینا گوتن: قه ت نابیت هه که مه تو ب پشتی بری لازمه ته شریفا خو بینیه مالیت مه. وی ژی گوت: نه ز قه ت هاتنا پشتا چ کهس قه بول ناکم. به لئ بو خاترا هنگو (وه) ب تهرزه کنی دی دئ هیتم. بو من دو زهنگلان بین دئ بسهری سولا خوفه دروبم، دا دهنګ بهیت مروقه بحلن (بحلین - لسهر ری بچن) پین من نه که قیته سهر وان. خه لکی همیان گوتن: سبحان الله، چهند هزره کا هویر و کویر کر، پیتر باوهری پین ئینا. ب کورتی، زهنگل ب سولیت خوفه دروین. ههر روژ ماله کا دهوله مهن، ژ مه زیت به غدا یی نهو گازی ذکر و میثانداری بو وی ذکر. بقی رهنگی ل به غدا یی ناف و دهنګه کنی مه زن په پیداکر. بناف کهت، بناغی پی ب

زهنگل و گهلهک مرید و پیشفه‌نویس په‌یاداگرن. دویمایه پاشی پشتراست بو و زانی، کو خه‌لکې باوهری پین ئینا و کهس هزرا خرابیې ژئ ناکهت، گوته مه‌زنان: ئەز هه‌ز دکهم ژ درقه‌ی باژیری بو من خانیه‌کی چیکن. ئەز و چهند ده‌رویشیت ژار ل وئ درئ رونین عباده‌تې خودئ بکه‌ین، چونکو ناڅ باژیری قه‌له‌بالغه، دلئ مروّقی موشه‌وه‌شی دبیت، مروّف نه‌شیت ب درستی زکړئ خودئ بکت. هه‌میان گوتن (گوت): سهر چاقان و سهرسهران، ههر ئەمرئ حرزه‌تئ شتیخی بفرموت، ئەم ب جان و مال حازرین فه‌رمانا وی پتیکبین.

خانیه‌کې مه‌زن بو وی چیکر، دگهل چهند ده‌رویش بیت کول و پیرئ درونیشتی کو بخو دزانی. ده‌رویش ئینا سهر هزر و باوهریا خو.

رژده‌کې بناڅئ سهره‌دانئ هاتنه سهر مه‌رقه‌دئ غه‌وسی، شه‌قئ مانه ل ویرئ. بن دیوارئ خزینا مالئ ته‌کیا غه‌وسی کونکر، نیریکې ملیونه‌کا لیرا پاره و گه‌وه‌ر ئینانه دهر. دو رژژیت دی مان پاشی چونه خانیه‌ی خو.

شیخ سلیمان دگهل سئ چار ده‌رویشان جه‌مالکه‌کې مه‌زن ژ گه‌وه‌ر و زیرآ بو خو هه‌لگرتن و گوته ده‌رویشیت دژئ هوین (هنگ) ژئ، پشکا خو هه‌لگرن. هه‌رچی کو ئەم نه‌شیتین هه‌لگرن، ببین ل جهه‌کی دویر چال کین، کو پاشی چهند ساله‌کیت دئ ب کراسه‌کې دی و ب رهنه‌کې دی، هیتین بوخو ئینینه‌ده‌ر و به‌ین. گوت: نوکه چاکه کو به‌لاڅ ببین، ههر کهسه‌ک بجیته وه‌لاتئ خو. ئەگه‌ر نه، بیتگومان دئ لسهر مه‌ شه‌که‌را بیت و پاشی ئەم ژده‌ستی حکومه‌تئ خلاص نابین رابون به‌لاقبون و چۆن. پاشی چهند رژژان (مئولی) و مجه‌وریت غه‌وسی زانی. خه‌به‌ر دا حکومه‌تئ. به‌لئ پاشی چ؟ کی دزانیته کیفه چۆن؟

وده‌کی گورگان ههر بیتک چۆ چیا‌یه‌کی و چۆ کونه‌کئ.

شیخ سلیمان هاته وه‌لاتئ خو رونشت تویه‌کر. ملک و په‌ز و ده‌وار کړی. بو ده‌وله‌مه‌نده‌کې مه‌زن. نوکه ژئ لناف زبیاریان ل گوندئ «په‌ریس». ئوبجاغا وی ماینه. دیسا دو ده‌وله‌تمه‌ندن ناڅئ مه‌زنئ ئوبجاغا وی مه‌لا حاجیه‌یه.

هنکی ده‌ست هه‌لاتییا حکومه‌تئ هیچ لسهر کوردستانئ نه‌بو. کهس نه‌شیا وی مالی ناڅ کوردان ب ده‌ست خو بیخیت چو چو، پاشی خه‌لکئ دگۆته سلیمانی: مال خراب، ئەو گونه‌هاکا مه‌زن بو ته‌کری غه‌وسی به‌غدايئ دئ هنگیفت. وی ژئ دگۆت: من خیره‌کا مه‌زن بو کړی، چونکو ساخان مال لازم، مریان لازم نینه.

ئەگه‌ر ئەو غه‌وسه‌کې راسته‌ هیچ ته‌لاقتا من ناکهت، چونکو ب سه‌به‌با مالئ وی من ده‌ست ژ دزین کیشا. ئەگه‌ر درویه به‌س نه‌شیت کاربکت (اثر بکت) ماده‌م و دیه ئەز ناترسم.

ژ چیرۆکیت خرڅه‌کری بیت باسیل

نکیتین ویتت سالا (۱۹۲۶ - ۱۹۲۹) ئ.

حکایه‌تا رزگینیئ رپگر لاوئ نامهر د کالی مه‌رد

سئ چار سالا پیشی نوکه ل نیزیکی دیاربه‌کړئ مروّقه‌کئ در، رپگر و میترچاک هه‌بو، گوتئ رزگین. نافده‌سته‌کئ وی رژژه‌کئ بۆمه حه‌کایه‌تیت باخوه‌ئ خو دکرن دگۆت: ئەم جاره‌کئ چۆبینه رپگری، مه‌ په‌زه‌ک ل شپوگلی دزی بو، مه‌ بخو دبراشت. ئەم چل ناڅ ده‌ست بون دگهل مام رژژویدا بوین.

مامئ رژژو چۆ سه‌رئ گری ب دوربینئ ته‌ماشای ده‌شتئ کر، دیت لاوه‌کئ لسهرئ ده‌شتئ ده‌رکه‌فت، مارتینیه‌کا ته‌لیعه‌ (*) یا ره‌ش وه‌کی چاقئ مام بزئ بلیقه‌ بو. دو ره‌خت فیشنگیت کارخانه، ههر ره‌خته‌کی پینجه‌ه فیشنگ تیدا یه‌ک ل پشتا خو به‌ستی، یه‌ک برا پیلئ (ملئ) خو دانای، سولا دیاربه‌کری دپیدا، پشتکی گره موسا دبه‌ردا، رانی به‌رگوزیت ده‌ی ده‌به‌ردا، چه‌قئ و عگالیت موبسلی لسهری. ده‌ستئ خو به‌ر بوناگها خو لاقژه‌ دگوت. شاه ب سه‌پانئ خو حساب نه‌دکر.

مامئ رژژو گوت: گه‌لی نافده‌ستان ئەف مروّقه یان گه‌له‌ میترچاکه یان نه‌حه‌مه‌قه. یه‌ک هه‌رپه‌ پشیا وی بشه‌لین. چونکو ژرئیز و سهر و به‌ریت مه، یه‌ک دبیت بجیته پشیا یه‌کی شریکی دئ به‌رئ خودئ، قیجا یه‌ک چۆ گازیکرئ:

هو لولو، به‌رسفدا هوک لولو. گوتئ: تئنگا خو دانئ، ره‌ختان دانئ سهر: سولیت خو ژبیکه. پستک (pistik) و رانی به‌رگوز، چه‌قئ عه‌گالان دانئ، هه‌ره‌ بخیر بچی. گوتئ: گه‌له‌ک باشه. کراس و دهرپیان ژئ دانم (ببخم) یانه نه؟ گوتئ نه. ئەو بلا ب خاترا ته‌بن. هه‌می شئ و مریت وی ئینان دانانه پیش مامئ رژژو. دیسا مام رژژو به‌رئ دوربینئ داده‌شتئ دیت پیسه‌ میتره‌ک یئ تیت که‌ره‌ک ل به‌راپیکئ، هیتدی هیتدی ده‌اژوت. عه‌بایه‌کئ که‌قن هاقیتبو سهر ملئ خو، شیره‌ک و مه‌تاله‌ک دبه‌رخو دانای، ههر ئۆشه‌ ئۆش ل که‌رئ خو دکر، مامئ رژژو گوت: یه‌ک هه‌رن وی ژئ بشه‌لین. یه‌ک چۆ گازی کړئ هو لولو. به‌رسفدا: هو لولو قوزل قورت و ژه‌هره‌ مار، هونگ وه‌کی سا ل وان درانه چ دکهن؟ نافده‌ستی گوتئ: درپژ نه‌که، که‌رئ خو به‌پتله و عه‌بای و شیر و مه‌تالی دانه، هه‌ره‌ روخا خو خلاسه‌که. گوتئ: ته‌ که‌نگی دیتلا دایکا خو بو من ئینایه ئەز وان (وان) نه‌ختئ وئ بدمه‌ ته. نافده‌ستی (خولامی) قیشنگ ل تئنه‌نگئ دا، ده‌رئ تئنه‌نگئ راست کر، مامئ کال. به‌لئ مامئ کال (ئه‌ختیار) ده‌رفه‌ت نه‌داین، شیرئ خو کیشا ئو ئیرش کره سهر نافده‌ستی، نه‌هیتلا نافده‌ست تئنه‌نگا خو ناگردت (***)، گه‌هسته سهر نافده‌ستی، نافده‌ست ره‌قئ. مامئ کال ردتنا خو که‌ره دوی خو سه‌ردونا ههر وه‌تو هه‌تا نیزیکی شیفه‌کئ بون، نافده‌ست هات بو ناڅ مه. مامئ کال هاته سه‌رئ گری. مه‌ قیا بجینه‌ هاوارا هه‌فالقئ خو. مامئ رژژو نه‌هیتلا گوت: ئەز ناهیلیم. مامئ رژژو گازی کړئ گوت: هو مامئ کال وهره دگهل مه‌ که‌بابا بخو. گوتئ: ئەز دگهل سان ناچمه سهر کلشئ (که‌له‌خئ) مرار. دیسان نافده‌ستان گوت: ناغا دابچینی ئەوی هه‌تکا مه‌ بر.

(*) مارتینئ = جوهره‌کئ تئنه‌نگئ بویه.

(**) تئنه‌نگیت به‌رئ بارویت دکړئ و ناگردان، به‌رک ناڅیت.

رزگۆی گوت: ئەز ناھێلم. دیسا مامی رزگۆ گازی کرئ گوتی:

«وهره مامی کال بهختی خودی و پیغه مبهران بۆته. مامی کال گوت: ئەفه ئەز هاتم دا نه بیژن نه ویرا. هات شیرێ وی روسه ددستیدا بهرانبهری مامی رزگۆ لسه رچۆکه کا خو رونیشت، گوتی: دئ بیژه ته شول ههیه ئەز ب لهزم دئ چمه سهر رێکا خو.

گوتی: کهبابا بخو پاشی دی بیژمه ته. کالۆی دهست ب کهباب خاری کر. وهختی کهبابیت خو خوارن، مامی رزگۆ چهند تشتیت ژلایین وی نامهردی ستاندبون هه می دانه وی، ئوژنک خورا ژێ خه نجه رهک خلات دا مامی کال گوتی:

هه ره بخیر بچی تو لسه ر چاقیت مه هاتی، ئەو تشت حه لال بن، ته ئەو تشت بو که سیته وهکی ته باشن ته پیروز بن.

ئەف چیرۆکه باسیل نکتینی خرفه کربو و ژێ هاته فه گوهازتن (۱۹۷۲/۲/۱۸).

چیرۆکا عهبدولرحمان ئاغایی زوباشی

ژ دهفته ریت / جه گهرخوینی

هاته فه گوهازتن

(۱۹۶۴/۶/۱۰)

عهبدولرحمان سهرومال مهزنی ئیلا خو بو. دناقبهرا وی و پسما مین ویدا دل نه خوشی پهیدار بو، عهبدولرحمان مرۆفه کئ درهوبن بو، نهخوهست (نه قبا) دوژمناهی و دوبهندی دنا ئیلا بکه فی.

شه فه کئ ژشه فان خوه گوهوراند (گوهوری)، سوار بو، ژنا ئیلا ده رکته و ب غهیدی بهرئ خوه دا چۆلی، بریکته. هال فر و هال ور، هه تاکو رۆزه کئ ل کۆنی ئوسمان ئاغایی ملی راست هات و ل ئالی ئۆدی په یابو.

پشتی چهند رۆژان ئاغای ژئ پرسى و گوت: میتفانئ دهلال نا فی ته بخیر؟

عهبدولرحمان: خیرا خودی ل ته بی، ئاغا نا فی من بهر سیله.

ئوسمان ئاغا: بهر سیل! لاو، ته خیر؟ چی ل ته قه ومیبه؟ ژنا پی خوه را بیژه، دا ئەز لبه ر بارئ ته رابم.

عهبدولرحمان: ئاغا (ولّه) بخودئ، سه ری ته ساغی، تشتهک به سه ری من نه هاتیه، دهولهت سه ری ته، ئەز هاتم، ژخوه را ل جهم جوانمیره کئ وهکه ته کارهکی بکم نانئ خو بخوم.

ئاغا: بهر سیل لاو چ کار ژته تی؟

عهبد: ئاغا تو ساغی، هه مو کار ژبرائئ ته تی.

ئاغا: تو بکیری میرانی تی؟

عهبد: نه ئەزه نی.

ئاغا: تو بکیری کارئ ئۆدی تی؟

عهبد: نا (نه) ئەزه نی.

ئاغا: تو بکیری چ تی؟!

عهبد: ئاغا دهولهت سه ری ته ئەز لبه ر دهستی پی ره کا کارم ژوان بخه بتم.

ئاغا: دهنا خوه لاو هه ره ئالیی مالیی ژبی ره کاره ئاگر و ئاڤ و ئاری کاریا وان بکه.

عهبد: سه سه ری من و باقی من ئاغا.

هه ر گاف دناڤ ملا (ملییا) و دوژمنی وان ده کوشتن و تالان و لیدان بو سوارین ملا ژجه رگی ره ل کار بون.

رۆژه کئ قیپین و لیلان ب خه لکئ ئیلا کت و ژهاویر سوار دابه زین، دوژمنان. عهبدولرحمان لبه ر سیلی ئاگر دکر، ژنا نا فی یا بچویک ژپرا گوت:

بهر سیلۆ ره به نۆ، خه لکئ تالانی مه هافانه، دوژمن ل قه راغا کۆنانه، ده (دئ) توژی رابه سواریه توژی ره شکئ (هوکئ) به لکی یهک دو بته بهر قن.

عهبد: ده به سه، ئەز ره به نی خودئ ژکو کارم (چه وا دشیم) هه رم شه ری سوارا کو به نی (بونا) به لکی ژئ بدا دارئ خوه.

خاتوینا بچویک: ئو هل مالا باقی ته بی، داروبه ر و بهژن و کیسما ته یین عه گیدانه، خوزی تو نه ولو ترسونک بويا!

عهبد: وهکا هه سپه کی ژمه را په یداکه، ئەزئ ژبو خاتری (خاترا) ته هه رم وه که میرا. هئ ئەز نه چۆمه شه را. لئ دبه (دیبت) ئەز بیتم کوشتن، ئەز ژهه سپی بکه قم لسه ته یه ها!

خاتوینئ گو: (ولّه) باقۆ نه لسه ر منه، چ ژمه ره لازمه، ها ها بی خونا خوژی ناخی ستو، تودبئی ئەز ژبونا خاترا ته هه رم شه ر. نا (ولّه)، چرا زیونا خاتری مه چما، ما چما ئەز چی چیا تمه؟!

عهبد: نانا (نه نه) باقۆ تو رابه هه سپه کی ژمه ره په یداکه بره (بلا) خوینا ته لسه ر ته بی، خودی به به لکی ئەز ژویدا تیم (ئەز دوپیرا تیم) ژبو خاتری چاقین ته، بره ئەز بیتمه کوشتن.

خاتون: ئەز ژته را هه سپا ژکو بینم ها وی ها (هه) یه، بهرگیلی (بارگیری) ئەفئ ل دهڤ (به ر) ده ری گریداییه، هه مه لئ سواریه و هه ره.

عهبدولرحمان بله ز رابول بهرگیلی سواریو و شلفه که (دهسته کئ) روما (رما) ژخوه را په یداکر و ل دۆرا کۆنی مه زن ل سه ری ک چۆ و هات (هاتوچۆ) پاشی ئیبریشی بره نه یاران. خاتون لئ ته ماشادکی و ددلی خوه دا دبئی:

«بخودئ ئەف میترک ژقالکئ خو زیدیه. هه نیه (هه بت نه بت) ئەف مروفه کئ بناڤ و دهنکه، ژبونا خاتری مه خوه خستییه فی دلئی (فی کراسی) پا ده (دئ) هه که شه گه ریا ئەزئ سرا وی ده رخم، گو دین

خوزی ب ساغی دیسا شه گه ری.

عهبدولرحمان هاویر سوارین دوژمنان دشکینن و تالانی ملاتینا بدارئ رمئ شه دگرن، ئەخته رما دا

ژیښ، دهقی دهری و بلهز بهزی سوارئ ملا هات و ل نالیښ مالی په یابو، لبر ناگرئ سیلښ پرونشت و دهنگی خو نه کر.

خاتون: نهغه به برسپل ناغا، ته دگو نهز ب کیری سوارئ نابیم (ناهیتم) بسهرئ ناغی تو میرخاسی، دناث ئیلا ملاده (miladi) وهکه ته پیدا نابین.

عهد: تُو تو خودیگی نهز بهزی، خاتون تی ولو له نهکی، چپین مه خوشه تی ولو بکی کو ناغا مه ژفر درخی.

خاتون: بسهرئ باقی مه، نهز هه ژته پرا (نهز بو ترانه) دبیرم بهرسپل و بخودی ناغی ته نه بهرسپله، تو خودیگی، تی ناغی خو به یی راست ژمه پرا بیژی؟!

عهد: هو... نهز خولامی بهژنا ته مه خاتون تی ولو ل من نهکی. بخودی ناغا ب من بحه سیی وئ (دی) م ژفر درخی. ب زوری نهز دفرده ستري مه. تو بسهرئ باقی خو هکی، تو بهلاخوه ژمن فهکی.

ژخوه هه مو سوچن ته بو. ته نه گوتا (گوتبا) پابه هه پره، کهنگی نهز دچوم، نه بو خاترا ته بونا (با)، کهنگی نهز بکیر شه پرا دهاتم.

خاتون: بهرسپل ژبونا خاتری من، بیژه، بی ناغی ته چپه؛ بهختی باقی م ژته پره بی، نهز ژکه سپرا نابیم.

عهد: ب فرشا خو مژول دکر، تُو بشکوکئ (بژ کوزکیت) بهرسنگا (سنگی) خو شه کرن، ل سیلښ زپین. گاغا خاتون چاف ل بشکوکئ زپین کر (کهفیت) ده ل لیتفا کر (لیتفا خو گهست - لیتفا گهستن) و دجیده غاییس ما (مه نده هوش ما) تُو گوت: هوم هوم... من نه دگو نهف نهئی (بی)

بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

قی میترکی نابی، دقئ نهز ژیره نافهکی خوشتر په یداکن. ژناقئ ملانر هه شرمه کو خه لک بیژن عه گیدی وان بهرسپله.

ناغی گازی کره بهرسپل و ژتیرا گوت: بهرسپل لاوؤ نهز چ ناث ل ته بکن (ناغی لسهر ته دانین)، هه ما ناغی ته یی بهتری کر عه بدولر هحمان، دهنگی خو بکی (دهنگ ژته بیت) خاتونا بچوک ل پشت په ردئ گازی کره ناغی و گوت: ناغا هه ما بره (بلا) ناغی غولامی مه عه بدولر هحمان بی.

جفاتئ تقا گوت: گوتنا خاتونئ نهز ناشکینن.

ژوی پوژئ پیده، هه کهس بادکرئ عه بدولر هحمان ناغایښ ژوباشی. عه بدولر هحمان ناغایښ ژوباشی دناث ولایت دا بو هکی دهوی (دیوی) باله فری، چیروکا هه کا دگو: ب قلقوچه (شاخه). هه کا دگو: سئ سه ریبه (سئ سه ره). هه کا دگو: سه هاسنه (ناسنه). ناغی وی دوه لاتیدا به لاقبو. پیره کا بناغی وی زاروکئ خو ده ورا دبرن (دنفاندن) و گوتئ: پازان پازان بنقی بنقی وی عه بدولر هحمان ناغا ژوباشی بی وه ها...!

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخودهئ تو راست نه بیژی، نهز بهلاخو ژته فه ناکه، دهست ژئی نه بهردان، نهزی نهها بکم قیرپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

لاوؤ راست بیژن دهر دئی وه چیه؟ ئەف چەند جار هون ب هەفرا دخوازن هەرن، ئیجار ئەف نه غەبده (پوسیده بونه)؟ کا بیژن چما هون دجن؟! رینجیهرا ب هەفرا گوت: ناغا پرستی ناموسا ته نهما قبول دکی ئەم نکارن ل فر بقی کاری دهر باسکن (دەربازکین)؟! کورؤ کا بیژن وه چ دیبه؟ چ بهیستییه؟ بسەرئ باقئ م تشتهک دبن زمانئ وه ده ههیه؟ بهلق و له ناغا، پا ژته تی فەشاردن (فەشارتن)؟ ژخوه قای فەشاردن چرا ئەف میترک عەبدولرەحمان ناغا زۆباشی، ئەم دنا (دناف) جهی ژنا ته یا بچوک ده ئەفه چەند جارە دبین. ئەم ژته نهویرن (ئەم نهویرن ته) تو دئ کورؤی (بکورؤی) ئو ئەم شەرم دکن ژتەرە ژئ بیژن. نا قەنج ئەفه (ئەفهیه) کو ئەم ژجم ته ب رویهکی سپی هەرن، مه نانئ ئودا ته خواری ئەم نکارن تشتی بی ناموسی ل بواری ته قەبول بکن.

ناغایی سەر خستە بەرخو (سەرئ خو شوپرکەر)، سمبیلئ خو بادان و بیژنی (خوکر) کر، پاشی سەرئ خو پاکر و گوت: لاوؤ (لاوین) مالا وه ئاغا، لئ دقئ ئەف تشتی ولو ب دزی بن (بت). ده فەگەرن، پهیا بن ئەمئ ژتیره چارهکی بکن. ئەم وی راستا راستا (راستورااست) نکارن بکوژن خەلکی بیژن (خەلک دئ بیژن)، گەلؤ چما (بؤ) کوشتییه؟! رینجیهرئ ناغای پهیاون و دلئ وان هینک (هوبن) بو، زانیبون (وان زانی)، کو دربی دانایی جهی خوگرت و بزمار دخوینیدا هاته کوتان. عەبدولرەحمان هیا وی ژبایی فەلهکی تیبیه؛ وهکی جارا دلخۆش و روگەش، ناغا بندهست و بسپوران ل دؤرا خو دبینی.

رۆژەکن ئوسمان ناغا باکرئ و گو: عەبدولرەحمان لاوؤ ئەزئ تشتهکی ژتەرە بیژم: ئەگەر ته ئانی ئانی؛ لئ ئەگەر ته نه ئانی ئەزئ سەرئ ته ژتیکم (بوم). عەبدولرەحمان گو: بیژە ناغا، تشتی ژمه بی ئەز خوه ژبەر نادم (نا هاقیم).

ناغایی گو: ئەز ژتە دخوازم، ههسپئ سور تی خان و مانی چورسی ل کەلهها (کەلا) حەرانی ژمهرا بیینی و پیرۆز خاتونا کچا وی بیینی فر.

عەبدولرەحمان گو: ناغا خوهدی کری (کر) ئەفه و نه تشتهکی دیبه. پا ته ژ ئاغیترە ئاقیت و فەگەرپا، کاروبارئ خوکر. پۆژا پاشی (پاشتر) سواریو بهرئ خوهدا ئو غورئ و پشتا خوهدا فەلهکی و چو. باکوی کولوس و شارا (راپیچا باژیرا) و شال و شاپک (شەل و شەپک) قەرەجزمه (ره شه جهزمه) قامچیەکی (کا) زیقی دبهره، ل ههسپهکی قەمەری (کەمەر) سم کور سواره، پالتویهکی سور لئاف ملایه ریشیی (چوخک) شاری بسەر بهژنیدا دههکن، سمبیلئ سوژئ بادایی، ئەنی بلند و بهژن بلند تو دبیتی قئ (ئەقئ) ژهیکا نامئ دهرکه تیی. گرتدان و روژ کاتی لئ، ژ وه لاتئ (ملا mila) پریکهت و حەفت شەف و حەفت پۆژان لسەر هەف (ل سەریک) برتده، هئ پۆژا حەفتا (هەفتئ) ل میترگا شقا ل شقانهکی راست هات و ژئ پرسی و گوت: لاوؤ شقانو تو شقانی کینی؟

شقانی گو: کورؤ مهقئ چاقئ ته ژبایه، تو کەلهها حرانی نابینی، ئەز شقانی خانئ چورسیمه.

خوبایه ژ وهلاتهکی دوری دهستی، ژ لهورا توقئ پرسی دکی.

عەبدولرەحمان: لاوؤ شقانو، خەلک شقانا ب چ ناس دکی (دناسی)؟

شقان: دجهدا لی فەگەراند: ب نان و شیرا.

ههمه ناغا پهیا بو و ههسپئ خوه بهردا میترکی، دهست ب نان و شیریی خوهکر و خوار فەخوار ئو سهرئ خو خسته (دانا) که ته خهوا شیرین.

دهمئ پۆژئ هنگوری بو، پۆژ لبر ئاغا بونی بو. شقان بانی کر و گوت: سواریو لاوؤ، رابه ئیغارەکه دهرنگه، پۆژ لبر ئاقابونه ئەگەر تو میقانی خانئ چو سوری بی، دهرباسبه بهری کو دهرئ کەلههئ بگرن پاشی تی لبر دیوارا بمینی.

ناغایی گو: چما و لوزو دهرئ کەلههئ داددن.

شقان: برا تو نه خەلکی ئان وه لاتایی، قئ ناف و دهنکی عەبدولرەحمان ئاغئ زۆباشی ته کریبه (ته گولئ بویه)؟

عەبدولرەحمان: عەبدولرەحمان ئاغیئ زۆباشی چهوایه کورؤ!

شقان: م بخو نه دیبه، لی خەلک دبیزن گوهکی وی مسیله و یهک دوشکه. دبیزن ب قلقۆچه، برئ وی ههنه، مرۆقان دخوی.

عەبدولرەحمان: یا یا چهوا مرۆقان دخوی؟

شقان: ئەرئ (ولہ) مرۆقان دخوی، ما تو نزانئ مروقان دخوی؟

عەبدولرەحمان: چرا! ولہ ئەز نهنا ناییم، هئ ههسپئ من تیر نه خواریبه.

شقان: ئەزئ بخوه ههپم قەئ خودئ ژتە ستانیدیبه.

عەبدولرەحمان: ب روئاقا (دگەل پۆژئاقایی) ل ههسپئ خوه سواریو، خو گه هانده بهر دیوارئ کەلههئ، ههسپئ خوگریدا و ب دزی (ب دزیکئ) دناف گارانا گامیشادا کەنه هندوری کەلههئ و خودا بهر دیوارهکی ههتا لی بو رەش (تاری) و هەر کەس خو وی هیدی هیدی دگه هانده خانیی ههسپئ سور و دهستئ خوه ل زنجیر و مریندا وی گپراندا، بالا خوهدایی کو سەرئ زنجیرئ دهر باسکرنه ئودا ژۆزی، هیدیکا ب زنجیرفه ب ههواکەت نیفا ژۆرئ و دینا خوهدایی (بهرئ خوهدایی) کو سەرئ زنجیرئ ب لنگئ (پینیکئ) تهختی فه گرتدایه، لسەر وی (تهختی کچکه ب شهوق و دیدار شه رازایه دوچه کو بالگهه دست دا زنجیرئ هلکشیا (هلکشیا) بن تهختی وی فه، پاشی سەرئ خۆ راکر، دهستدا پهردا لسەر هلدا وهکی روناهیەکی لبر چاقا روهنبو، نه شیا خو راکرت، هئاروکین وی راموسان و که ته دبن تهختی فه. پیرۆزی سەرئ خو هلدا (راکر - بلندکر) ئول هاویر (ل چار نکار)، لئ کەس ل وان رەخ و رویان نه دی، دیسا سەرئ خوهدانی هی ژنو بنیئ ل عەبدولرەحمان خواریانه فه، رابو سهرخو، دیسا ب سرا خوه خوژکی و راموسانهک ژئ دزی و خوه خهرقا (حشاندە) بن تهختی.

پیرۆزی گو: های ئەف چ پهیا به ناهیلی ئەز رازم، خو نه هنگ ژخولامئ باقئ من ژسهرئ خوه تیر هاتبن سەر جهئ من؟ رابول ههمی دران ته ماشه دکر، دی ههمی دخهوا شیرین دانه، دهرئ لبر دادیی،

فَهگه رپا هاته فَه سهر ته ختی خوه گوت: ره شو دهر که فَه، هه مه تو عه بدولره حمان زوباش، به ختی مه ژته ره، نه ز دهنگی خوه ناکم. ده (دئ) دهر که فَه به ختی باقی من ژته ره.

عه بدولره حمان ژنشکافه ل هه مبه ر خاتونین، نهو خاتونا ب به ژن و بال ب شوق و دیدارا خوه فَه رپاوستا، نه ب دلگی لئ ب سه د دلان دلئ وی بژیایی (پتفه نویسیا) نو گوت: بسهری باقی م مروف دبیژی قه ی تو ژ دورقه هاتی، خودیکی ناغی ته چیه؟ چکا بیژه، چکا وهره رونه. ما نه م به ختی خوه دایه ته؟

عه بدولره حمان: ناغی من خاتون، ناغی من عه بدولره حمانه.

پیروژ: خوه دئ بکی نه عه بدولره حمان زوباشی بی، من به ختی (خوه) نه دایه، نه کو تو نهو بی؟

عه بدولره حمان: زوباشی مه خاتون، ما عه بدولره حمان زوباشی چاوابه؟

پیروژ: وهی خلک دبیژن ب قلقوچه، مروف خوه ره ب په ر و بازکه، پا (ولّه) تو نه عه بدولره حمان زوباشی، وا وهیلی عه بدولره حمان زوباشی ولو خوشیکه؟! ده کا وهره رونه. ولّه تو نه عه بدولره حمان زوباشی.

عه بدولره حمان: ولّه نه ز عه بدولره حمان زوباشی مه، من په ر و قاوچی (شاخیت) خوه ل دهرقه دانینه.

پیروژ: ده هس دهنگی خوه مه (نه) که (دهنگی ژخو نه نینه)، ولو مه بیژه، پا (ولّه) باقی م بته به سس، وئ یه کی چیبکی مه زن گوھی ته بن (پرتا مه زن هندی گوھی ته لئ که ت) وهی له ل مه په به نئ عه بدولره حمان زوباشی ولو یه وه که ته یه، ولو خوشکه خشکوکه پا (ولّه) تو نه نهوی، خوه دئ نه کی تو نهوی چرا چ حه قیتته ل ته هه یه (ته چ حه ق لسه ر خوه هه یه).

عه بدولره حمان خوه به ردا سهر ته ختی وئ و دا بهرهمبیزا (کیتشا بهرسنگن) خو و گوت: تو ولو بکی نه ز نه توه باقی ته و ته فلی که له هی لسه ر ملی خوه ده بنم و بفرم ها!

پیروژ: وهی وئ نه نه ز قوربانا (گوری) ته مه، نه ز دهنگی خوه ناکم ولو مه که.

چرا ده به لاخوه ژمه که که، مروف نه ویری نیزیکی ته بی؟! لئ عه بدولره حمان بدهستی وئ گرت و پاکیشا بهر سنگن خوه و ل هندوری نو دی بر و ثانی.

مالا باقی پیروژ خراب نه بی؛ به ژن ژشوخی و شهنگی و دیم ژ روژئ و چاف حوبرئ و نه برو ژ هه یقی و پوز رچلیل و لیف ژبه لئ گولئ و بوغازا گهرده نئ ژبه رفئ و جونک (هناروک) سیقی خه لاتئ و پاخی و که مبه رکه (که مبه رکه) زیژئ ژکاری (شولئ) وانئ ل به ژنئ، تلی و په نه چه ژفندی دیری. نه ماس د گوتره کی لنگئ وئ. نه ز چ بیژم ژسه ر حه تا پی نو ده داگر تبیه ژشه و قئ.

پیروژ بهرئ خوه دا ناغی کو لوکه فز ریشی شاری (شالی) که ته سهر به ژنئ شال و شاپکی روژکانئ چقا (چهند) لئ (ژئ) تی. خه لاتئ سمبیتلا به ردا نه سهر لیقی، چاف ژقه رغئ، دانئ ژبه رقی. قامچی کی زیقی دانیتته بهر جه زمئ ته دگو ته ی مه لائکه تی سهرئ سبی ژباغی به هه شت خوه به ردا یه نو دی. ژنشکافه تیریژه کی ژعشقی خوه به ردا سهر دلئ وئ. دهستی خوه دایه سهر ملی ناغی. ب هه قرا که تنه حه نه ک و لاقرده بی. دهنی که (که ه) نهو دکه فی سهر سینگا (سینگی) ناغی نو که ناغا دکه فی سهر

سینگی وئ. که دکه فن سهر ته ختی پیروژ و که دکه فن سهر قادی.

چیر - چیر و زیق - زیق ته ختی پیروژ دکه هی بهر ته ختی خوه دئ. زینا قهره واتئ سهرئ خوه دانیه بو خه وئ، لئ خه و ناکه فی چافی وئ وه کی نه خوشا، کو نه خوشا چوه وی ناکه فنئ، خو دا فیزن (دکه فن) سهر نه نشتا راستئ و نه نشتا چه پئ، ژ نه دخو بالیفئ دگوهیزی، نهو بالیفا کو سهرئ وی لسه ر شل بوئ، ل سهر ټک کوف کوفایه، دوشه ک (ناهلک) و متیل ینکزی سهر قادینه. ب قیرین و هوار و ب دهنکه کی بلند گازی کره پیروژئ گوت:

نه ری لئ، نه ری لئ، نه ری لئ، پیروژئ کچا خانی، ده سکر تیا (ده زگرا) تاهیر به گی چاوا دکه فی هه بیژا خورتئ خه لکی؟

پیروژئ باکرئ گوت: نه ری لی، نه ری لئ، تو لی وادکی تو کی گوندی نه ف زه لامیکه ژ زه لامین (ملائکه ته ژ مه لائکه تی) خودئ، بسهر و بازکی خوه که تیه نو دی، بویه جفاتی مه خاتونئ مه گوری؟

میری گو: بخودئ تو پارا (باها) مه ژئ نه خیتئ (باها مه نه نیخی)

نه زئ نه ا هه ر بهر نو دی، نه زئ دور و دریز بیژم خه لکی.

ناغی (عه بدولره حمان) دهستی خوه نا فیتته سهر ملی وئ.

گوازی (زقاند) هه تا دیم که تیه بهر دیمئ پیروژئ

راموسانه ک دا ژ رو بی وئ

دلئ قهره واشئ فره بو بو مالا خودئ

ناغا کلبل ژخاتونئ ستاند نو خو به ردا خوارئ

قهیدا لنگئ هه سپئ سور که کر و گازی کره خاتونئ

رک و خو به ردا نه ردئ.

ناغی زنجیر ژدهستی خوه به ردا دهستی قهره واشئ

بده فه (دهف و دهف) که ته ناف لنگئ هه سپئ

هه سته کی ساخ نه ما د له شی وئ

ناغا و خاتون سواربون و دهرکه تن دهرقه ل میرگا شه فا

عه بدولره حمان گوته پیروژئ: وله خه و مه تی.

بره بیسته کی هه سپئ مه بچه ری، هه تا کو نه ز هه کی چافی خوه بیخم خه وئ (چاقیت خوه گهرم که م)

پیروژئ گو: هه ی نابی، نه م فانه دبن گوھی که له هی وئ بهی باقی م بئیل و عزماتی خوه فه، بن مه بیینی.

عه بدولره حمان گو: بخودئ هه تا نه ز شه رکی نه کم، ژخوه شه رمه کو نه ز پرده نیم مالی. ناغی سهرئ خو خستنه خه وئ و دانی سهرچو کا خاتونئ.

به ری تیریژی (روژه لاتئ) سهرئ خو دهرخی، خاتون گازی ناغی کر و گوت: ده رابه میرا قایه روژ دهرکه ت، هندک مایه کو سهرئ سوارا د به دهرکه فی، کوما باقی م بی. ناغا چافی خوه کهن و

سهرته‌نگ و بهرته‌نگی هه‌سپێ سور قه‌نج گری‌دان ئوب سواری میرانکی ددو چو و هات و باکره‌ خاتونێ
گوت: بسهرێ باقی ته‌کم، نه‌ز تالانێ باقی ته‌ ژێ بینم به‌لکی هه‌وارا واین، دا ئەم شه‌ره‌کی لقی میترگی
بکن کا بیی کی بره‌خ کی به‌ردان، کی قه‌لسه‌، کی چیبه‌؟

خاتونێ ل روبی خودا و گو: ل مالا نه‌بی بخودێ ئەف ته‌شقه‌له‌کی دخوازی، میرا وه‌ره‌ ئەم هه‌رین،
خودێ ژته‌ ستان‌دیبه‌ قی پوژی؟

عه‌بدولره‌حمان غار به‌ردا شفانا و ته‌ف له‌هه‌ف کومکرن و به‌ر میترگی فه‌ ئاژوتن. شفانه‌کی بازدا و ل
خانێ چورس کره‌ گازی و گوت: هاوار، هاوار...

گدیانو‌عه‌بدولره‌حمان ناغا زۆرباشی ل تالانێ رابه‌، بخودێ گد گد (گدی گدی) ژمه‌را نه‌هیشتیبه‌.
خانێ چورس باکره‌ کوما خولاما و گو: لاو‌و ئیرو پوژا ناموسیبه‌، میتری جی (زیره‌ک) دئیرو په‌خویابه
(میری نه‌قرو دی دیاربیته‌)، هه‌چی سه‌رێ عه‌بدولره‌حمان زۆباشی ژمه‌ره‌ بینی، نه‌و چ ژمه‌ به‌خوازی
نه‌من بدینی. نه‌بو زی‌دی کورێ وی که‌ته‌ پیشیا سواری و خوه‌ دکه‌له‌هیدا به‌ردانه‌ خورێ.

گا‌فا پیروژی چاف ل بو زی‌دی که‌ت، هه‌یستر (روندک) ژ چاقان هاتن خورێ و گوت عه‌بدولره‌حمان
ناغا:

لولو عه‌بدولره‌حمان ناغا کورێ هیده‌ لولو سه‌د جار هیده‌

(ولله‌ه) بخودێ. قایه‌ سواری هاتن چورس هات ل پیشی بو زی‌ده‌

ده‌ رابه‌ بته‌نگ و به‌رته‌نکی هه‌سپێ خوه‌ گری‌ده‌،

بسهرێ باقی خوه‌ و ته‌ که‌م نه‌خۆش بویه‌ لولو دمیرگی‌ده‌

عه‌بدولره‌حمان گو: لی لی خاتونێ دلێ من هینه‌ سه‌د جار هینه‌

(ولله‌ه) تو رابه‌ ده‌نگه‌ک ددو ژ عه‌بدولره‌حمانێ خوه‌ره‌ بلیلینه‌

هه‌که‌ هه‌تا نه‌ا دربی عق‌دالرحمن زۆباشی ته‌ نه‌دینه‌

تی ئیرو ل ده‌شتا حرانێ میترگا شفانا دربی عه‌بدولره‌حمانێ خوه‌ بیینه‌

پیروژی گو: ده‌نگه‌ک ژ عه‌بدولره‌حمان ناغا‌ره‌ له‌یلاند و گوت:

عه‌بدولره‌حمان ناغایی زۆرباشی هه‌ره‌ لولو سه‌د جار هه‌ره‌

(ولله‌ه) ل ده‌شتا حرانێ میترگا شفانا سه‌ر سه‌رێ عه‌بدولره‌حمان من بویه‌ شه‌ره‌.

لی کورول خوه‌ مقاته‌یه‌ (های ژ خویه‌)، بوژی‌دی برایی من می‌ره‌کی سه‌ر خوره‌.

لولو عه‌بدولره‌حمان نه‌گه‌ر تو وی نه‌کوژی نه‌عافه‌رم ژناقێ ته‌ره‌.

عه‌بدولره‌حمان دگو: لی لی خاتونێ، میترگا شفانا و ا ب بیا

تیریژی (تیروشکیته‌) پوژی خوه‌ به‌ردایه‌ سه‌رێ گه‌لیا سه‌ر زه‌فیا

(ولله‌ه) بسهرێ باقی خوه‌ و ته‌کم قه‌ی مرنا بوژی‌دی برایی ته‌ هاتیا

نه‌زی بوژی‌دی برایی ته‌ بکوژم، میترگا شفانا بکم گو‌رتا و بیا

عه‌بدولره‌حمان ل مه‌یدانیبه‌، بو زی‌د ب سێ ده‌نگا باکرێ و گوت:

عه‌بدولره‌حمان ناغایی زۆباشی لاو‌و چیبه‌ سه‌د جار چیبه‌؟

ته‌ هه‌سپێ سور ژخوه‌ره‌ دزیبه‌

ته‌ خوه‌ها (خوشکا) من ئانیبه‌

ئو بسه‌ردا ل تالانێ باقی من خانێ چورس لولو بو ته‌ خستیبه‌.

ما لاو‌و ته‌ نه‌گو‌فی تالانێ خانێ چورس ل میترگا شفانا لولو بی خوه‌دیبه‌

عه‌بدولره‌حمان دگو: لاو‌و وه‌یه‌ سه‌د جار وه‌یه‌.

من پیروزا خوه‌ها ته‌ ئانیبه‌، هه‌سپێ سواری ژ ته‌خته‌ر مه‌یه‌

هاها تو کوما سواری دبینی، ئەف داوه‌تا خوه‌ها ته‌یه‌

م په‌زی باقی ته‌ بریبه‌، نه‌زی بکم نانێ میثانی خوه‌یه‌

ناغا ل گوتنی ل گالگالی ل قیردانێ

عه‌بدولره‌حمان زۆباشی راوه‌ستایه‌ ل مه‌یدانێ

لقی جه‌نگی لقی مه‌یدانێ لقی ته‌قدانێ

بوژی‌د و عه‌بدولره‌حمان زۆباشی خوه‌ به‌ردانێ

ناغا هاته‌ سه‌د جار هاته‌

لقا به‌رخا لقا به‌رانا

توز ژ عه‌ردی چو نه‌زمانا (نه‌سمانا)

ته‌یر ناخون گوشتی ئینسانا

ناغا ل گوتنا ل گاله‌ گالا

مه‌یدان بو هه‌ر دووا مایه‌ قالا

چونه‌ هه‌قدی ب شورا یه‌ک ب مه‌رتالا

وه‌ک دوهوێ سبه‌ی و پوسته‌می زالا.

عه‌بدولره‌حمان و بوژی‌د هه‌قدی ل مه‌یدانێ دگه‌ران‌دن، کفکی و مه‌رتالا ژده‌ست هه‌قدی دره‌فان‌دن پو

(پوژ) دنی‌شرو ده‌ریاس به‌ و هێ (هه‌یژ) یه‌کی چول بی‌دی نه‌کریبه‌. عه‌بدولره‌حمان جار‌ه‌کی زۆردا

بوژی‌دی و پشت ژئ ستان‌د نه‌بوژی‌دی بازدا، لی پێ بده‌ست وی نه‌که‌ت. عه‌بدولره‌حمانی نه‌و ئاژوته‌

میترگی و بسه‌ر خوه‌ها وی ده‌ ئانی. ژ نه‌چاری بوژی‌د ل پشت پیروژی په‌یابو.

ئو عه‌بدولره‌حمان گو: بره‌ تو خاتری خوه‌ها خوه‌بی.

پشتی (پاشی) کو بوژی‌د ئی‌خسیر بو، عه‌بدولره‌حمانی به‌ری خوه‌دا سواری و بنا‌ف وان که‌ت کوری وان

ل کوری وان خست (کوفر و کوبینا وان ئینا)، مال میتری جی بو کو ب لنگی هه‌سپێ خوه‌، خوه‌ بگه‌هینی

مالی.

عەبدولرەحمان بوزئید گریدا و تالان بەردا میتیگی و هاتە جەم پیرۆزیی کەتە حەنەک و لاقردەیا .
خانێ چۆرسی ژ قرتیلێ (سەرکیتشی) سواران دپرسی و ب غەیدین دبیژی: خودەئ مالا وە خرابکی،
هون هەمە ژبەر سوارەکی دپەقن؟

بەکی ژ سواری وی بانکری و گوت:

هەری خانێ چۆرسی ئەزبەنی خوزی تە نەگوتا

عەبدولرەحمان زۆباشی وەکە مەلکەموتە

ئاگری خودەدییە چ بزۆتە

میترخاسا دکوژی ب جۆتە جۆتە

لولو خانێ چۆرسی دلێ من کو شکەستی

عەبدولرەحمان ژ مەیدانی نالەبتی

دلێ من گەلەکی ب ئەبوزیدی کورێ تە شەوتی

حەرام بی وەکە چوبکی دناش لەپە ویدا دپەرتی

لولو خانێ چۆرسی، میتیگا حرانی لولو و ب بیبە

عەبدولرەحمان ئاغایی زۆباشی وەکە کورێ ناڤا مبیبە

ژ ئیرو پێدە مەیدان ژ خودە وی گرتیبە

ئەز بەختی باقی تەدە تی نەچی شەری و بیبە

خانی چۆرسی رابو کاغەز ل وەلێت بەلاکرن: هاها گدیانو هاوارە عەبدولرەحمان زۆباشی دمیتیگا
شڤانادا ئەرینیبە،

تالانی مە بریە، بوزیدی کورێ من گرتیبە

برە (بلا) میتی بخیتر و دمالا خودە نە پیدقی، ئەز دخوازم ب سحاریا سبی رە، ل دورا کەلەها حرانی
بجقن.

سواریا تو بسەری شلفی (رمی) بدەقی شورا دبرقین.

خانێ چۆرسی بروهلاترا داپیشیا سواریا و بسەر میتیگا شڤانادا قورژین (قولیبین). پیرۆزی چاڤ ل کوما
سواریا کر، هیدی هیستری وی بسەر و روپی عەبدولرەحمان ئاغای دە هاتن خواری.

عەبدولرەحمان ئاغای شیار بوگوت: پیرۆز خێرە، چ هاتیە بیرا تە؟ ئەگەر تو پوشەمان بوی فایە ری ئو
ئەزی تە بشینم جەم مالا باقی تە ئو ئەگەر ژبو بوزیدیبە، ئەزی وی ژ بی بەردم.

پیرۆزی گو: نا (ولگ) ئەز نە پوشەمانم، وی روپی ئەز بتە قایل نەبوما چما ئەزی (ئەزدا) دگەل تە
بهاڤما. خودی م یکی قوربانا سەری تە عەبدولرەحمان ئاغای. (ناولگ) کوما سواریا دبینم، دترسم خودی

نەکی تشتەک بتە (لتە) بی ئەزبەنا خودی پشتی تەرە چاوابکم؟!

عەبدولرەحمان گو: دلێ من هیبە سەد جار هیبە

تو دەنگەکی ژ عەبدولرەحمانێ خودەرە بلیلینە

تی دربی عەبدولرەحمان ئاغایی زۆباشی لی لی بجاقی خو بیبە.

عەبدولرەحمان ژچاقی رەشەلەک راموسانەک ستاندو سواریو.

وەکی تەیر و تیوری واناڤا دسەر سەری وی دپستن لبرهانا دگەریان دلوی ژەهری ژسەری شوری وی

تیبە خواری تیایی روپی قادێ (بسەر روپی ئەردی) دکەتن دچۆن خاری، رەڤیان، کەتن قول و گوتن: نە

بخیتر دیسا عەبدولرەحمان ئاغای سوار بوپە:

کوما خانێ چۆرس بسەر ئاغای دهلوشیان، تو تو ئاقی باقیژی دی بسەر سەری سواریا کەفت هەند بۆش

بون.

عەبدولرەحمان ل کومی قوریا (کرە قیری)، هەودا سەر وان بو دی و زاروکا خودە باقیژی شیتکنی

(چکینا) شورا، رقیی مەرتالا، ناڤ تیدانی کورێ باڤا، پینا خورتان و هالانی رەشکالا، خوشینی داری

رومان، خیر غا کارن گوشتی ئینسانا بخون، تۆزی ل ئەسمانا سیوان گرتیبە ژ دەرکەتتا رۆژی هەتا پشتی

نیڤرو بقی ئاوابی لبرخو ددن.

پیرۆزی دەنگەک ژ عەبدولرەحمان ئاغای لەیلاند گوت:

عەبدولرەحمان دلێ من لیانە سەد جار لیانە

دا بنیپین کی بەرخە کی بەرانە؟

کی عەگیدە و پەهلەوانە؟

عەبدولرەحمان من ژتەرە نەگۆ ژباقی م ئەکە؟ باری باقی م گرانە.

عەبدولرەحمان ئاغای گو:

خاتونێ دینا دمە دینا دمە

ئەز ژ قالکی خودە زیدەمە

تو مەبیژە عەسکەری باقی تە غلیبە

ئەز هەمبەری باقی تە مە.

ئاغای چیبە، ئاغای چیبە

وی رۆژی پیدە ئاشی مرنی دگەریا

ل بریندارا ل کوشتیا

هەتا سەرما شەقی بسەر واندا دا کەتیبە

عەقدولرەحمان ئاغای بسەر خاتونێ دا ئەگەریا

پیرۆزی سەری هەسپی وی گرت و داکەتە خواری، وی شەقی پیدە،

برینی عەبدولرەحمان دەرمان دکرینە و کەتن حەنەک و لاقردیا.

عەبدولرەحمان ئاغای کەتە خەوی، لی جفت حەرام بی، خەو ب چاقی رەبەنا خاتون نەکەتیبە.

تیریزئی سبهی ژ زور فی لهشکرئی خانئی چورسی بسهر میترگا شقانا ده دلفی:

پیرۆزی دگو: عهبدولرهحمان وای ده وایی

توژحهق شهړی خانئی چورسی دهرنایی

دهانا (هاری) م هاتیبه تاهیر بهگی رهایی

عهبدولرهحمان ئاغا گو: پیرۆزی هاته دهانه

ئەف در چۆله ئەف در مهیدانه

تو بنیره ل شهړی عهگیدا و پههلهوانه.

سهری م ژنو که تیه چاخئی گرانه (دهراقی تنگه)

ل گوتنی ل گالگالی ل سلاقی

عهبدولرهحمانو ههق وتاییه م رحی تنهناقی

شهړ خوشبویه ل وئی ناقی

هون ههړ ئیک و هک ناقی

لاشی خوشمیر لهر تاقی

ل قیر قیرا ل هالانی

تاهیر بهگ که تییبه مهیدانی

عهبدولرهحمان ئور بهردانی

گو: ههکه ئەفه دهستگرتی دوت خانئی

لقی دیلانی ل داندولی

ل دهنگی زورنایی و داهولی

عهبدولرهحمان ل دؤرا تاهیر دکی پینکولی

دهستی وی ژسوارا قه تاند بهری وی دایه چۆلی

تاهیر بهگ ره قیا ژ مهیدانی

عهبدولرهحمان قیر و هالان دهراقی

دهستی وی قه تیا ژقروانی

مهقرا وی نه ما خوه ناقیتته دوت خانئی

پیرۆزی گو: تاهیر بهگی دلئی م دلکهی دینه

ماته دریی عهقدولرهحمان ئاغا زوباشی نه دینه

تاهیر بهگی گو: ئەز بسهری باقی ته کم، ئەزی بخوه حیفا تم خه لکی زانن هیش (هیتز) م ژتشتی هالو قهت نیه.

سوارا سوار لقانندن

کچا ژوان ره لهیلانندن

ئەشی (ئەژ) مرنی ل ههقدی گهړانندن

شاده شودی عهبدولرهحمان ئاغا زوباشی گهلهک هه نه.

ئەو ل چۆال وچیان بهزانندن.

خه بهر گهها ئوسمان ئاغای ملی کو (ولّه) عهبدولرهحمان زوباشی، پیرۆزا کچا خانئی چورسی و

ههسپی سور ئانیبه ئول میترگا شقانا ل تالانی وی ژی خستییبه.

ئیرو چهند پۆزه لسهر سهری عهبدولرهحمان ئاغایی بویه سنگ و دهوران و شهړ و گازییبه.

ئوسمان ئاغا گاقا ناقی پیرۆزی بهیست ریپین ژ دلئی وی هات و گو: بسهری باقی خوه کم

عهبدولرهحمان گهلهکی باشه پیرۆز ژ مهړا ئانیبه.

دهربان سوار ژمالا ده رکهفن ئەم خو پیقه بگههینن (بکههینی). هزار سواری ملا بسهرداریا ئوسمانا

ئاغا.

ئاغایی دهاوار عهبدولرهحمان هاتن، دیتن چ بنیترن، لسهر سهری عهبدولرهحمان داندوله.

ئوسمان ئاغا ژ سوارا را گو: لاوۆ هون ئاری عهبدولرهحمان ئاغا بکن. ئەز ههړم ههک ئیشی من

ههیه. سوار داکهتن دشهړیدا، لی ئوسمان ئاغا خوه بهردا جهم پیرۆزی و دهستی خو دریز کره دهستی و

گو:

وا یا بسهری باقی م خلامی م عهبدولرهحمان گهلهکی باشه ئەف کچکا خوهشک ژمړا ئانیبه.

پیرۆزی گو: پیو پیو: ئەف کالی هه کییه؟ دیپژی عهبدولرهحمان ئاغا خولامی منه. ده رابه بهری کو

ئەز دارهکی ل قاقی تهخم (دار ل کلوخی دان) کو مهژی ژئی بهلابی.

ئوسمانا ئاغا کهنیا و گو: دی تو بهس نازا بکه، ده قرده وهره، ئەز راموسانهکی ژته بدم. ژ دورقه

دهقی خوه لههف خست و گو: مریچ. پیرۆزی پ شمکا قوندری ل ئوری وی دا کرکو شوربا تازیا بسهر

دهقی و کیش (داکت) و گو: پا بخودی کو عهبدولرهحمان ئاغا بی وی بکی کو پیچکی مهزن گوهی

تهین.

هی ئەو دوی دمالیدا، سواری ملا زوباشی ژ زوزانادا دهاوارا عهبدولرهحمان هاتن. لهشکرئی خانئی

چورسی ژههف بهلاکرن و ل پیرۆزی (*) قه گهړیان.

عهبدولرهحمان بی دوری ویرییه. گاقا دی کو ئوسمانا ئاغا دبهړ چوکا پیرۆزی رونشتییبه هه مه ب

شورا ئەو ههف بژانند و بدوڤ سواری ملا کهت کوړی واکوری واکورستان و پیرۆز بدهف و دهول و

زورنا بره زوزانا.

(*) پیرۆز (تیلی عهیشانه)

چیرۆکا میرزا محی و دوتا عهجهم

ژ دهفته ریت جه گهر خوینی

هاته فه گوهازتن

(۱۹۶۴/۴/۱)

هی ستره ماله میتره، لسهر باژاری شاهی عهجهم شه ره هه که سی ژمالا خوه سواریو ئو چۆن که س نه ما میرزا محی ژی ب سواریه ئیبریش باژاری شاهی عهجهم کرن ئو باژار تار و مار و تالان کرن. هه که س ب مالی دنیا بیئ مژول دیو، لی میرزا محی بهرئ خوه دا خانیه کی بلند دو کیل ژئ دچی (دچۆ). گاغا که تی خانی دی کو کچکه ب دیدار (دیندار) و شهوق و شه مال دهن دوری قه سرتیدا هاژ چو نینه چ بویه.

میرزا محی راهشته دهستی کچکی و دابه ر خو (پاکیشا بهر خوقه) و گوت: دی رابه نه ز ژخوه را بيم، هتی مال نه گه یاه من.

کچک: کورۆ فئی (دقی) تو ژسه رئ خو تیری، نه ز کچا شاهی عهجهم، باقی من دی ته په رچه (پرت پرت) کت،، پرتا ته هنگی گوهی ته بن!

میرزا محی، دی رابه باقی ته ل کو مایه؟ باژار و وهلات ته قدا تار و مار بویه، هتی تو دگوهی گای دایی؟! سو بهی باکرن هتی کتی کچا شاهی عهجهم دییه، دی سولتان سه د هزار ژتیرا ده تی، هه که بقیت کچا وی ژتیره بینی.

میرزا محی: ددی خوه دا گوت: ما ئی (بی) کو دوتا عهجهم ژخوه را بیی ژم چیتره؟! ژ نیشا شهقی پیتا بچیلئ وی گرت و ل په ی (پشت) خو سواری و داری هاته مالی.

چهند سال ل جهم میرزا محی ما، لی میرزا محی ژئ دور نه دکهت بشه ف و رۆژ به سه ر سنگا (سینگتی) وی دابو.

رۆژه کی ژدیا خوه را گو، فایه نه زئ هه ریم نیچیرئ، لی ته های ژئ هه بت، چاقی ته لی بت، دوتا عهجهم نه ره فی؛ لی پاشی نه زئ سه رئ ته په رچقینم.

چاوا کو میرزا محی داری، دوتی رابو دهسته کی چلکی میرانی ل خوه کرن و هه سه په ک ژ خوه ره گرتدا و شور و مه رتال دانه ملی خوه ئو بهرئ خوه دا ئوغری و پشتا خودا فه له کی هه ی باژاری عهجهم تو ل کیری بی نه فه نه ز هاتم. رۆژ بهر ئافا (به ری رۆژ ئافا) میرزا محی هاته مالی دی کو دیا وی ره شا (رهشکا) خو گرتدا به ئو زۆر دایه (بهردایه) گریئ.

میرزا محی: هیا دی خودی خیریکی؟

دی (دایک): مالا وۆ (مال ئافا بو) چ خودی خیری بکی؟ و له دیلا دوتا عهجهم بازدا و چۆ، من کر نه کر زۆرا من بر و ره فیا (*).

میرزا محی رابو خو راپینچا ئو دا سه ر ریکه نیزیک و هیلان و چۆ. ها ل فر و ها ل ور خو گه هاند سه ری چار بانگی (*). جۆتیاره ک لوی جۆتی خو دکر. باکر، جا براکو خودیکی ته تو (چو) سواری فلان نیشانی نه دیتیه ده ریاس (ده ریاز) بویه؟

جۆتکار: وله باقو نه فه ژسه بهی ره نه ز ل فرم هی تو سواری ولو ده ریاس نه بونه.

هن میرزا محی سه ری خسته خه وی و هه سپی خوه بهردا میترگی و رما خو چکاند ئو رازا.

دوتا عهجهم ری نه زان، هیدی هیدی هاته سه ر میترگی، چ بنیری؟ دی (دیت) کو میرزا محی فایه دمیرگی دا رازایه.

گو: دی نه ز چاوا (چ) بکم، چ لی بکم؟ دقی نه ز وی بکوژم یان ده ستورا من نادئ. هه که ده ریاس بم، وی میرزا محی بیژی ژمن ترسیایه، نه ویرابو دی ل من کی (دهنگی ژخو بیینیت). نه ز دخه وی بکوژم، دهستی من لی ناگری (نه ز دل نادم). نا ولله یا قه نه ز نه ز وی شیارکم (**). به لکی ده سه ری وی خم (***) به لا خوه ژمن فه کی. سه ری شوری دا بن لنگی وی - میرزا محی و گوت:

هلا (هلۆ) رابه کورۆ رابه. گاغا میرزا محی سه ری خوه هلدا، چاقین وی ب چاقین دوتی که تن، ده ست بگازنا (گازاندا) کر و گوت: هه ری دوتی بیبه ختی، ته چ کیماسی لجه من دیته. ده ف ژمن به ردی (***) و دچی؟! ده وه ره فه گه ره.

دیسا تشته ک نه بویه. ما تو نزانی بی کوشتنا خو نه ز ناهیلیم تو هه ری (بچی)؟!

دوتی: میرزا محی، سه ری من و خوه مه خه گیژی، نه ز نماکارم ل جهم ته نه بورکم. نه ز کچا شاهی عهجهم. بخودی ل وهلاتی کوردستانی مرنا خوه دخوازم و قی یه کی ناخوازم. ولله نه ز ناخوازم ژته دور که قم، لی نه ز چ بکم، به سه به لاخوه ژمن فه که نه زئ هه ریم. میرزه محی سواری و که ته پیشیا وی و گوت: ما تو نزانی هه تا چاقی من ل دونیای ساغی نه ز ناهیلیم تو هه ری؟

دوتی کر و نه کر تو چاره ژمیرزا محی نه کر، پاشیا پاشیی (گۆتتا دویمایی) گوت: میرزا محی نه گه ر تو ناهیلی نه ز بخووشی ده ریاس بم، نه زئ بزوری هه ریم. ل مه دیدانی نه زئ ته بکوژم، لاشی ته ژسیسالکا (****) بکم برهان و پره قه رالک (*****) چاقی بکۆلن.

هه ر دوا لهه ف دان شور و رمان لی هه ر دو ژئ ناخوازن هه قدی بکوژن. رۆژی خودا خوار نانا جارکی دوتا عهجهم شوره ک ئاقتیه سه ری میرزا محی ئو ژسه ر هه سپیدا ئانی خوار و داکه ته سه ر لاشی وی، سه ری وی ده رمانکر و ده رمانی وی دانی بهر سه ری وی و کورکی وی کشانده سه ری و چۆ.

(*) جار بانگی = بهر بانگ ژئ هه به گونده.

(**) شارکم = هشیارکم.

(***) ده سه ری خستن. بکه م ده سه ریدا.

(****) ده ف ژئ بهردان = ده ست ژئ بهردان = هیلان.

(*****) سیسالک = دازه کی گوشت خۆره (مهله)

(*****) قه لک: قه له ره شه.

(*) ره فی = ره فیا.

ئەو پۇرۇتاققا بو، ھەتا سېنى ھش نەھاتە سەرئى وى لى گاقا شىياربو (ھشىياربو) دى كو ھاي دناڧ خونىدە گەڧرىبە. پراھىشتە قوتىكا دەرمانى خو لسەر دا رى خو گەھاندا مال.

چەند پۇرۇل ھوزا (ھوزانا) گەپيا، سەرئى خو دەرمانكر، پاشى خو دچەكاندا گرېدا ئو بەرئى خوھدا باژارئى شاھئى چەم و چۆ. ئەگەر ب پۇرۇ، ئەگەر ب مەھا، جارەكئى خو گەھاندا ناڧ باژار و گوت:

ھەسپئى من سەرئى خو بەدى كىژان دەرى، ئەزئى ھەپم وئى مالى. ھەسپئى وى سەرئى خو ل درەكى دا و مېرزا محئى گو چنگ و پەپابو. خوھدايا مالى ھاتە پىشپى و گوت: ھى تو سەر سەرئى من و باقى من ھاتى، مېڧقانى دەلال. مېرزا محئى ژوئى پۇرۇ پىرا ل جەم مالا پېرئى ما. لى كە نابىنى نەكەس دچى و نەكەس تى ژ لەورا مېرزا محئى ژپېرئى پىرسى و گوت: يادە پېرئى، ژ رەنگ و گوت و جەرئى تە (ژ رەنگ و رويبار و گوتن و ئاخفتناتە) نەپا بەلەنگاز و روتانە، لى ئەز نابىنم كو كەس تى مالاتە نزانم چما (بۆچى)؟

پېرئى گوت: ھى... كورئى من سەرپىھاتىيا من گەلەك دژوارە. شاھئى عەجەم سئ كورئى من گوشتىنە و ھەرسئى بۆكى من ژ خوھەر ل خو ماركرنە. ئەز بئنى دقئى قەسرى دە، كول و كوڧانا ھلتىنم خودئى ژپىرە (ژبو) نەھىلى. كارئى شاھان خونىخوارى و مېر كوژىبە. ھاڧايە دپلكا كچا وى ب سالوغا خورتهكئى وەكى مېرزا محئى كوشتىبەو رەڧيايە (*).

ڧايە گوڧەندا وىبە سېن بىن باژارئى شاھئى تۇرانئى. ب سالوغىيا قەرالى تۇرانئى يەكى پىس و دو (وھتوڧ) كرېت و زك تلىر (زك مەزن) ئو دەڧ كەنىبە. پېرەكئى پىس و چىلە (چلە)، ب گوريا سەرئى مېرزا محئى بى. ھا وئى دىلئى دەڧ ژ وى خورتنى بەردايە وئى بېئى (دئى بتە) ژنا كانئى چىل (وى سەرچىلى). ئاخ خوھزى مېرزا محئى نھا لقر بويا بى برا كاربون بگوھىزن.

مېرزا محئى: داىئى تشت خو ل جەم تە دگرن ئو تو بەخت بدە من، وللە ئەزم مېرزا محئى. پېرئى گو: ھى خوھ سەد زاڧايى وەكە قەرالى تۇرانئى، شاھئى ئىرانئى بكى گوريا سەرئى تە. ئەز دپا تەمە، تشتئى ژ مەبى ئەزئى ئارى تە بكم.

سېھئى سوار برىكەتن مېرزا محئى دا ناڧ سوارا و دېر بۆكپرا دچى و تى ئو ناڧ دخوھ ددى و رما خوھ دچكلىن. دوتا عەجەم لى تە ماشا دكى و دېئى: وللە ھەكە ئەزم ئەڧ رەوشا سواريا مېرزا محئىبە. لى من بدەستئى خوھ ئەو كوشتىبە. ھەتا گەھانە باژارئى قەرالى تۇرانئى، بوك دگومانا دە ھور و كور دېئىتئى. گاقا گەھانە باژارئى قەرالى تۇرانئى، ھەر كەس چۆنە (چۆ) قۇناغا خوھ، لى مېرزا محئى چما دىسا سەرئى ھەسپئى خوھ بەردا و گوت: ھەسپئى من ل كو راوھستئى، ئەزئى ھەپم وئى مالى. ھەسپئى وى سەرئى دار رىكئى و راوھستا، مېرزا محئى گو: چنگ و پەپا بو. خوھدىا مال ھاتە پىشپى و گوت: ھى تو سەر سەرئى من و باقى من بېئى مېڧقانى دەلال. مېرزا محئى دئى لى كر (***) و گوت: داىئى خودىكى قەى مېر دمالا وە دە پەپدا نابن!؟

(*) رەڧيان و رەڧىن ھەر دو ژىدەرن.

(**) دى لىكر = گازى كرى.

كورئى من دەولەت سەرئى قەرالى خونخۆر ما مېر د وەلاتئى مەدا دمېن. كورئى من بەر بەخت بېئى بەخت كوشت، ئەز دناڧ كول و دەردارە، دەھىشتەم (ھىلام).

مېرزا محئى گو: داىئى ھەكە تشت ل جەم تە تى ڧەشارتن ئەزئى داخوازا خوھ ژتەرە بېئىم.

پېرئى گو: بېئە ھەكە تە كورئى من كوشتىبە ئەزئى ل تە ڧەشېرم.

مېرزا: ھاىمە قەرالى بكوژم ئو دوتا عەجەم ژخوھەر بېم.

پېرئى كەنپا و گوت: ئەز دپا تەمە ھەكە برا تو ب كىرھاتئى بى، ئەز دكارم تە بگەھىنم ئۇدا زاڧى.

مېرزا محئى گوت: چاوا تۆ دكارى من دەرباسكى ئۇدا زاڧى داىئى؟

پېرئى گو: كورئى من ھى ڧان پۇرۇان ھاتە كوشتن ژبو ڧى يەكئى دقئى ئەز بخوھ بوكئى بخەملىنم و تەختئى زاڧى راست بكم. ئەزئى ئىڧارئى تە بخوھەر بېم، مەترسە ئەز دپا تەمە.

ئىڧارئى مېرزا محئى شورئى خوھ خستە بن كرئىس (كراسى) و دەستەك كنجئى ژنا گرېدان (كر بەرخو) و داپەى پېرئى و چۆن.

خەلكئى دۇرا بوكئى لەپلادن و گوتن، رابن ڧا داىكا زاڧى ھات، ھەر كەس بەلابون ئو پېرئى بوك چىكر و جېئى زاڧى راخست و دەرکەت.

گاقا قەرالى ھات و چاڧىن دوتئى پىكەتن، رويئى وى قورمچى و ما وى نەخوش بو (نەوبما وئى ترش بو) ئو دلئى وى قەرڧى و گوت: ئەڧ زاڧا وئى خۆلى ل من بى.

بوك رابو قەھەوھك ژ زاڧىرە چىكر و لسەر دەستئى خوھدانئى و ھاتە پىش. لى زاڧى دەستئى خوھ ل فنجانا دا و ئەو قەھوھ كورم ھەمى بسەر و چاڧى بوكئى دە رۇبا و گوت شولاف (شورافا) كوژبەر مېرئى كورد ماىە ئانىنە ژمەرا.

گاقا كو ولوگو، دوتا عەجەم گوت: ھى وەى ئەز رابم يەكئى وەكە مېرزا محئى دڧرە دەرکەتبا، تە ئەڧ گوتن بگوتا. ھەمە مېرزا محئى دەست ئاڧىتە شورى و دەرکەت و گوت:

ئەز كلئى چاڧى تەمە، كەنگى ئەز دەڧ ژبەژنا تەپا زراف بەردم ئوب شورا زاڧا دا بەرھەڧ و داكەتە ئاخورئى ھەسپا. دو ھەسپ بەرھەڧ كرن، ھەر دو لى سواربون بەرئى خوھدان ئوغرئى (وہغەرئى) و پشئا خوھدانە ڧەلەكئى. يا خودئى وەلاتئى كوردستان تول كوئى؟

بونە ژن و مېرئى ھەڧ

ئو ئەم مانە دل ب كول تەڧ.

چیرۆکا محی لاوین

ژ دهفتهریت جه گهرخوینی

هاته فه گوهازتن

۱۹۶۴/۴/۱۷

ئییلا حهسه نا مهزن و گران، بناف دهنگ ل باکورئ کوردستانی بو. مال مهزنی قئی مالی ژ باف و کالین (باپییریت) خوه دا، مالا محی لاوین بو.

سال و ده مین گران بسهر وان هاتن ژ ناغاتی که تن. خالد ناغا مرۆفه کئی مینرکوژ، بدارئ زۆری (زۆریی) سهرداریا ئیلی خسته دهستی خوه، گهر (نه گهر) چی محۆ ژ ناغاتی که تبو، لی ب میرانی ئو پومهت چاقتیرییا رۆژا خوه دکر. نه دئی، نه باف، بی ژن و زارو بو؛ تهنی (بتنی) بناقئ گهری خویشکا وی برندی و جوانی، ل وه لیت دهنگ دابو.

ئییلا حهسه نا ب کۆن و کۆچهر بون. ب هه قرا باردکرن و به هه قرا دا تهنین (داتنان). جاره کئی ژ جاران، ل بارکرنی خالد ناغا ب هوگر و هه قالیین خوه فه ل داویا (دویمایا) ئیلی (ئیلی) ل که چه کئی راست هاتن. گاغا چاقتین ناغی ب رودیمی گهری که تن، بهرئ خوه دا هه قالیین خوه و گوت: ئهرو! ئهف که چک، که چا کیتییه؟ ولو گوت و روئ هاته فه مجاندن (قورمچاندن) و توزئ وی زهرو (رهنگی وی زهرو). یه کئی ژ بهردهشکئی وی لی فه گه گه راند و گوت: خوه دئ مالا باقئ ته نا قباکی، م دکۆ، به لکی تو بشورا نایی پۆلاندن؟

لبه ر قئی سیپوله کئی تو ولو دهه ژئ.

ناغا که نیا و گوت: ناگر ب مالی که تو... ئهف که چا کیتییه؟ چما که سئ ژوه ژمه نه دکوت؟ بهردهشکی گو: ناغا، ئه زه نی، ما تو نرائی، ئهف گهری، خوشکا محۆیه، ئیسال دهه سال (له) دناف ئیلاته دابه، کهنگی بخوازی لبه ر تهیه.

ناغی ب دهنگه کئی بلند گازیکره ئۆمۆ و ژێره گوت: ئۆمۆ، لاوۆ ده ما کوچی ل وارا دانئ بیته محۆ بره سفک بی ئۆدئ.

ئۆمۆ سفک لی فه گه راند و گوت: فه رمان فه رمانا تهیه ئه زه نی.

سواران راف گرتبون، بارینا به رخوا، کالینا میا، شیهینا هه سپا ئه و چۆل داگرتبون. په زئ قهر کولیلکین رهنگ رهنگ دچلیاندن (دکریاندن). دهنگی بلویرشان ب هه و دختن. سترانی خه و ژبه له ک چاقان دپه قاندن. لوراندا دایکا و دهنگی شیپ و شریکا ته قلی ههف دیون. هیک و هیلینئ چوک (چوچک) و ته با دین لنگی هه سپاده دپه رچقین. ل شۆپا کۆچئ ئه رخ و ری د وئ قادی فه دین. خورت و که چ ب قۆزین چاقان هه قدی دناخیش رهشکا ل کوچی داژون (دهاژون) و جوان و زارۆ سه ریپه تاییین ئه قینداریا خوه ژ هه قه دکوه یین. هه ر یه ک ب ئاواکی ژ رۆژئ ژینی دخوازن.

ته نی خالد ناغا ساویر و گومانا گهری دکرینا خه مل و خیزا و یده غار مایه (سه رسورمه مایه).

ئۆمۆ ژنشکا فه نوقچاندئ و گوت: ناغا ئه زگۆری های ژ خوه که (ته هاژ خو هه بت) هه سپی قه مه ر

نه ته ریلی (هه لنگفت) نه کوشی؟

دوری سه ری ته تشک ب ته بی (ل ته بیته)، ئهف ئیلا (ئیلی) رهش و دریت وئ پشتی ته بی خوه دئ و بی سه ر بیی.

بو تق تقا سوارا، که نیان و ب هه قرا گوتن: ئه ری گوتنا ئۆمۆ بسهری خوه به. چ بسهری ته هاتییه؟ مال ئاغا گهری قه ره و اشا تهیه، کهنگی تو بخوازی، ئه گه ر مالی خوه ته قئ بدن؟ ئه می ژته ره بیین.

ناغا که نیا و گوت: گهری؟ هو هو... بسهری باقئ خوه کم ئه و هه ری ئه زمانئ (ئه سمانئ) هه قتا (هه قتی)، ژناف له پی من ده رناکه قی، ئه ز نه ب گومانا که ری و نه هه ری کرنا گهری و محۆ ده مه، ئه ز تییم بیرا خوه، کا ئه زی چ ژێره بکریم؟ ئو چاوا گوفه ندا وئ ل دارخم؟

ئۆمۆ گو: هو هو... خوه دئ مالا باقئ ته ئاغا بکی، ئیرو پیدئا تو که تیه گومانا قی سیپوله کئی (سیپویی)، ما ته نه گو که چا خانئ چه نگ زێرینه؟

نه دهنگ، نه بهنگ، نه گوتن، نه ستاندن، هنک مایه هنک ژ هه سپا (ماسینا) ته را بن؟!

هئ (هیژ) ئۆمۆ گوتنا خوه نه قه داندیو، یه کی دهی لیبر و گوت: «هه لا ئۆمۆ لاوۆ ژ مه ره هیکرئ، لاوکه کی بیته، به لکی تو کولی دلئ ناغی بره قینی.

ئۆمۆ ده ست پیتر و گوت: ئه یشان ئه یشان سه به یه له زکه رابه سه رخوه

تو نا قئ خوه دئ و پیغه مبه را دپاریزی

کلی سویحان، نه کلی ... دابه سه رخوه

منئ جاره کئی سوندا مه زن خواره

هه تا چاقئ ئه یشانا میرزه به گئ لدارئ دنیا بی ساغن

نا قئ مال و میرا لی نابم به رخوه

ئه یشان ئه یشان ئه لاجگری (مه لاجرئ) لی ب دکانه

سینگ و بهرئ ئه یشانا میرزه به گئ زیقئ سه وادئ بزێر کلدانه

چاوا سالا پار قئ چاخئ دوستا م بول مالا باقئ خوه بو

سالا قئ سالی که تیه بن داری لی ئه زیزخانه

ها هو، ها هو ها هو...

ته و ته و... ئۆمۆ...

ئۆمۆ: ئه ری وهره وهره وهره ئه یشانی

ئه زئ دکم ناکم تیر نابم ژ گالگالی، ژ گوتنی ژ سویردانی

سینگ و بهرئ ئه یشانا میرزا به گئ مینا شیقئ خه لاتی لسه ر (به ر) دکانی ل سویکا وانئ.

چاوا ئه یشانا میرزه به گئ سالا پار قئ چاخئ ل مالا بابئ خوه بو، دوستا من بو،

سالا قئ سالی که تیه بن داری ئه زیز خانئ...

ته و، ته و... ئۆمۆ...

ئەيشا ئەيشان خونس خۆشە، بنگول بېردا

بەرە (بلا) خوددئ ويران بىكى شويشان ب شەوتى تەركمان بىسەردە

تە دلئ م ئەقدالئ خوددئ كرىبە گولا وانئ چى جھئ كول و خەم و دەردا

تەو تەو ئۆمۆ، دە وەرە، وەرە وەر ئەيشانئ

ھا ھا ھا، ھا ھا، ھا ھا...

ئاغئ سىمبىلئ خوە بادان و گازىكرە سوارەكى و گوت: ھەلا لاوۆ، بگھئ پىشيا كۆچئ و بئئە: ئاغئ

گوتىبە وارئ خوە بگرن، كۆنئ خوە فەكرن.

قىر، زىر ئۆر و بۆر ب كۆچئ كەت، ھەر كەسى بارئ خوە دانىن و كۆنئ خوە فەگرتن، دەنگئ سگىنا

(سنگان)، قەيد و زنجىران و قوفلك و بازن ب زەندارە پەقدچن. مى گوت (مىير قوت) سنگا دسنگا

قادتئ قە دگوتن، ستونئ رەشكونا بەر ب ئەزمان (ئەسمان) قە، سەرى خوە ھلدن، رەواكە تىنە

قەرەشانەن. پارگۆن تىنە كۆلان و شەرىت دىبەرە فەرە پىز دىن، بىرىشان كارئ خو دىن، ھەر كەس ب

تشتەكى چاخئ خوە دەرباس دكى، تەنئ خالد ئاغا دگۆما دىمئ گولئ، چاقتىن بەلەك دىن سىمبىلارە

دكەنى و ل ھىشيا كۆنئ مەزن راوەستىايە دوكىل ژكۆنئ ئاغئ بلند بو و ھەر كەسى بەرى خوددئ.

ئۆمۆ: بەرى خوددئ كۆنئ محۆ و ژ پىا دەى لىكر (گازى كرئ) و گوت:

محۆ محۆ، سشك وەرە ئاغا تە دخوازئ.

... ئەرى ئەرى ھەرە قايە (ئەقە) ئەز ھا تەم.

چاوا محول رەخئ ئۆدئ راوەستا، ئاغئ گازى كرئ و گوت:

لاوۆ محۆ، سىويە خوشكاتە ھەيە، دخوازم بدى ب من.

سەرسەرا سەرچاقا ئاغا ئەگەر خوددئ كرى؟ چما نادم تە؟

لى ئاغا ب جاف سۆرى و پشت ستورى لئ فەگەراند و گوت: لاوۆ چما تو دىب ئەگەر خوددئ كرى

(Kiribî)؟ بسەرى باقتئ خودەك ئەگەر خوددئ كرى، نەكرى ئەزئ گەورئ ژ تە بستىنم.

گرتەنئ (دەنگ ئئ نەھاتن - كىلماتىن) ب محۆ نەكەت و ب پاشدە فەگەرپا و چۆ. ھاھ قاسەك نەچو

دچەكادە راپىچايئ و سوار فەگەرپا و ل پىشيا كۆنئ ئاغئ خوددئ سەر قوينا رمئ و بەرى خوددئ ئاغئ و

گوت: «ئاغا سئ ئنئ تە ھەنە، ھەر سئ ئنئ خوە بدە من، ئەزئ گەورى بدم تە. ھەكەك تول مالا خوە و

ئەزل مالاخوە. ولو گوت و بشونەدە فەگەرپا و چۆ.

چاوا ئاغا ئەف گوتتا ھشك (رەق) ژ محۆ بھىست گازى گەرناس و بەردەفكئ خوەكر و گوت: كورۆ،

چما ھون رانابن قئ تەرەزئ (تەرەسى) ناگرن كو ئەز سەرى وى دىن لنگئ خوە دە ب پەرچقىنم؟!

لى جقاتئ بھەرە بىر سقا وى دا و گوتن: ئاغا گوتتا محۆ دجھئ خوە دەيە، ئىرۆ دۆرا ويىبە، سىبا دورا

مە تەقا وئ بئ (دئ ھىت) ناخوە كەچا كى ژمە خوەشېك بى تئ بۆرئ ژ مە بستىنئ؟!

ئاغئ دەنگئ خوە نەكر و گوتتا خوە ب شونقە كىشانە و گوت: ھەلا ئۆمۆ لاوۆ، تو رابە قەھوەكئ ل

جقاتئ ب گىپنە، بەلكى ھشئ م نە ل سەرى منە؟

بئىفار كىرا محۆ كۆنئ خوە پىچا ئو بەرى خوددئ ئاغئ و گوت:

«ئاغا مالاقا تە چما ئىلا ھەسەنا ژخوە غەيداندن؟ ما تە نەبھىستىبە؟ كورد دىبئن: «ئىل يەمان بەگ

بەمان». ئاراست ئەقە (ئەقەيە) كو ئەم كاربن دلئ ھەسەنا خوەش بكن، ئەگەر ئىلا ھەسەنا ب تەرا رابى

ئورونئ، ئئ وەكە محۆ وئ (دئ) رىنجبەريا تەبكن.

- راستە لاوۆ، ئۆمەرۆ راستە، لئ ئەزئ چاوا گەورئ دىبەرسىنگا (سىنگئ) خوە بىنم قئ ژمەرە بئە.

- ئاغا ئەگەر مە ئىل ئانى رابىن، بسەرى باقتئ تەكەم دەھ رۆژ ناچن ئەمئ گەورئ بدارئ زۆرئ ژتەرە

بىن.

- دەنا خوە رابە ئەم ھەرن جەم سەرەك ئو سەرمىانئ (سەمىانئ) ھەسەنا ئو دلئ وان خوەش بكن.

رۆژا دى بھەقەرە ل ناھ ئىلى گەريان و تەف ئانىنە بن كۆنئ خوە و ئومەرئ زەرى ژوانرە گو: گەلى

ھەسەنا، ما قەى ژبونا كەقنە ژنەكئ (پىرە كچەكئ) ئەم يەكئ وەكە خالد ئاغا كو سەرى مە ژ بەرقە بلندە

ناكۆن؟

ب سوندا مەزن كو گەورئ نەبى ژناوى، دەھ رۆژ ناچن ئەمئ چاردادا وى بەر ب گورستانئ قە

ھەلگرن؟

تەقا بھەرە گوتن: ھەكە ب مالئ دنىيايئ بى، ئەمئ مالئ خوە تەقى بدن و گەورئ ژتەرە بخازن، ئەف

ئاجوانمىرايە.

ئاغئ گو: گەلى ھەسەنا بسەرى باقتئ خوەكەم، محۆ بئ كوشتا خوە ولو، گەورئ ب ھەسانئ

(ساناھئ) نەما بدى من، ئەز محۆ ناسدكەم.

ئومەرئ زەرى... ئوھ مالا تە خوددئ ئاقابكى، پا بسەرى باقتئ تە محۆ، گەورئ نە دى تە، وئ ھەسەنا

بدارئ زۆرئ ئى بستىن.

نانا محۆ ژئ نابىژىنە، ما محۆ كارئ (دشئت) بئ دلپا ھەسەنا بكى؟

دە كەنگئ محۆ گو نەزئ خوددئ مەزەنە. دە ھەكە محۆ ژ باقتئ خوەبئ وئ (دئ) بئ نا؟ پا بسەرى

باقتئ تەكەم، ئەمئ بكن كو ھەر بچەك (پرتەك) ژ كۆنئ وى ب جىكى دەرھەرى.

ئاغئ گو: ئۆمۆ لاوۆ، بسەرى باقتئ خوەكەم، بەختئ م نە ژ تەرەبئ كوژ نھا و چارئ دى، تو سالوخئ

كۆنئ محۆ ژمەرئ نەبىنئ، ئەزئ سەرى تە ژئاف ملئن تە ھلفرىنم.

ئۆمۆ: وەى سەرسەرى م و باقتئ م ئاغا، ھەمە برە سەرى تە ساغى، سەرى مە تەقا ب گۆرپا سەرى

تەبئ ئەزبەنى.

ئىقارئ ئۆمۆ چۆ مالئ ئو وئ شەقئ پىندە پىشتا خوددئ پىرفاتكئ ئو بو كوفكوفئا وى و خەو ب چاقتىن

وى نەكەت.

پىرفاتكا ژئا وى لئ زقرئ و كۆت: ئۆمۆ، خانە وىران (خانا خراب) تە ج بھىستىبە كو تو ناھئلى

خەو ب چاقتىن مە كەقئ (ب كەقت)؟

ئۆمۆ: فاتئ مال وىرانئ خالد ئاغا مرۆقەكئ خوينخوار و مىركوژە، سوندا مەزن خواربە كو پشتئ چار

پوڙا دی (دروژیت دی)، ئەز سالوخی کونئ محی لایینی ژیره نه بیتم وئ سهری من ژیکي. ئەز نه کهتمه کولا سهری خوه، لی نزانم تو و زاروکی خوه پشتی مړه هونئ چاوا بکن؟
هه مه فاتئ زۆر داگری ئو گوت: هه ره بگه ره کوره باث هه نه کو شانی ته بدن.

ئومو گو: مال ویرانی، برا (بلا) سهری م هه ری ئو محو ژمه ره ساغی، کورمانج بره ماله که بئ خوه دی (خودان) بی، نه ئیله که بئ سهری بی. ژباث و کالی خوه ده مه نانئ ئودا (دیوانا) وی خوار بیه. ژبه ری ده دبیشن: ببرا کو ته ئاڤ ژئ فه خوار که فرا تبه ره مه که (ببرا کو ته ئاڤ ژئ فه خار به را نه هافینئ).

ئەزئ چاوا هه رم کونئ محو شانی ئاغایی مبرکوژ و خونخوار بدم؟

فاتئ ده ست ب گری کر ئو گوت: چ ب محو تی (ج ل محوی بیت بلا بیت) بره بی؟

ئومو که نیا ئو گوت: وه له فاتئ تو نه ژ دلا زاروکا که تیه.

فاتئ کولم ل ئومو دا و گوت: ده به سه، خوه دیکي تو دهڤ ژ ته نازا بهرنادی. بههڤ که نیان و پشتا خوه دانه ههڤ، دکن (دقیت) رازن (بنقن) لی ما خهوا کئ تی (تیت)؟!

ئومو ژ وئ شهڤئ پینه که تیه گومانا... ژ تشکافه که ته ببرا وی کو، سه بهی ده فاخوه هلد م و بسه ری زۆزانا کهڤم و ده فا هه واری بکوتم، بقئ نهڤئ سوار و پتوی و شقان و گافان وئ (دئ) ل م بجشن (ل من خرین)، هه ی کوره باقه ک هه یه کو ژمرا سالوخی کونئ محو بدی، گوتنا فاتئییه خونه محو کورئ باقی منه؟ ب ساریا سبیره ئومو ده فا خوه هلد (هه لگرت) و ب زۆزانی گه رهڤولئ که ت و کره گازی، هئ تو (چو) نه چۆ بیتی (بیتری) سه د سوارئ لی گهانه ههڤ و گوتن: ئەرو لاوؤ ئومو چ بویه؟ کا بیژه.

ئومو گو: گه لی جوامیرا، ئەڤ چهند سالن کو ئەز دهڤ کوت و دهنگ بیژی وه مه، ئئ خالد ئاغا سهری ل من گه رانديه، یا وئ (دئ) سهری من ژیکي، یا ئەزئ سالوخی کونئ محی لایینی ژیره بینم. ده ئیجا هون دخوازن بره سهری م ژیکي، یا هونئ سالوخی کونئ محو ژمرا بیژن؟ ئو یا هونئ بیته جه م ئاغئ هیڤیا سهری دهنگ بیژی خوه بکن.

سوارا بههڤرا گوتن: ئا قه نچ ئەوه کو ئەم تهڤده هه رن جه م ئاغئ هیڤیا سهری ته بکن، ئومو چ سنیه یه؟

بههڤرا بسه ر کونئ ئاغیده کومشین (بسهردا گرت) و هاتن خوارئ. ره نجبه ر و بهردهڤک و ناقمالی بته ژ و کولاف و دوشه کا شه به زیان و راخستن. بالگه ه و ناز بالگه ه لبه ر مالت وان دانین. کیسین توتنی و جغاره ژ وارا ئاڤین. هاه تو (چو) نه چۆ خوارن ژوارا پیشکیش کرن و ئاغئ گو: گه لی میڤانا ده بخون.

- بههڤرا دهنگئ خوهلدان (بلندکر) و گوتن: ئەرئ ئاغا، ئەم ب تشته کی هاتنه بن کونئ ته، کو تو مه فاللا فه گه پتئی! ئەم نانئ ته ناخون.

ئاغئ گو: بخون لاوؤ، بخون هه که هاتین سهری کورئ م، ژ ده ستئ فه ناگرم.

تهڤا گو: بره سهری کورئ ته ژ مه ره هه زار سالی بی، لی ئەم هیڤیا سهری ژته دکن، دخوازن ئاغا ژ مه ره ئومو ئازاد بکی.

ئاغا: ئەڤ و نه تشته کی دی، بخون بخون، سه مه دی (سه خمه راتی) چاڤئ وه د ئومو بوهرت. کاله کی قالون (قه لوین) قوت ژدوایا جڤاتئ قهڤست و دهنگئ خوه هلد ا و گوت: ئەرو ئاغا، تو چ ژ ئومو دخوازی؟

ئاغا: ئەرو لاوؤ ما ئەزئ چ ژئ بخوازم؟ م گو به لکی ژمرا سالوخی کونئ محی لایینی بیئی؟ لی ئومو چۆ ئەڤ هه یته هول (که شه مه که شه) لسه ری مه راکر.

قانوقوت گو: هه که ژبون کونئ محویه، محو خوه ژبه رته، فه شار تیه. بسه ری باڤئ ته کم، شهڤئ دی، ئەز ل کونئ محو راکه تبوم. کونئ محو ل میرگا چلکانییه، یا خاڤا ژ تو که سی ناکی.

جڤاتئ، هه رکه سی دبه ر خودا گو: وه ی ل خوه دئ توپک ل مالت خستی، قئ چکر گدیانتو؟ ئاغئ گو: گه لی سوارا وه دهنگئ کالۆ کر (گول دهنگئ نهختیاری بو). ئومو لاوؤ تو ژئ بیه ز، رابه ل ئیلئ ب هاوارکه، هه چی دمالا ویده پیستو و گوردکی شورا په یدا دبئ، بره کاری خوه بکی، ئیسهڤ ئەمئ بسه ر کونئ محی لایینی ده بگرن، مه ریئ خالوژنا محو ل پیشیا کونئ مه زن ته شیئ دپتسی.

گاڤا مه ریئ ئەڤ گوتن بهیست دل بکول و ترس بسه ر کالۆدا فه گه ریا و گوت: کالۆ ره به نو، ژخوه تور ته های ژبا بیئ فه له کئ نینه.

کالۆ: چ بویه دیسا مه ریئ؟

- چ بویه؟ ما تو نزانئ چ بویه؟ بسه ری باڤئ ته کم، ئیسهڤ کوما خالد ئاغا وئ (دئ) بسه ر کونئ خارزین ته ده بگه ری، وی... چاڤئ خالوژنا محو برژن، وئ محو بکوژن و گه وری ژ ئاغییرا ب زۆر راکشین. وه ی چارکا لسه ری ته بی.

کالۆ: ده ست پیکر و گوت:

مه ریئ بسه ری باڤئ خوه و ته کم ئاغا ناکی

قئ ده ندولئ ل ده ری کونئ خوه کوم ناکی

خالد ئاغا نه مروڤه کئ زاروک و دینه

گه وری بدارئ زۆری لخواه مار ناکی

مه ریئ گو:

کالۆ، وه یه سه د جار وه یه

بسهری باڤئ ته کم ئەڤ کۆڤه ندا خواریا ته یه

وئ ئیسهڤ هه رن (وئ ل م پور کورئ) محو بکوژن

شهڤه که دی خالد ئاغا زاقایی من و ته یه

کالۆی گو:

مه ریئ، بسهری باڤئ ته کم ئەڤ تشت تو (چو) نه

ئەز کلئ چاڤئ ته مه، سالی م ده ریاس بونه، سه د و هیینه

یا خاڤا مه که، ئەگه ر سیسه د هه زار هه رن سه ر کونئ محو

جاره کئی گهوری ژ ناغیرا نابی ژنه

مهیرئ گو:

کالۆ دلیم یانه، سهد جار یانه

چاقئی خالوژنا (*) محو کوربن، محو زارویه، پر مهزنه

محو ره بنوب تهنئ وئ چلو کاری فا سوارا

بارئ خالد ناغا باره کی پرگرانه.

کالۆ گو:

مهیرئ، دلئ من بکینه

تو رابه سهرته نگ و بهرته نگئ شینبوزی بشدینه

ئهز کلئ چاقئ تمه مه هه که خه لکئ دربئ مه نه دینه

لئ ته ب چاقئ سهرئ خوه دربئ کالۆ گه لک دینه

کالۆ دجه کاده راپیتجایی، سوار ل پیشیا کونئ ناغئ راهستا ئو گوت: خالد ناغانوؤ، خالد ناغانوؤ!

ناغئ بهرسقا وی دا و گوت: چیبه؟ کالۆ لاوؤ، توچ دخوازی؟

کالۆ: ناغا دهولت سهرئ ته ئهز دخوازم کونئ خوه ژقر بارکم هه و ئه بؤرا م ل جهم ته دبئ.

ناغا: لاوؤ کالۆ، ئهف چ گوته تو دبیتئ؟

کالۆ: پانه (نئ) ژخوه، ته ئهف داندولا (***) سوارا گهانیده ههف، تی هه ری سهر کونئ محو، گهورئ

ژخوه ره بینی، ما هه مه په رتالهک نه گه ئی مه ژئ، ئه مئ ل ناف ئیلئ چ بکن؟

ناغا: وهی من چاقئ سهرئ ته خوارؤ کالۆ، بسهرئ باقئ خوه کم ئه زئ ته تیخم پیشیا سوارا، خوه زئ

هه زار کالئ وه که ته هه بونا.

ئۆمه رئ زهرئ: گازی کره ناغئ و گوت: ناغا بسهرئ باقئ ته کم، توفئ کالی ب مه ره بینی تی

سهرگیتز یه که مه زن ئئ بینی.

کالۆ: لاوؤ ئۆمه رؤ ژبه رتیدا دبیتن: نه ژبئ باقا بونا وئ گور و می (مه ه) بهه قره بچه ریا نا، خالد

سهرئ مه ته قایه، گوتنا بئ باقئ وه که ته نکارن فه گه رین.

ناغا: جار ه کئ من بسهرئ باقئ خوه سوندخواره، وئ (دئ) کالۆ ب مه ره بئ.

ئۆمه ر: جا بسهرئ باقئ ته کم، ئهف کال ب مه ره بئ وئ (دئ) تشته کی بسهرئ مه بکی (ئینت) کو

هه تا هه فتنئ سالی خه لک لسهر ره واکئ کونا رون پئ به یفن.

ناغا: هۆهؤ... ئۆمه رؤ تو جقا تشتا مه زن دکی؟

ئۆمه ر: ده مئ ته ره نه گوت ئه زبهنئ.

ناغا: ئهف کالی ره بن، په ریشان، وئ (دئ) چ بکی (کهت)؟ بسهرئ باقئ م وئ (دئ) دپیشیا

(*) خالوژن، بزازی سۆزانییه، ب کرمانجی (ژنخاله).

(**) داندوله: (تاره گوئی) یه.

سواراده بی.

کالۆ: ده لاوؤ ئۆمه رو روساریا (ره په شیا) ته ب ته ما.

ئۆمه ر دبن سمیلاقه (را) که نیا و گوت: ده ئه ز نه ا بنیتم...

سوار برتکه تن، شه قه ش، پئ دریتز، سوار لسهر پشتا هه سپا دهیتنئین (حلحجین)، جارنا هه سپ

دئه رخ و کورنالادا دچن خوار و جارنا ل تمک (Timik) و که فر و کیسته کا دته ریلین.

کالۆ کولوسئ خوه خوارکر و ده ستئ خوه دانی بهرگوه ئ خوه و هیر (قییر) کرئ و گوت:

ئۆمه رؤ لاوؤ زۆزان خوه شه سهره ژیره

محن لاوین گه له کئ خوش میتره لولو وه که شیره

وئ ئیشه ف میتر ل دؤرا ئیرگی بکه گیره

ئه زئ ژنا ته یابچویک ل خوه مارکم ل وان شکیره.

ئۆمه ر گو: لاوؤ کالۆ، تو قا زمانئ خوه دریتز دکی؟

کالۆ گو: لاوؤ ئۆمه رؤ، زمانئ خوه دریتز مه که، ئه ز دخوازم خه و ژ سه رچاقئ سوارا بره قئ، ما چما تو

دغه یدی؟!

هنه کی دی نه چؤ دیسا کالۆ ده ست پیتر و گوت:

ئۆمه رؤ لاوؤ، زۆزان خوه شه ب شباکه

ئه زئ چقا دنیرم تو غه یدی تو ده بناکه

م جار ه که تهنئ ژنا ته یا بچویک دیه گه له ک پاکه

پشتئ تو بئ کوشان ئه زئ فئ رحئ لسهر سینگا (سینگئ) ژنا ته یا مه زتر بکم کاکه.

ئۆمه ر گو: لاوؤ کالۆ گوتنئ ژ سهرئ باقئ خوه مه زتر مه بیته.

کالۆ گو: لاوؤ ئهف دهر چؤلا خوه دپییه ما که سی ده ستئ ته گرتیبه؟

ناغا گو: کورؤ، چ بوه (لوه) هاتیه، هون چ ژهه ف دخان؟

به سه دهف ژهه ف به ردن.

کالۆ: ناغا، بسهرئ باقئ ته کم ژبو کو خه و ژسه ر چاقئ سوارا بره قئ، ئه ز ژ وه ره بیسته کئ دناورینم،

ئۆمه رئ زهرئ دغه یدی ناغا بده ست خوه دپییه هه مه ئهف میتر ژ م نه خوه شه.

ناغا: ئۆمه رؤ به سه تو دوزا چ ل کالی دکی؟

هئ ولو، دین کو روناهیا ئاگرئ کونئ محو ژ میترگئ به لاف بویه. سوار ل نه په ندیا په یا بون و ژ هه قرا

گوتن: گه ره که ئه م به ری سبئ بسهر دا بگرن. هنه کا گو: نه نه، گه ره که ئه م به ری سبئ بسهر دا بگرن،

به لکی ئیشه ف میقانئ وی هه بن. ئۆمه رئ زهرئ خوه دا سهرئ پیشئ ئو کالۆ خوه دا سهرئ پاشئ ئو بون

دو به ندئ. ناغا گو: نانا بسهرئ باقئ م گوتنا کالۆیه، بره ئاگرئ کونئ محو ئیشه ف وه که ئئ میقانابه،

خوه نه محو چوکه وئ (دئ) ژناف له پئ مه بازدئ؟!

ئۆمه ر گو: پا ئه زانم وئ (دئ) چ بسهرئ مه بئ، لئ ده بره ولویئ.

گه وری پیتونا سوارا ل هاویر کون کره، خه ب چاقی وی ناکه فی نودل نادى دهى ل براین خوه کی، ژ له ورا رابو دهستک کنجی میترا ل خوه کر نو راهشته هه ساره کی و بناث سوارا کهت نو ب دهنگه کی بلند گوت: هی... هه سپی م ره قبیبه، کی دبه کی...؟

کالو دهنگی گه وری ناسکر و گو: هه لا (هیتقه) لاو ودهره، هه سپی ته فایه.

گه وری ژى دهنگی خالی خوه ناسکر نو خوه ل دهنگی وی گرت و چو.

کالو: گه وری لاو و (لاووی)، هون چاوانه؟

گه وری: کالو دلجی م وهیه سهه جار وهیه

ئه ز که تمه بهختی خوه دی نو بهختی تهیه

خالو چاوا هه بی؟ محی لاوینی خوارزی تهیه

تی من و محی ئیشه ف بدی خاتری خوه دی و خوه ها خوهیه

کالو گو: گه وری لاو و، رابه له زکه بله زینه

هه ره دوشمی قه هوئ ژ خالی خوه ره بکه لینه

ئه گهر خه لکی دری خالی ته نه دینه

لی تی ئیرو هنیری کالی خالی خوه بیینه.

هی دیکا گه وری لجه کالی خالی خوه دا ری نو چو.

چاوا گها بنی کون دهست ب ناگری قه هوئ کر نو گورمینی ژ جرنی (هاونی) قه هوئ نانی.

کالو نو قوچانده ناغی و گوت: ناغا تو بالاخوه بدی ژ ئیشفاره دهنگی جرنی قه هوئ ژگوهی م درناکه فی. خویایه ئیشه ف بازگانگی ل کونی محی دانیه. خوه دی کر کو ژئیشفاره ده بسهرده نه گرت.

ناغا گو: بسهری باقی خوه کم گوتنا تهیه ژیه ری دا دیبژن:

«کو تشتهک هاته سهری ته، ژ کاله کی مه زن یان ژ خورته کی گه ریایی بپرسه».

نومه ری زهری گو:

ناغا وهیه سهه جار وهیه

ئه ف کال نه ل گورا خوه دی خوهیه

هه که هه مه ریوئ سهری خوه ل مه ده رانی

تی بیینی کو ئه ف کال چاوا جان ستینی من و تهیه.

کالو رابو هی دی سهه رته نگ و بهرته نگی هه سپی خوه گریدان، لنگی خوه خسته زهنگوی نو بهری خوه دا کونی محی نو بریکهت و چو.

ناغی گو: لاو و کالو تی چ بکی؟ ب کوفه هه ری؟

نومه ر گو: ناغا ما تو نرانی نه وی چ بکی؟ م ژ ته ره نه گو ئه م وی بخوه ره نابن ته گو نا.

کالو ناغی قه گه ری و گوت:

خالد ناغا بسهری باقی ته کم ئه زی یه کی چیکم

ئه زی هه رم بنی کونی محی، سلافی ته ژى لی کم

ئه زانم وی (دی) محی ته بکوژی و ژناته ژخوه ره بیینی

هه که ژیره لاوک چیبو بسوز ئه ز ناغی ته ژى لی کم

سه ری ریوئ ده رکهت و کالو بسواری ل هیشیا کونی محی

سی فنجان قه هوه ژ دهستی گه وری قه خارن و ل سوارا قه گه ری

گه وری سی دهنگا ژ خالی خوه ره لی لاند نو دجه کادا راپیچایی سواریو نو ئیرشى چه پی سوارا کر، هنی

ریوئ نه هاتبو تاشتیا (تیشته گه) چل و هه فت ژسواری ناغی هاتن کوشتن.

ناغا غهیدی نو ناث دسواری دا (دان) نو گوت: کوروی لی قه گه رن فی کالی ده ف گه نی ته ف ژدهست

هلانین خستن.

سواری ل کالو قه گه ریان و بین (بین) لی ته نگ کرن، کالو ب شلفی رما برین (بریندار) بو، لی هنی

وه که میترا ل بهر خوه ددی. گه وری بهر ب کونی مه زن قه قه گه ری نو هی دی دهی ل براین خوه کر و گو: محی،

مال ویرانو رابه لسه سه ری ته فه رمانه. محی ژ خه ورا رابو و گوت: خوه دی بکی هه مه نه و کالی خالی مه

هاتی سه ری مه، وه کی دی ئه ز که کی ته مه، تو جاری پاخا ق ژوانا کم.

گه وری گو: رابه رابه، ژسه ری سبی ده خالی مه ل مهیدانی وه که میترا ل بهر خوه ددی، چل و هه فت ژوا

کوشتنه نو نه و ب سی رما برینداره. رابه نه م بگهینی، لی خالی مه نه ستیله یه.

محی خوه دجه کادا ریچا و بسهریشتا هه سپی کهت و گوت:

لی لی گه وری خوه هی دلجی م هیبه سهه جار هیبه

تو رابه ب سی دهنگا زکه کی خوه ره بلیلینه

ئه گهر خوه دی جانی که کی ته نه ستینه

ئه زی خالد ناغا بکوژم وی (دی) ئیلا هه سه نا ژ که کی ته را بیینه.

گه وری ب سی دهنگا ژ که کی خوه ره لی لاندو هه ر سی وه که شیرا سوار دانه بهر سینگا (سینگی)

هه سپا و یه کا یه کا (کهت کهت) ژ هه قرا قه تاندن. کالو نومه ری زهری گرت و بچول خست و گوت: ئه ز

خالی گه وری مه، ما تی خوه ژناث له پی من ب کودا بی؟ ریمک لی دا و کوشت. نو محی نو گه وری ژى ل

خالد ناغا گهانه هه ف و محی دهی لی کر و گوت: زاقا میری جیبه تو مه ره قه (نه ره قه) و بهه قه ژ پاش

و پیشقه ریم لی دان. کالو گازی کره سوارین هه سه نان نو گو:

«که لی هه سه نا ژناث و کالی خوه ده محی مال مه زنی ئیلامه یه ما چ خوه دی چاقی وه کوز کره؟ وهرن

مه ناغا کوشت. نو بهه قه ل کونی محی په یابون.

وی شه فی شیفا خوه خوارن نو ب سبیره کونی محی بارکرن نو تانینه نا ف ئیلی نو لسه ر کونی ناغی

دانین نو کالو مالا خوه گو هه سته سهه ر مالا نومه ری زهری. رووی زورکه را رهش نو چیروکا م ژ وده

خوهش.

ئوسمان چاوش و ھەمزە چاوش

ژ دەفتەریت جەگەر خوینی

ھاتە ئەگەر ھاژتن

(۱۹۶۴/۶/۱)

ئوسمان خەلکێ کوردستانی و باژێری خەریبیتی بو. عەیشا خاتون کەچ ئاما (کچ ماما) وی بو.

ئوسمانی عەیشان خوەست، لئ ھی نەگواستبو چیتکا رەش کشانە و چۆ باژێری ئادیەمانی (Adiyemané). چەکی رەش ل خوەکرن و کەتە بن داری لەشکەریی. پینچ سالی وی دەریاس بون نیشانێ چاوشی پیقەکرن.

ھەمزە چاوش ژێ خەلکێ ئەنادولی ترک بو، ھەر دو چاوش ل باژێری ئادیەمانی بونە دەستەبراکێ ھەف.

رۆژەکی چەند کەچکین چاف ناسک، ئاور شەوات (ناغری سوژ) چارچەف کری ژ باژێر دەرکەتن و دبەر چادرا وان ئە چونە سیرانگەھن.

بايێ رۆژا ل چارچەفا یەکیدا و ئوسمان چاف ل رویی وی کەت؛ دلێ وی شەوتی و لورک و ھیتستر ژ چاقادا ھاتن خوار.

خەمزە ی گو: ھا برا تە خبیرە؟

ئوسمان گو: برا چافێ من ل (ب) روی فێ کەچکێ کەت کەچاما (*) (کچ ماما) من ھاتە بیرا من.

ھەمزە گو: کا ژ منرا بیژە چ بویە؟

- ئوسمانی گو: برا من کەچاما (دوتاما) خوە خوەست و نەگەھشتم بگۆھیزم بەری من دانە باژێری ئادیەمانی. گاغا چافێ م ل فان کەچکا کەت ھاتە بیرا من، دلێ من شەوتی.

ھەمزە گو: برا ھەکە ئەفە، رابە بە پە ی برايێ خوە، ئەزێ نھا ئیشی تە چیکم.

ئوسمان و ھەمزە بەھەفرا کەتن جەم مشیری دەولەتی و پاتە ژێرە ئافیتن. مشیری گو: ھا کورپن من، وە خبیرە؟

ھەمزە ی گو: پاشایی من، ئەف ھەفت سالی ئوسمان چاوشی بۆرینە کو دین چەکا دا یە؛ دەستگرتیا وی ل مالا باقی خوە یە، زانی نەمریە نەمایە؟

مشیری گو: جقاسی خوەستی یە؟

- پاشایی م ب پینچی کیسی خوەستی یە.

مشیری گو: سەد کیس پەرە و دو بەلوک لەشکەر دانە وان و گوت: کورپ م ھەرن ژێرە کەچاما (دوتاما) وی وەرین (بیینن).

ئوسمان و ھەمزە ب لەشکرتین خوەفە کەتنە ری (بریکەتن) ھەفت رۆژا چۆن، رۆژا ھەشتا (ھەشتن)

چادری خوە ل باژێری خەریبیتی فەگرتن.

ھەمزە گوتە ئوسمان: ھەقال تو زاقایی، ل چادرا خوە رونە، ئەزێ ھەرم دەستگرتیا بوتە ب داھۆل و

ھەیتەھول بگۆھیزم. ھەمزە بداھول و بەرێفە چۆنە مالا باقی وی، بوک سوارکرن و ئانین، ل دەری باژێر،

باری ل چارچاقا بوکی دا و چافێ ھەمزە چاوش پیکەت، سەرگیزی لئ گەریا و بسەد دلی دلکەتی ئو

گوت: ل شوینا کوژ ئوسمانرا پی بەرە، ژجانی پە بی. ھەمە ژنک راستا راستا برە بنی چادرا خوە.

ئوسمان گو: برا مەمانی خوەش مەمانی

ما کاتە دەست گرتیا م نانی

ھەمزە گو: برا، خەریبیتی ب شەوتی بگێرە

دەست گرتیا نەدانە مە ل باژێرە

ئوسمان گو: برا، ئەف نەبراتیە جا دمه یزینم

قایە ئەز ئایشە خاتونی ل بن چادرا تە دبینم

ھەمزە گو: برا دلێ من ئیشەف خوەشە گەلەک ب پەر وازە

تو مە یزینە ئایشی چ کەفۆکە گەردەن گازە

برە ئەف ژ برايێ تەرەبی، یە کە دی بخوازە

ئوسمان گو: برا دلێ ب شەواتە وەک ئیتونە

توژ منرا دی ئەف نە ئایشە خاتونە

دوتاما منە ما قە ی ئەز ناسناکم؟

ئەم بچوکبون و تەفدە مەزن بونە

ھەمزە گو: برا تو ھیزی تو ھیزی

تو وەکە مرۆفەکی دین و گیزی

ئایشا خاتون ناخی فێ ژێ

لئ بسەری باقی تەکم نە ئایشانا کو تو دبیزی

خەریبیتی خۆش دویدە

کە لا ناموسی زو لیدا

برین کەتی دینی چادریدە

خوە زەرکەر ھەمزە چاوش ل ئەردی دە

ھەر دو جامیرا چکرن

ھەفدی ل چادری زەفتکرن

نکاربون ھەفدی وەرکرن

(*) کچ ماما ب کرمانجی دوتامە. کورپام پسام.

دۆرا خەریتی خۆشە ، ب گدیشە
خاتون دەرتی دەرڤە ب ئیتریشە
ب هەڤدی گرتنە هەر دو چاویشە
گۆ: ئەڤ نە تو بازارە ئو نەئیشە

خاتون دەرکەتی ب گرانیبیە
سێ دەنگا ژ عەیشانرا لیلانیدیە
هەچی مێرەکی بازاریبیە
چاڤی وی تم ل تۆلازیبە
ب چاڤەکی ل ئوسمانی نیریبە
ئو بسەد چاڤی ل خاتونئی نیریبە
ئوسمان ژ خوەدئی خوەستییبە
ب نەوقا وی گرت و ل قادی خوەستییبە

ئاغا ل گالگالی ل گوتئی
ئوسمان هەمزە ئانی بەر مرنئی
هەچی مرۆڤئی ترکە ب فەنا خورته
نە بیەڤ چۆن و پئی کارئی

هەمزە گو: برا دە دەبئی دە دەبئی
سۆزا خوەدئی دناڤهرا من و تە دە بئی
کو تو ژسەر من رابی ، بەلا تە ژمن فەبئی
ئایشە خاتونئی دیا منە خوها منە بن ژ تەرەبئی

بازاری خەریتی بیبیه
دلی ئوسمان ب هەمزە شەوتیبیه
گۆ: یخوەدئی تو گەلەکی نەڤەنجی
لی دناڤهرا من و تە دە براتیبیه

هەمزە چاوش رابو سەر پیبیا
خو کره گوڤسک و دئوسمان وەرکریه
گۆ: چاڤی خوە ڤهکە ، خاتون نەبئی خوەدیبه
دیسە هەر دووا هەڤدی گرتیه

جارەک ژقیبیه ، جارەک ژویبیه

ئوسمان گو: برا ل من و فئی فەلاکەتی
قەی ئەم هەڤدی ناکوژن ژبو فئی حورمەتی
وايه قادیبی دەرله تی
هەیدی ئەم هەرن شەریعەتی

هەر سێ چۆنە مالا قادیبیه
قادی لسهری مناری بانگ ددیە
چاوا چاڤی ل ئی ئایشانی کەتیبیه
دەڤ ژبانگی بەردا ئو بەر بواڤه بەزیه

ئوسمان گو: قادی ، هەچی شەریعەت و گوتنە
ژبو خوەدیبه ، نە ژبو دل خوەستنە
تو ژئی ئانی کو ئەڤ کەچک کەچکا ئاپی منە
ئیسال هەڤت ساله ل مالا باڤی خوە دەست گرتیا منە
هەمزە گو: هس... درهوا مەکە ئامنه .

قادی: گو هەچی شەریئەتە دەرەو تی نیبیه
هەچی خاتونە نەگێژە ئو نەلاله و نەدینه
ئاخوه بدزی گو: وی ژمن و ژوه هەر دوا
یهکی ژ خوەرە ب نەقینه

خاتونئی گو: قادی دە وەیه سەد جاری وەیه
ئەڤ گوتنا کو تەگۆت ب سەری خوەیه
ئەڤ هەر دو چاوش باڤ برایی من
ئیسال سێ ساله کو چاڤی من ل دەرگیکئی ریبیا تەیه

قادی گو: خەریتی خوەشە بگێرە
گەلی چاوشا ب نیرن ل کەچن جوامئیرا
ژخوه پیبەرکە فئی چاخی بدەستی خوەنە
ئەو کارن بیژن کو ئەم ژکێرە

خه رپیتتی خو شه بيبه
خاتونى گو: رابن ئەم هەرن ژجەم قيبه
خو نه ئەف ته نييه ، باژار تريبه
ئەمى هەرن جەم يەكى ديبه

ل گوتنى ، ل خه بهردانى
که تنه دۆزا کوشتن و ليدانى
هەر دو چاوش ديسا که تن مهيدانى
باژارى تهف هاتنه سه رانى

هەر دو چاوشا تو (چو) نه کر
هه مزه دهى ل بيلوکا خو کر
ئوسمان ژى دهى ل بيلوکا خو کر
هەر دو ئاليا شه ر و قه وغه کر

نه هه واره نه ئەمانه
قى جار (ئى) بو سینگ و ده و رانه
شه رى کورد و تورکانه
ناف تيدانى کورى بافانه
دنا قبه را فاندە فه رمانه
بو شلدم ، بلدى ترکانه
گو ده ستى مه ژ قه ره وانا قه تيانه
ئەم مانه بى خو دهى و خو ده انه
بو قير و کوشتن و ليدانه
خوين چۆ وهک ئافى چه مانه
کى به رخه ، کى به رانه ؟

ئەيشا خاتون رابو ب گرانيه
بسى دهنگا ل ئوسمانى کورد ره ليلانديه

گو: ئوسمانۆ ده وهبى ده وهبى
ئەگەر کوشتن ته بده ستى هه مزه بى
بره گورا (ئى) ته ل ده قى ده رى مه بى

هه چى پيره کا کو هه رى ئافى بره بيژى: مريۆ سه د تف ل گورنا ته بى

لى هه که کوشتنا وى بده ستى ته بى
سوزا خو ده دى دنا قبه را من و ته ده بى
وى سنگ و به رى م که چکى به خچى نه ده ستى ته بى
ئوتى دناف ده تم ب دلى خو ده بى

ئوسمان گو: خاتونى سه د جارى ب م خاتونى
بسكى ته زرافن ب تيلى قاتونى
مه مكن ته مينا نيشكى سبه هى ، مرؤفه كى برچى لسه ر رونى
هه که ئەفه ئەز كلتى چافى ته ل هالانى لهف چۆنى

خه رپیتتى دوى ده
ئوسمان راهشته هه مزه ل قادی دا
قامه كشاندى ل كالىن ده
سه رى هه مزه ژيكر و بره ژ خاتونيرا دپشتا په ردى ده
قادی ده ركه ت و باكره گونديا
گونديا گو: كا بيژه ، بى چيه ؟
گو: شه فا دنى من خه ونه ك ديتيبه
م دى هه ر دو چاوشا هه قدى كوشتيبه
خاتون ژمرا مايه بى خو ده ديبه

خه رپیتتى خو شه بيبه
قادی به رى خو ده دا چادري ئو به زبه
سينگى چادري داوا وى گرتيبه
بسهر درانى خو ده ده كه تيبه

ئايشه خاتونى گو: ئوسمان دهنگه ك هاتيه
رايه بنيره بى كا ئەف چيه ؟
ئوسمان ده ركه ته ده قى ده ريبه
دى كو كه فته كه فتا قاديبه
ئوسمان گو: قادی ئيشى ته چيه
گو: شه قى دى من خه ونه ك ديتيبه

من دی: ته همزه کوشتییه
نهز هاتم خاتونی لته ماربکم ب چیبه

دو رو (روژ) چۆن و که ته روژا سسیان
ئوسمان دهنگی خوه ل نه سکه ری خوه کریه
قوناغهک هالانی و یهک دانیهه
قه سدا بازارئی نادیه مانئی کریه

چۆ جه م مشیری دهوله تی، خوه نافیته بهرکابا و بیبه
گو: پاشایی من تشته کی نه باش من کریه
من خوه ل تور و بهختی ته گرتیبه
گو: بیژه لاوؤ کا ئیشی ته چیه؟

ئوسمان گو: همزه دهستبراکئی م بولئی دۆزا ناموسی کریه
پاشایی من نه زئی چ بیژم، من دهسته براکئی خوه کوشتیبه
بسه ری باقی ته کم، من خوه ل ناموس و بهختی ته گنارتیه
فا مه نهز ل بهر دهستی ته مه، کا بیژه، بی فرمانا ته یه

پاشی گو: لاوؤ، ژ نالیی من فه من تو سه ری بهست کریه
ته ژبو ناموس همزه چاویش کوشتیبه
سه د تف ل وی و باقی و بیبه
ئوسمان ب سه ری بهستی ل وهلاتی خه ری پیتی فه گه ری
برا ساخن سه ری جقاتی و گوندیا

گول پهری

ژ دهفته ریت جه گهر خونی

هاته فه گوهارتن

(۱۹۶۴/۲/۲۱)

نه حمه ده گئی میری جزیری نارنجی کچا خو دانی (دانا) بهر خوه ندنی. بهری کو بهری خوه بدی مالا
خوه دی باکره (گازیکره) سه یدایی که چا خوه و گوتی: «سه یدا نه هیقی دکم گوهداری نارنجی بن، نهز
فامه دچم، ژ ئیرو پیقه تول شونا باقی وی به.

سه یدایی گوت: نه زه نهی ژخوه وکه که چا منه، نه گهر خودی من بهیلیت، بهری کو تو بی نه زئی وی
هیینی توره و پاگزین و خوه ندنی و پیزانی بکم. خوه دی نارنجی پاریزی گه لهک ژیر و هوزانه.

نه حمه ده گئی نارنج سپارته (سپارده) سه یدای و باکره دیا وی و گوت: نهز دخوازم نه گهر تو کاری
بیشی) ب هه ناوایی به ئاریکاری سه یدای بکی، که چا من هنکی سه رهشکه، ته هاژ خوه ندنا وی بت
ل خوه ندنا وی مقات به، بره بی دلی سه یدای نه کی.

پشتی میر بریکه تی، نارنج چهنه روژا چۆ خوه ندنی و بسهر دیا خوه دلخۆش و روگه ش دهاته مال.
تنی گاغا چاقی سه یدای ب چاقی نارنجی که تن پیستی (پیتا) نه ئینی د دلی وی ده هلبون و ژوی
روژی ده باشقه کت گومانا و، د دلی خوه ده دبیزی:
«نه زئی قی کچی هیدی هیدی هوگری خو بکم».

نه زئی وان چاقی به لهک راموسم

نه زئی وی به ژنا زرافت دبه رسینگی (سینگا) خو خم

نه زئی قی په نگا هه قروشم ل دهستی خو بچنم

نه ز قی سینقا خهلاتی ژ دهستی خوه بهر نادم

بشه و برۆ هه دقان گومانا ده هور و کور ددا بهر داسا خوه، روژه کی باکره نارنجی گو: دقئ ئیرو
ته نی لشر بمینی، نه زئی پشتی زاروکا ده رسا ته بیژم. گاغا زاروک به لابون، نارنج هاته بهر ده رسی، جار
جارا (سه یدای) دهستی خوه ددا بوژی (دفا) وی و هیدی هیدی دبه خاری هه تا جاره کی دهستی خوه
نافیته نافته نگا وی و ب سینگی خوه فنا .

به لی نارنجی ب زور و کوتته ک خوه ژدهستی وی ده رانی و سه رتازی (سه رکول) و پی خواس، بسهر
دیا خوه دا ره قیا. روزهر و بین چیکا (بین هه لمایی) ژ نشکافه که ته هندرو.

دیا وی گو: وهی وهی. چ به لاتیه (چ بسه ری ته هات) ولو سه رتازی و پی خواس تو دره قی
شهر مناکی که چا من!

نارنجی گو: کو رکئی مالا سه یدا ته مرین (ده رسوک) و شمکا من ره قانندن نهز پیکه تم (بدوی که تم) لی
نهز چ بکم من نه گرت.

روژا پاشی که چک دیسا وه که به ری چو بهر خوه ندنی، خوه تی نه گه هاند هه ره وکو تشته ک نه بویه، بان
نه زانییه کا سه یدای چ کریه. چ داخوازا سه یدای ژئی کری ب جی ئانی. به لی سه یدای پیتر هه قشاری
ترسی دسه سه ری خوه دا ئانی و هاته بیرو وی و گوت: «نه گه نه ب دلی وی با چما ئیرو زور روکesh و
دلخوهش بسهر مندا بهاتانا؟ خویایه که شوکا من که دی (که هی) بویه، نه ما (لهوا) ژمن دره قی، ژ ئیرو
پیقه نه زئی وی دهمبیزا خوه دا خوه دی بکم. گاغا زاروک به لافون دیسا سه یدا (ی) گوته نارنجی: هی ته
ده رسا خوه به ره هف نه کریه. هه کی دی بمینه.

نارنجی دل بترسی (ترسیایی) دیسا هاته بهر چوکا سه یدا (ی) و دهست ب خوه ندنا خوه کر. لی سه یدای
دزانی نهو ژبو چ هیشتییه.

گه ب ناورا (ناقرا) و گه ب حه نه کا، لی جاره کی دهستی خوه دنافیته به ژنا وی دا به رسنگا
(سینگی) خوه، ده قی خوه دریز کره هناری (هناروکیت وی). لی نارنجی بزور و کوته ک خوه ژنات له پین

وی دهرخست و سهرتازی و پین خواس بسهر دیاخوهدا بازدا و بپن چک (هملایی) که ته هندرو.

دیا وی گو: چیه دیسا ولو سهرتازی، پین خواس، بپن هس درهقی، بهسه! کچی شهرما ناکی بهسه. نهزنی ئیدی بیژم سهدایین ته وی (دی) ته بکوژی.

نارنجی گو: نهقه نانه، نهز هر دچم دخوهدم کوژی سهدای بهلا خوهر ژمن نهناکی دیسا تمربا من رهفاندیه، ناهیلنی نهز بخوهدم.

دیا نارنجی گو: ده دلنی تهیه، باقنی ته تو سپاردیه سهدا (ی) چاوا بکی نهوزانی، ته بگری، ته بهردی، ته بکوژی، نهز دهنگی خوهر ناکم.

روک دو رو (روژک دو روژ) چون، نارنج نهچوهر خوهدندی.

سهدا که ته گوماننا و گوت: نهقه کچا میری جزیرییه، نهز دین مه فی ئیشین بپن ری دکم. تهقهزایه، نهگهر نهف کاره نهشکهرا بیت نهزنی بیتمه کوشتنی، ژ ئیرو پیتقه نهز پوشه مانم، نما دهست درازا هیا دکم، لی نهزنی چاوا وی هاشت (ناشت) بکم که گهرینم بهر خوهدندی. ولو گوت و بهری خوهدا مالا میر (ی) ل برجا بهلک و چو. تهق. تهق ل دهری دا.

نارنجی دهرقهکر و گو: سهر چاچا سهدا. بهر ب مالیدا بهزیا و گوت داینی فایه سهدا هاته مالمه.

خوشین ب خهمل و خیزا خاتونج کهت و هاته پیشیا سهدا و گوت: «سهر سهر سهدا، نهزبهنی نارنجا ژ لاوکی وه غهیدیه، دکم ناکم نما تنی خوهدنگههی، هاقاته.

سهدایی گو: نهنه مه (نه) ترسه لاوک ههو ولو دکی نهز پیدیا غهیدیه. فی جاری ژی ودره ناهیلیم کهس بپن دلیا ته بکت تو وهک کهچا منی. باقیتته، تو راسپارتیه من، دقنی نهل ته پر بخوهدی بم (دقیتت نهز باش چاقنی خوهر بدم ته).

نارنجی گو: سهرچاچا سهدا، نهزنی بپن لی جارکه دی ولو بکی نهز ههو بپنم.

سهدای گو: نانا ژ ئیرو پیتقه کهس نکاری نیزیکی ته بیی کهچا من.

پشت (پاشی) که خوارنا که هوئی سهدا (ی) دا ری و چو. لی ههقسارا گوماننا بهردایه سهرسه ری وان و دبیتزی (دگوت): ژ ئیرو پیتقه شهرمه نهز فی ئیشین بپن ری بکم، نهز مروقهکن سهدا، خواندا و زانا، چاوا نهز فی ئیشین بپن ری بکم، نهز رابم دهست دریتزا هیا بکم. بخوهدی فهیتکاریه که پر مهز نه، نهز بزم ژمنره چیتره، کو خه لک ب من بکنن.

روژا دی نارنجی بهری خوهدا خوهدنگههی و چو، کتیبین وی دین چهنگی (دین ملی) ده، درهخی ریره دکولانی دهرباس بو، دلخوش، روگهش لجهم سهدا را بوژی و کهته ناژ زاروکا و دهست بخوهدندا خوهر دکر.

لی سهدا دل ب کول و گومان شهرمنده لئاژ زاروکا دچی و دتنی دهرسا وان بی سهر و بن ژوانرا دبیتزی.

چهند روژ نهچون دیسا کورمن (کرمی) دلنی سهدا (ی) دلبن (دلقلیت) و هاته بپرا وی و گو: دقنی بزوری ژی بیت نهز داخوازا خوهر بپنم.

چاوا فی دیداری نهزنی ژ دهست خوهر بهردم، لسهر فی ههیشا چارده شهقی بیتمه کوشتن ژی هیتزایه، پا بخوهدی نهز فی نهناگهرم.

گاغا زاروک بهلابون دیسا سهدای باکره نارنجی و گوت: «ناری دقنی تو بمینی، دهرساته هی (هیتز) نهقه دیپاه. دقنی نهز چند جار دی ژی ل پیشیا ته ههرم (بخونم).

دل ب کول و گومان نارنج هاته بهر چوکا سهدای و، بسهر دهفتهرا خوهر پوتزی. سهدای فی جاری ب ههر دو دهستا خو نائیتته گهردهنا وی و ب کهزا (لهقا) چو روپین وی (لهق ل روپین ویدان) و دا بهر سینگا خوهر و بهرنه دا. چاقنی سهدای لی بو تربکی (بکه نیت). لی نارنجی ب بزاقه که مهزن و سهد بهلا (ب کوتتهک) خوژناژ دهستی وی دهرخست و تف کره رها (رهیت) وی و چو.

روژا دی ژدیا خوهره گوت: داینی خوهدی بیژی، ئیدی نهز ههو دچم دخوهدم.

دا وی گو: چاوا تو ناچی کهچا من، وی (دی) ته ب غهیدی. سهدایین ته وی لته من (دی) دهته بال من).

نانا داینی ئیدی من بکوژی نهز ناچم.

چهند روژ دوئی ناخی ده نهچون، نهوی (نهوین) کو چونه مالا خوهدی که گهریان. نهحمه دهگنی میری جزیری ژی گهایه وه لیت، ههر کهس دوست دوژمن کاری خوهر دکن وی ههرن پیشین (براهین).

سهدا ژی بناژ داندولی کهت و بهری ههر کهسی گها میر و دهستی وی راموسا و خوهر هاتنا وی کر و ل چون هاتنا وی پرسی.

نهحمه دهگی بهری ههر تشتی پرسیارا خوهدندا کهچا خوهر کر گوت: سهدا خوهدی بکی نارنجا چاوانه ل خوهدندی؟

سهدا گوت: «نارنجی نارنج خاتون». ژن سهرهردایی نابن میری من.

میر گو: کابیتزه چ بویه سهدا؟

سهدای گو: کچا ته خورته، جوانه، خامهیه (جحتیله) مادیهیه (ژ خو رازییه) ما ته چهوا نه دیه نهزبهنی؟!

میری گوت: چ دبیتزی سهدا، خوهدی راست بپنزه چ بویه؟

سهدایی گوت: نهزبهنی کچا ته نهو دال ژخورتاره شکریهیه. شهف و روژ دیلان و لهیلان و گوشه ند و لاقردی(*) و خوارن و که خوارن ههتا روژهلالات.

دهنگی وان ژگوهی مه دهرناکهفی، مه بخوکر و نهکر زورا وی نهبر، ئیجا فایه، تو ب کچا خوهر دزانی، چ بکی فرمان ددهستی ته دایه.

هی (هیتز) میر پهیا نهبو فرمان کر، گوته چهند پهیا رابن ههرن کچا من بین چولنی بکوژن و هنهک ژخوینا وی ژمهرا وهرین (ببین) دا نهز کهخوم.

فرمانا میری جزیری گرانه، کهس نکاری بهرسقا وی بدی.

(*) لاقردی = ههلههه.

ها هاکى ب چه پهلې، کچک گرتن و بهرئ وئ دا چۆلې سميتکې (جههکئ قهدهر) و ژههقرې گوتن: کورؤ ميرئ بوتئا نيرو ژکچا خوه غهيديه فەرمانا وئ راکريه.

بخوه دئ جهگهرا وى بيته بيرا وى و دئ زانت کو دلئ وى شهوتيه.

ئهم دقئ دانينه بهرچاقئ خوه دئ بئ گومان مه ههر سيبيا ژئ بکوزئ. يا قهنج ئهغه (ئهغهيه) ئهم کهچا وى نهکوژن و پهرداغاکى خونا دهبهکى، بو بين؛ رۆژکئ ئهف کهچ ژمهرا قهنجيهکى بکئ. ماقئ کهچئ ل بؤ رامه چ کريه ژ قهنجئ پيغهتر، مه تشتهک ل دور نهديه، ئهم گونههئ وئ ناخن ستوئ خوه.

کهچک ل چۆلئ بهردان و خونا تهباکئ ژميرئ خودرا ئانى و هاتن. نارنج ب چۆلئ دا چو، تئ (تپهنئ) و برچئ (برسى)، چهند رۆژا گريا (کرهگرئ)؛ ژ نشکافه رۆژکئ (ل کانپهکپرا) خاتون هاته سهر کانپئ هئ ئاف قهنهخوارئ، دئ نيچيرفانهک ب تاژئ و تولئ خوقه لسهر کانپئ پهيايو.

گافا چاقئ نيچيرفانئ ب نارنجئ کهت و هکه کوژ خودرا بارهک زپ بئنى (ديت). دلئ خوددا نيژبک ل نيچيرا خوه راست هاتم؛ ئهف ژنک پاشابئ، قهرهچ بئ، ئهزئ لئئ جانئ مارکم.

نيچيرفانئ ب توره لهر نارنجئ پارهستا و گوت: «کهچئ تو کهچا کيئ؟ تو ژکيريئ هاتئ؟ چما لقرئ؟ چ بسهرئ ته هاتيه؟ بهختئ خوددئ ژتهرهبئ، ههکه ب ميئرئ، ئهزئ ته بگههينم مالا ميئرئ ته. ههکه کهچئ و زب بوى ئهزئ ته بيم وهلاتئ باقئ خوه. ههکه گونههبارى (گونههکارئ)، ئهزئ ته قهشترم، کا دئ خوددئ ب چ سهر ئيخت.

لئ نارنجئ دهنکئ خو نهکر و بهرسقا وى نهدا، دهستئ خوددا بهر رويئ خوه وهسا ل جهئ خوددا ما.

هاته بيرا نيچيرفانئ و ها هاکى ل خورجه زينا خوه خهبتئ و خارن بو خوژ خورجئ دهرئانى و دانا بهرپشتا خوه دا نارنجئ و گوت: «ئهم زانم تو برچئ، دئ بخو، پاشئ ئهمئ ههقدئ ناس بکين، دياره تو يا ژجهکئ دور هاتئ کهچا جوان.

نارنجئ نانئ خوه خوار و تپنا خوه شکاند و ديسا دهستئ خوه دابهر رويئ خوه و ما وهسا.

نيچيرفانئ چهند جارن لئ فکر (بزافکر) کو دگهل باخت، لئ چاره نهدي، ههمه راهشته چيلئ (چنگلئ) وئ و ئاقبته پشت خوه و بهر ب مالقه فهگهريا و چؤ.

پشتئ چهند رۆژا گوئهندا خوه (داوهتا خو) لدار دانئ (کر) و نارنج لخواه مارکم.

لئ ئيل و مروؤف و پسمامين وى چاقوش ئاقبتن و پاش گوتئا وى دکرن (ئاخفتنتئ نهخوش دگوتن و ئاف پيغه دگوتن) ل مالا بابئ ئاغئ بئ، خهلک کهچا ئاغا و پاشا و بهگانن، ئئ مه (يامه) دچئ ل بئ خوددئبئيا دگرئ. کئ زانئ بزئ گوئه باقئ وى ژکويه. خودهزئ ههمه نهلال بونا ژئ (خوزئ يا لال ژئ نهبا)؟!

لئ ئاغا رۆژ رۆژ ئهقينا وى ددلى کور دلئ، نارنجئ (نارنجا) برومته و سهريلند دئاف ئيليدا، سال و دهمين خوه دهرباس کرن خوددئ ولو چيکر بؤ دايبکا دو کور و کچهکئ و ههر سئ زاروک پاکژ و ب توره خوددان کرن، تو دبئ بهلکئ ژ هيمما بازئ دهرکهتنه.

رۆژکئ ميئرئ دهستئ خوه ئاقبته دهستئ ژنا خوه و گوت: ژ بو خاترئ (خاترا) فان زارؤکان و خاترا

خوهدئ، تئ ژمنرا راست بيژئ کا تو کچا کيئ، دا سهرئ من و زاروکين ته دئاف ئيليدا بلنديئ. ب سوزا خوهدئ بئ، ههکه تو کهچا قهرهچا بئ ئهزئ ل ته قهشترم، تو بويه پيرکا (کابانيا) من، ئهف سئ زاروکين ژته بونه وهئ من رۆژکئ ژته نهپرسیيه. لئ بهسه دئاف دوست و دوژمننا ده ئهزئما دکارم سهرئ خوه راکم. تنئ ئهز دزانم تو کچا مالهاک مهزئئ، تشتهک هاتيه سهرئ ته، ناخوازئ (تهنهقبت) خوه بدئ ناسکرن؟

نارنجئ ژنو ب ميئرئ خوه کهنبا و گوت: ناخوازم سهرئ ته دئاف گوهر و ههقالبئ ته نرم بئ، بهسه ئهف قاس سورک کهتن. زکئ ته ژبوننا من ئهف قاس نج و گوتنپن دوست و دوژمننا دخوه بورادن. ئهزانم ئهف هههئ سوچئ منه، لئ ژ بهرکو ئهز گونههبارم (گونههکارم)، من نکاريو دلئ ته خوش بکم دقئ ئهز ژتهرا بيژم.

ئاغا، نارنج کهچا ئهممهده بهگئ ميئرئ جزيرتبه، تهنئ سهرپتههاتيا من ئا دور و دريژه، ئهز نکارم ژتهره بدم زانين، هيئئ دکم دلئ خوه نهگرئ (دلئ) تهنهمينت.

ئاغئ ئهنيئا وئ ماچکر و گو: ژنوقه ئهزئ گوئهندا ته ل دار خم و شاهيهکه مهزن چيکم (کم). سهده پيش و شاباش ژخوهدي ره، کو ئهز کرم زاقايئ ميئرئ جزيرئ و نهکهسئ دي.

هئ ژنوقه ئهممهده بهگئ ديلا و گوئهند ل داردانئ و ئيل و مروؤف و پسمامين خوه جفانندن و ژوانرا دازانين.

ههر کهس روگش (روخوش) و دهف بکهئئ ژ ههقره دبئژن:

کچئ مال مهزئا خوبانه

زاروکئ وئ ل خالئ خوه هاتنه

سهرئ چاقئ وئ ئئ ميئرکانه

رابون و پونشتنا وئ خوبايه

بوکا مه هيژايه

ئاغا چهک ناسه.

چهند رۆژ دويئ ناقئ نهچؤن مروؤقت ئاغئ لئ گهانه ههف و گوتن: ولو قيما (ئمناهئ) مه نايئ. کچا ميئرئ بوتئا دئاف مهدابئ، بئ خوددئ نابئ ناراست ئهغه ئهم تيرا وئ خهمل و خيز و ديارئ پيرهکا بکن. سهيدايئ خوده پهيا قيتره ريکن دگهل بنيرن، بره ههرئ (بچت) مالباقا خوه. ژويده ميئرئ بوتئا چ بارئ ل مهکئ، دقئ ئهم دين دابن.

ئاغا رابو ههر چ ل دورا وى ههبورژيره بارکر و باکره مهلايئ خوه و دو پهيا و گوت: «سهيدا ئهف ژئا من وئ ههرئ (ديچته) مالباقانا خوه، ئهز ههر تنئ بته باوهر دبم، تول شونا باقئ وييه.

دخوازم بسپيرم ته و فا ههر دو پهيا دبم فەرمانا تهده، چ بکئ چ بيژئ، ژ گوتئا ته دهرناکهفن.

سهيدا کهنبا و گوت: ژخوه وهکه کهچا منه. قهنجيا ته ل بيرا من، ههکه دخوازم ژگوتئا ته دهرناکهفم. خودئ هاريکار بت، ئهزئ وئ وهکه جاميرا بم فهگهريئم.

رۆژا دی (پاشتر) سواربون و بهرئ خوهدانه ئوغری. روک، دو سی بسهرقهچون. ئیشارئ لبهه ئافهکی پهیابون. مهلی باکره ههر دو پهیان و گوت: لاوۆ ههین چادرا خوه جودا و دۆری مه شهگرن (قهده)، لی ئەزئ ل جهم ژن ئاغی رازم (بنشم) نهویرم وئ تهئئ بهیلم، دز نهگهر بین جلکی ئی ژئی بین ئەزئ شهرمکار (شههمزار) مینم.

ههر دو پهیا کهتن چادرا خوه و رازان، لی سهیدا (ی) خه و ب چافا نهکهت، سهرئ بهردا گومانا و هیدی خوه بهردا سهه جیبی (جهی) نارنجی و دهستی خوه ئافیتته دهستی وئ و گوت: «دوتا میر، ژ ئیشارئ خه و ناکهقی چافی، ئاگرئ ئهقینا ته هنافئی من پرتاندن، چاره نهمايه، ئەز دخوازم ژ گوتنا من دهرنهکهفی و دقیم (من دقیت) کو تو خوب منرا بهردی، ژخوه چۆن و هاتن دهن دهستی م دهیه، ته بگرم بهردم، بکوژم ئەز زانم.

نارنجی گو: وهی ل من پورهشی، سهیدا تول شوینا باقی منی، ئاغی ئەز سپاردهمهته، دقئ توژی بهختی خوه رهش نهکهی، ئەمی پاشی شهگهین مالی، میرئ من دئ قهنجی و نهقهنجیا ته ژمن پرست، دقئ تو بیرا ههر تشتی بیسی (بکهی). رابه ههر سهه جهی خوه، فی تشتی ژ دلی خوه پاشی، ته رهشک و سپیک خوهندیه.

سهیدایی گو: ناخوازم شان گوتنا ژته بهیترم، ئەم ب دلی خوه بنخن چی، پاشی ئەم کارن لهههف گوهداری بکن. ئەم ژئ وهکه وه مرۆفن دلی مهژی خوهش و نهخوهش ژههف ناسی دلی ئی خوهندی ژ ئی نه خوهندی بیتر دل بژوکی بازادی هالویه. چافی من ژچافی وه بیتر رهشک و سپیکی ژههف دبیرن. ئاگرئ ئەقینی دسینگا مه ده پیتر کو دبی. رومهتا ژ بو میرینی ئەم ژ ههر کهس بیتر دزانین. ئەم چوکی خوه تو جارن ژ دهستی خوه بهرنادن.

خوارنا ئیشارئ ناهیلن پاشیفا. ئیشهف نیچیرفانی چافی بهلهکم، چاره نهمايه خوهدی ژئ ژ ئەزمانا دکهفی ژناف لهپی من دهرناچی.

نارنجی گو: سهیدا مال ئافا ئەز کچا میرئ بوئامه، باقی من هاسن ب ساری دجوی ئەگهر باقی من بهیزی (گولی بت) تی پاشی ب کودا برهقی؟ دهف ژ من بهرده بهختی خوهدی دناقبهرا من و ته دبی، تو دخوازی ل جزیرا بوئا و یان ل باف بادینا، دهستی خوه دهینی کچا کئ ئەزئ مفت (دجهدا) ل ته مارکم. ئەز ناموسا میرئ بوتامه. ئەف بازار ب کیری من و ته نایی.

سهیدای گو: چاره نینه! باقی ته نه میرئ بوئایی، بره خوندکاری جهانی بی. میرئ ته بره روستهمن زال بی، فهرمانا من بدهستی فهرماندار بی، لنگی من لسهه کورسی و بهنی من لداربی، تشتی کول ژور خوهدی کریه ژیره چاره نابی، تو ماسییا بنی گولان بی، دناف لهپی من ره دهریاس نابی.

نارنجی گو: سهیدا تو ولو بکی ئەزئ رابم دهنگهکی باکم، ههر دو پهیا بخوه و ته شیارکم، بهلاخوه ژمن فهکه تو جارا تشتی هالو نهکریه و تو چارا ناکم.

سهیدایی دهستی خوه ئافیتته کورئ وئ و گوت: ب وی کم کو ئەز و تو دانه، ههکه تو بیا من نهکن، ئەزئ نهها کورئ ته بکوژم.

نارنجی گو: سهیدا کورئ من بکوژه و ژبو خاتری (خاترا) خوهدی، دهقی خوه ژمن بهرده، تشتی کو دخوازی تو ناگههین.

سهیدا رابو کورئ وئ کوشت و ب رۆژههلاتیدا باکره ههر دو پهیا گو: شقی دی ئەف کوپک مریه رابن قهشیرن. کوپک ل میرگی قهشارت و ب دل نهخوشی دانه ری چۆن.

ئیشاری دیسا مهلی باکره ههر دو پهیان و گو: چادرا خوه شهگرن، ئەزئ دچادرا ژن ئاغادا رازم (نشم). هانه ژمن بونا شهقی دی پیده، وئ فی ژنکی بکری تشتهک دخوه نههشتا بزۆری من ئەو هاشت (ناشت) کریه.

هاشهف زیز بو سهیدای دلی وی چۆ ژنکی و گوت: رابه وهره ب نابهکه ئەزئ ب کیری ته بییم. نارنجی گو: سهیدا نه هون ریزانی ملهتن، باوهریا مه بخوهدی و ب وه تی،

دهری دوژهه (دوزهخی) قه مهکه، (قهنهکه)، دوژهه دژواره،

ئاگر تهژی تو پشک (دویپشک) و ماره.

ته کورئ من کوشتیبه قرین ب ئەزمانا کهتیبه، ئاگر بسهر مهدا دباره،

قادی (ئهردی) دهقی خوه ل مه قهکریه. ناترسین ئەم تیدا ههین (بچین) خواره.

فروشت و بری و ساخ و مری هاویر سهرئ خو هلدا نهگوھی بدره هاواره.

ئەز دبهختی خوهدی و میری جیدا، دهف ژمن بهرده، نامویسا بابی مهکه دژواره.

سهیدایی گو: ئهرئ خاتونی بهسه ترسان دمن مهده

ئەز کهتمه بهختی خوهدی و ههر دو چافی تهده

بهشتا رهنگینه دناف سینگ و بهرئ تهده

دنیا راست هاتهته، ژدهستی من و خوه بهردهنه

ههچی گونههی کوژی ستوکورا من و باقی تهده

ئەگهر گونههی من یهک و دونه، لی ئی باقی ته ب ههزار و سهده.

نارنجی گو: سهیدا دلی خویش مهکه، بخوهدی تشتی کو دخوازی تو (چو) چار نابی، ئەز فی یهکی ب ته راناکم، ناموسا خوه ناشکینم، سهرئ باقی خوه بژیر ناکم، بیبهختی چو جارا ب میرئ خوه راناکم.

سهیدای دهستی خوه ئافیتته کورئ وئ و گوت: بخوهدی تو دهستور من نهدی ئەزئ فی کورئ تهژی بکوژم.

نارنجی ب کور قه گو: بکوژه، فهرمانا خودیبه، ئەز ژنم داری شکهستیمه نکارم بته (نەشیمه ته) لی برا خوهدی ته بیهیلی.

سهیدایی خونخار، ئەو ژئ ژ داوا ویدا (ئەو ژئ ل دوی وی) کوشت و ب رۆژههلاتیبا قهشاردن و دانه ری چۆن.

شهفا دی دیسا بۆری، کاری کهچا وئ ژئ کوشت، لی نارنجی نهخوهست بیبهختی و کیماسی بیبه

سهرخو. چند روژ دهریاس بون، روژدهکئی لسهر میترگا وهستانی ب دانین. نارنجی باکره مهلی و گوت: ئەف دهر جزیرا بوئا پایتختی باقی منه. ده رابه ههره فی ئودئ و بیژه وان ئەفه کهچا ته هاتیه. سهیدا رابو چۆ مالا مهلایه میر و بههرا چۆنه ئودئ. کهچهلک لیهر قازین مالا میری بو دمیرگییدا دچهراندن. گاڤا چاف ب چادرا کت بهری خودا چادرا نارنجی و هاته جهم و گوت:

«خاتون» هون ژکو هاتنه فی (رهنگه) هون نزانن، ئەف میترگه، میترکا مالا میره، کهس نهویری لی دهینی.

بهلی کورئ من ئەم دزانن، لی من دخوست ئەز ته بیینم داسه ریپهاتیه خوه ژته ره بیژم، بهلکی تو کاربی دهر دئ من دهرمان بکی.

ئەز کهچهلۆکی ته مه، کا بیژه، دهر دئ ته چیه؟

نارنجی چیرۆکا خوه ژسهری ده (فه) ب دارفه کر و گوت: ئەز هیفی دکم ههری (بچی) ل ئودا باقی من کو ههر دو مهر رونشتی بن بیژی و مزگینی بدی باقی من، تی مزگینیا خوه ژئ بستینی.

کهچهلۆکی دهف (دهست) ژ قازا بهردا خو گه هانده هندوری ئودئ و چۆ نک ئەحمده بهگی و گوت: بهگی من ئەز هاتمه ژته را سه ریپهاتیه که گران بیژم. خهلکی جفتانی پیکه نییان، لی میر زانی بو تی دهرتانی (ئینادهر) کو تشته کئی مهزن ل جهم کهچهلۆک هیه و دخوازی بدی زانین؛ ژ له ورا فه رمان کر گوت: کورئ من دستورا تهیه (من دهستوریا ته دا) چیرۆکا خو بیژه.

کهچهللی هور و کور دهست پیکر و گوت: میرئ من... بناقی ته، میرهک هه بو، بهری خودا مالا خودئ و کچا خوه سپارده مهلایه خوه و گوت:

سهیدا هیقییه گوهداری کهچا من بی بره ل جهم ته بخونت.

لی مهلی دهست درێژایی ل بورا کچکی دکر، بتنی دوت ژناقئی خوه شه رمدکر کو سه ر پی هاتیه خوه ئەشکه ره بکی.

مهلایه میری گو: ده بهسه لو کهچهللی بیسی گوری، ئەفه چ چیرۆکا دهره وینایه ل جفتا زانا و میترکا دبیزی؟ بخوه ئەزی رابم ههرم ل چیرۆکا هاگو گوهداری ناکم.

میری گو: نانا سهیدا رونه ب ئەنیا باقی من وئ کهچهلۆک، چیرۆکا خو ته فی بیژی.

چهند جارن میری من، دیا وئ ژئ پرسی، لی نهویرا بو ژدیا خودا بیژی. گاڤا باقی وئ ژمالا خوده ئی شه گه ریا، ژبه رکو کهچا وی گه لهک لبه ر دلئ وی شرین بو، بهری ههر کهسی ژ مهلای پرسی و گوت: هیستەر ژچاقئی میری هاتنه خار و گوت: ئەی دئ بیژه کهچهلۆک من چیرۆکا ته گه لهک خو شه.

میری گوته مهلای: تو بخودئ کی کهچا من چاوايه؟

مهلایه گو: ئورو! ئەز بخوه نکارم ل هیقییا چیرۆکا کهچهلۆکی راههستم ئەزی ههرم خه و ام تی، ژ خوه ئەفه نه چیرۆکه.

میری گو: نانا. سهیدا رونه بره کهچهلۆک چیرۆکا خوه بیژی، زویه هئ چاخئ خه وئ نه بو به ئەزه نهی.

بهلی کهچک بیژه کورئ من چیرۆکا ته ئەف شه فه گه لهک خو شه.

مهلای گو: میری من کهچا ته ئەودال (ئهبدال) ژ خورتارا راخستییه گو فهد و دیلان و سه ما و شاهی ناهیلن خه و بچاقئی مه بکه فی.

مهلای خوه بسهر هه فده گو فاشت و تایی بفرکی گرت و مرن هاته بیرا وی، خوس (تف) دقرکییدا زوا (زوها) بو و دهستیت وی هژیان میری من چو فه رمانکره سه ر دو به رده ستا (بنده ستا) و گوت:

«کهچا من بن بکوژن و خوینا وئ بینن دائه ز فه خوم».

میری بوئا ده سمالا خوه به را بهر پوزئ (دفنا) خوه و هیستری خوه مالشتن و ئاقره بهک ل مهلای دا و گوت: بیژه کورئ من بیژه ئیشه ف بهنا من بهردا.

به رده ستیا کچک برن چۆلی بهردان و خوینا ته باکی ژمیری خوده را نانین.

میری گو: کی و پاشی چ بو؟

پاشی ئاغایی به هدینا لی راست هات و ژ خوده را بر و مارا وی پشتی چهند سالا خوده ئی دو کور و کچک دانئ و ل میری خوه مکور هات و گوت: ئەز کهچا میری بو تاهمه.

میری گو: پاشی کهچهللی من چ بو کا بیژه؟

میری من، ئاغئ مهلایه خوه و دو پهیا پیته شاندن وه لاتئ بابئ وئ.

میر گو: کهچهلۆکۆ تو راست دبیزی!

بهلی میری من، مهلایه ئاغای بریدا دۆزا (دارخازا) ناموسا وئ کر و گوت: ئەگه ر تو بمیرا به رنه دی ئەزی کورئ ته کوژم.

مهلایه ئاغای رابو سه ر خو و گوت: ئەفه چ چیروکه، ئەفه قشرینه (قه سمه رینه)، ئەف کهچهلۆکی هاژی حنه کئی خوه ب مهلا دکئ.

مهلا: تو رانایی ئەزی بخوه ههرم.

میر گو: «مهلا رونه بسهرئ باقی من وئ (دئ) کهچهلۆک چیرۆکا خوه ب قه دینی».

کهچهلۆکی گو: میری من، ههر سئ زاروکین وی بقئ ئاواپی کوشتن و ژنکئی ناموسا خوه پارست و سه ریپهاتیه خوه ئەشکه ره نه کر.

ئەگه ر ته ناقئ کچا میری بوئا ئەحمده بهگی فایه ل میترگا وهستانی دانیبه و مهلایه ئی گونه هبار ئەف ههر دووه نه کر ل دیوانا ته رونشتینه.

ئیدی مزگینیا من بده من، فه رمان فه رمانا ته به، تو وان دکوژی دهیلی ئیش من ئی نینه.

میری فه رماندا و گازی کره میتر کوژا و گوت: دخوازم فان ههر دو نان کوژا بسه ری به ردن گرا.

میر و لاوؤ کهچهللو مالا مهلای و ژنا مهلای ته ف به ته ما

بو به گو فهد و سه ما

زه ری و چاف به لهک و

خورت، و کهچک خوه بهردانه میترگ و چه ما.

میر شانده کهچا خوه و زاقایی خوه نانین

ژنوفه دیلان و گوڤه‌ندا وان ل دار دانی

و ژن و مالا مه‌لاینج ئاغی ژئی دمالا که‌چهل دانی

ل ههر که‌سی بویه گرانی، لی ل که‌چهلوک ته‌نج بویه نه‌رزانی

کو‌خوهدی بدی! چیه شقانی! چیه خزانی! چیه نه‌زانی

کوری من (رینجبه‌ری) هاری من چهند داستان و چیرۆک نفیسین، ئەز سوپاس گوزاری ویمه، خودی

ژیی وی درێژ بکهت و ژ نه‌خوشییا دویر بیخیت.

رینووسی یه‌گرتووی کوردی

تکا لهو نووسه‌ره به‌ریتزانه ده‌که‌بین که به‌ره‌مه‌کانیان بۆ ده‌زگاکه‌مان ده‌نیتین،

ره‌چاوی ئهم رینووسه‌ی خواره‌وه بکه‌ن که په‌سندکراوی کۆزی زانیاری

کوردستانه و ده‌زگاکه‌مان به‌گوێه‌ی ئهم رینووسه‌ کار ده‌کات:

یه‌که‌م: گیروگرتی پیتی (و).

نیشانه‌ی (و) له زمانی کوردیدا به‌ شێوه‌ی خواره‌وه ده‌نوسری:

۱- پیتی (و)ی کورت، واته (و)ی بزوتینی کورت (و: u)

بۆ نمونه: **کورد. کورت. کوشت.**

Kurd. Kurt. Kufit

۲- پیتی (وو)ی درێژ، واته (وو)ی بزوتینی درێژ (وو: û)

بۆ نمونه: **سوور. چوو. دوو.**

Sûr. Çû. Dû

۳- پیتی (و)ی کۆنسۆنانت (نه‌بزوتین). واته (و: w)

بۆ نمونه: **ئاوایی. وه‌ره. هاوار. ئاو**

ده‌نگی (و) لێره‌دا هه‌ندیک جار له زاراوی کرمانجیی سه‌روودا ده‌بێ به‌ ده‌نگی (ڤ)

Awayî (Avahî). were. Hawar. Av

۴- پیتی (ۆ)ی کراوه. واته (ۆ: o)

بۆ نمونه: **دۆل. گۆز. نۆ.**

Dol. Gor. No.

دووهم: گیروگرتی پیتی (و)ی سه‌ره‌تای وشه.

هه‌ر وشه‌یه‌ک به‌ پیتی (و) ده‌ست پێ بکات به‌ یه‌ک (و) ده‌نوسریت.

بۆ نمونه: **وریا. ولات. وشه. ورد.**

wirya. wilat. wifîe. wird.

سێهه‌م: گیروگرتی پیتی (ی):

نیشانه‌ی (ی) له زمانی کوردیدا به‌ شێوه‌ی خواره‌وه‌یه:

۱- پیتی (ی)ی بزوتین. واته (ی: î).

بۆ نمونه: **زه‌وی - Zewî**

۲- پیتی (ی)ی کۆنسۆنانت. واته (ی: y)

بۆ نمونه: **یار - yar**

● **سەرنج ۱:** پېستیکی (ی)ی بزۆینی فرە کورت ھەبە کە لە نووسینی کوردی بە ئەلفوبیتی لاتینییدا نیشانە (i)ی بۆ دانراوە وەک لە وشەکانی: من - Min ، کن - Kin ، ژن - jin . ئەم نیشانەبە لە نووسینی کوردی بە ئەلفوبیتی عەرەبیدا نییە .

● **سەرنج ۲:** نیشانەکانی (ی)ی بزۆین و (ی)ی کۆنسۆنانت واته (î) و (y) لە پیتی عەرەبیدا ھەردووکیان ھەمان نیشانە (ی)یان ھەبە بەلام لە راستیدا لە ھێکتر جیاوازی و لە کاتی بە دوا یەکتەر ھاتنیاندا دەبێ ھەردووکیان بنووسرێن .

وێک: نییە . چیبە . دیاریبەکە . زەویبەکە .

Nîye. Çîye. Dîyarîyeke. Zewîyeke

● **سەرنج ۳:** لە کاتی ھاتنی سێ پیتی (ی) بە دوا یەکتەردا وەک لە وشەکانی (ئاویبەکەمان...) (کۆتایبەکە...) (وەستایبەکە...) (کۆتایی بە کارەکە ھێتا) دەبێ بەسەر یەکەوہ بنووسرێن ، واته سێ (ی) بە شێوەی (یبب) بە دوا یەکتەردا دێن .

(Westayîyeki....) (Kotayîy be Kareke hêna)

چۆرە: گێروگرتی پیتی (پ)ی گران ، واته (پ)ی نیشانەدار . ئەم پیتە لە ھەر کۆتیبەکە وشەدا ھات دەبێ بە نیشانەکەبەوہ بنووسرێت . واته لە سەرھتا و ناوھراست و کۆتایی وشەدا ھەر (پ)ی گرانی نیشانەدارە .

وێک: رۆژ . بھار . کەر .

پێشە: گێروگرتی پیتی (و)ی بە یەکەوہ بەسەن (عطف):

پیتی (و)ی بە یەکەوہ بەسەن ، بە شێوەبەکە جیاواز لە وشە پێش خۆی و پاش خۆبەوہ دەنووسرێت و مامەلەبەکە سەر بە خۆی لە گەلدا دەکرت .

بۆ نمونە: من و تو . ئارەزوو و وریا .

● **سەرنج:** لە ھەندێک وشە لیکدراودا پیتی (و)ی بە یەکەوہ بەسەن بوو بە شیک لە ھەردوو وشە لیکدراوەکە و بە ھەموویان وشەبەکە سەر بە خۆیان دروست کردوو .

وێک: کاروبار . دەنگریاس . ئەلفوبی . ھاترچۆ .

لەم بارانەدا مامەلە سەر بە خۆ لە گەل پیتی (و)ی بە یەکەوہ بەسەن ناکرێت و وشەکە ھەمووی بەسەر بەکەوہ دەنووسرێت وەک لە نمونەکاندا پێشمان دا .

شە: وشە ناساوە چ ناو بێ یان زاوا دەبێ بەسەر بەکەوہ و ھوکیک وشە دەنووسرێن . وێک:

ناو: چەمچەمان . بیکەس . دلشاد . زورگەزاو . بێخاڵ . ئالپاریز . میانداو . کانیکەوہ . سپیگرە .

زاراوە: ریتووس . ریتووان . دەسبەجێ . جیبەجێ . نیشتمانپەرور . دەستنووس . دەسبازی . ولاتپاریز . نازادیخواز . دووشەمە . سیتشەمە . پێنجشەمە . یەکسەر . راستەوخۆ . یەکشەوہ (مانگی بەکشەوہ) .

ھۆتە: پیتی (ت) لە کۆتای کار (فرمان)دا دەشێ بنووسرێت و دەشێ نەشێ بنووسرێت .

وێک: دیت و دەروات (یان) دیت و دەروا .

ھۆتە: نیشبەت لە زمانی کوردیدا زۆری جار بەھۆی پیتی (ی) لە کۆتای ناو دا دەکرت .

وێک: پیتنجونی . ھولتیری . دەوکی . شێخانی .

ھەرھەما ئەم نمونانە خوارەوہ:

ئەحمەدئاو: ئەحمەد ناوی

یارمچە: یارمچەیی .

تووزخورماتوو: تووزخورماتوویی .

شۆ: شۆیی .

ئاکرێ: ئاکرێیی (یان) ئاکرەیی .

لادێ: لادێیی .

● **سەرنج:** ئەو ناوانە خۆیان بە پیتی (ی) تەواو دەبن پیتووست ناکات (ی)ی نیشبەتیا بەخریتە پال . وێک:

سلیمانی: کامەران سلیمانی .

کانیماسی: حاجی حوسین کانیماسی .

ئامیدی: ئازاد ئامیدی .

نۆبە: ھەر وشەبەکە بیانی چ ھاتبیتە ناو زمانی کوردیبەوہ ، یان ھەر ناو و وشەبەکە تر کە لە نووسینی کوردیدا دیتە پێشەوہ ، دەبێ بەرپیتووسی کوردی بنووسرێت .

وێک: ئەللا . قەلەم . ئەکبەر . قاھیرە . ئۆتۆمبیل . دۆستوئفسکی .

دەبە: ئامرازی (تر ، ترین) کە بۆ بەراورد بە کاردین دەبێ بەوشەکانی پێش خۆیانەوہ بلکینرێن . وێک:

جوان: جوانتر - جوانترین .

خاو: خاوتر - خاوترین .

● **سەرنج:** ئەم ئامرازی (تر) جیاوازی لە وشە (تر) کە بەواتە (دی ، دیکە) دیت . ئەمە دواپی دەبێ بە جیاوازی لە وشە پێش خۆی دەنووسرێت .

وێک: مالتیکی تر ، چیی ترم ناوی .

یازە: جیتاوی نیشانە وێک: ئەم . ئەو . ئەف .

ئەم جیتاوانە ئەگەر ئاوەلکاری (کات - یان - شۆین)یان بەدوادا ھات پێیانەوہ دەلکین و دەبن بە یەک وشە سەر بە خۆ .

وێک: ئەمشو . ئەمرۆ . ئەفسال . ئەمجارە . ئەمبەر و ئەویەر . ئەفرۆ .

دوازە: نیشانەکانی نەناسراوی وێک (... یەک ، ... یەک ، ...) بە شێوەی خوارەوہ دەچنە سەر وشەکانی پێش خۆیان:

۱ - ئەگەر وشەکان بە پیتە بزۆینەکانی (ا ، ی ، ە ، ئ) تەواو بووبن ئەوا نیشانە (... یەک)یان دەخریتە

پال. وهك:

چيا: چيا يهك.
زهوى: زهوييهك.
وتينه: وتينه يهك.
دئ: دئيهك.

۲- ئەگەر وشەكان بە پيسته بزوييني (وو) يان هەر پيستيكي دەنگدار (نەبزويين: كۆنسۆنانت) تەواو بوويين ئەوا نيشانەى (پىك - لە كرمانجىي خواروو) و نيشانەى (هك) يان لە كرمانجىي سەروودا دەچيته سەر.

خانوو: خانوو پىك، خانوو هك

گوند: گونديك (كرمانجىي خواروو)، **گوندهك** (كرمانجىي سەروو).
ژن: ژنيك (كرمانجىي خواروو)، **ژنهك** (كرمانجىي سەروو).

سيزه دهيم: گيروگرفتى پاشگره كانى (دا. پا. وه. هوه)

ئەم پاشگرانه بە وشەكانى پيش خۆيانەوه دەلكيترين. وهك:

دا: له دلدا (هەر برينج كه له دلدا ههيه سارپيژى كهن). (خه ميكم له دلدايه).

پا: له ناميديرا (له ويرا به پي هاتووين). (له خورا دللى گوراوه).

وه: له چوارچراوه (له وتوه هاتووين).

هوه: به مالهوه (به مالهوه روشتين).

(جارتىكى تر نووسيمه وه). (خانوو هكەم كريبه وه).

● **سەرنج:** پاشگرى (دا) جيايه له وشەى (دا) كه فرمانه و چاوه كهى (دان)ه.

وهك: تيرىكى له دللى دا. تيرىكى له دللى داوم. ئەم (دا)يهى فرمان به جيا دەنووسرئ.

چواره دهيم: گيروگرفتى پيشگره كانى (هەل. دا. پا. وەر. دەر)

۱- ئەم پيشگرانه كاتى دەچنه سەر چاوه يان فرمان يان هەر حاله تىكى تر، پييانه وه دەلكيئ به مەرجى جيناوى لكاو نەكەوتبيته نيوان پيشگر و وشەكهى دواى خۆى. وهك:

* چاوهك:

هەل: هەلكردن. هەلكرتن. هەلكورمان. هەلكيشان.

دا: دايران. داخستن. دارمان. داكردن.

پا: پاكرتن. پاكيشان. پاپهرين.

وهر: وهرگرتن. وهرسورپان.

دەر: دەركردن. دەرهيئان.

* فرمان:

هەل: هەلگره. هەلمه خه. هەلكشى.

دا: دانج. دامه پره.

پا: پاكيشه. پامه پهرينه.

وهر: وهرگره. وهرسورپينه.

دەر: دهرينه. دهرخه.

* حاله تى تر. وهك:

هەلکشاو. هەلنەکشا. دائراو. پاپه پيرو. پانه پيرو. وهرگرتوو. وهرگرته. دهرخراو. دهرگراو.

۲- ئەگەر جيناوى لكاو كهوته نيوان پيشگر و فرمانه كهى دواى خۆى ئەوا به جيا دەنووسرين و جيناوه كه به پيشگره وه دەلكيترئ.

هەل: هەلم گرن. هەليان كهن. هەلمان كيشن. هەلمان مهواسن.

دا: دامان نهنايه. دايران خەن. داى بره.

پا: پايران دهگرين. پام كيشه. پام پهرينه. راشيان پهرين.

وهر: وهرمان گرتايه. وهرى نهگرى. وهريان سورپينه وه.

دەر: دهریان په پاندين. دهرى خه.

پازه دهيم: گيروگرفتى وشەى ليكدراو.

ئەگەر وشەى دووهم له دۆخى فرماندا بوو، به جيا دەنووسرين:

رىك دهكهوين. پىكيان هيئايه وه. پىك نه هاتين. يهكيان نه گرتوه. دهستان

نهكهوت.

بهلام ئەگەر وشەى دووهم له دۆخى چاوهك يان حاله تى تر دا بوو ئەوا هەردوو وشەكه وه به يهكه وه دەلكيترين.

وهك: رىككهوتن. پىكهاتن. يهكگرتن. دهسخستن. يهكگرتوو. دهسكهوتوو. پىكهاته.

نازه دهيم: ئامرازى (ش)ى تەئكيد كهوته هەر شوئيتىكى وشه وه دهبي به بهشيك له وشه كه و نابى به هۆى له تبهونى وشه كه. وهك: **بشتهوى ناتدهمى. نهشخوى. گوتى ديم... نهشاهت. نهشانگرتن. بشمانهين.**